

PARAMATTHA DĪPAṆĪ
OR
THE COMMENTARY OF THE
THERI-GATHA

පරමත්ථ දීපනි

නාම

මෙරීගාථකවා

SIMON HEWAVITARNE BEQUEST.

PARAMATTHA DĪPAṆĪ
OR
THE COMMENTARY OF THE
THERI-GATHA

පරමත්ථ දීපනි
නාම
ථේරීගාථසකථා

සිරිනාථ කුමාරදස මුනසිභාගිධානෙන ච
නිපිටික මුද්දලයෙ මුද්දපිතා.

බු. ව. 2461
කි.ව. 1917

මිල රු. 105 /=-

පරමනු දීපනී
නාම
චේතනාචාර්ය

SIMON HEWAVITARNE BEQUEST.

BHADANTĀCARIYA DHAMMAPĀLA THĒRA'S

PARAMATTHA DĪPAṆĪ

OR

THE COMMENTARY OF THE

THERI-GATHA

OF THE

KHUDDAKA NIKĀYA, SUTTA PITAKA.

EDITED BY

BIHALPOLA SIRI DĒWARAKKHITA THĒRA,

*Dharmakīrtisīrī Wāḡiswarācārya Pradhāna Nāyaka
of Dewamedī Hatpattuwa, North-west Province,
and Vice-Principal,
Vidyodaya Oriental College, Colombo.*

FINALLY REVISED BY

MAHAGODA SIRI NANISSARA THĒRA,

*Tripitaka Wāḡiswarācārya and Pradhāna Nāyaka,
Principal, Vidyodaya Oriental College, Colombo.*

PUBLISHED BY THE TRUSTEES

DR. CHARLES VIS HEWAVITARNE,

SRINATH KUMAR DAS MOONESINGHE ESQ.

THE TRIPITAKA PUBLICATION PRESS,
SARASWATI HALL, PETTAH,
COLOMBO (CEYLON).

B. E. 2462.
C. E. 1918.

හදනතාවරිය බමමපාලකේරවර විරචිතා

ප ර ම පාදිපති

නා ම

චේරිගාථිකාවා.

තිස්සව විභාදාසිපතිනා කොළඹිනගරෙ විජේඥය
පරිච්ඡේද උපසාධානාවරිය පදපාතොන

බමමකිනතිස්සවි වාසිස්සාදවජිකන

බිහල්පොල දෙවරකබිතාහිධාන නායකකේරෙන

විදගහලිපිකම නිදාකරණන සංසාධිතා.

විජේඥය පරිච්ඡේද විහාරමජ්ඣාචසනොන

නිපිටකවාචිස්සරාවරියෙන

සිරි සෑණිස්සරාහිධානෙන පධානනායක

යතිස්සරෙන

මසානපුඤ්චපනා සමචලොකනෙන පටිඤ්ඤිතා.

සොගනෙන සසිමන් හෙවාචිතාරණ

මහාසයාණනෙන

වාර්ලස් අල්පිස් හෙවාචිතාරණාහිධානෙන

ආචාරලංකාවරියෙන චිත්ති

සිරිතාථ කුමාරදාස මුනසිගාහිධානෙන ච

නිපිටක මුද්දලසෙ මුද්දපිතා.

First Edition 1000 1918

Second Edition 1000 2003

THE LATE
MR. SIMON ALEXANDER HEWAVITARNE.

BORN 20TH MARCH, 1875.

DIED 17TH JANUARY, 1913.

සෝමාවතී හේවාචාරණ මැතිනිය

THE LATE
VEN'BLE ANAGARIKA DHARMAPALA.
(SIRI DEVAMITTA DHAMMAPALA)
Director of Tripitaka Mudharana Sabha

BORN 17TH SEPTEMBER, 1864

DIED 29TH APRIL, 1933

සමාසවුද්ධායක පරිනිබ්බාණසංචාරො වතුපඤ්ඤාසාධකෙ නවසත-
සංවච්ඡරෙ මහානාම ඉන්ද්‍රිය සමස්ස ජම්බුදීපා ලබ්බාදීපමාගතෙන පරම
විසුද්ධ සද්ධාබුද්ධිපතිමණ්ඩිතෙන අනුබුද්ධිබුද්ධිසොසන්තරවරොන ව ධම්ම-
පාලන්තරොන ව උපසෙතන්තරොන ව මහානාමන්තරොන ව බුද්ධදත්ත-
න්තරොනවා'ති බුද්ධිමන්තෙති එතෙති ථෙරවරෙති තිණ්ණංපිටකානා
මන්තරොනානාවසෙතාධා කරායො ලිඛිතාති වදන්ති තා පනෙතා අධාකරා
නෙවුද්ධිතා. තස්මා ගච්ඡති කාලෙ තා අධාකරායො'ති දුලලහා අහෙසුං.
තස්මා දිවංගතස්ස ධ්‍යානෙ පුඤ්ඤ පරිපුණ්ණස්ස සසිමන් හේවාපිතාරණ
මහාසයස්සජ්ඣාසයවසෙන තස්ස ධ්‍යානවසෙන තෙතාණන්තෙන ආඛාලවේ-
ජ්ජාවරියෙන සිරිමතා සි. ඒ. හේවාපිතාරණ මහාසයෙන ව සිරිතාරවුණසිහ
මහාසයෙන ව ධම්මිච්ඡ. ඩී. හේවාපිතාරණ මහාසයෙන ව, පාලනධාකරායො
බුද්ධිතා ව පාකරී කතා ව. තරාපි බුද්ධිතා තා අධාකරායොපි ඉද්දති
සුදුලලහා හවන්ති. තස්මා තාසෙධාකරානා පුලහනාවප්පෙකධිමානෙන
සද්ධාබුද්ධිසම්පන්නෙන සද්ධාබුද්ධිසංකමෙන සිරිලක්ෂාරජේජ ලක්ඛ
පරිකකාධිකාරිනා නීතිවේදීනා ගොසෙල් විජේනායක මහාසයෙන ව
තිස්සරත්නතුඩා මහාසයෙනවා'ති එතෙති අති මහාසයෙති තන්තු අමරසිංහ
මහාසයස්ස සංවිධායකතෙනා සම්බුද්ධිසාසන මිරිසමිච්ඡාමාය සද්ධාබුද්ධි
සම්පන්නාය මහොපාසිකාය දිවංගතායසෝමාවතී හේවාපිතාරණ මන්තිතිතා
ධ්‍යානවසෙන සම්බුද්ධිපරිනිබ්බාණං අවසානං පඤ්ඤාසාධකෙ අධාපිසති-
මෙවසෙස ඵසාපනධාකරා නිලකවුද්දණාලයෙ බුද්ධිතා ව පාකරීකතා ව,
හවති.

ලිඛිතමිදමන්තං දෙසියන්දර වැවලපියද්දේ සුවිසුඤ්ඤාමාධිපතිනා
විජ්ජාඤ්ඤාති පරිවේණජ්ඣාකෙනින විජ්ජාදාය පරිවේණං උපපට්ඨානා-
වරියෙන රාජකීයපණ්ඩිත සන්තති උපාධිධාරිනා පරිනාමරියෙන පලාමෙල
සිරිසද්ධාතිස්සාතිධානෙන නායකන්තරොන සිරිසම්බුද්ධිපරිනිබ්බාණතො
පඤ්ඤාසාධකානං අන්තරායස්සසානාමුපරි අධාපිසතිමෙ සංවච්ඡරෙ
චුස්සමාපස කාලපකෙති එකාදසමතිට්ඨං ගුරුවාරෙ'ති.

PUBLISHER'S NOTE

The late Mr. SIMON ALEXANDER HEWAVITARANE, who in his life time had begun to publish the TRIPITAKA, left a bequest for its completion after his death. He died suddenly on 17 th January 1913, and in accordance with his wishes his Trustees had published the Commentaries on the Text in 49 volumes. After seventy years these books are no longer readily available.

His widow Mrs SOMAWATI HEWAVITARANE who passed away on 10 th January 1982 at the age of 94, had, prior to her death, created the SOMAWATHI HEWAVITARANE TRUST to carry on the good work started by her late husband and bequeathed her entire estate to this Trust.

We the Trustees of the Somawati Hewavitarane Trust, having seen the need to re-print the Commentaries, have undertaken this task to help both the student and teacher of the Dhamma and in the hope that this act of ours will help to preserve the Noble Teachings of the Blessed One for the benefit of the future generations and thereby prolong the life of the Buddha Sasana by many more thousands of years.

May the fruits of this meritorious act help the late Simon Alexander Hewavitarane and Somawati Hewavitarane Maha Upasikawa in Sansara and towards their final attainment of Nibbana.

*Noel Wijenaike
Nanda Amerasinghe
Parinda Ranasinghe*

08th October 2003

**Somawati Hewavitarane Trust office,
130, Maligakanda Road, Colombo 10,
SRI LANKA**

PREFATORY NOTE.

With the Theri Gátha Commentary I have the pleasure to bring out the third volume of the Simon Hewavitarne Bequest. The editing of this work has been done by Dharmakirti Sri Wágis-varácarya Bihalpola Devarakkhita Pradhana Nayaka Thero, Vice Principal of the Vidyodaya College.

The three works issued have all been done by the pupils of the late Ven'ble Thero Hikkaduve Sri Sumangala and is a standing testimony to the high Scholarship associated with the Vidyodaya Pirivena.

I have much pleasure in reproducing a short summary of the preface written by the learned editor.

"The Theri Gátha which is included in the Sutta Pitaka of the Buddha's Tripitaka, was incorporated by Maha Kassapa and the other Arhats at the first convocation of the Arhats, in the Khuddaka Nikāya, or if we consider the Buddha's word from the point of view of the Nine classifications (Navāṅga), such as Sutta, Geyya, Veyyākaraṇa, Vedalla, Abbhuta, Gátha, etc. the Theri Gátha has been classified under the Gátha section.

The Theris or the Sisters belong to that large order of noble women who under the enthusiasm of the Buddha's word, renounced the world and entered the Order and very soon developing their spiritual qualities attained the final stage of sanctification.

The utterances of such Theris beginning with Therikā and ending with Sumedhā, wherein are shown the knowledge of the Doctrine, were put together by the Arhats at the first convocation and were called the Theri Gátha.

The Theris are 73 in number, the Gáthas uttered are 527, divided into sixteen Nipātas.

The Commentary of the Theri Gátha known as the Paramattha Dīpaṇi was composed in Pāli by Dhammapāla Thero who consulted the Three Sinhalese Commentaries known as the Maha, Paccariya, and Kurundiya Aṭṭhakathas.

The Buddhist Doctrine cannot be easily understood; and a mere knowledge of Pāli does not enable one to understand the Doctrine without the help of the Commentary nor is it possible to edit without a sound knowledge of the Doctrine.

The Commentaries of the Khuddhaka Nikāya have gone into disuse among learned men and are full of errors, both clerical and textual. I have done the editing of this work after using several old Sinhalese manuscripts and also the Pāli Text Society's publication by Mr. Muller. In this excellent edition however there were many of the correct renderings absent.

But for the pains he has taken over the editing he deserves the greatest praise."

C. A. Hewavitarne.

6th September, 1918,

P R E F A C E.

සිරිසනසුගතතරාගතෙන විගතාසෙසයාලෙසපථෙන තිලෝකෙක නාථෙන හගවතා භාසිතෙ සතීතෙ සකලසත්තාතිතෙ අමතාවගෙ සුත්තනන්ට්ටකපරියාපනතායං ථේරීගාථා පඨමමහාසඬ්ඨිකාරකෙති පරිසමඤ්ඤපනෙතති මහාබිණ්ණසවයෝරෙති නවසු සාසනසෙනසු ගාථාසිත වසෙන සඬ්ඨිතා බුද්ධකතිකායනෙතාකතා බුද්ධකානං ධම්මකඛ්ඛානං සමුහතො තිවාසතො ච; යා ඛො පනාසෙසගුණගණවණ්ණිවාසිනො දිනවණ්ණෙසුනො මුනිනො භික්ඛුනිසංඝෙ සුප්පතිදීපන පුප්ඵගෙන තත් තත් ගාමනිගමරාජධානියු ඤාලියො ඤාලසුඤ්ඤායො ඤාල ඤාමාරිකායො බුබුසුබුබුතං ධම්මසුධම්මතං සඬ්ඝසුප්පනානං ච සුත්තා සාසනෙතිප්පසනා සංසාරෙ ච සඤ්ඤාතසංවෙගා සංසාරාමිතෙ මාතා පිතරො ච ඤාතකෙ ච අනුජානාපෙත්වා සාසනෙ උරා දත්වා පබ්බජිතා සමානා සීලාචාරදිගුණසංකීර්ණිනා සට්ඨන්තියො වාසමන්තියො අවරෙතෙව අරහත්තං සමාසංසු, තා හි පනුනාපථෙවකසම්මාති අනාවිලසඬ්ඝප්පාති සුචිත්තතථිතතාති කතාධිකාරති සාපදනාති ථේරීකාදීති සුමෙධාපරියොසානාති උදනාදිවසෙන තත් තත් භාසිතා ගාථා සථාපුනෙතති සඬ්ඨිතිකාරකෙති මහාබිණ්ණසවයොති එකජඬ්ඬං සඬ්ඨිතා ථේරීගාථාති ධම්මා, තස්සා භාණ්ඩාරතො සාධිකා මෙ භාණ්ඩාර. තිසත්තතිපරිමාණා ථේරියො, සත්තවිසාධිකපථසත්තපරිමාණා ගාථා, නිපාතතො පන සොලස නිපාතා ගොනති, දිත්තං ගෙනං ථේරගාථස්සකථායං:-

“එකකතිපාතො එකුත්තරවසෙන යාච නවකතිපාතාහි නවතිපාතා, එකාදසතිපාතො, වාදසතිපාතො, සොලසතිපාතො, විසතිතිපාතො, තිංස නිපාතො, වත්තාළිසතිපාතො, මහාතිපාතොති, සොලසතිපාතසංඛගා, තත් එකකතිපාතෙ අඤ්ඤාපථේරියො අඤ්ඤාපථෙව ගාථා, දුකතිපාතෙ දස ථේරියො විසතිගාථා, තිකතිපාතෙ අඤ්ඤාපථේරියො වතුච්ඡිසතිගාථා, වතුකක නිපාතෙ එකාථේරී වතසෙසා ගාථා, පචකතිපාතෙ වාදසථේරියො සඬ්ඨිගාථා, ඡකකතිපාතෙ අඤ්ඤාපථේරියො අඤ්ඤාපථේරියො, සත්තකතිපාතෙ තිසෙසා ථේරියො එකවිසතිගාථා, අඤ්ඤාපථානතො පඤ්ඤා සොලසතිපාතා එකෙකා ථේරියො තං තං නිපාතපරිමාණා ගාථා, විසතිතිපාතෙ වතසෙසා ථේරියො සත්තනවුතිගාථා, තිංසතිපාතෙ එකා ථේරී වතුකතිසංගාථා,

වනනාළියනිපානෙ එකා ථේරී අඬවනනාළිය ගාථා, මහානිපානෙපි එකා ථේරී පඤ්ඤායනනහි ගාථානි එවමෙත් නිපානානං ථේරීනං ගාථානව පරි මාණං වෙදිනබබ්”නති.

එවං පරිවර්තනපරිමාණානං ථේරීගාථානං අඬකථා පන පාවචනට්ඨ කථාකරණේ කතාසිකාරස්ස ගරුඤානියස්ස නිපිටකපරියක්තිපඨනෙදෙ සාට්ඨකථේ අප්පටිගතබ්බිප්පභාවස්ස විභාවිතො මහාකවිනො‘නුබුද්ධිබ්බ ඝොසඤ්ඤාමිතො අඬකථාකරණප්පට්ඨනිං තදන්තිකාව සුත්වා සංජාත පිඨියොමනස්සෙන තදවසෙසඤ්ඤාදිකරණේ පුරායමුප්පිතකමුත්තා සංවොදිතවිනෙතන තඤ්ඤාලිකෙන සකසමයසමයනතරපාරදස්සිනා බදර ඩිත්මහාවිහාරවාසිනා ආචරියධම්මපාලඤ්ඤාමහාසාමනා මහාවිහාර පරමපරාගතාසු මහාභිකථාපමුඛාසු පොරාණඤ්ඤාකථාසු සමාගතනයමොග ගෙනා තනතිභාසාය විරටිතා සුපරිසුඛා ලභිකාදීපෙ දීඝමඩානං පදිපිතා මනිස්සරගතතස්ස අධම්මිකස්ස රාජසීගමගීපාලස්ස යාව රජොදයා අසඬකුලා සමහාවිතා වාසි.

තතොථරං තෙන රඤ්ඤා භියෙතාසොමන්තාය තෙසු තෙසු පොඤ්ඤාල සෙසු බහුති සඬමමපොඤ්ඤානි වඤ්ඤානි ගන්තානි ව චිත්තාසිකානි තනතා කුලිභුතානි; තථාපි තානි විරලජාතානි යත්ත කන්චි සාවසිඤ්ඤානි අප්ප දෙසද්ධානි පොඤ්ඤානි පුරාණභුතානි අජ්ජාපි දිස්සන්ති යෙව. එතරහි පන ලභිකායං බහුසො දිස්සමානානි මරමමරකඤ්ඤා සීගලකඤ්ඤා පරි වත්තිතානි නුතනානි පටිපොඤ්ඤානි අබ්බතතලෙඛකප්පමාදපඨිතෙහි උභ්‍යාතිරික්කවිසමපදපාඨෙහි ආකුලවතාකුලිභුතානි අනන්තපදසංසුතතානි පඨනපාඨනාදිසු සබ්බෙසංසුතාසකරානි පොඤ්ඤාගාරපුරණමකතානි නිරන්තරානි විය බෙදාපාදානි ගොනති යතාමකඤ්ඤා පරිවත්තිතානි තතො පසන්තරානි අනන්තදෙසානිහි ඤ්ඤානෙතපි. තස්මා ථේරීගාථා ඤ්ඤානං බුද්ධකතිකායනොගධානම්මෙසං පාඨසොධනං යථා පරිස්සම කරං, න තථා සතතං සමිතං පරිභාවිතානං පරිසිලිතානං අභිගුහනරඬ කථාදීනං.

ඉමිස්සා ථේරීගාථාඤ්ඤානං පාඨසොධනං පති රතනත්තයමාමිකස්ස සාසනාභිවුච්ඡායා සඤ්ජාතයධාදිගුණානිසයස්ස “සඬමන්තෙවාචිතාරණ්” නාමිකස්ස දිව්ඛගතස්ස ඤ්ඤාසයානුරූපතො පඨිඤ්ඤාය නිපිටකමුද්දාපන සමිඨියා සමාරාධිතොගං චරන්තනානි අචරන්තනානි ව යත්තිලිඛිතපටි පොඤ්ඤානි වෙව ආභිගලිසකඤ්ඤානි මුද්දිතපොඤ්ඤානි ව සංසද්දෙත්වා සමෙත්වා පටිසඤ්ඤානේ ව්‍යාච්චොමති, තස්මිං හි පටිසඤ්ඤානේහ පුරලිඛි තානි ගරුකරොත්තො පාලියා සමුදධ්වනි නිදස්සනපාඨානි වාඤ්ඤාසං සංවණ්ණනානං සමඤ්ඤානි ව මහතා පරිස්සමෙන තතො තතො පරිසෙ සිය සමෙත්තො සාකුලානි ධානානි නිරාකුලානි කුරුමානො කුසගනිය බුච්ඡිතො නානාභාසා සද්දන්තාදිසු නිපුණතරඤ්ඤානිනො සිරිඤ්ඤානිස්සරාගි ධාතුස්ස සතිස්සරස්ස නිපිටකවාචිස්සරාවරියස්ස මතමනුගමම සථාධම්මං සථාසන්තං නිමමලිකරෙත්තො විසදිසඤ්ඤානි වෙකච්චානි උපපරිකච්ඡි තබ්බානි අමොලිපි පරිපාටියා සොජෙත්තො පරිසොධෙසිං.

සංයෝධනෙකම්. ලබෙසු පොළකෙසු සිරිසෙබ්බකඩසෙලනගරේ පුප්ඵාගමවහාර සබ්බකපරිවෙණාධිපතිනෝ සිරිසිඬුන්ද්‍රානිකපරිවර පාදසාස සකාසා ලබිං වෙව සබ්බගාමදිසාසං “එම්පියගොඩ” සුවසුඬාගමකා ලබ්බාති වෙ පොළකාති පුරුණතරුනිති සලලකෙබම. කසොති වෙ? බහුති පොළකාති සමොලොකිස සොධිතාති සම්ප්‍රිතාස ආබ්බලියකඩරෙති මුද්දිතාස පරිවරාථකපාසපි අදිසාමානානං පදපාඨානමනවර්තානං විර්ජමානතො, කසො තාති මම පරිසසමෙ බහුපකාරාති අහෙසුං.

අපිවෙළු ගාරාසු දිසානෙත සද්දසථේ දුලලහාති “පවජ්ජමෙ හවසමපනෙත” ඉච්චාදීති වෙව, පාලිය අදිසාමානාති “ඉබ්බාලකුය” ඉච්චාදීති පාකතවචනාති ව මජ්ඣිමනිකං නානාභාසාසු අජේකානං සමෙමාහකරුනි ධානාති. තාති හි-“බුඬවචනකම්. හි සද්දතො ව අභිජානො ව අබ්ජානො ව අකරිච්ඡානකානං සද්දසථකබ්බසමමුසා නාඨානභුතා පාලිකාසවිච්චා දිසානාති”ති ව “හතවා පන බොධනෙසානං අජ්ඣාසසාසුලොමනො ධම්මසභාවං අවිලොමනෙතො තථා තථා දෙසනං නිසාමෙති”ති ව එවමාදිකං ආවර්ජයවචනමනුසාරනෙතාති සනෙතාති සථාමෙහති තථා ගරුකාතබ්බාති. ඉච්චවචමසා සංයෝධනෙ යාති කාතිව විරුඬධානාති ලබ්බනාති වෙ නාදිසානං ගාරාසු සංවිර්ජමානානං අභිකපාසුසාරෙන ව අභිකපාස සංවිර්ජමානානං ගාරාසුසාරෙන ව සුවිසේදකාසනො විසුං සුඬිපතතම්හ න යොජ්තං. අපිව දුතියපිඨෙ පඤ්චවිසතිමපනාතිසං ‘බ්‍රහ්මනා’ ඉති ‘බ්‍රහ්මනො’ ඉතිව 176 පිඨෙ වර්ජිතං ‘අබ්බලකිතාස’ ඉති ‘අබ්බලකිතාස’ ඉතිව 196 පිඨෙ වතුච්ඡිකම්පනාතිසං ‘වාතුරියකොතිනං’ ඉති ‘වාතුරියකොතිනං’ ඉතිව සුඬපාඨනො දඬුබොධිති.

සුනිසමම පුරුලිපි සමෙළු
ලිපිදෙසෙන පද්ධිතං පහාසිං
සතිතථිතිතථපඤ්ඤානං තං
පමුදනතං සුනිසමමකාරිනො සෙ.

විතං සමෙතාස කතාස සුඬියා
විතං සබ්බමපවතති සිඬියා
විමුතතිසමපතතිසම්ඬියා ඬියා
මහිඬියා වරුනි තමහ්නබොධියා.

මුද්දපිතාසං සිරිසකාසමුනිනො පරිනිබ්බාණා කණ්ණරසකණ්ණවකඨි මිතෙ වතතමානෙ තුරගසංවච්ඡරේ ආසාලගමාසෙ සුකකපකෙබ පණ්ණ රසිතිපියං භුමවාරෙති.

Bihalpola Sri Dewarakkhita,

ලකඛණ විකුණුනි.

ABBREVIATIONS.

- සි. I.=සංඛ්‍යාරාජපරිචේණපොථකාලයපොථකං.
සි. II.=“එමිටියගොඩ”සුචිසුඛාරාමපොථකාලයපොථකං.
සි. III.=“දෙඹවල”සධම්මගුත්තපරිචේණපොථකාලයපොථකං.
සි. IV.=“කසිකාවල”සුනඤ්ජාරාමපොථකාලයපොථකං.
සි. V.=“බෙම්මුල්ලේ”සිරිවඩ්ඪනාරාමපොථකාලයපොථකං.
මු.=“මුලර්”නාමිකෙන ආභ්‍යාසිකකිරිතො මුද්දිතං.
ම. අ.=මරමකකිරිතො මුද්දිතඅපදනපාලි.
සං. පා.=සංයුතතනිකායපාලි.
පා.=පථිතපාලි.

සු වි ප න්‍යං.

CONTENTS.

විසයමානා.	පිටිමක.	විසයමානා.	පිටිමක.
නිදන	1	3.1.1. අ. සාමාය ථේරියා	
1.1.1. අඤ්ඤාතරුය		ගාරාවණණනා	36
ථේරියා ගාරාවණණනා	4	3.1.2. උත්තමාය	37
1.1.2. මුත්තාය	6	3.1.3. අ. උත්තමාය	39
1.1.3. පුණණාය	7	3.1.4. දන්තිකාය	41
1.1.4. නිසාය	9	3.1.5. උබ්බිරියා	42
1.1.5-10. නිසාදීනං	9	3.1.6. සුක්කාය	45
පඨමවග්ග වණණනා 10.		3.1.7. සෙලාය	49
1.2.1. මුත්තාය ථේරියා	11	3.1.8. සොමාය	52
1.2.2. ධම්මදින්නාය	12	නිකනිපාත වණණනා 53.	
1.2.3. විසාමාය	16	4.1. හඤ්ඤාපිලානියා	53
1.2.4. සුමනාය	16	වතුක්කනිපාත වණණනා 59.	
1.2.5. උත්තරාය	17	5.1.1. අඤ්ඤාතරුය	80
1.2.6. මුක්ඛසුමනාය	18	5.1.2. විමලාය	81
1.2.7. ධම්මාය	18	5.1.3. සිසාය	82
1.2.8. සමාය	19	5.1.4. සුඤ්ජනාය	84
එකනිපාත වණණනා 19.		5.1.5. නාඤ්ඤාතරුය	89
2.1.1. අභිරුපනාය	19	5.1.6. මිත්තාකාලිකා	70
2.1.2. ජෙනනාය	22	5.1.7. සකුලාය	72
2.1.3. සුමමගලමාතුයා	22	5.1.8. සොණාය	75
2.1.4. අභික්කාසියා	24	5.1.9. හ. කුණ්ඩලකෙසාය	79
2.1.5. විත්තාය	26	5.1.10. පටාමාරාය	86
2.1.6. මෙත්තිකාය	28	පඨමවග්ග වණණනා 93.	
2.1.7. අ. මෙත්තාය	29	5.2.1. නිංසමත්තානං	93
2.1.8. අභයමාතුයා	31	5.2.2. වතුය	95
2.1.9. අභයාය	33	පඤ්ඤානිපාත වණණනා 96.	
2.1.10. සාමාය	35	6.1.1. පඤ්ඤාතරුය	96
දුකනිපාත වණණනා 36.		6.1.2. වාසෙසියා ථේරියා	98
		6.1.3. ධම්මාය	100

විෂයවිකෘති.	පිටිබිඳ.	විෂයවිකෘති.	පිටිබිඳ.
6.1.4 සුජාතාය වණනනා	108	16.1. පුණණාය	157
6.1.5. අනොපමාය	109	සොලසනිපාත වණනනා 162.	
6.1.6. මහාපජාපනිගොනමියා	110	20.1. අමිපාලියා	162
6.1.7. ගුත්තාය	125	20.2. රෙභිඤ්ඤා	168
6.1.8. විජයාය	127	20.3. වාපාය	172
ජනකනිපාත වණනනා 128.		20.4. සුඤ්ඤා	178
7.1. උත්තරාය	128	20.5. සුභාකමොරධිතාය	184
7.2. වාලාය	129	විසතිනිපාත වණනනා 190.	
7.3. උපවාලාය	131	30.1. සුභාජ්වකමිවනිකාය	191
සත්තකනිපාත වණනනා 133.		තිංසනිපාත වණනනා 200.	
8.1. සිසුපවාලාය	133	40.1. ඉසිදුසියා	200
අභිකනිපාත වණනනා 135.		වතනාලිසනිපාත වණනනා 207.	
9.1. වඩ්ඪමානාය	135	මහානිපාතෙ 1. සුමෙධාය	207
නවකනිපාත වණනනා 138.		මහානිපාත වණනනා 227.	
11.1. කිසාගොනමියා	138	ගජපරිසමනති	228
එකාදසකනිපාත වණනනා 141.		අනුක්කමණියා	229
12.1. උපපලවණණාය	145		
මාදසකනිපාත වණනනා 157.			

ප ර ම න් දී ප නී

නාම

ථේරී ගා ථ ට්ඨ ක ථා.

නමෝ නායක ගගවතො අරහතො
සමමා සමුබ්බසා.

ඉදුනි ථේරීගාරානං අන්ධංවණ්ණනාය ඔකාසො අනුප්පභෙත්තු. තථ සසමා ඉධ භික්ඛුනීනං ආදිතො පඨාය පඬිඤ්ජා උපසම්පද ව පටිලබ්ධි ගම්ච¹ පක්ඛාසෙත්වා අන්ධංවණ්ණනාය කසිරමානාය තථ තථ ගාරානං අනුප්පභත්ති විභාවෙත්වා පුනර් හොති පුපාකවා ච, තස්මා තං පක්ඛාසෙත්වා ආදිතො පඨාය සමඬිපතො අයමානුපුබ්බිකථා.

අසංඝි ලොකනාථො “මනුස්සත්තං ලිඛ්‍යසම්පදාති” ත්‍යාදිනා වුත්තාති අස්ඞ්ඛාති සමොධානෙත්වා දීපඬිකරස්ස හගවතො පාදමුලෙ කතාභි නිත්තරෙ සමතිංසපාරමිසො පුරෙතො වතුච්ඡදිසා බුඩ්ධානං සාත්තිකෙ ලබ්ඛ්‍යකරණො අනුක්කමෙන පාරමිසො පුරෙත්වා ඤාතථවරියස ලොකථවරියස බුඩ්ධථවරියස ච කොටිං පත්වා තුසිතභවතෙ නිබ්බතතිත්වා තථ සාවතාසුක්ඛං ධත්වා දසසහස්සවක්කවාලදෙවතාභි බුඩ්ධා වාස:-

“කාලො සං තෙ මහාචරී උප්පජ්ජ මාතුකුච්ඡිකං,
සදෙවකං තාරයතොසා බුජ්ඣස්ස අමතං පද” නති

ආයාචිතමනුස්සුපපතතිසො තාසං දෙවතානං පටිඤ්ඤං දත්වා කත පඤ්චමහාචිලොකතො සක්කරුජ්ඣුලෙ පුබ්බාදනමහාරුජ්ඣස්ස ගෙගෙ සතො සම්පජානො මාතුකුච්ඡිං ඔක්කතොසා දසමාසෙ සතො සම්පජානො තථ ධත්වා සතො සම්පජානො තතො නික්ඛිතොසා ලුම්භිනීවතෙ ලබ්භිජාතිසො විච්චා ධාතිසො ආදිං කත්වා මහතා පරිහාරෙන සම්මදෙව පරිහාරිසමානො අනුක්කමෙන වුඤ්ඤං පතොසා තිස්ස පාසාදෙසු විච්චිනාටකජන පරිවුත්තො දෙවො විස සම්පතතිං අනුභවතොසා ජිණ්ණව්‍යාධිමතදස්ස නෙන ජාතසංවෙතො ඤාණස්ස පරිපාකතං ගතත්තා කාමෙසු ආදීනවා නොක්කමෙම ච ආනිසංසං දිස්වා රුහුලකුමාරස්ස ජාතදිවසෙ ඡන්තාසහාසො කන්තං අස්සරුජං ආරුහො දෙවතාභි විච්චමාරෙන අඬ්ඨරතතික්කසමසෙ මහාභිනික්කමණං නික්කමිත්වා තෙනෙව රත්තාවසෙසෙන තිණ්ණි රජ්ජාති

1. මු. ඔ. III & IV. ආදිතො සථා පඬිඤ්ජා උපසම්පද ව පටිලබ්ධි කං.

අභිකක්‍ෂමිතිය අනොමානදීනීරං පඤ්ඤා සම්මාදර්ශනාමුත්තමා ආනිතො අර
හනතධිජ්ඣෙතො පබ්බතො. තාවදෙව වස්සසම්මාදර්ශනො¹ විය ආකප්ප
සම්පන්නො. හුත්වා පාසාදිකෙන ඉරියාපරේන අනුක්‍ෂාලෙන රාජගහං පත්‍රා
තත් පිණ්ඩං වරිත්වා පණ්ඩිතවිචිතපඤ්ඤායෙ පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිත්වා
මහධර්මජන රජජන නිමග්ගියමානො තං පටිකඛිපිත්වා හග්ගවස්සාරාමං
ගන්ත්වා තස්ස සමයං පරිගණ්හිත්වා තතො ආලාරුද්දකානං සමයං පරි
ගණ්හිත්වා තං සබ්බං අනුලං කරිත්වා අනුක්‍ෂාලෙන උරුවෙලං ගන්ත්වා
තත් ජබ්බස්සානි දුක්ඛාරකාරිකං කත්වා තාස අරියධම්මපටිවේධස්සාභාවං
ඤ්ඤා “නාසං මහෙස්සා බොධායා”ති ඔලාරිකං ආහාරං ආහරනෙත්වා කතිපා
තො ඛලං ගාහෙත්වා විසාඛපුණ්ණමදිවසෙ සුජාතාය දිනතවරහොජනං
භුඤ්ජිත්වා සුවරාණපාඨං නදියා පටිසොතං බිචිත්වා ‘අජ්ජ බුද්ධො හවිස්සාමි’ති
කතං තතිසානො ගායණං සමයං කාලෙන නාගරාජෙන අභිඤ්ඤාභූතො
බොධිමණ්ඩො ආරුක්‍ෂා අවලසානෙන පාචිනලොකධාතුඅභිමුඛො අපරජිත
පලලභික නිසින්නො චතුරඛ්‍යමන්තොගතං පිරිසං අධිසාය සුරියෙ
අනන්තඛ්‍යතෙ සෙව මාරඛලං විධම්මා පඨමයාමෙ පුබ්බනිවාසං අනුස්ස
රිත්වා මජ්ඣිමයාමෙ දිඤ්චකත්‍රං විසොධෙත්වා පච්ඡිමයාමෙ පටිච්ච
සමුප්පාදෙ ඤ්ඤා ඔහාරෙත්වා අනුලොමපටිලොමං පච්චසාකාරං සමම
සන්නො විපස්සනං වංශස්ථා සබ්බබුද්ධිං අධිගතං අනඤ්ඤාසාධාරණං
සමමාසමොධිං අධිගන්ත්වා නිබ්බාණාරම්මණාය ඵලසමාපන්නියා තත්ථෙව
සත්තායං විහිතාමෙත්වා තොනෙව නාසෙන ඉතරස්සත්තාහෙපි බොධිමණ්ඩ
සෙව විහිතාමෙත්වා රාජාසනනමුලෙ මධුපිණ්ඩකහොජනං භුඤ්ජිත්වා පුන
අජ්ජාලනිශ්‍රොධමුලෙ නිසින්නො ධම්මනාය ධම්මගම්භිරතං පච්ච
චෙකඛිත්වා අප්පොසුක්කනාය විගත නමනෙන මහාමුත්තමා ආයාපිතො
මුඛවකත්‍රා ලොකං ඔලොකෙනෙත්වා භික්ඛිඤ්ඤාමුදිඤ්ඤාදිහෙදෙ සතෙත
දිස්වා මහාමුත්තමා ධම්මදෙසනාය කතපටිඤ්ඤා “කස්ස භුබ්බො අහං පඨමං
ධම්මං දෙසෙය්‍ය”න්ති ආවජ්ජනෙත්වා ආලාරුද්දකානං කාලකතභාවං
ඤ්ඤා “බහුපකාරං බො මෙ පඤ්චවංශියා සෙ මං පධානපභිතතතං උපඨ
හිංසු. සත්තූනාහං තෙසං පච්චංශියානං පඨමං ධම්මං දෙසෙය්‍ය”න්ති
විදින්නො ආසාලිපුණ්ණාමයං මහාබොධිතො බාරණසිං උද්දිස්ස අසා
රසයොජනං මග්ගං පටිපන්නො අනතරමග්ග උපකොන ආර්ථකොන
සභිං මනෙත්වා අනුක්‍ෂාලෙන ඉසිපතනං පඤ්ඤා පඤ්ඤාපත්‍රං
සඤ්ඤාපත්‍රං “මෙ මෙ භික්ඛව අනො පබ්බතෙන න සෙවිතබ්බො”ති
ආදිනං ධම්මවක්කප්පවත්තනපුත්තනනාදෙසනාය අඤ්ඤා භොණ්ඩඤ්ඤා
පත්‍රිකා අසාරසමුභවිකොපිතො ධම්මාමනං පායෙත්වා පාපිපදෙ හදදිසෙවේරං
පකබස්ස දුභියායං චප්පජේරං පකබස්ස තභියායං මහානාමසේරං
චතුප්පියං අසංසිද්ධේරං සොනාපතරිපලො² පඨිසාපෙත්වා පචම්යං පන
පකබස්ස අනන්තලක්ඛණපුත්තනනාදෙසනාය සබ්බෙපි අරහතො පඨිසා
පෙත්වා තතො පරං සංදර්ශනපත්‍රිකෙ පඤ්චපඤ්ඤාසුරියෙ, කප්පාසික
වනසංකොතිං සමනො හද්ද මග්ගිසෙ, ගයාසිසෙ පිඨිපාසාණෙ සගස්ස

1. මු. සි. III. වස්සසම්මාදර්ශනං. 2. මු. සි. IV. මහෙස්ස.

මනෙත පුග්ග්ග්චලෙති එවං මහාජනා අරියභූමි ඔනාරෙතා බිබ්බසාර පමුබානි එකාදසනග්ගනානි සොනාපකතිථලෙ එකනග්ගනං සරණතතසෙ පඨිඨාපෙතා වෙථවනං පටිග්ගහෙතා නත් චිගරනෙතා අසසජ්ජේරසස වාගසා අධිතතපඨමමග්ගෙ සඤ්ජයං ආපුච්ඡතා සඬං පරිසාය අතතනො සන්තිකං උපගතෙ සාපිපුතනමොගාලලානෙ අග්ගඵලං සච්ඡිකතා සාවකපාරමියා මත්ඤං පනෙත අග්ගසාවකඨානෙ ධපෙතා කාථද්ධිසේ රසස අභියාවනාය කපිලවත්ථං ගනතා මානත්ථෙ ඤානසෙක සමකපාටිගා රියොන දමෙතා පිනාපං අනාගාමිථලෙ මනාපජාපතිං සොනාපකතිථලෙ පඨිඨාපෙතා නග්ගකුමාරං ගුහුලකුමාරං ච පබ්බාජෙතා පුනදෙව¹ රජ ග්ගං පච්චාගඤ්ජි.²

අථාපරෙත සමසෙන සත්ථි වෙසාලිං උපනිස්සාය කුටාගාරසාලායං චිගරනෙත පුබ්බදනමහාරජා සෙනච්ඡන්තාසෙසව ගෙඨා අරග්ගතං සච්ඡි කතා පරිනිබ්බාසි. අථ මහාපජාපතියා නොනමියා පබ්බජ්ජාය චිත්තං උපපජ්ජි. තතො ඤෙභිඤ්ඤාදිතිරෙ කලගච්චාදපුත්තනතදෙසනාය පරි සොසානෙ නිකඛමිතා පබ්බජ්ජානාං පඤ්චනාං කුමාරසත්තානං පාදපරි වාරිකා එකජකායසාව හුතා මහාපජාපතියා සන්තිකං ගනතා සබ්බාව සත්ථුසන්තිකෙ පබ්බජ්ජසාමානි මහාපජාපතිං ජෙසිසං කතා සත්ථුසන්තිකං ගතකුසාමා අග්ගපුං, අයං ච මහාපජාපති පුබ්බෙපි එකවාරං සත්ථාරං පබ්බජ්ජං යාවිතා නාලත්. තස්මා කපපකං පකෙසායාපෙතා කෙසෙජ්ඣ පෙතා කාසායානි අච්ඡාදෙතා සබ්බා නා සාධිසානියො ආදය වෙසාලිං ගනතා ආනන්දසේරෙන දසබ්බං යාවාපෙතා අසිගරාබ්මිථිපටිග්ගහ ඤාන පබ්බජ්ජං උපසම්පදං ච අලත්. ඤාතං පන සබ්බෙපි එකතො උප සම්පන්නා අග්ගපුං, අයමෙත්ථ සබ්බෙපො-චිත්ථාරතො පනෙතං වත්ථු නත්තත් පාලියමාගතමෙව.

එවං උපසම්පන්නා පන මහාපජාපති සත්ථාරං උපසම්පන්නො අභිවා දෙතා එකමන්තං අඨාසි, අථස්සා සත්ථා ධම්මං දෙසෙසි. සා සත්ථුසන්තිකෙ කම්මඨානං³ ගහෙතා අරග්ගතං පාපුඤ්ඤි. සෙසා ච පඤ්චසත භික්ඛුනියො නග්ගකොවාදපරිසොසානෙ අරග්ගතං පාපුඤ්ඤි.

එවං භික්ඛුනීසබ්බෙස පුප්පහිසිතෙ පුච්ඡානෙ තත්තත්තං ගාමනිගම ජනපදරජධානීපු කුලිඤ්ඤො කුලපුණ්ණායො කුලකුමාරිකායො බුඩ්ධි පුබ්බධනං ධම්මපුබ්බධනං සබ්බපුප්පටිපත්තිනං ච පුතා සාසනෙ අභිප්ප සන්නා සංසාරෙ ච ජාතසංවේශා අත්තනො සාමිසක මාතාපිතාරෙ ඤාතකෙ ච අනුජානාපෙතා සාසනෙ උරං දතා පබ්බජිංසු. පබ්බජිතා ච සීලාචාර සම්පන්නා සත්ථුනො ච තෙසං තෙසං ථෙරානං ච සන්තිකෙ ඔවාදං ලභිතා ඤාතෙතනියො වාසමන්තියො නචිරසෙසව අරග්ගතං සච්ඡාකංසු. තා හි උද්දනාදිවසෙන තත්තත්තං භාසිතා ගාථා පච්ඡා සඬිතිතිකාරකෙකති එකජකු.

1. සි. II. සන්තා පුනදෙව. 2. මු. සි. III. පච්චාගච්ජි.
3. සි. II. තචපමක කමිඨානං.

කමා එකකතිපාතාදි¹ වසෙන සඞ්ඞිතිං ආරොපයිංසු ඉමා ථෙරී ගාථා නාමාති. තාසං නිපාතාදිවිභාගො හෙය් චුතෙනා යෙව. තස්ස නිපාතෙසු එතාසතිපාතො ආදි. තත්ථාපි:

I. I. I

“සුඛං සුපාති ථෙරීකෙ කමා වොලොන පාරායා
උපසන්නොති තෙ රුගො සුකඛධාකංව ඩුමහියං”²ති³

අයං ගාථා ආදි. තස්සා කා උපපන්නි? අතීතෙ නිර අඤ්ඤානග් ඩුල ධිතා කොණාගමනස්ස ගභවතො කාලෙ සාසනෙ අභිප්පසන්නා හුත්වා සත්ථාරං නිවතෙනාමා දුතියදිවසෙ සාධංමණ්ඩපං කාරොතා වාලිකං අත්ථ රිත්වා උපරි විතානං බන්ධනං ගඤ්ඤාපථාදිති⁴ පුජං කමා සත්ථ කාලං ආරො වාපෙයි. සත්ථා හත්ථ පනාමා පඤ්ඤානො ආසනෙ නිසිදි. සා ගභවතො වන්දිත්වා පණ්ණිනෙන බාදනියෙන භොජනියෙන පරිච්ඡෙදනා⁵ ගභවතො භුත්තාපිං ඔතිනාපහනපාණිං නිව්වරෙන අව්ඡාදෙයි. තස්සා ගභවා අනු ලොදනං කමා පකකාමි. සා සාවතාසුකං පුඤ්ඤති⁶ කමා ආයුපරියො සානෙ දෙවලොකෙ නිබ්බන්ධිත්වා එකං බුධින්නරං සුගතිසු එව⁷ සංසරංගි නිකස්සපස්ස ගභවතො කාලෙ ගභපතිටුලෙ නිබ්බන්ධිත්වා විඤ්ඤානං පත්වා සංසාරෙ ජාතසංවේශා සාසනෙ පබ්බත්වා උපසම්පජ්ජිත්වා⁸ විසතිවස්ස සහස්සාති භික්ඛුහි සීලං පුරෙත්වා⁹ පුප්පජනකාලකිරියං කමා සංගො නිබ්බන්ධා එකං බුධින්නරං සංගසම්පන්නං අනුගමිත්වා ඉමසම්භි බුදුපාදෙ වෙසාලියං බහතියමහාසාලාදිකුලෙ නිබ්බන්ධි, තං පිරසන්නසරිත්තාය ථෙරී කාති වොගරිංසු. සා වසපන්නා ඩුලප්පදෙසාදිනා සමානජාතිකස්ස බහතිය ඩුමාරස්ස මානාපිතුහි දින්නා පතිදෙවතා හුත්වා වසන්නි සත්ථ වෙසාලි ගමනෙ සාසනෙ පටිලබ්ධිධා උපාසිකා හුත්වා අපරභාගෙ මහාපජා පතිගොනමිථෙරියා සන්නිකෙ ධම්මං සුත්වා පබ්බජ්ජාය රුචිං උපපාදෙත්වා අහං පබ්බජ්ජස්සාමිති සාමිකස්සාරොවෙයි. සාමිකො නානුජානාති. සා පන කාතාධිකාරතාය සථාසුතං¹⁰ ධම්මං පට්ඨවෙකසිත්වා රුපාරුපධිමෙම පරිභොගෙත්වා විපස්සනං අනුයුත්වා විහරති. අපේකදිවසං මහානායෙ වාජනෙ පට්ඨමානෙ¹¹ මහති අග්ගිජාලා උසිති. තාය අග්ගිජාලාය සකලභාජනං තට තටාසන්නං කියෙති. සා තං දිස්වා තමෙවාරමමණං කමා සුසුත්තරං අතිවිමිතං උපස්ඨන්තාං උපධාරෙත්වා තතො තස්ස දුක්ඛානිවිවානත්තනඤ්ඤා ආරො පෙත්වා විපස්සනං වසෙත්වා අනුකකමෙන උපසුකකාපෙත්වා මග්ගපටි පාටියා අනාගාමි ථලෙ පතිස්සති. තතො පට්ඨාය ආභරණං වා අලඞ්ඞා රං වා න ධාරෙති. සා සාමිකෙන “කසමා නිං හදෙද ඉදති පුබ්බෙ විස ආභරණං වා අලඞ්ඞා රං වා න ධාරෙසි”ති වුත්තා අත්තනො ගිහිභාවෙ අභබ්බං¹² භාවා ආරොවෙත්වා පබ්බජ්ජං අනුජානාපෙයි. සො විසාබ්බො උපාසකො විස ධම්මදින්නං මහත් පරිභාරෙන මහාපජාපතිගොනමියා සන්නිකං නෙත්වා

1. මු. එකකතිපාතාදි. 2. සි. II. ඩුමෙහියාති. 3. මු. ගඤ්ඤාපථාදිති.
4. මු. පරිභුද්ධාපෙත්වා. 5. මු. සුගති. 6. මු. සි. II. III & IV. උපසංචාරොදෙත්වා.
7. සි. II & III. සීලං පුරෙත්වා. 8. සි. III. සථාසුතං. 9. මු. පමමානෙ. 10. මු. අගග්ග.

“ඉමං අයොග පබ්බාජෙතා”හි ආභ. අථ මහාපජාපතීගොනමීතිං පබ්බාජෙතො උපසම්පාදෙතො විහාරං නෙතො සන්ධාරං දසෙසසි. සන්ධා තුස්සං පක්කන්තා දිසාරම්මණ්ණෙව විහාවෙතො සුඛං සුපාතීති ගාථමාග. තස්මි සුඛනති: භාවනපුංසකනිද්දෙසො. සුපාතීති: ආණ්තතිවචනං. ථෙට්ඨකෙති: ආමන්තණ්වචනං. කඛ්ඛා වොලෙහ පාරුතාති: අපට්ඨන්තාස නිජයාජනා. උපසන්නො හි නො ග්ගොති: පටිපත්තිකීත්තනං. සුක්ඛා ඛාණංවාති: උපසමෙතබ්බස්ස කීලෙසස්ස අසාරභාවනිදස්සනං. කුමිති සනති: තදධාරස්ස අනිච්චතුවන්දිභාවනිදස්සනං. සුඛනති: වෙතං ඉඤ්ඤාතිවචනං, සුඛෙත නිද්දක්ඛා හුතාති අපො. සුපාතීති: නිපජ්ජ. නිදස්සනං වෙතං චතුන්නං ඉරියාපථානං. තස්මා චත්තාරොපි ඉරියාපථෙ සුඛෙනෙව කප්පෙති, සුඛං විහරාති අපො. ථෙට්ඨකෙති: ඉදං යදි පස්සා නාමකීත්තනං; පට්ටෙත අභිජ්ඣාදිභාවනො පන පිට්ඨො සාසනෙ පිර භාවස්සනෙ පිට්ඨො සීලාදිධම්මෙති සමන්තාගතෙති අපො. කඛ්ඛා වොලෙහ පාරුතාති: පංසුකුලවොලෙහි චිවරං කඛ්ඛා අච්ඡාදිත යරිත්, තං නිවන්ධා වෙව පාරුතාච. උපසන්නො හි නො ග්ගොති: හි සප්ප්ඤ්ඤාතිවචනං. සස්මා තව සන්නානෙ උපපජ්ජනකාමරගො උපසන්නො අනාගාමිමග්ගඤ්ඤාතිනා දෙසසි, ඉද්දති තදවසෙසරගං අග්ගමග්ගඤ්ඤාතිනා දහෙතො සුඛං සුපාතීති අට්ඨප්පායො. සුක්ඛා ඛාණංවා කුමිතිසනති: යථා තං පකෙක භාජනො අප්පකං ඛාකඛ්ඤ්ජනං මහ තිස්ස අභිජාලාය පච්චමානං කුසිත්තං සුස්සන්නං චූපසම්මති. යථා වා උදකම්මෙස්ස ඛාකඛ්ඤ්ජනෙ උඛනං ආරොපෙතො පච්චමානෙ උදකෙ විජ්ජමානෙතො විච්චිවාසති විච්චිවාසති, උදකෙ පන ජිනො උපසන්නෙව ගොති. එවං තව සන්නානෙ කාමරගො උපසන්නො භුතරම්ච චූපසමෙතො සුඛං සුපාතීති. ථෙට්ඨ ඉද්දියානං පරිපාකං ගතත්තා සජ්ඣ දෙසනා¹ පිලා සෙන ච ගාථා පරියොසානෙ සහ පට්ඨමතිද්දති අරගත්තං පාපුණි.

තෙන චුත්තං අපදනො:-

“කොණාගමනවුට්ඨස්ස මණ්ඩපො කාරිතො මයා,
බුචං තිච්චරං දසිං වුට්ඨස්ස ලොකබ්බුතො.

යං යං ජනපදං යාමි නිතරෙ රාජධානියො,
සබ්බස්මි පුජ්ජා ගොමි පුඤ්ඤකම්මසිද්ධං ඵලං.

කීලෙසා කුසිත්තා මයාං භවා සබ්බෙ සමුත්තා,
නාහිව ඛික්කිනං ජෙතො විහරාමි අනාසවා.

සොගතා වන මෙ ආසි වුට්ඨසෙසස්ස සත්තිකො,
තිස්සා විජ්ජා අනුප්පත්තා කතං වුට්ඨස්ස සාසනං.

පට්ඨමතිද්ද වනපස්සා විමොක්ඛාපි ච අසීතෙ
ජලතිඤ්ඤා සච්ඡකතා කතං වුට්ඨස්ස සාසනං”නති.

අරහත්තාං පන පට්ඨා ථෙරී උදනෙනාති නමෙව ගාථං අභාසි. කෙතාං යං ගාථා තස්සා ථෙරියා ගාථා අභොසි. තත්ථ ථෙරියා වුත්තාය ගාථාය අනවසෙසො රුහො පරිඤ්ඤානිතො අඤ්ඤාමඤ්ඤන තස්ස චූළාමස්ස අභිපොභනනා, රුහ වුපසමෙනෙව වෙත්ථ සබ්බෙසමි ඤාණිකානාං වුප සමො වුත්තොති දඬබ්බං. තදකාලිනාය සබ්බෙසං සංඤ්ඤාමානාං වුපසමසිඤ්ඤිතො.

තථා හි වුවවති:-

“උඩවව්විවිතිව්ඡාති යො මොහො සහජො මත්තො,
පහාණෙකඤ්ඤානෙව රුහෙන සරණොති යො”ති.

යථා වෙත්ථ සබ්බෙසං සංඤ්ඤානාං වුපසමො වුත්තො, එවං සබ්බත්ථා පි තෙසං වුපසමො වුත්තොති වෙදිතබ්බං. පුබ්බභාගෙ තදභිඤ්ඤානෙව සමපට්ටස්සානාකඤ්ඤා විකම්බනාවසෙන මඤ්ඤානිකායෙ සමුච්ඡේදවසෙන ඵලකඤ්ඤා පටිපටස්සානිවසෙන වුපසමසිඤ්ඤිතො. තෙන වතුරිකිංකරාපි පහාණස්ස සිඤ්ඤා වෙදිතබ්බං. තත්ථ තදභිඤ්ඤානෙව සිලසමපදාසිඤ්ඤා, විකම්බන නපට්ඨානෙව සමාසිද්ධපදාසිඤ්ඤා, ඉතරෙහි පඤ්ඤාසමපදාසිඤ්ඤා දසසිත්තා භොති පහාණාසිත්තයොපසිඤ්ඤානො යථා භාවනාසිත්තයං සාධෙති තස්මිං අසති තදභාවතො. තථා සමුච්ඡේදාසිත්තයං පරිඤ්ඤාසිත්තයං ව සාධෙති එවාති වතුරිකිංකරාසිඤ්ඤා නිසෙසා සිකම් පටිපතනාසිත්තයං විවිධකල්පාණා සහනවිප්පයො ව පටිපුණ්ණා ඉමාය ගාථාය පකාසිතා භොතනීති වෙදි තබ්බං. අඤ්ඤානාං ථෙරී අපපඤ්ඤානා නාමගොතනාදිවසෙන අපාකට්ඨා එකා ථෙරී ලකඤ්ඤාසමපතනා සිකමුති ඉමං ගාථං අභාසිති අතිපටායො.

අඤ්ඤානාය ථෙරියා ගාථාවණණනා
ස ම තතා

1. 1. 2.

“මුත්තා මුච්චස්ස¹ යොගෙහි චන්ද්‍ර රුහුණො ඉව
විපවුත්තොන විතොන අනණා සුඤ්ඤ පිණ්ඩක”නති.

අයං මුත්තාය නාම සිකම්මානාය ගාථා. අයං පි පුරිමබ්බෙසු කතාති කාරා තත්ථ තත්ථ භවෙ විවට්ඨිතස්සාය සුඤ්ඤා උපවිතනනී විපක්ඛිණ භවතො කාලෙ සුලභෙහෙ නිබ්බන්ධනා විඤ්ඤානං පට්ඨා එකදිවසං සථාරං රසියං ගව්ඡනං දිස්වා පසන්නාමානසා පඤ්ඤාපතිඤ්ඤෙන වන්දිතා පිතිවෙගෙන සත්ථ පාදමුලෙ අවසුරා නිපජ්ජි. සා තෙන පුඤ්ඤ කමෙතන දෙවලොකෙ නිබ්බන්ධනා අපරපරං සුගතිස්ස යෙව සංසරනනී ඉමස්මිං වුමුත්තාදෙ සාවතියං වුභවණ්මහාසලසුලෙ නිබ්බන්ධන. මුත්තා තිස්සා නාම අභොසි. සා උපනිස්සායසමපතනාය විසතිවස්සකාලෙ මහා පරාපතිගොතමියා සංගතිකෙ පබ්බජිතා සිකම්මානාව හුන්වා කමමථානං

කර්මාපත්තිය විපක්‍ෂනාය¹ කම්මං කතෙත්තා² එකද්වයං භත්තකිච්චං කත්වා පිණ්ඩපානපටික්කත්තා ථේරිනං සිකඛුභිනං වහනං දසෙක්ඛනා ද්වයානං ගතත්වා රතො නිසින්නා විපක්‍ෂනාය මනසිකාරං ආරභී. සඤ්ඤා පුරභිගතිකුට්ඨා නිසින්නොව ඔහාසං වික්‍ෂෙපෙත්තො තස්සා පුරතො නිසින්නො විස අත්තානං දසෙක්ඛනා මුත්තෙත මුච්චස්ස සොගෙහි³ති ඉමං ගාර්මාග්—

තඤ්ඤා මුත්තෙතති: තස්සා ආලපනං. මුච්චස්ස සොගෙහිති: මග්ගපටි පාරියා කාමගොහාදීභි වතුභි යොගෙහි මුච්ච; හෙති විමුක්තවිහරා ගොභි. සරා කිං? වජ්‍ජෙ රුහුණගා ඉමා ති: රුහුණඛානානො භගනො වජ්‍ජෙ විස උපකතිලෙසනො මුච්චස්ස. විසමුත්තෙතන වජ්‍ජෙතනාති: අරියමග්ගෙත සමුච්චෙද්විමුක්තියා සුද්ධ විමුක්තෙතන විහරෙත. ඉද්ධමුක්තලක්කණං වෙතං කරණවචනං. අනණා භුඤ්ජ පිණ්ඩකානි: කිලෙස ඉණං පහාය අනණා හුත්වා රථපිණ්ඩං භුඤ්ජයාසී. යො හි කිලෙසෙ අපපායාය සත්ථාර අනුඤ්ඤාපච්චයෙ පරිභුඤ්ජති සො සාණො පරිභුඤ්ජති නාම. සරාග ආයසමා ඔක්කකුලො:—“සත්තාගමෙව ඔබ්බ අභං ආවුසො සාණො රථපිණ්ඩං භුඤ්ජ”නති, තත්තා භාසනෙත පබ්බජිතෙත කාමච්ඡද්දි ඉණං පහාය අන ණෙත හුත්වා සධාදෙයං පරිභුඤ්ජතිඔබ්බං. පිණ්ඩකානි දෙසනා සීසමෙ හා, වහනාගෙපි පච්චයෙති අත්ථො. අභිණංගං ඔවදති අරියමග්ගපපත්තියා⁴ උපකතිලෙසෙ විසොධෙන්නො ඔහුසො ඔවාදං දෙති. සා තස්මිං ඔවාදෙ ධර්මා න විරසෙව අරහත්තං පාපුඤ්ඤි.

තෙන වුත්තං අපදනො:—

“විපක්‍ෂස්ස භගවතො ලොකජෙට්ඨස්ස නාදිනො

රවියා පටිපත්තස්ස තාරයන්තස්ස පාණිනො,

කරතො නික්කම්මිනං අවසුරජා නිපජ්ජහං

අනුකම්මපකො ලොකනාරො සීසනෙත අක්කම් මම,

අක්කම්මිනං සඤ්ඤාමො අගමා ලොකනායකො,

තෙන විහරපපසාදෙන නුසිතං උපපජ්ජහං.

කිලෙසා කුමපිතා මග්ගං—පෙ—කතා බුධස්ස සාසන”නති,

අරහත්තං පත්තා පත සා තමෙව ගාරං උදනෙසී. පරිපුණ්ණසික්කං උප ඔමපජ්ජිතා අපරහාගෙ පරිනිබ්බාණකාලෙපි තමෙව ගාරං පච්චිභාසීති.⁴

මුත්තාය ථේරියා ගාර්මාචණ්ණනා

ස ම තතා.

1. 1. 3.

“පුණ්ණානු පුරස්ස ඔපමෙහි”ති පුණ්ණාය නාම පික්කම්මානාය ගාර්මා, අයමෙ පුරිමමුච්ච කතාසිකාරා තඤ්ඤා තඤ්ඤා භවෙ විච්චුප්පතිස්සං කුසලං උපවිනනති බුධපුරුෂො ලොකෙ වජ්ජගායා නදියා තීරෙ කිත්තාර

1. මු. විපක්‍ෂනා.

2. මු. කතෙති සා.

3. මු. අරියමග්ගපපත්තියා.

4. මු. අරහිභාසීති.

සොතිසං නිබ්බන්තා එකදිවසං තත් අඤ්ඤාතරං පළෙවකවුඩං දිසා
පසන්නාමානසා නලු¹මාලාය තං පුරෙතීං අඤ්ඤා²ලිං පග්ගස්ස අසාසි. සා
යෙන පුඤ්ඤකමෙවන පුගතිපු සෙව සංසරනතී ඉමග්ගිං. වුටුසාදෙ
සාවරීසං ගහපතිමහාසාලකුලෙ නිබ්බන්තී. පුණ්ණාභිසංසා නාම අගොසි.
සා උපනිසංසංචරනායාස විසතිවසංසාති වසමානා මහාපජාපතීගොත
මිස සනතීනෙ ධම්මං. සුචා පටිලඛිසංසා පබ්බජනා සිකතිමානා එව සුචා
විපස්සනං ආරභී. සචා තස්සා ගඤ්ඤාපිසං නිසිනෙතාව මහාසං
විසංසරීතී:-

“පුණ්ණා පුරස්ස ධම්මෙති වජ්ඤ පණ්ණරසොරිව,
පරිපුණ්ණාය පඤ්ඤාය තමොක්කකිං පදලයා”ති

ඉමං ගාථමාග.

තත් පුණ්ණාභි: තස්සා ආලපනං. පුරස්ස ධම්මෙතිති: සත්තතිංස
බොධිපක්ඛිසංධම්මෙති පරිපුණ්ණා යොති. වජ්ඤ පණ්ණරසොරිව: පිට්ඨාති:
රක්ඛාගෙ පදසක්ඛිකාගෙ. පණ්ණරසො පුණ්ණමාසිසං සබ්බාති කලාති පරි
පුණ්ණා වජ්ඤ පිස. පරිපුණ්ණාය පඤ්ඤායාති: සොලසනතං කිට්ඨානං
පාරිපුරිසා පරිපුණ්ණාය අරහත්තමග්ගපඤ්ඤාය. තමොක්කකිං පද
ලයාති: මොග්කකිං අනවසෙසයො භිඤ්ඤ; සමුච්ඡිඤ්ඤ; මොග්කකිං පදල
තෙන සගෙව සබ්බෙපි කිලෙසා පදලිතා ගොනතීති. සා තං ගාථං සුචා
විපස්සනං වසෙසායා අරහත්තං පාපුණී.

තෙන වුටුසා අපදනො:-

“මඤ්ඤානා නදිතීරෙ අගොසිං කිනනිව් තදා,
අද්දසං පිරපං වුඩං සසමග්ගං අපරාජනං.

පසන්නාවිතසා පුමනා වෙදජානා කතඤ්ඤාලී
නලුමාලං ගහෙතීනා සසමග්ගං අභිපුජසිං.

තෙන කමෙවන පුකතෙන අගඤ්ඤං තිදසං ගණං,
ජන්තිංසදෙවරාජුනං මගෙසිත්තමකාරසිං.

දසනතං වක්කවහරීතං මගෙසිත්තමකාරසිං,
සංවෙජ්ඣිතා මෙ චිත්තං පබ්බජිං අනගාරිසං.

වතුනවුතෙ ඉයො කපෙස සං පුපථමභිපුජසිං³
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පුපථ³පුජාසිදං එලං.

කිලෙසා කුමාරිතා මයගං-පෙ-කතං වුටුසං සාසනං”ති.

අරහත්තං පත පච්චා සා ථෙරී තමෙව ගාථං උදනෙසි.

අයමෙව වස්සා අඤ්ඤායාකරණගාථා අගොසි ති.

පුණ්ණාය ථෙරීසා ගාථාවණ්ණානා
ස ම තතා.

1 1. 4.

නිසොස සිකඛස්ස සිකඛාසාති තිස්සාය සිකඛමානාය ගාථා. අසමිප්පරිමවුච්චෙසු කතාසිකාර තත් තත් ගවෙ විවට්ඨපතිස්සො යුසලං උප විනිනිා සමහතයුසලසංඥායා¹ ඉමස්මි බුචුප්පාදෙ කපිලවත්ථුස්මි සක්කරුර් යුලෙ නිබ්බතතිනිා වසප්පතො බොධිසත්තස්ස ඔරෙබ්බතා පච්ඡා මහා පජාපතියා ගොතමියා සඬිං නිකඛමිනිා පබ්බජිනිා විපස්සනාය කමමං කරෙති. තස්සා සත්ථා හෙයාචුත්තනසෙනෙව ඔහාසං විස්සරේරුනිා:-

“නිසොස සිකඛස්ස සිකඛාය මා තං යොගා උපව්වගුං

සබ්බසොගප්පිංයුත්තා චරං ලොකෙ අනායපා”ති

ගාථං අගාසි.

තත් නිසොසති: තස්සාලපනං. සිකඛස්ස සිකඛාසාති: අධිසිලසිකඛාදි කාය නිව්ඛාය සිකඛාය සිකඛි; මහසමපයුත්තා නිසොස සිකඛායො සමපා දෙතිති අදෙජා. ඉදුති තායං සමපාදනෙ කාරණමාහ: “මා නං සොගා උපව්වගු”නති. මනුස්සත්තාං ඉන්ද්‍රියාපේකලං බුචුප්පාදෙ සඬාපවිලාසො නි ඉමෙ යොගා සමයා දුලලහකතිණි තං මා අතිකකමු; කාමයොගාදයො ඵව මා තං චත්තාරෙ යොගා මා උපව්වගුං මා අතිහභවස්සං. සබ්බසොග විසංසුතතාති: සබ්බෙති කාමයොයාදිති යොගෙති විමුත්තා; තසො ඵව අනායපා හුනිා ලොකෙ චර; දිඨ්ඨමමපුබ්බභරෙන විහරාතිති අදෙජා. සා තං ගාථං සුනිා විපස්සනං චබ්බසිනිා අරහත්තං පාපුණ්ණිති ආදිතසං හෙයාචුත්තනසෙනෙව වෙදිතබ්බං.

නිසොස ථෙරියා ගාථාවණ්ණනා

ස ම තතා.

1. 1. 5-10.

නිසොස සුඤ්ජස්ස ධම්මෙහිති තිස්සාය ථෙරියා ගාථා. තස්සා වත්ථු තිස්සාය සිකඛමානාය වත්ථුසදිසං. අයං පන ථෙරි හුනිා අරහත්තං පාපුණ්ණි. යථා ව අයං ඵවං ඉත්තොපරං ඕඤ්චිත් මිත්තා හද්දා උපසමාති පඤ්චනං ථෙරිනං වත්ථු ඵකසදිසමෙව, සබ්බාපි ඉමා කපිලවත්ථුවාසිනියො බොධිසත්තස්ස ඔරෙබ්බතා මහාපජාපතියා ගොතමියා සඬිං නිකඛත්තා ඔහාසගාථාය ව අරහත්තං පත්තා ධිපෙතිා සත්තමි. සා පන ඔහාසගාථාය විනා පඨෙව සත්ථු සත්තමිනෙ ලඞ්චමොවාදං නිසොස විපස්සනං උත්සුකකා පෙතිා අරහත්තං පාපුණ්ණිනිා උදනවසෙන විඤ්චිතෙරිති නි ගාථමගාසි. ඉතරපි අරහත්තං පතිා:-

“නිසොස සුඤ්ජස්ස ධම්මෙහි ඛණ්ණො තං මා උපව්වගා,
ඛණ්ණානිතා නි යොජනති නිරයමති සමපපිතා.

ඕරෙ නිරෙධං පුස්සෙති සඤ්ඤවුපසමං සුඛං;
ආරධයාති නිබ්බානං යොගකෙබ්බං අනුත්තරං.

විරා විරෙති ධම්මෙහි හිකබ්බති හාවිහිත්ථියා,
ධාරෙති අනතිමං දෙහං ඡේනිා මාරං සවාහතා.

සධාය පබ්බජිතාන මිනෙත මිත්තරතා හව,
 හාවෙති කුසලෙ ධම්මෙ යොගකෙබ්බස්ස පතතිසා.
 සධාය පබ්බජිතාන භද්‍රෙ හදුරතා හව,
 හාවෙති කුසලෙ ධම්මෙ යොගකෙබ්බෙ අනුත්තරං.
 උපසමෙ තරෙ ඔඤ්ඤං මච්චුධෙය්‍යං සුදුත්තරං,
 ධාරෙති අනුමං දෙහං ඡෙතා මාරං සවාහතං”ති

ගාථායො අභාසිංසු.

නව සුඤ්ඤා ධම්මෙහිති: සමථපසංයාධම්මෙහි අරියෙහි බොධි පක්කියධම්මෙහි ව සුඤ්ඤ, යොගං කරොති. **බණ්ණා හං මා උපව්වගාති:** යො එවං යොගභාවනං න කරෙති, තං පුග්ගලං පතිරුපදෙසෙ උපපත්තික්ඛිණො ඡන්තං ආයතනානං අවෙඤ්ඤාකම්මො බුච්ඡපාදක්ඛිණො සධාය පටිලක්ඛනමණොති සබ්බොපි අයං බණ්ණා අතික්කමති නාම, යො බණ්ණා තං මා අතික්කමි. **බණ්ණාතිගාති:** යෙ හි බණ්ණං අතිතා යෙ ව පුග්ගලෙ යො බණ්ණා අතීතො තෙ නිරයමිති සමපටිතා හුතා යොවනති, තත්තිබ්බතතිතා මහාදුක්ඛං පච්චනුහොනතීති අපො.

නිගන්ධං පුසෙසහිති: කිලෙසනිරේධං පුසං; පටිලභ. **සුඤ්ඤාමං සුභං ආගම්භාගි නිබ්බානනති:** තාමසඤ්ඤදීනං පාපසඤ්ඤානං උපසමතිමිත්තං අවනතාසුඛං නිබ්බානං ආගමෙති.

වීරා වීරෙති ධම්මෙහිති: වීරියපට්ඨානාය වීරෙති තෙජ්ජයදෙහි අරියමග්ගධම්මෙහි, **භාවිතියො** වසිත්තසාධාරණියො වීරා භික්ඛුනි වජ්ඣකාමෙහි **සමාහතං කිලෙසමාරං** ජිනිතා ආයධං පුනබ්බවාහාවතො අනුමං දෙහං ධාරෙහිති ථෙරී අඤ්ඤං පිය කතා අත්තානං දසෙසති.

මිනෙතති: තං ආලපති. **මිත්තරගාති:** කල්‍යාණමිත්තොසු අභිරතා; තත්ථ සක්කාරසමානකරණරතා හොති. **හාවෙති කුසලෙ ධම්මෙහි:** අරියමග්ගධම්මෙ වසෙස්සිති; **යොගකෙබ්බස්ස** අරහත්තස්ස නිබ්බානස්ස ව පතතිසා අධිගමාය.

භද්‍රෙති: තං ආලපති. **හදුරගාති:** භද්‍රෙසු සීලාදිධම්මෙසු රතා අභිරතා හොති. **යොගකෙබ්බං අනුත්තරනති:** වතුති යොගෙහි බෙටං අනුපඥතං **අනුත්තරං** නිබ්බානං තස්ස පතතිසා **කුසලෙ** බොධි පක්කිය ධම්මෙ හාවෙතිති අපො.

උපසමෙති: තං ආලපති. **තරෙ ඔඤ්ඤං මච්චුධෙය්‍යං සුදුත්තරනති:** මච්චු එත්ථ ධීයතීති=මච්චුධෙය්‍යං. අනුපටිතුකුසලසමාහාරෙහි සුසුදුත්තරනති=සුදුත්තරං. සංසාරමහොඤ්ඤං තරෙ අරියමග්ගනාවාය තරෙය්‍යසි. **ධාරෙති අනුමං දෙහනති:** තස්ස තරණෙනෙව අනුමං දෙහගුරු හොතිති අපො.

නිසාදි ථෙරීහං ගාථාවණ්ණනා

ස ම තතා.

පඨමවග්ගවණ්ණනා

නි ට්ඨි තා.

1. 2. 1.

සුමුහතා සාධු මුහුණමගිති ආදිකා මුහුණාචේරියා ගාථා. අයච්ඡි පුරිම බුද්ධෙසු කතාධිකාරා තත්ත තත්ත ගාථා කුසලං උපවිනිනිං ඉමසමිං බුද්ධපාදෙ කොසලජනපදෙ ඛණ්ඩාකායකා නාම දළිදද්වාගමණස්ස ධිනා සුත්වා නිබ්බන්ති, තං වයපපතතකාලෙ මානාපිතරෙ එකස්ස බුද්ධජාගමණස්ස අදංසු. සා තෙන සුරවාසං අරොචන්ති¹ තං අනුජානාපෙනා පබ්බජන්ති විපස්සනාය කමමං කරොති. තස්සා ඛණ්ඩාරමමණෙසු විතතං විධාවති.² සා තං නිග්ගණ්හනති සුමුහතා සාධු මුහුණමගිති ගාථා වදන්තියෙව විපස්සනං උසුසුකකාපෙනා යග පටිසම්බදාහි අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුහතං අපදානො:-

“පදමුහතණෙ නාම ජනො සබ්බධමෙමසු වකබ්බමා
පාණිනො අනුගණ්හනො පිණ්ඩාය පාවිසි පුරං.

තස්ස ආගමිතො සජ්ඣි සබ්බෙ නගරවාසිනො
ගමතුථා සමාගන්ත්වා චාලිකා ආකිරිංසු තෙ.

විවිධමචර්ජනං කන්ධා කදලිපුණ්ණකුලහඬරේ
ධුරං වුණ්ණං ච මාලං ච සකකාරං කන්ධාන සජ්ඣතො.

මණ්ඩපං පටියාදෙනා නිමනෙත්තා විතායකං
මහාදුතං දදිත්තාන සමොධිං අභිපජ්ඣං.

පදමුහතරෙ මහාවිරෙ නාරකො සබ්බපාණිනං
අනුමොදනියං කන්ධා ව්‍යාකාසි අග්ගපුග්ගලො.

සතස්ගසෙස අභිකකතො කප්පො භොසසති හදදකො
හවාහවෙ සුඛං ලඛා පාපුණ්ණසි බොධියං.

ගජකම්මඤ්ච යෙ කෙවි කතාපි³ නරනාරියො
අනාගතසමිං අධානෙ සබ්බා⁴ හෙස්සන්ති සමමුඛා.

තෙන කමෙමන සුකතෙන⁵ වෙහනාපණ්ඩිති ව
උපපන්නා දෙවහවනෙ කුග්ගං තා⁶ පරිවාරිකා.

දිබ්බසුඛං අසඤ්ඤායං මානුස්සඤ්ච අසම්බිදං⁷
අනුසොන්ති විරං කාලං සංසරිත්වා හවාහවෙ.

සතස්ගසෙස ඉතො කප්පෙ යං කම්මමකරිං තද
සුඛමාලා මනුස්සෙසු අපො දෙවපුරෙසු ව.

රූපං භොගං යසං ආසුං අපො කිත්තිං සුඛං පියං
ලභාමි සත්තං සබ්බං සුකතං කම්මසම්පදං.

පච්ඡිමෙ හවෙ සම්පත්තෙ ජානාහං බ්‍රාහ්මණේ කුලෙ
සුඛමාලගන්තො රමනියෙ නිවෙසනෙ.

1. මු. අශ්වමිති. 2. මු. විහාරවෙති. 3. සි. III. කදලි. 4. සබ්බා, සබ්බස්ස.
5. සි. II & III. කමමිපිපාසකත. 6. තෙ. සබ්බස්ස. 7. මු. අග්ගසම්බිදං.

සබ්බකාලමි පඨවිං ථ පසාදා' නලඛකතා,
විකල්ලභූමිං අසුචිං නපසාමි ඩුද්ධතං.

කිලෙයා ඤාපිතා මග්ගං-පෙ-නතං බුධස්ස සායනං" නති.

අරහත්තං පත පත්තා උද්දනෙනති:-

"සුමුත්තා සාධු මුත්තමති තිති බුජෙත්ති මුත්තියා,

උද්ධමලෙන මුසලෙන පතිනා බුජත්තෙන ච,

මුත්තමති ජාතිමරණා ගවනෙනති සමුත්තා"ති

ඉමං ගාථං අනාසි.

තස්ස සුමුත්තාති: සුඤ්ඤා මුත්තා. සාධු මුත්තමතිති සාධු සමමදෙව මුත්තා අමති; ඩුද්ධතං පත "සුමුත්තා සාධු මුත්තා"ති අත තිති බුජෙත්ති මුත්තියාති: තිති වඛකකෙති පරිමුත්තියාති අපේ. ඉද්ධති තාති සරුපතො දසෙන්නති උද්ධමලෙන මුසලෙන පතිනා බුජත්තෙන මාති අත. උද්ධමලෙ කි බිඤ්ඤං පකපිපනායා පරිවත්තනනායා මුසලෙන කොට්ටනායා ච පිඨි ඔතමෙතබ්බා ගොතිති බුජත්තරණගෙතුතාය තද්ධ සං බුජත්තති මුත්තා, සාමකො පනස්සා බුජෙත්තා එව. ඉද්ධති සස්සා මුත්තියා නිදසනවයෙන තිති බුජෙත්ති මුත්තති මුත්තා, තමෙව දසෙන්නති මුත්තමති ජාතිමරණාති: වත්තා තස්ස කාරණමග. ගවනෙනති සමුත්තා නාති: තස්ස අපේ න කෙට්ටමගං තිති බුජෙත්ති එව මුත්තා අප බො සබ්බස්සා ජරමරණාපි. සස්සා සබ්බස්සාපි ගවස්ස නෙත්ති නාසිකා තණ්හා අග්ගමග්ගෙන මයා සමුත්තාතිනා"ති.

මුත්තාස පෙට්ටියා ගාථාවණ්ණනා

ස ම තතා.

1. 2. 2.

ජඤ්ජානා අවසාසිති බලවේගපෙට්ටියා ගාථා. සා කිර පද මුත්තරබුධකාලෙ ගංසවතිනගරෙ පරාසිතමුත්තියා හුත්තා ජීවනති නිගෙ බතො වුඨිතස්ස අග්ගසාවකස්ස පුජා සක්කාරපුබ්බකං දුතං දත්තං දෙව ලොකෙ නිබ්බතතා. තතො වුත්තා දෙවමනුස්සෙසු සංසරනති පුස්සස්ස ගගටතො කාලෙ සත්ථි වෙමාතිකභාතිකානං කම්මිකස්ස ගෙගෙ වස මානා "දුතං පටිච්ච එකං දෙති"ති සාමකෙන වුත්තෙ වෙ දෙනති බහුං පුඤ්ඤං කත්තා කස්සපබුධකාලෙ කිංකිය කාසිරඤ්ඤා ගෙගෙ පටිසංඝිං ගෙගෙ සභතනා ගතිනිනං අබ්බතතා හුත්තා විසතිවස්සසහස්සාති බුග්ගවරියං වරිත්තා එකං බුධතතරං දෙවමනුස්සෙසු සංසරනති ඉමග්ගිං බුබුද්ධාදෙ රුජගගෙ ඩුලගෙගෙ නිබ්බතතිනි වසපපතා විසාබස්ස පෙට්ටියා ගෙගං ගතා. අපෙට්ටියං විසාබො පෙට්ටියං සත්ථිසනතිකෙ

බමම සුඛා ආයාගාමී හුච්චා ඝරං ගන්තා පාසාදං අභිරුහන්තො යොපාන
 මන්තෙ සිතාය බමමදිනනාය පසාරිතතස්මං අනාලමිතිච පාසාදමභිරු
 හිතිච භුඤ්ජමානොපි භුණ්තිභුතොපි භුඤ්ජේ. බමමදිනනා නං උපධාරෙත්ථා
 “අය්‍යපුත්ත කස්මා නිං අජ්ජ මම හත්ථං නාලමිති, භුඤ්ජමානොපි න කිඤ්චි
 කපෙසි. අච්චි හු භො නොචි මය්‍යං දෙය්‍යො”ති ආභ. පියාභො “බමමදිනන
 න හෙ දෙය්‍යො අච්චි අහං පන අජ්ජ පඨාය ඉච්චිසරිරං පුසිභුං ආහාරෙ
 ච ලොලභාං කාභාං අතරගො, තාදිසො මයා බමමො පටිච්චො, නිං පන
 යචෙ ඉච්චසි ඉමසමිං යෙච ගොගො වය, නො චෙ ඉච්චසි යතාතෙන
 බතෙන හෙ අපේ, තතතකං ගහෙති ධුලඝරං ගච්ඡාති”ති ආභ. “නාහං
 අය්‍යපුත්ත තයා වන්තවමනං ආවමිස්සාමි, පබ්බජ්ජං මෙ අනුජානාමි”ති
 පියාභො යාධු බමමදිනොගාති නං සුවණ්ණසිපිකාය භික්ඛුනීඋපසංඝං
 පෙසෙසි. යා පබ්බජ්චා කමමඨානං ගහෙති, කතිපාහං තත්ථ වසිතිච
 ඵවෙකවායං වසිතුකාමා ආවරිසුපරඤ්ඤායානං සන්තකං ගන්තො අය්‍ය
 ආකිණ්ණඨානෙ මය්‍යං වින්හං න රමති ගාමකාවායං ගච්ඡාමිති ආභ.,
 භික්ඛුනියො තං ගාමකාවායං නයිංසු. යා තත්ථ වසන්තී අතීතෙ මද්දින
 සංඛාරතාය න පිරසෙසව සහ පටිසම්බද්ධි අරහත්තං පාපුණි.

හෙත වුත්තං අපදන:-

“පදුමුත්තණේ තාමජ්ජනං සබ්බබමමානපාරගු
 ඉතො සකසගසසමිති කපෙස උපපජ්ජි නාසකො.

තදහං හංඝවතීයං ධුලෙ අඤ්ඤතරෙ අහුං
 පරකමමකාරී ආසිං නිපකා සීලසංවුතා.

පදුමුත්තරවුඬසස සුජාතො අග්ගසාවතො
 පිභාර අභිනිකමම පිණ්ඩපාතාය ගච්ඡති.

ඝටං ගහෙති ගච්ඡන්තී තද උදභාරිකා
 නං දිසො අදදිං සුචං පසන්තා සෙති පාණිති.

පටිග්ගගහෙති තස්සෙව නිසිනො පරිභුඤ්ජෙ යො
 තතො නෙතින නං ගෙහං අදසිං තස්ස ගොජතා.

තතො ලෙ අය්‍යකො භුභො අතරී සුණ්ඩං සකා
 සසසුයා සහ ගන්තාන¹ සම්බුඬං අභිවාදසි.

තද යො බමමකටිකං භික්ඛුනිං පරිකිත්තයං
 යපෙසි ඵතදග්ගසමිං නං සුඛා මුදිතා අහං.

නිමන්තයිති සුගහං සසඬිකං ලොකනායකං
 මහාදුනං දදිතින නං යානං අභිපත්තිං.

තතො මං සුගතො ආහ ඝනනිත්තාදසුසංරො²

³ මමුපඨානනිරතා නිං සබ්බපරිචෙසිකා.

1. මු. සමාගන්තාන.

2. මු. ඝරදිනනාසංඝාරිකො

3. මමුපඨානනිරතා ඉමමාදෙයො අමන්තණ්ඩපෙහව දිග්ගතො.

සබ්බමසවණේ සුභතා ගුණවඩ්ඞිතමානසා
හිදෙද් ගවස්ස මුදිතා ලව්ඡයෙ පණ්ඩිතං.

සතසහසෙස ආත්මා කපෙව ඔකකාකාකුලසමාචාරො
ගොනාමො නාම නාමෙන සන්ධා ලොකෙ හවිසසති.

තස්ස බමෙවසු දයාද ඔරයා බමවන්මිතො
බමමදිනනාති නාමෙන ගෙසසයි සන්ධු සාපිකා.

තං සුභා මුදිතා සුභා යාවජ්චං මහාමුතිං
වෙතතවිතතා පරිවරිං පච්චසෙති විනාසකං.

තෙන කමෙවන සුකතෙන වෙතනාපණ්ඩිති ව
ජතිතා මානුසං දෙහං තාවතිංසං අගච්ඡං.

ඉමසමිං ගද්දකෙ කපෙව බුහුබ්බුමහාසසො
කාසසො නාම නාමෙන උපපජ්ච වද්ධංවරෙ.

උපථාසො මහෙසිසා තද ආසි නරිසාගෙ
කාසිගජා කිකි නාම බාගණපිපුරුතතමෙ.

ජඨා තසසාසහං ධිතා සුබමිමා ඉති විසසුතා,
බමමං සුභා ජනගහසා පබ්බජං සමරෙවධිං.

නානුජානාසි මං නාත්මා අගාරෙව තද මයං¹
විසං වසසගහසාති විවරිමහ අනදිතා.

සොමාථි බුහුමවරියා ගජකසුද්දා සුබධිතා
බුධොපථානාතිරතා මුදිතා සහතා ධිතරෙ.

සමණී සමණගුහතා ව සිකබුති සිකබුද්ධිසා
බමමාවෙව සුබමමාව සතතමි සබ්බද්ධිසා.

බෙමා උපප්පවණණා ව පටාචාර ව බුහුබ්බුලා
ගොතමි ව අහං වෙව විසාබා ගොති සතතමි.

තෙති කමෙවති සුකතෙති වෙතනාපණ්ඩිති ව
ජතිතා මානුසං දෙහං තාවතිංසං අගච්ඡං.

පච්චිතෙ ව හවෙද්දති ගිරිබ්බජපුරුතතමෙ
ජාතා සෙසිකුලෙ ඵිනෙ සබ්බකාමසමිතිකෙ²

සද්ද රුපගුණොපෙතා පඨමෙ සොබ්බතො ධිතා
තද්ද පරභූලං ගතතා වසිං සුබසමපටිතා.

උපෙභා ලොකසරණං සුණ්ඨිතා බමවදෙසනාං
අනාගාමිථං පතෙතා සාමිකො මෙ සුබුඞ්චා.

තද තං¹ අනුජානෙත්වා පබ්බජිං අනගාරියං
න විරෙතෙව කාලෙන අරහත්තං අපාපුණිං.

තද උපාසකො සො මං උපගන්ත්වා අපුච්ඡති
ගමිතීරෙ නිපුණේ පඤ්ඤා තෙ සබ්බෙ ව්‍යාකරිං අහං

ජිනො තස්මිං ගුණේ තුඤ්ඤා එතදග්ගෙ ධරෙසි මං
භික්ඛුනිං ධම්මකපිකං නාඤ්ඤං පස්සාමි ජිද්ධං.

ධම්මදිත්තා යථා ඩිත්තං එවං ධාරෙථ භික්ඛවො,
එවාහං පණ්ඩිතා ජානාමි නායකෙනානුකම්පිතා.

පරිච්ඡේදනා මයා සථා කතං බුධස්ස සාසනං,
ඔභිත්වා ගරුකො ගායො භවතෙත්ති සමුහතා.

සස්සන්දාස පබ්බජිතා අගාරසමානගාරියං,
සො මෙ අපථො අනුපපත්තො සබ්බසංයෝජනකම්යො.

ඉඨිසු ව ටසි භොමි දිබ්බාස සොතධාතුසා,
පරිච්ඡානාති ජානාමි සත්ථුසාසනකාරිකා.

පුබ්බෙතිවාසං ජානාමි දිබ්බවක්ඛන්තං විසොධිතං,
බෙපෙත්වා ආසවෙ සබ්බෙ විසුඬ්ඨිමහි සුනිම්මලා.

ධිලෙසා කිංපිතා මස්සං-පෙ-නතං බුද්ධස්ස සාසනං”ති.

අරහත්තං පන පත්වා මස්සං මනං² මන්තං පත්තං, ඉද්දති ඉධ වසිත්වා
ධිං කරිස්සාමි රාජගහමෙව ගන්ත්වා සන්තරං ව වජ්ඣස්සාමි බහු ව මෙ
ඤ්ඤානා පුඤ්ඤාති කරිස්සානාති භික්ඛුනීහි සසිං රාජගහමෙව පච්චාගතා.
විසාඛො තස්සා ආගතභාවං සුත්වා තස්සා අධිගමං විමංසනො
පඤ්ඤාකම්මාදිවසෙන පඤ්ඤා පුච්ඡි. ධම්මදිත්තා සුනිසිතෙන සන්තෙන
කුමුදනාලෙ ඡිඤ්ඤාති විස පුච්ඡිතං පුච්ඡිතං පඤ්ඤං විස්සරෙසි.
විසාඛො සබ්බං පුච්ඡා විස්සරන්තො සත්ථු ආරොවෙසි. සථා “පණ්ඩිතා
විසාඛ ධම්මදිත්තා භික්ඛුනී”ති ආදිනා තං පසංසනො සබ්බඤ්ඤාත
ඤ්ඤෙන සසිං සංසංඤ්ඤා ව්‍යාකතභාවං පච්චෙදිතාතමෙව මුලලවෙදලල
සුත්තං අනුපපත්ති කත්වා තං ධම්මකපිකානං භික්ඛුනීනං අග්ගසානො
ධරෙසි. සද්ද පන සා තස්මිං ගාමකාවාසෙ වසන්ති, ගෙසිමමග්ගෙ අධි
ගන්ත්වා අග්ගමග්ගන්දාස විපස්සනං පඤ්ඤෙසි. තදා:-

ඡිඤ්ඤානා අවසාසී මනසා ව පුදා සියා,
කාමෙසු අපපට්ඨධම්මතා උධංසොතා විමුච්චති”ති.

ඉමං ගාථං අභාසි.

1. මු. තදහං.

2. සි. II එවාහං පණ්ඩිතා භොමි.

3. සි. II. කිවං.

4. සි. II. භිමුච්චති.

තත් ඡන්දානාති: අනන්තරානං ජාතව්ජ්ජ, අවසාධිති: අවසායො
 වුච්චි අවසානං නිසානං, තමන “කාමෙසු අපරිබ්බවිතො උඩං
 යොතා”ති වක්ඛානන්තො යමණ්ඤ්චස්ස නිසානං වෙදිතබ්බං යස්ස
 කස්සපි. තස්මා පදවංගොපි අපරතමානසා අනුතරං යොගකෙතමං
 පස්සමානාති අයමෙතො වුතො යොති. මනසා ච පුඨා සිසාති: ගෙහි
 මෙති ත්ඨි මග්ගවිප්පානි නිබ්බානං පුඨා පුඨිතා භවෙසා. කාමෙසු
 අපරිබ්බවිතානාති: අනායාමිමග්ගවසෙන කාමෙසු න පරිබ්බවිතො.
 උඩංගොනාති: උඩමෙව මග්ගයොතො. සංසාරයොතො ච එඨිස්සාති=
 උඩංගොනා. අනායාමිතො හි සරා අග්ගමග්ගො උපපජ්ජති න අඤ්ඤා
 එවං අවිහාදිසු උපපන්නස්ස යාවඥනනිසා උඩමෙව උපපත්ති ගොතීති.

බ්‍රහ්මදිත්තාස ථෙරියා ශාරාවණ්ණනා

ස ම තො.

1. 2. 3.

කතෙඨ බ්‍රහ්මසාසනාති ථිසාබ්බ ථෙරියා ශාරා. තස්සා වජ්ඣ ධීර
 ථෙරියා වජ්ඣසදිසමෙව. සා අරහතො පත්වා විමුක්ඛිසුඛෙන විනිතා
 මෙනති:-

“කතෙඨ බ්‍රහ්මසාසනං යං කත්වා නානුතප්පති,
 ධිරං පාදුනි ඛොවිත්වා එකමනෙත නිසිද්ධා”ති

ඉමාස ශාරාස අඤ්ඤං ව්‍යාභාසි.

තත් කතෙඨ බ්‍රහ්මසාසනාති: පුඨානං සාසනං මවාදං අනුසිඝිං
 කතෙඨ; සරානුසිඝි පටිපජ්ජරාති අත්ථා. සං කාමා නානුතප්පතීති: යං
 අනුසිඝිං කත්වා කරණගෙහා න අනුතප්පති තක්කරස්ස සමමදෙව අධිප්පා
 යානං පමිඤ්ඤානො. විජ්ජං පාදුනි ඛොවිත්වා එකමනෙත නිසිද්ධාති:
 ඉදං යස්මා සායං පමජාභානං විණ්ඤාපානපටික්කන්තො ආවරිපුපජ්ජායානං
 වතං දසෙක්ඛා අත්තතො දිවාසානෙ පාදෙ¹ ඛොවිත්වා රහො නිසිත්තො
 සද්දත්ථං මත්ථං පාපෙසි, තස්මා තත් අඤ්ඤාපි නියොජ්ජන්ති අවොච.

විසාබ්බාස ථෙරියා ශාරාවණ්ණනා

ස ම තො.

1. 2. 4.

ඛාතුසො දුක්ඛතො දිස්වාති සුමනාස ථෙරියා ශාරා. තස්සා වජ්ඣ
 භික්ඛාස ථෙරියා වජ්ඣසදිසං. ඉම්ඤ්ඤාපි හි සත්ථා මහාසං වික්ඛරෙත්ථා
 පුරතො නිසිත්තො විස අභ්භානං දසෙක්ඛා:-

“ඛාතුසො දුක්ඛතො දිස්වා මා ජාතීං පුතරගම්,
 භවෙ ඡන්දං විරජෙත්වා උපසන්නා වරිස්සසි”ති

ඉමං ශාරාමාග. සා ශාරාපරියොසානෙ අරහත්තං පාපුණි.

තත් ධාතුසො දුක්ඛණො දිස්වාති: සසන්තති පරියාපන්නා චක්ඛාදි ධාතුසො, ඉන්ත පි ච උදයබ්බයපති පිලනාදිනා දුක්ඛාති සුඤ්චකුක්ඛා දිස්වා. මා ජාතිං පුනරගමිති: පුන ජාතිං ආයති පුනබ්බං මා උපගඤ්ඤි. හවෙ ඡඤං විරජෙය්වාති: කාමහවාදිනෙ සබ්බසමිං හවෙ තණ්හාඡඤං විරතසම්බානෙන මයෙන පරිහිත්වා. උපසන්නා චරිස්සමිති: සබ්බසො පභිනාසිලෙසකාය¹ නිබ්බුතා විහරිස්සාසි. එත් ච “ධාතුසො දුක්ඛණො දිස්වා”ති ඉමිනා දුක්ඛානුපස්සනාමුඛෙන විපස්සනා දස්සිනා. “හවෙ ඡඤං විරජෙය්වා”ති ඉමිනා මයෙන. “උපසන්නා චරිස්සාසි”ති ඉමිනා සලපාදියො නිබ්බාණධාතු. “මා ජාතිං පුනරගමි”ති ඉමිනා අනුපාදියො නිබ්බාණධාතු දස්සිනාති දසබ්බං.

සුමනාස ථේරිසා ගාථාවණ්ණනා

ස ම න්නා.

1. 2. 5.

“කායෙන සංවුතා ආසි”නති උත්තරය ථේරියා ගාථා. තස්සාපි චත්තු තිස්සාය ථේරියා චත්තුසදිසං. සාපි හි සකාසාලපපුතා බොධි සත්තස්ස ඔරොධතුතා මහාපජාපතිගොතමියා සංඛි නික්ඛන්නා ඔහාය ගාථාය අරහත්තං පත්වා පන:-

“කායෙන සංවුතා ආසිං වාචාය උද චේතසා;

සමුලං තණ්හං අබ්බුද්ධා සිතිහුතමිති නිබ්බුතා”ති.

උදනවසෙන තමෙව ගාථං අහාසි.

තත් කායෙන සංවුතා ආසිනති: කාසිකෙන සංවරෙන සංවුතා අහොසිං. වාචාසාති: වාචසිකෙන සංවරෙන; සංවුතා ආසිනති යොජනා. පදවයොනාපි සීලසංවරමාග. උද්ගි: අර; චේතසාති: අබ්චින්නත.² ඵලෙන විපස්සනාභාවනමාග. සමුලං තණ්හං අබ්බුද්ධාති: සාමුද්ධං සහ වා අපිජ්ජාය තණ්හං උඛරිත්වා; අපිජ්ජාය හි පටිච්ඡාදනාදිනා ච භවිත්තයෙ තණ්හා උපපජ්ජති. අපරෙ නයො-“කායෙන සංවුතා”ති සමා කමමනෙනා සබ්බසො මිච්ඡාකමමනත්තස්ස පහාණි මය්හසංචරෙ ඡනව කායෙන සංවුතා ආසිං. “වාචාය”ති සමවාචාචාය සබ්බසො මිච්ඡා වාචාය පහාණි මය්හසංචරෙනව වාචාය සංවුතා ආසිනති අයො. “චේතසා”ති සමාසිනා; චේතොසියෙන යොත් සමාසමාසි වුත්තා. සමාසමාසියහගණෙනව මහලකඛණෙන ඵකලකඛණා සමාදගි ආදයො මහධමා ගතිනාව ගොනතිති, මහසංචරෙන අතිජ්ඣාදකස්ස අසංවරස්ස අනවසෙසතො පහාණි දස්සිතං හොති, නොනොචග සමුලං තණ්හං අබ්බුද්ධාති. සිතිහුතමිති නිබ්බුතාති: සබ්බසො කිලෙසපරි ලාභාභාවෙන සිතිභාවපන්නා අනුපාදියොය නිබ්බාණධාතුයා නිබ්බුතා අමිති.

උත්තරය ථේරිසා ගාථාවණ්ණනා

ස ම න්නා.

1. 2. 6.

“සුඛං චූඨිකං සෙති”හි සුඛතාය ප්‍රබන්ධකතාය ගාථා. අයමි පුරිමබ්‍රහ්මිකා කතාධිකාර නත් නත් හවෙ ඩුසලං උපවිනිතා. ඉමසම් බ්‍රහ්මපාදෙ සාවභියං මහාකොෂලරක්ඛෙ භගිනි හුතා නිබ්බන්ති. සා සභාරු රක්ඛෙ පමනදිසා කොසලසා “වහ්නරෙ බො මෙ මහාරුඡ දහරුනි න උක්ඛෙතබ්බා”හි ආදිනා දෙසිතං ධර්මං සුතා ලබ්භසාද යරණෙසු ව සිලෙසු ව පතිසාය පබ්බජතුකාමාරි අයාකං පටිඡක්ඛිසාමිති චිරකාලං විතීනාමෙතා අපරභාගෙ අයාකාය කාල කතාය රක්ඛෙ යඨිං මහාඝාති අභ්‍රාණපාපුරණාති ගාහාපෙතා විහාරං ගතවා සබ්බසා දුපෙතා සත්‍යසාරිකෙ ධර්මං සුතා අනාගාමිථලෙ පතිසිතා පබ්බජතං යාචි, සභා තස්සා ඤාණපරිපාකං දිසවා:-

“සුඛං චූඨිකං සෙති කතා මොලෙන පාරුභා,
උපසන්නා හි තො රුගො සිතිහුතාසි නිබ්බුතා”හි.

ඉමං ගාථා අභාසි.

සා ගාථා පරිසොයානෙ සහ පටිසම්මිද්ධි අරහත්තං පත්වා උද්භවසෙන තසමව ගාථා අභාසි. ඉදමෙව වස්සා අක්ඛෙද්වාරාකරණං අහොසි. සා නාවදෙව පබ්බජි. ගාථාය පන වුඨිකෙති: වුඨිසි; වසො වුඨිසිති අභේ. අයං පන සිලාදිගුණෙත්ථි වුඨිසා. ථෙරියා වුභත්තාය ගාථාය චතුත්තරො “සිතිහුතමි නිබ්බුතා”හි යොජෙතබ්බං. සෙසං වුභත්තායමෙව.

ප්‍රබන්ධකතාය සුඛතාය ගාථාවණනා

ස ම න්‍යා.

1. 2. 7.

“පිණ්ඩපාතං වජිකානා”හි ධර්මයා ථෙරියා ගාථා. අයමි පුරිම බ්‍රහ්මිකා කතාධිකාර නත් නත් හවෙ විවට්ඨපතිස්සයං ඩුසලං උපවිනිතා. සම්භවපුක්ඛෙසම්භාරු ඉමසම් බ්‍රහ්මපාදෙ සාවභියං ඩුලඝරෙ නිබ්බන්තිතා වසපපත්තා පතිරුපස්ස සාමිකස්ස ගෙහං ගතා. සාසනෙ පටිලබ්භවා පබ්බජතුකාමා හුතා සාමිකෙන අනුක්ඛෙද්වාරා පච්ඡා සාමික කාලකතෙ පබ්බජිතා විපස්සනාය කමං කරෙන්නා එක දිවසං භික්ඛාය වරිතා විහාරං ආගමිත්තා පටිපතිතා තමෙව ආරම්භං කතා විපස්සනං වුඨිසිතා සහ පටිසම්මිද්ධි අරහත්තං පත්වා:-

“පිණ්ඩපාතං වජිකානා දණ්ඩමොලබ්භාති පිණ්ඩපාතත්ථාය
මෙධිමානෙති ගහෙතති තස්මිනි නිපති ඡමා,
දිසවා ආදිනවං කාසෙ අථ විතතං විමුච්චි මෙ”හි.

උද්භවසෙන ඉමං ගාථා අභාසි.

තත් පිණ්ඩපාතං වජිකානා දණ්ඩමොලබ්භාති: පිණ්ඩපාතත්ථාය යඨිඋද්භවමොන නගරෙ විවරිතා භික්ඛාය ආභික්ඛිතා; ඡමාති: ඡමායං;

භූමිය. පාදනං අවසෙන භූමියං නිපතීන්ති අනේ. දිස්වා ආදිනවං
 කාසෙති: අසුතානිවච්ඡකඛානානතාදීති නානාපක්කාරෙති සරීරෙ දෙසං
 පඤ්ඤවකඛුනා දිස්වා. අථ විනාං විමුච්චි මෙති: ආදිනවානුපස්සනාද
 පරණා පවතෙති නිබ්බදනුපස්සනාදීති විකඛමනාවසෙන මම විතතං
 කීලෙසෙති විමුච්චිනා පුන මග්ගථලෙති යථාකකමං සමුළෙජ්ඣවසෙන
 වෙව පටිපසස්සඛිවසෙනව සබ්බසො විමුච්චි; විමුත්තං. නදනස්සා විමොචෙ
 තබ්බං අපීති; ඉදමෙව වස්සා අඤ්ඤවතාකරණං අහොසීති.

බමමාස පේරිසා ගාථාවණණනා

ස ම න්නා.

1. 2. 8.

“හිංඛා සරෙ පබ්බජිතා”¹ති: සබ්බාස පේරියා ගාථා. තස්සා වජ්ඣ
 ඩිත පේරියා වජ්ඣපදියං. ගාථාපන:-

“හිංඛා සරෙ පබ්බජිතා¹ හිංඛා පුත්තං පසුං පියං
 හිංඛා රුගඤ්ඤ දෙසං ව අවිජ්ජඤ්ඤ විරුජිය,
 සමුලං තණ්හං අබ්බුක්ඛා උපසන්නමති නිබ්බුතා”²ති

ගාථා අහාසි.

තථ හිංඛාති: ඡබ්බෙත්වා. සරෙති: ගෙහං, සරසඤ්ඤ හි එකස්මිම්භි
 අභිධෙය්සෙ කදච ඛහුසු ඛිජං විස රුලුකිවසෙන වොහරියති. හිංඛා පුත්තං
 පසුං පියාති: පියාසිතාපබ්බ පුත්තෙ වෙව ගොමතිසාදිකෙ පසුව තප්පි
 බච්ඡජ්ජරගප්පහාණෙන පහාය. හිංඛා රුගඤ්ඤ දෙසං වාති: රජ්ජන
 සභාවං රුගං දුස්සනසභාවං දෙසං ව අරියමග්ගෙන සමුච්ඡිජ්ජිතා.
 අවිජ්ජඤ්ඤ විරුජියාති: සබ්බාකුසලෙසු පුබ්බසිතමං මොහං ව විරුජිතා;
 මග්ගෙන සමුග්ගාචෙත්වා ඉවෙච්චමනේ. සෙසං වුත්තනාසමෙව.

සබ්බාස පේරිසා ගාථාවණණනා

ස ම න්නා.

එකකුනිපානවණණනා නිට්ඨිතා.

(පේ. 18. ගා. 18.)

2. 1. 1.

දුක්ඛිපාතෙ “ආතුරං අසුචිං සුභි”¹න්ති ආදිකා අභිජාපනාද්දසාසිකා
 මානාය ගාථා. අයං ධීර චිංඤ්ඤාය භගවතො කාලෙ බණ්ඩමනිනගරෙ
 ගහපතිමහාසාලස්ස ධිතා හුත්වා සජ්ජසන්නිකෙ ධම්මං සුත්වා සරණෙසු ව
 සිලෙසු ව පතිසිතා, සථරී පරිනිබ්බුතෙ රතනවේදියං රතනපතිමණි
 තෙන සුචණ්ඨව්ජනෙන න පූජං කත්වා කාලං කත්වා සග්ගෙ නිබ්බන්ධිතා,
 අපරපරං සුගතිපුසෙව සංසරන්ති ඉමස්මිං බුද්ධපාදෙ කාමිලවස්සු නගරෙ

1. මු. සි. III. පබ්බජිතා.

2. මු. සි. III. බං. චෙට්ඨියං.

මෙමකාය සකකය අග්ගමගෙයියා කුවර්තමි නිබ්බතා. නසුනිසා නාම අග්ගය. සා අග්ගමගෙයියා අතිවිස රුපයොගග්ගප්පකයියා අති රුප දසකයියා පාසාදිකා අතිරුපනසු නාමනෙව පඤ්ඤාසිත්. තසා වසප්පකයා වාසෙරසදිවසෙ යෙව වරහුතො සකසකුමාගෙ කාලමකාසි. අථ නා මානාපිතගෙ අකාමං පබ්බාපෙසු. සා පබ්බාපිත්වා රුපං නිසාස උපපනතමද “සත්වා රුපං විවණණති ගරහති අනෙකපරියයෙන රුපෙ ආදිනවං දසෙසති”ති බුච්ඡපසානං න ගව්ඡති. ගගවා තසා ඤ්ණ පරිපාකං ඤ්ඤා මහාපජාපතිං ආණ්ණපෙසි “සබ්බාපි භික්ඛුනියො පරිපාපියා ඔවාදං ආගව්ඡන්තු”ති. සා අනුතො වාසෙර සමපනත අඤ්ඤං පෙසෙසි. ගගවා “වාසෙර සමපනත අනුතොව ආගනතබ්බං න අඤ්ඤං පෙසෙ තබ්බා”ති ආග.

සා සත්ථ ආණ්ණං ලබ්බිත්වා අසකකානති භික්ඛුනිති සපිං බුච්ඡපසානං අගමාසි. ගගවා ඉඨියා එකං අතිරුපං ඉඨිරුපං මාපෙත්වා පුන ජර ජණ්ණං දසෙසත්වා සංවෙගං උපපාදෙත්වා:-

“ආතුරං අපුච්ඡං පුච්ඡං පසා නසෙස සමුසාසං
අපුච්ඡාස චිත්තං ගාවෙති එකග්ගං සුභමාහිතං.

අනිමිත්තං ව ගාවෙති මාතානුසංගුරුත
තඤ්ඤා මානාහිමසා උපසන්නා චරිසසි”ති.

ඉමා වෙ ගාරා අහාසි.

තාසං අසත්වා හෙයා වුත්තනසො එව. ගාරා පරියොයානෙ අතිරුප නසු අරහතං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“නගරෙ බඤ්චමතියා බඤ්චමා නාම බතතියො
තසා රඤ්ඤා අහං හරියා වාරිකං වාරයාමහං.¹

රහො ගතා නිසිදිත්වා එවං විනෙතසහං තද
ආදය ගමනියඤ්ඤි” කුසලං තඨි මෙ කතං.

මහාහිතාපං කට්ඨකං ඝොරරුපං සුදුරුණං
තිරයං නුන ගව්ඡාමි එත් මෙ තඨි සංසයො.

එවාහං විනාසිත්වාන පහංසෙත්වාන මානසං
රජානං උපසම්බම්බ ඉදං වචනමබුච්ඡං.

ඉඨි නාම මයං දෙව පුරිසා² නුගතා සද
එකං මෙ සමණං දෙති හොජසිසාමි බතතිය.

අදාසි මෙ තද රජා සමණං හාපිතිඤ්ඤං
තසා පතතං ගගෙත්වාන පරමනෙතන පුරසි.

1. සී. I. වාදිකං වාදියාමහං.

2. මු. සී. II. ගමනියඤ්ඤි.

3. සී. I. අරියං.

පුරෙහි පරමං අනං¹ සහසාගනනෙනහං
විනිසුනෙන ඡාදෙහි අදසිං භුසිමානසා

තෙන කුමෙවන සුකතෙන වෙනනා පණ්ඩිති ව
ජනිතා මාත්‍රසං දෙහං තාවතියං අගඤ්ජහං

සහසං දෙවරාජ්‍යානං මහෙසිත්තමකාරයිං
සහසං චක්කවහනීනං මහෙසිත්තමකාරයිං.

පදෙසරජං පිපුලං ගණනාතො අයඛියං
නානාපීඩං ඛන්‍රං පුඤ්ඤං තස්ස කමමථලා නතො.

උපපලස්සෙව මෙ වණ්ණො අභිරුපා සුදස්සනා
ඉතීසබ්බිඛසමපනා අභිජානා ජුනිතිරු.

පට්ඨමෙ හව සමපතෙන අජායං සානියෙ ඤලෙ
නාරිසහසාපාමොක්ඛා සුඛොදන සුතස්සහං.

නිබ්බිඤ්ඤා අගාරොහං පබ්බජං අනගාරියං
සත්තමිං රතනිං සමපතා චතුසච්චං අපාපුණිං.

විවරං පිණ්ඩපාතං ව පච්චයං සයනායනං
පරිමෙභුං න සකෙකාමි පිණ්ඩපාතසයිදං ඵලං.

යං මය්‍යං පුරිමං කමමං ඤායලං ජනිතං මුනි
භුක්ඛානාය මහාවිර පරිවණ්ණං ඛන්‍රං මයා.

ඵකතියෙ ඉතො කප්පෙ යං දුනමදදිං තද
දුක්ඛතීං නාභිජානාමි පිණ්ඩපාතසයිදං ඵලං.

දුච්චෙ ගතීං පජානාමි දෙවත්තං අථ මාත්‍රසං
අඤ්ඤං ගතීං නජානාමි පිණ්ඩපාතසයිදං ඵලං.

උච්චෙ ඤලෙ පජානාමි තයො සාලෙ මහාධනෙ
අඤ්ඤං ඤලං නජානාමි පිණ්ඩපාතසයිදං ඵලං.

හවාහවෙ සංසරිතා සුක්කමුලෙන වොදිතා
අමනාපං න පස්සාමි සොමනස්සකතං ඵලං.

ඉසිසු ව වසී හොමි දිබ්බාය සොතධාතුයා
වෙණොපරියඤ්ඤාය වසී හොමි මහාමුත්තෙ,

පුඤ්ඤනිවාසං ජානාමි දිබ්බවක්ඛුං විසොධිතං
සබ්බාසවා පරික්ඛිණං නභිද්දනී පුනබ්බවො.

අත්ඨමමනිරුත්තිසු පටිභාතෙ තථෙව ව
ඤ්ඤං මම මහාවිර උපපනං තව සනතිකෙ.

කිලෙයා කුපිතා මය්‍යං-පෙ-කතං බුධස්ස සාසන”නති.

අරහත්තා පට්ඨා පන සා සසමපි උදනවසෙන නා සෙව ගාථා අභාසි.
ඉදමෙව වසාං අඤ්ඤාවතාකරණං අගොසිති.

අභිරුපනාදුස පෙඨිසා ගාථාවණණා

ස ම තතා.

2. 1. 2.

“සෙ ඉමෙ සත්තබොජ්ඣක්ඛා”ති ආදිකා ජෙනාසාස පෙරියා ගාථා.
තස්සා අතීතං පච්චප්පනං ව චන්ද්‍ර අභිරුපනාදුචන්ද්‍රසදිසං. අසං පන
වෙසාලියං ලිච්ඡවිජ්ජාලෙ නිබ්බන්ධිති අසමෙව විසෙසො. සන්ධාර
දෙසිතං ධම්මං සුත්තං දෙසනා පරියොසානෙ අරහත්තං පනා අත්තනා අධි
ගතං විසෙසං පච්චවෙකන්ති පිතිවසෙනා:-

“සෙ ඉමෙ සත්තබොජ්ඣක්ඛා මග්ගා නිබ්බානපත්තිසා,
භාවිතා නෙ මසා සබ්බෙ යථා බ්‍රුමෙන දෙසිතා.

දිඨො හි මෙ සො භගවා අනුමො යං සමුස්සයො,
විකක්ඛණං ජාතිසංසාරෙ නඤ්ඤති පුනබ්බවො”ති

ඉමා වෙ ගාථා අභාසි.

තත් සෙ ඉමෙ සත්තබොජ්ඣක්ඛාති: සෙ ඉමෙ සතිධම්මවිවස
පිරිසපිතිපස්සතිසමාධිඋපෙක්ඛාසක්ඛාතා බොධියා වා යථාච්ඡිත්තාස ධම්ම
සාමන්තියා බොධියා වා බ්‍රුක්ඛනාසස්ස නං සමඛතිනො පුග්ගලස්ස අභිත
භුත්තතා බොජ්ඣක්ඛාති ලබනාමා සත්තධම්මා. මග්ගා නිබ්බාන
පත්තිසාති: නිබ්බානාධිගමස්ස උපාසභුතා. භාවිතා නෙ මසා සබ්බෙ
යථා බ්‍රුමෙන අගවතා දෙසිතා නථා උප්පාදිතා ව ච ධර්මිතා ව. දිඨො
හි මෙ සො භගවාති: හිතද්දෙ හෙතු අන්තො. යසමා සො භගවා ධම්ම
කාසො සම්මාසද්ධිමො අත්තනා අධිගතඅරියධම්මදස්සනෙන දිඨො තසමා.
“අනුමොසං සමුස්සයො”ති යොජනා. අරියධම්මදස්සනෙන හි
බ්‍රුමා භගවෙනා අඤ්ඤා ම අරියා දිඨා නාම ගොතති. න රුපකාස
දස්සනාවත්තෙන. යථාහ:-“සො බො විකක්ඛ ලි ධම්මං පස්සති සො මං
පස්සති”ති ව “පුත්තවා ව බො භික්ඛවෙ අරියසාවකො අරියානං දස්සාවි”ති
ව ආදි. සෙසං වුත්තනාසමෙව.

ජෙනාසාස පෙඨිසා ගාථාවණණා

ස ම තතා.

2. 1. 3.

“සුමුතතිනෙ”ති ආදිකා සුමඤ්ඤාමාතාස පෙරියා ගාථා. අසමපි පුරිම
බ්‍රුමෙපු කතාධිකාර තත් තත් භවෙ කුසලං උපචිතිත්වා ඉමස්මිං
බ්‍රුමුප්පාදෙ සාවස්මියං දලිදදකුලෙ නිබ්බන්ධිත්වා වසප්පනතා අඤ්ඤාතරස්ස
නලකාරස්ස දිනතා පඨමගබ්බො සෙව පච්ඡමභවිකං පුත්තං ලති, තස්ස

සුමිතලොභී නාමං අහොසි. තනො පඨාය සා සුමිතලමානාභී පඤ්ඤා
 යිත්. යයමා පනස්සා නාමගොභාතං න පාකමං තයමා “අඤ්ඤානරා චරි
 භිකුට්ඨි අපඤ්ඤානා”ති පාලියං වුත්තං. සොපිස්සා පුතොනා පිඤ්ඤානා
 පහොතා පබ්බජිතා සහ පටිසම්බද්ධා අරහත්තං පනා සුමාසලපථගෙති
 පාකපමා අහොසි. තස්ස මානා භිකුට්ඨිපු පබ්බජිතා විපස්සනාය කම්මං
 කණන්තී ඵකදිවසං ගිහිකාලෙ අහන්තනා පහන්දකම් පව්වෙට්ඨකිතා සං
 වෙනජානා විපස්සනං වෙසස්සිතා සහ පටිසම්බද්ධා අරහත්තං පනා උද
 නෙනති.-

“සුමුත්තිකෙ සුමුත්තිකෙ සාධු මුත්තිකමි මුසලස්ස
 අතිරිකො මෙ ඡත්තකං වාපි උක්ඛලිකා මෙ දෙඬුමුහං වාති.
 රුහඤ්ච අහං දෙසඤ්ච විවිධි විවිධිති විහනාමි’
 සා රුක්ඛමුලං උපගමම අහො සුඛන්ති සුඛො ඤායාමි”ති.

ඉමා වෙගාරා අහාසි.

තත් සුමුත්තිකෙති: සුමුත්තො. කකාගෙ පදපුරණමත්තං, සුඤ්ඤා
 මුත්තො මානා අහො. සා සාසනො අත්තනා පටිලබ්බමපනා දිස්සා පසාද
 ව්‍යසනා තස්සා වා පසංසාවසන අමනෙත්තා වුත්තං සුමුත්තිකෙ
 සුමුත්තිකෙති. සං පන ගිහිකාලෙ විසයසො ජගුච්ඡති නොන විමුත්ති.
 දසස්සන්ති “සාධු මුත්තිකමි”ති ආදිමාග. තත් සාධු මුත්තිකමිති
 සම්මදෙව මුත්තා වත අමි. මුසලස්සාති: මුසලස්සා; අහං කිර දළිඳු
 භාවෙන ගිහිකාලෙ සසමෙව මුසලකම්මං කරෙති තයමා ඵමාග:-අතිරි
 කො මෙ ති: මම සාමිකො අතිරිකො නිලලෙජ්ජා. සො මම න රුච්චිති
 විචිතසෙසො. පකම්මාව කාමෙසු විරහාවිත්තතාය කාමාධිමුත්තානං
 පවත්ති. ජගුච්ඡන්ති විදති. ඡත්තකං වාපිති: ජිවිතගෙගුකෙන කර්ම
 මානං ඡත්තකමි මෙ න රුච්චිති අහො. වා සඤ්ඤා අවුත්තමුච්ච
 සන්තා. නොන ඡපලාවබ්බොවකාදිං සංගණාති. වෙථදකොදිති
 ගහොති දිවසෙ දිවසෙ ඡත්තාදිනං කරණවසෙන දුක්ඛජිවිතං ජගුච්ඡන්ති
 විදති. “අතිරිකො මෙ වානො වාති”ති කෙච්චිතා අතිරිකො ජරවහො
 ගිහිකාලෙ මම සරිතෙ වානො වාසිති අත්. වදන්ති. අපතෙ පන-අති
 තස්සා පතෙසං දුග්ගකිකගෙ ම මම සරිතො වානො වාසිති අත්.
 වදන්ති. උක්ඛලිකා මෙ දෙඬුමුහං වාතිති මෙ මම හත්තපචනාහාජනං
 විරපාරිවාසිකානාමෙත අපරිසුඛතාය උදකසප්පකාමං වාසති. තනො අහං
 “සාධු මුත්තිකමි”ති යොජනා.

රුහඤ්ච අහං දෙසඤ්ච විවිධි විවිධිති විහනාමිති: අහං කිලෙස
 පෙඨකං රුහඤ්ච දෙසඤ්ච විවිධි විවිධිති ඉමිතා සද්දෙන සතිං විහනාමි;
 විනාසෙමි; පජ්ඣාමිති අහො. සා කිර අත්තනො සාමිකං ජගුච්ඡන්ති

1. මු. සි. I, III, IV & V. විවිජ්ඣන්ති විහරමි.
 2. I. මු. සි. I, III, IV & V. රුහං ව අහං දෙසං ව විවිජ්ඣන්ති විහරමිති.
 අහං කිලෙසපෙඨකං රුහං ව දෙසං ව විවිජ්ඣන්ති විහරමිති. ඉමිතා
 සද්දෙන සතිං විහරමි; විනාසෙමි පජ්ඣාමිති අහො.

තෙන දිවයෙ දිවයෙ ඵාලිය¹මානානං සුඛානං වෙඵදණ්ඩාදිනං සද්දං ගරුතනී තස්ස පඤ්ඤාං රුගද්දසපඤ්ඤානං සමං කතං අවොච. සා රුකං මුලං උපගමමාති: සා අභං සුමඛගලමානා විවිතනං රුකමුලං උපගමකමිති. සුමසනා ඤායාමිති: සුඛතනී ඤායාමි. කාලෙන කාලං සමාපජ්ජනී ඵලසුඛං නිබ්බාණසුඛං ච පටිසංවේදියමානා ඵලඤ්ඤානෙන ඤායාමිති අවො. අනෙ සුඛතනී: ඉදං පනස්සා සමාපන්නිතො පථො පටිතන මනසිකාරවසෙන වුත්තං. සුඛාභොගවසෙනාතිපි සුජජ්ජනෙව.

සුමඛගලමානාස පෙට්ඨා ගාථාටණ්ණනා

ස ම නාං.

2. 1. 4.

“සාව ඤාසිජනපදෙ”¹හි ආදිකා අඛණ්ඩාසිසා පෙට්ඨා ගාථා. අයං කීර්තස්ස පස්ස දසබලස්ස කාලෙ ධූලගෙනෙ නිබ්බතනීනා විඤ්ඤානං පනා භික්ඛුනීනං සනතිකං ගතනා ධම්මං සුඛං පටිලඛසඬා පබ්බජ්නා භික්ඛුනී සිලෙ සිතං අඤ්ඤාතං පටිසම්බද්ධපනතං විණාසවච්චෙරිං ගණිකාවාදෙන අකෙකාසිනා තනනා වුතා නිරසෙ පච්චිනා² ඉමසමිං බුදුපජාදෙ ඤාසිරසෙ උලාරවිභවෙ සෙසිධුලෙ නිබ්බතනීනා වුචිපපනා පුබ්බෙ කතස්ස චචිදුච්චරිතස්ස නිස්සඤ්ඤාන ධානතො පරිහඨා ගණිකා අහොසි නාමෙන අඛණ්ඩාසිනාම, තස්සා පබ්බජ්ජා ච දුතෙන උපසම්පදව බකිකෙ ආගන්වසෙව. වුත්තං ගෙන:—“තෙන ඛො පන සමසෙන අඛණ්ඩාසි ගණිකා භික්ඛුනීපු පබ්බජ්ජනා ගොති. යා සාවච්චිං ගතතුකාමා ගොති භගවතො සනතිකෙ උපසම්පජ්ජස්සාමිති. අස්සොපුං ඛො බුත්තා “අඛණ්ඩාසි කීර් ගණිකා සාවච්චිං ගතතුකාමා”හි තෙ මග්ගෙ පරිසුභිංසු. අස්සොසි ඛො අඛණ්ඩාසි ගණිකා “බුත්තා කීර් මග්ගෙ පරිසුභිතා”හි, සා භගවතො සනතිකෙ දුතං පාහෙසි “අභවෙ උපසම්පජ්ජතුකාමා කථනනුඛො මයා පටිපජ්ජතබ්බ”නති අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මිං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ දුතෙනපි උපසම්පජ්ජතු”නති. එවං ලච්ඡපසම්පද පන චිපස්සනාය කම්මං කරොතනීන චිරස්සෙව සග පටිසම්බද්ධති අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනෙ:—

“ඉමම්බි හදදකෙ කපෙස ඔහම්බිඤ්ඤි මභාසො
කස්සපො නාම නාමෙන උපපජ්ජි පදනං වරෙ.

තදුතං පබ්බජ්ජාන තස්ස බුඬස්ස සාසනෙ
සංවුතා පාතිමොක්ඛම්බි ඉඤ්ඤිසෙසු ච පඤ්චසු.

මත්තඤ්ඤා ආසිං අසනෙ සුත්තා ජාගරිසෙපි ච
වසනති සුත්තසොගාහං භික්ඛුනිං විගතාසවං.

අනෙකාසිං දුශ්චරිතාහං ගණිතෙති භණ්ණිං තද්ද
කෙන පාපෙන කම්මෙන නිරයමිති අපච්චිසං.

කෙන කම්මාචයෙයෙන¹ අජායං ගණිකාදාලෙ
බ්බසුසං පරිවතොනාති² පච්චිමායමිති ජාතියං.

කාසිරසෙ සෙඤ්ඤාලෙ³ බුභව්වාරිථලෙනාහං⁴
අව්ඡ්ඡන්තං ඵය දෙවෙසු අහොසිං රුපසම්පදා.

දික්ඛාන දසානිසං මං ගිරිබ්බජපුරුහතමෙ
ගණිකතොතිවෙසෙසුං අනෙකාසනථලෙන මෙ;

සාහං සුඤ්ඤාතං සම්මානං බුධසෙසෙන දෙසිතං
පුබ්බවාසනාසම්පන්නා පබ්බජං අනගාරියං.

තතො⁵ පසම්පදස්ථාය ගච්ඡන්ති ජිනසන්නිකං
මග්ගෙ බුතො සිතො සුඤ්ඤා ලතිං දුභොපයම්පදං.

සම්බන්ධමං පරික්ඛිණං පුඤ්ඤං පාපං තථෙව්ච.
සම්බන්ධාසාරමුත්තරිණණං ගණිකත්තඤ්ඤා බෙට්ඨිතං.

ඉඤ්ඤා ච වසි හොමි දිබ්බාය සොතධාතුයා
චෙත්තොපරිසඤ්ඤායා වසි හොමි මගාමුතො.

පුබ්බ නිවාසං ජානාමි දිබ්බචක්ඛං විසොධිතං
සම්බන්ධවා පරික්ඛිණං නඤ්ඤානි පුනබ්බසො.

අභිධම්මනිරුත්තරාසු පටිගානෙ තථෙව් ච
ඤ්ඤා මම මගාථිර උප්පන්නං තව සන්නිකො.

කිලෙසා කිංචිතා මග්ගං=ප=කතං බුධස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තං පන පත්වා උද්භව්වෙතො:-

“සාච කාසිරජනපදෙ සුඤ්ඤා මෙ තත්තතො අහු
නං කත්වා නොගමො අග්ගං අග්ගෙනග්ගං සංපෙසි මං

අථ නිබ්බිඤ්ඤා රුපෙ නිබ්බිඤ්ඤා චිරජ්ජනං

මං පුන ජාතියංගාරං සන්ධාවෙය්ගං පුනපුනං.

කිංසො චිරජ්ජා සච්ඡි කතා සාහං බුධස්ස සාසන”න්ති.

ඉමා ගාරා අහසි.

තඤ්ඤා සාච කාසිරජනපදෙ සුඤ්ඤා මෙ තත්තතො අහුති: කාසිර
ජනපදෙසු හවො සුඤ්ඤා=කාසිරජනපදෙ. යො සාච සත්තතො
තත්තතො මග්ගං සුඤ්ඤා අහු අහොසි. කිංසො පන යොති? සග්ග
මග්ගො, කාසිරසෙ කිර තද්ද සුඤ්ඤාවෙයෙන ඵ්ඤ්ඤා උප්පජ්ජ

1. සි. II. කෙනෙව කම්මෙයෙයෙන. 2. ම. අ. වසරිතියා. 3. ම. අ. කාසිරසෙඤ්ඤාලෙස.

4. මු. සි. II. බලෙන.

5. සි. III. ම. මු. තද්ද.

නකථයෝ අහොසි සහසාමන්තෝ. ඉමාසපි පුරිසානං හත්තො ඵක දිවසං ලඛ්ඛිතං නහාතං. හොන වුත්තං. “සාධි කාසිපනපදො සුඛො භෙ නහතොසො අහු”ති. සා පන කාසිපුඛකපරිමාණනාය කාසිති සමඤ්ඤං ලභි. තත්ථ සෙවුයොන මනුස්සා සහසං දුතුං අසකොකානතා නහො උපසිං දත්වා දිවසහාගමෙව රමන්තා ගච්ඡන්ති. තෙසං වසෙනායං අඛිංකාසිති පඤ්ඤාසිත්. හොන වුත්තං. “නං කත්වා භෙගගමො අහං අභෙගනගහං ධම්මෙ ම”න්ති. නං පඤ්ඤාසනමහං ධනං අහං කත්වා භෙගගමො, නිගමවාසිරතො ඉධිරතනභාවෙන අනඤ්ඤාසි සමානං අභෙගන අහං නිමිත්තං අඛිංකාසිති සමඤ්ඤාසිතො මං ධම්මෙ තථා මං වොගථිති අසො. අථ නිබ්බිද්දහං රුපෙති. ඵං රුපුපථිච්ඡි හුත්වා සිත්වා, අථ පච්ඡා ධ්වනං නිස්සාය රුපෙ අහං නිබ්බිද්දො. “ඉතිපි රුපං අතිච්චං ඉතිපිදං රුපං දුක්ඛං අසුභ”න්ති පස්සන්ති තත්ථ උක්කණ්ඨං. නිබ්බිද්දෙව පිරජ්ජහන්ති. නිබ්බිද්දන්ති වාහං තතො පරං පිරිසං ආපජ්ජං. නිබ්බිද්දගහණෙන වෙත්ථ නරුණිපිපස්සනං දස්සෙති, පිරිසං ගහණෙන ඔලවපිපස්සනං “නිබ්බිද්දොනො පිරජ්ජති පිරිසං විමුච්ඡති”ති හි වුත්තං. “මා පුන භතිසංසාරං සංගාමෙසං පුනපුන”න්ති. ඉමනා නිබ්බිද්දනපරජ්ජනාසාරෙ දස්සෙති. නිස්සා විජ්ජාති ආදිනා සදත්ථං කපෙති. 1 නං වුත්තනාමමථ.

අඛිංකාසිතා පෙරිසා ගාථාවණ්ණනා

ධ ම නා.

2. 1. 5.

“කිඤ්ඤාපි වොමහි කිසිකා”ති ආදිනා විග්ගාය පෙරිසා ගාථා. අසමි පුරිමබ්බෙසු කතාසිසාරා තත්ථ තත්ථ ගමෙ විමබ්බෙපතිස්සං ඤායලං උප විනන්ති ඉතො වතුනවුතෙ කපෙත්ථ වඤ්ඤාගාය නදියා නිරෙ කිත්තර යොනියං නිබ්බන්ති. සා ඵකදිවසං ඵකං පමෙවකබ්බං රුක්ඛමුලෙ නිසිත්තං දිස්වා පසනාමානසා නලපුපෙථති පුජං කත්වා වදන්තා අඤ්ඤං පග්ගොත්වා පදකඛිණං කත්වා පකකාමි. සා තෙන පුඤ්ඤ කමමන දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්ති ඉමසමි බුබුදාදෙ ගුරුගහෙ ගතපති මහාසාලකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා විඤ්ඤාතං පතිං සත්ථ රාජගහපට්ටෙසනෙ පටිලඛ්ඛිතං පච්ඡා මහාපජාපතිගොතමියා සත්ථකෙ පබ්බජිත්වා මහලලිකා² සාලෙ ගිජ්ඣකුට්ටපබ්බනං අභිරුහිත්වා සමණධම්මං කතෙන්නී විපස්සනං වට්ඨන්තා සහ පටිසම්බද්ධති අරහත්තං පාපුණි.

හොන වුත්තං. අපදො:-

“වඤ්ඤාගා නදිනිරෙ අහොසිං කිත්තන් තද
අද්දං පිරජං බුධං සසමභුං අපරුජ්ජනං.

සසනනනනනා සුමනා වේදනා නානසුල්ලි
නලමාලං¹ ගොනොන සසමභූ අභිපුජයි.

භූත කමෙමන සුසානොන අගසුථි භිදසංගණං²
ජතතිංසදෙවරුජුනං මහෙසිනාමකාරයි.

දසනනං චක්කවිහරිනං මහෙසිනාමකාරයි
සංවේරයිනි මෙ විතතං පබ්බතං අනගාරියා.

කිලෙසා කාපිනා මය්ගං ගවා සසකාඨිනා මම.
සබ්බාසවා පරික්කිණි නාභිදුති පුනබ්බතෙව:

විතුනවුතෙ ඉතො කපෙස යං පුප්ථමභිපුජයි.
දුග්ගතිං නාභිජානාමි පුප්ථ³පුජායිදං ථලං.

සාගහං වන මෙ ආසිංසෙ=නානං බුබ්බසා යාසන⁴ නති.

සා පන අරහනං පනා අනතනො පටිපතතිං පච්චෙවකතිනි:-

“කිංකරාපි බොලති කිසිකා ගිලානා බාලාදුබ්බලා
දණ්ඩමාපුබ්බ ගවජාමි පබ්බතං අභිරුහිය.

සසකාපිං නිකම්පිනොන පනාකං ච නිකුජ්ජය
සෙලෙ බමෙහසිමනානං නමොකකිකිං පදුලියා”නි.

ඉමා වෙ ගාථා අහාසි.

ත්ථ කිංකරාපි බොලති කිසිකාති: යදිපි අහං ජරුජ්ජණං
අපමංසලොහිනාහවෙන කියායරු අමගි. ගිලානා බාලාදුබ්බලාති:
යානාදිපිකාදෙන ගිලානා, නෙනෙව ගෙලඤ්ඤෙන අභිවිස දුබ්බලා.
දණ්ඩමොපුබ්බ ගවජාමිති: යත් කත්ථි ගවජනති කානාරයසිං
ආලම්බිනාව ගවජාමි. පබ්බතං අභිරුහියාති: එවමභූතාපි පිවෙකකාම
තාය ගිජ්ඣකුටපබ්බතං අභිරුහිනා. සසකාපිං නිකම්පිනානාති: සනත
රුහතරු එව හුනා යථාසංගතං අංසෙ යථාසසකාපිං ගත්ථපායෙ යපෙනා.
පනතකං ච නිකුජ්ජයාති: මය්ගං විලඤ්ඤනමතතිකාපතතං ච අසොමුඛං
කතා එකමනෙත යපෙනා. සෙලෙ බමෙහසිමනානං නමොකකිකිං
පදුලියාති: පබ්බතෙ නිසිනතා ඉමිනා දීඝෙන අමුනා අපදුලිතපුබ්බං
මොගකකිකිං පදුලිනා නෙනෙව ච මොගකකිකිපදුලනෙන අනානං
අනතහාව බමෙහසිං මම බකිසනනානං ආයතිං අනුපපතතිබවමනාපාද
නෙන විකම්මෙහසිනාති අපො.

විනාය පේරිසා ගාථාවණ්ණනා
ස ම නාය.

1. මු. සි. II. නලපුප්ථං. 2. ම. අ. ගතිං. 3. සි. III. බුබ්.
4. මු. සි. II. නලපුප්ථං.

2. 1. 6.

කිඤ්චාපි ඛොමහි දුක්ඛිනාහි ආදි මෙතනිකාය ථෙරියා ගාථා. අයමපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාසිකාරා භන්ද භන්ද භවෙ විච්චවුපතිසසයං පුඤ්ඤං උපවනනතී ඕඛස්ථස්ස ගගවනො කාලෙ ගගපතිකුලෙ නිබ්බත්තිනා විඤ්ඤාතං පනා සජ්ඣවෙහිසෙ රතනෙන පතිමණ්ඩිකාය මෙබලාය පුජං අකාසි. සා තෙන පුඤ්ඤකමෙවන දෙවමනුස්සෙසු සංසරනතී ඉමසීං බුබුද්ධාදෙ ගුණගුණ ව්‍යාගුණ මහාසාලකුලෙ නිබ්බත්ති. සෙසමනනතරෙ වුත්තසද්ධා. අයං පන පටිභාගකුටං අභිරුකිත්වා සමණධම්මං කරොනතී විපස්සනං චඩ්ඪෙත්වා සා පටිසම්මද්ධති අරහත්තං භාසුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“ඕඛස්ථස්ස ගගවනො උපකාරධිකා¹ අනුං
මෙබලිකා මයා දින්නා නවකම්මාය සත්ථුනො.
නිසීතෙ ච මහාථුපෙ මෙබලං පුනද්ධතං
ලොකනාථස්ස මුනිනො පසන්නා සෙහි පාණ්ණිති.
චතුරවුහෙ ඉතො කප්පෙ යං මෙබලමදං තද
දුස්සත්තං නාභිජානාමි උපපුජාසිදං² ඵලං.
කිලෙසා ඤාපිතා මයං-පෙ-කතං බුධස්ස සාසන”නති.

අරහත්තං පන පත්වා අනුනො පටිපන්නං පච්චට්ඨකිත්වා උදන චසෙන:-

“කිඤ්චාපි ඛොමහි දුක්ඛිනා දුබ්බලා ගතයොබ්බිනා
දණ්ඩමොදුබ්බ ගච්ඡාමි පබ්බතං අභිරුකිත.
නික්ඛිපිත්වාන සඤ්ඤාපිං පහතකං ච නිකුජ්ජය
නිසින්නා චමහි සෙලමහි අථ විහතං විමුච්චි මෙ
භිස්සො විජ්ජා අනුපපත්තා කතං බුධස්ස සාසන”නති

ඉමා වෙ ගාථා අභාසි.

භන්ද දුක්ඛිනාහි: රොගාභිභවෙන දුක්ඛිතා සඤ්ජාතදුක්ඛා; දුක්ඛ පපත්තා. දුබ්බලාහි: කාය වෙච දුක්ඛපපත්තියා ජරාජරණත්තාය ච බල විරහිතා. තෙනාන:-“ගතයොබ්බිනා”ති. අධිගතාහි අපේථා. අථ විහතං විමුච්චි මෙ සෙලමහි පාසාණෙ භිසින්නා චමහිති: අථ තද තත්තරං විරියසමත්තාය සමමදෙව යොජිතත්තා මහාපටිපාටියා සබ්බෙහිපි ආසවෙහි මච විහතං විමුච්චි. සෙසං වුත්තනාසමෙව.

මෙතනිකාය ථෙරියා ගාථාවණ්ණනා
ස ම තතා.

2. 1. 7.

“ව්‍යාකූලය සංකූලය” නම් අපරසය මෙහෙයාය පෙරියා ගාථා. අයම් පුරිමවුබෙසු නානාධිකාර නභ් භුභ් භුවෙ විවිධවුපනියාය කුසලා උපවනනා විසසියා ගාවතො කාලෙ බන්ධියාලෙ නිබ්බන්ධිනා විසසුතො පනි බඳුමියා රසෙසු අනෙපුරිකා හුනි විසසියා ගත වතො භාවිතං එකං සිණ්ඨාපං පෙරි දිසා පසනාමානාය හුනි නසා ගන්තො පහතං ගහෙතො පණිතියා බාදනියොපනියාය පුරෙතො මහෙසන සාධකසුගෙන සසි අදසි. සා තෙන පුසසුකලෙවන දෙව මහසෙසු සංසරනම් ඉමසම් බුබුප්පාදෙ කපිලවත්තම් සකාරජතුලෙ නිබ්බන්ධිනා විසසුතො පනි සත්ථානනිකෙ බිමමං සුනි පවිලබ්බා උපාසිකා අගොසි. සා අපරසාගෙ මහාපජාපනියා ගොතමියා සනනිකෙ පබ්බතො කතපුබ්බතිව්වා විසසනාය කමමං කණෙන නි පිරසෙව සහ පවිසමදිති අරහතාං පාපුණි.

තෙන වුතං අපදනො:-

“නගරෙ බඳුමියා බඳුමා නාම බන්ධියා
නසා රසෙසු අහුං ගරියා වාරිකං¹ වාරයාමහං.

රසොගතා නිසිදිනා එවං විනෙතසහං තද
අදස ගමනියං හි භාසලං නපි මෙ තතං.

මහාසිතාපං කපුකං සොරුපං පුදුරුණං
නිරසං තුන ගව්නම් එභ් මෙ නපි සංසයො.

රුජානං උපසංකමම ඉදං පවනමවුච්චං
එකං මෙ සමණං දෙති සොපසියාමි බන්ධිය.

අදසි මෙ මහාරුජා සමණං භාවිතිජ්ඣියං
තසා පහතං ගහෙතො පරමනෙතන පුරසි.

පුරසිනා පරමනාං ගනියලපමකාසහං
සහසාගතනකෙනෙව වන්සුගෙන ඡාදසි.

ආරමමණං මම එතං සරාමි යාවථිවිතං²
තභ් විතං පසාදෙතො තාච්ඡායං අගසුඤ්ඤං.

තිංසානං දෙවරුජුනං මහෙසිතනමකාරසිං
මනසා පනිතං මහං නිබ්බන්ධනි සපිථිජිතං.

විසානං වකකවන්තං මහෙසිතනමකාරසිං
මවිතනාච හුනින සංසරම්³ ගවෙසවහං.
සබ්බකුතමුතනාහං අපොහා⁴ මෙ උපාදිකා
තබ්බායවා පරිකසිණං නපිදිති පුනබ්බවො.

1. ම. අ. එකිව්ණ. ඡලෙනපිදසිනාන. 3. ම. අ. යාවථිවිතං. 4. ම. අ. සපිථිජිතං.

2. ම. I. වාදිතං වාදිතංමහං. 5. ම. I & II. සංසරනම්. 6. ම. I & II. අගසො.

එකනවුනෙ ඉතො කපෙප යං දුනමදදිං නදු
දුග්ගතිං නාභිජානාමි විණ්ඩපාතසසිදං එලං.

කිලෙයා ඩ්ඛාපිනා මයොං-පෙ=කතං බුධියං යාසන”නති.

අරග්ගතං පන පනිං අත්තනො පටිපත්තිං පච්චෙකඛිනිං පිති
සොමනස්සජානා උදුනවසෙන:-

“වාතුදුදසිං පඤ්චදසිං යා ව¹ පකඛියං අභමි
පාටිභාරිකපකඛඤ්ච අභබ්බසුගමාගතං.
උපොසථං උපාගඤ්ථි දෙවකායාභිනන්දිති

යාජ්ජ එකෙන හතොන මුණ්ඩා සඤ්ඤාපිපාරුතා.
දෙවකායං න පජෙහං විනෙය්ග හදසෙ දර”නති.

ඉමා වෙ ගාථා අභාසි.

තත්ථ වාතුදුදසිං පඤ්චදසිනති: වතුදුදසනනං පුරණි=වතුදුදසි
වතුදුදසිව=වාතුදුදසි. පඤ්චදසනනං පුරණි=පඤ්චදසි, නං වාතුදුදසිං
පඤ්චදසිං ව; “පකඛියං”ති සමබ්භෙය්. අච්චන්තසංයොගෙ චේතං උප
යොගවචනං. “යා ව පකඛියං අභමි, නං වා”ති යොජනා. පාටිභා
රික පකඛඤ්චාති: පරිහරණකපකඛඤ්ච; වාතුදුදසිපඤ්චදසිඅභමිනං
යථාකාමං ආදිතො අනත්තො වා පච්චෙකඛිනමවසෙන උපොසථසිලස්ස
පරිහරිතබ්බපකඛඤ්ච; තොරසිපාටිපදයත්තමිනවමිසු වාති අජො. අභබ්බ
සුගමාගනනති: පාණාතිපානා චේරමණිආදීති අභමි අභෙග්ගති සුදුසු සමන්තා
ගතං. උපොසථං උපාගඤ්ථිනති: උපවායං උපගමි; උපවසිනති අජො.
යං සකියං වුත්තං:-

“පාණං නහානෙ න වදිනනමාදියෙ
මුසා න භායෙ න ව මජ්ජපො සියා.
අමුග්ගවරියා විරමෙය්ග මෙදුනා
රතතිං න භුඤ්ඤ්ග්ග විකාලගොජනං.

මාලං න ධාරෙ න ව ගනමාවරෙ
මඤ්ඤ ඡමායංව යයෙථ සත්තෙන.
එතං හි අභබ්බිකමාග්‍රපොසථං
බුධෙන දුකඛන්තගුනා පකාසිත”නති.

දෙවකායාභිනන්දිනති: හවුපපහතිආකඛාවසෙන වාතුමමහාරුජික
දෙවකායං අභිපජෙන්නති. “උපොසථං උපාගඤ්ථි”නති යොජනා. සාජ්ජ
එකෙන හතොනනාති: යා අයං අජ්ජ ඉමසමිං සෙව දිවසෙ එකෙන
හතොනෙ ජනකඛෙන්න. මුණ්ඩා සඤ්ඤාපිපාරුතාති: මුණ්ඩිතකෙයා
සඤ්ඤාපිපාරුතසරිත ව ණ්ඩා; පබ්බජනාති අජො. දෙවකායං න පජෙහං

හතර: අභයමාතෘ අධිගෝප්‍යා කඤ්චි දෙවනිකායං අභං න පඨමං.
තෙනෙවාහ:-**විෂේෂයා හදසෙ දරනති:** විහතගතං කිලෙසදරථං සමුච්ඡි
දවසෙන විනෝතාහි අසො, ඉදමෙව චස්සා අඤ්ඤාචාසාකරණං අහොසි.

අභය මාතෘයා පේරියා පාදාචර්ණනා

ස ම නා.

2. 1. 8.

“උඛං පාදතලා”හි ආදිකා අභයමාතෘයා පේරියා පාදා. අසම්පි
පුරිමමුඛෙපු කතාපිකාරා තථ තථ භවෙ පුඤ්ඤාති උපචිතනතී **නිස්සස්ස**
භගවතො කාලෙ ඤාලගෙන නිබ්බතතිත්වා විඤ්ඤාතං පඨා එකදිවසං
සථාරං පිණ්ඩාය වරනතං දිස්වා පසන්නාමානායා පනතං ගහෙත්වා කට්ඨජු
මහතං හිකඛං අදාසි. සා තෙන පුඤ්ඤානමමන දෙවමනුස්සෙපු සංස
රනතී ඉමසමිං බුදුපරාදෙ නාදිසෙන කම්මතිස්සපෙන **උපෙජනියං**
පදුමවතීනාම නගරසොහිති අහොසි. රුජා බිම්බිකාගේ නස්සා රුප
සමාකතිආදිකෙ ගුණෙ පුඨා පුරෙහිනස්ස ආවිකම්. “උපෙජනියං කිර
පදුමවතීනාම ගණිකා අහොසි. තමහං දඬුකාමොමහි”හි. පුරෙහිනො
සාධු දෙව්හි මනාබලෙන **කුමාරි** නාම යකඛං ආවහෙත්වා යකඛානු
භාවෙන රුජානං නාවදෙව උපෙජනිනගරං තෙසි. රුජා තාය සමිං එක
රතනිං සංවාසං කපෙසසි. සා තෙන ගබ්භං ගණ්හි. රඤ්ඤා ව ආරෙ
වෙසි. “මම ඤාමිසං ගබ්භො පඨිඨති”හි. තං පුඨා රුජා නං “සවෙ
පුත්තො හවෙසා වසෙසිත්වා මම දසෙසගි”හි වඨා නාමමුද්දිකං¹ දත්වා
අගමාසි. සා දසමාසවසෙන පුත්තං විජායිත්වා නාමගණ්දිවසෙ
අභයසොඨි නාමං අකාසි. පුත්තං ව සන්නාවස්සිකකාලෙ “තව පිතා බිම්බි
සාර මහාරුජා”හි රඤ්ඤා සන්නිකං පඨිණි. රුජා නං පුත්තං පස්සිත්වා
පුත්තසිනෙතං පටිලභිත්වා ඤාමාරකපරිහාරෙන වසෙසසි. තස්ස සඛාපටි
ලාහො පබ්බජ්ජා විසයසාධ්ගමො ව හෙසා ආගතො සෙව. තස්ස මාතා
අපරහාගෙ පුත්තස්ස අභයසෝඨරස්ස සන්නිකෙ ධම්මං පුඨා පටිලඛසඛා
හිකමුනිපු පබ්බජිත්වා විපස්සනාය කම්මං කරෙන්නති න විරසෙසව සහ
පටිසම්බදාති අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“**පිණ්ඩපාතං**” වරනතස්ස නිස්සනාමස්ස සමුත්තො
කට්ඨජු හිකඛං පහගත බුධිසෙසසදායනං.

පටිග්ගහෙත්වා සමුමුඛො තිස්සො ලොකග්ගනායකො
විජියා සණ්ඨිතො සථා අකා මෙ අනුමොදනං.

කට්ඨජු හිකඛං දත්වාන නාවහිංසං ගම්සෙසි
ත්තනිංසදෙවරුජානං මහෙසිනතං කරස්සසි.

පඤ්ඤායං චක්කවත්තීනාං මහෙසිත්තාං කරිස්සාසි
මනසා පජ්ජිතං සබ්බං පටිලව්ඡසි සබ්බදා.

පමුභන් අනුභොගානාං පබ්බජිස්සාසි 'කිඤ්චනා
සබ්බාසථෙ පරිඤ්ඤායං නිබ්බාසිස්සාසි 'නාආවා.

ඉදං වජ්ජානාං සමුද්ධො තිස්සො ලොකග්ගනායකො
නභං අබ්භුග්ගමි ධීරො¹ හංසරුජාව අමරෙර.

සුද්දින්නං මෙ දුනවරං සුසිදා යාගපමුදා
කට්ඨපුඤ්ඤං දත්තාන පත්තාහං අවලං පදං.

වෙනවුනෙ ඉතො කප්පෙ යං කම්මමකරිං² තදා
දුග්ගතිං නාහිජානාමි හික්කාදුනසසිදං එලං.

කිලෙයා කිම්පිතා මය්හං=පෙ=කතං බුධස්ස සාසන"නති.

අරහත්තං පන පත්වා අහංගො පුහොන අභයජේරෙන ධම්මං
කරොතොන ඔවාදවසෙන යා ගාථා භාසිතා උදනවසෙන සසම්මි තා
එව පවුද්ධගරනති:-

"උඩං පාදතලා අම්ම අධො ථෙ කෙසමජ්ඣකා
පච්චෙකඛස්සුමං කායං අසුමං පුඤ්ඤිකං.

එවං විහරමානාය සබ්බො රුගො සමුග්ගො
පරිලාභො සමුච්ඡින්නො සීතීභූතමිති නිබ්බුතා"ති

ආහ. තත් පදමගාථාය තාව අයං සබ්බපජ්ජා-අම්ම පද්මවති
පාදතලො උඩං කෙසමජ්ඣකො අධො නානපාකාරඅසුචපුල්කාය
අසුමං සබ්බකාලං පුඤ්ඤිකායනො පුඤ්ඤිකං. ඉමං භූවජ්ජානං
ආයතනතාය කායං සරීරං ඤ්ඤාමකමුතා පච්චෙකඛස්සුති. අයං හි
තස්සා පුහොන ඔවාදදනවසෙන භාසිතා ගාථා. යා තං සුත්වා අරහත්තං
පත්වා උදනෙනති ආවරිසපුජාවසෙන තමෙව ගාථා පදමං වත්වා අහංගො
පටිපත්තිං කරොනති "එවං විහරමානාය"ති දුතියං ගාථමාහ. තත් එවං.
විහරමානායාති: එවං මම පුහොන අභයජේරෙන "උඩං පාදතලා"ති
ආදිනා දිනෙන ඔවාදෙ යත්වා සබ්බකායං අසුග්ගො දිස්වා එකග්ගනා
තත් භූතපාදය හෙද රුපධිමෙව තප්පිකමෙව වෙදනාදිකෙ අරුපධිමෙව ව
පරිග්ගහෙත්වා තත් තිලකඛණං ආරොපෙත්වා අතිව්වානුපස්සනාදිවසෙන
විහරමානාය. සබ්බො රුගො සමුග්ගොති: වුද්ධානගාමිතිවිපස්සනාය
මග්ගෙන කට්ඨකාය මග්ගපටිපාටියා අග්ගමග්ගෙන සබ්බො රුගො මයා
සමුග්ගො සමුග්ගාතිතො. පරිලාභො සමුච්ඡින්නොති: තො ඵව
සබ්බො කිලෙසපරිලාභො සම්මදෙව උච්ඡින්නො; තස්ස ව සමුච්ඡින්නතො
එව සිතීභූතා සලපාදිකෙසාය නිබ්බානධාතුය නිබ්බුතා අමිතිති.

අභයමාතාය පඨවියා ගාථාවණ්ණතා
ස ම නතා.

2. 1. 9.

“අභයෙ හිදුරෙ කායො”¹ති ආදිකා අභයපේරියා ගාථා. අයමපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාචකාර නභ් නභ් හවෙ විවට්ඨපනිසසයං පුඤ්ඤං උප විතනති සිසිසං හගවතො කාලෙ බහනියමහායාලියාලෙ නිබ්බතතිතා විඤ්ඤානං පඤ්ඤා අරුණවතො රඤ්ඤාදා අභයමහෙසී අහොසි. රාජා භයං එකදිවසං ගතියමපනතානි සහනඋපපලාති² අදසි. සා තානි ගහෙතා කිං මෙ ඉමෙති පිනාදෙති යනනුනාහං ඉමෙති නං හගවනතං පුජෙසසාමි”³ති විනෙතනා නිසිදි. හගවා ච භික්ඛාචාරවෙලායං රාජනිවෙ සනං පාවිසි. සා හගවනතං දිසවා පසනාමානසා පවිදුගහනතා තෙති පුපෙථති හගවනතං පුජෙතා පඤ්ඤාපනිසිතෙන වාදි, සා තෙන පුඤ්ඤා කමෙවන දෙවමනුසෙසසු සංසරනාදී ඉමසමිං බුදුපරාදෙ උපෙජනියං කුල ගෙහෙ නිබ්බතතිතා විඤ්ඤානං පනතා අභයමාතුසහායිකා හුතා තාය පබ්බජිතාය තසං සිනෙගෙන සයමපි පබ්බජිතා තාය සඬං ඤජගහෙ වසමානා එකදිවසං අසුභදසුනභ් සිනාමනං අගමාසි. සථා ගතා ඩුට්ඨං නිසිනොව තසං අනුභුතපුබ්බං ආරමමණං පුරතො කතා තසං උඩුමානකාදිහාවං පකාසෙති.⁴ තං දිසවා සංවෙගමානසා අඬාසි. සථා මහාසං එරිතා පුරතො නිසිනොව පිය අත්තානං දසෙසනා:-

“අභයෙ හිදුරෙ කායො යථ සත්තා පුපුර්ජනා
නික්ඛිපියාමිමං දෙහං සමපජානා සතීමති.”⁵

බහුති දුක්ඛධමෙමති අපමාදරතාය මෙ
තණ්හාකමයො අනුපපතො කතං බුද්ධසං සාසන”නති

ඉමා ගාථා අහාසි. සා ගාථාපරියොයානෙ අරහත්තං පාපුඤ්ඤි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“නගරෙ අරුණවතියා අරුණවා⁶ නාම බහතියො
තසං රඤ්ඤාදා අහං හරියා මාරිකං මාරයාමහං.”⁵

සත්ත මාලා ගහෙතාන උපපලා දෙවගනිකා
නිසජ්ජ පාසාදවරෙ එවං විනෙතසිං තාවදෙ.

කිං මෙ ඉමාති මාලාති සිරසි රෙපිතාති මෙ
වරං මෙ බුද්ධසෙසසං ඤ්ඤාමති අභිරෙපිතං.

සමබුද්ධං පතිමානෙතති මාරසනො නිසිදහං
යදි එතිති⁶ සමබුද්ධො පුජසියං මහාමුනිං.

කකුඬො විලසනොව මිගරාජා වෙසති
භික්ඛුසමෙසන සතිතො ආගඤ්ඤී විපියා ජිනො.

1. බු. II සි. IV. රතනඋපපලාති.

2. සි. III & IV. බු. පසාසෙසි.

3. සි. I & II. පතිසසනා.

4. බු. III. අරුණො.

5. ම. මාරිකාමාරයාමහං.

6. ම. සි. I & II. යදිඑතිති. කදුඑතිති.

බ්‍රිඛස්ස රංසිං දිස්සාන හඨා සංචිග්ගමානසා
චාරං අචාපුරිනාන බ්‍රිඛස්සඨං අපුර්වං.

සභාඋපලපුප්ඵානි පරිනිශ්ණානි අමබරෙ
ඡදිං කරොන්තා බ්‍රිඛස්ස මථකෙ ධාරයන්ති භො.

උදග්ගචිත්තා සුමනා වෙදජානා කතස්සුලී
නථ්ථිචානං පසාදෙත්වා නාචරිංසං අභව්ඡහං.

මහානිලස්ස ඡදනං ධාරෙන්නි මම මුඛිනි
දිබ්බගණං පච්ඡාමි¹ සභාඋපලස්සදං ඵලං.

කදචි නියමානාය ඤජිසමෙසන මෙ තද
යාවතා පරියා මග්ගං මහානිලං ධරිසති.

සභානිදෙවරාජ්ජනං මගෙසිත්තමකාරයිං
සබ්බථ ඉස්සරි හුත්වා සංසරාමි හවාහවෙ.

තෙසලීචකකචහන්තං මගෙසිත්තමකාරයිං
සබ්බෙ මං අනුචිත්තානති ආදෙසවච්ඡිනා අහං.

උපලස්සෙව මෙ චණ්ණො ගග්ගො වෙච්ච පටායති
දුබ්බණ්ණේසං න ජානාමි බ්‍රිඛපුජායිදං ඵලං.

ඉඨිපාදෙසු කුසලා බොජ්ඣක්ඛගාවනාරතා
අභිඤ්ඤපාරමිප්පත්තා බ්‍රිඛපුජායිදං ඵලං

සතිපඨානකුසලා සමාසිඤ්ඤානගොචර
සමමප්පධානමනුසුත්තා බ්‍රිඛපුජායිදං ඵලං.

චිරිසං මෙ බුරුධොරග්ගං සොගකෙබ්බමාසිචාහනං
සබ්බාසවා පරිකබ්බිණා නඤ්ඤති පුනබ්බාපො.

ඵකතිංසෙ ඉතො කප්පෙ සං කමමමකරං නද
දුග්ගතිං නාතිඡානාමි පුප්ඵදුනස්සදං² ඵලං.

තිලොයා ඩාමිත්තා මග්ගං=පටි=භනං බ්‍රිඛස්ස යාසන්ති³න්ති.

අරහත්තං පතු පත්වා උදුනෙන්නි නා ඵච ගාථා පරිවණ්ණාත්වා අහාසි.
නථ අභයෙති: අනානමෙව ආලපති. හිදුණෙති: හිථර්නසගාවෝ;
අනිවේශානි අපොථා. සථ සභානා පුඤ්ජකාරී: සසම්බලණෙන හිථර්න
සිලෙ අසුදුග්ගකමෙඤ්චිත්තකාල¹සභාවෙ කාසෙ ඉමෙ අනිපුඤ්ජකාරී
සභානා ලග්ගිතා. නිකම්පිස්සාමි මං දෙහන්ති: අහං පන ඉමං දෙහං
පුඤ්ඤායං පුන අනාදුනෙන නිරපෙක්ඛා බිච්ඡිස්සාමි ඡරෙඤ්ඤාමි. නථ
කාරණමාහ: - “සමපජානා සතිමති”ති. බහුභි දුක්ඛධමමහිති:
ජාතිජරාදිති අනෙකෙහි දුක්ඛධමමහි පුඨායාති අබිප්පායො. අප්ප
මාදරහාස්සාති: නාය ඵච දුක්ඛානුභව්ණ්ණාය පටිලඛිධංවෙගන්තා යති

1. මු. පටායාමි.

2. ඡ. බ්‍රහ්මපුජායිදං.

3. ම. අ. පටිකුල.

අවිච්ඡාදනායකයෙක් ලෙසින් ආගමනය කළේය. සියලුම මධ්‍යස්ථ පන්ති වලින් දැනුවත් කරන ලදී. “නිකායාන” නම් යොමුවෙන් අතහැර දෙන ලදී. එහි ඇති බලය හා බලපෑම පිළිබඳව විශ්ලේෂණය කළේය. එහි ඇති බලය හා බලපෑම පිළිබඳව විශ්ලේෂණය කළේය.

අග්‍රයෙහි පිහිටි ගොඩාවකි.

ස ම න්‍යාය.

2. 1. 10.

“වතුකඩනතුං පඤ්චකඩනතු” නම් ආදිකා ඝාමාය ථේරියා ගාථා. අයළු පුරවිබුද්ධි සුගතියාග් නන් නන් භවෙ විවිධවුපතියායං කුසලං උපවතිනා සුගතීසු යෙව් සංසරනාදි ඉමසමිං බුද්ධිපාදෙ කොසමිතිං ගහපතිමනාසාලියාලෙ නිබ්බන්ති. ඝාමාගිසායා නාමං අගොසි. සා විඤ්ඤාතං පත්තා සාමාවතියා උපාසිකාය පියසගාසිකා හුනා නාය කාල කතාය සංජාතයාලොභා පබ්බජී. පබ්බජනා ව සාමාවතීකා ආරභ උපනතසොකං විනොදෙතාං අයකෙකානති අරියමග්ගං ගණනිදාං නායකම්. අපරභාගෙ අභ්‍යන්තරාය නිසිනනා¹ ආනන්දපේරසා ඔවාදං සුනා විපසානං පඨපෙනි: ආදි සාසනාමෙ දිවසෙ යන පටිසමනිදායී අරහත්තං ආපුණි. අරහත්තං ආන පනා අනන්තො පටිපත්තිං පව්චෙකසිනා තං පකාසෙතති:-

“චතුක්කිත්තා ඊසෙවකකපනං විහාර උපනිකකමි.

අලඬා මව්පියෙකු සනාථිත වීමෙන් අවසරයක් ලැබේ.

ବାଙ୍କୀ, ଯେ ଏକାକୀ ରାଜାଙ୍କ ସହବାସ ବାହାରେ ଯାଏ

බහුතී දුකබ්බමෙහි අප්පමාදරතාය මෙ

තණතකඩයෝ අනුප්පතෝ කතං බුධස්ස සාසන” නති

උද්‍යාවසෙනා ඉමා වෙ ගාථා දහායි.

තළු වතුකඩතලං පඤ්චකඩතලං විහාර උපනිකම්මනී: මම
වසනකවිහාරේ විපස්සනාමනසිකාරෙන නිසිනතා සමණකිච්චං මජ්ඣං
පාපෙතං අසකෙකානථී උතුසප්පායාභාවෙන නනුඛො මග්ගං විපස්සනා
මග්ගෙන සට්ටෙතීතී විනේනත්වා චත්තාභේ පඤ්ච චාති නව්වාරෙ විහාර
උපස්සයතො ඛතී තිකඩමිං, තෙනාහ අලඛා වෙගඡ්ඤා සන්තිං චිතෙන
අවසංගතීති. තළු වෙගඡ්ඤා සන්තිනතී: අරියමග්ගසමාධිං සන්ධා
යාහ. විජානා අවසවනතීති: චිරියසමාය අභාවෙන මම භාවනා
චිතෙන න වසවනතී. යා කිරි අතිපිය පගාතිතචිරියා අභොසි.
ගායා මෙ අඝමි රතතීති: යතො පඨාය ආනඤ්ඤේරස්ස සතතිකෙ
මචදං පටිලං, තනො පඨාය රතති. දිවමහඤ්ඤා විපස්සනාය නමම
කරෙන්නථී රතතියං චතුකඩතලං පඤ්චකඩතලං විහාරතො නිකම්මනා

මනසිකාරං පටනෙනනති විසෙසං අනාධිගනත්වා අදම්භං රහතියං විරිය සමතං ලභිත්වා මඤ්චපිපාටියා කිලෙසෙ ඛෙපෙසිනති අපේඛා. තෙන චුත්තං:-“තස්සා මෙ අදම්භී රහතී යතො තණ්හා සමුග්ගතා”ති. සෙසං චුත්තකතයමෙව.

සාමාන්ය ථේරියා ගාථාවණ්ණනා

ස ම තතා.

දුක්ඛනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිගා.

(ථේ-10. ගා-20)

3. 1. 1.

තික්ඛනිපාතෙ “පණ්ණවිසතිවස්සානි”¹හි ආදිකා අපරාය සාමාන්ය ථේරියා ගාථා. අයමපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාසිකාරා නත් නත් හවෙ විවට්ඨ පනිස්සයං කුසලං උපට්ඨනනති විපසංසිස්ස හගවතො කාලෙ චෛද්දාගාය නදියා නීරෙ කින්නරයෙනියං නිබ්බන්ති. සා නත් කින්නරෙති සඬිං කිලාපසුතා විවරති. අපේකාදිවසං සත්ථා තස්සා කුසලබ්ඡරෙපනත්තං නත් ගනත්වා නදීතිරෙ වඬකම්. සා හගවත්තං දිස්වා හඬතුඬා සලල පුප්ථානි ආදය සජ්ඣ සනතිකං ගනත්වා වඤ්ඤිත්වා තෙති පුප්ථෙති හගවත්තං පුප්ථෙසි. සා තෙන පුඤ්ඤකමෙත දෙවමනුස්සෙසු සංසරනතී ඉමසම්. බුද්ධපාරාදෙ කොසමිඤ්ඤං කුලකරෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තා සාමාවතියා සහායිකා හුත්වා තස්සා මතකාලෙ සංවෙගජාතා පබ්බජිත්වා පඤ්චවිසති වස්සානි චිත්තසමාධානං අලභිත්වා මහලුචිකාකාලෙ සුගතොවාදං ලභිත්වා විපස්සනං වස්සෙත්වා සහ පටිසම්බද්ධා අරහත්තං පාපුණී.

තෙන චුත්තං අපදනො:-

“චෛද්දාගානදී නීරෙ අගොසිං කින්නරී තද
අථදදයං දෙවදෙවං වඬකමත්තං නරසහං.

මච්ඡිත්තින සලලං බුධසෙසස්ස දසහං
උපසිඬ්ඤ මහාවීර සලලං දෙවගන්තිකං.

පටිග්ගගෙත්වා සලලෙධො විපස්සි ලොකනායකො
උපසිඬ්ඤ මහාවීරෙ පෙකම්මානාය මෙ තද.

අඤ්ජලිං පග්ගගෙත්වාන වඤ්ඤිත්වා දිපදුත්තමං
සකං චිත්තං පසාදෙත්වා තතො පබ්බතමාරුහිං.

ඵකනචුත්තෙ ඉත්තො කප්පෙ යං පුප්ථමභිපුප්ථිං.¹
දුග්ගතිං නාභිජානාමි බුධපුජායිදං ඵලං.

කිලෙසා ඤාපිතා මඤ්චං-පෙ-කතං බුධස්ස සාසන”නති.

අරහතො පන පනා අහතො පපිපතනිං පච්චෙක්ඛිතා උදන
වසෙන:-

“පණ්ණවිසතිවස්සානි යනො පබ්බජ්ජාය මෙ
නාභිජානාමි චිත්තස්ස සමං ලඛං ඤාදවනං.

අලඛා චෙතසො සතනිං චිත්තො අවසවතතිති
නනො සංවෙගමාපාදිං සරිතා ජිනසාසනං.

බහුති දුක්ඛධම්මෙහි අපමාදර්තාය මෙ
තණ්හකම්මෙයො අනුපපන්නො තනං බුධස්ස යාසනං
අජ්ජ මෙ සත්තමි රතති යනො තණ්හා විසොසිතා”ති

ඉමා ගාථා අභාසි.

තථ චිත්තස්ස සමතනි: චිත්තස්ස වූපසමං; චෙත්තොසමථමක්ඛථල
සමාධිනති අජේථ. නිගණාති: තසමා; චිත්තවසං චිත්තොක්ඛං අසමථ
භාවනො. සංවෙගමාපාදිනති: සඤ්චි ධරනෙන්පි පබ්බජ්ජානිච්චං මථකං
පාපෙක්ඛං අසකෙකානති පච්ඡා කථං පාපසිස්සාමිති සංවෙගං. ඤාණත්‍රායං
අජ්ජං. සරිතා ජිනසායනනති: කාණ්ඩවත්පුපමාදිසඤ්චමවාදං අනුස්ස
රිතා. සෙසං චුත්තනයමෙව.

අපරිස සාමාස ඓරිසා ගාථාවණ්ණනා

ස ම න්නා.

3. 1. 2.

“වතුක්ඛතතුං පඤ්චක්ඛතතු”නති ආදිකා උත්තමාය ඓරියා ගාථා.
අසමි පුරිමබුච්ඡෙසු කතාධිකාර තථ තථ භවෙ විච්චුපනිස්සයං කුසලං
උපවිනනති විසෙස්සිස්ස භගවතො කාලෙ බඤ්චමති නගරෙ අඤ්ඤතරස්ස
කුටුච්ඡිකස්ස ගෙනෙ සරද්ධි හුතා නිබ්බතති. සා වසප්පත්තා අත්තනො
අයසකානං වෙය්‍යාවච්චං කරොන්ති ජීවති. තෙන ච සමයෙන බඤ්චමා
රුජා පුණ්ණමිදිවසෙ¹ උපොසථිකො හුතා පුරෙහත්තං දනාදීනි දතා පච්ඡා
භත්තං ගතවා ධම්මං සුභානි. අථ මහාජනා යථා රුජා පටිපජ්ජති
තථෙව. පුණ්ණමිදිවසෙ උපොසථිකානි සමාදය වත්තනති. අථස්සා දුසියා
ඵතදහොසි. “ඵතරති බො රුජා මහාජනො ච උපොසථිකානි සමාදය
වත්තනති යනතු නාගමි උපොසථිදිවසෙසු උපොසථිසිලං සමාදය
වත්තොස”නති. සා තථා කරොන්ති සුපරිසුඛං උපොසථිසිලං රක්ඛිතා
තාවභිංසෙසු නිබ්බත්තා අපරපරං සුගතීසු යෙව සංසරන්ති ඉමස්මි
බුද්ධපාදෙ සාවභියං සෙසිකුලෙ නිබ්බත්තිතා විඤ්ඤාතං පත්තා පටාචා
රිය ඓරියා සනතිකෙ ධම්මං සුතා පබ්බජ්ජිතා විපස්සනං පඨපෙනා තං
මථකං පාපෙක්ඛං නාසකම්. පටාචාරථෙරි තස්සා චිත්තාචාරං ඤාතා ඔවාද
මද්ධි. සා තස්සා ඔවාදෙ යතා සහ පටිසම්භිද්ධි අරහත්තා පාපුණි.

තෙන වුතනං අපදනො:-

“නගරෙ බඩුමනියා බඩුමා නාම බන්ධියො
 දිවසෙ පුණ්ණමායං යො උපගච්ඡී උපොසථං.
 අහං හෙන සමයෙන කුමහද්ධි අහං තභිං
 දිස්වා යරජිකං යෙනං එවාහං විනායං තදා.
 රජාපි රජං ඡබ්බන්තො උපගඤ්ඤී උපොසථං
 සඵලං වත තං කමමං ජනකායො පමොදිතො.
 යොනියො පච්චෙක්ඛන්තො දුච්ච්ඡං¹ ව දළිදදකං
 මානසං සමපහංසිත්වා උපගඤ්ඤී උපොසථං.
 අහං උපොසථං කත්වා සමමාසලේඛිකායාසෙන
 තෙන කමමෙන සුකතෙන තාවතීංසං අගච්ඡිහං
 තත්ථ මෙ සුකතං ව්‍යවහං උඛ්ඨොජනමුත්තනං
 කුට්ටාගාරවරුපෙන මහාසයනං² භුසිතං.
 අච්ඡරාසනසහසානි උපනිස්සන්ති මං සදා
 අඤ්ඤා දෙවෙ අනික්කමම අනිගන්වාමි සබ්බදා.
 චතුසසිදෙවරජුනං මහෙසිත්තමකාරයං
 තොසසිවකකවගනිතං මහෙසිත්තමකාරයං.
 සුවණ්ණවණ්ණා හුත්වාන භවෙසු සංසරම්හං
 සබ්බත්ථ පවරං හොමි උපොසථස්සිදං ඵලං.
 හත්ථියානං අසසයානං රථයානං ච කෙවලං
 ලහාමි සබ්බමෙවෙනං උපොසථස්සිදං ඵලං.
 යොණ්ණමයං රූපිමයං අරොපි ඵළිකාමයං
 ලොකිතඛකමයං චෙව සබ්බං පටිලහාමහං.
 කොසෙය්‍යකමච්චියානි බොමකප්පාසිකානි ච
 මහගඤ්ඤානි ච වජ්ජානි සබ්බං පටිලහාමහං.
 අනාපානං බාදනීයං වත්ථෙය්‍යායනානිච
 සබ්බමෙනං පටිලහෙ උපොසථස්සිදං ඵලං.
 වරගකුඤ්ඤි මාලාඤ්ඤි වුණ්ණකුඤ්ඤි විලෙපනං
 සබ්බමෙනං පටිලහෙ උපොසථස්සිදං ඵලං.
 කුට්ටාගාරකුඤ්ඤි පායාදං මණ්ඩපං හමිමයං ගුහං
 සබ්බමෙනං පටිලහෙ උපොසථස්සිදං ඵලං.
 ජාතියා සත්තවස්සාහං පබ්බජ්ඣං අනගාරියං
 අසිසිමාසෙ අසමපතො අරහත්තමපාපුණ්ණිං.

1. ම. අ. දුගෙවං.

3. ම. අ. මහාසනසුභසිතං.

2. ම. අ. උඛ්ඨං.

4. ම. අ. සිව්කං.

එකනවුනෙ ඉතො කප්පෙ යමුපොසථමුපාවසිං
දුග්ගතිං නාභිජානාමි උපොසථස්සිදං ථලං.

කිලෙසා ක්කිපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුධස්ස සායන”තති.

අරහත්තං පන පඤ්ඤා අත්තනො පටිපත්තිං පච්චවෙක්ඛිත්වා උදන
වසෙන:-

“වතුකඛහතුං පඤ්චකඛහතුං විහාරා උපනිකඛමි
අලඬා වෙනසො සනතිං චිත්තෙ අවසවතතිති.

සා භික්ඛුතිං උපගඤ්ජිං යා මෙ සඬායිකා අනු
සා මෙ ධම්මවදෙසෙසි ඛණ්ඩායතනධාතුසො.

තස්සා ධම්මං සුඤ්ඤානා යථා මං අනුසාසි සා
සත්තාහං එකපලලභෙක නිසීදිං සුඛසමපිතා.
අභම්භා පාදෙ පසාරෙසිං තමොක්ඛකිං පදුලියා”ති.

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත්ථ සා භික්ඛුතිං උපගඤ්ජිං යා මෙ සඬායිකා අනුඤ්ඤා: සා මයා
සඬාතඛ්ඛා සඬෙය්‍යවචනා අභාසි, නා භික්ඛුතිං සාහං උපගඤ්ජිං උප
සඬකමි. පට්ඨාරථේරිං සනාය වදති. “සා භික්ඛුති උපගඤ්ජි යා මෙ
සාධයිකා”තිපි පාඨො. සා පට්ඨාරා භික්ඛුති අනුකම්පාය මං උපගඤ්ජි.
සා මග්ගං සද්දන්තස්ස සාධිකාති අනුඤ්ඤා. සා මෙ ධම්මවදෙසෙසි ඛණ්ඩාය
නාහ ඛාතුසොති: සා පට්ඨාරාථේරි “ඉමෙ පඤ්චකඛකිං ඉමාති වාදසා
යතනාති ඉමා අභාරසඬාතුසො”ති ඛණ්ඩාදිකෙ විහරිත්වා දසෙසනති මග්ගං
ධම්මං දෙසෙසි. නාසා ධම්මං සුඤ්ඤානාති: තස්සා පටිසම්භිද්ධපත්තාය
ථේරියා සනතිනෙ ඛණ්ඩාදිවිභාගපුබ්බභගමං අරියමග්ගං පාපෙතො දෙසිත
සණ්ඨපුබ්බවිපස්සනාධම්මං සුත්වා. යථා මං අනුසාසි සාති: සා ථේරි
යථා මං අනුසාසි ඔවදි, තථා පටිපත්තනති පටිපත්තිං. මත්තං පාපෙතොපි
සත්තාහං එකපලලභෙක නිසීදිං. කථං? සුඛ සමපිතාති: ක්කිනමයෙන
පිඨසුඛෙන සමඛිඪිභුතා. අභම්භා පාදෙ පසාරෙසිං. නාමොක්ඛකිං.
පදුලියාති: අනවසෙසමොහකඛකිං අග්ගමග්ගෙන පදුලෙත්වා අභමෙ
දිවසෙ පලලභිකං භික්ඛුනති පාදෙ පසාරෙසිං. ඉදමෙව වස්සා අඤ්ඤා
ව්‍යාකරණං අභාසි.

උත්තමාස ථේරියා ගාථාවණ්ණනා

ස ම තතා.

3. 1. 3.

“සෙ ඉමෙ සත්තබ්බාජකඛකිං”ති ආදිකා අපරාය උත්තමාස ථේරියා
ගාථා. අයමපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාර තත්ථ තත්ථ භවෙ විච්චුපතිස්සයං
කුසලං උපවිනනති විසෙසස්ස භගවතො කාලෙ ඛණ්ඩමති නගරෙ කුල

දැයි හුචා නිබ්බතති. සා එකදිවසං සන්තුසාවකං එකං ඛිණ්ණසව්චේරං පිණ්ඩං වරන්තං දිස්වා පසන්නාමානසා තිණ්ණි මොදකානි අදුසි. සා තෙන පුඤ්ඤකමෙවන දෙවමනුසෙසු සංසරනනී ඉමසමිං බුඩ්ධපාදෙ කොසලජනපදෙ අඤ්ඤාතරසමිං බ්‍රාහ්මණමහාසාලියුලෙ නිබ්බතතිතා පිඤ්ඤාතං පතතා ජනපදචාරිකං වරන්තස්ස සන්තු සතතිකෙ ධම්මං සුචා පටිලඬ්ඛයා පබ්බජිතා න පිරසෙසව සහ පටිසම්බද්ධා අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“නගරෙ බ්‍රහ්මනියා කුමහදසී අහොසහං
මම භාගං ගහෙතාන අගඤ්ජිං උදකභාරිකා.

පස්මහි සමණං දිස්වා සන්නවිත්තං සමාහිතං
පසන්නවිත්තා සුමනා මොදකෙ තිණ්ණදසහං.

තෙන කමෙවන සුකතෙන වෙත්තාපණ්ඩිති ව
එකනවුතිකපපානි චිතිපාතං න ගඤ්ජහං.

සමපතතිකං කරිතාන සබ්බමනුසවිං අහං
මොදකෙ තිණ්ණ දන්තාන පතතාහං අවලං පදං.

කිලෙසා කුපිතා මය්‍යං-පෙ-කතං බුඩ්ධස්ස සාසන”නති.

අරහත්තං පන පචා අත්තනො පටිපත්තිං පච්චෙක්ඛිතා උදන
වසෙන:-

“යෙ ඉමෙ සත්තබොජ්ඣකියා මය්‍යා නිබ්බානපතතිසා
භාවිතා තෙ මය්‍ය සබ්බෙ යථා බුධෙත දෙසිතා.

පුඤ්ඤතස්සානිමිත්තස්ස ලාභිනිහං යදිච්ඡකං
ඔරසා ධිතා බුඩ්ධස්ස නිබ්බානාභිරතා සදා.

සබ්බෙ කාමා සමුච්ඡින්නා යෙ දිබ්බා යෙ ච මානුසා
චික්ඛිණ්ණො ජාතිසංසාරෙ නඤ්ජිද්ධති පුනබ්බවො”ති.

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත් පුඤ්ඤතස්සානිමිත්තස්ස ලාභිනිහං යදිච්ඡකනති: පුඤ්ඤත
සමාපතතිසා ච අනිමිත්තසමාපතතිසා ච. අහං යදිච්ඡකං ලාභිනි, තත්-යං යං
සමාපජ්ජතුං ඉච්ඡාමි යත් යත් යද යද, තං තං තත් තත් තද තද සමා
පජ්ජිතා විගතමිති අපේ. යදිපි හි පුඤ්ඤතාපණ්ණිතිනාදිනාමකස්ස යස්ස
කස්සචපි මය්‍යස්ස පුඤ්ඤතාදිගෙදං නිවිධම්පි එලං සමහවති, අයං පන
පේරි පුඤ්ඤතානිමිත්තසමාපතතිසොච සමාපජ්ජති. තෙන වුත්තං:-
“පුඤ්ඤතස්සානිමිත්තස්ස ලාභිනිහං යදිච්ඡක”නති. යෙහුය්‍යවසෙන වා
එතං වුත්තං, නිදස්සනවතාමෙතනති අපරෙ. යෙ දිබ්බා යෙ ච මානු
සානි: යෙ දෙවලොකපරියාපන්නා යෙ ච මනුස්සලොකපරියාපන්නා

වත්තුකාමා තෙ සබ්බෙපි තපපට්ඨබ්ඡ්ඤ්ඤාපට්ඨානාණෙන මයා ස්වමදෙව උච්ඡින්නා අපරිභොගාරහා කතා. වුත්තං හි:-“අභබ්බො ආවුසො ඛිණං සථො භික්ඛු කාමෙ පරිභුඤ්ජතුං සෙය්‍යථාපි පුබ්බෙ අගාරියභුතො”හි. සෙසං වුත්තනායමෙව.

අපගං උත්තමාස ථේරියා ගාථාමණණනා

ස ම තතා.

3. 1. 4.

“දිවා විහාර නික්කමමා”හි ආදිකා දන්තියාස ථේරියා ගාථා. අයමරී පුරිමබුද්ධෙසු කතාසිකාරා තත්ථ තත්ථ භවෙ විවට්ඨපට්ඨස්සයං කුසලං උප විනන්තී බුද්ධපුඤ්ඤාලෙ මඤ්ඤාගාය නදියා තිරෙ කිත්තරයොනියං නිබ්බන්ති. යා එකදිවසං කිත්තරෙහි සභිං කීලන්තී විවරමානා අද්දස අඤ්ඤාතරං පථෙවකවුඨං අඤ්ඤාතරසම් රුක්ඛවුලෙ දිවා විහාරං නිසින්නා, දිස්වාන පසන්නාමානා උපසඬකම්භා සාලපුපෙථි පූජං කන්ධා වජ්ඣන්ධා පක්කාමි. යා තෙන පුඤ්ඤාකමෙවන දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තී ඉමසම්. බුද්ධපාදෙ භාවනීයං කොසලරඤ්ඤා පුරොග්ගවුත්තංගමස්ස ගෙහෙ නිබ්බන්තිතා විඤ්ඤානං පනතා ජෙනවනපට්ඨග්ගහණෙ පටිලඬධා උපාසිකා හුන්ධා පච්ඡා මහාපජාපතීගොතමියා සන්තිකෙ පබ්බජිතා රුජ ගෙහ වසමානා එකදිවසං පච්ඡාගතාං ගිජ්ඣකුටං අභිරුහිතා දිවා විහාරං නිසින්නා හන්ධාරොගකස්ස අභිරුහන්තරාය පාදං පසාරෙන්නං හත්ථිං දිස්වා තදෙව ආරමභං කන්ධා විපස්සනං වඩෙස්සන්ධා යග පටිසම්භද්ධී අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“මඤ්ඤාගානදීතිරෙ අගොසිං කිත්තරී තද
අද්දසං විරජං බුද්ධං සයමනුං අපරජ්ඣං.

පසන්නාවන්තා සුමනා වෙදජාතා කතඤ්ඤි
සාලමාලං ගහොන්ධාන සයමනුං අභිපූජයිං.

තෙන කමෙවන සුකතෙන වෙනනා පණ්ඩිති ච
ජත්තිවා මානුසං දෙහං තාවතීංසං අගච්ඡතං.

ජන්තිංසදෙවරාජ්ජනං මහෙසිත්තමකාරසිං
මනසා පඤ්චිතං මඤ්ඤං නිබ්බන්තාහි යට්ඨජ්ජනං.

දසන්නා චක්කවත්තීනං මහෙසිත්තමකාරසිං
ඔව්චකතාව හුන්ධාන සංසරම් භවෙස්සගං.

කුසලං විජ්ජතෙ මඤ්ඤං පබ්බජිං අනගාරියං
පූජාරහා අගමජ්ජ සකාපුත්තස්ස සාසනො.

විසුඛමනසා අජ්ජ අපෙතමනපාපිකා
සබ්බාසවා පරික්ඛණා නඤ්ඤති පුනබ්බවො.

කිලෙසා ක්ඛාපිතා මග්ගං=පෙ=කතං බුඬියසා යාසන”නති.

අරහත්තං පන පඤ්ඤා අත්තනො පටිපත්තිං පච්චවෙක්ඛන්තො පිති
සොමනසස්සජාතා උද්භවසෙනා:-

“දිට්ඨා විහාරා නික්ඛමම ගිජ්ඣකුටමහි පබ්බතෙ
නාගමොගාහමුත්තිණ්ණං නදීතීරමහි අද්දසං.

පුරියො අඛකුසමාදය දෙහි පාදනති යාවති
නාගො පසාරසී පාදං පුරියො නාගමාරුහි.

දිසවා අදනනං දමිතං මනුස්සානං වසං ගතං
තතො විතනං සමාධෙසිං බලු තාය වනං ගතා”ති

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත් නාගමොගාහමුත්තිණ්ණානති: හත්තිනාගං නදියං ඔගාහං
කඤ්ඤා ඔගග්ග තතො උත්තිණ්ණං. “ඔරුග්ග මුත්තිණ්ණං”නති වා පාඨො.
මකාරෙ පදසංකිකරො. නදීතීරමහි අද්දසනති: සපටිතිකාය¹ නදියතීරෙ
අපසයිං. කිං කරොන්නානති වෙනං දසෙසතුං වුත්තං “පුරියො”ති ආදි. තත්
දෙහි පාදනති යාවති² පාදං දෙහි ඉති පිඨි³ ආරොහණ්ණං පාදං පසා
රෙතුං සඤ්ඤං දෙහි; යථාපරිවනං හි සඤ්ඤං දෙනෙතා ඉධ යාවතීති වුත්තො.
දිසවා අදනනං දමිතනති: පකතිසා පුබ්බෙ අදනනං ඉද්දති හත්ථාවරියෙන
හත්තිසිකායා දමිතං දමථං උපගමිතං. කීදිසං දමිතං? මනුස්සානං වසංග
තං, යං යං මනුස්සා ආණාපෙනති තං තං දිසවාහි යොජනා. ගතො විතනං
සමාධෙසිං බලු තාය වනං ගතාති: බලුති: අවධාරණ්ණෙ නිපාතො.
ගතො හත්තිදසනතො පච්ජා; තාය හත්තිනො කිරියාය හෙතුභූතාය;
වනං අරඤ්ඤං ගතා විතනං සමාධෙසිං යෙව. කථං? අයමපි නාම තීරච්ජාන
ගතො හත්ති හත්තිදමකසා වසෙන දමථං ගතො, කසමා මනුස්සභූතාය
විතනං පුරිසදමකසා සත්ථ වසෙන දමථං න ගමියතීති සංවෙගජාතා
විපසනං වඩෙසන්තා අග්ගමග්ගසමාධිනා මම විතනං සමාධෙසිං; අවනන
සමාධානෙන සබ්බසො කිලෙසෙ ඛෙපෙසිනති අත්තො.

දහතිකාය පෙට්ඨා ගාථාවණ්ණා

ස ම තතා.

3. 1. 5.

අමම ජීවතීති ආදිකා උඛිඊයො පේරියා ගාථා. අයමපි පුරිමබුඬෙපු
කතාධිකාරා තත් තත් හවෙ විවට්ඨපතිස්සයං කුසලං උපවිනනති පද
මුත්තරස්ස හගවතො කාලෙ භාසමතීනගරෙ කුලගෙහෙ නිබ්බන්තිතො
විඤ්ඤානං පනතා එකදිට්ඨං මාතාපිකුපු මඛලමනුභවිකා ගෙහනතර
ගතෙපු අද්දතිසා සයං ගෙහෙ ඔගිනා, උපකඤාය වෙලාය හගවතො

සාවකා එකං ඩිණ්ණසව්චේරං ගෙහවාරයම්පෙන ගව්ජන්තං දිස්වා හික්කං දුකුක්කාමා “හනෙන ඉධ පටිසථා”ති වන්තා ථේරෙ ගෙහං පටිසේ පඤ්ච පතිසිභෙන ථේරං වන්දිත්වා ගොනකාදීභි ආයනං පඤ්ඤපෙත්වා අදුසි. නිසිදි ථේරෙ පඤ්ඤනෙත ආයනෙ, සා පත්තං ගහෙත්වා පිණ්ඩපාතස්ස පුරෙත්වා ථේරස්ස හත්ථේ ධූපෙසි. ථේරෙ අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි. සා තෙන පුඤ්ඤකමෙමන තාවභිංසෙසු නිබ්බන්ධිත්වා තත්ථ සාවතායුකං උලාරදිබ්බසම්පත්තිං අනුගමිත්වා තතො වුත්තා සුගතිස්ස සෙව සංඝරන්ති ඉමස්මිං බුද්ධපාදෙ සාවභිංසං ගහපතිමහාසාලකුලෙ නිබ්බන්ධිත්වා උබ්බිට්ති ලබ්බාමා අභිරුපා දස්සනියා පාසාදිකා අහොසි. සා වයප්පත්ත කාලෙ කොසලරඤ්ඤ අත්තනො ගෙහං නිත්වා කථිපයසංවච්ඡරතික්ක මෙන එකං ඩිතරං ලභි. තස්සා ජීවන්තිති නාමං අකංසු. රජා තස්සා ඩිතරං දිස්වා තුළුමානසො උබ්බිට්ඨා අභියෙකං අදුසි. ඩිත්වා පනස්සා ආධාපිත්වා පරිධාපිත්වා ථිවරණකාලෙ කාලමකාසි. මාතා යත්. තස්සා සරීරනිකේඛපො කතො තං සුසානං ගන්ත්වා දිවසෙ දිවසෙ පරිදෙවති. සා එකදිවසං සන්ත්ථි සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා ථොකං නිසිදිත්වා ගන්තා අචිරවති. නදියා නිථෙර ධන්තා ඩිතරං ආරබ්භ පරිදෙවති. තං දිස්වා සන්තා ගකුකුපියං යථා නිසින්නොව අත්තානං දස්සෙත්වා “කසමා විප්පල පසි”ති පුච්ඡ. “මම ඩිතරං ආරබ්භ විප්පලපාමි ගගවා”ති. “ඉමස්මිං සුසානෙ කිංපිත්වා තව ඩිතරෙ චතුරාසීතිසහස්සමත්තා තාසං කතරං සන්ධාය¹ විප්පලපසි”ති තාසං තං තං ආලාගනසානං දස්සෙත්වා:-

“අම ජීවතිති² වන්තම් කන්දසි අත්තානං අභිගම් උබ්බිට්

වුලාසිති සහස්සාති සබ්බා ජීවසනාමිකා

එතමාලාගනෙ දසිංසා තාසං කමනුසොවසි”ති

දිසස්ස³ ගාථමාග. තත්ථ අමම ජීවතිති² මාතුපමාරනාමෙන ඩිතුසා ආලපනං. ඉදං වස්සා විප්පලපනාකාරදස්සනං. වන්තම් කන්දසිති: වන් මචේකි පරිදෙවසි. අත්තානං අභිගම් උබ්බිට්ති: උබ්බිට් තව අත්තාන මෙව තාව බුද්ධස්ස; යථා වතො ජානාති. වුලාසිති සහස්සාතිති: වතු රාසිතිසහස්සාති. සබ්බා ජීවසනාමිකාති තා සබ්බාපි ජීවන්තියා සමාන නාමිකා එකනාමිකා. එතමාලාගනෙ දසිංසාති: එතමි සුසානෙ කිංපිත්වා. තාසං කමනුසොවසිති: තාසු ජීවන්තිනාමාසු චතුරාසීතිසහස්සමත්තාසු කං සන්ධාය තිං අනුසොවසි අනුසොකං ආපඤ්ඤිති. එවං සන්තාරා ධම්මෙ දෙසිතෙ දෙසනානුසාරෙන ඤේණං පෙසෙත්වා විපස්සනං ආරභිත්වා සන්ත්ථි දෙසනාපිලාසෙන අත්තනො ව ගෙතුසම්පත්තියා යථාසිතාව විපස්සනං උස්සකකාපෙත්වා මග්ගපටිපාටියා අග්ගථලෙ අරගතෙත පතිස්සාසි.

තෙන වුත්තං අපදනෙ:-

“නගරෙ සංඝවතියා අහොසිං බාලිකා තදා

මාතා ච මෙ පිතා චෙව කම්මන්තං අගමංසු තෙ.

1. සි. I & II. අරබ්භ.

2. වු. සි. III. ජීවති.

3. වු. සි. III. උපබ්බි.

මජ්ඣනිකමනි සුරියෙ අද්දං සමණං අභං
විවිසං අනුගච්ඡන්තං ආසනං පඤ්ඤපෙසහං.

ගොනකපිකානිකාදීනි පඤ්ඤපෙසො තද්දසනං
පසන්නාමිත්වා, සුමනා ඉදං වචනමබ්බුපිං.

සන්නාමානා ඤාපිතා භූමි සුරො මජ්ඣනිකෙ සිතො
මාථනා ච න වාසනති කාලො වෙඤ්ඤ උපසිතො.¹

පඤ්ඤානාමාසනමිදං තච්ඤාය මහාමුතො
අනුකමපමුපාදය නිසිද මම ආසනො.

නිසිදි තඤ්ඤාය සුද්දනො සුඛමානසො
නසං පනතං ගහෙත්වාන යථාරක්ඛි²මද්දසහං.

තෙන කමෙමන සුකතෙන චෙතනාපඤ්ඤිති ච
ජ්ඣිත්වා මාත්‍රසං දෙහං තාවතිංසමගච්ඡහං.

තඤ්ඤාය සුකතං ව්‍යමනං ආසනෙන සුනිමිතං
සසියොජනමුඛෙධං³ තිංසයොජනවිඤ්ඤං.

සොණණමයා මඤ්ඤයා අථොපි ඵළිකාමයා
ලොකිතඛකමයා චෙව පලලඛකා විවිධා මම.

භුලිකාවිකානිකානි කසියංචිත්තකානි ච
උදද ඵකනනලොමිති පලලඛකා මෙ සුසංඝිතා.

යද ඉච්ඡාම ගමනං හාසබ්බිකසමපටිතා
සහ පලලඛකසෙසෙන ගච්ඡාමි මම පඤ්ඤං.

අසිතිදෙවරාජ්ජනං මහෙසිත්තමකාරසිං
සන්නතිචකකචන්දනං මහෙසිත්තමකාරසිං.

හවාහවෙ සංසරන්ති මහාගොගං ලහාමහං
හොගෙ මෙ උභනතා නඤ්ඤ ඵකාසනඵලං ඉදං.

දුට්ඨෙ හවෙ සංසරාමි දෙවහෙන අථ මාත්‍රසෙ
අඤ්ඤා හවෙ න ජානාමි ඵකාසනඵලං ඉදං.

දුට්ඨෙ ඤාලෙ පජානාමි බ්‍රහ්මයෙ වාපි බ්‍රාහ්මණේ
උච්චාඤ්ඤා සබ්බඤ්ඤා ඵකාසනඵලං ඉදං.

දෙවනසං න ජානාමි චිත්තසන්නාපනං මම
චෙවඤ්ඤං න ජානාමි ඵකාසනඵලං ඉදං.

ධාරියො මං උපසෙන්නති චුර්ඤ්ඤා බෙලාසිකා⁴ බ්‍රහ්ම
අබ්බකන අබ්බං ගච්ඡාමි ඵකාසනඵලං ඉදං.

1. ම. අ. වෙවෙඤ්ඤෙති.

2. සි. I. යථාලඛං.

3. ම. මුඛෙධං.

4. ම. අ. මු. සි. III. වෙලාසිකා.

අඤ්ඤා නාමාපෙතනි ගොජෙතනි අඤ්ඤා රමනාති මෙ සදා
අඤ්ඤා ගඤ්ඤා විලිම්බනාති එකාසනථලං ඉදං.

මණ්ඩපෙ රුක්ඛමුලෙ වා සුඤ්ඤාගාරෙ වසනායා
මම සඤ්ඤාපථසංඤ්ඤාය පලලභෙකා උපතිසති.

අයං පට්ඨමකො මය්ගං චරිමො චත්තනො භවො
අජජාපි රජ්ජං ඡබ්බොත්තං පබ්බජිං අනගාරියං.

සතසතසෙසං ඉත්තො කපෙසං යං දනමදදිං' නදා
දුග්ගතිං නාතිජානාමි එකාසනථලං ඉදං.

කිලෙසා කිංපිතා මය්ගං=පෙ=කතං බුධස්ස සාසනා"නති.

අරග්ගෙන පන පතිසාය අත්තනා අධිගතවිසෙසං පකාසෙතති:-

"අබ්බති චත මෙ සලලං දුද්දසං හදසනිසිතං
යං මෙ සොකපරෙතාය ධිතුසොකං ව්‍යපානුදි.

සාජ්ජ අබ්බුලසලලාහං නිවජ්ජානා පරිනිබ්බුතා
බුධං ධම්මං ච සඤ්ඤං ච උපෙමි සරණං මුනි"නති

ඉමා වෙ ගාථා අභාසි.

තත්ථ අබ්බති චත මෙ සලලං දුද්දසං හදසනිසිතානති: අනුපචිත
කුසලසමාගාරෙති යාථාවතො දුද්දසං මම චිත්තසනතිසිතං පිලාජන
නතො දුනතිහරණතො අනෙතා කුදනතො ච "සලල"නති ලඛනාමං
සොකං තණ්හං ච අබ්බති චත නිහරි චත. සං මෙ, සොක පරෙ
තාසාති: සසමා සොකෙන අභිභූතාය මය්ගං ධිතුසොකං ව්‍යපානුදි
අනවසෙසතො නිහරි. තසමා "අබ්බති චත මෙ සලල"නති යොජනා.
සාජ්ජ අබ්බුලසලලාහනති: සා අහං අජ්ජ සබ්බසො උච්චතණ්හා
සලලා. තතො ඵච නිවජ්ජානා පරිනිබ්බුතා. මුනිනති: සබ්බඤ්ඤා බුධං;
තදුපදෙසිතමය්ගප්ථලනිබ්බානාපජ්ජාදං නවවිධලොකානතරධම්මං ච
තත්ථ පතිසිතං අභිඅරියපුග්ගලසමුග්ගසංඛාරං සඤ්ඤාදො අනුත්තරෙති
තෙති යොජනතො සකලච්චදුක්ඛ විනාසනතො ච සරණං තාණං
ලෙතං පරායනනති උපෙමි උපගච්ජාමි; බුජ්ඣාමි; සෙවාමි වාති අජේථා.

උබ්බිජිසා ථේරිසා ගාථාවණණනා

ස ම තතා.

3. 1. 6.

"කිමෙ කතා ග්ගහෙ"ති: ආදිකා සුඤ්ඤාය ථේරිසා ගාථා. අයමපි
පිරිමවුදෙසු කතාධිකාරා තත්ථ තත්ථ හවෙ විවච්චුපතිස්සයං කුසලං
උපචිතනාති විසංඝිස්සා හගවතො කාලෙ බච්චුමනියා නගරෙ කුලගෙගෙ
නිබ්බන්තිනා විඤ්ඤානං පත්තා උපාසිකාති සසිං විහාරං ගතත්තා සත්ථු
සතතිකෙ ධම්මං සුත්තං පටිලඛසංඛා පබ්බජ්ජා බහුසංඝාතා ධම්මධර්ම පටි

භානවතී අහොයි. සා තත්ථ ඛත්තනි වසංසග්ගස්සානි¹ බ්‍රහ්මවරියං වරිත්තා පුත්ථජ්ජනකාලකිරියමෙව කත්වා තුසිතෙ නිබ්බන්ති. තථා සිඛියං භග වතො චෙස්සාදුස්ස භගවතො කාලෙති එවං තිණ්ණං සමමාසවුඩානං සාසනෙ සිලං රක්ඛිත්වා ඛත්තස්සුතා ධම්මධරු අහොයි. තථා කාදුසංඝායානං කොණාගමනස්ස ච කාසාපස්ස ච භගවතො සාසනෙ පබ්බජිත්වා සුවිසුධසිලා ඛත්තස්සුතා ධම්මකපිකා අහොයි. එවං සා තත්ථ තත්ථ ඛත්තං පුඤ්ඤං උපවිතිත්වා සුගතිසු යෙව සංසරනතී ඉමස්මිං බ්‍රහ්මපාදෙ රුජග්ග නගරෙ ගහපතිමහාසාලකුලෙ නිබ්බන්ති. සුක්කානාතිස්සා නාමං අහොයි. සා විඤ්ඤාතං පත්තා සජ්ඣ රුජගහපථවෙසනෙ ලඨපාසාදු උපාසිකා හුත්වා අපරභාගෙ ඛම්මදින්නාය රේරියා සනතිකෙ ධම්මං සුත්වා සංජාතසංවේශා තස්සා එව සනතිකෙ පබ්බජිත්වා විපස්සනාය කම්මං කරොන්තී න විරස්සෙව සග පටිසම්බද්ධතී අරහත්තං පාපුණී.

තෙන චුත්තං අපදනො:-

“එකතචුතෙ ඉතො කප්පෙ විපසෙතිනාම නායකො
උපපජ්ඣ වාරුදස්සනො² සබ්බධම්මවිපස්සකො.

තදුභං ඛඤ්ඤමනියං ජාතා අඤ්ඤතරෙ කුලෙ
ධම්මං සුත්වාන මුතීනො පබ්බජං අනගාරියං.

ඛත්තස්සුතා ධම්මධරු පටිභානවතී තථා
විචිත්තකපිකා වාසිං ජිනසාසනකාරිකා.

තද ධම්මකථං කත්වා ජනනාය භිතං ඛත්තං.
තතො චුත්තාහං තුසිතං උපපන්නා යසස්සිති.

එකතියෙ ඉතො කප්පෙ සිඛි විය සිඛි ජිනො
තපනො යසසා ලොකෙ උපපජ්ඣ වදනං වරො.

තදුභං පබ්බජිත්වාන බ්‍රහ්මසාසනකොවිදු
ජොතෙත්වා ජිනවාකසානි තතොපි තිදිවං ගතා.

එකතියෙව කප්පමහි චෙස්සාහු නාමනායකො
උපපජ්ඣ මහාඤ්ඤි තදුපි ච තරෙවහං.

පබ්බජිත්වා ධම්මධරු ජොතසිං ජිනසාසනං
ගනත්වා මරුපුරං රමමං අනුභොසිං මහාසුඛං.

ඉමහි හදදකෙ කප්පෙ කාදුසංඝො අනුත්තරෙ
උපපජ්ඣ නරසරණො³ තදුපි ච තරෙවහං.

පබ්බජිත්වා මුතීමතං ජොතසිත්වා යථාසුකං⁴
තතො චුත්තාහං තිදිවං අහං සභවනං යථා.

1. මු. සි. III. සතානි.

3. ම. මු. භිතාය ජතතං. ඛත්තං.

2. සි. II. උපපජ්ඣ කාරුණිකො.

4. සි. III. ඕරො උපපජ්ඣ සරණො.

5. සි. I & II. යථාසුතං.

ඉමසමිං යෙව කපපමහි කොණාගමනායකො
උපාජ්ඣ වාදිපටගෙ විමොක්ඛපථදෙසකො.¹

තදුපි පබ්බජිත්වාන සායනෙ තස්ස තාදිනො
බහුසසුතා ධම්මධරා ජොතසිං ජිනසායනං.

ඉමසමිං යෙව කපපමහි කාසාපො පුරිසුත්තමො
උපාජ්ඣ ලොකසරණො අරණො මරණන්තගු.

තස්සාපි නරවීරස්ස පබ්බජිත්වාන සායනෙ
පරිසාපුත්තසම්මො පරිපුච්ඡා විසාරදු.

සුසීලා ලජ්ජනි වෙව නිසු සිත්ඛාසු කොවිදු
බහුං ධම්මකථාං කතා යාට්ථං මහාමුත්තෙ.

තෙන කම්මවිපාකෙන වෙනනාපඤ්ඤිති ව
ජ්ඣිත්වා මාත්‍රයං දෙහං තාවතීංසං අගඤ්ජිහං.

පච්ඡමෙ ව භවෙදුනි ගිරිබ්බජ්ජුරුත්තමෙ
ජාතා සෙසිදාලෙ ඵ්ථෙ මහාරත්තසඤ්චයෙ.

යදු භික්ඛුසහස්සෙන පරිනො ලොකනායකො
උපාගමි රාජගහං සහස්සකෙකත වණ්ණිහො.

“දනෙතා දනෙතති සහ පුරාණජපිලෙති විපපමුත්තො
විපපමුත්තෙති

සිඛිනිතිකධ්වණේණ රාජගහං පාවිසි භගවා”

දිස්වා බුඩ්ධානුභාවං තං සුච්චා ව අණසඤ්චයං
බුධෙ චත්තං පසාදෙත්වා පුජයිං තං යථාබලං.

අපරෙත ව කාලෙන ධම්මදින්නාය සන්තිකෙ
අගාරා නිකම්මිත්වාන පබ්බජිං අනගාරියං.

කෙසෙසු ජිජ්ජමානෙසු කිලෙසෙ ඤාපයිං අහං
උග්ගහිං සායනං සබ්බං පබ්බජිත්වා චිරෙනහං.

තතො ධම්මවදෙසෙසිං මහාජනසමාගමෙ
ධම්මෙ දෙසියමානමහි ධම්මාභිසම්මො අහු.

තෙකපාණසහස්සානං තං විදිත්වානිවම්මිනො
අභිපපසනො මෙ යකෙඛා ගම්මිත්වා ගිරිබ්බජං.

“කිමෙ කතා රාජගහෙ මත්‍රස්සා මබ්බිජිතාව අච්ඡරෙ
යෙ සුක්කං න උපායනාදි දෙසෙනති බුධියායනං.

තඤ්ච අපච්චානියං අසෙවනකමොජ්ඣං
විවන්ති මඤ්ඤෙසු සපසඤ්ඤා වලාහකම්මධගු.”

ඉසියා ව වසි ගොම් දිබ්බාය යොනධාතුයා
වෙතොපරියඤ්ඤාය වසි ගොම් මහාමුනො.

පුබ්බෙතිවායං ජාතාම් දිබ්බවක්ඛං විසොසිතං
සබ්බාසවා පරික්ඛණං නාඤ්ඤානි පුනබ්බවො.

අන්ධමමතිරුහතීසු පටිභානෙ තථෙවච
ඤ්ඤං මම මහාචීර උපපන්නං තව සනතිකෙ.

කිලෙයා ඤාපිතා මඤ්ඤං=පෙ=කතං බුධස්ස සායන”නති.

අරහත්තං පන පත්තං පඤ්ඤාසනභික්ඛුනිපරිවාරා මහාධම්මකපිකා
අහොසි. සා එකදිවසං රාජගහෙ පිණ්ඩාය චිරිත්වා කතභත්තකිව්වා
භික්ඛුනුපසංයං පටිසිත්වා සනතිසින්නාය මහතියා පරියාය මධුගණ්ඩං
පිළෙත්වා සුමධුරමධුං පායෙනති විය අමතෙන අභිසිඤ්ඤානති විය ධම්මං
දෙසෙති. පරියා වස්සා ධම්මකථං ඔභිතයොනා අවික්ඛින්නාවිත්තා
සකකච්චං සුණාති. තස්මිං ධණෙ ථේරියා වඩ්ඛමණ්කොපියං රුකෙඛ අභි
වත්ථා දෙවතා ධම්මදෙයනාය පයන්නා රාජගහං පටිසිත්වා රජියාය රජියා
සිඤ්ඤාපකෙන සිඤ්ඤාපයං විචරිත්වා තස්සා ගුණං විභාවෙන්නති:-

“කිමෙ කතා රාජගහෙ මනුස්සා මධුපිතාච අච්ඡරෙ¹
යෙ සුක්කං න උපායනති දෙසෙනතිං බුධසාසකං.

තඤ්ඤා අපපට්ඨානියං අයෙචනකමොස්ථං
පිට්ඨනති මඤ්ඤා සපඤ්ඤා වලාභකම්මධගු”ති

ඉවා වෙ ගාරා අහාසි.

තත් කිමෙ කතා රාජගහෙ මනුස්සාති: ඉමෙ රාජගහෙ මනුස්සා කිං
කතා කිසම් නාම කිවෙව ව්‍යාවථා. මධුපිතාච අච්ඡරෙති: යථා ගණ්ඩමධුං
ගහෙත්වා මධුං පිතවතොනො වියඤ්ඤාදිනො හුත්වා සියං උක්ඛිපිතුං න සකෙකා
නති, එවං ඉමෙපි ධම්මසඤ්ඤාය වියඤ්ඤාදිනො හුත්වා මඤ්ඤා සියං
උක්ඛිපිතුං න සකෙකානති, කෙවලං අච්ඡනති යෙථාති අත්ථා. මෙ සුක්කං
න උපායනති දෙසෙනතිං බුධසාසනනති: බුධස්ස භගවතො සායනං
යථාවතො දෙසෙනතිං පකායෙනතිං සුක්කථේරිං යෙ න උපායනති
න පසිරුපායනති “හෙ ඉමෙ රාජගහෙ මනුස්සා කිං කතා”ති යොජනා.
නං ච අසාපිචානියනති: නං ච පන ධම්මං අනිවහනනියභාවාවතං
නියාණිකං අභික්ඛන්තතාය ජා යථායොතුජ්ඣයවණ්මනොගරභාවෙන
අනපනියං, අසෙමනකං අනාසිත්තකං පකතියාච මහාරසං තතො එව
ඔජවත්තං. “මසධ”නතිපි සාද්ධි. වට්ටුකධව්‍යාපිතිකිව්ජාය ඔසධගුතං.
පිට්ඨනති මඤ්ඤා සපඤ්ඤා වලාභකම්මධගුති: වලාභකත්තරතො
නික්ඛන්තඋදකං නිරුද්ධකත්තාරපථගා විය තං ධම්මං සපඤ්ඤා
පණ්ඩිතපුරියා පිට්ඨනති මඤ්ඤා පිට්ඨනා විය සුණ්නති, මනුස්සා තං

සුත්තා පසන්නාමානසා ථේරියා සන්නිකං උපසඛකමිත්වා සක්කාවමං ධම්මං සුඤ්ඤං. අපරහාගෙ ථේරියා ආසුප්පියොයානෙ පරිනිබ්බානකාලෙ සාසනස්ස නියංඤ්ඤාභාවවිභාවනත්වා අඤ්ඤං ව්‍යාකරොනන්ති -

“සුක්කා සුක්කෙකති ධම්මෙති විතරාගා සමාතිනා ධාරෙති අනතිමං දෙහං ඡේත්වා මාරං සවාහන” නති.

ඉමං ගාථං අහාසි.

තත්ථ සුක්කාති: සුක්කාථේරි; අනතානමෙව පරං විස දස්සෙති. සුක්කෙකති ධම්මෙති. සුපරිසුඛෙති ලොභානාරධම්මෙති. විතරාගා සමාතිනා: අග්ගමග්ගෙන යබ්බසො විතරාගා අරහත්තඵලසමාධිනා සමාතිනා. සෙසං චුත්තනාසමෙව.

සුක්කාස ථේරියා ගාථාවණණනා

ස ම නතා.

3. 1. 7.

“නජ්ඣ නිසසරණං ලොකෙ” ති ආදිකා සෙලාය ථේරියා ගාථා. අයමපි පුරිවමුඛෙසු කතාසිකාරු තත්ථ තත්ථ ගමෙ විවට්ඨපනිස්සයං භූසලං උප විතනන්ති භංගමිතිනගරෙ භූලගෙහෙ නිබ්බතතිත්වා විඤ්ඤානං පත්තා මාතාපිතුති සමානජාතිකස්ස භූලපුත්තස්ස දිනනා තෙන සඬං බහුනි වස්සසත්තානි සුබසංවාසං වසිත්වා භසමිං කාලකතෙ සයමපි අභිගතා වසො අනුපපත්තා සංවෙහජාතා නිංභූසලගමෙසිති කාලෙන කාලං ආර මෙන ආරමං විහාරෙන විහාරං අනුච්චරති “සමණ්ත්‍රාගමණානං සන්නිකෙ ධම්මං කොස්සාමි” ති. සා එකදිවයං යත්ථ බොධිරුක්ඛං උපසඛකමිත්වා “යදි බුද්ධො භගවා අසමො අසමසමො අපපට්ඨග්ගලො දස්සෙතු මෙ අයං බොධි පාටිභාරිය” නති නිසිදි. භස්සා තථා විහතුපපාදසමනනාරමෙව බොධි පරප්පලි සබ්බසොවණණමයා සාධා උපාහිංසු, සබ්බා දියා විරොචිංසු, සා තං පාටිභාරියං දිස්වා පසන්නාමානසා ගරුච්ඡන්තිකාරං උපසපෙත්වා සිරසි අඤ්ඤාලිං පග්ගග්ගා සන්නාරුකතින්ද්‍රිවං තජෙව නිසිදි. සත්තමෙ දිවසෙ උලාරං පූජාසක්කාරං අහාසි. සා තෙන පුඤ්ඤකමෙවන දෙවමනුස්සෙසු සංසරනන්ති ඉමසමි. බුද්ධප්පාදෙ ආලච්චරමෙ ආලච්චිකස්ස රඤ්ඤාසු ධිතා හුත්වා නිබ්බතති, සෙලාතිස්සා නාමං අහොසි. ආලච්චිකස්ස පන රඤ්ඤාසු ධිතාති කත්වා ආලච්චිකාතිපි නං වොහරන්ති. සා විඤ්ඤානං පත්තා සන්තරි ආලවකං දමෙත්වා තයා ගජෙව පත්තාවිවරං දත්වා තෙන සඬං ආලච්චිතගරං උපගතෙ දුරිකා හුත්වා රඤ්ඤාසු සඬං යත්ථසන්නිකං උප ගතත්වා ධම්මං සුත්වා පටිලඛ්‍යාධි උපාසිකා අහොසි. සා අපරහාගෙ සඤ්ජානසංවෙගා භික්ඛුනිසු පබ්බජිත්වා කතපුබ්බතිවමා විපස්සනං පඨ පෙත්වා සඬාරෙ සමමයනති උපනිස්සයසමපන්නතතා පරිපක්කඤ්ඤාන විරසෙසව අරහත්තං පාපුඤ්ඤි.

තෙන වුනාං අපදනො:-

“නගර නංඝමනියා වාරිකී ආසාං තද
 ආරමෙන ච ආරමං¹ වරාමි ඩුසලඤ්ඤා.
 කාලපකඛමි දිවසෙ අද්දසං බොධිමුත්තමං
 තඤ්චිත්තං පසාදෙත්වා බොධිමුලෙ නිසිද්ධං.
 ගරුවනාං පඨපෙත්වා සිර නාමාන අඤ්ඤා
 සොමනස්සං පවෙදෙත්වා එවං විනොසි තාවදෙ.
 යදි චුම්බො අමිතගුණො අයමපපට්ඨිග්ගලො
 දසෙසාදු පාටිගිරං මෙ බොධි ඔහාසතු අයං.
 සහ ආවජ්ජාං මය්ගං බොධි පජ්ජි තාවදෙ.
 සබ්බසොණ්ණමයා ආසි දියා සබ්බා ජරොවුසි.
 සත්තරතනිඤ්චං තඤ්ච බොධිමුලෙ නිසිද්ධං
 සත්තමෙ දිවසෙ පතෙන දිපපුජමකාසාං.
 ආසනං පරිවාරෙත්වා පඤ්ච දීපානි පජ්ජං
 යාච උදෙහි සුරියො දීපා මෙ පජ්ජං තද.
 තෙන කමමන සුකතෙන වෙනනාපඤ්ඤිති ච
 ජනිත්වා මාත්‍රසං දෙහං තාවතීංසමගච්ඡතං.
 තඤ්ච මෙ සුකතං ව්‍යමහං පටදීපිති වුවච්ඡි
 සංග්ගොජනමුබ්බධං තිංසයොජනවිජ්ජනං.
 අසඬ්ඛියානි දීපානි පරිවාරෙත්වා² ජලිංසු මෙ
 යාවතා දෙවගචනං දීපාලොකෙන ජොතති.
 පරමබ්බං නිසිදිත්වා යදි ඉච්ඡාමි පසසිතුං
 උධං අධො ච තිරියං ච සබ්බං පසාමි වකඛුනා.
 යාචනා අභිනඬ්ඛාමි දද්ධං සුකට්ඨකකපෙ
 තඤ්ච ආවරණං නඤ්ච රුකෙඛසු පබ්බතෙසු වා.
 අසිතිදෙවරුජ්ජනං මහෙසිත්තමකාරසිං
 සත්තනා³ වකඛවන්තං මහෙසිත්තමකාරසිං.
 යං යං සොත්තපජ්ජාමි දෙවනාං අර මාත්‍රසං
 දිපසතසාසානි පරිවාරෙත්වා² ජලනති මෙ.
 දෙවලොකා වජිත්වාන උපපජ්ජං මාතුඤ්ඤා
 මාතුඤ්ඤානා සන්ති අතති මෙ න නිමිලති.
 දිපසතසාසානි පුඤ්ඤකමසමඬ්ඛිනා
 ජලනති සුතිකාගෙගෙ පඤ්චදීපානිදං එලං.

1. සි. I & II. ආරමෙන මහාගෙරන. 2. සි. I & II. පරිවාරෙර.

3. ම. අ. මු සත්තනං.

පවර්තමෙ හව සමපතො මානසං විනිවට්ඨං
 අජරමරං සිහිභූතං¹ නිබ්බානං ඵසායං අහං.
 ජාතියා සත්තවස්සාව අරහත්තමපාපුණිං
 උපසම්පාදායි බුද්ධො භුණ්මඤ්ඤාය ගොතමො.
 මණ්ඩපෙ රුක්ඛමුලෙ ටං සුඤ්ඤාගාරෙ වසනතියා
 සදා පඤ්ඤානෙ දීපං පඤ්ඤාදීපානිදං ඵලං.
 දිබ්බවක්ඛං විසුඬං මෙ සමාධිඤ්ඤා අහං
 අභිඤ්ඤා පාරමිපපත්තා පඤ්ඤාදීපානිදං ඵලං.
 සබ්බවොසිතවොසානා කතඤ්චිවා අනාසවා
 පඤ්ඤාදීපා මහාවීර පාදෙ වසුමි වක්ඛුම.
 යතසගස්සෙ ඉතො කප්පෙ යං දීපමහිසුජයිං
 දුග්ගතිං නාතිජානාමි පඤ්ඤාදීපානිදං ඵලං.

කීලෙසා ඤාපිතා මඤ්ඤං=පෙ=කතං බුද්ධස්ස සායන”නති.

අරහත්තං පන පතා පේරි සාවඤ්ඤං විහරන්ති එකදිවයං පච්ඡා
 හත්තං සාවඤ්ඤො නික්ඛමිතිවා දිවා විහාරන්තො අනුවතං පටිසිත්වා අඤ්ඤා
 තරසමි රුක්ඛමුලෙ නිසිදි. අථ නං මාගෙ විවෙකතො විවෙජ්ඣෙත්තු²
 කාමො අඤ්ඤාතකරුපෙන උපගන්තා:-

“නඤ්ඤා නිසසරණං ලොකෙ කිං විවෙකෙන කාහසි

භුඤ්ඤාති කාමරහියො මාත්‍ර පච්ඡානුතාපිති”ති

ගාථමාහ. තස්සන්ධො-ඉමසමිං ලොකෙ සබ්බසමසෙසුපි උපපරික්ඛිය
 මානෙත්‍ර නිසසරණං නිබ්බානං නාම නඤ්ඤා. තෙසං භෙසං සමණ්ත්‍රාහම
 ණානං ඡන්දස්සො පටිඤ්ඤායමානං වොහාරමත්තාවෙවතො³, තස්සා කිං
 විවෙකෙන කාහසි එවරුපෙ සමපනාපථමවසෙ⁴ සිතා ඉමිනා කාය
 විවෙකෙන කිං කරිස්සසි. අථ බො භුඤ්ඤාති කාමරහියො වජ්‍රකාම
 කීලෙසකාමයනතිස්සිතා විබ්බාරහියො පච්චන්ත්‍රහොති. කසමා? මාත්‍ර පච්ඡා
 නුතාපිති “සදන්ධං බුහමවරියං වරම තදෙව නිබ්බානං නඤ්ඤා තෙනෙවෙනං
 නාසිගතං කාමහොගා ව පරිහිනා අනන්ධො වත මඤ්ඤා”නති පච්ඡා
 විපපට්ඨාරිති මා අහොසිති අධිපපායො. තං සුඤ්ඤා පේරි බාලො වතායං
 මාගෙ යො මම පච්චකම්භුතං නිබ්බානං පටික්ඛිපති කාමෙසු ව මං පවා
 රෙති මම බිණ්ණසවහාවං න-ජානාති හන්ද නං තං ජානාපෙති තදෙජස්සා
 මිති විනෙතානා:-

“සකතිසුපුපමා කාමා බන්ධායං අධිඤ්ඤාවතා

යං තං කාමරහිං ඉඤ්ඤා අරහි දුති යා මම

සබ්බත්ථ විහතා නන්දි තමොක්ඛන්ධො පද්ධිතො

ඵවං ජානාති පාපිම නිහතො තමසි අනතකා”ති

ඉමං ගාථාවයමාහ.

1. ම. මු. අජරමතං. සිහිභාවං.

2. මාගෙත්තු. සං-පාලි.

3. මු. සි. III. ඡවන්ඤ්ඤා මෙවෙනං.

4. සි. II. එවං රුපසමපන්නා ඉමවසෙ සිතා.

තත් සතතිසුද්‍රපමා කාමාති: කාමා නාම යෙන අධිසිතා නුසං
 යතහසං විනිවිජ්ඣනතො නිසිතපිතසතතිසුලා විය දදබ්බා. බ්‍රහ්මාති:
 උපාදනකතිකා; ආසනාති: හෙයං; අබ්බාධනාති: ජිකුනාධිකානා; අව්වා
 ධානානනති අප්‍රේයා. යතො බ්‍රහ්ම අව්වාධාය සතතා කාමෙති ඡේජ්ජ
 හෙජ්ජ පාපුණනති. සං ඤං කාමරතීං බ්‍රාහ්මී අරතීදුති සා මමාති:
 පාපිම නිං යං කාමරතීං රමිතබ්බං සෙවිතබ්බං නත්වා වදසී, සාදුති මම
 ආරතීජාතිකතතා මිලාසදියා; න තාය මම කොට් අප්‍රේයා අජීති. තත්
 කාරණමාහ:—“යබ්බත් පිහතා නජ්ඣී”ති ආදිනා. තත් එවං ජානායිති:
 යබ්බසො පසිනනණ්ඨාපිජ්ජාති මං ජානාති. නතො එව බලවිධමතවිසයා
 තික්කමනෙති අනතක ලාමකාචාර මාර ඤං මයා නිහතො බාධිතො
 අසී. න පනාහං නායා බාධිතබ්බාති අප්‍රේයා. එවං ථේරියා මාරෙ
 සනතජ්ජතො තපේට් අනතරධායී. ථේරියි ඵලසමාපතතිසුබෙන අනි
 වනෙ දිවසහාගං විනිනාමෙත්වා සායණේයා වසනායානමෙව ගතා.

සෙලාස ථේරියා ගාථාවණණනා

ස ම නතා.

3. 1. 8.

“සං නං ඉසිති පහතබ්බ”නති ආදිකා සොමාය ථේරියා ගාථා.
 අයමපි පුරිමබ්‍රුමෙසු කතාසිකාර තත් තත් හවෙ විවට්ඨපතීසංසං ඤාලං
 උපවිනනති සිබ්බසං හගවතො කාලෙ බතතියමයායාලාලෙ නිබ්බතතිත්වා
 විඤ්ඤානං පහතා අරුණවතො රඤ්ඤාද අග්ගමහෙසී අහොසී. සබ්බං
 අතීතවත්ථුං අභයථේරියා වත්ථුසදිසං. පවට්ඨපනතවත්ථුං පන-අසං ථේරී
 තත් තත් දෙවමනුසෙසු යංගරනති ඉමසමිං බ්‍රහ්මපාදෙ රාජගහෙ බිම්බේ
 සාරරඤ්ඤාද පුරෙහිතසං ධිතා හුත්වා නිබ්බතති. තසං සොමාති නාමං
 අහොසී. සා විඤ්ඤානං පහතා සත්ථු රාජගහපථෙසනෙ පටිලබ්බා
 උපාසිකා හුත්වා අපරහාගෙ සඤ්ජානසංවෙගා සිකුනිකීසු පබ්බජිත්වා කත
 පුබ්බතිව්වා විපසයනාය කමමං කරොන්ති න වරසෙසව සහ පටිසම්බද්ධි
 අරහතං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදුණො:-

“නගරෙ අරුණවතීයා අරුණවා නාම බතතියො
 තසං රඤ්ඤාද අහං හරියා වාරිකං වාරයාමහං.

යාවතං=පෙ=කතං බ්‍රුමිසං සායනනති.

සබ්බං අභයථේරියා අපදනසදිසං. අරහතං පන පත්වා විමුක්ති
 සුබෙන සාවජේයං විහරනති එකදිවසං දිවා විහාරන්තා අනිච්ඡාං පටි
 සිත්වා අඤ්ඤාතරසමිං රුහබ්බුලෙ නිසීදි. අථ නං මාරෙ විවෙකතො
 විවෙජ්ඣෙකුණාමො අදිසමානරුපො උපගන්ත්වා ආකාසෙ ධත්වා:-

“යං නං ඉසිති පහතබ්බං ධානං දුරහිතමහවං

න නං මබ්බුලිපඤ්ඤාය සකතා පපෙපානුමිසීයා”ති
 ඉමං ගාථමාහ.

තසාපො-සීලකතියාදීනං එසනායෙන ඉසිති ලබනාමෙති බ්‍රිඛාදීති මහාපඤ්ඤාති පත්තබ්බං තදඤ්ඤාති පන දුරගිසමභවං දුන්නිප්ථාදනියං සං නං අරහත්තසම්බානං පරමස්සායධානං. න තං මඬිගුලීපඤ්ඤාස නිතිනපඤ්ඤාය ඉත්ථියා පාපුණ්ණං සකකා. ඉත්ථියො හි සත්තඨවස්ස කාලතො පඨාය සබ්බකාලං ඔදනං පවනතියො පකකසිතො¹ උදකෙ තණ්හුලෙ පකඛිපිත්වා එත්තාවතා ඔදනං පකකන්නි න ජානනති පනතුරියමානෙ පන තණ්හුලෙ දබ්බියා උධිරිනිා මීති අඬුලිති පිලෙත්වා ජානනති. තසා මඬිගුලීපඤ්ඤාසාති වුත්තං. තං සුත්වා ථේරී මාරං අපසාදෙනති:-

“ඉත්ථිභාවො නො කිං කසිරි විත්තමති සුසමානිතො
ඤ්ඤමති වත්තමානමති සමමා ධමමං විපස්සතො.

සබ්බජ්ඨ විහහා නාද්දී තමොනබ්බෙසා පදුලිතො
එවං ජානාති පාපිම නිහතො තිමසි අත්තකා”ති

ඉමා චේ ගාථා අනාසි.

තත්ථ ඉත්ථිභාවො නො කිං කසිරිති: මාතුගාමභාවො අභ්‍යන්තං කිං කරෙය්‍ය. අරහත්තපත්තියා නිදිසං විබ්බං උප්පාදෙය්‍ය. විත්තමති සුසමානිතොති: වතො අභ්‍යමග්ගසමාධිනා සුදුසු සමානිතො. ඤ්ඤමති වත්තමානමතිති: තතො අරහත්තමග්ගඤ්ඤණේ පවත්තමානො. සමමා ධමමං විපස්සතොති: වතුසච්චධමමං පරිඤ්ඤාදිවිධිනා සමමදෙව පස්සතො. අසං හෙත්ථ සබ්බෙපො:-පාපිම ඉත්ථි වා හොතු පුරිසො වා හොතු අභ්‍යමග්ගෙ අධිගතෙ අරහත්තං හත්ථනමෙවාවි. ඉදනි තස්ස අත්තනා අධිගතභාවං උපුකමෙව දස්සන්නති “සබ්බජ්ඨ විහතා නාද්දී”ති ගාථාමග. සා වුත්තත්වා යෙව.

සොමාය ථේරිසා ගාථාවණ්ණනා

ස ම ත්තා.

නිකනිපාතවණ්ණනා නිසීතා.

(ථේ-8. ගා-24)

4. 1.

වතුකකනිපාතෙ “පුත්තො බ්‍රිඛස්ස දසාදෙ”ති ආදිකා හදස සාපිලානියා¹ ථේරියා ගාථා. සා කිරි පදමුත්තරස්ස හගවතො කාලෙ හංසමනී තගරෙ කුලගෙහෙ නිබ්බන්ධිනිා විඤ්ඤාතං පත්තා සජ්ඣ සත්තිකෙ ධමමං සුණන්තී සථාරං එකං හිකබ්බුතිං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරන්තීනං අභ්‍යසානෙ ධ්වපෙත්තං දිස්වා අධිකාරකමමං කත්වා සයමෙ තං.

1. මු. පඤ්ඤාතො.

2. සාපිලානියා. සබ්බස.

යානං පඤ්ඤාං යාවජ්චං පුඤ්ඤානි කාමා නතො චුතා දෙවමනුසෙසසු සංසරන්ති අනුප්පනො නුඬෙ බාග්ණිසියං ඤාලගෙහෙ නිබ්බන්තිති. පති ඤාලං ගන්තො එකදිවයං අත්තනො නනාඤ්ඤා සම් කලහං කරෙන්නති තාය පච්චෙකබ්බසාය පිණ්ඩපාතෙ දිනො අයං ඉමස්ස දානං දන්තා උපාර යමපත්ති. ලභිස්සන්ති පච්චෙකබ්බසාය හන්තො පත්තං ගහෙතො හත්තං ඡන්ධෙතො කලලස්ස පුරෙතො අදාසි. මහාජනො ගරති “බාලෙ පච්චෙක බුඬො හෙ ඤං අපරජාසි”ති. යා තෙසං වචනෙන ලජ්ජමානා පුත්ත පත්තං ගහෙතො කලලං නිගරිතො ධොවිතො ගතවුණෙණුන උබ්බට්ටෙතො චතුමධුරස්ස පුරෙතො උපරි ආසින්නෙන පද්මගඬවණෙණුන සපටිතො විජේජාතමානං පච්චෙකබ්බසාය හන්ති ධපෙතො යථා අයං පිණ්ඩපාතො ඔහාසජාතො එවං ඔහාසජාතං මෙ සරීරං හොතුති පඤ්ඤාං ධපෙසි. යා තතො වචිතො පුගතිසු යෙව සංසරන්ති කායපබ්බකාලෙ බාග්ණිසියං මහාචිහවස්ස යෙවිහො ධිතා හුතො නිබ්බන්ති. පුබ්බකමමථලෙන¹ දුග්ගතිසරීරං මනුසෙසති ජිගුහජිතබ්බො හුතො සංවෙගජාතා අත්තනො ආභරණෙති සුචණ්ඤිස්සං කාරෙතො හගවතො චෙතිසෙ පතිස්සෙසි. උප්පලහන්තො ච පුප්පං අකාසි. තෙනස්ස සරීරං තස්මිං යෙව හවෙ පුගතිං මනොහරං ආතං. යා පතිතො පියා මනාපා හුතො යාවජ්චං ඤාලං කන්තො තතො චුතා යග්ගෙ නිබ්බන්ති. තන්තො යාවජ්චං දිබ්බසුඛං අනුගචිතො තතො චුතා බාග්ණිසිරඤ්ඤා ධිතා හුතො තන්තො දෙවසමපත්ති යදිං යමපත්ති. අනුභවන්ති වරකාලං පච්චෙකබ්බසාය උපසිඤ්ඤා තෙසු පරිනිබ්බතෙසු සංවෙගජාතා තාපසපබ්බජ්ජාය පබ්බජිතො උය්‍යානෙ වසන්ති ඤානානි භාවෙතො බුහුලොකෙ නිබ්බන්තිති තතො චුතා සාගලනගරෙ කොසිඤ්ඤානායාය බුහුලොකෙ ඤාලස්ස ගෙහෙ නිබ්බන්තිති මහතා පරිහාරෙන වඬිති වයප්පත්තා මහානිසංගාමෙ පිප්පදි ඤාමාරස්ස ගෙහං නිතා. තස්මිං පබ්බජිතුං නික්ඛන්තො මහත්තං භොගකම්මං මහත්තං ඤජිපරිවට්ටං පහාය පබ්බජ්ජාය නික්ඛම්ති පඤ්චවස්සානි තිත්ථියාගමෙ වසිති අපරහානෙ මහාපජාපතිගොතම්යා යනතිකෙ පබ්බජ්ජං උපයමපදං ච ලභිති විපස්සනං පඤ්ඤානං වරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි.

තෙන චුත්තං අපදනො:-

“පදමුත්තගේ නාම ජිනො සබ්බධම්මෙසු වකබ්බො
ඉතො සත්තසංගම් කප්පෙ උප්පජ්ජි තායකො.

තදනු හංසවතියං විදෙහො නාම නායකො
සෙසි පත්තරතතො තස්ස ජායා අහොසහං.

කදව යො නර්දිවං උපෙව්ව සපරිජනො
ධම්මං අස්සොසි බුබ්බසා සබ්බදුක්ඛකම්මායා.

සාවකං බුභවාදානං අභ්‍යං කීතෙතසි නායකො
සුභා සත්තාතිකං දානං දන්තා බුඛස්ස තාදිනො.

නිපඵච්චි සිරසා පාදෙ තං ධානං අභිපඵච්චි
පහංසනෙතා සපරිසං තදාහ නරපුඛනවො.

සෙහිනො අනුකම්පාය ඉමා ගාථා අභාසථ
ලච්ඡයෙ පඤ්චං ධානං නිබ්බුතො හොති පුත්තක.

සත්තසහස්සෙ ඉතො කපෙප ඔක්කාකඤ්ඤාමහවො
භොගාමො නාම නාමෙන සත්ථා ලොකෙ හවිස්සති.

තස්ස ධම්මෙපු දයාදෙ ඔරයො ධම්මනිම්මිතො
කාසසො නාම නාමෙන හෙස්සසි සඤ්ඤාවකො.

තං සුභා පුදිතො පුභා සාවථිථං තද ජිනං
මෙත්තපිනෙතා පරිවරි පච්චයෙති විනායකං.

සායනං ජොතයිනි යො මද්දිනි ව ඤාතිඤ්ඤ
වෙනෙයො විනයිනි ව නිබ්බුතො යො සසාවකො.

නිබ්බුතො නමහි ලොකෙහෙ පුජනන්දාය සඤ්ඤො
ඤ්ඤිමිතො සමානෙත්වා සහ තෙති අකාරයි.

සඤ්ඤි යොජනිකං චූපං උබ්බධං රතනාමයං
ජලතතං සතරංසිංච සාලරාජංච පුපථිතං.

සත්තසහස්සාති පාතිසො තථි කාරයි
නලග්ගි පිය ජොතනති රතනෙහෙව සත්තති.

ගතනෙලෙන පුරෙත්වා දිපානුජලයි තතිං
පුජන්දාය මහෙසිස්ස සබ්බභූතානුකම්පිනො.

සත්තසහස්සාති පුණ්ණඤ්ඤානි කාරයි
රතනෙහෙව පුණ්ණාති පුජන්දාය මහෙසිනො.

මජ්ඣෙ අභිභි ඤාමතිං උසසිතා කඤ්ඤිකංසයො
අතිරෙච්චනති වණ්ණෙන සරදෙව දිවාකරො.

චතුචාරෙපු සොහනති තොරණා රතනාමයං
උසසිතා ඵලකා රමමා සොහනති රතනාමයං.

විරොචනති පරික්ඛිතතා අවතංසා සුනිම්මිතා
උසසිතාති පටාකාති රතනාති විරොචරො¹.

සුරතතං සුකතං විතතං වෙතියං රතනාමයං
අතිරෙච්චනති වණ්ණෙන සසඤ්ඤාව¹ දිවාකරො.

චූපසසිමාදිපාදිසො² ගරිතාලෙන පුරයි
ඵකං මනොසිලායෙකං අඤ්ඤානෙන ඵ ඵකිකං.

1. සි. I & II. සසිමජ්ඣෙකි.

1. ම. මු. චූපසසිමාදිපාතිසො.

පුජවේතාදියං රමමං කාරෙතා වරවාදිනො
අද්ධි දුනං සඛසස්ස යාවජ්චං යථාබලං.

සභාව සෙසිනා තෙන තානි පුඤ්ඤානි සබ්බසො
යාවජ්චං කරිත්තාන සභාව සුගතිං ගතා.

සමපතියොනුගොත්තාන දෙවතෙත අථ මානුසො
ජායා විය සරීරෙන සහ භානෙව සංසරිං.

එකනවුතෙ ඉතො කපෙප චිපසයි නාම නායකො
උපපජ්ජි මාරුදස්සනො සබ්බධම්මවිපස්සකො.

තදයං ඛන්ධුමනියං බ්‍රාහ්මණො සාධු සමමතො
අසෙසා සනෙතා ගුණෙනාසි ධනෙන ව පුද්ගහතො.

තදාපි තස්සාහං ආසිං බ්‍රාහ්මණී සමවේතාසා
කදාපි සො දිජවතෙ සඛගමෙසි මහාමුනිං.

නිසින්නා ජනකායමහි දෙසෙනතං අමතං පදං
සුත්වා ධම්මං පමුදිතො අද්ධි එකසාවකං.

සරමෙකෙන වජේන ගතත්තානෙතං මමබ්‍රෑහ්මී
අනුමොද මහාපුඤ්ඤ දිත්තං බ්‍රහ්මස්ස සාවකං.

තදහං අඤ්ජලිං කත්වා අනුමොදිං සුපිතියා¹
සුදිනෙතා සාවකො සාමි බ්‍රහ්මසෙයසස්ස තාදිනො.

සුබ්බිතා සජ්ජිතො හුත්වා සංසරනෙතා හවාහවෙ
බාණණසි පුරෙ රමෙම රාජා ආසි මහිපති.

තද තස්ස මහෙසිහං ඉත්ථිගුමසස්ස උපතමා
තස්සානිදසිතා ආසිං පුබ්බසෙනගෙන හතතරි.

පිණ්ඩාය විවරනෙත තෙ අය පච්චිකනායකෙ
දිස්වා පමුදිතො හුත්වා දත්වා පිණ්ඩං මහාරහං.

පුතො නිමන්නසිත්තාන කත්වා රතනමණ්ඩපං
කම්මාරෙති කතං ජතතං සොවණ්ණං සහගන්තිකං.²

සමානෙත්තාන හෙ සබ්බෙහි හෙයං දුනමද්ධි සො
සෙනාසනො³ පටිඨානං පසනෙතා සෙති පාණිති.

තමපි දුනං⁴ සභාද්ධිං කාසිරුජෙනහං තද
සුතාහං බාණණසියං රාජාපි මාරගාමකෙ.

බුට්ඨිකාබුලෙ ඵ්ථෙ සුබ්බිතො සො සභානුකො
ජෙයස්ස හාතුනො ජායා අහොසිං සුපතීබ්බතා.

1. සි. I. සුපිණ්ණි.

2. ම. අ. මු. පතතං සොවණ්ණං වත තතතතං.

3. ම. අ. සොණ්ණං තෙන.

පච්චෙකක්ඛුධං දිස්වාන මම භතතු කණ්ඨියසී
භාගනාං තස්ස දන්තාන ආගතො තමහි පාවදි.

නාහිනඤ්ඤි සො දුනං තතො තස්ස අදුසහං
උධං ආනිය තං අනාං පුතො තස්සෙව සො අදු

තදනාං ඡබ්බසිත්වාන දුඨා බුධස්සහං තදු
පනතං කලලපුණ්ණං තං අදුසිං තස්ස තාදිනො.

දුනො ව ගහණේ වෙව මජ්ඣන්තමනාසො අහු¹
සමචිත්තක්ඛුධං දිස්වා තදුහං සංවිජ්ඣං භුසං.

පුතො පනතං ගගොත්වාන සොධධිත්වා සුගන්තිනා
පසන්නචිත්තා පුරෙත්වා සඝනං භික්ඛිරං අදං.

යඤ්ඤි පපජ්ජාමි සුරුපා ගොමි දුනතො
බුධස්ස අපසාදෙන² දුග්ගාඝා වදනෙන ව.

පුත කස්සපධිරස්ස නිදාපෙනතමහි³ වෙහියෙ
සොවණ්ණං ඉඨකචිරං අදුසිං මුදිතා අහං.

චතුර්ජානෙන ගඤ්ඤි තෙමසිත්වා⁴ තමිඨකං
මුත්තා දුග්ගාඝාදෙසමගා සබ්බභිග්ගසුසමාගතා.

සත්තපාතිසහස්සානි රතනෙතෙව සත්තාහි
කාරෙත්වා ඝනපුරානි වට්ඨිති ව සහස්සසො.

පකඛිපිත්වා පදීපෙත්වා ධම්මං සත්තපනාතියො
පුජන්තං ලොකනාථස්ස විපසයනෙනාන වෙතසං.

තදුපි තමහි පුඤ්ඤමහි භාගිනිහං විසෙසතො
පුත කාශිපු සඤ්ජාතො සුමිත්තො ඉති විසසුතො.

තස්සාහං භරියා ආසිං සුඛිතා සජ්ජිතා පියා
තදු පච්චෙකක්ඛුධස්ස අදුසිං ඝනවෙඨනං.

තස්සාපි භාගිනී ආසිං මොදිත්වා දුනමුත්තමං
පුතාපි කාශිරඨමහි ජාතො කොලියජාතියා.

තදු කොලියපුත්තානං සතෙහි සහ පඤ්ඤාති
පඤ්ඤපච්චෙකක්ඛුධානං සත්තානි සමුපස්සති.

තෙමාසං තප්පසිත්වාන අදුසිං පනතවිවරෙ⁵
ජායා තස්ස තදු ආසිං පුඤ්ඤකමමපථානුගා.

තතො වුතො අහු රුජා නිකේදො නාම මහායසො
තස්සාපි මහෙසී ආසිං සබ්බකාමසම්භිතී.

1. සී. II. පුත.

2. ම. අ. මු. අපචෙ පාදං. පි. ව.

3. ම. අ. අපසාදෙන.

4. ම. අ. නිධායනතමහි.

5. ම. අ. මු. නිවසිත්වා.

6. ම. අ. මු. අදං. සු ව නිවිවරෙ.

තද්‍ර භි යො¹ භවිතාන භුභමදනො-මභිපති
පද්‍රමවතී පුත්තානං පච්චෙකමුනිනං තද්.

සත්තානි පඤ්චනුනානි යාවජ්චං උපඝභි
රුජ්ඣත්තො නිවාසෙත්වා නිබ්බුතානි ච පුජයි.

වෙතියානි ච කාරෙත්වා පබ්බජිත්වා උභො මයං
භාවෙත්වා අපපම්ඤ්ඤයො භුභමලොකමගම්හසෙ.

තතො චුතො මහාභිඤ්ඤා සුජාතො පිට්ඨලායනො
මාතා සුමනදෙවිනි කොසිගොතො දිජො පිතා

අහං මදෙද ජනපදෙ ඤාගලායං පුරාතනමෙ
කපිලස්ස දිජස්සාසිං ධීතා මාතා සුචිමතී.

ඝනකඤ්චනබ්බෙතන නිමමිණිත්තාන මං පිතා
අද්‍ර කඤ්චපිරස්ස කාමෙහි වජ්ජත්තස්ස මං.

කද්‍රච්චි යො කාරුණිකො ගනත්වා කම්මනතපෙකඛනං²
කාකාදිකෙහි බජ්ජනෙත පාණේ දිස්වාන සංචිජ්.

ඝරෙ වාහං තිලෙ ජාතෙ දිස්වානාතපතාපනෙ
කිම් කාකෙහි බජ්ජනෙත සංවෙගමලහිං තද්.

තද්‍ර යො පබ්බජ් ධිරො අහං තමනුපබ්බජ්.
පඤ්චවස්සානි නිවසිං පරිබ්බාජවතෙ අහං.

යද්‍ර පබ්බජිත්වා ආසි ගොතමී ජිනපොසිකා
තද්‍රහං නමුපාගනත්වා බුඬෙන අනුසාසිතා.

න චිරෙනෙව කාලෙන අරහත්තමපාපුණිං
අහො කලාණම්මත්තාත්තං කස්සපස්ස සිරිමතො.

සුතො බුඬස්ස දයාදෙ කස්සපො සුභමාතිභො
පුබ්බෙතිවායං යොවෙදි සග්ගාපායඤ්ච පස්සති.

අථො ජාතිකඛයං පතොතා අභිඤ්ඤා වොසිතො මුනි
ඵතාහි තිභි විජ්ජාහි තෙවිජ්ජා හොති බ්‍රාහ්මණො.

තථෙව භද්‍රකාපිලානි හෙවිජ්ජා මච්චුහාසිනි
ධාරෙහි අනුගමං දෙහං ඡෙත්වා මාරං සවාහතා.

දිස්වා ආදිනවං ලොකෙ උභො පබ්බජිත්වා මයං
ත්තමහා බිණ්ණසවා දන්නා සිතිභූතමහ නිබ්බුතා.

කිලෙසා ක්කපිතා මස්සං-පෙ-කතං බුඬස්ස සාසනං”නති.

අරහත්තං පත පතා පුබ්බෙතිවායඤ්ඤාණේ විණ්ණවසි අහොසි තත්ථ
සාතිසයං තත්තාසිකාරත්තා. අපරහාගෙ තං සත්ථා ජෙතවතෙ අරියගණේ
මජ්ඣෙ නිසින්නො භික්ඛුනියො පටිපාටියා ධානත්තරෙසු යපෙනො

පුබ්බෙනිවාසං අනුසාරනාතිනං අග්ගභානෙ යපෙසි. සා එකදිවසං මහා කස්සපජේරස්ස අණ්ණාසිත්ථවනපුබ්බකං අත්තනො කතභිව්වකතාදි විභාවනාමුබ්බෙන උදුනං උදුනෙනනී:-

“පුත්තො බුබුසු දයාදෙ කස්සපො සුසමාතිතො
පුබ්බෙනිවාසං යොවෙදි සග්ගාපායඤ්ච පස්සති.

අථො ජාතිකඛයං පත්තො අභිඤ්ඤා වොසිතො මුති
එතාති තීති විජ්ජාති නෙ විජේජා හොති බ්‍රාහ්මණො.

තථෙව හදුකාපිලානී නෙවිජ්ජා මච්චුහාසිති
ධාරෙති අනුචිමං දෙහං ඡේත්වා මාරං සවාහනං.

දිස්වා ආදීනවං ලොකෙ උගො පබ්බජිතා මයං
තාමහා බණ්ණාසවා දන්තා සිහිභුතමහ නිබ්බුතා”ති

ඉමා ගාථා අහාසි.

තත් පුත්තො බුබුසු දයාදෙති: බුබුසුබුබුසාවතො සමමා සමුබුසුසු අනුජානපුත්තො¹ තතො එව තස්ස දයභුතස්ස. තච ලොකුතතරධම්මස්ස ආදුනෙන දයාදෙ කස්සපො කස්සපගොතොතො ලොකියලොකුතතරෙති සමාසිති පුබුසුමාතිතවිතතතාය සුසමාතිතො. පුබ්බෙනිවාසං යොවෙදිති: යො මහාකස්සපජේරෙ පුබ්බෙනිවාසං අත්තනො පරෙයංව නිවුත්තකඛයකතානං පුබ්බෙනිවාසානුස්සතිඤ්ඤෙන පාකටං කතා අවෙදි අඤ්ඤාසි පටිවිජ්ඣි. සග්ගාපායඤ්ච පස්සතිති: ඡබ්බිසති දෙවලොකහෙදං සග්ගං චතුර්බිධං අපායඤ්ච දිබ්බවකුක්කුතා හත්තලෙ ආමලකං විය පස්සති. අථො ජාතිකඛයං පත්තොති: තතො පරං ජාතිකඛයසඤ්ඤානං අරහත්තං පත්තො අභිඤ්ඤාස අභි විසිඤ්ඤෙන² ඤ්ඤෙන අභිඤ්ඤාසාධම්මං අභිජානිත්වා පරිඤ්ඤාසං පරි ජානිත්වා පහාතබ්බං පහාය. සච්ඡකාතබ්බං සච්ඡකත්වා. වොසිතො නිසප්පතො කතභිව්වෙවා, ආසවකඛයපඤ්ඤාසඤ්ඤානං මොනං පත්තත්තො මුති. තථෙව හදුකාපිලානීති: යථා මහාකස්සපො එතාති යථා වුත්තාති තීති විජ්ජාති නෙවිජේජා මච්චුහාසි ච තථෙව හදුකාපිලානී නෙවිජ්ජා මච්චුහාසිති. තතො එව ධාරෙති අනුචිමං දෙහං ඡේත්වා මාරං සවාහනනාති අත්තනානෙව පරං විය කතා දස්සෙති. ඉදුති යථා ථේරස්ස පටිපත්ති ආදිමජ්ඣපරියොසානකලාණං එවං මමාපිති දස්සෙන්නී “දිස්වා ආදීනව”නාති ඔයානගාථමාහ. තත් තාමහා බණ්ණාසවා දන්තාති: නෙ මයං මහාකස්සපජේරෙ අපං ච උත්තමෙන දම ථේන³ දන්තා සබ්බයො බණ්ණාසවා ච අමහං, සිහිභුතමහ නිබ්බුතාති: තතො එව කිලෙසපරිලාභාභාවතො සිහිභුතා සඋපාදිදෙසාය නිබ්බාණ ධාතුයා නිබ්බුතා ච අමහ හවාමාති අත්තො.

හදුකාපිලානීයා ථේරිසා ගාථාවණ්ණායා

ය ම තතා.

චතුකකනිපාතවණ්ණනා නිසීතා.

(ථේ-1. ගා-4.)

5. 1. 1.

පඤ්චකතිපාතො. “පණ්ණවිසති වසසාහි”¹හි ආදිකා අඤ්ඤාතරුය ථේරියා ගාරා. අයමි පුරිමබ්බුමෙසු කාහාධිකාර තථ තථ භවෙ විවට්ඨු පතියසං ඩුසලං උපවිනානථී ඉමසමිං බුද්ධපාදෙ දෙවදහනගරෙ මහා පජාපතීගොතමියා ධාතී හුත්වා චිකෙසසි. නාමගොතනතො පන අඤ්ඤාතා අහොසි. සා මහාපජාපතීගොතමියා පබ්බජිතකාලෙ සයමි පබ්බජිතා පඤ්චවිසතිසංචචිතරුති කාමරුගෙන උපද්දතා අච්ඡරසඛිකාතමත්තමි කාලං විතොකඤ්ඤානං අලහනථී ඛාගා පග්ගඤ්ඤා කඤ්ඤාතා ධම්ම දිනනඤ්ඤාතරියා සනතිකෙ ධම්මං සුත්වා කාමෙහි විනිවත්තමත්තසා කම්මසානං ගහොති. භාවනමනුසුඤ්ඤානථී න චිරසෙසං ඡලෙහිඤ්ඤා හුත්වා අත්තතො පටිපත්තිං පට්ඨවෙකඛිතා උද්ගතවසෙන:-

“පණ්ණවිසතිවසසාහි යතො පබ්බජිතා අහං
නච්ඡරසඛිකාතමත්තමි විතඤ්ඤාපසමජ්ඣගං.

අලඛා වෙනසො සනතිං කාමරුගෙන ‘වසුසුතා
ඛාගා පග්ගඤ්ඤා කඤ්ඤානථී විහාරං පාඨසිං අහං.

සා භික්ඛුනිප්පාගඤ්ඤා සා මෙ සධාසිකා අහු
සා මෙ ධම්මදෙසෙසි ඛණ්ඩායනනාමාතුසො.

තසා ධම්මං සුභික්ඛාන ඵකමනෙන උපාඨසිං
පුබ්බතිවසං ජානාමි දිබ්බවක්ඛං විසොධිතං.

වෙනොපරිච්චඤ්ඤා ච යොනධාතු විසොධිතා
ඉධිපි මෙ සප්පකතා පහොතා මෙ ආසවකඛයො.

ඡලෙහිඤ්ඤා¹ සප්පකතා තතං බුබුසු සාසන”නථී

ඉමා ගාරා අහාසි.

තථ අච්ඡරසඛිකාතමත්තමිති: අච්ඡරසඛිකාතමත්තමි ඛණ්; අභිගුලි පොඨනමත්තමි කාලානථී අහො. විතඤ්ඤාපසමජ්ඣගනථී: විතඤ්ඤා උපසමං විතොකඤ්ඤා. “න අජ්ඣග”නථී යොජනා; න පටිලභිනථී අහො. කාමරුගෙන වසුසුතාහි: කාමරුගෙන වසුසුතාතෙසු වජ්ජකාමෙසු දලා තරුහිතිවෙසිතාය බහලෙන ඡඤ්ඤාගෙන තිත්තවිත්තා; භික්ඛුනිනථී: ධම්මදිනනඤ්ඤාතරියං ඛණ්ඩාය වදහි. මවගො පටිච්ච ඤ්ඤාතරියාහි: වෙනො පරිසඤ්ඤාතරියා; “විසොධිත”නථී සම්මතො: අධිගතනථී අහො. සෙසං පුත්තනසමෙව.

අඤ්ඤාතරුය ථේරියා ගාරාවණ්ණවා
ස ම තතා.

5. 1. 2.

“මහතා වණේණන රූපෙනා”¹හි ආදිකා විමලාස ථේරියා ගාථා. අයමි පුරිමබ්බෙසු කතාසිකාර නඤ්ඤානෙ භවෙ විවට්ඨපනිසංසං කුසලං උපචිතිනා ඉමසම්. බුබුපාදෙ චෙසාලියං අඤ්ඤාතරය රුපුපච්චිතිසා ඉඤ්ඤා සිතා හුතා නිබ්බන්ති. විමලානිසංසා නාම අහොසි. සු වයපපතො තථෙව ජීවිකං² කපෙපනති එකදිවසං ආයසමනං මහා මොහගලානං. වෙසාලියං පිණ්ඩය වරතනං දිසවා පටිබද්ධවිතො හුතවා ථේරසං වසනාසානං ගතො ථේරං උද්දිසං පලොභනකමමං නාතුං ආරති. තිඤ්ඤෙති උසොසනා තථා අකාසිති කෙච්චි වදන්ති. ථේරෙ තසං සරීරසභාවං³ විභාවනාමුබ්බන්ත සත්තරජනං කතා ඔවාදං අද්දසි. තං හෙයා ථේරකථාසං⁴ ආගතමෙව, නථා පන ථේරෙන ඔවාදෙ දිනෙන සා සංවෙගජානා තිණෙනපපං පච්චිපයාපෙනා සාසනෙ පටිලඬසඬා උපා සිකා හුතා අපරහාලෙ භික්ඛුනිසු පබ්බජිතා සථෙවනති වාසමනති හෙතු සමපනතාය න චිරසෙව අරභන්තං පනා අත්තනො පටිපත්තිං පච්ච වෙක්ඛිතා උද්ගතවසෙන:-

“මහතා වණේණන රූපෙන යොහගෙහන සසෙන ව
යොබ්බෙනන පුපථාධා අඤ්ඤාසමගිමඤ්ඤිභං.

චිතුසිතා ඉමං කාසං සුචිතං බාලලාපනං⁵
අභාසිං වෙසිචාරමගි එඤ්ඤ පාසම්මොධබ්බය.

පිලකිනං විදංසෙනති ගුහං පකාසිකං බහුං
අභාසිං විවිධං මායං උජ්ඣග්ගනති බහුං ජනං.

සාජර පිණ්ඩං වරිතාන මුණ්ඩා සඤ්ඤාපිපාරුකා
නිසින්නා රුක්ඛමුලමගි අවිතකකසං ලාභිති

සබ්බෙ යොගා සමුච්ඡින්නා යෙ දිබ්බා යෙ ච මාත්‍රසා
බෙපෙනා ආසවෙ සබ්බෙ සිතිගුනමගි නිබ්බන්තා”හි

ඉමා ගාථා අහාසි.

තඤ්ඤා වණේණන රූපෙනාහි. ගුණවණේණන වෙච රූප සමපත්තිසා ව; සොහගෙහනාහි. සුභංභාවෙන. සසෙනාහි. පරිවාර සමපත්තිසා. මහතා වණේණනරූපඋපදෙසාගෙහනමදපරිවාරමදවසෙන මදමාපන්නාහි අපේ. යොබ්බෙනන පුපථාධාහි. යොබ්බනමදෙන උපරුපරිථාධා; යොබ්බනතිමිත්තෙන අහඤ්ඤාරෙන⁶ උපථාධවිතො අනුපසන්නමානසා, අඤ්ඤාසමගිමඤ්ඤිහනති. අඤ්ඤා ඉඤ්ඤා අත්තනො වණේණනගුණෙති සබ්බථාපි අභිකකමිතා මඤ්ඤං අහං, අඤ්ඤාසං වා ඉඤ්ඤා වණේණනගුණෙ අභිමඤ්ඤං අභිකකමිතා අමඤ්ඤං අවමානං අභාසිං. චිතුසිතා ඉමං කාසං සුචිතං බාලලාපනාහි. ඉමං

1. මු. කතො දුම්බකං.

2. මු. අසුහ.

3. මු. ගාථාහි.

4. මු. බාලලාපන.

5. සි. I & II. අලඤ්ඤාරෙන.

නානාබිඳ්‍රසුපිහරිතං ජෙගුවිජං අහං මමාහි බාලානං ලාපනතො
 වාචනතො බාලලාපනං මම කාසං ඡවිත්තකරණං කෙසසණ්ණනාදිනා
 සුචිත්තං වජාහරණෙහි විදුසිත්වා සුමණ්ණිකං පසාදිතං කත්වා අසාසිං
 වෙසිමාරමිහි එදෙදු පාසමිවොබ්බිසාහි: මිගඵදෙදු පිය මිගානං
 බක්කනස්ස දණ්ඩපාකරදි¹ මිගපාසං මාරපාසගුතං යථාච්ඡිත්තං මම කාසං
 වෙසිමාරමිහි වෙසියා සරවායෙ ඔබ්බිසිත්වා අසාසිං. පිලකුහං විදං
 සෙහති ගුහං පකාසිතං බමුනති: උගුරුසනදස්සනාදිකං ගුහං
 වෙච්ච පාදජාලනුපුරාදිකං² පකාසකුචාහි ගුහං පකාසිකකුච බමුං නානප්ප
 කාරං පිලකුහං ආහරණං දස්සෙන්නි අසාසිං විවිධං මාසං උජ්ඣගහනති
 බමුං ජනනති: යොබ්බනමදමනං බමුබාලජනං විප්පලමොතුං හසනති
 ගක්කමාලාවජාහරණාදිහි යරීරසහාවප්පිවජාදනෙන හාවහාවිලාසාදිහි
 තෙති ච විවිධං නානප්පකාරං වක්ඛනං අසාසිං. සාජ්ජ පිණ්ඩං
 වසිත්වාන-පෙ-අවිනක්කස්ස ලාභිනීහි: සා අහං එවං පමාද³ විහාරිනි
 සමානා අජ්ජ ඉදනි අය්‍යස්ස මහාමොග්ගලානඤ්ඤස්ස ඔවාදෙ ධුතා
 සාසනෙ පබ්බජිත්වා මුණ්ඩා සංඝාපිපාරුතා හුත්වා පිණ්ඩං වසිත්වාන
 හික්කාහාරං භුක්ඛත්වා නිසින්නා රුක්කමුලෙහි රුක්කමුලෙ විචිත්තාසනෙ
 නිසින්නා දුරියජ්ඣානපාදකස්ස අග්ගඵලස්ස අධිගමෙන අවිනක්කස්ස
 ලාභිනි අමුචිති යොජනා. සකෙබ්බ සොගාහි: කාමසොගාදස්සො චන්තාරෙපි
 යොගා. සමුවජ්ජනනාහි: පඨමමග්ගාදිනා යථාරහං සම්මදෙව උච්ජනනා
 පහිනා. සෙසං චුත්තනසමෙව.

විමලාස ථේරියා ගාථාවණණනා

ය ම න්‍යා.

5. 1. 3.

“අසොනිසො මනසිකාග්”හි ආදිකා සීහාස ථේරියා ගාථා. අයමපි
 පුරිවවුච්චෙසු කතාසිකාර. තත් තත් ගවෙ විවච්චුජනිස්සයං කුසලං උප
 චිතිත්වා ඉමසමිං බුදුප්පාදෙ වෙසාලියං ඡිහසෙහාපනිනො හගිතියා ධිතා
 හුත්වා නිබ්බන්ති. තස්සා මාතුලස්ස නාමං කරෙථාහි ඡිහාහි නාමං
 අකංසු. සා විඤ්ඤානං පත්තා එකදිවසං සන්ධාර සීහස්ස යෙනාපනිනො
 ධම්මෙ දෙසියමානෙ තං ධමමං හුත්වා පටිලඬ්ඨා මාතාපිතරෙ අනුජානා
 පෙනා පබ්බජි. පබ්බජිත්වා ච විපස්සනං ආරුහිත්වාපි බහිඬා පුච්ඡන්තා
 රමමණේ⁴ විධාවන්තා චිත්තං නිවන්තොතුං අසකෙකානති යත්තසංවච්ඡරති
 මිච්ඡා විතංකකති බාධියමානා විත්තස්සාදං අලුහන්⁵ “කිං මෙ ඉමිනා
 පාපජිවිනො උබ්බන්ති මරිය්‍යාමි”හි පාසං ගහෙත්වා රුක්කසාධායං
 ලග්ගිත්වා තං අත්තනො කණෙය් පටිමුක්ඛනති පුබ්බාවණ්ණවයෙන
 විපස්සනං චිත්තං අභිනිහරි, අනතිමහවිකතාය පාසස්ස බක්කනං
 ගිවඨානෙ අහොසි, ඤ්ණස්ස පරිපාකං ගතන්තා සා තාවදෙව විපස්සනං

1. වු. වාගුරදි 2. වු. පාදජානුසිතදිකං. 3. වු. සමර. 4. වු. සුහාරමමණ.

වඩෙස්නා යහ පටියමතිදුග්ගි අරගහනා පාපුඤ්ඤි. අරගහනපත්තිසම කාලමෙව ච පාසබ්බකො ගිවතො මුඤ්ඤිනා චිතිවතති. සා අරගහන පතිසිතා උද්ගතවසෙන:-

“අයොනිසො මනසිකාරා කාමරහෙන අවටිතා
අහොසිං උඩතා පුබ්බෙ විතො අවසවතතිති.
පරිසුඤ්ඤා කිලෙසෙති සුභසඤ්ඤානුවතතිති
සමං විතතස්ස නලගිං රුගවිතතවසානුගා.
කිසා පණ්ණු විවණණා ච සහතවස්සාති චාරිතං
නාහං දිවා චා රතතිං චා සුඛං විඤ්ඤං සුද්ධකිනා.
තතො රජ්ජං ගහෙනිත පාවිසිං වනමනතරං
වරමෙව ඉධ උබ්බකිං යඤ්ඤා ගිතං පුනාවරෙ.
දලහං පාසං කරිනිත රුකකියාබාස බකිය
පකකිපිං පාසං ගිවාස අථ විතො විමුච්චි මෙ”ති

ඉමා ගාථා අහාසි.

තථ. අයොනිසො මනසිකාරාති: අනුපාසමනසිකාරෙන; “අපුභෙ සුභ”නති ව්‍යාජ්‍යායගාන. කාමරහෙන අවටිතාති: කාමගුණේසු ඡන්දරහෙන පිළිතා. අහොසිං උඩතා පුබ්බෙ විතො අවසවතතිති: පුබ්බෙ මම විතො මග්ගං වසෙ අවහතමානෙ උඩතා නානාරම්මණෙ විකතිතවිතො අසමාතිතා අහොසිං. පරිසුඤ්ඤා කිලෙසෙති සුභ සඤ්ඤානුවතතිති: පරිසුඤ්ඤානුවතොති කාමරහාදිකිලෙසෙති අති භූතා රුපාදියු සුභනති පවත්තාස කාමසඤ්ඤාස අනුවතනනසිලා. සමං විතතස්ස නලගිං රුගවිතතවසානුගාති: කාමරහසමපසුත්තස්ස විතතස්ස වසං අනුගව්‍යනති ඊයකමපි විතතස්ස සමං වෙනොසමථං විතතකග්ගනා න අලගිං. කිසා පණ්ණු විවණණා ච එවං උකකණ්ඩිතභාවෙන කිසා ධම්මිකත්තගතතා උපණ්ණුපණ්ණුකප්පානා තතො එව විවණණා විගතව්‍යවිවණණා ච හුත්වා. සහතවස්සාති: සහතාසංවච්ඡරති. චාරි හනති: වරිං අහං. නාහං දිවා චා රතතිං චා සුඛං විඤ්ඤං සුද්ධකිනාති. එවමහං සත්තසු සංවච්ඡරෙසු කිලෙසදුකෙතින දුකතිනා එකදුපි දිවා චා රතතිං චා සමණ්ණුඛං ත පටිලගිං. තතොති: කිලෙසපරිසුඤ්ඤානෙන සමණ සුඛාලාභභාවෙනා. රජ්ජං ගහෙනිත පාවිසිං වනමනතරනති: පාස රජ්ජං ආදාය වනනතරං පාවිසිං. කිමථො පාවිසිති මෙ ආහං-වරං මෙ ඉධ උබ්බකිං යඤ්ඤා ගිතං පුනාවරෙති: යදහං සමණධම්මං කාතුං අසකෙකානති ගිතං ගිතිභාවං පුන ආවරෙ ආවරෙය්‍යං අනුතිසෙය්‍යං තතො සතගුණෙන සහස්සගුණෙන ඉමසමිං වනනතරෙ උබ්බකිං බකිනි මරණං මෙ වරං සෙයනති අත්ථො. අථ විතො විමුච්චි මෙති: යද රුකකියාබාස බබ්පාසං ගිවාසං පකකිපි අථ තදනනතරමෙව වුදාන ගාමිතිවිපසංනාමග්ගෙන සපිතනනා මග්ගපටිපාටියා සබ්බාසවෙති මම විතො විමුච්චි විමුත්තං අහොසිති.

සිහාස පේරිසා ගාථාවණණා

ස ම නනා.

5. 1. 4.

“ආතුරං අසුමි” නති ආදිකා සුඤ්ඤා නිසංසාරා ගාමා. අයං
 කිරි පද්මපානකරස්ස භගවතො නාලෙ භංගච්ඡිතගරෙ ඩුලලෙහෙ
 නිබ්බතතිති. විඤ්ඤානං පනතා යත්ථ සනතිකෙ ධම්මං පුණ්ණනී සන්ධාරං
 එකං භික්ඛුනිං කුසිද්ධිනං අග්ගධානෙ ධරෙන්නං දිස්වා අධිකාරකම්මං
 කත්වා නං ධානන්තරං පඨෙත්වා ඩුලලං උපපිනන්ති කප්පසත්තස්ස
 දෙවමනුස්සෙසු සංසාරානී ඉමස්මිං බුද්ධියාදෙ සත්තාර්ථඤාලෙ නිබ්බතති.
 නිසංසාරා නාම අකාසු. අපරභාගෙ රූපධම්මතතිස්ස සුඤ්ඤා නිසං
 සාරපදකල්පාණිති ව පඤ්ඤාසිත්ථ. [අග්ගධානාදි විස සනතිකාගරෙ
 වාදසත්තෙ ගෙහෙ පදිපතිත්ථං නත්ථි සරිතෙහාගෙත්ථ ජොතෙති එතාසං
 සත්තෙහෙත්ත සමොධරි යොගති.] සා අභිගාමං භගවති සබ්බඤ්ඤානං
 පත්වා අනුපුබ්බෙන කප්පිටත්ථං ගත්වා නිසංසාරාදි රුහුලාදි රුහුලාදි
 පබ්බාදෙත්වා ගතෙ' සුඤ්ඤානමගාරාදි ව පරිනිබ්බතො මහාපරාජති
 ගොතමියා රුහුලමාත්තා ව පබ්බජිතාස චිත්තෙසි. මග්ගං ජෙසසත්තා
 චිත්තවත්තර්ථං පහාස පබ්බජිතා ලොකෙ අග්ගපුග්ගලො බුද්ධො ජාතො,
 පුත්තොපියා රුහුලාදි රුහුලාදි පබ්බජිතොපි* මෙ නිසංසාරා මාත්තාපි
 මහාපරාජතිගොතමි භගිනිපි රුහුලමාත්තා පබ්බජිතා. ඉද්දනාගං ගෙහෙ
 කිං කිරිසාමි පබ්බජිසාමිති භික්ඛුනුපසස්සං ගත්වා සුඤ්ඤානෙහෙත්ත
 පබ්බජිතො සමාස, තස්මා පබ්බජිතොපි රූපං නිසංසාරං උපපන්නමද “සන්ධා
 රූපං විවණ්ණනී ගරහති අනෙකපරිසාරෙත්ත රූපෙ ආදීනම් දස්සෙතිති
 බුද්ධියානං න ගච්ඡති”ති ආදී සබ්බං හෙත්වා අභිඤ්ඤානසංසාරං වත්ථස්මිං
 චිත්තතස්සෙත්ත වෙදිතබ්බං. අයං පන විසෙසො සන්ධාර නිමිත්තං ඉති
 රූපං අනුක්කමෙත්ත ජරහිත්තං දිස්වා අනිවර්තො දුක්ඛතො මනසි
 කරෙන්නියා ජරියා කම්මසානාහිමුඛං චිත්තං අගොසි. නං දිස්වා සන්ධා
 තස්සා සප්පායවසෙත්ත ධම්මං දෙසෙන්නො:-

“ආතුරං අසුමි පුනිං පස්ස නිසංසාර සම්මසංසාරං
 අසුමාස චිත්තං භාවෙති එකග්ගං සුඤ්ඤානං.”

සථා ඉදං තථා එතං සථා එතං තථා ඉදං
 දුග්ගතිං පුනිකං වානි බාලානං අභිනිසංසාරං.

එවමෙත්තං අවෙකිනන්ති රහතිඤ්ඤානසංසාරං
 තතො සත්තාස පඤ්ඤාස අභිනිසංසාරං දුක්ඛසි”ති

ඉමා තිස්සො ගාමා අභාසි.

සා දෙසනානුසාරෙත්ත සුඤ්ඤා පෙසෙත්වා සොත්තාපත්තිථලෙ පතිසති.
 තස්සා උපරි මග්ගසංසාරං කම්මසානං ආවිකින්නො නිසංසාරං ඉමස්මිං සරිතෙ
 අප්පමත්තකොපි යාගෙ නත්ථි, මංගලොභිතලෙපනො ජරාදීනං ආවාස
 භුතො අභිපුණ්ණමත්තො එවායනති දස්සෙත්තං:-

“අභිනං නගරං කන්ධා මංසලොභිතලෙපනං
යඤ්චරං ව මච්චු ව මානො මහෙක්ඛා ව ඔතිනො”ති.

ධම්මපදෙ ඉමං ගාථාමාභංසා දෙසනාවසානෙ අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුක්කං අපදනො:-

“පදමුත්තං නාම ජිනො සබ්බධම්මානපාරගු
ඉතො සභසහස්සමිති කපෙප උපපජ්ජි නායකො.

ඔවාදකො විඤ්ඤපකො තාරකො සබ්බපාණීනං
දෙසනාකුසලො බුද්ධො තාරෙසි ජනනං බහුං.

අනුකම්පකො කාරුණීකො භිතෙසි¹ සබ්බපාණීනං
සම්පන්නෙ තිස්සියෙ සබ්බෙ පඤ්චසීලෙ පතිස්ථිති.

එවං නිරුද්ධං ආසි සුඤ්ඤතං තිස්සියෙති ව
විමිත්තං අරහත්තෙති වසිභුත්තෙති තාදිති.

රතනානස්සපඤ්ඤසං උග්ගතොව මහාමුනි
කඤ්ඤානග්ගියසංකායො බ්බන්ධාචරලකඛණො.

වස්සසත්තසහස්සාති ආසු විජ්ජති තාවදෙ
තාවතා තිස්සමානො යො තාරෙසි ජනනං බහුං.

තද්දුගං භංසවතියං ජාතා සෙසිකුලෙ අහුං
නානාරතනපරෙජානෙ මහාසුඛසම්පට්ඨතා.

උපෙක්ඛාං මහාවිරං අස්සොසිං ධම්මදෙසනං
අමතං පරමස්සාදං පරමස්ථිතිවෙදකං.

තද් නිමන්තසිත්තාන සසඤ්ඤං ලොකනායකං
දත්තා තස්ස මහාදනං පසන්නා සෙති පාණීති.

සුඛසිතීනං භික්ඛුතීනං අග්ගස්ථානං අපස්ථිං
නිපච්ච² සිරසා වීරං සසඤ්ඤං ලොකනායකං.

තද් අනන්තදම්මො නිලොකසරණො පභු
ව්සාකාසි නරසාරථී ලව්ඡයෙ හං සුපඤ්චං.

සත්තසහස්සෙ ඉතො කපෙප ඔක්කාකකුලසම්භවො
ගොගුමො නාම නාමෙත සඤ්චා ලොකෙ හවිස්සති.

තස්ස ධම්මෙසු දයාද් ඔරසා ධම්මනිමිත්තා
නඤ්චි නාම නාමෙත හෙස්සසි සප්පියාපිකා.

තං සුඤ්චා මුදිතා හුඤ්චා යාවජ්චං තද් ජිනං
මෙත්තාවත්තං පරිවරිං පච්චයෙති විනායකං.

තෙන කමමන සුකතෙන වෙහසා පඤ්ඤිති ව
ජනිතා මාත්‍රයං දෙහං තාවතාසමගඤ්ඤිතං.

තතො චුතා යමමහං භානාහං භුසිතං අහං
තතො ච නිමමාණරතං ටසට්ඨනිපුරං ගතා.

යථ සත්ථපපජ්ජාමි නසස කමමසස මාහසා
තථ තපෙථ උරුජ්ජනං මහෙසිත්තමසාරසං.

තතො චුතා මත්‍රසසතො රුජ්ජනං චිකකට්ඨනිතං
මණ්ඩලිනාඤ්ච රුජ්ජනං මහෙසිත්තමසාරසං.

සමපතතිං අනුභුතාන දෙවෙසු මනුජෙසු ට
සබ්බස්ස සුඤ්ඤා ප්‍රත්‍යා තෙනකපෙසු සංසාරං.

පච්ඡිමෙ හට්ඨ සමපතො සුරමෙව කපිලවනයෙ
රඤ්ඤා සුමොදනසාහං ඩිතා ආසිං අනිඤ්ඤා.

සිරිට්ඨ රුජ්ජනං දිසවා නඤ්ඤා ආසි නං ධුලං
තෙන භාසුති මෙ නාමං සුඤ්ඤං පට්ඨං අනු.

සුචරිතඤ්ච සබ්බාසං කල්‍යාණීති ට විසසුතා
තස්මිම්පි නගරෙ රමෙව ධිපෙතා හි සසොධරං.

ජෙසො භාතා නිලොකගො පච්ඡිමො අරහා තථා
චිකාකිති ගහස්ථානං මාතරං පරිවොදිතා.

සාධිසමි ධුලෙ ජාතා පුතො බ්‍රිඛානුජා භූමිං
නඤ්ඤානපි විතා භූතා අගාරෙ කිං නු අච්ඡසි.¹

ජරට්ඨානං යොබ්බඤ්ඤං රූපං අසුචි සමමතං
රොගත්තමතිරූපතං² ජීවිතං මරණනතිකං.

ඉදම්පි තො සුභං රූපං ආසි³ කතං මනොතරං
භූසණානාමලභිකාරං සිරිසම්ඝාතං⁴ සනතිතං.

පිණ්ඩනං⁵ ලොකසාරංව නයනානං රසායනං
පුඤ්ඤානං කිංතං⁶ ජනනං මහකාකභුලනඤ්ඤානං.

න චරෙනෙව කාලෙන ජරාස අභිභූයති⁷
විහාස ගෙහං භාරුඤ්ඤං චර ධම්මමනිඤ්ඤා.

සුචාහං මාභූටචනං පබ්බජ්ඣං අනාගරියං
දෙවෙන න භූ විතොන රූපයොබ්බනලාලිතා.

1. සි. I & II. නලජ්ජසි.

2. මු. ම. අ. ඉට්ඨාපරාග්ගං.

3. මු. ම. අ. සසි.

4. සි. I, II & III. සිරිසම්ඝාතං.

5. මු. ම. අ. පුඤ්ඤිතං.

6. මු. ඩ. අ. සි. II & III. කිංකි.

7. මු. සි. III. අභිභූයසති.

මහතා ව පසන්තොති සානසෙකිනපරං මම
කාතුඤ්ඤා වදන්තො මාතා න වාගං තත් උසසුකං.

තනො මහාකාරුණිකො දිස්සා මං කාමලාලසං
නිබ්බිදුනාහං රුපසමිං මම වකුට්ඨපථෙ ජිනො.

සකෙන ආනුභාවෙන ඉඤ්ඤා මාපෙසි සොභිතීං
දස්සනිසං සුරුවරං මමනොපි සුරුවිනිං.

තමහං විමතිතා දිස්සා අභිවිමතිත දෙතිනිං
විනාසං සථලං මෙති නොහතුලාභඤ්ඤා මානුසං.

තමහං එති සුභගෙ යෙනෙථො තං වදෙති මෙ
කුලං හෙ නාමගොතවාඤ්ඤා වද මෙ යදි හෙ පියං.

නවස්සව කාලො සුභගෙ උච්ඡ්ඤ්ඤා මං නිවාසය
සිද්ධන්තිව¹ මමඛිතානි පසුපස මුත්තනිකං.

තනො සීසං මමඤ්ඤා සා තත්ථා සධි සුලොචනා
තස්සා නලාවෙ පතිනා ලුනා පරමදරුණා.

සහ තස්සා නිපාතෙන පිලකා උපපජ්ජථ
පග්ගරිංසු පතිනා ව කුණපා පුබ්බලොභිතා.

පතිනාං වදනං වාපි කුණපං සුභිගක්ඛිකං
උබ්බමානං විනිලඤ්ඤා පුබ්බඤ්ඤාපි සරීරකං.

සා පට්ටිතසබ්බඛිකි නිස්සයන්තී මුත්තං මුත්තං
වෙදයන්තී සකං දුක්ඛං කරුණං පරිදෙවසී.

දුක්ඛෙන දුක්ඛිතා හොමි පුසායන්තී ව වෙදනාං
මහාදුක්ඛෙන නිමුග්ගමති සරණං හොති මෙ සබ්බං.

කුඨං වදනසොභා හෙ කුඨං හෙ කුඛිතනාසිකා
තමබ්බිමබ්බරෙඨං හෙ වදනං හෙ කුඨං ගතං.

කුඨං සසීනිහං වහාං කම්බුගිවං කුඨං ගතා
දෙලාලුලාව² හෙ කණණා වෙව්ඤ්ඤා සමුපාගතා.

මකුලම්බුරුහාකාරා³ කලසාව පයොධරා
පතිනා සුභිකුණපා දුඨගක්ඛිතමාගතා.

වෙදිමජ්ඣාව සුසෙසාණි සුනා වණ්ඤිතකිබ්බිසා⁴
ජානා අමෙජ්ඣගතිනා අහොරුපං අගස්සනං.

1. ම. අ. සී. I, II & III. නිසිදන්තී.

2. මු. කුලාව.

3. මු. ම. අ. මකුලබාරකාදාම.

4. සී. I & II. සුනාමණිතකිබ්බිසා.

සබ්බං සර්වසංස්කාරාං පුනිගතිං භයානකං
සුසානම්ව රේඛවත්¹ රමනෙත යත් බාලියා.

තද මහාකාරුණිකො භාතා මෙ ලොකනායකො
දිසවා සංවිග්ගචිතතං මං ඉමා ගාථා අභාසථ.

“ආතුරං අසුචිං පුනිං පසුං නඤ්ඤා සමුස්සයං
අසුභාය චිතතං භාවෙහි එකග්ගං සුසමාහිතං.

යථා ඉදං තථා එතං යථා එතං තථා ඉදං
දුග්ගකං පුනිකං වාහි බාලානං අභිනාදිතං.

එව මෙනං අවෙක්ඛනති රතනිදිවමනාදිතා
තතො භාතා පඤ්ඤාය අභිනිබ්බිජ්ජ දක්ඛිසි.”

තතොහං අභිසංවිග්ගා සුච්චා ගාථා සුභාසිතා
තත්ථ ඕතා විපස්සනති අරහත්තමපාපුණිං.

යත් යත් නිසින්නාහං සද්ධා ඝාතපරායනා
ජිනො තසම් ගුණේ තුසො එතදග්ගෙ යපෙසි මං.

කිලෙසා ඝාපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුධස්ස සායන”නති.

අරහත්තං පන පච්චා අත්තනො පටිපත්තිං පච්චවෙක්ඛිතා උදන
වසෙන “ආතුරං අසුචි”නති ආදිනා සන්ධාර දෙසිතාහි තිති ගාථාහි
සම්මං:-

“තස්සා මෙ අප්පමන්තාය විචිනනතිසා යොනිසො
යථාභූතං අයං කායො දිසො සත්තරබාහිගේ.

අථ නිබ්බිදිතං කායෙ අජ්ඣත්තඤ්ඤා විරජ්ජහං
අප්පමන්තා විසංසුත්තා උපසන්නමති නිබ්බුතා”ති

ඉමා මෙ ගාථා අභාසි.

තත්ථ එවමෙනං අවෙක්ඛනති-පෙ-දක්ඛිසනති: එතං ආතුරදි
සභාවං කායං එවං “යථා ඉදං තථා එතං”හි ආදිනා චුත්තප්පකාරෙන
රතනිදිවං සබ්බකාලං අතාදිනා හුත්වා පරතො සොසගෙතුකං සුත්තමස
ඤ්ඤාං මුඤ්ඤාත්වා නානො නං නිමිත්තං අත්තනි සමුත්තත්තා සකාස
භාවනාමයාය පඤ්ඤාය යථාවතො ඝනවිනිශ්චේතාගතරණෙන අභි
නිබ්බිජ්ජ කථං හු බො දක්ඛිසං පසසිස්සනති ආභොගපුරෙවාරිකෙන
පුබ්බභාගඤ්ඤාචක්ඛන්තා අපෙක්ඛනති විචිනනතිහි අපච්චා. තෙනාහං:-
“නාස්සා මෙ අප්පමන්තායා”හි ආදි. තස්සත්ථො-තස්සා මෙ සති අප්ප
ව්‍යායෙන අප්පමන්තාය යොනිසො උපායෙන අනිව්‍යාදිවසෙන විපස්සනා
පඤ්ඤාය විචිනනතිසා විමංසනතිසා අයං බන්ධපඤ්ඤාකසංඛාතො
කායො සසන්නානපරසන්නාන විභාගතො සත්තරබාහිගේ යථාභූතං

දිසො. අඨ නථා දසසනනො පච්ඡි නිබ්බදිතං කාසෙ විපසන්නා
 පඤ්ඤාය සතිනාය මග්ගපඤ්ඤාය ආනාගාමෙ නිබ්බදිං විසෙසනොව
 අජ්ඣන්තසනනානෙ විරජ්ජිං පුරාණං ආපජ්ජිං. අහං නථාභුතාය අපමාද
 පටිපතතියා මහාකප්පතතියා අසමනතා සබ්බසො සංයෝජනානං
 සමුච්ඡින්නාහතා විසංසුතා උපසන්නා ව නිබ්බුතා ව අමෙති.

සුඤ්ඤිතපඤ්ඤා ථෙරිසා ගාථාවණ්ණනා
 ය ම නාගා.

5. 1. 5.

“අග්ගිං වඤ්ඤවා”හි ආදිකා නාදුතනන්ය ථෙරියා ගාථා. අයමි
 සුරිමබ්බෙසු කතාසිකාර නථා නථා හවෙ විවිධවුපතියසං කුසලං උප
 විනිත්තා ඉමසම්. බ්‍රහ්මපාදෙ කුරුරුදෙ කමමාසුදමමනිගමෙ බ්‍රාහ්මණ
 කුලෙ නිබ්බතතිනා එකච්චානි විජ්ජාසානානි සිප්පාසනනානි ව උග්ග
 ගෙතො නිගණ්ඨපබ්බජ්ජං උපගනතො වාදපසුතා ජලිසුයාධං ගගෙතො හඤ්ඤ
 කුණ්ඩලකෙසා විස ජලිසුදිපතලෙ විවරන්ති මහාමොග්ගලානඤ්ඤං
 උපසබ්බකම්මිනා පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති පරාජයං පනතා ථෙරසං ඔවාදෙ ධනා
 සාසනො පබ්බජිතා සමණධම්මං කණෙනති න විරසෙසව සහ පටිසම්භිද්ධති
 අරහත්තං පනා අහතනො පටිපතතිං පට්ටචෙකතිනා උදනවසෙන:-

“අග්ගිං වඤ්ඤවා සුරියඤ්ච දෙවතා ව නමස්සිහං.
 නදිතින්ති ගතොන උදකං ඔරුගාමනං.
 බහුවතසමාදනා අබ්බං සීයසං ඔලිඛිං
 ඡමාය සෙසං කප්පමි රහතිගතං න භුඤ්ජිතං.
 විභූසාමණිකරතා නහාපහුවිජ්ජාදනෙති ව
 උපකාසිං ඉමං කායං කාමරුගෙන අට්ඨතා.
 නතො සඬං ලභිත්වාන පබ්බජිං අනගාරියං
 දිසො කායං යථාභූතං කාමරුගො සමුගතො.
 සබ්බෙ හවා සමුච්ඡින්නා ඉච්ඡා ව පථනාපි ව
 සබ්බසොගවිසංසුතා සනතිං පාපුණි වෙනසො”හි

ඉමා පඤ්ඤිගාථා අගාසි.

නථ අග්ගිං වඤ්ඤවා සුරියඤ්ච දෙවතා ව නමස්සිහනති: අග්ගි
 ම්බා දෙවාහි ඉඤ්ඤානං දෙවතානං ආරාධනාහි ආනුභූතිං පග්ගගෙතො අග්ගිං ව
 මාසෙ මාසෙ සුකකපකඩසං දුතියාය වඤ්ඤං ව දිවසෙ දිවසෙ සායං පාතං
 සුරියඤ්ච අඤ්ඤා ව බාහිරා තීරඤ්ඤාගබ්බාදයො දෙවතා ව විසුච්චග්ගං
 ගවෙසනති කමස්සිහං නමකකාරං අහං අකාසිං. නදිතින්ති ගතොන
 උදකං ඔරුගාමනති: ගබ්හාදිනං නදිනං පුජාතින්ති උපගනතො
 සායං පාතං උදකං ඔතරාමි. උදකෙ නිමුජ්ජන්ති අබ්බසිඤ්චනං කරොමි.
 බහුවත සමාදනාති: පඤ්ඤිතාපනප්පාදිබහුවතසමාදනා. ගාථා

[illegible]

විද්‍යාමණ්ඩලය නැති: විරුද්ධාංග දහනාලිල මානුෂ්‍යයෙකු කිලනකායා එවං සර්වස්‍ය කිලමනෙත නඡි පඤ්ඤප්‍රසි, යෙව පන ඉක්‍රියානං තොසනවසෙන සර්වස්‍ය තප්පනෙන සුඡි සිංගති මනනා ඉමං කායං අනුගණනන් විද්‍යායං චිකිකිනෙ ච රතා විජ්‍යාලක්‍ෂණෙහි අලක්‍ෂණෙන නඩ්‍යාලාදිති චිකිකිනෙ ච අභිරතා. **නතාපනුපිකා දනෙති** ච සම්බාහනාදිති කාමරතා නාපනෙන උච්ඡාදනෙන ච. **උපකාශිං ඉමං කාමෙන:** ඉමං මම කායං අනුගණතිං යනතපෙසිං. **කාමශ්‍රවණෙහි අවිනාති:** එවං කායදක්‍ෂි'බ්‍රලා හුතා අයොනියො මනසිකාර පච්චයා පරිසුඡිතෙන කාමරතොනෙ **අවිනා** අභිණං උපස්සතා අනොසිං. **තනො සමං ලගිකානාති:** එවං සමාදින්නවිනාති භිද්දිකා කායදක්‍ෂි බ්‍රලා වාදපසුතා හුතා නඡි තඡ් විමර්ශනී **තනො** පච්ඡා අපරභාගෙ මහාමොක්‍ෂලානෙත්රස්‍ය සන්තියො ලබොවාදනුයායනා සංඛං පටිලභිතා. **දිස්වා කාසං සථායුතනති:** යථා විපස්‍යනාය මහපඤ්ඤාය ඉමං මම කායං යථාභූතං දිස්වා, අනාගාමිමග්ගෙන යබ්බයො කාමරතො සමුත්තො තනො පරං අය්‍යමග්ගෙන **සලෙඛි හවා සමුච්ඡින්නා ඉත්ථා ච පඤ්ඤා පි** වාති: පච්චිප්පනනවිසයාතිලායසංඛාතා ඉත්ථා ච ආයති හවාති ලාස සංඛිකා පඤ්ඤා පි සලෙඛි හවා පි “සමුච්ඡින්නා”ති යොජනා. **සනගිං පාපුණ්ණෙවගසොති:** අවිනතයනති: අරහත්තථලං පාපුණ්ණං අධිගමින්නති අත්ථො.

හදුහදුරුස පෙරිසා ගාඨාවණනා

සු.ම නගර,

5. 1. 6.

“සබ්බ පබ්බතො”හි ආදිකා මිත්තාකාලිකා පේරියා නාථා. අසම්මි පුරිමබ්බෙධස්ස කතාසිකාරා භාණ්ඩ භාණ්ඩ භවෙ චිට්ඨපතිස්සසා භාසලං උපමාණනාති ඉමස්මි බුද්ධපාදෙ කුරුරස්ස කමමාසසදමමනිභවෙ බ්‍රාහ්මණභාසල නිබ්බන්ධනිති. විශ්වකාමා පත්තා. මහාසතිපස්සානදෙසනා. පටිලඬධම්මා භික්ඛුනිස්ස පබ්බජිතා. සංභාසංචිත්තරාති ලාභාසකකාරාමිච්ඡිකා හුතා සමණධම්මං කතරානති තණ්හා චිච්චිතා² අපරභාගෙ සොනිසො උමමුජ්ජනති සංවෙඛජාතා හුතා විපස්සනං පඨපෙති. න චිත්තස්සව සහ පටිසම්භිද්ධාති අරහත්භාවං පතිං දත්තො පටිපතාති පච්චිකම්මිති උදන චසෙන:-

1. உ. மி. III. ௨௨௩.

2. ဣ. စီဘိုက်ယော့.

“සමාය පබ්බජිතොන අගාරයමානගාරියං
 විවරිතං තෙන තෙන ලාභසංකාරඋසසුකා.

රිඤ්ඤිතො පරමං අත්ථං ගීතං අත්ථමසෙවිතං
 කිලෙසානං වසං ගතො සාවඤ්ඤත්ථං න බුජ්ජිකං.

තස්සා මෙ අහු සංවෙගො නිසින්නාය විහාරකෙ
 උමමග්ගපටිපන්නාමි තණ්හාය වසමාගතා.

අපසකං ජීවිතං මග්ගං ජරා ව්‍යාධි ව මදදති
 ජරාය භිරුතෙ කායො න මෙ කාලො පමජ්ජිතුං.

සථාගුතං අවෙකඛනාති බ්‍යාධිනං උදයබ්බයං
 ප්‍රමුතොවහතා උදාසීං කාමං බුධියං සායන”නති

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත්ථ විවරිතං තෙන තෙන ලාභසංකාරඋසසුකාති: ලාභෙ ව
 සකකාරෙව උසසුකා සුචතා පසුචතා හුතො තෙන තෙන බාහුසංවිධිමම
 කථාදිනා ලාභුපාදගෙනුනා විවරිං අගං. රිඤ්ඤිතො පරමං අත්ථනති:
 ක්‍රියාන විපස්සනාමග්ගපටිලාදි උභතමං අත්ථං ජනිතො ජබ්බිතො. ගීතං අත්ථ
 මසෙවිතනති: වහුපට්ඨයසංකිංචන ආමිසභාවතො ගීතං ලාමකං අත්ථං
 අයොනිසො පරියෙසනාය පරියෙවිං අගං. කිලෙසානං වසං ගතොති:
 මානවදතණ්ඤාදිනං කිලෙසානං වසං උපගතො සාවඤ්ඤත්ථං සමණ
 කිංචිමං නබුජ්ජිකං න ජාතිං අගං. නිසින්නාය විහාරකෙති: මම වසනක
 මවරකෙ නිසින්නාය අහු සංවෙගො. කථනතිවෙ අග:—උමමග්ගපටි
 පන්නාමිති. තත්ථ “උමමග්ගපටිපන්නාමිති”ති සාවදෙව අනුපාදය පරි
 නිබ්බානත්ථං ඉදං සායනං තත්ථ සායනෙ පබ්බජිතො කමමාදානං අමනසි
 කරොනති තස්ස උමමග්ගපටිපන්නා අමිති. තණ්හාය වසමාගතාති:
 පටිපසුපාදනතණ්හාය වසං උපගතා.

අපසකං ජීවිතං මග්ගනති: පරිවර්තනකාලා වජ්ජිතතො බහුපද්ද
 වතො ව මම ජීවිතං අපසකං පරිනතං ලහුකං. ජරා ව්‍යාධි ව මදදතිති:
 තඤ්ඤිතො සමනතො ආපතිතො නිපපාථෙන්නා පබ්බතා වස ජරා ව ව්‍යාධිව
 මදදති නිමමථි. “මදදරො”තිපි පායො. ජරාය භිරුතෙ කායොති:
 අයං කායො භිරුති ජරාය. සංඛා තස්ස ඵකංසිකො හෙදෙ තසමා
 ග මෙ කාලො පමජ්ජිතුං අයං කාලො අභිකම්භවජ්ජිතො නවමො
 බණ්ණා යො පමජ්ජිතුං න සුහන්තාති. “තස්සාහු සංවෙගො”ති යොජනා.
 සථාගුතං අවෙකඛනාති ඵමං ජාතසංවෙගා විපස්සනං පඨපෙතො
 අනිවාරිතමානසං සථාගුතං අවෙකඛනාති, කිං අවෙකඛනාතිති අග:—
 “බ්‍යාධිනං උදයබ්බයං”නති. “අවජ්ජාසමුදයං රූපසමුදයො”ති ආදිනා
 සමපඤ්ඤාසංගෙදනං පඤ්චනං උපාදනකඛිකානං උපාදනිතෙබ්බඤ්ඤ
 උදයබ්බයානුපස්සනාය අවෙකඛනාති විපස්සනං උසසුකකාරෙතො මග්ග

පටිපාටියා සබ්බසො කිලෙසෙ හි ව හවෙති ව විමුක්ඛිතා උදාසී. උභතො උදානෙන මග්ගෙන හවත්තං තොවාති වුසිතා අගොසිං. සෙසං වුත්තනස්මෙව.

මෙත්තාකාලියා ථෙරියා ගාථාවණ්ණනා

ස ම න්නා.

5. 1. 7.

“අගාරස්මිං චස්නනි”ති ආදිකා සඤ්ජාය ථෙරියා ගාථා. අයං කිර පදු මුත්තාරස්ස හගවතො කාලෙ හංසචරිතගරෙ ආනන්දස්ස රඤ්ඤෙ ධිතා හුතා නිබ්බත්තා සඤ්ඤා වෙමාතිකගතිනි නන්දති නාමෙන. සා විඤ්ඤානං පත්තා එකද්වයං සඤ්ඤා සනතිකෙ ධම්මං සුඤ්ඤානි සත්ථාරං එකං භික්ඛුනිං දිබ්බචක්ඛුකානං අග්ගභානෙ ධම්මෙතො දිස්වා උසුභාගානා අධිකාරකම්මං කත්වා සස්මිති නං ධානන්තරං පඤ්ඤානි පඤ්ඤානමකාසි. සා තත්ථ සාව ජීවං ඛුං උලාරං ඤාසලං කම්මං කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිතා අපරා පරං සුගතිසුඤ්ඤා සංසරන්ති කාසලපස්ස හගවතො කාලෙ මුහුණ්ණාලෙ නිබ්බත්තිතා පරිබ්බාජකපබ්බජ්ජං පබ්බජිතා එකචාරිනි විවරන්ති එක ද්වයං තෙලහිකාය ආභිණ්ණිතා තෙලං ලහිතා තෙන තෙලෙන සඤ්ඤා වෙතිසෙ සබ්බරත්තිං දීපපුජං අකාසි. සා තත්තො වුත්තා තාවතිංසෙ නිබ්බත්තිතා සුච්ඡිද්ධිබ්බචක්ඛුකා හුතා එකං බුද්ධන්තරං දෙවෙසුඤ්ඤා සංසරිතා ඉමස්මිං බුද්ධපාදෙ සාවස්මිං මුහුණ්ණාලෙ නිබ්බත්ති, සඤ්ජා නිස්සා නාමං අගොසි. සා විඤ්ඤානං පත්තා සඤ්ඤා ජෙනවිනපටිග්ගහණේ පටිලඬධා උපාසිකා හුතා අපරභාගෙ අඤ්ඤාතරස්ස බිණ්ණාසවඤ්ඤා සනතිකෙ ධම්මං සුත්වා සංජාතසංවේගා පබ්බජිතා විපස්සනං පඨපෙත්වා සවෙනති වායමන්ති න විරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“පදුමුත්තරෙ නාම ජීනො සබ්බධම්මානපාරගු
ඉතො සත්තසංසම්මිති කපෙප උපපජ්ඣි නායකො.

භිතාය සබ්බසත්තානං සුඛාය වදන්තං වරො
අභ්භාය පුරිසාජඤ්ඤා පටිපනො සදෙවකො.

සසංගපනො සිරිමා කිත්තිචණ්ණගතො ජීනො
සුජීනො සබ්බලොකස්ස දියාසබ්බාසු විසුසුතො.

උත්තිණ්ණවිච්ඡිකිවෙජ්ඣ සො ථිතිවත්තකථාසකපො,
සමුපුණ්ණමනසංකපෙපා පනො සමොධිමුත්තමං.

අනුප්පනාස්ස මග්ගස්ස උපපාදෙනා නරුත්තමො
අනාකානාසො අනාසි අසංසාරාසො සඤ්ජනි.

මහනඤ්ඤාච මහවිදු මහකකායී නර්ගහො
මහසසු කුසලො සභා සාරවිනං වරුතතමො.

නද මහාසාරුණිකො ධම්මං දෙසෙති නායකො
නිමුඛෙහ කාමපඤ්ඤාති සමුච්චිතී පාණිනො.

නදහං හංශවතීයං ජාතා බහනියනඤ්ඤා
සුරුපා යධනා වාසිං දධිනා ච සිජ්මතී.

ආනායකස්ස මහාරකෙඤ්ඤා ධීනා පරමසොගනා
වෙමානා ගගිති වාපි පදුමුතාර¹ නාමනො.

රුරුකඤ්ඤාති සතීනා සබ්බාගරණභූසිනා
උපාගමම මහාචීරං අසෙසාසිං ධම්මදෙසනං.

නද හි සො ලොකගරු භික්ඛුනිං දිබ්බවක්ඛුනං
කිහ්ඨාසං පරිසාමජෙකි අග්ගථානෙ ධ්වපෙසි තං.

සුඤ්චිතා තමහං හඨා දුනං දතාන සඤ්චිතො
සුජෙතාන ච සලලිඨං දිබ්බවක්ඛුං අපඤ්චිතං.

තතො අවොච මං සභා නායක ලව්ඡසි පඤ්චනං
පදිපධම්මදුනානං ඵලමෙන සුනිවජ්ඣනං.²

සතසහසෙස්ස ඉතො කපෙඨ ඔක්කාකකුලසම්භවො
ගොගමො නාම නාමෙන සභා ලොකෙ හවිස්සති.

තස්ස ධම්මෙසු දායාදි ඔරසා ධම්මනිමිත්තා
සකුලා නාම නාමෙන හෙස්සසී සඤ්චසාවිකා.

තෙන කමමුභා සුකතෙන වෙතනා පණ්ඩිතී ච
ජභිත්වා මාත්‍රසං දෙහං නාවතියං අගඤ්ඤං.

ඉමමග්ගී හදදකෙ කපෙඨ ඛුහමබ්භු මහායසො
කස්සපො නාම නාමෙන උප්පජ්ඣ වදානං විරො.

පරිබ්බාජිකීනි ආසිං තදහං එකවාරිනි
භික්ඛාය විචරිත්වාන අලභිං තෙලමත්තකං.

තෙන දිපං පදිපෙත්වා උප්පිං සබ්බසංවරිං
වෙතියං විපදග්ගස්ස විප්පසනොන වෙතයා.

තෙන සාමමුභා සුසාහොභා වෙතසාපණ්ඩිතී ච
ජභිත්වා මාත්‍රසං දෙහං නාවතියං අගඤ්ඤං.

සභා සඤ්චපපජ්ජාම තස්ස සාමමස්ස වාහයා
සංජලානි මහාදිපා නඤ්ච නඤ්ච ගතාය මෙ.

1. සී. පරමසගර.

2. සී. II. ස3වජ්ඣනං.

නිරෝධාබ්බං නිරෝධෙද්ධං සමනිග්ගස්ස පබ්බතං
පසසාමහං යදිච්ඡාමි දීපදනසසිදං එලං.

විසුඛදස්සනා හොමි යසසා පඤ්ඤාමහං
යඬා පඤ්ඤාවතී චෙව දීපදනසසිදං එලං.

පට්ඨමෙ ව භවෙද්දනි ජානා විප්පකුලෙ අහං
පත්තනධනධඤ්ඤමහි මුදිතෙ රාජපුජිතෙ.

අහං යබ්බභග්ගසම්පන්නා යබ්බාගරණ්හසිතා
පුරප්පච්චෙයෙ සුගතං වාතසානො සිතා අහං.

දිස්වා ජලන්නං යසසා දෙවමානුසංකතතං
අනුචාරස්සනසම්පන්නා ලකභිණෙහි විභුසිතං.

උදග්ගවින්නා සුමනා පබ්බර්ථං යමරොවධිං
නා පිරොනෙව කාලෙන අරහත්තමපාපුණීං.

ඉඬිසු ව වසී හොමි දිබ්බාය සොතධාතුයා
පරවිහරානි ජානාමි සාමුසාසනකාරිකා.

පුභෙබ්බනිවාසං ජානාමි දිබ්බවකුට්ඨං විසොධිතං
බෙපෙත්වා ආසවෙ යබ්බෙ විසුඬාසිං සුනිමමලා.

පරිච්ඡේණො මයා යථා කතං බුඬස්ස සාසනං
ඔතිත්වා ගරුකො භාගෙ භවතෙත්ති සමුගතා.

යසසන්ධාය පබ්බජිතා අගාරස්වානගාරියං
සො මෙ අථො අනුප්පන්නා යබ්බසංයොජනකඛයා.

තත්තො මහාකාරුණිකො එතදග්ගෙ ධූපෙසි මං
දිබ්බවකුට්ඨානාමග්ගා¹ සකුලාහි නරුත්තමො.

කිලෙසා ඩ්ඛාපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුඬස්ස සාසනං² නති.

අරහත්තං පන පට්ඨා කතාධිකාරතාය දිබ්බවකුට්ඨකුණෙ වණ්ණවසී
අභ්ගාසි. තෙන නං යථා දිබ්බවකුට්ඨානං භික්ඛුනීතං අග්ගධානෙ
ධූපෙසි. යා අත්තානො පටිපත්තිං පච්චචෙකඛිත්වා පිඨසොමනස්සජාතා
උද්භවයෙන:-

“අගාරස්මිං වසන්තීහං ධම්මං සුත්වාන භික්ඛුතො
අද්දසං විරජං ධම්මං නිබ්බානපදමච්ඡිතං.

සාග්ගං පුරාණකුට්ඨං ධිතකුට්ඨං ධනධඤ්ඤකුට්ඨං ඡම්බිය
කොසෙ ඡේදපට්ඨිත්වාන පබ්බජිං අනගාරියං.

සිකඛමානා අහං සන්තී භාවෙනතී මග්ගමඤ්ඤසං
පභාසිං රතදෙසකුට්ඨං තදෙකසේ ව ආසවෙ.

භික්ෂුනී උපසම්පදා පුබ්බජාතිමනුස්සරිං
 විසොධිතං දිබ්බචක්ඛං විමලං සාධු භාවිතං.
 සඬ්ඛාරෙ පරතො දිස්වා නෙතුජානෙ පලොකිනෙ
 පහාසිං ආසවෙ සබ්බෙ සීතිභූතමති නිබ්බූතා”ති

ඉමා ගාථා අභාසි.

තථ අගාරස්මිං වසනතීහං ධම්මං සුඤ්ඤාන භික්ෂුනොති: අභං පුබ්බෙ අගාරමඤ්ඤ වසමානා අඤ්ඤාතරස්ස භිත්තාතිලොසස්ස භික්ෂුනො සන්තිකෙ චතුසච්චගමං ධම්මකථං සුත්වා. අද්දසං, චිරජං, ධම්මං, නිබ්බානපදමච්චුනන්ති: රාගරජාදීනං අභාවෙන චිරජං වානතො නික්කන්තත්තා නිබ්බානං චච්චුනාභාවතො අධිගතානං අච්චිතිහෙතු තාය ච නිබ්බානං අච්චිතං පදන්ති ච උච්චාතං අසඬ්ඛතධම්මං සහස්සනායපඨිමඤ්ඤිතො දස්සනාසඬ්ඛාතො ධම්මචක්ඛනා අද්දසං පසසිං. ඝාහන්ති: සා අහං චුන්නපපකාරෙන සොනාපන්නා ගොමි. සික්කමානා අහං සන්තීති: අහං සික්කමානාව සමානා පබ්බජිතී වස්සෝ¹ අපරිපුර්ණෙ ඵලං; භාවෙනති මග්ග මඤ්ඤන්ති: මජ්ඣිමපටි පත්තිභාවතො අඤ්ඤං උපරි මග්ගං උප්පාදෙනති. නදෙකථෙ ච ආසවෙති: රාගදොසෙති සහජෙනෙති පහානෙකථෙ ච තභිසමග්ගවඤ්ඤ ආසවෙ පහාසිං සමුච්ඡිං. භික්ෂුනී උපසම්පජ්ජාති: වස්සෙ පරිපුර්ණං උපසම්පජ්ජිතා භික්ෂුනී හුත්වා. විමලන්ති අචිරජාදීති උපකතිලොසෙති විමුක්තතාය විගතමලං ඝාධු සක්කච්ච සමමදෙව භාවිතං සාධුති වා බුධාදීති භාවිතං උප්පාදිතං “දිබ්බචක්ඛං විසොධිතං”න්ති සමඬ්ඤ්ඤා. සඬ්ඛාරෙති: නෙතුමකසඬ්ඛාරෙ. පරතොති: අනන්තතො.² හෙතු ජාග්ගෙති: පච්චසුපපතො. පලොකිනෙති: පලුර්ජනසභාවෙ පහඬ්ඤ්ඤෙ. පඤ්ඤ චක්ඛනා දිස්වා, පහාසිං ආසවෙ සබ්බෙති: අග්ගමග්ගෙන අව සිද්ධෙ සබ්බෙති ආසවෙ පජ්ජිං; බෙසෙසිති අපේවා. සෙසං චුන්නතායමෙව.

සඤ්ඤාස ථේරිගා ගාථාවණ්ණනා

ස ම තතා.

5. 1. 8.

“දසපුතො විජායිමා”ති ආදිකා සොණාය ථේරියා ගාථා. අයමපි පදමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ හංසමනීහගරෙ ඤාලගෙහෙ නිබ්බන්තිතා විඤ්ඤාතං පත්වා එකදිවසං සන්ත්ථාන්තිකෙ ධම්මං සුණන්ති සථාරං එකං භික්ෂුනීං ආරධවිරියානං භික්ෂුනීනං අග්ගථානෙ ධම්මපතනං දිස්වා අධිකාරකමමං කත්වා සයමපි තං ධානන්තරං පථෙත්වා යාවජ්චං පුඤ්ඤති කත්වා තතො චුත්වා කප්පසනසහස්සං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා ඉමස්මිං බුදුප්පාදෙ යාවජ්ජියං ඤාලගෙහෙ නිබ්බන්තිතා වසප්පන්නා පති ඤාලං ගතා දස පුත්තධිතරෙ උභිත්වා බහුපුත්තිකාති පඤ්ඤාසිත්වා. සා

1. සි. II. චක්ඛවදෙ.

2. සි. II. අනන්තතො.

සාමිකෙ පබ්බජිතො වසප්පනො පුත්තංගිනො ඝරාවාසෙ පටිඨාපෙනි,
 ඤාණං ධනං පුත්තංගං විහරිතො අදාසි. න ඤාණි අහතනො ඤාපෙසි. නං
 පුත්තංගං ව ධීනො ව කතිපාගමෙව උපඨාහිතො පරිභවං අකංසු. සා ඤාණං
 මග්ගං ඉමෙහි පරිභුතං ඝරෙ වසනායාති භික්ඛුනියො උපසඤ්ඤාමිතො
 පබ්බජ්ජං යාති නං භික්ඛුනියො පබ්බාජෙසුං. සා ලඞ්ඛිතොපදා “අහං
 මහලුභික්ඛාසො පබ්බජිතා අප්පමානාසං ගච්ඡෙමි”නති භික්ඛුනිනං
 වහ්නපටිවහ්නං කරොන්ති සබ්බරත්තං සමණධම්මං කරිස්සාමිති හොසා
 පාසාදෙ එකං එභං හඤ්ඤානං ගහෙතො නං අවිජ්ජමානා¹ සමණධම්මං
 කරොන්ති චික්ඛමමානාපි අකුසාලො ධානො රුක්ඛාදිසු යථා කථාමි මෙ
 සීසං පටිභ්ඤ්ඤායාති රුක්ඛං හඤ්ඤානං ගහෙතො අවිජ්ජමානාව සමණ
 ධම්මං කරොති. තනො පඨාය සා ආරම්භිකායා පාකවා අහොසි. යථා
 නාස්ස ඤාණපරිපාකං දිස්වා ගඤ්ඤාපියං නිසිනොති ඔහංසං ඵරිතො
 සමමුඛෙ නිසිනොති විය අහතංගං දස්සෙතො:-

“යො ව වස්සසනං ජීවෙ අපස්සං ධම්මමුත්තමං.

එකාහං ජීවිතං සෙසෙසං පස්සනො ධම්මමුත්තමං”නති

ගාථං අහාසි. සා ගාථා පරියොසානෙන අරහත්තං පාපුණි.

හෙන චුත්තං අපදනො:-

“පළමුත්තං නාම ජීනො සබ්බධම්මාන පාරගු
 ඉතො සත්තසහස්සමිති කප්පෙ උපපජ්ජි නායකො.

තද යෙගිකුලෙ ජාතා සුඛිතා පුජිතා පියා
 උපෙනා නං මුනිවරං අස්සොසිං මබ්බුරං වචං.

ආරම්භිකානාහං වණ්ණන්තො භික්ඛුනි ජීනං
 නං සුඛා මුදිතා හුඛා කාරං කතාන සඤ්ඤානො.

අභිවාදිය සඤ්ඤාමි නං ධානං පථාමි තද
 අනුමොදි මහාචාරො සිඤ්ඤානං පණ්ඩිතං.

සත්තසහස්සෙ ඉතො කප්පෙ ඔක්කාකකුලසමාගමො
 ගොගමො නාම නාමෙන සභා ලොකෙ ගපිස්සති.

නස්ස ධම්මෙසු දායාද මරසා ධම්මනිමිමිතා
 සොණාති නාම නාමෙන හෙස්සසි සප්පසාපිකා.

නං සුඛා මුදිතා හුඛා යාවජ්චං තද ජීනං
 මෙතනවත්තං පරිවරිං පච්චයෙහි විනායකං.

දොන කමෙමන සුතතෙන මෙතනා පණ්ඩිති ව
 ජාතිනා මානුසං දෙහං තාවතියං අගඤ්ඤං.

පෑස්සෙ ව ගෙව දැනි ජාතා සෙය්දාලෙ අහං
සාවස්සිසං පුරවරෙ ඉඳෙ ඵ්ථෙන මහඛිනො.

ඤ ඵ සොඛ්ඛිනප්පභ්භා ගන්ථා පටිඤ්ඤා අහං
දසපුභ්භානි අජනිං සුරුපානි ඵ්ථෙසසනො.

සුඛෙධිනා ඵ හෙ සඛෙඛ ජනනෙත්තමනොගරා
අමුභ්භානමපි රුචිනා මමං පගෙව හෙ පිඨා.

නන්තා මඤ්ඤා අකාමාස දසපුභ්භාපුරකකිනො
පඤ්ඤා ඵ ස මෙ ගන්තා දෙවදෙවස්ස සාසනො.

නදෙධිකා විචිනෙහසිං ජිවිනෙහාලමත්ථු මෙ
මහන්තාස පටිපුභ්භානි වුඤ්ඤාස ඵ මරුධිසා.

අහමපි නත්තං ගට්ඨස්සං සමපනෙහා යත්ත මෙ පටි
මචාහං විනාසිත්තාන පඤ්ඤා අනාගරිසං.

නනො ඵ මං භික්ඛුනිස්සං ඵකං භික්ඛුනුපස්සස්සෙ
පිඨාස ගච්ඡමොවාදං නාපෙති උදකං ඉති.

නද උදකමානිත්තා ඔඤ්ඤිත්තාන ඤානිසං
වුලා¹ යපෙත්තා ආසිනා නනො විහ්ඨං සමාදහිං.

ඛන්ඤා අනිච්ඡනො දිස්වා දුක්ඛනො ඵ අනත්තනො
ජේත්තන² ආසවෙ සඛෙඛ අරහත්තමපාපුඤ්ඤිං.

නදගන්තා භික්ඛුනිස්සං උණ්ණාදකමපුච්ඡිස්සං
නෙජොධිත්තුං අධිසාස ඛප්පං සන්තාපයං ජලං.

විමතිනා නා ජිනවරං ඵනමත්තමසාවස්සං³

නං සුත්තා මුදිතො නාපො ඉමං ගාරං අනාසථ.

සො ඵ වස්සසන්තං ජිවෙ ඤාසිතො ගිනට්ඨිසං
ඵකාහං ජිව්තං සෙය්ගා පිරිසදාරහනො දලහං.

ආරුහිතො මහාවිරෙ මම සුප්පට්ඨන්තාසං

ආරුහිතානග්ගං මමහාසි⁴ මහාමුනි.

කිලෙසං ඤාපිතා මඤ්ඤා=පෙ=කන්තං බුඬස්ස සාසනා⁵හති.

අථ නං ගගට්ඨා භික්ඛුනිස්සං පටිපාටියං ඤානන්තරෙ යපෙත්තො ආරුහි
පිරිසානං අග්ගසානෙ යපෙයි. සා ඵඤ්ඤිවයං අනාගතො පටිපත්තිං පච්ච
වෙකඛිත්තා උද්භවස්සනා:-

“දස පුභ්භාන විජායිත්තා අසමිං රුපසමුස්සස්සෙ

නනොහං දුක්ඛලා ජිණ්ණො භික්ඛුනිං උපසම්ඤ්ඤමිං.

1. මුලෙ. මු. සි. සඛිඤ්ඤා.

2. ඛෙපෙත්තා.

3. මු. නොවස්සං. සි. II. සමාධිස්සං.

4. සි. I & II. මහාපට්ඨකයා.

සා මෙ ධම්මමදෙසෙසි බිඤ්ඤානාදිකා
තස්සා ධම්මං සුඤ්ඤිතාන කෙසෙ ඡේතානා පබ්බජි.

තස්සා මෙ සිකම්මානාය දිබ්බවකුටු විමොඤ්ඤා
පුබ්බෙතිවාසං ජානාමි යථ මෙ වුසිතං පුරෙ.

අනිමිත්තඤ්ඤා භාවෙමි එකග්ගා සුසමාසිතා
අනන්තරා විමොක්ඛාසිං අනුපාදාය නිබ්බුතා.

පඤ්ඤාකම්මා පරිඤ්ඤානා නිසිනති ජිනානුලකා
ධි තවජ්ඣ ජරෙ ජමෙම නඤ්ඤති පුනාබ්බවො”ති

ඉමා භාථා අභාසි.

තථ රූපසමුත්ථානෙති: රූපසමුත්ථානෙ සමුත්ථානෙ. අයං හි රූප සද්දෙ “වකුටු ව පටිච්ච රූපෙ ව උපපජ්ජති වකුටුවිඤ්ඤා”නති ආදිසු රූපායතනෙ ආගතො. “යං කිඤ්චි රූපං අතීතානාගතපච්චුපපනා”නති ආදිසු රූපකම්මකෙ. “පියරූපෙ සාතරූපෙ රජ්ජති”ති ආදිසු සභාවෙ. “ඔතිඨා රූපානි පසස්සති”ති ආදිසු කසිණායතනෙ. “රූපි රූපානි පසස්සති”ති ආදිසු රූපජ්ඣානෙ. අසිඤ්ඤා පටිච්ච නභාරුඤ්ඤා පටිච්ච චම්මඤ්ඤා පටිච්ච මංගඤ්ඤා පටිච්ච ආකාශො පරිවාරිතො රූපනෙත්ථ සබ්බං භවිජ්ජති”ති ආදිසු රූපකායෙ. ඉධාපි රූපකායෙව දඨබ්බො. සමුත්ථාන සද්දෙපි “අසීතං සරීරස්ස පරියායො සතතාති සමුත්ථානං”ති ආදිසු අසී සරීරපරියායෙ. “ආතුරං අපුට්ඨං පුත්ථං පසස්ස නඤ්ඤ සමුත්ථානං”නති ආදිසු සරීරෙ. ඉධාපි සරීරෙ එව දඨබ්බො. තෙන වුත්තං “රූපසමුත්ථානෙ”ති: රූපසමුත්ථානෙ සමුත්ථානෙ සරීරෙහි අපො. “ධිතා”ති වචනසෙසො. අසමිං රූපසමුත්ථානෙති හි ඉමසමිං රූපසමුත්ථානෙ ධිතා “ඉමං රූපකායං නිස්සාය දසපුත්තෙ විජායිතා”ති යොජනා. නගොති: තස්මා දසපුත්ත විජායනගෙහු හි. සා හි පඨමවයං අතික්කමිතා පුත්තකෙ විජායනති අනුක්කමෙන දුබ්බලසරීරා ජරාජිණිණො ව අගොසි. තෙන වුත්තං: නගොහං දුබ්බලා ජිණිණාහි. නගොති: තතො. “තස්සා”ති වා. තස්සා සතතිකෙ. පුනවා “තස්සා”ති කරණෙ සාමිච්චනං. තායාති අපො. සිකම්මානාසාහි: නිස්සොපි සිකම්මා සිකම්මානා. අනන්තරාවිමොක්ඛා සිනති: අග්ගමග්ගස්ස අනන්තරා උපපනාවිමොක්ඛා ආසිං. “රූපි රූපානි පසස්සති”ති ආදියො හි අදපි විමොක්ඛා අනන්තරාවිමොක්ඛානාම න භොගාති මග්ගානන්තරමනුපපත්තා හි ඵලවිමොක්ඛා ඵල¹ සමාපත්තිකාලෙ පටත්තමානාපි පඨමමග්ගානන්තරං එව සමුපපත්තිතො තං උපාදාය අනන්තරාවිමොක්ඛානාම යථා² මග්ගසමාධි ආනන්තරිකසමාධිති වුවෙති. අනුපාදාය නිබ්බුතාහි: රූපාදිසු කිඤ්චි අගගෙතො කිලෙස පරිනිබ්බානෙන නිබ්බුතා ආසිං. එවං විජ්ජනතං විභාවෙතො අරහත්ත ඵලෙන කුටං ගණ්හනති උද්දනෙතො ඉද්දති ජරාය වරකාලං උපද්දත සරීරං විගරහනති සහ චජ්ජනා තස්ස සමතික්කනන්තරාමං විභාවෙතො

පඤ්චකඛඩා පටිඤ්ඤානාහි ඔයානාථමාහ. තඤ්ඤි නවසු ජරෙ ජරමභි: අඛානා සිපිලභාවකරණාදිනා ජරෙ ජරෙම ලාමකෝතින නව භුක්ඛං ඛි අසු ඩකාගේ හොතු. නප්පිදුහි පුත්ඛොවොති තසමා කුං මයා අභිකකතා අභිභුතාසිති අධිප්පායො.

සොණාය ථේරිසා ගාථාවණණනා

ස ම න්නා.

5. 1. 9.

“සුභකෙසි”හි ආදිකා හදදය කුණ්ඩලකෙසාය ථේරියා ගාථා. අයළු පදමුගතරස්ස හනවතො කාලෙ හංසව්ඨි නාගෙර ඩුලගෙහෙ නිබ්බතතිවා විඤ්ඤානා පනානා එකදිවසං සත්ථුසන්තිකෙ ධම්මං පුණ්නති සථාරං එකං භික්ෂුහිං ඩිප්පාභිඤ්ඤානං අග්ගථානෙ ඤාපෙතො දිස්වා අධිකාරකමං කත්වා තං ඤානානරං පඤ්ඤානං සාවර්ථං පුඤ්ඤාති. කත්වා කප්පසත්ථාගස්සං දෙවමභුජස්සපු සංසරිත්වා කස්සපබ්බකාලෙ කිකිස්ස කාසිරඤ්ඤා ගෙහෙ සන්තානාං හගිනිනං අඛනනාත් හුත්වා විසතිවස්ස සහස්සාති දසසිලාති සමාදය කොමාරබ්බවරයං වරනති සඛ්ඤ්ඤා වසන පරිවණං කාමරත්වා එකා බ්බුතනරං පුගතිපු යෙව සංසරිත්වා ඉමසම්. බ්බුත්තාදෙ රුජගෙහෙ සෙසිඬුලෙ නිබ්බතති. හදදුහිස්සා නාම අහොසි. සා මහතා පරිවාරෙන වසිත්වානා වසප්පනා තසම් යෙව නාගෙර පුජාරාහිතස්ස පුත්තං සත්තුකං නාම වොරං සහොසං ගහොත්වා රුජාණාය නන්තරුත්තකත මාරෙභුං ආසානනං නිසමානං සිහපඤ්ඤානෙ ඔලො කෙනති දිස්වා පටිබ්බවිත්තා හුත්වා යෙව තං ලභාමි ජීවිස්සාමි තො වෙ මරිස්සාමිති සයනෙ අධොමුඛි නිපජ්ජි. අරස්සා පිත්තං පට්ඨති. පුත්වා එකඨිතුත්තාය බලවසිනෙතො සහස්සලඤ්ඤං දත්වා උපායෙන වොරං විස්සර්ජාපෙත්වා ගඬොදකෙන නාගාපෙත්වා සබ්බාහරණපට්ඨමඤ්ඤානං කාමරත්වා පාසාදං පෙසෙසි. හදුපි පරිපුණ්ණමනොරථා අතිරෙ කාලඛකාගෙන අලඛකරිත්වා තං පරිවරිති. සත්තුකො කතිපාහං විති නාමෙත්වා තස්සා ආගරණෙපු උප්පනාපලාහො හදද අග්ග නන්තරුත්තකි කෙන ගතිතමනොව වොරප්පානෙ අධිවත්තාය දෙවතාය “සථාගං ජීවිතං ලභාමි භුක්ඛං බලිකමමං උප්පංගරිස්සාමිති¹ අයාපිං තසමා බලිකමමං සර්ජාපෙති”හි සා තස්ස මනං පුරෙස්සාමිති බලිකමමං සර්ජාපෙත්වා සබ්බා හරණ්ඤ්ඤානා සාමසකත සඬං එකං යානං අභිරුක්ඛා දෙවතාය බලිකමමං කරිස්සාමිති වොරප්පානං අභිරුක්ඛිතුං ආරඬා. සත්තුකො විනොතසි සමබ්බපු අභිරුක්ඛනොපු ඉමස්සා ආගරණං ගහොත්වා න සක්කාති² පඤ්චාරජනං කප්පමි ඤාපෙත්වා සයමෙව බලිගාරජනං ගහොත්වා පට්ඨතං අභිරුක්ඛනොතාය සඬං පියකථා න කප්පමි. සා ඉඬිතිනෙතොව තස්සා ඩිප්පායං අඤ්ඤාසි. සත්තුකො හදද තව උත්තරිසාවකං ඔමුඤ්ඤිත්වා කාසාරුලහපසාධනං හඤ්ඤානං කප්පමිති. සා සාමි මග්ගං කො අපර

1. සි. I & II. සරිස්සාමිති. 2. සි. I & II. නාගෙර කතාමිති.

බොහෝ. සිතනු බාල බලිකමමයෝ ආගතොති සඤ්ඤා කරති. බලිකමමාපදයෙන පන තව ආගරණං ගතොතුං ආගතොති. කසස පන අයං පසාධනං කසස අභන්ති¹ නාහං එතං විභාගං ඡානාමිති. හොතු අයං එකං පන මෙ අධිප්පායං පුරෙහි ආලිඛිති² නිසාමෙන ආලිඛිතිතුං දෙහිති. සො සාධුති සමපට්ඨජ් සා තෙන සමපට්ඨජ්තභාවං ඤාතො පුරතො ආලිඛිතිතුං පට්ඨතො ආලිඛගන්ති විස පබ්බතානං පාතෙයි.³ සො පතිතො චුණ්ණං විචුණ්ණං අහොයි. තාය කතං අවුත්ථං දිස්වා පබ්බතො අධිවඨා දෙවතා කොසලං විභාවෙනති ඉමා ගාථා අහායි.

“න සො සබ්බෙසු ධානෙසු පුරිසො හොති පණ්ඩිතො
ඉත්ථි පණ්ඩිතා හොති තත් තත් විවක්ඛණං.

න සො සබ්බෙසු ධානෙසු පුරිසො හොති පණ්ඩිතො
ඉත්ථි පණ්ඩිතා හොති මුහුත්තමපි විත්තයෙ”ති.

තතො හද්ද චින්නෙයි. න සක්කා මයා ඉමිනා නිසාමෙන ගෙහං ගතොං ඉතොව ගතොං එකං පබ්බජ්ජං පබ්බජ්ජසාමිති නිගණ්ඨාරමං ගතොං නිගණ්ඨං පබ්බජ්ජං යාමි. අථ නං තෙ ආහංසු “කෙන නිසා මෙන පබ්බජ්ජා හොතු”ති. “යං කුම්භාකං පබ්බජ්ජාය උත්තමං තදෙව කන්තරං”ති. තෙ සාධුති තස්සා තාලසිනා කෙසෙ පුඤ්චිතො පබ්බාජෙසුං. පුන කෙසා වසින්නා කුණ්ඩලාවතො හුතො වසිංසු. තතො පඨාය සා කුණ්ඩලකෙසා නාම ඡානා. සා තත් උග්ගහෙතබ්බං සමයං වාදමග්ගඤ්ච උග්ගහෙතො එත්තකං නාම ඉමෙ ඡානන්ති ඉතො උත්තරං⁴ විසෙසො නත්ථි ඤාතො අපක්කමිතො යථ යථ පණ්ඩිතා අත්ථි තත් තත් ගතොං තෙසං ඡානනාසිත්ථං උග්ගහෙතො අත්තනා සථිං කථෙතුං සමථො අදිස්වා යං යං ගාමං වා නිගමං වා පටිසති. තස්ස වාගෙ වාලිකරාසිං කතො තක්ඛිං ජලේසාබං ධිපෙතො “සො මම වාදං ආරොපෙතුං සකෙකාති සො ඉමං සාබං මදදතු”ති සමිපෙ සිත්ථරකානං සඤ්ඤා දතො වසන්තානං ගච්ඡති. සත්තාගමපි ජලේසාබං තථෙව සිත්තං තං ගතොති පක්කමති.

තෙන ව සමයෙන අමනාකං භගවා ලොකෙ උපපජ්ජන්ති පටන්ත වරධමමවකෙසා අනුපුබ්බෙන සාවච්චිං උපනිස්සාය ජෙතවනෙ විහරති. කුණ්ඩලකෙසාපි චුත්තානසෙන ගාමනිගමරජධානීසු විවරන්ති සාවච්චිං පතො නගරවාගෙ වාලිකාරාසිමති ජලේසාබං ධිපෙතො දුරකානං සඤ්ඤා දතො සාවච්චිං පාටිසි.

අථායසමා ධිමමයෙනාපති එකකොව නිගරං පටිසන්නො තං සාබං දිස්වා තං දමෙතුං කාමො දුරකෙ පුච්ඡ. “කසමායං සාබා එවං ධිපිතා”ති. දුරකා තමථො ආරොවෙසුං. ථෙරො යදි එවං ඉමං සාබං මදදාති ආහ. දුරකා තං මදදංසු. කුණ්ඩලකෙසා කතභත්තතිච්චා නගරතො නික්ඛ මන්ති තං සාබං මදදිතං දිස්වා කෙනිදං මදදිතන්ති පුච්ඡන්ති ථෙරෙන

1. සි. I & II. අරහන්ති.

2. සි. I III. අලඛිතං.

3. මු. පාතෙයි.

4. මු. උත්තරි.

5. සි. I & II. වාදං මදදිතු.

මද්දිතභාවං ඤාතියා “අපකඛිනො වාදො න යොගතී”¹ති යාවන්තිං පටිසිත්වා
 විවිජනා පිටිං විවරන්තී “පසෙසංකාරං සමනේති සකාසපුත්තියෙහි සසිං
 මය්හං වාද”²න්තී උත්තොසෙත්වා මහාජනපටිවුතා අඤ්ඤාතරසමිං රුක්ඛ
 මුලෙ තිසින්නාං ධම්මසෙනාපතිං උපසංකම්භිතා පටිසන්තාරං කත්වා එක
 මන්තං සිත්වා “ඛිං කුමේහති මයා”³ යටිතා ජලබ්බසාධා මද්දපිත්වා”⁴ති අභ.
 ආම “මයා මද්දපිත්වා”ති. එවං සන්නො කුමේහති සසිං මය්හං ආදො
 ගොචුහි. ගොචු නදෙද “කසස පුච්ඡා කසස විසසජ්ජන්තා”⁵ති. පුච්ඡා නාම
 අමොකං පත්තා, කිං යං ඛිමපි අත්තොනො ජානනාකං පුච්ඡාති. යා සබ්බ
 මෙව අත්තොනො ජානනාකං වාදං පුච්ඡී. ඓරෙහ සබ්බං විසසජ්ජසි. යා උපරි
 පුච්ඡා නබ්බං අජානන්තී කුණ්ඨි අගොසි. අථ නං ඓරෙහ ආහ. තයා ඔබ්බ
 පුච්ඡාතං මඤ්චපි⁶ තං එකං පඤ්ඤං පුච්ඡාමාති.”⁷ පුච්ඡාතං හන්නෙති
 ඓරෙහ “එකං නාම ඛි”න්තී ඉමං පඤ්ඤං. පුච්ඡා. කුණ්ඩලාකසා නොව
 අන්තං න කොටිං පසසන්තී අක්ඛිකාරං පටිසා විඤ හුත්වා “න ජානාමි
 හන්නෙ”ති අභ. “ක්කං එත්තකමපි අජානන්තී අඤ්ඤං ඛිං ජාතියසි”ති
 වත්වා ධම්මං දෙසෙසි. යා ඓරසස පාදෙසු පටිත්වා “හන්නො කුමේහ
 සරණං ගච්ඡාමි”⁸ති අභ. මා මං ක්කං හදෙද සරණං ගෙව්. “සදෙවමේහ
 ලොකෙ අග්ගපුග්ගලං හගවන්තං එව සරණං ගච්ඡා”ති “එවං කරියසාමි
 හන්නෙ”ති යා යාසණ්ණසමසෙ ධම්මදෙසනාවෙලාය සමුද්දන්තීකං
 නත්වා පඤ්චපතිසිත්තො වජ්ඣිත්වා එකමන්තං අසාසි. සන්තා නසා
 ඤ්ණපරිපාකං ඤාතියා:-

“සහසමපි වෙ ගාරා අනත්තපදායාතිතා

එකං ගාරාපදං සසයොගා යං සුත්වා උපසමමත්තී”⁹ති

ඉමං ගාරමාහ.

ගාරා පරියොසානෙ යථා සිත්වා යං පටිසමතිදති අරහත්තං පාපුණ.
 තෙන වුත්තං අපදුනො:-

“පදුමුග්ගෙහි නාම ජීනො සබ්බසංසාරපරාදා
 ඉත්තො සන්ධායසමගි කපප්ප උපපජ්ජි නායකො.

තද්දහං හංසමච්ඡියං ජාතා සෙඛිකුලෙ අහුං
 නානාරතනපජෙරානෙ මහාසුබ්බසමපටිත්තා.

උපෙත්වා තං මහාචාරං අසෙසාසිං ධම්මදෙසනාං
 තත්තො ජාතපසාද්දහං උපෙසිං සරණං ජීනං.

තද්ද මහාකාරුණිකො පදුමුත්තාරනාමකො
 ඛිපපාතිඤ්ඤාතමග්ගතෙත¹⁰ ධිපෙසි හිකබ්බන්තිං සුභං

තං සුත්වා මුදිතා හුත්වා දුතං දත්වා මහෙසිනො
 නිපට්ඨ සිරසා පාදෙ තං ධානං අභිපත්තං.

1. මු. සි. III. 100.

2. මු. සි. III අහමෙ.

3. මු. සි. III. පුච්ඡකාමි.

4. මු. මග්ගන්ති.

අනුමොදි මහාවිතර්තෙ ගද්දං සං තෙතිපඤ්ඤාං
සමිත්තිසංඝාතං සංඝං සුඤ්ඤානං ගොති නිබ්බූතා.

සංඝසංඝාතං ඉතො කප්පෙ මිත්තානාදාලයමහවෝ
ගොතමො නාම නාමෙත සඤ්ඤානං ගොති

තස්ස ධම්මෙසු දායාද් ඔරුසා ධම්මනිමිත්තා
හද්දකුණ්ඩලකොසාති ගෙසාසි සංඤ්ඤානං.

තෙන කමෙමිති සුඤ්ඤානං වෙතනාපඤ්ඤිති ච
ජතිකා මාත්‍රං දෙහං තාවතීංසං අගඤ්ඤං.

තතො චුතා යාමමහං¹ තතො ච භූමිතං ගතා
තතො ච නිමමාණරතීං වසවතර්පුරං ගතා.

සඤ්ඤාපඤ්ඤානං තස්ස කමෙසු පාගසා
තඤ්ඤානං රුජ්ජනං මහෙසිත්තමකාරසිං.

තතො චුතා මහෙසෙසු රුජ්ජනං වකකචතර්තං
මහෙසිත්තමකාරසිං.

සමහරිං අනුගොතනා පඤ්ඤා මාත්‍රෙසු ච
සංඝං සුඤ්ඤානං ගුණානං තෙකකප්පෙසු සංඝං.

ඉමමිති හද්දකෙ කප්පෙ මුහුමසුමහාසගො
සංඝං තොම නාමෙත උපපජ්ජි වදනං වරෙ.

උපසාදො මහෙසිසංඝං හද්ද ආසි නරිසංඝං
කාසිරජා කිසිනාම බාග්ගිසි පුරාණාමෙ.

තස්ස ධිතා මහාසංඝං හික්කුද්ධිති පිසුසා
ධම්මං සුඤ්ඤානං ජනගහස්ස පඤ්ඤානං සමරෙමසිං.

අනුජාති න තො තාතො අගාරෙව හද්ද මසං
විසං වසංගහස්සාති විවරිමහ අනුජා.

කොමාරි මුහුමවරිසං රජකඤ්ඤා සුඤ්ඤානං
බුද්ධිපදානරතා මුදිතා සත්තධිතරෙ.

සමඤ්ඤානං මහාසංඝං ව හික්කුද්ධිති හික්කුද්ධිකා
ධම්මං වෙව සුඤ්ඤානං ව සත්තමි සංඝං.

ගොමා උපපලවණ්ණං ච පටාචාර අනං හද්ද
කිසාගොතමි ධම්මදිනං පියාබ්බං ගොති සත්තමි.²

ගොති කමෙමිති සුඤ්ඤානං වෙතනාපඤ්ඤිති ච
ජතිකා මාත්‍රං දෙහං තාවතීංසං අගඤ්ඤං.

1. බු. සි. I & II. සංඝංගං.

2. බෙදා උපපලවණ්ණං ච පටාචාර ච ගොතමි

ධම්මදිනං ඉතාදිසා පියාබ්බං වෙව සත්තමි. අභිතුහනරසංඝං.

පවර්තම ව ගවෙදනී ගිරිබන්ධුරුභාමෙ
ජාතා සෙසිකුලෙ ඒනෙ යදහං සොබබනෙ සිතා.

මොරං වධිථං නිසන්තං දිසා රහතා නභිං අහං
පිතා මෙ තං සහසෙත මොවසිතිං වධා තනො.

අදසි තස්ස මං තානො විදිතාන මනං මම
තස්සාගමාසිං විසස්ථා අනිව දසිතා සිතා

සො මෙ භුසන්ලොහෙන බ්ලිමජ්ඣාසයො දිසො
මොරපපාතං නෙතාන පබ්බතං චෙතසි වධං.

හදහං පණමිතින සත්තුකං¹ සුකතඤ්ජලී
රකිනනී අතානො පාණං ඉදං වචනමබ්බුමිං.

ඉදං සුචණ්ණකෙයුරං මුහුතාපෙඵරියා බහු
සබ්බං වරසු හදදනො මඤ්ච දසිති සාවය.

මරෙපයස්ස කලාණි මා බාලො පරිදෙවසි
න මාහං අභිජානාමි අහනතියි² ධනමාහතං.

යනො සරම් අතානං යනො පනොසම් විඤ්ඤානං
න මාහං අභිජානාමි අඤ්ඤං පියතරං තයා.

එති තං උපගතිස්සං කතාන තං පදකම්ණං
න වදනී පුනො අපි මම භුක්තං ව සබ්බමො.

“න හි³ සබ්බෙසු ධානෙසු පුරිසො හොති පණ්ඩිතො
ඉපිපි පණ්ඩිතා හොති තථ තථ විචකිණිං.

න හි සබ්බෙසු ධානෙසු පුරිසො හොති පණ්ඩිතො
ඉපිපි පණ්ඩිතා හොති ලග්ගං අථං විචිනතිකා.”⁴

ලග්ගෙව චිත සිප්පඤ්ච නිබ්බේ සමදේහයිං
මගමුණ්ණං යථා එවං හදහං සත්තුකං වසිං

සො ව උප්පතිතං අථං න සිප්පමනුමුක්ඛි
සො හඤ්ඤතෙ මන්දමහි චොරෙව ගිරිතබ්බරෙ.

සො ව උප්පතිතං අථං සිප්පමෙව නිබ්බාධිති
මුච්චිතො සත්තුසම්බාධා තදහං සත්තුකා යථා.

හදහං පාහසිතින ගිරිදුගමති සත්තුකං
සතතිකං සෙතවථානං උපෙතා පබ්බජිං අහං.

සණ්ඨාසෙන ව කෙසෙ මෙ ලුඤ්චිතා සබ්බසො තද
පබ්බාජෙත්වාන සමයං ආවකම්පු නිරන්තරං.

1. ම. මු. සත්තුකං.

2. ම. අහතතා.

3. නසො. ආර්ථදර්ශනං.

4. මුහුත්තමපි චිත්තයෙ. ආර්ථදර්ශනං.

තනො තං උග්ගහොනාහං නිසිදිනාන එතිකා,
සමයං තං විවිනොසිං සුචානො¹ මානුසං කරං.

ඡිත්තං ගග්ග සමිපෙ මෙ පාහසිකා අපකකම්
දිසවා නිමිත්තමලනිං හස්තං පුලවාකුලං.

තනො උදාය සංවිග්ගා අපුච්ඡිං සහධිවිකේ
මො අවොවුං විජානානි² තමස්ස සකාසිකබ්බො.

සාහං තමස්ස පුච්ඡිස්සං උපෙතො බුධියාවහේ
තෙ මමාදය වෙඡ්ඡිං බුධිසෙයස්ස සන්තිකං.

සො මෙ ධම්මවදෙසෙසි ඛණ්ඩානාධාතූසො
අසුභානිවිච්ඡානාති අනානානි ච නාසකො.

තස්ස ධම්මං පුඤ්ඤානං ධම්මචක්ඛුං විසොධිතං
තනො විඤ්ඤානසම්මමා පඤ්ඤං උපසම්පදං.

ආයාපිතො තද ආහ එති හඳුනා නාසකො
තදහං උපසම්පන්නා පරිභ්‍යාං නොසඤ්ඤං.

පාදපක්ඛාලනොනාහං ඤානං සඋදයබ්බං
හථා සබ්බෙපි සබ්බාගෙ ඊදිසං විනාශිං තද

තනො විනාශං විමුච්ඡි මෙ අනුපාදය සබ්බසො.

බ්ලපාභිඤ්ඤානමග්ගහො³ තද පඤ්ඤපසි ඡිත්තං.

ඉසිපු ච වසි හොමි දිබ්බාය සොනධාතූය.

පරවිභ්‍යානි ජානාමි සමුදායනකාරිකා

පුබ්බෙතිවාසං ජානාමි දිබ්බචක්ඛුං විසොධිතං.

බෙපෙතො ආසවෙ සබ්බං විසුධාසිං සුනිමමලං.

පරිවණ්ණං මයා සස්සා සාහං බුධිස්ස සාසනං.

ඔභින්නා ගරුසො හාගෙ හවෙනෙතති සමුහො.

සස්සස්සාය පඤ්ඤිතා අගාරසමානගාරිකං.

සො මෙ අසස්සා අනුපප්පොතා සබ්බසංයොජනනිකො

අස්සධම්මතිරුහනිපු පටිගානෙ තපෙවචි.

ඤ්ඤං මෙ විපුලං සුඛං බුධිසෙයස්ස සාසනෙ

නිලෙයා ක්ඛාපිතා මග්ගං-පෙ-කාං බුධිස්ස සාසනං⁴ නති.

අරහත්තං පන පනා තාපදෙව පඤ්ඤං සාසි, සස්සා තස්සා පඤ්ඤං
අනුජානි, සා භික්ඛුහුපස්සං ගතොන පඤ්ඤිතා ඵලසුඛෙන නිබ්බාණ
සුඛෙන ච විනිතාමෙතති අත්තනො පටිපහනිං පටිච්චෙක්ඛිතා උදන
වසෙන:-

“දුනකෙසි පබ්බතං එකසාති පුරෙ වරිං
අවරෙක වරකමහිති වරෙක වාවරකදසසිති.”

දිවාපිහාර නිකමම ගිජ්ඣකුටමිති පබ්බත
අදදසං පිරපං බුඩං භික්ඛුසංඝපුරකමනං.

නිහවම ජාණං වර්දිතා සමමුඛා පඤ්ඤාං අකා
එති හරෙදදති මං අවම සා මෙ ආසුපසමපදා.

විශේෂා අසා ව මගධා වර්ජ සාති ම කොසලා
අනන්තා පණ්ණාසවස්සානි රජපිණ්ඩවුද්දානි.

පුඤ්ඤං ච පසවි බුහුං-සප්පකුසලං විනාසං උපාසනො
යො හරෙදදති මං අදදසං-පිපසමුඛාසා සබ්බතඤ්ඤිති”

ඉමා නාම අගාමි.

නාම දුනකෙසිති: දුනා පුඤ්ඤිතා කෙසා මග්ගනති=දුනකෙසි.
නිගණ්ණස්ස පබ්බතස්ස නාලසිනා පුඤ්ඤිතකෙසා, නං සකියා වදති.
පබ්බතං: දනානාසස්ස අබ්බදනො දනෙතස්ස මලපබ්බතාරණනො
පබ්බතං. එකසාති: නිගණ්ණමාරිහා වසෙන එකසාතිනා, පුරෙ
වරිනති: පුබ්බෙ නිගණ්ණි හුතා එවං විවරිං. අවරෙක වරකමහිති:
නානාචරිතදනදනකසාධාදනාදිකෙ අනවරෙක සාවරකසඤ්ඤා.
වරෙක වාවරකදසසිති: මානවකපිපසා විපලාසාදිකෙ සාවරෙක
අනවරකදිති. දිවාපිහාර නිකමමාති: අනාසනා දිවාපිහාරසානො
නිකමමිති. අසමිති සිත මජ්ඣන්තිකවලාසං පරිච්ඡේදන සමානතා තස්ස
පඤ්ඤාසං විස්සරනෙන ධම්මපදයනාස ච නිහතමානදප්පා පසනන
මානසා හුතා සජ්ජසනතිකං උපසංකම්මකාමාව අනානො වසනසානං
ගතො දිවාසානො නිසීදිතො සාසණසමයෙ සජ්ජසනතිකං උපසංකම්මිති
නිහවම ජාණං වර්දිතාති: ජාණවයං පඨවියං නිහනො පඨසපෙන
පඤ්ඤාපඨසිනො වර්දිතා. සමුඛා, ඤාති: අකානති: සජ්ජ සමුඛා:
දසනබසමාධානසමුත්තරං අඤ්ඤාං, අකාසි. එති හරෙදදති මං අවම
සා මෙ ආසුපසමපදාති යං මං හගවා අරහතං පතො පබ්බතස්ස
උපසමපදස්සෙ යාවති සිතා, “එති හරෙදද භික්ඛුහුසස්සං ගතො
භික්ඛුනිනං සනතිකෙ පබ්බත උපසමපදස්ස”ති අවම ආණා
පෙසි. සා සජ්ජ ආණා මග්ගං උපසමපදස භාරණනො උපසමපද
ආසි අගාමි. “විණ්ණං”ති ආදිකා වෙ නාම අඤ්ඤාච්ඡාකරණනාමා.
නාම විණ්ණා අසිතා ව මගධාති: යෙ ඉමෙ අසිතා මගධා ව වජ්ජි ව
කාසි ව කොසලා ව ජනාද පුබ්බෙ යාණසමයෙ රජපිණ්ඩ වුද්දනතිසා
විණ්ණා වරිතා තෙසුසෙව යතො සමාගමනො පසාස අනන්තා නිලෙසා
අගතනිලෙසා හුතො පඤ්ඤාසංවච්ඡන්ති රජපිණ්ඩං අඤ්ඤාං අගං. යෙන

අභිප්පාදනානාමානසෙන උපායකෙන අත්තනො විවරං දිනා නසා පුඤ්ඤවිසෙසනිභානමුඛෙන අඤ්ඤා ව්‍යාකරණනී “පුඤ්ඤං වග සෙවි බහු”නති ඔසානානාථමාග. යා පුච්ඤ්ඤෙය්‍යා එව.

හදදස කුණ්ඩලකෙසාස ථෙරිසා ගාථාවණණනා

ය ව න්‍යා.

5. 1. 10.

“කම්මලෙහි කසං භෙතන”නති ආදිකා පට්ඨානස්‍ය ථෙරියා ගාථා. අයමි පද්මනගරස්‍ය හගට්ඨො කාලෙ හංසවතී නගරෙ කුලගෙහෙ නිබ්බන්ධනිචා පිඤ්ඤානං පත්වා එකදිවසං සජ්ඣ යනතිකෙ ධම්මං පුණ්ණනී සථාරං එකං භික්ෂුනීං විනයධර්තං අග්ගසානෙ ස්වපන්නං දිස්වා අධිකාර කමමං කත්වා තං ධානන්තරං පමෙයි. යා යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙව මනුස්සෙසු සංසරනතී කස්ස ප බ්‍රහ්මකාලෙ කිංකිස්ස කාසිරිඤ්ඤෙ ගෙහෙ පටිසංඝිං ග්‍රහත්වා සහානන්තං හනිනීනං අබ්‍රහ්මනගර හුත්වා විසතිවස්ස සහස්සානි බ්‍රහ්මචරියං වරිත්වා¹ භික්ෂුසංඝස්‍ය පරිවෙණං අකාසි.² යා තත්තො චුත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්ධනා එකං බ්‍රහ්මනගරං දිබ්බසම්පන්නාං අනු හවිත්වා ඉමස්මිං බ්‍රහ්මපාදෙ ඝාටිකීයං සෙසිගෙහෙ නිබ්බන්ධනිචා වසප්පන්නාං අත්තනො ගෙහෙ එකෙන කමමකරෙන සඬං කිලෙසසක්ථං අකාසි. තං මාතෘපිතරෙ සමජාතිකස්‍ය කුමාරස්‍ය දතුං දිවසං සණ්ඨං පෙසුං. තං ඤාත්වා යා හත්ථසාරං ගහෙත්වා තෙන කතසක්ථවෙන පුරිසෙන සඬං අග්ගවාජෙන නිකම්භිත්වා එකස්මිං ගාමකෙ වසනතී ගබ්භිනී අගොසි. යා පරිපමෙකක³ ගබ්බෙ කිං ඉධ අනාථවාසෙන කුලගෙහං ගච්ඡාම යාමිති වත්වා තස්මිං “අජ්ජ ගච්ඡාම සෙව ගච්ඡාමා”ති කාලකෙට්ඨං කරුණෙන “නායං බාලො මං නෙස්සති”ති තස්මිං බඬි ගතෙ ගෙහෙ පටිසාමෙතබ්බං පටිසාමෙත්වා “කුලඝරං ගතානි මග්ගං යාමිකස්ස කථෙථා”ති පටිවිස්සක ඝරවාසිනං ආවසානිත්වා එකිකාව කුලඝරං ගම්ඝස්‍යමිති මග්ගං පටිපජ්ජ. සො ආගන්ත්වා ගෙහෙ නං අපස්සන්නො පටිවිස්සකෙ ප්‍රච්ඡිත්වා කුලඝරං ගතානි පුත්වා මං නිස්සාය “කුලධීනා අනාථා ජාතා”ති පදනුපදං ගන්ත්වා සම්පාපුණී. තස්සා අනන්තරමග්ගෙ එව ගබ්බවුසානං අගොසි. යා පසුතකාලොකො පඨාය පටිපජ්ජස්සධගමනුස්සක්කා යාමිකං ගහෙත්වා නිවහති. දුට්ඨසචාරමිති ගබ්භිනී අගොසිති ආදි සබ්බං පුරිමනසෙනෙව විජාරෙතබ්බං. අයං පන විසෙසො—යද තස්සා අනන්තරමග්ගෙ කමමජ් වාතා මලිංසු තද මහාඅකාලමෙණො උදපාදි. සමන්තානො විජ්ජුලුතා භි ආදිත්තං විස මෙඝඤ්ඤිතෙනි භිජ්ජමානං⁴ විස ධාරතිපාතතිරන්තරං නහං අගොසි. යා තං දිස්වා “යාමි මෙ අනොවස්සකසානං ජාතානි”ති ආග. සො ඉතොවිතො ව ඔලොකෙනෙතා එකං තිණ්ඤ්ඤානං ගුමං දිස්වා තථ ගන්ත්වා හත්ථගතාය වාසියා තස්මිං ගුමෙ ඳණ්ඩකෙ ඡිඤ්ඤු

1. බු. සි. III. අවරි.

2. බු. සි. III. කාමරෙකා.

3. බු. සි. III. පුණ්ණ.

4. සි. I ගජ්ජානා.

කාමො භිමණ්හි සඤ්ජාදිතවමික පරියතො¹ උග්ගරුකබද්ධකං
 ජිඤ්ඤි. තාවදෙව ච නං තතො වමමිකතො නිකමිතො කොරවිසො ආසි
 විසො ඩසි. යො තපෙථ පභිත්වා කාලමකාසි. සා මහාදුක්ඛං අනු
 භවන්ති තස්ස ආගමනං ඔලොකෙනාති වෙපි දුරකො වාතවුසිං අසඟමානො
 චිරවතො උදරතරෙ කත්වා විති ජාණ්ණකෙති විති හපෙති ච භූමිං
 උපට්ඨිත්වා යථාභිතාච රහතිං විභිනාමෙත්වා විභාහාය රහතිංසා මංසපෙසි
 වණ්ණං එකං පුත්තං පිලොභිකාවුලබ්ධො නිපජ්ජාපෙත්වා හපෙති උරෙති
 ච පරිඤ්ඤාත්වා ඉතරං එති තාන පිතා හො ඉතො ගතොති වත්වා
 ඤාමිකෙනා ගතමග්ගොති ගච්ඡන්ති නං වමමිකසමිපෙ කාල කතං නිසින්නං
 දිස්වා මංතිස්සාය මම ඤාමිකො ජනොති රොදන්ති පරිදෙවන්ති සකල
 රහතිං දෙවෙන වුඩ්ඪත්වා ජණ්ණකප්පමාණං එකප්පමාණං උදකං සවන්තිං²
 අන්තරාමගො නදිං පත්වා අත්තාපො මඤ්ඤිඞ්ඤාය දුබ්බලතාය ච විති
 දුරකෙති සසිං උදකං ඔහරිතුං අවිසගන්ති පෙජ්ජුත්තං ඔරිමතිරෙ
 යපෙත්වා ඉතරං ආදාය පරතිරං ගන්ත්වා සාබාගඛං අභිරිත්වා තථ පිලො
 භික වුලබ්ධො නිපජ්ජාපෙත්වා ඉතරස්ස යන්තිකං ගමිස්සාමිති බාල
 පුත්තකං පහාතුං අසකෙකාන්ති පුනපුනං නිවන්තිත්වා ඔලොකයමානා
 නදිං ඔහරති. අභිස්සා නදිමජ්ඣං ගතකාලෙ එකො සෙණො නං දුරකං
 දිස්වා මංසපෙසිති සඤ්ඤාය ආකාශො හසි. සා තං දිස්වා උභොගපෙඨ
 උක්ඛිපිත්වා සුසුඛි නිකබ්භත්වා මහාසද්දං නිව්ජාරෙසි. සෙණො දුරගාවෙන
 තං අනාදිසෙනො ඩාමරකං ගවොත්වා වෙහායං උප්පති. ඔරිමතිරෙ සිතො
 පුත්තො උග්ගාවෙඨ උක්ඛිපිත්වා මහාසද්දං නිව්ජාරෙමානං දිස්වා මං
 සකාය වදන්ති සඤ්ඤාය වෙගෙන උදකෙ පති. ඉති බාලපුත්තකො
 සෙණොති පෙජ්ජුත්තකො උදකෙන හොතා. සා එකො මෙ පුත්තො
 සෙණොති ගතිතො එකො උදකෙන වුලෙහා පණෙ මෙ පති මතොති
 රොදන්ති පරිදෙවන්ති ගච්ඡන්ති සාවඤ්ඤො ආගච්ඡන්තං³ එකං පුරිං
 දිස්වා පුච්ඡ “කථං වාසිකොසි”ති. සාවඤ්ඤි වාසිකොමති අමමාති. සාවඤ්ඤි
 අසුකපිට්ඨං අසුකකුලං නාම අච්ඡි හං ජානාසි තාතාති. ජානාමි අමම
 හං පත මා පුච්ඡ අඤ්ඤං පුච්ඡාති. අඤ්ඤොති මෙ පටොජනං නඤ්ඤි
 නාදෙව පුච්ඡාමි තාතාති. අමම හං අත්තාපො අනාවිකක්ඛිතුං නාදෙසි.
 “අඤ්ඤොති සබ්බරහතිං දෙවො විස්සන්නො දිඨ්ඨො”ති. දිඨ්ඨො මෙ තාත
 මග්ගමෙව යො සබ්බරහතිං වුලෙහා. නං කාරණං පච්ඡා කපෙස්සාමි
 එතස්මිං තාථ මෙ යෙතිගෙහෙ පටන්ති. කපෙස්සිති. අමම අඤ්ඤ රහතිං
 යෙති ම හරිසා ච යෙතිපුත්තාචාති නයොපි ජනෙ අවිඤ්ඤාමානං ගෙහො පති.
 හො එකාභිතායං ඤාමිප්පාති ස්වායං බුමො පඤ්ඤායති අමමාති. සාතස්මිං
 බමණ් නිව්ජාරෙමි පතමානං න සඤ්ජාති. යොඤ්ඤමිත්තතං පත්වා
 ජාතරුපෙනෙව:-

“උග්ගා පුත්තො කාල කතා පණෙ මග්ගං පත් මතො
 මාතා පිතා ච හාතා ච එකවිනසස්මිං ඩග්ගරො”ති.

විලපනති පරිබ්බන්ති, නංගො පඨාය නායකං නිවායනමංගොනට්
පටෙන අවරණංගො පතිනාවාරතො' පටාවාරානෙව යමඤ්ඤ අගොසි.
නං දිස්සා මිත්‍රස්සා ගමිත උමමන්තියෙති කෙවි කමවරං මත්තෙකෙ ඛිපනති
අඤ්ඤ පංසුං මහිරනති අපරෙ ලෙඩ්චු ඛිපනති. සන්ධා පෙතවනෙ මො
පරිසමපෙකි නිසිදිත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො නං නථා පරිබ්බමනති' දිස්සා
ඤ්ඤපරිපාකඤ්ඤ මලොකෙත්වා යථා විහාරාතිමුඛි ආගමිතති නථා අකාසි.
පරිපා නං දිස්සා ඉමියස්සා උමමන්තියාය ඉතො ආනන්දාං මාදයාති ආග.
හගවා "මා නං වාරයිත්වා"ති මත්තා අවිදුරයානං ආනන්දායෙල යති පටි
ලහ හනිතිති ආග. සා තාවතෙව වුඩානුභාවෙන් යති පටිලහිත්වා නිවන්
මත්තස්ස පතිනගාමං යලලෙකෙත්වා නිරොහනපං පටිච්ඡපඨාපෙත්වා
උකාදුපිකං උපනිසය්ජාය' නිසිදි. එකො පුරිසො උත්තරයාරකං ඛිපි.
සා තං නිවාසෙත්වා යජාරං උපසංකමිත්වා පඤ්චපතිඝිතෙන වන්දිත්වා
හන්නො අවසසෙය්ස මෙ ගොථ. එකං මෙ පුත්තං මධුංගො ගණ්ඨි, එකො
උදකෙන වුමෙය්සා, පසෙ පති මතො. මාතාපිතරෙ භාතා මි ගෙගෙන
අවස්ථා මතා එකවිනකසීමං යොයනතිති නං' කාරණං ආවිකස්. සන්ධා
පටිච්චාපෙ මා විනාසි. නව අවසසෙය්සා හවිදුං සමන්තසෙසව යනතිකං
ආගතාසි, යථා ති මිං ඉදන්ති පුත්තාදිනං මරණනිමිතතුං අස්සනි පටිවෙනාසි
එවං අනමනගෙය්ස යංගෙර පුත්තාදිනං මරණභොගු පටිකත්තං අස්ස
පතුන්නා මොගමුඤ්ඤං උදකංගො ඛිත්‍රහරනති දෙසෙන්නො:-

මතුසු යමුදෙදසු පලං පරිත්තාකං
නංගො ඛිත්‍රං අස්සපලං අනප්පකං
උගෙතින ජුගස්ස නරස්ස යොජතො
කිං කාරණං මොකවදා' පමත්ථසි"ති.

ගාථා අහාසි.

එවං සන්තරි අනමනගෙපරියාය කථා කමෙන්නො නස්සා මොකො
නනුත්තරගාමං අමොසි. අථ නං නනුගුතමොකං ඤාත්වා පටිච්චාපෙ පුත්තා
දෙය්සා නාම පරලොකං ගමිතන්තස්ස නාණං වා ලෙණං වා සරණං වා
හවිදුං න සකෙකානතිති විජ්ජමානාපි හෙ න සන්තරෙය්සෙ. තංගො
පණ්ඨිතෙන අනාමනා සිලං විශ්වාසෙති, නිබ්බාණානුමිතො යෙව
යාමෙතංබ්බාති දෙසෙන්නො:-

"න සනති පුත්තා තාණාය න පිතා නපි බ්බවි
අනතකෙනාසිපන්නාය්ස නස්සි ඤාතීසු තාණාය.
එතං අත්ථසං ඤාත්වා පණ්ඨිතො සිලසංවුත්තො
නිබ්බාණගමනං මග්ගං ඛිත්‍රාපෙති විමොධෙය්ස"ති.

1. මු. විසෙත්ත පණිතෙතාවාරතො.

3. මු. සි. III. සං සොක.

2. සි. III. පණිතිපජ්ජාය.

4. සි. III. පොච්ඡා.

5. සි. III. සමිමි භවං.

ඉමානි ගාථානි ධම්මං දෙසෙයි. දෙසනාවසානෙ පටාමාරි යොනා පනතිඵලෙ පනිඨතිනා සන්දාරං පබ්බජං යාමි. සන්දා තං භික්ඛුනීනං සන්තීනං නොත්ථා පබ්බාජෙයි. යා ලුඤ්ඤපඨපද්ධතං මග්ගධාය විපස්සනාය කම්මං කණෙනති එකං දිවසං ඝට්ඨනා උදකං ආදාය පාදෙ ධොවනති උදකං ආසිඤ්චි, තං ඵොකං ධානං ගනති පට්ඨජ්ජි. දුතියාරං ආසිභ්තං නොගා දුරං අගමායි. තුතියාරං ආසිභ්තං නොගා දුරතරං අගමායි. යා නාදව ආරම්භණං ගතොති නොගා වසෙ පරිච්ඡිද්ධො වසා පඤ්චං ආසිභ්තං උදකං විස ඉමෙ සන්තා පඨම වසෙයි මරනති. නොගා දුරං ගතං දුතියාරං ආසිභ්තං උදකං විස මජ්ඣමවසෙයි, නොගා දුරතරං ගතං තුතියාරං ආසිභ්තං උදකං විස පට්ඨමවසෙයි මරනති යෙවාරි විනොසයි. සන්දා අනිකුට්ඨං නිසින්නොව ඔහායං ඵරිතා නසා සමුද්ධො සන්දා කථෙන්නා විස එවමෙන පටාමාරෙ සබ්බෙපිමෙ සන්තා මරණධම්මා නසමා පඤ්චනා බික්ඛුනං උදයබ්බං අපස්සනායා වසාසනං ජීවනො තං පස්සනායා එකාගමෙ එකකම්මෙව ජීවිතං සෙයොනාති ඉමමන්දං දසෙන්නො:-

“යො ම වසසයනං ජීවෙ අපස්සං උදයබ්බං

එකාගං ජීවිතං සෙයොනා පස්සනො උදයබ්බං”නති.

ගාථමාන. ගාථාපරිඤායානෙ පටාමාරි සහ පටිසම්භිද්ධි අරහත්තං පාපුණි.

නෙන වුත්තං අපදනො:-

“පදුමුත්තෙති නාම ජිනො සබ්බධම්මානපාරගු
ඉත්තො ස්වයංගස්සමිති කප්පෙ උපපජ්ජි නායකො.

නදායං හංසවභිදං ජානා සෙසිකුලෙ අහු
නානාරහතපෙජ්ජානෙ මහාසුඛසමපටිනා.

උපෙතිා තං මහාවීරං අසොසංඝං ධම්මදෙසනා
තො ජාතප්පයාදායං උපෙසිං යරණං ජිනං.

තො විනායධාරිනං අග්ගං වණ්ණෙසි නායකො
භික්ඛුනි ලජ්ජති තාදිං නප්පානප්පෙසාරදං.

නදා මුදිතවිත්තාගං තං ධානං අභිකම්බනි
නිමන්නොති දසබ්බං සසඤ්ඤං ලොකනායකං.

ගොජසිත්තානං සන්තාගං දදිති පනාච්චාරං
නිපච්චෙ සිරසා පාදෙ ඉදං චචන මමුචං.

යා නාය වණ්ණෙනා වීර ඉත්තො අභිමනෙ මුත්ති
තාදිසාගං ගවස්සාමි යදි සිත්ඤ්ඤි නායක.

තද අවොච මං සඤ්ඤා හරෙද මා හාසි අසසස
අනාගතච්ඡි අධානෙ ලව්ඡසෙ නං මනොරථං.

සත්තසංඝෙ ඉතො කප්පෙ මනකාකදාලසමහරො
ගොතමො නාම නාමෙත සඤ්ඤා ලොකෙ හපිසසති.

තස්ස ධම්මෙසු දසාද ඔරසා ධම්මනිමිතා
පට්ඨානාදි නාමෙත ගොසසසි සඤ්ඤාපිසා.

තදහං මුදිතා පුත්වා සාවජිවං තද ජනං
මෙතනපිත්තා පරිවරිං සසඤ්ඤා ලොකනාසකං.

තෙන කමෙමන සුභතෙන චේතනාපඤ්ඤිති ච
ජතිත්වා මාත්‍රසං දෙහං නාවහිංසං අගඤ්ඤිහං.

ඉමසමිං හරෙදකෙ කප්පෙ බ්‍රහ්මඛන්ඩු මහාසංඝො
කසසමො නාම නාමෙත උපපජ්ජි වදනං වරො.

උපපාදො මහෙසිසස තද අසි නරිසසරෙ
කාශිරජා කිතීනාම බාරුණසිපුරුත්තමෙ.

තස්සාසිං තභිසා ධිතා භික්ඛුනි ඉති විසසුතා
ධම්මං පුත්වා ජනගහස්ස පබ්බජ්ජං සමරෙවසි.

අනුජානි න නො නානො අගාරෙව තද මසං
විසංචස්සසහස්සානි විචරිමිහ අතඤ්ඤිතා.

කොමාරි බ්‍රහ්මචරිසං රාජකඤ්ඤා සුබෙධිතා
බ්‍රහ්මපඨානනිරතා මුදිතා සත්තධිතරෙ.

සමඤ්ඤි සමණගුත්තා ච භික්ඛුනි භික්ඛුදසිකා
ධම්මා චෙව සුධම්මා ච සත්තමි සඤ්ඤාසිකා.

අහං උපප්පුජ්ජිමි ච බෙමා හඤ්ඤා ච භික්ඛුනි
කීසාගොතමි ධම්මදිනා විසාබා ගොති සත්තමි.

තෙති කමෙමති සුභතෙති චේතනාපඤ්ඤිති ච
ජතිත්වා මාත්‍රසං දෙහං නාවහිංසං අගඤ්ඤිහං.

පච්ඡිමෙ ච හවෙදනි ජාතා සෙසිකුලෙ අහං
සාවජිවං පුරවරෙ ඉධෙ ජිනෙ මහධිනෙ.

සද ච සොබ්බන්දුපෙතා විතකකවසගා අහං
තරං ජාරපහිං දිස්වා තෙන සසිං අගඤ්ඤිහං.

ථකපුත්තපසසුතාහං දුගිසො කුච්ඡිසා මම
තදහං මානාපිත්තෙ දකබ්බිති* සුනිච්ඡිතා.

නාරොවෙසිං පභිං මඤ්ඤං තද්ද නමනි පට්ඨාසිනො
එකිනා නිගන්තා ගෙහා ගතත්තං සාවච්ඡිමුත්තමං.

තතො මෙ සාමි ආගන්තවා සමාගවෙසි පථෙ මමං
තද්ද මෙ කමමජා වානා උප්පන්නා අභිදරුණා.

උඤ්ඤො ච මහාමෙඤ්ඤො පසුභි සමස්ස මම
දබ්බස්සාය තද්ද ගන්තවා සාමි සප්පෙන මාරිණො.

තද්ද විජානදුක්ඛෙන අනාථා කපණො අහං
සුන්නදිං පුරිතං දිස්වා ගවජමානා¹ කුලාලයං.

බාලං ආදය අතරිං පාරකුලෙ ච එකකං²
සායෙතො³ බාලකං පුත්තං ඉතරං තරණායතං.

නිව්භ්නා උකාසුසො⁴ හාසි තරුණං විලපන්නකං
ඉතරස්සදි වහි සොතො සාහං සොකසමපටිනා.

සාවච්ඡිනගරං ගන්තවා අසේසාසිං සජ්ජෙන මනො
තද්ද අවොචං සොකට්ඨා මහාසොකසමපටිනා.

උභො පුත්තං කාලකතා පඤ්ඤා මඤ්ඤං පභි මනො
මානා පිතා ච භාතා ච එකච්ඡාකමහි ඛිඤ්ඤරො.

තද්ද කිසා ච පණ්ඩු ච අනාථා දීනමානසා
ඉතො තතො ගමෙනනීහං අද්දසං නරසාරපිං.

තතො අවොච මං සථා පුත්තො මා සොච අසසස
අත්තානං හෙ ගවෙසස්සු කිං නිරථං විහස්සෙසි.

න සන්ති පුත්තා භාණාය න පිතා නපි බබ්බවා
අත්තකෙනාධිපන්නස්ස නඤ්ඤි සුභිසු භාණානා.

තං සුත්වා මුනිනො වාකාං පඨමං ඵලමස්සිගං
පබ්බජන්තා න චිරං අරහත්තමපාපුණිං.

ඉභිසු ච වසී භොමි දිබ්බාය සොතධාතුසා
පරවිත්තානි ජානාමි සච්ඡිසායනකාරිනා.

පුබ්බන්තිවාසං ජානාමි දිබ්බවකත්තං විසොධිතං
බෙපෙතො ආසවෙ සබ්බෙ විසුඛමහි සුනිමමලා.

තතොහං විනාසං සබ්බං සන්තිනො සබ්බදසසිනො
උග්ගහිං සබ්බවිථාරං වසාහරිං ච සථාතථං.

ජිනො තස්මිං භුණ්ණ තුසො එතදග්ගෙ යපෙසි මං
අග්ගං විනාසධාරිනං පට්ඨාමානව එකිනා.

1. මු. ගවජනී, ස.

2. මු. සි. II & III. එකිනා.

3. ට. අ. පානෙත්වා.

පරිවිණේණා මයා සථා නතං පුබ්බස්ස සාසනං
ඛණ්ණිකා ගරුකො හාරෙ භවතෙත්ති සමුගත්තා.

සසසථාය පබ්බජිතා අභාරසමානගාරියං
සො මෙ අථො අනුප්පන්නො සබ්බසංයොජනකබ්බයො.

කීලෙසා ඩාට්ඨා මයං=පෙ=කතං බුබුස්ස සාසනං”නති.

අරභානං පන පත්තා සෙකබ්බාලෙ අනතතො පටිපත්තිං පච්ච
වෙකඛිත්තා උපරි විසෙසස්ස නිබ්බත්තිතාකාරං විභාවෙනති උද්භාවසෙනා:-

“නඛ්භලෙහි කසං බෙත්තං ධිජාති වට්ඨං ඡමා
පුත්තදුරුති පොසෙන්නා ධනං විඤ්ඤති මානවා.

කිමහං සිලසමපන්නා සඤ්ඤාසනකාරිකා
නිබ්බානං නාධිගච්ඡාමි අඤ්ඤිතා අනුබ්බතා.

පාදෙ පක්ඛාලසිංහාන උදකෙසු කතෙමහං
පාදෙදකඤ්ඤා දිස්වාන ඵලතො නිත්තාමාගතං.

තතො විත්තං සමාධෙසිං අස්සං හදුංචි ජාතියං
තතො දීපං ගතොත්තාන විහාරං පාවිසිං අහං.

සෙසං ඔලොකයිත්තාන මඤ්ඤකමහි උපාවිසිං
තතො සුචං ගතොත්තාන වට්ඨිං ඔක්ඝස්සාමහං.
පදීපසෙසව නිබ්බානං විමොක්ඛා අහු වෙතස්සො”ති

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත් කසනති: කසනතා; කසිකමං කතෙන්නා; පුට්ඨෙහි හි ඉදං
ඵකවචනං. පට්ඨෙත්ති: ධිජාති වට්ඨනා. ඡමාති: ඡමාසං; භුමමෙහි හි
ඉදං පච්චත්තවචනං. අයං හෙත් සබ්බපථො:-ඉමෙ මානවා සත්තා
නඛ්භලෙහි බෙත්තං කසනතා සථාධිප්පායං බෙත්තභුමියං පුබ්බණ්ණො
පරණ්ණහෙදුති ධිජාති වට්ඨනා තං හෙතු තං නිමිත්තං අත්තානං
පුත්තදුරුදීති පොසෙන්නා හුත්වා ධනං පටිලභනති. ඵලං ඉමස්මිං
ලොකෙ යොනියො පසුත්තො පච්චත්තපුරිසකාරෙ නාම සඵලො සඋදයො.
තත් කිමහං සිලසමපන්නා සඤ්ඤාසනකාරිකා නිබ්බානං නාධි
ගච්ඡාමි අඤ්ඤිතා අනුබ්බතා: අහං සුචිත්තසිලා ආරාධිවිරසතාස
අඤ්ඤිතා අඤ්ඤිතං සුචමාහිත්තිත්තතාස අනුබ්බතා ව හුත්වා වතුසච්ච
කමමසානගාචතාසබ්බානං සඤ්ඤාසනං කතෙත්ති කසමා නිබ්බානං
නාධිගච්ඡාමි අධිගමිස්සාමි ඵවාහි ඵලං පන වතොත්තා විපස්සනාස
කමමං කතෙත්ති ඵකදිවසං පාදධොවනඋදකෙ නිමිත්තං ගණ්හි.
තේනාහ පාදෙ පක්ඛාලසිංහානාහි ආදි. තස්සත්ථො:-අහං පාදෙ
ධොවනති පාදපක්ඛාලනාහෙතු නිකඛ්ඤා ආසිනෙත්ත උදකෙසු ඵලතො
නිත්තාමාගතං පාදෙදකං දිස්වා නිමිත්තං කතෙමි. සථා ඉදං උදකං බස
ධමමං වසධමමං ඵලං සත්තානං ආයුසඤ්ඤාති ඵලං අනිච්චලකඛණ්

තදනුසාරෙන දුක්ඛලක්ඛණං අනත්තලක්ඛණං උපධාරෙනා විපස්සනං වසේසනාති. **තභගා විතතං සමාදෙශිං අස්සං හදුංචි ජානියනති:** යථා අස්සං හදුං ආජානියං ඤායලො ධාරමි සුඛෙන ධාරෙති එවං මඤ්ඤා විහ්වා සුඛෙන එව **සමාදෙශිං** ඵ්ථස්සනායමාඨිනා සමාහිතං අකාසිං. එවං පන විපස්සනං වසේසනාති උතුසප්පාය නිජ්ඣියාය ඔවරකං පච්ඡිනනාති අකිකාරවිබ්බතථං. පදීපං ගහෙතා ගඟ්භං පච්ඡිනිතා දීපං ධූපෙතා මඤ්ඤානෙ නිසින්නාමත්තාව පදීපං විජ්ඣාපෙඤ්ඤා අග්ගලසුචියා දීපවට්ඨිං ආකඛ්ඣිං. තාවදෙව උතුසප්පායලාභෙන තස්සා විහ්වා සමාහිතං අහොසි. විපස්සනාපීඨිං ඔහරි මයොන සංවට්ඨි. තතො මග්ගපටිපාටියා සබ්බසො ආයවානං බසො අහොසි. තෙන වුත්තං-**තභගා දීපං ගහෙතානං-පෙ-විමොක්ඛා වෙගසො අනුති.** තථ සෙස්සං **ඔලොකසීයානාති:** දීපාලොකෙන සෙස්සං පසිසිතාන. සුචිතති: අග්ගලසුචිං. **වට්ඨිං ඔකස්සසාමීති** දීපං විජ්ඣාපෙඤ්ඤා හෙලාහිමුඛං දීප වට්ඨිං ආකඛ්ඣෙමි. **විමොක්ඛාති** කිලෙසෙහි විමොක්ඛා. සො පන සසා පරමන්තො විහ්වාස සන්තාති තස්මා වුත්තං “වෙනසො”ති. යථා පන වට්ඨිතෙලාදිකෙ පච්චසෙ සති උප්පජ්ජාරහො පදීපො තදභාවෙ අනුප්පජ්ජනතො නිබ්බුභොති වුච්චති. එවං කිලෙසාදිපච්චසෙ සති උප්පජ්ජාරහං විහ්වා තදභාවෙන අනුප්පජ්ජනතො විමුක්තනති වුච්චතිති ආහ: **පදීපස්සෙව නිබ්බානං විමොක්ඛා අනු වෙගසොති.**

පචාචාර්ග්ග ථෙරියා ගාථාවණ්ණනා

ස ම න්නා.

.5 2. 1.

“**මුලලාහි ගහෙතානා**”ති ආදිකා නිංගමනානං ථෙරිනං ගාථා. තාපි පුරිමබ්බසු කතාසිකාර තථ තථ ගවෙ විවට්ඨපනිස්සයං ඤායලං උපවිණ්ණනියො අනුක්කමෙන උපවිතඤ්ඤා¹ සමහාර ඉමසමිං බුබුද්ධාදෙ සකකමවසඤ්ඤාදිතා තථ තථ ඤාලගෙහෙ නිබ්බතතිනා විඤ්ඤානං පඤ්ඤා පචාචාර්ග්ග ථෙරියා සන්තිනෙ ධම්මං සුත්වා පටිලබ්බධා පබ්බජිනා පරික්ඛම්ඤා විහ්වාපටිවහ්නං පරික්ඛරෙණියා විහරන්ති. අපේකාදිවං පචාචාර් ථෙරි තාසං ඔවාදං දෙනති.-

“**මුලලාහි ගහෙතානා ධිඤ්ඤාං කොට්ටනති මානවා**
පුභාදරුනි පොසෙන්නා ධනං පිඤ්ඤාති මුනවා.

කරෙථ බුබුද්ධාසනං යං කතා නානුභව්සති
 බප්පං පාදනි ධොවිතා එකමනෙත නිසීදථ
 වෙතො සමථමනුසුභ්වා කරෙථ බුබුද්ධාසන”නති

ඉමා වෙ ගාථා අහාසි.

තථායං සඤ්ඤාපථො:-ඉමෙ යහ්වා ජ්චිතගෙහු මුලලාහි ගහෙත්වා පරෙසං ධිඤ්ඤාං කොට්ටනති උදුක්ඛලකමං කරෙන්නති, අඤ්ඤාපටි

එදිසං නිගිනකමමං කතො පුඤ්ඤාදරානි පොසෙන්නා යථාරහං¹ ධ්වනමි
 සංඝරතති. තං පන තෙසං කමමං නිගිනකමමං පොථුර්ජනිකං දුක්ඛං
 අනන්තංගිහඤ්ච නසමා ඊදිසං යංගිලෙසිකපසඤ්චං වදෙජ්චො කණේථ
 බුබුසාසනං සිඤ්ඤානායසංඝාතං සමාසංග්ගිකසාසනං කණේථ සමපාදෙථ;
 අතතනො සත්තනො නිබ්බතෙතථ; තඤ්ඤා කරණමානං:—“සං කතො
 නාඤ්ඤානා²”ති: යස්ස කරණභෙත්තු එතරති ආයතිඤ්ච අනුත්තරං
 නාපජ්ජති ඉද්දති තස්ස කරණෙ පුබ්බත්ථිචං අනුසොගවිසිං ච දසෙසතුං
 “බ්බසං පාද්දති ධොවිතො”ති ආදි චුන්නං. තඤ්ඤා අධොවිතපාදස්සං³
 අවිකම්බලිතමුඛස්ස ච නිසජ්ජසුඛං උතුසප්පායලාභො ච න භොති. පාදෙ
 පන ධොවිතො මුඛඤ්ච විකම්බලෙතො එකමනෙත නිසින්නස්ස තදුභසං
 ලභති. තස්මා බ්බසං ඉමං යථාලඛං බණං අවිරාධෙනතිස්සො පාද්දති
 අතතනො පාදෙ ධොවිතො එකමනෙත විවිච්ඡාත ඔක්කාසෙ නිශ්චිද්ධ
 නිසජ්ජථ. අභිනිසාය ආරම්භණෙසු යථ කන්ථි විභාගාරුච්ඤා
 ආරම්භණෙ අතතනො විභාගං උපනිබ්බන්ති චෙත්තා සමථමනුසුත්තා
 සමාතිගෙත විචෙතනා වතුසංචිකමමසානභාවනාවසෙත බුබුසු භග
 වන්තො සාසනං ඔවාදං අනුසිසිං කණේථ සමපාදෙථාති. අථ තා
 භික්ඛුනිස්සො තස්සා ථෙරියා ඔවාදෙ යථා විපස්සනං පඨපෙතො භාවනාය
 කමමං කරොනතිස්සො ඤ්ඤාස්ස පරිපාකං ගතත්තා භෙත්තුසමපන්නාය ච
 සහ පටිසම්භිද්ධි අරහත්තං පනො අතතනො පටිපත්තිං පථවිචෙකිත්ති
 ඔවාදගාථාති සඬිං:—

“තස්සා නා වචනං සුත්තං පටාමාරාය සායනං
 පාදෙ පඤ්ඤාලාභිනාන එකමනනං උපාපිසුං
 චෙත්තො සමථමනුසුත්තං අකංසු බුබුසුසායනං.
 රතනියා පුරිමෙ යාමෙ පුබ්බජාතීං අනුසාරං
 රතනියා මජ්ඣිමෙ යාමෙ දිබ්බවක්ඛං විසොධස්සං
 රතනියා පථිමෙ යාමෙ තමොක්කිකං පදලස්සං.
 උදාය පාදෙ වජ්ඣංසු කතා හෙ අනුසායනී
 ඉඤ්ච දෙවා නිදසා සංගාමෙ අපරාජිතං
 පුරකම්බලා විහරියාම තෙවජ්ජමන අනායමා”ති.

ඉමා ගාථා අභාසිංසු.

තඤ්ඤා නා වචනං සුත්තං පටාමාරාය සායනනති: තස්සා
 පටාමාරාය ථෙරියා නිලෙසපටිසන්ත භායනසෙන සායනාභුතං ඔවාද
 වචනං නා නිසමත්තා භික්ඛුනිස්සො සුත්තං පටිපුත්තා සිරසා සමපට්ඨිතා
 උදාය පාදෙ වජ්ඣංසු. කතා හෙ අනුසායනීති: යථා සමපට්ඨිතං
 තස්සා සායනං අසිකතො මනසිකතො යථාපාසකසානෙ නිසිදිතො
 භාවෙනතිස්සො භාවනං මන්තං පාපෙතො අතතනා අසිගතවිසෙසං

1. බු. යථාමාරා. 2. සි. III. පංසුලභිතපාදස්ස.

ආරොමවතුං නිසින්නායනනො උදාය නසසා සන්නිකං ගනවා මහාචේරි
තවානුසාසනී යථානුසිද්ධං අමෙහති කතානි වචනා නසසා පාදෙ පඤ්ච
පතිගිනොත වන්හිසු. ඉඤ්ඤං ව දෙවා නිදසා සංගාමෙ අපග්ගිනානි:
දෙවාසුරසඛිතාමෙ අපරාජිතං විජ්ජාපිං ඉඤ්ඤං තාවතිංසා දෙවා පිය මහා
චේරි මයං නං පුරකකිත්වා විහරියාම අඤ්ඤස්ස කතතබ්බස්ස අභාවනො.
තස්මා හෙ විජ්ජමහ අනාසවාති අහතනො කතඤ්ඤාභාවං පමෙ
දෙනති. ඉදමෙව තායං අඤ්ඤව්‍යාකරණං අනොසි. යං පනෙත්ව අත්තො
අවිහතතං තං හෙයා වුත්තනායමෙව.

හිංසමත්තාහං චේරිනං ගාථාවණ්ණනා

ස ම නතා.

5. 2. 2.

“දුග්ගතාහං පුරෙ ආසි” නති ආදිකා මඤ්ඤ චේරියා ගාථා. අයමපි
පුරිමබ්‍රුදේසු කතාධිකාරා නත්ව නත්ව හවෙ විවට්ඨපනිස්සයං ඩුසලං උප
විණ්ණනති අනුකකමෙන සමගතවිමොක්ඛසමාරා පරිපක්කඤ්ණා ඉමසම්.
බ්‍රහ්මපාදෙ අඤ්ඤතරසම්. බ්‍රාහ්මණ්ගාමෙ අපඤ්ඤාසස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස
හෙහෙ පටිසංඝිං ගණ්හි. නසසා නිබ්බන්ධනො පඨාය නං ඩුලං භොගෙති
පරිකකියං ගතං. යං අනුකකමෙන විඤ්ඤානං පහතා දුකෙතින ජීවති.
අථ තසම් හෙහෙ අභිවානකරොගො උපපජ්ජි, හෙනසස්ස සබ්බෙපි ඤ්ඤානා
මරණව්‍යසනං පාපුණිංසු. යං ඤ්ඤිකකියෙ ජාතො අඤ්ඤත්ව ජීවිතුං
අසකෙකානති කපාලායත්වා ඩුලෙ ඩුලෙ විමර්ශිතා ලබ්ධත භික්ඛානාමරෙන
යාපෙනති එකදිවසං. පට්ඨාමාරාය චේරියා භත්තවිස්සයායානං අගමාසි.
භික්ඛුනියො තං දුකඛිතං ප්‍රදාහිභුතං දිස්වාන සඤ්ජානකාරුඤ්ඤ පියසමුද්ද
වාමරෙන සඛගතෙත්වා නත්ව විජ්ජමානෙන උපමාරමනොගරෙන ආහාරෙන
සන්නපෙපසුං. යං තායං ආමාරසිලෙ පසිදිත්වා චේරියා සනතිකං උපසංඛා
මිත්වා වන්දිත්වා එකමනං නිසීදි. නසසා චේරි ධම්මං කථෙසි. යං තං
ධම්මං සුත්වා යසනො අභිප්පසන්නා සංසාරෙ ව සඤ්ජානසංවේගා පබ්බජි.
පබ්බජිත්වා ව චේරියා ඔවාදෙ ධුත්වා විපස්සනං පඨපෙත්වා භාවනං
අනුපුසුඤ්ඤනති කතාධිකාරතාය ඤ්ඤස්ස ව පරිපාකං ගතත්තා න විර
සෙසව සහ පටිසම්භද්ධති අරහත්තං පත්වා අත්තනො පටිපත්තිං පච්ච
වෙකතිත්වා:-

“දුග්ගතාහං පුරෙ ආසිං විධිවා ව අපුත්තිකා

විනා මිත්තෙති ඤ්ඤිති භත්තාවොලස්ස නාධිගං.

පහතං දණ්ඩඤ්ච ගණ්හිත්වා භික්ඛමානා ඩුලාඤ්ඤා

සිතුණ්ණෙන ව ධයෙනති සන්නවස්සානි මාරිගං.

භික්ඛුනිං පුත දිස්වාන අත්තපානස්ස ලාභිනි

උපසඛිකමමාවොමං පබ්බජ්ජං අනගාරියං.

යා ව මං අනුකම්පාය පබ්බාසෙසි පටාවරා
නානා මං ඔව්දිකාන පරමසේ නියොජයි.
නාසානං වචනං සුඛා අකාසිං අනුසායනිං
අමොක්ඛායකාය ඔවාදෙ තෙ විජ්ජමති අනායාසිං”යි.

උද්භවසෙන ඉමා ගාථා අහාසි.

තථ දුග්ගතාහි: දළිඳු. සුමරු. පබ්බජ්ඣනො පුබ්බ; පබ්බජ්ඣ
කාලනො පටාය හි ඉධ පුග්ගලො නොනෙති අබ්බො වා දළිඳෙ වානි
න වහනබ්බො. ගුණෙති පන අයං ථෙරී අබ්බො යෙව. නෙතාහ:-**දුග්ගතා**
හං සුමර ආසිනති. විධිවාහි: ධවො වුවවති සාමිකො. තදහාවා
විධිවා; මහපුත්තානි අසේ. **අසුතතිකාහි:** පුහාරතිතා. **විනා මිත්තෙහි:**
මිත්තෙහි බ්බුවෙති ව පරිහිනා රහිතා. **හතනවොලසං නාධිගතති:**
හතනසං ව වොලසං ව පාරිසුරිං නාධිගමිං. කෙවලං පන හිකං
පිණ්ඩසං පිලොතිකා කණ්ඩසං ව වසෙන සායව්ඤ්ඤානමතමෙව
අලස්නති අධිපපායො. නෙතාහ:-**“පතනං දණ්ඩකුච ගණ්ඨිකා”**හි
ආදි. තථ **පතනනති:** මහතිකා ගාජනං. **දණ්ඩනති:** ගොසුනබාදිනං
පරිහාරකදණ්ඩකං. **කුලාකුලනති:** කුලනො කුලං, **භිතුණෙහ ව**
භික්ඛනතිහි වසන ගෙගාහාවනො සිත්තෙ ව උණෙහ ව පිළියමානා.
හික්ඛනතිහි: පටාවාරං ථෙරිං සකාය වදති. **පුනාහි:** පච්ඡා; සත්ත
සංවච්ඡරතො අපරහායො. **පරමසෙව්හි:** පරමෙ උත්තමෙ අසේ; නිබ්බාන
ගාමිනිය පටිපද්ධ නිබ්බානෙ ව. **නිකොජස්සිහි:** කමමයානං ආවිකකනති
නියොජෙසි. සෙසං වුත්තානාමෙව.

වජ්ජස ථෙරිසා ගාථාවණ්ණනා

ස ම ත්තා.

පඤ්චකනිපාතවණ්ණනා නිකිතා.

(පේ-12. ගා-80.)

6. 1. 1.

ජකකනිපාතෙ “සංඝ මග්ගං න ජානාසි”හි ආදිකා පඤ්චකන
මත්තානං ථෙරීනං ගාථා. ඉමාපි පුරිමබ්බසු කතාධිකාරා තථ තථ
හවෙ විවට්ඨපනියං කුසලං උපවිණ්ණනියො අනුකකමෙන උපවිත
විමොක්ඛකමාරා හුත්වා ඉමසමිං බුබුප්පාදෙ තථ තථ කුලගෙගෙ
නිබ්බතතිත්වා වසප්පත්තා මාතා පිතුහි පතිකුලං නිතා” තථ තථ
පුත්තෙ උභිත්වා සරාවාසං වසනතියො සමානජාතියං කාදියං
කමමසං කතත්තා සබ්බාච මහපුත්තා හුත්වා පුත්තසොකෙන අභිභූතා
පටාවාරාය ථෙරියා සනතිකං උපසඞ්කමිත්වා වජ්ජිත්වා නිසිතනා අත්තනො
සොකකාරණං ආරොවෙසුං; ථෙරී තාසං සොකං විනොදෙනති:-

“සසස මග්ගං න ජානාසි ආගතස්ස ගතස්ස වා
තං ඤාතො ආගතං සන්තං මම පුනෙතාති රොදසි.

මග්ගං ව ඛෙසස් ජානාසි ආගතස්ස ගතස්ස වා
න නං සමනුසොචෙසි එවං ධම්මො හි පාණ්ණො.

අයාවතො තතා’ ගච්ඡි අනනුඤ්ඤාතො ඉතො ගතො
ඤාතොපි නුත ආගතොචා වසිත්වා කතිපාගතං.

ඉතොපි අඤ්ඤාන ගතො තතො අඤ්ඤාන ගච්ඡති.
පෙනො මනුස්සරූපෙන සංසරන්තො ගම්ඤ්ඤති
සරාගතො තරා ගතො කා තත්ථ පරිදෙවනා”ති

ඉමාහි වතුහි ගාරාහි ධම්මං දෙසෙයි. තා තස්සා ධම්මං පුත්වා
සංස්ථානසංවේගා චරියා යනතිකෙ පබ්බජිංසු. පබ්බජිත්වා විපස්සනාය
කම්මං කරොනතිස්සෙව විමුක්තිපරිපාවනියානං ධම්මානං පරිපාකං ගතත්තා
න විරසෙව සහ පටිසම්භිදාති අරහත්තො පටිභිදතිංසු. අථ තා අධිග්‍යා
රහත්තා අත්තනො පටිපත්තිං පටිවචෙකස්සිත්වා උද්භවකෙන “සසස මග්ගං
න ජානාසි”ති ආදිකාහි ඔවාදගාරාහි සඬිං:-

“අබ්බති වත මෙ සලං දුද්දසං හද්දනිසස්සිතං
යා මෙ සොකපරෙතාය පුත්තස්සාකං ව්‍යපානුදි.

සාඨ අබ්බුලහසලාගං නිව්ඡාතා පරිනිබ්බුතා
මුඛං ධම්මං ව සඬ්ඤං ව උපෙමි සරණං මුනි”න්ති

ඉමා ගාරා විසුං විසුං අභාසිංසු. තත්ථ සසස මග්ගං න ජානාසි
ආගතස්ස ගතස්ස වාති: සසස සන්තස්ස ඉධ ආගතස්ස ආගතමග්ගං වා
ඉතො ගතස්ස ගතමග්ගං වා තිං න ජානාසි. අනන්තර අතීතානාගත
හවුපපත්තිස්සා සක්ඛිය වදති. නං ඤාතො ආගතං සන්තන්ති: තං එවං
අවිඤ්ඤානාගතගතමග්ගං ඤාතොපි ගතිත්වා ආගතමත්තං’ ආගච්ඡන්තො
ව පත අනන්තරමග්ගෙ සබ්බෙන සබ්බං අකතපරිවයසමාගතපුරිසසද්ධිං
සත්තං කෙවලං මම්බං උපපාදෙත්වා “මම පුනෙතා”ති ඤාතො කෙන
කාරණෙන රොදසි? අපාටිකාරතො මම පුත්තස්ස ව අභාතබ්බතො න
එත්ථ රොදනකාරණමඤ්චි අවිප්පායො.

මග්ගඤ්ච වෙගස්ස ජානාසිති: අස්ස තථ පුත්තාහිග්ගස්ස සත්තස්ස
ආගතස්ස ආගතමග්ගං ව ගතස්ස ගතමග්ගඤ්ච ‘අථ ජානෙය්‍යාසි.
න නං සමනුසොචෙසිති: එවම්ච නං න සමනුසොචෙය්‍යාසි. කත්වා
එවං ධම්මො හි පාණ්ණො දිඨ්ඨමෙවෙදි’ හි සත්තානං සබ්බෙති
විසෙති මනාපෙති නානාභාවා විනා භාවා තත්ථ වසවකතිත්තාය අභා
වතො, පථගව අභිසම්පර්ඤං. අසාවිතො නාගච්ඡිති: තතො පර
ලොකතො කෙනවි අයාවතො ඉධ ආගච්ඡි. ආගතොභිදි පාලි. සො
එව අතො අනනුඤ්ඤාතො ඉතො ගතොති: ඉධ ලොකතො කෙනවි

අනුක්‍රමයෙන් පරලෝකය ගනො. කුණාටිති: නිරයාදිනො යනො
 කුණොවි ගනිනො. නුනාති: පරිසරිකායං. වසිටො කතිපාහකනති: කති
 පයදිවසමහතකං ඉධි වසිටො. ඉතොපි අසෙසුන ගතොති: ඉතොපි
 හවතො අසෙසුන ගතො; ඉතො අසෙසුන හවං පරිසරිවසෙන උප
 ගතො. නතො අසෙසුන ගවන්ති: තතොපි හවතො අසෙසුන
 ගමියාති; අසෙසුනෙව හවං උපගමියාති. පෙතොති: අපෙතො තං තං
 හවං උපපජ්ජිතා තතො අපගතො. මනුස්ස රූපෙනාති: නිදසුනමහතා
 මෙන; මනුස්සභාවෙන භිරව්ජානාදිභාවෙන වාති අනො. සංස
 රතෙනාති: අපරපරං උපපන්නිවසෙන සංසරතො. සථා ගතො
 නථා ගතොති: සථා අවිසුසුනගතිතො ච අනාමනතිතො ආගතො
 තථා අවිසුසුනගතිතො අනුක්‍රමයෙන් ගතො. කා නිසංස
 දෙවනාති: තත් භාදික අවසවනති සථාකාමාවචරෙ කා නාම පරි
 දෙවනා. කිං පරිදෙවතෙන පයොජනනති අනො. සෙසං වුත්තනස
 මෙව.

එන් ව ආදිනො වතසො ගාථා පටාචාරය ථෙරියා තෙසං පඤ්ච
 මහතානං ඉප්පිසතානං සොකවිනොදනවසෙන විසුං විසුං භාසිතා. තසාං
 ඔවාදෙ ධනා පබ්බජිතා අධිගතවිසෙසාති තාති පඤ්චසමමහතාති භික්‍ෂු
 නිති ඡපි ගාථා පටෙවකං භාසිතාති දධබ්බා. පඤ්චසනා පටාචාරයති:
 පටාචාරය ථෙරියා සනතිකෙ ලබ්බවාදතාය පටාචාරය වුත්තං අවෙදිසුනති
 කතා පටාචාරාති ලබ්බතාම පඤ්චසනා භික්‍ෂුනිතො.

පඤ්චසමමහතානං ථෙරියං ගාථාවණනා

ය ම නො.

6. 1. 2.

“පුත්තකසාකෙතං අට්ඨා”ති ආදිකා වාසෙණීයා ථෙරියා
 ගාථා. අසමි පුරිමවුබෙසු කතාධිකාරා තත් තත් හවෙ විවට්ඨපතිසස
 යං කුසලං උපවනනති අනුක්‍රමයෙන් සමහතවිමොක්ඛසමාරා දෙව
 මනුස්සසු සංසරනති ඉමසමි. බුබුළාදෙ වෙසාලියං කුලගෙගෙ
 නිබ්බතතිතා වසප්පනා මාතාපිතුති සමානජාතිකසස කුලපුත්තසස
 දිනනා පතිකුලං ගනනා තෙන සමි. සුබසංවාසං වසනති එකං පුත්තං
 ලභිතා නසමි. ආධාපිතා පරිධාපිතා විවරණකාලෙ කාලකතෙ පුත්තා
 සොකෙන අවිතා උමමහතිකා අනොසි. යා සුතකෙසු සාමිකෙ නිකිව්ජං
 කරොනොසු තෙසං අජානනානං යෙව පලාසිතා යනො තතො පරිබ්බ
 මනති මිට්ඨිලානගරං උමපත්තා. තත්දදස¹ හගවනනං අනතරවිටිසං
 ගවන්තනං දනනං ගුහනං සනතිනිසං² නානං. සත දසසතෙන බුබුළු
 භාවතො අපගකුමොද පකතිවිත්තං පටිලභි. අපසාසා සථා සබ්බතෙන
 ධම්මං දෙසෙසි. යා නං ධම්මං සුතා පටිලබ්බංවොසා සථාරං පබ්බජ්ජං
 යාවිතා සජ්ජ ආණාය භික්‍ෂුනිසු පබ්බජිතා කතපුබ්බත්ථවා විපසානං

1. සි. II. දසබලං. 2. මු. සංසත.

පඨපෙනා, සවෙනා වායමනා පරිපක්කකුණතාය න පිරසෙසව සහ පරිසමසිද්ධි අරහතනං පනා අත්තනො පරිපක්කං පඨව්වෙනසිනා උදනවසෙන -

“පුත්තසොකෙනා’හං අට්ඨා, ඛිත්තවිත්තා විසඤ්ඤිති නග්ගා පඨිණ්ණකෙසි ච තෙන තෙන විචාරිහං.

වසිං සඛකාරකුටෙසු සුසානෙ රටියාසු ච අවරිං තිණි වසානි බ්ලපිපායා සමපට්ඨා.

අථදදසාසිං සුගතං නගරං මිටිලං පඤ්ඤාදනනානං දමෙතාරං සම්බුධිමකුණො හසං.

සවිත්තං¹ පටිලබ්භාන වඤ්ඤානා උපාපිසිං සො මෙ බ්ලමමදසෙසි අනුක්ඛපාය ගොතමො.

නසස්ස ධම්මං සුඤ්ඤානා පබ්බජිං අනගාරියං සුඤ්ඤානා සත්ථව්වනෙ සමන්තාසාසිං පදං සිවං.

සමෙබ් සොකා සමුවජ්ඣනා පභිනා එතදනතිකා පරිඤ්ඤානා හි මෙ චජ්ඣ යතො සොකානසමභවො”ති.

ඉමා ගාථා අභාසි.

තඤ්ඤා අට්ඨාති: අට්ඨිතා; අසමෙව වා පායො. අට්ඨිතා පිළිකාති අපො. ඛිත්තවිත්තාති: සොකුමමාදෙන ඛිත්තහදයා. තතො එව පකති සඤ්ඤාය විගමෙන විසඤ්ඤිති. නිරාතනපාභාවතො අපගතවන්තාය නග්ගා විබුත්තකසතාය පඨිණ්ණකෙසි. තෙන තෙනාති: ගාමෙන ගාම: නගරෙන නගරං විටියා විටිං විවරිං අහං. අථාති: පටිපාඋමාදසංවත්තති යස්ස කමමස්ස පරික්කපෙ. සුගතාති: සොහනගමනතතා සුඤ්ඤං ධානං ගතතතා සමමාගදතතා සමමාවගතතතා සුගතං හගවතනං. මිටිලං පඤ්ඤාති: මිටිලාහිමුබං මිටිලානගරහිමුබං; ගමන්තනනති අපො.

සවිත්තං පටිලබ්භානාති: බුධානුභාවෙන උමාදං පහාය අත්තනො පකතිවිත්තං පටිලභිනා. සුඤ්ඤානා සුඤ්ඤා වචනෙති: සත්ථ සමමා සම්බුධිස්ස සාසනෙ යොගං කරොනති ගාවනං අනුසුඤ්ඤානා. සමන්තාසාසිං පදං සිවං සිවං: සිවං බෙමං චතුහි යොගෙහි අනුපද්දනං නිබ්බානං පදං සමජ්ඣ අභාසිං. එතදනතිකාති: එතං ඉද්දති මයා අධිගතං අරහතනං අනෙතා පරියොසානං එතෙසානං=එතදනතිකා; සොකා. නද්දති තෙසං සමභවො අඤ්ඤිති අපො. සෙතො සොකානසමභවොති: යතො අනෙතා නිප්ඤ්ඤානලක්ඛණානං සොකානං සමභවො, තෙසං සොකානං පවුපාද භාක්ඛකිකසිකානා වත්ථ අධිසානාති ඤාතතීරණපහාණපරිඤ්ඤාති පරිඤ්ඤානා. තසමා සොකා එතදනතිකාති යොජනා.

වාසෙසිසා පේරිසා ගාථාවණ්ණසා

ස ම න්නා.

6. 1. 3.

“දහරා කිං රූපවතී”¹හි: ආදිකා බෙමාය පෙරියා ගාථා, අයං කීර පදමුත්තරස්ස ගතවතො කාලෙ හංඝවතීනගරෙ පරාධිනවුත්තරා පරෙසං දුසි අහොසි, සා පරෙසං වෙය්‍යාවච්චකරණෙන ජීවිකං කප්පනතී එකදිවසං පදමුත්තරස්ස සමමාසමුබ්බස්ස අග්ගසාවකං සුථා තඤ්ථරං පිණ්ඩාය වරන්තං දිස්වා තයො මොදකෙ දන්වා තං දිවසමෙව අනගන්තා කෙසෙ විස්සරේන්ත්වා ථෙරස්ස දුතං දන්වා “අනාගතෙ මහා පඤ්ඤා බුබ්බසාපිකා හවෙය්‍ය”²නති පඤ්ඤා කන්වා යාවජීවං ඩුසලකමෙව අප්පමන්තා හුන්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තී අනුක්කමෙන ජිකාමසග්ගෙ¹ තෙසං තෙසං දෙවරුණුනං මහෙසීහාවෙන උප්පන්නා මනුස්සලොකෙපි අනෙකචාරං වක්කමාන්තං මණ්ඩලරුණුනං ච මහෙසීහාවං උපගතා මහාසම්පත්තියො අනුභවන්තා .විපසංඝස්ස ගතවතො කාලෙ මනුස්ස ලොකෙ උප්පජන්තා විඤ්ඤානං පන්තා සත්ථුසන්තීකෙ ධම්මං සුන්තා පටිලඛිතංවෙගා පබ්බජන්තා දසවස්සගහස්සාති බුහුවරියං වරන්තී ඛුද්දසුතා ධම්මකපිකා හුන්වා ඛුද්දන්තස්ස ධම්මකපන්තාදිනා පඤ්ඤාසංවත්තා නිසකමං කන්වා භන්තා වජිත්වා සුගතීසු යෙව සංසරන්තී ඉමසමී කප්ප ගතවතො ච කාකුඝඝිස්ස ගතවතො ච කොණාගමගස්ස කාලෙ විභවසම්පන්නා කුලෙ නිබ්බත්තන්තා විඤ්ඤානං පන්තා මහන්තං සංඝාරමං කාරෙත්වා බුබ්බමුබ්බස්ස භික්ඛුසංඝස්ස නිශ්ඝාදෙසි, ගතවතො පන කාසංසදසබලස්ස කාලෙ කිංකිස්ස කාසිරඤ්ඤා සබ්බපේසිකා ඝමිණීන්තාම සිතා හුන්වා සත්ථු සන්තීකෙ ධම්මං සුන්තා පටිලඛිතංවෙගා අගාරෙයෙව සිතා විසතිවස්සසගස්සාති කොමාරිබුහුවරියං වරන්තී සමණගුත්තාදීති අත්තානො හවිතීති සසීං රමනීයං පරිවේණං කාරෙත්වා බුබ්බමුබ්බස්ස භික්ඛුසංඝස්ස නිශ්ඝාදෙසි, එවමෙසා ධජා තත්ථ හවෙ ආසත්තාගතං උලාරං පුඤ්ඤකමමං කන්වා සුගතීසු යෙව සංසරන්තා ඉමසමී බුබුද්ධාදෙ මගධිරසෙ සාගලනගරෙ රජකුලෙ නිබ්බත්ති, බෙමාතිස්සා නාමං අහොසි සුවණ්ණවණ්ණා කඤ්චිතසන්තිහත්වා,² සා වසප්පන්නා භිමිභාරෙඤ්ඤා ගෙහං ගතා, සත්ථි වෙඨවනෙ විහරන්තො රූපමත්තා හුන්වා රූපෙ දෙසං දස්සෙතීති සත්ථුදස්සනාය න ගව්න්ති රාජා මනුස්සස්සි වෙඨවනස්ස වණ්ණං පකාසෙත්වා දෙවියා විහාරදස්සනාය වින්තා උප්පාදෙසි, අථ දෙවි විහාරං පසිසිස්සාමිති රාජානං පටිපුට්ඨ, රාජා විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං අදිස්වා ආගන්තුං න ලභිස්සතීති වන්තා පුරියානං සඤ්ඤාං අදුසි බලකකාරෙනපි දෙවිං දස බලං දෙසස්සාථාති, දෙවි විහාරං ගන්ත්වා දිවසගාගං බෙපෙත්වා නිවහොත්තනී සත්ථාරං අදිස්වාම ගන්තුං ආරබ්වා, අථ නං රජපුරියා අනිව්න්තනිමි සත්ථුසන්තිකා නාමිසු, සත්ථා නං ආගමිත්තං දිස්වා ඉසියා දෙවච්ඡරා සදිසං ඉපිං නිව්ඤ්ඤිත්වා කාලපණ්ණං ගහෙත්වා විජයමානං අකාසි, බෙමා දෙවි දිස්වා විනොසි, එවරූපා නාම දෙවච්ඡරපටිභාගඉත්ථියො ගත

වනෝ අපද්‍රව්‍ය ජාතිකයා. අහං එතාසං පරිවාරිකයාපි¹ නාපාහොමි මනමි
නිකකාරණා පාපවිභාසය වසෙන නයාති නිමිත්තං ගතොති තමෙව
ඉඤ්චං ඔලොකයමානා අයාසි. අථස්සා පස්සන්තියාව සන්තු අධිජානබලෙන
සා ඉඤ්චී පඨවෙයං අතිකකම මජ්ඣිමවයං මජ්ඣිමවයමි අතිකකම
පච්ඡමවයං පත්වා බණ්ඩදන්තා පලිතකෙසා වලිහනවා හුත්වා සඬං තාල
පණ්ණෙන පරිවහතිත්වා පති. තතො බෙමා කතාසිකාරත්තා එවං විනොසි
එවං විධමි සරීරං ජදිසං විපතං. පාපුණී මස්සමි සරීරං එවං ගති
තමෙව හවස්සතිති, අථස්සා විත්තාචාරං ඤාත්වා සන්තා:-

‘යෙ රාගරත්තානුපතනති සොනං
සයං තතා මකකට්ඨොව ජාලං
එතමි ඡෙත්වාන වජ්ජනති ධීරං
අනපෙකිනො සබ්බදුක්ඛං² පහාය”ති.

ගාථාමාහ.

සා ගාථාපරියොයානෙ සහ පටිසම්බද්ධි අරහත්තං පාපුණීති අස
කථාපු ආගතං. අපද්‍රව්‍යෙන පන ඉමං ගාථා සුත්වා සොනාපකතිඵලෙ පතිසිත්තා
රාජානං අනුජානාපෙජ. පබ්බාදි. අරහත්තං පාපුණීති ආගතං.
තත්ථායං අපද්‍රව්‍යපාලි:-

“පද්මවුත්තණි නාම ජිනො සබ්බධමෙවසු මහබ්බමා
ඉතො සතසහස්සමිති කප්පෙ උපපජ්ඣි නායකො.

තද්දහං හංසවතියං ජාතා සෙසිකුලෙ අහුං.
නාතාරතන පරෙජානෙ මහාසුබසමපටිත්තා.

උපෙත්වා තං මහාවීරං අස්සොසිං ධම්මදෙසනං
නමො ජාතපපසාද්දහං උපෙති³ සරණං ජිනං.

මාතරං පිතරං වාහං ආයාචිත්වා විනායකං
නිමන්තයිත්වා සත්තාහං භොජයිං සහ සාවකං.

අතිසක්කන්තෙ ව සත්තාහෙ මහාපඤ්ඤනමුත්තමං
භික්ඛුනිං එතදග්ගමති ධම්මෙ නිරසාරමි.

භං සුත්වා මුද්දිහා හුත්වා පුතො තස්ස මහෙසිනො
කාරං කත්වාන භං ධානං පණිපට්ඨ පණිදුහිං.

තතො මම ජිනො ආහ සිජ්ඣනං පණිධි තව.
සසබ්බෙස මෙ කතං කාරං අප්පමෙයාරථලං තයා.

සතසහස්සෙ ඉතො කප්පෙ ඔකකාකුකුලසංඝාතො
භොගමො නාම නාවෙන සන්තා ලොකෙ හවිස්සති.

තස්ස ධම්මෙසු දයාදා ඔරසා ධම්මනිමිත්තා
එතදග්ගං අනුප්පත්තා බෙමා නාම හවිස්සති.

හොන කමෙවන සුකහොන වෙහනා පණ්ඩිති ව
ජනිතා මානුසං දෙහං තාවතීංසුපගං අහං.

තතො චුතා යමවගං නහොහං භුසිතං ගතා
තතො ව නිවමාණරතීං වසවහතිපුරං තතො.

යථ යථුපපජ්ජාමි තස්ස කමෙස්ස වාහයා
තථ තථෙව රුජ්ජනං මහෙසිහතමකාරයිං.

තතො චුතා මනුස්සතො රුජ්ජනං වකකවතනීනං
මණ්ඩලීනඤ්ච රාජ්ජනං මහෙසිහතමකාරයිං.

සමපතනීං අනුභොතිනා දෙවෙසු මනුජේසු ව
සබ්බථ සුඛිතා හුතා නෙතකපෙපසු සංසරිං.

එකනවුතෙ ඉතො කපො විපංසී ලොකනායකො
උපපජ්ජි වාරුදස්සනො සබ්බධමවිපස්සනො.

තමහං ලොකනායකං උපෙතා නරයාරමිං
ධමමං පණ්ණිතං සුඛිතා පබ්බජිං අනගාරියං.

දසවස්සසහස්සානි¹ තස්ස විරස්ස සාසනෙ
බ්‍රහ්මවරියං චරිතානා සුභතයොගා ඛත්‍රස්සතා.

පච්චයාකාරකුසලා වතුසච්ච විසාරදා
නිපුණා විතතකපිකා යථුසාසනාකාරිකා.

තතො චුතාහං භුසිතං උපපන්නා සසස්සිනී
අධිභොමි² තනිං අඤ්ඤා බ්‍රහ්මචාරිඛලෙනහං.

යථ යථුපපන්නාහං මහාභොගා මහඛිනා
මෙධාවිනී රූපවතී³ විනීතපරිසාරි ව.

හවාමි තෙන කමෙවන යොගෙන ජිනසාසනෙ
සබ්බා සමපතනියො මය්හං සුලභා මනසො පියා.

යොපි මෙ හවතෙ භහතා යථ යථ ගතායපි
විමානෙති න මං කොච පටිපතතිඛලෙන මෙ.

ඉමසමිං හදදකෙ කපො බ්‍රහ්මඛත්‍රු මහායයො
නාවෙන කොණාගමනො උපපජ්ජි වදන්තං වරෙ.

තදහං බාග්ණසියං සුසම්ඛකුලපජා⁴
ඛතඤ්ජානී සුමෙධා ව අහමි ව තයො ජනා.

සඛකාරාමවදාසිමහ දුනං සාහස්සිකං පුරෙ⁵
සඛස්ස ව විහාරමි උද්දස්ස කාරිකා මයං.⁶

1. මු. අසිනී. 2. සි. I & II. අනිභොසි. 3. ම. අ. සිලවතී. 4. ම. අ. කුලඛිතා.
5. සි. II & III. නෙතකාහස්සිකෙ මුතෙ. 6. සි. II. අ. කසිකා. කාරිකාමයං.

තනො වුනා මයං සබ්බා නාවතියුපගා අනු
සසසා අග්ගතං පතනා මනුසොසු තපෙව ව.

ඉමසමිං යෙව කප්පමති බ්‍රහ්මඛණ්ඩු මහාසො
කසොපො නාම නාමෙන උපපජ්ඣි වදනං වරෙ.

උපසාකො මහෙසියං තද ආසි නරියොරො
කාසිරජා කිකිනාම බාරණපිපුරුත්තමො.

තසාසං ජෙසිනා සිතා සමඤ්ඤති විසසුතා
ධම්මං සුත්වා ජිනග්ගසං පබ්බජ්ජං සමරොවසිං.

අනුජානි න නො තානො අගාරොව තද මයං
විසංවසංසගසානි විචරිතො අතඤ්ඤිතා.

කොමාරි බ්‍රහ්මවරියං රාජකඤ්ඤා සුබ්බසිතා
බ්‍රහ්මපසානතිරතා මුදිතා සත්ත සිතරො.

සමඤ්ඤි සමණගුහතා ව භික්ඛුනි භික්ඛුදාසිකා
ධම්මා වෙව සුධම්මා ව සත්තමි සබ්බදාසිකා.

අහං උපපලවණ්ණො ව පටාවාරා ව භූණ්ඩලා
කියාගොතමි ධම්මදිනතා විසාබා ගොති සත්තමි.

කදවි සො නරාදිවෙවා ධම්මං දෙසෙසි අබ්බතං
මහාතිද්දහ සුත්තනතං සුත්වා තං පරියාපුණිං.

තෙති කමෙමති සුකතෙති වෙත්තාපඤ්ඤිති ව
ජ්ඣිත්වා මානුසං දෙහං තාවතියං අගඤ්ඤිතං.

පටජ්ඣෙ ව හවෙදනි සාගලාසං පුරුත්තමො
රඤ්ඤා මද්දසං සිතමති මනාසා දසිතා පියා.

සහ මෙ ජාතමතෙනා¹ බෙවහතමති පුරෙ අනු
තනො බෙමාති නාමං මෙ ගුණතො උපපජ්ඣට.

සද්දහං යොබ්බතං පතනා රුපවණ්ණවිභුසිතා²
තද අදාසි මං තානො බිම්බිසාරසං රාජිනො.

තසාසං සුපසිය ආසිං රුපකෙලායනො රතා
රුපානං දෙසවාදිති න උපෙසිං මහාදසිං.

බිම්බිසාගේ තද රාජා මමානුග්ගහමුඛියා
වණ්ණසිත්වා වෙච්චනං ගායකො පාපසි මමං.

රමමං වෙච්චනං යෙන න දිසං සුගතාලයං.
න තෙන නඤ්ජං දිසං ඉති මඤ්ඤාමසො මයං.

සෙන වෙළුමනා දිසා නරනඤ්ඤානඤ්ඤානා
සුද්ධිං නඤ්ඤානා භෙතන අමරිඤ්ඤානඤ්ඤානා.

විශාය නඤ්ඤානා දෙව්‍යා භවරිඤ්ඤානා මහිතලා
රමමං වෙළුමනා දිසවා න තප්පනති සුච්චිතා.

රුජපුඤ්ඤානා නිබ්බතතාං බුධිපුඤ්ඤානා භුසිතාං
කො වහතාං තස්ස නිසෙස්සං වනස්ස අණ්ණස්සං.

තං සුච්චා වනස්සමිඤ්ඤානං මම සෙත්තමනොගරං
දද්දිකාමා තමුස්සානං රඤ්ඤානා ආරොවයිං තදා.

මහතා පරිවාරෙන තදා ව සො මහිතති
මං පෙසෙසි තමුස්සානං දස්සනාය සමුස්සකං.

ගච්ඡ් පස්ස මහාභොගෙ වනං නොහාරස්සායනං
යං සදා භාති සිරියා සුගතාභාසුරඤ්ඤානං.

යදා ව පිණ්ඩාය මුනි ගිරිබ්බජ්ජුරුතමං
පවිසොගං තදා සෙව වනං දද්දිපාගමිං.

තදාහං පුලලවිපිනං නානාභමරකුජිතං
කෝකිලාගිතසගිතං මයුරගණනවිතං.

අප්පසද්දමනාකිණ්ණං නානාවඛකමභුසිතං
කුටිමණ්ඩපසඛිකිණ්ණං යොගිවරවිරාජිතං.

විවරනති අමඤ්ඤාසං සඵලං නයනං මම
තස්ථාපි¹ තරුණං හිකුං යුතතං දිසවා විවිතතයිං.

ථදිසෙ විපිනෙ රමෙම සිතොයං නවයොබ්බතෙ
වසනතමිව කතෙනත රුපෙන ව සමනවිතො.

නිසිපොනා රුකබමුලමහි මුණ්ණො සඛිකාට්ඨාරුතො
කොයගො මනායං හිකුං හිනිං විසයජං රතීං.

නායු නාම ගහයෙන කාමං භුතියා යථාසුඛං
පච්ඡා ජණ්ණෙන ධම්මොයං වරිතබ්බො සුභද්දකො.

සුඤ්ඤානානි පිදිතානා ගක්ඛගොහං ජිනාලං
උපෙතො ජිනමද්දකම්භි උදයනාංව භාතරං.

ඵකකං සුඛමාසිතං විජමානං වරිතියා
දිසවානෙවං විවිතෙනයිං නායං ලුඛො නරායගො.

සා කඤ්ඤා කනකාභාසා පද්මානනලොවනා
බිම්බොඤ්ඤා භුඤ්ඤානා මනොනොතනරසායන.

තෙමදෙලාහසවණා කලසාකාර¹සුළුනි
වේදිමස්සාව සුසොණී රමොරුවාරුහුණා.

රහංසකුපයංව්‍යානා නිලාමස්² නිවාසනා .
අතප්පනෙය්‍යරූපෙන භාවහාවසමනචිතා.

දිසවා තමෙව විනේනසිං අහොයං අහිරුපිනි
න මයානෙන නොනොන දිඨපුබ්බා ඩුද්ධනං.

තතො ජරුහිතුතා සා විවණණා විකතානනා
ජිනා³දනතා සෙනසිරා සලාලවදනාසුචි.

සඬිතිතතකණණා සෙනකඬි ලම්බා සුභපයොධිරා
චලිපිතතසබ්බසිති සිරාවිතතදෙහිනි.

නතසිතා දණ්ඩද්විතා උප්පාසුලිකා කිසිකා
පවෙධමානා පනිනා නිසසනනී මුත්‍රං මුත්‍රං.

තතො මෙ ආසි සංවෙගො අබ්බුතො ලොමහංසනො
ධිරත්ථු රූපං අසුචං රමනෙන යත්ථ බාලිකා.

තද මහාකාරුණිකො දිසවා සංවිග්ගමානසං
උදග්ගවිනේතා සුගතො ඉමා ගාථා අභාසථ.

“ආතුරං අසුචං සුභිං පසං ඔබ්බෙම සමුසංසං
උග්ගරනනං පග්ගරනනං බාලානං අභිනාදිතං.

අසුභාය චන්තං ගාවෙහි එනග්ගං සුසමාහිතං
සති කායගතාතසත්ථ නිබ්බිද බහුලා භවි.

යථ ඉදං තථා එතං යථා එතං තථා ඉදං
අස්සත්තසද්ධි බතිධා ව කායෙ ඡන්දං චිරජය.

අනිමිතසද්ධි භාවෙහි මානානුයයමුජ්ජ්‍ය
තතො මානාහිසමයා උපසන්නා වරිසසසි.

යෙ රුගරතතානුපතනනි යොනං
සයං කනං මකකටකොව ජාලං.
එතමපි ඡේතාන පරිබ්බජනනි
අතපෙකඬිනො කාමසුඛං පහාය”

තතො කලලිකවිහංගං මං ඤාතාන නරසාරජි
මහාහිද්දනං, දෙසෙසි සුභතනනං විනායය මෙ.

සුභා සුභතනනං සෙයං තං පුබ්බසඤ්ඤමනුසාරිං
තත්ථ සිතාව ගංසනනී ධම්මවකුට්ඨං විසොධසිං.

1. ම. අ. කලිකා.

2. ම. අ. නිලමස්.

3. ම. අ. නිතා.

නිපතීනා මහෙසියා පාදමුලමි නාවදෙ
අවමයං දෙසනායාය දුදං වචනමමුචිං.

නමො හෙ සබ්බදස්සාපි නමො හෙ කරුණාකර
නමො හෙ නිණ්ණසංසාර නමො හෙ අමතං දදං.

දිසීගහනපකඛන්තා කාමරාග පිමොතිතා
තයා සමමා උපායෙන මිනිනා විනායෙ රතා.

අදස්සනෙනා පිබ්බොගා තාදියානා මහෙසිනා
අනුභොගානි මහාදුකඛං සත්තා සංසාරයාගරෙ.

යද්දහං ලොකසරණං අරණං මරණන්තගුං
නාදද්දයාමි අදුරඨං දෙසියාමි තමවමයං.

මහාතිතං පරදදං අභිනොති පියඛිතිතා
නොපෙසිං රුපනිරතා දෙසියාමි තමවමයං.

තද මධුරජාලෙඝායො මහාකාරුණිකො ජනො
අවොච නිඨ ඛෙමෙති සිඤ්චනොනා අමතෙන මං.

තද පණමහ සිරසා කන්ධා ච නං පදකඛිණං
ගන්තා දිසවා නරපතීං ඉදං වචනමමුචිං.

අහො සමමා උපායො හෙ විනතිනොයමරිඤ්ච
චනදස්සනායාමය දිසො නිබ්බානනො මුනි.

යදි හෙ රුච්චතෙ රාජ සායනෙ තස්ස තාදිනො
පබ්බජ්ජාමි රුපෙනා නිබ්බින්නා මුනිවාදිනා.

අඤ්ඤාං පණගෙනාන තදහ ස මහිපති
අනුජානාමි හෙ භද්දෙ පබ්බජ්ජා තච සිජ්ඣතු.

පබ්බජ්ජිනා තදවාහං අධමායෙ උපසිතෙ
දීපොදයඤ්ච හෙදං ච දිසවා සංවිග්ගමානසා.

නිබ්බින්නා සබ්බසංඛාරෙ පච්චයාකාරකොපිද
චතුරෙඤ්ඤ අතිකකමම අරහත්තමපාපුණිං.

ඉසිසු ච ට්ඨි ආසිං දිබ්බාය සොතධාතුයා
චෙතොපරිඤ්ඤාසං වසී වාපි භවාමහං.

පුබ්බජිතායා ජානාමි දිබ්බචකමුං පියොධිතං.
සබ්බායවා පරිකඛිණා නත්ති දුනි පුනඛගමො.

අභිධම්මනිරුත්තිසු පටිභානෙ තථොච ච
පරිසුඨං මම ඤ්ඤං උපපන්නා බුධසායනෙ.

කුසලාහං විසුඬිසු කථාවඤ්ච විසාරද
අභිධම්මනායඤ්ඤා ච වසී පත්තමහි සායනෙ.

තභො භොජන වස්ත්‍රසම්මං රක්ඛන්තං කොසලසාමිනා
පුච්ඡතා නිපුණේ පඤ්ඤා ව්‍යාකරෙන්නරී යථා තථං.

තදපි රජා සුගතං උපසඤ්ඤාමම පුච්ඡථ
තථෙව බුද්ධො ව්‍යාකාසි යථා තෙ ව්‍යාකතා මයා.

ඒතො තසම්මං ගුණේ භූමියා එතදග්ගෙ යථෙසි මං
මහාපඤ්ඤානමග්ගාහි භික්ඛුහිනං නරුහතමො.

කිලෙසා ඤාපිතා මග්ගාං පෙ=කතා බුධස්ස සාසන”හරි.

අරග්ගතං පන පච්චා ඵලසුඛෙන නිඛාණසුඛෙන ච විහරන්තරියා
ඉම්මස්ස ථේරියා සතිපි අඤ්ඤාසංඛිණ්ණසම්පූර්ණපඤ්ඤානමග්ගානං
තස්මිං පන කතාසිකාරත්‍යාය මහාපඤ්ඤාභාවො පාකවො අහොසි. තථා
ති තං භගවා ජෙතුවතමහාවිහාරෙ අරියගුණමරෙක්ඛ නිසින්නො පටිපාටියා
භික්ඛුනියො යානන්තරෙ යථෙන්නො “එතදග්ගං භික්ඛවෙ මම සාපිකානං
භික්ඛුනිනං මහාපඤ්ඤානං යදිදං ඛෙමා භික්ඛුහි”ති මහාපඤ්ඤානං
අග්ගසානෙ යථෙසි. තමෙකදිවසං අඤ්ඤානරසම්මං රුක්ඛමුලෙ දිවා
විහාරං නිසින්නා මාගො පාපිමා හරුණරුපෙන උපසංකම්මිනා කාමෙති
පලොභෙන්නො:-

“දහරා ත්වං රුපවති අභමපි දහරෙ සුචා

පඤ්ඤාබ්‍රහ්මකෙන තුරියෙන එති ඛෙමෙ රමාමසෙ”ති¹

ගාථමාග. තස්සඤ්ඤා:-ඛෙමෙ ත්වං හරුණපපත්තා යොබ්බතො සිතා
රුපසම්පන්නා අභමපි හරුණො සුචා තසමා මයං යොබ්බඤ්ඤාං අඛෙපෙත්වා
පඤ්ඤාබ්‍රහ්මකෙන තුරියෙන චර්ජමානෙන එති කාමබ්බිකාරනීති රමාම”
කිලාමාහි. තං සුචා යා කාමෙසු සබ්බධමෙමසු ච අත්තන්නො විරත්ත
භාවං තස්ස ච මාර්ගාවං අත්තාහිනිවෙසෙසු සත්තෙසු අත්තන්නො ථාම”
ගතං අපසාදං කතාබ්බිකානඤ්ඤා පකාශෙනරි:-

“ඉම්මිනා පුරිකායෙන අභුරෙන පහඤ්ඤානා

අට්ඨියම්මි හරායම්මි කාමභණ්ණා සමුග්ගා.

සහතිසුලුපමා කාමා බ්බිකායං අභිකුට්ටනා

යං ත්වං කාමරහිං බ්‍රුසි අරහි දැනි යා මම.

සබ්බස්මි විග්ගා නඤ්ඤි තමොක්ඛකොසො පදුලිහො

එවං ජානාති පාපිම නිග්ගො තිමසි අත්තකා.

නක්ඛත්තානි නමස්සත්තා අග්ගිං පරිවරං වතෙ

සථාභුමිං අජානන්තා බාලා සුභිං අමඤ්ඤථ.

අභඤ්ඤා භබ්බා නමස්සන්තරී සම්බුධං පුරිසුග්ගමං

පරිමුත්තා සබ්බදුක්ඛෙති සත්ථි සාසනකාරිකා”ති

ඉමා ගාථා අභාසි.

තඬ අගභිං පරිවරං වනෙහි: තපොවනෙ අග්ගහුතං පරි
වරනො සඨාභුවමං අජානනතාති: පවතතියො සඨාභුතං අපරි
ජානනා. සෙසමෙථ ගෙඨාච්ඡානනායනා උත්තානමෙව.

වෙමාස ථෙසො ගාඨාවණනා

ය ම නා. —

6. 1. 4.

“අලඛකතා සුවසනා”ති: ආදිකා සුජාතාස ථෙරසා ගාථා. අයමි
පුරිමවුචෙසු කතාධිකාරා තඬ තඬ ගවෙ විවට්ඨපතියසං ඤාසලං උප
විනනති අනුක්කමෙන සමහතවිමොක්ඛයමාරා හුනා ඉමසමි බුබුප්පාදෙ
සාකෙතනගරෙ සෙගීඤ්ඤ නිබ්බතනා වයප්පනා මානාපිතුති සමාන
ජාතිකසං සෙසිපුත්තසං දිනනා හුනා පඨිඤ්ඤං ගතා තඬ තෙන සභිං
සුඛසංවාසං වසනති එකදිවසං උය්‍යානං ගතො නක්ඛතනකීලං කීලීනා
පරිජනෙන සභිං නගරං ආගමිජනති අඤ්ජනවනෙ සථාරං දිසවා පසන්න
මානසා උපසඤ්ඤාමිනා වඤ්ඤා එකමනතං නිසීදි. සථා තසං ආනුපුබ්බි
කථං කථෙතා කල්ලවිතත්තං ඤාතා උපරි සාමුක්කංසිකං ධම්මදෙසනා
පසාසෙසි. සා දෙසනාවසානෙ අත්තනො කතාධිකාරතාය ඤාණපරි
පාකං ගතනතා ව සත්ථු ව දෙසනාවිලාසෙන යථානිසිත්තාව සහ පටි
සමභිද්ධති අරහතනං පඤ්ඤා සථාරං වඤ්ඤා ගෙන ගතො සාමිකං
මානාපිතරෙ ව අනුජානාපෙතා සත්ථු ආණාස භිකූචුපසංගං ගතො
භිකූචීනා සනතිනෙ පබ්බජි. පබ්බජිනා ව අත්තනො පටිපතති පට්ඨ
වෙක්ඛිනා උද්‍යතවසෙන:-

“අලඛකතා සුවසනා මාලිනී වඤ්ඤාකම්මා
සබ්බාගරණසඤ්ජනා දුසි ගණපුරත්තමා.

අනතං පානඤ්ච ආදය බජ්ජගොජ්ජමනප්පකං
ගෙගහො තික්ඛමිත්තාන උය්‍යානමභිගාරසිං.

තඬ රමිත්තා කීලීනා ආගමිජනති සකං ඝරං
විහාරං දද්ධං පටිසිං සාකෙතන අඤ්ජනා වනා.

දිසවාන ලොකපජ්ජානං වඤ්ඤාන උප්පිසිං
සො මෙ ධම්මදෙසෙසි අනුක්කමපාය වකඛුමං.
සුඤ්ඤා ව බො මගෙසියස සට්ඨං අප්පට්ඨිජ්ඣානා
තඤ්ච විරජං ධම්මං පුසංසිං අමතං පදං.

තනො විඤ්ඤානසම්මො පබ්බජිං අනාගාරියං
තිස්සො විජජා අනුප්පනා අමොඝං බුධියාසන”තාති

ඉමා ගාථා අභාසි

තත් අලංකාරානි: විභුසිතා; තං පන අලංකාරාකාරං දස්සෙතුං
 “සුචක්ඛා මාලිනි වඤ්ඤාකකිනා”ති වුත්තං. තත් මාලිනිනි: මාලා
 ධාරිනී. වඤ්ඤාකකිනානි: වඤ්ඤානුලිභා. ඝණිගරණකඤ්ඤානානි:
 හස්තපගාදිනි සබ්බෙති ආභරණෙහි අලංකාරවසෙන සඤ්ජාදිතසරීරං.
 අනන් පානං ච ආදාය වජ්ජගොජ්ජමනසසකනති: සාලිමදනාදි
 අනන් අමබ්පානාදිපානං පිඨබාදනියාදිබජ්ජං අවසිඨං ආභාරසංඝාතං
 ගොරුඤ්ඤා පත්තං ගහෙත්වා. උඤ්ඤාමහිගාරසිතති: නකබන්ත
 කිලාවසෙන උඤ්ඤානං උපනෙසිං. අනන්පානාදිං තත් ආනෙත්වා සහ
 පරිජනෙන කිලනති රමනති පරිමාරෙඤ්ඤාති අබ්පායො. සාකෙතන
 අඤ්ජනං වනනති: සාකෙත සමිපෙ අඤ්ජනවනෙ විහාරං පාපිසිං.
 ලොකපජ්ජානනති: ඤ්ඤාපජ්ජානෙන ලොකස්ස පජ්ජානෙත්තං.
 සුසංසිතති: දුසිං; අබ්ගච්ඡන්ති අපෙඨා, සෙසං වුත්තානාසවෙව.

සුජාතාස ථේරියා ගාථාවණ්ණනා

ස ම. න්තා.

6. 1. 5.

“උච්චෙකුලෙ”ති ආදිතා අනොපමාස ථේරියා ගාථා. අයමපි
 පුරිමබුද්ධෙසු කතාසිකාරා තත් තත් ගෙව විච්චිට්ඨපතිස්සයං කුසලං
 උපවිණ්ණති අනුක්කමෙන විමුක්තිපරිපාවනියෙ ධම්මෙ පරිබුද්ධිනි:
 ඉමස්මි බුද්ධිපාදෙ සාපකතනනරෙ මෙඤ්ඤා නාම සෙසිනො ධිතා හුත්වා
 නිබ්බන්ති. තස්සා රුපසමපත්තියා අනොපමානි නාම අගොසි. තස්සා
 වයප්පනානාලෙ බහු සෙඤ්චිප්පනා රුජමහාමහනා රුජානො ච පිතු දුක්ඛං
 පාගෙසු. “අනානො ධිතරං අනොපමං දෙති දුදං වදං ච හෙ දස්සාමා”ති.
 සා තං සුත්වා උපතිස්සයමපනානාස ඝරාවාසෙන මය්හං අපෙඨා නත්ති
 සත්ථ සන්තිකං ගතත්වා ධම්මං සුත්වා ඤ්ඤාස්ස පරිපාකං ගතත්වා දෙසනානු
 සාරෙන විපස්සනං ආරම්භිතා තං උසස්සකාපෙනා මග්ගපටිපාටියා තතිය
 ඵලෙ පතිඨාසි. සා සන්දාරං පබ්බජ්ජං යාවත්වා සත්ථ ආණ්ඩාසි භික්ඛුහු
 පස්සයං උපගන්ත්වා භික්ඛුනීනං සන්තියක පබ්බජ්ජිත්වා සත්තමෙ දිවසෙ
 අරහත්තං සමජ්ඣත්වා අනුත්තො පටිපත්තිං පටිච්චෙකම්භිත්වා උද්භවසෙනා:-

“උච්චෙ කුලෙ අහං ජාතා බහුච්චොගා මහඞ්ඤෙන
 වණ්ණරුපෙන සමපනතා ධිතා මෙඤ්ඤා අනුජා.

පඨිතා රුජපුනෙතති සෙඤ්චිපුනෙතති භිජ්ඣිතා
 පිතු මෙ පෙසයි දුක්ඛං දෙථ මය්හං අනොපමං.

සත්තකං තුලිතා එසා තුය්හං ධිතා අනොපමා
 තත්තො අභිගුණං දස්සං හිරඤ්ඤං රතනානි ව.

සාහං දිස්වාන සමුච්චං ලොකජෙඨං අනුත්තරං
 තස්ස පාදානි ච්ඡේත්වා එකමනතං උපාපිසිං.

යො මෙ ධම්මදෙසෙසි අනුකම්පාය ගොතමො
නිසින්නා ආයතෙ නසම් පුසසිං නතියං ඵලං.

නනො කෙසානි ඡේත්වාන පබ්බජං අනගාරියං
අජ්ජ මෙ සත්තමි රතනී යනො තණ්හා විසොසිතා”ති

ඉමා ගාථා අභාසි.

තඤ්ඤා උච්චෙදා කුලෙති: උලාරතමෙ වෙසසකුලෙ. බහුච්ඡේදනති:
අලභිකාරාදිබහුච්ඡිතකුපකරණේ. මහාබ්භේදනති: නිධානගතයෙව චත්තාරිය
කොපිපරිමාණයා මහතො ධනයා අත්තිභාවෙන මහබ්භෙන. “අභං
ජාතා”ති යොජනා. වණණරූපෙන සම්පන්නාති: වණණසම්පන්නා
චෙව රූපසම්පන්නා ව; සිතිධිභාසුරාය ඡ්විසම්පන්නියා වජ්ජාභරණාදි
සරීරාවයවසම්පන්නියා ව සමන්තාගතාති අභො. ධිතා මෙසසස අනු
ජාති: මෙසසාමසස සෙසිනො ඔරසා ධිතා. පච්චිතා රාජපුත්තෙති:
“කථං නු බො නං ලභෙය්‍යාමා”ති රජකුමාරෙති අතිපත්තිතා. සෙසි
පුත්තෙති: ගිජ්ජිතාති: තථා සෙසිකුමාරෙතිපි අගිජ්ජිතා පච්චාසිං
සිතා. දෙථ මසහං අනොපමනති: රජපුත්තාදයො දෙථ මය්‍යං
අනොපමං දෙථ මය්‍යනති පිතු සනතිකෙ දුතං පෙය්‍යංසු. සත්තකං
තුලිතා ඵසාති: තුලං ධිතා අනොපමා සත්තකං ධනං අභිනිති තුලිතා
ලක්කණඤ්ඤාති පරිවජ්ජනා. “නනො අභිගුණං දය්‍යාමිති පිතු මෙ
පෙසෙසි දුත”නති යොජනා. සෙසං හෙසා වුත්තනයමෙව.

අනොපමාස ථේරියා ගාථාවණ්ණනා

ස ම න්‍යා.

6. 1. 6.

“බුබුච්ඡිතමොනාසු”ති ආදිකා මහාපථපති ගොතමියා ගාථා.
අයමපි කිර පදමුත්තරයා ගගවනො කාලෙ හංසවතී නගරෙ කුල
ගෙගෙ නිබ්බන්ධිතා විඤ්ඤාතං පන්තා සජ්ජිතනතිකෙ ධම්මං. පුණ්ණති
සන්තරං ඵකං භික්ඛුතිං රත්තඤ්ඤාතං අභ්‍යාසානෙ යපෙන්නං දිසවා
අධිකාරකම්මං කත්වා තං ධානන්තරං පඤ්චනා යාවජ්ජිතං දුනාදීති
පුඤ්ඤති කත්වා නප්පසහසහසං දෙවමනුසෙසසු සංසරිතා කායපසස
ව ගගවනො අමොකං ව ගගවනො අන්තරෙ බුබුසුඤ්ඤා ලොකෙ
බ්‍රාහ්මණියා පඤ්චනා දුසිසන්තා ජේට්ඨිකා හුත්වා නිබ්බන්ධනී අථ සා
වසසුපනාසිකසමයෙ පඤ්චපච්චෙකබුඤ්ඤා නාඤ්ඤාමුලකපඤ්ඤාතො ඉසි
පත්තො මහරිත්වා නගරෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා ඉසිපත්තනමෙව ගතත්වා වසසුප
නාසිකසමයෙ කුටියා අත්ථාය හත්ථකම්මං පරියෙසනෙන දිසවා තා දුසිසො
නාසං අත්තනො ව සාමිකෙ සමාදායත්වා වඤ්ඤාමණාදිපරිවාරසම්පන්නා
පඤ්ඤාකුටියො කාරෙත්වා මඤ්ඤපිටපාතියපරිභොජනියභාජනාදීති උපස
පෙත්වා පච්චෙකබුඤ්ඤා නෙමාසුං තඤ්ඤව වසනත්වාය පටිඤ්ඤා කාරෙත්වා
වාරතිකං පසපෙසුං. යා අත්තනො වාරදිවසෙ භික්ඛං දුතුං න සකෙකාති.

තස්සා සයං සකගෙනො නිහරිතා දෙති. එවං තෙමාසං පටිජ්ඣතිතා පචාරණාය සමපත්තාය එකෙතා දුසී එකෙතං සාටතං විස්සර්ජ්‍යපෙසි පඤ්චුලසාවකසතාති අහෙසුං. තාති පරිවත්තාපෙතා පඤ්චනතං පචේකබ්බිතං භිව්චරාති කතා අදුසි. පචේකබ්බිතා තාසං පස්සනාතිතං යෙව ආකාසෙන ගකුමාදනපබ්බතං අගමංසු. තාපි සබ්බා යාවජ්චං ඩුසලං කතා දෙවලොකෙ නිබ්බන්දාසු. තාසං ඡෙය්‍යිකා තතො වචිතා බාග්ණියා අවිදුරෙ පෙසකාරගාමෙ පෙසකාරඡෙය්‍යකස්ස ගෙන නිබ්බන්දිතා විඤ්ඤානං පහතා. පදුමමනියා පුතෙන පඤ්චයතෙ පචේකබ්බිතෙ දිස්වා සමිසියායමානා සබ්බෙ වජ්ඣිතා භික්ඛං අදුසි. තෙ ගහත කිච්චං කතා ගකුමාදනමෙව අගමංසු. සාපි යාවජ්චං ඩුසලං කතා දෙවමහුසෙසු සංසරන්ති අමානං සත්ථ නිබ්බන්දිතො පුරෙතරමෙව දෙවදහනගරෙ මහාසුඤ්ඤාබ්බස්ස ගෙන පටිසන්ති. ගණිති. ගොතමී තිස්සා ගොතතාගතමෙව නාමං අගොසි. මහාමාසාය කතිදහගිති. ලක්ඛණපාදකාපි “ඉමාසං චිත්තමපි ඩුවජ්ජං වුසිතා දුරතා චක්ක වත්තිනො හවිස්සන්ති”ති ව්‍යාකරිංසු. සුඛොදනමහාරජා වයසපත්තකාලෙ වෙපි මඛලං කතා අත්තතො සරං අභිනෙසි. අපරභාගෙ අමොකං සන්ධි උපපජ්ජිතා පචත්තවරධමචකෙත අනුපුබ්බෙන තත්ථ තත්ථ වෙනෙය්‍යතං අනුග්‍රහං කරෙතෙන වෙසාලිං උපනිස්සාය කුටාගාරසාලායං විහරන්තො සුඛොදනමහාරජා සෙනච්ඡත්තස්ස හෙය්‍යා අරගත්තං සච්ඡිකතා පරි නිබ්බාසි. අථ මහාපරාපතී පබ්බජ්ඣුකාමා හුතා සන්ධාරං එකචාරං පබ්බජ්ජං යාවමානා අලභිතා දුතියචාරං කෙසෙ ඡිඤ්ඤෙතා කාසායාති අච්ඡාදෙතා කලහවිවාද සුත්තන්තාදෙසනාපරියොසානෙ නික්ඛමිතා පබ්බජ්ජානං පඤ්චනතං සකායාමාරසතානං පාදපරිවාරකාහි සමිං වෙසාලිං ගන්තා ආගාඤ්ඤෙතරං සන්ධාරං යාවාපෙතා අදාහි ගරුධමෙමති පබ්බජ්ජෙව උප සමපදඤ්ච පටිලභි. ඉතරා පන සබ්බාපි එකතො උපසමපත්තා අහෙසුං. අයමෙත්ථ සංඛෙපො. වින්ධාරතො පනෙතං වත්ථ පාලියං ආගතමෙව. එවං උප සමපත්තා පන මහාපරාපතී ගොතමී සන්ධාරං උපසමකමිතා අභිවාදෙතා එකමත්තං අදාසි. අථස්සා සන්ධාරං ධමමං දෙසෙසි. සා සත්ථ සන්තිකෙ කමමයානං ගතෙතා භාවනං අනුසුඤ්ඤන්ති න චිරස්සෙව අභිඤ්ඤපටි සමභිදුපරිවාරං අරගත්තං පාපුණි. සෙසා පන පඤ්චසතා භික්ඛුනියො තඤ්ඤොවාදපරියොසානෙ ඡලභිඤ්ඤා අහෙසුං. අපේකදිවසං සන්ධාර ඡෙත්තිතමහාවිහාරෙ අරියගණමජෙකි නිසිනො භික්ඛුනියො ධානන්තරෙ ධපෙනො මහාපරාපතීගොතමී රත්තඤ්ඤානං භික්ඛුනීනං අය්‍යඤානෙ ධපෙසි. සා ඵලසුබ්බෙන නිබ්බාණ්පුබ්බෙන ච විනිනාමෙතනී කතඤ්ඤානාය ධතා එකදිවසං සත්ථ ගුණිනිත්ථනපුබ්බභගමුපකාරවිභාවනාමුබ්බෙන අඤ්ඤං ව්‍යාකරෙන්නති:-

“බුධවිර නමොත්තත්ථ සබ්බසත්තානමුත්තම

යො මං දුක්ඛා පමොවෙසි අඤ්ඤං ච බහුකං ජනං.

සබ්බදුක්ඛං පරිඤ්ඤානං හෙතුගණ්ඨා වියොසිතා

අරියභික්ඛිකො මග්ගො නිරොධො පුසිතො මයා.

වන අක්කාසානි: ඔහානගාථායම් සන්ථි ලෝකස්ස බහුපකාරතං යෙව චිතා වෙති. යං පනෙත්ථ අත්තො න චිතතං නා සුච්ඤ්ඤයාමෙව. අථේකද මහාපඤ්චාසීනොති සන්ථි වෙසාලියං විහරන්තා මහාවනෙ කුභාගාරයාලායං සයං වෙසාලියං භික්ඛුනුපස්සයෙ විහරන්ති පුබ්බණ්ණ සමයං වෙසාලියං පිණ්ඩාය වරිකා හන්තාං භුඤ්ජන්තා අත්තන්තො දිවාසානෙ සථාපරිවර්තනකාලං ඵලසමාපන්නිපුබ්බෙන චිත්තාමෙත්තා ඵලසමා පන්නිතො වුසාය අත්තන්තො පටිපත්තිං පටිවචෙකක්ඛිත්තා යොමනස්සජාතා අත්තන්තො ආයුසඤ්ඤාපර ආවරෙජන්ති හෙයං ඛිණ්ණසමාපං ඤ්ඤා ඵලං විනෙන්ති “යනනුනාහං විහාරං ගන්ත්වා හගවන්තං අනුජානාපෙත්වා මනොනාවතියෙව ථේරෙ සබ්බෙව සමුභවවරියෙ ආපුච්ඡන්තා ඉධෙව ආගන්ත්වා පරිනිබ්බායෙසා”න්ති, සථා ච ථේරියා ඵලං තස්සා පරිවාර භූතානං පඤ්චනාමපි භික්ඛුනිසත්තානං පරිචිතකෙතා අගොසි.

ගෙන වුහාං අපදනෙ:-

“ඵකද ලෝකපරේජානො වෙසාලියං මහාවනෙ කුභාගාරෙසු සාලායං වසනෙ නරසාරතී.

තද ජිනස්ස මාතුච්ඡා මහාගොතම් භික්ඛුනී තභිං කතෙ¹ පුරෙ රමෙව වසි භික්ඛුනුපස්සයෙ.

භික්ඛුනීති විමුහුතාති සතෙති සහ පඤ්චති රහොගතාය තස්සෙවං විතතස්සාසි විතකතිතං.

වුචස්ස පරිනිබ්බානං සාවකග්ගසුගස්ස ච රුහුලානඤ්ඤානං නාහං ලච්ඡාමි පසසිතුං.

වුචස්ස පරිනිබ්බානං සාවකග්ගසුගස්ස ච මහාකස්සපනඤ්ඤා ආනඤ්ඤාපුලාන ච.

පටිගච්ඡායුසඤ්ඤායෙ ඔස්සජ්ජන්තා නිබ්බුතී ගච්ඡෙය්ගං ලෝකනාපථන අනුඤ්ඤානා මගෙසිනා.

තථා පඤ්චසත්තානමපි භික්ඛුනීනං² විතකතිතං ආසි බෙමාදිකානමපි ඵලදෙව විතකතිතං.

භුමිවාලො තද ආසි නදිතා දෙවද්දන්ති උපස්සයාසිවජායො දෙවතා සොකුප්පිලිතා.

විලපන්තා සකරුණං තත්ඤ්ජනි පවතතස්ස මිත්තා භික්ඛුනියො තං හි උපගන්ත්වාන ගොතමිං.

නිපච්ච සිරියා පාදෙ ඉදං වචනමමුචු
තත්ථ නෙ ලය³මාසිනා මයමයෙස රහොගතා.

1. සී. I & II. සෙත.

2. මු. ඵලදෙව.

3. තත්තගොලය, තත්තොයල, තත්තොලය. (සබ්බසං.)

සාවලා චලිතා භූමි නදිතා දෙවද්‍රැව්‍යාහි
පරිදෙවා ච සුශ්‍රාතො නිමයං නූනා ගොතමි.

තද්‍ය අවොච සා සබ්බං යථා පරිච්ඡානකිනං
නායොපි සබ්බා ආයංසු යථා පරිච්ඡානකිනං.

යදි තෙ රුච්චනං අයොග නිබ්බානං පරමං සිවං
නිබ්බායිස්සාම සබ්බාපි බුඩ්ධානුකූලාසු සුබ්බතො.

මයං සභාව නිකංගතා සරුපි ම භවාපි ච
සහ යෙව ගමිස්සාම නිබ්බානපුරමුත්තමං.

නිබ්බානාය උදන්තීනං සිං වකිංගමිති සායනං¹
සහ සබ්බාහි නිග්ගඤ්ථි භික්ෂුනීලයනා තද්‍ය.

උපස්සයෙ යාමිවන්තා දෙවතා නා බමනතු මෙ
භික්ෂුනීලයනාසෙසදං පච්ඡමං දස්සනං මම.

න ජරා මච්ච වා යත් අපට්ඨෙහි සමාගමො
පියෙහි න විසයාගොච්චි නං චර්ස්සං අසංඝිතං.

අවිතරුගා නං සුචා වචනං සුගතොරසා
සොකට්ඨා පරිදෙවිංසු අහො නො අපපුඤ්ඤනා.

භික්ෂුනීනීලයො සුඤ්ඤා භූතො තාහි විනා අයං
පහාතෙ විය තාරායො න දිස්සන්ති ජනොරසා.

නිබ්බානං ගොතමි යාහි සතෙහි සහ පඤ්චති
නදිසතෙහිව සහ ගඬගා පඤ්චති යාගරං.

රජියාය වජ්‍ජනිං² නං දිස්වා සඬා උපාසිකා
සරු නිකම්ම පාදෙසු නිපථව ඉදමමුත්තං.

පසිදස්සු මහාභොගෙ අනාථායො විහාය නො
තයා න සුත්තං නිබ්බාතුං ඉච්චට්ඨා විලපිංසු නා

නායං සොකප්පගාණිකාං අවොච මධුරං ගිරං
රුදිලෙන න අලං පුනානා භාසකාලොයමරුථ වො.

පරිඤ්ඤානං මයා දුකං දුකංගොතු විචජ්ජිතො
නිරොධො මෙ සච්ඡිකතො මග්ගො වාපි සුභාචිනො.

පරිවණණං මයා ආචාරා කන් බුඩ්ධස්ස සායනං
මහිනො ගරුකො භාගෙ භවනෙත්ති සමුත්තා.

යස්සන්තාය පබ්බජිතා අගාරසානාගාරිකා
යො මෙ අවොච අනුප්පත්තො සබ්බසංඤ්ඤාජනකියො.

බුඬො තස්ස ච සම්මෙමා අනුතො යාව තිස්සි
නිබ්බාතුං තාව කාලො මෙ මා මං යොවථ පුත්තිකා.

1. මු. සං. වදි.

2. සි. II. මු. වජ්‍ජනියො.

කොණ්ඩකුඤ්ඤානද්‍යානද්‍යාදී තිස්නති රුහුලො ජිනො
සුඛිනො සුභිනො¹ සබ්බො භතදප්පා ව තිජ්ඣො.

ඔක්කාකචංසය්‍ය සයො උසසිනො මාරමදදනො
කපු සමපනා² කාලො මෙ නිබ්බානාභාස පුත්තිකා.

විරපප්භුති යං මය්‍යං පඤ්ඤා අජ්ජ සිජ්ඣතෙ
ආනද්දහේරිකාලොයං කිං වො අසුභි පුත්තිකා.

සවෙ මයි දයා අජ්ඣ සදි චජ්ඣි කතකුඤ්ඤානා
සබ්බමසීතිසා සබ්බා කරොථ විරියං දලො.

චිනා අද්දසි පබ්බජ්ජං සලලුඬො යාවිනො මයා
තසමා යථාහං නාදිසං නථා තමහුතිස්ථ.

තා ඵමමහුසාසිච්චා භික්ඛුනිති පුරකබ්බා
උපෙච්චි බුඬං වද්දිනිං ඉදං වචනමබුච්චි.

අහං සුගත වො³ මානා තිං ච විර පිනා මම
සබ්බමසුබ්බෙදො නාථ තයි ජාතමසි ගොතම.

සංවඬිසිනොයං සුගත රුපකායො මයා තච
අනිද්දිනො ධම්මකායො⁴ මම සංවඬිසිනො තයා.

මුහුත්තං තණ්හාසමනං බිරං තිං පාසිනො මයා
තයාහං සන්නමච්චනතං ධම්මබිරං ති පාසිනා.

වඩනාරකබ්බෙණ මංගං අනණො තිං මහාමුනෙ
පුත්තකාමා විසො යං න⁵ ලහනති තාදිසං සුතං.

මකානාදිනරිඤ්ඤානං යා මානා යා භවණ්ණවෙ
තිමුග්ගාහං තයා පුත්ත තාරිනා භවසාගර.

රඤ්ඤො මානා මහෙසීති සුලහං නාමමිඤ්ඤං
බුඩ්ධානාති යං නාමං ඵනං පරමදුලලහං.

තං ච ලඬං මහාවිර පණ්ඩිතං මමං තයා
අණුකං වා මහනතං වා තං සබ්බං පුරිතං තයා.

පරිනිබ්බාතුමිච්ඡාමි විහායෙමං කලෙඛරං
අනුජානාති මෙ විර දුක්ඛනතකර නායක.

චක්කඬ්ඛිතධර්මාකිණ්ණෙණ පාදෙ කමලකොමලෙ
පසාරෙති පණාමං තෙ කරිසං පුත්ත උත්තම.

සුවණ්ණරුසිසඬකාසං සරීරං කුරු පානවං
කතා දෙහං සුදිසං තෙ සනතිං ගච්ඡාමි නායක.

1. මු. සසිනො.

2. මු. සපෙනි.

3. මු. තෙ.

4. මු. ආනද්දිනො ධම්මෙනා.

5. සි. 11. මු. යා තා.

වතනිංසලනබිඤ්ඤපෙන සුප්පහාලබ්බතං තත්තං
සඤ්ඤාසනාච බාලකතං මාතුච්ඡං දස්සයි ජිනො.

පුලලාරවිඤ්ඤාසනාසෙ තරුණාදිවසසහෙ
වක්කඛිකිතෙ පාදනලෙ තතො සා සිරසා පති.

පණමාමි නරදිව ආදිවසුලකෙතුකං
පච්ඡිමෙ මරණේ මය්ගං න තං ඉක්කාමහං පුනො.

ඉත්ථියො නාම ලොකග්ග සබ්බද්දසාකරා මනා
සදි කො වත්ථි ද්දෙසො මෙ බමස්ස කරුණාකර.

ඉත්ථිකානඤ්ච පබ්බජ්ජං යමහං යාපිං පුනප්පනං
එන්ථ වෙ අත්ථි ද්දෙසො මෙ තං බමස්ස නරසත.

මයා භික්ඛුනියො වීර තවානුඤ්ඤාස සාසිතා
තත්ත වෙ අත්ථි දුන්නිතං තං බමස්ස බමාපිතා.

අකකුනෙත නාම බන්තබ්බං කිං භවෙ ගුණභූසණේ
කිමුත්තරං තෙ වක්කාමි නිබ්බානාස වජ්ජනිසා.

සුදොඛ අත්තනෙ මම භික්ඛුසමෙස
ලොකා ඉතො නිස්සරිද්දං කමනෙන
පහානකාලෙ ව්‍යසනං යතා නං
දිස්සාන නියතාතිව ච්ඤ්ඤො.

තදෙතරා භික්ඛුනියො ජිනග්ගං
තාරව ච්ඤ්ඤානා සුමෙරුං
පදකච්ඡිණං කච්ච නිපච්ච පාදෙ
සීතා මුක්තනං සමුදික්කමානා.

න භිත්තපුබ්බං තව දස්සනෙන
චික්ඛුං න සොතං තව භාසිතෙන
විත්තං මම කෙවලමෙකමෙව
පප්පය්‍ය තඨමමරසෙන භිත්තිං.

නදතො පරියායං තෙ වාදිදප්පාප්භාරිනො
සෙ ථො දක්කනති වදනං බඤ්ඤා තෙ නරපුබ්බව.

දීඝඛුලිතමඛනබෙ සුහෙ ආයතපණ්ණිකෙ
සෙ පාදෙ පණ්ණිසානති තෙපි බඤ්ඤා ගුණකිර.

මබ්බරනි පහසානි ද්දසග්ගානි භිත්තානි ව
සෙ තෙ වාක්‍යානි සුය්‍යනති තෙපි බඤ්ඤා නරුත්තම.

බඤ්ඤාහං තෙ මහාවීර මානසුප්පනපපරා
තිණඤ්ඤාසංසාරකන්නාරා සුවාකොනා සිරිමතො.

තතො යා අනුමානෙනා හිකුක්කුමසි සුඛතා
රුහුලානඤ්ඤාදෙ ව චජ්ඣිකා ඉදමමුචි.

ආසිච්ඡාලයයමෙ රෙහාවාසෙ කලෙඛරෙ
නිබ්බිතො දුක්ඛසංඝාතො ජරමරණගොචරෙ.

නානාකම්මාදා¹ කිණ්ණං පරසනෙත නිරිතකෙ
තෙන නිබ්බාතුම්මිත්ථාම් අනුමඤ්ඤාදි පුත්තකා.

නඤ්ඤා රුහුලභඤ්ඤා ව විතසොකා නිරසවා
සිතාවලා සිති සිරි බමමනං අනුචිත්තසු.

සිරිත් සංඝිතං ලොලං අසාරං කදලුපමං
මායාමරිචසදිසං ඉත්තරං අනවසිතං.²

යථ නාම ජිනස්සායා මාතුමිත්ථා බුධපොසිකා
ගොතමි නිධනං යාති අනිච්චං සංඝසංඝිතං.

ආනඤ්ඤා ව තද්ධ සෙඛො සොකඛො ජිනවච්ඡලො
නථස්සුති කරෙතො සො කරුණං පරිදෙවති.

හා සතතිං ගොතමි යාති නුත බුධොපි නිබ්බුතිං
ගච්ඡති ණ චරෙනෙව අභිජිව නිරිකුතො.

ඵචං විලපමානං තං ආනඤ්ඤා ආග ගොතමි
සුභිසාගරගමතිර බුධොපසානතපාර.

න සුත්තං සොචිතුං පුත්ත හාසකාලෙ උපසිතෙ
තයා³ මෙ සරණං පුත්ත නිබ්බානථමුපාගතං.

තයා නාත සමජ්ඣිමො පබ්බරුං අනුජාති නො
මා පුත්ත විමනො ගොති සඵලො තෙ පරිස්සමො.

යං න දිසං පුරුණෙති තිස්සකාවරියෙතිපි
තං පදං සුඤ්ඤාමාරිති⁴ සත්තවස්සාති වෙදිතං.

බුධසාසනපාලෙනො පච්ඡිමං දස්සනං තව
තථ ගච්ඡාමහං පුත්ත ගතො යථ න දිස්සතෙ.

කදචි බමමං දෙසෙතො නිපි ලොකග්ගනායකො
තද්ගා ආසිංසවමං⁵ අවොචං අනුකම්පිකා.

විරං ජිව මහාවිර කපං තිස්ස මහාමුනෙ
සංඝලොකස්ස අත්ථාය භවස්ස අජරමරෙ.

තං තථා වාදිති බුධො මමං යො ඵතමමුචි
නගෙවං චජ්ඣිකා බුධා යථා වඤ්ඤා ගොතමි.

1. මු. කාලමො.

3. සි. I & II. තසො.

2. සි. I & II. අනවසිතං.

4. මු. සි. III. සුඤ්ඤාමාරිති.

5. සි. III. මු. අසිංසවාදං.

කථාං වරහි සබ්බඤ්ඤා වජ්ඣබ්බා නථාගතා
කථාං අවජ්ඣයා බුඬා තං මෙ අකබ්බාති පුච්ඡිතො.

ආරම්භිජයෙ පතිතතො නිච්චං දලොපරකකමෙ
සමග්ගෙ සාවකෙ. පසෙස ඵයා බුඬානවඤ්ඤා.

තතො උපසංයං ගතවා ඵකිකාගං විචින්නාසිං.
සමග්ගං පරිසං නාථො රෙවෙහිති හවන්නගො.

ගඤ්ඤං පරිනිබ්බිස්සං මා විපතතිනමද්දං
ඵවාගං චන්නාසිත්වාන දිස්වාන ඉසිසත්තමං.

පරිනිබ්බානකාලං තං ආරොවෙසිං විනායකං
තතො සො සමභුඤ්ඤාසි කාලං ජානාති ගොතමි.

කිලෙසා කිංපිතා මග්ගං භවා සබ්බෙ සමුත්තා
නාහිව බබ්බානං ඡෙත්වා විහරමි අනාසවා.

සවාගතං වත මෙ ආසි බුඬසෙසස්ස සන්නිකෙ
තිස්සො විරුද්ධා අනුප්පන්නා කතං බුඬස්ස සාසනං.

පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අසීමෙ
ජලභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුඬස්ස සාසනං.

“විනං ධම්මාභිසමයෙ යෙ බාලා විමතිබ්බතා
තෙසං දිසිප්පභාණ්ඩං ඉද්ධිං දස්සෙති ගොතමි.

තද නිපච්ච සම්බුඬං උප්පතිත්වාන අමබරං
ඉඨි අනෙකා දස්සෙසි බුඬානුඤ්ඤාය ගොතමි.

ඵකිකා බහුධා ආසි බහුධා චෙකිකා තථා
ආවිභාවං තිරෙහාවං තිරෙකුඛිං තිරෙනතං.

අසජ්ජමානා අගමා භූමිසම්පි නිමුරුථ
අභිජ්ජමානෙ උදකෙ අගඤ්ථි මතිසා සථා.

සකුණ්ඨිව සථාකායෙ පලලභෙකතා ගමි තද
වසං වතෙතසි කායෙන සාවබුහවතිවෙසනං.

සිනෙරුං දණ්ඩං කන්ධාන ඡිත්තං කන්ධා මහාමතිං
සමුලං පරිවතෙතත්වා ධාරෙනති¹ වඛකමි නගෙ.

ඡස්සරෙදයකාලොච ලොකඤ්ඤාකාසි බුම්බං
සුගතෙන විස ලොකං යා ජාලමාලාකුලං අකා.

මුච්ඡිඤ්ඤං මහාසෙලං මෙරුමඤ්ඤරදඤ්ඤරං²
සාසපාරිව සබ්බානි ඵකෙනාගති මුසිනා.

1. සි. II. 100. තතො.

2. සි. II. 99. ධාරසං.

3. සි. II & III. සමෙරුමදදදදදර, මු මෙරුමුලකදත්තරෙ,

අභිතුලමගන ඡාදෙසි භාකරං සනිසාකරං
වන්දසුරිසසහසසානි ආවෙලුමිව ධාරයි.

වතුසාගරනොයානි ධාරයි එකපාණිනා
සුගතනාජලදාකරං මහාවස්සං පවස්සථ.

වක්කවතතිං සපරිසං මාපයි සා නහන්ලෙ
ගරුලං චිරදං සිහං විනදනතං ව දස්සයි.

එකිකා අභිනිමිත්වාපට්ඨෙය්‍යං භික්ඛුනීගණං
පුත අනතරධාපෙත්වා එකිකා මුනිමබ්බවි.

මාතුච්ඡා නෙ මහාවිර තව සාසනාකාරිකා
අනුපපත්තා සකං අභං පාදෙ වජ්‍යම් වක්ඛුම.

දස්සෙත්වා විවිධා ඉඨි ඔරෙතිත්වා නහන්ලා
වන්දිත්වා ලොකපඤ්ජානං එකමනතං නිසිදි සා.”

සා විසංවස්සගතිකා ජාතියාහං මහාමුනෙ
අලමෙත්තා වතා වීර නිබ්බායිස්සාමි නායක.

තදාතිවිමහිතා සබ්බා පරිසා ව¹ කතස්සජලී
අවොවස්සෙ කථං ආසි අතුලිඞ්ඞි පරනක්කමා.

පදමුනතණේ නාම ජිනො සබ්බධවෙවසු වක්ඛුමා
ඉතො සතසහසසමහි කපෙප උපපජ්ජි නායකො.

තදාහං හංසවතියං ජාතාමච්චිකුලෙ අහුං
සබ්බාපකාරසම්පනෙන ඉධෙ ජිනෙ මහධිනෙ.

කදච්චි පිතුනා සඞ්ඞි දුසිගණපුරකඛතා
මහතා පරිවාරෙන තං උපෙච්චි නර්ගහං.

වාසවං විස වස්සෙන්නං ධම්මමෙසං පවස්සකං²
සාරදදිච්චසදිසං රංසිමාලාකුලං ජිනං.³

දිස්වා විතතං පසාදෙත්වා සුත්වා වස්ස සුභාසිතං
මාතුච්ඡා භික්ඛුනීං අග්ගෙ යපෙනතං නරනායකං.

සුත්වා දත්වා මහාදුනං සත්තාහං තස්ස තාදිනො
සසම්මසස්ස නරග්ගස්ස පච්චයානි බහුනි ව.

නිපච්චි පාදමුලමහි තං යානං අභිපථයිං
තණ්ණා මහාපරිසඞ්ඞි අවොව ඉසිසත්තමො.

යා සසම්මසං අභොජෙසි සත්තාහං ලොකනායකං
තං අහං කිත්තයිස්සාමි සුණ්ඨං මම භාගතො.

1. මු. සා. 2. සි. III. ඝනසාරං, මු. පවස්සකං. 3. මු. සමුජ්ජලං.

සහසග්ගො ඉහො නපෙඨ ඔකකාකඩුලසමහවො
ගොනමො නාම නාමෙන සන්ධා ලොකෙ ගවිසස්සති.

තස්ස ධම්මෙසු දයාද ඔරසා ධම්මනිමිතා
ගොනමි නාම නාමෙන ගෙස්සසී සන්ධුසාවිකා.

තස්ස බුඬස්ස මානුච්ඡා ජීවිතාපාදිකා අයං
රතතඤ්ඤානඤ්ච අග්ගතතං භික්ඛුජීනං ලභිස්සති.

තං සුත්තං පමුදිතා යාවජීවං තද ජිනං
පච්චයෙති උපසිත්තා තතො කාලකතා අහං.

තාවතිංසෙසු දෙවෙසු සබ්බකාමසම්භිසු
නිබ්බතතා දසගම්හති අඤ්ඤා අභිභවිමහං.

රූපසද්දෙහි ගතෙති රසෙති පුසනෙති ච
ආයුනාපි ච වණ්ණෙන සුඛෙන යසසාපි ච.

තථෙවාධිපතෙය්සන අධිගය්සා විරෙමහං
අගොසිං අමරිඤ්ඤා මගෙසී දධිතා තහිං.

සංසාරෙ සංසරන්තිහං කම්මවාසුසමෙරිතා
භාසිස්ස රඤ්ඤා විසයෙ අජායං දයගාමකෙ.

පඤ්චදසසත්තානුනා නිවසන්ති තහිං තද
සබ්බසං තන්ධු යො ඡෙසො තස්ස ජායා අගොසහං.

සයම්බුතො පඤ්චසතා ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසු
තෙ දිසාන අහං තුඨා සහ ගබ්බාති ඉඤ්ඤි.

සුත්තා ගවිත්වා සබ්බායො චතුමාසෙ උපසිග්ග
තිච්චරන්ති දන්තාන සංසරිමහ සසාමිකා.

තතො චුත්තා සප්පතිකා තාවතිංසගතා මයං
පච්ඡමෙ ච හවෙදන්ති ජාතා දෙවදගෙ පුරෙ.

පිත්තා අඤ්ඤානසකෙකා මෙ මාතා මම සුලකඤ්ඤා
තතො කපිලවත්ථිසමිං සුඛොදනඝරං ගතා.

සෙසා සක්කකුලෙ ජාතා සක්කානං ඝරමාගමු
අහං විසිඨා සබ්බායං ජිනස්සාපාදිකා අහුං.

මම පුතෙතාභිනිකම්මම බුඬො ආසි විනායකො
පච්ඡාහං පබ්බජිත්වාන සතෙහි සහ පඤ්චති.

සාක්කිකීති සිරිති සහ සන්තිසුඛං පුසිං
යෙ තද පුබ්බජාතිසං අමහාකං ආහු සාමිතො.

සහ පුඤ්ඤස්ස කතතාරෙ මහාසමයකාරණං¹
පුසිංසු අරහතතං තෙ සුගතෙනානුකම්පිතා.

1. මු. සුභා.

2. සි. II. මු. කාරකා.

තදෙතන භික්ෂුනියෝ ආරුහිංසු නගස්ලං
බග්ගා¹ විය භාරයෝ විරෙවිංසු මහිභික්ඛා.

ඉධි අනෙකා දසෙස්සං පිලුකම්මිකත්ථි යථා
කම්මාරෙ කතකසෙස්සව කම්මඤ්ඤස්ස සුසික්ඛිතො.

දසෙස්සකා පාවිහිරනි විත්තානි ව බහුනි ව
තොසෙකා වාදිපවරං මුනිං සපරිසං තද.

ඔරෙහිකාන ගගනා වජ්ඣිකා ඉසිසත්තමං
අනුඤ්ඤානා නරඤ්ඤනා යථාදානෙ නිසිදිස්සං.

අනොනුකම්මිකා අමිතං සංවාසං කීර ගොහම්
වසිතා තව පුඤ්ඤාති පත්තා නො ආසවකඛයං.

කිලෙසා ක්කපිතා අමිතං හවා සබ්බෙ සමුත්තා
නාගිව බක්ඛනං ඡෙත්වා විහරම අනාසවා.

සවාගතං වත්තො ආසි වුධසෙස්ස සනතිකෙ
තිසෙස්ස විජ්ජා අනුප්පත්තා කතං වුධස්ස සාසනං.

පටිසම්මද වතස්සො විමොක්ඛාපි ව අභිමෙ
ජලහිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං වුධස්ස සාසනං.

ඉභිසු ව වසි ගොම දිබ්බාය සොතධාතුයා
වෙතො පරිසඤ්ඤාස්ස වසි ගොම මහාමුතො.

පුබ්බෙතිවාසං ජානාම දිබ්බවකත්ථං විසොධිතං
සබ්බාසවා පරික්ඛිණා නාච්ඡිදති පුනාබ්බවො.

අජෙඨ ධම්මෙ ව නෙරුතෙත්ත පටිභානෙ ව විජ්ජති
ඤ්ඤා අමිතං මහාවීර උප්පත්තං තව සනතිකෙ.

අසමාති පරිවිණේණාසි මෙත්තවිත්තාති නාසක
අනුජානාති සබ්බාසං නිබ්බානාය මහාමුතො.

නිබ්බාසිස්සාම ඉච්චවං කිං වක්ඛාමි වදනාතිනං
යස්සදති ව වො කාලං මඤ්ඤාථාති ජිනොමුචි.

ගොතම් ආදිකා තාසො තද භික්ෂුනියෝ ජිනං
වජ්ඣිකා ආසනා තමහා වුදාය අගමිංසු තා.

මහතා ජනකාසෙන සහ ලොකග්ගතාසෙනා
අනුසංසාවසී විරෙ² මාතුච්ඡං යාවසෙස්සකං.

තද නිපති පාදෙසු ගොතම් ලොකබක්ඛුතො
සග්ගතරුහි සබ්බාති පච්ඡමං පාදවක්ඛනං.

1. මු. භග්ගා, සි. II & III. භංග්ගා.

2. සි. I & II. ධිරෙ.

ඉදං පච්ඡිමකං මග්ගං ලොකනාඨස්ස දස්සනං
න පුනො අමතාකාරං පසයිස්සාමි මුඛං නව.

නප්පමෙ ව්‍යදනං ටීර නව පාදෙ සුකොමලෙ
සමපුසිස්සාමි ලොකග්ග අජ්ඣ ගච්ඡාමි තිබ්බුතීං.

රූපෙන කීං තවානෙන දිඨ්ඨවෙමෙ යථාතථෙ
සබ්බංසංඛතමෙවෙනං අනස්සාසිකමිත්තාරං.

සා තාහි සභා ගන්තවාන භික්ඛුනුපස්සයං සක්කං
අභිසංචලඛකමාසුජ්ජ නිසිදි පරමාසනෙ.

තද උපාසිකා තත්ථ බුද්ධසාසනවච්ඡල්‍යා
තස්සා පචතතීං සුත්වාන උපෙසුං පාදවජ්ඣිකා.

කරෙහි උරසි භනන්තා¹ ඡින්නමුල්ලා යථා ලතා
රොදනතා කරුණං රාවං සොකට්ඨා භූමිපාතිනා.

මා නො සරණංදෙ නාථෙ විශ්වාස ගම් තිබ්බුතීං
නිපතීත්වාන යාවාම සබ්බාසො සිරසා මයං.

සා පඨානතමා තාසං සඬා පඤ්ඤා උපාසිකා
තස්සා සිසං පමජ්ජන්ති ඉදං වචනමබ්බුචි.

අලං පුත්තා විසාදෙන මාරපාසානුවතතීනා
අනිච්චං සබ්බතං සබ්බං විසොගං තං වලාවලං.

තතො සා තා විස්සජ්ජිතා පඨමං ක්කිනචුත්තමං
දුරියඤ්ච තතියඤ්ච සමාපජ්ජ වතුන්තං.

ආකාසායනනඤ්චව විඤ්ඤාණායනතං තථා
ආකිඤ්චඤ්ඤං නෙවසඤ්ඤං සමාපජ්ජ යථාකකමං.

පටිලොමෙන ක්කිනානි සමාපජ්ජථ ගොතම්
යාවතා පඨමං ක්කිනං තතො යාවචතුන්තං.

තතො වුදාස නිබ්බාසි දීපවච්ච නිරුක්තා
භූමිවාලො මහා ආසි නභසා විජ්ජුකා පති.

පනාදිතා දුදුග්ගියො පරිදෙවිංසු දෙවතා
පුපථවුසි ච ගගනා අභිවස්සථ මෙදිනී.

කම්පිතො මෙරුරුපාසි රභ්ගමජෙක්ඛි යථා නවො
සොකෙන වාතිදිනොච චිරවො ආසි සාගතෙ.

දෙවා නාගා සුරා බ්‍රහ්මා සංවිජ්ජංසු ච තංඛණෙ
අනිච්චා වත සබ්බාර යථාසං විලයං ගතා.

යා වෙ මං පරිවාරිංසු සන්ද්‍ර සාසනකාරිකා
තායොපි අනුපාදනා දීපවම් විය නිබ්බුතා.

හා යොගං විප්පයොගනතං හා 'නිව්වං සබ්බසම්බතං
හා ජීවිතං විනාසනතං ඉව්වාසි පරිදෙවනා.

තතො දෙවා ව බ්‍රහ්මා ව ලොකධම්මානුවත්තනං
කාලානුරූපං කුබ්බිනති උපෙනා ඉසිසත්තමං.

තද්ද ආමනතාසී සන්ධා ආනන්දං සුභිසාගරං
ගච්ඡානන්ද නිවෙදෙහි භික්ඛුනං මාතු නිබ්බුති.

තද්දනන්දො නිරුතන්දො අසසුනා පුණ්ණලොවනො
ගග්ගරෙන සරෙනාග සමාගච්ඡනතු භික්ඛවො.

පුබ්බදක්ඛිණ්ණපච්ඡාසු උත්තරායස්ස ධර්මකෙ
සුණ්ණතු හාසිතං මග්ගං භික්ඛවො සුගතොරසා.

යා වසිසි පයනෙනන සරීරං පච්ඡිමං මුනෙ
සා ගොතමි ගතා සන්තං තාරව සුරියොදයා.

බ්‍රිමමානාති පඤ්ඤානතං ධර්මසිත්තා ගතා තථා¹
න සන්ධි පඤ්ඤානෙතොපි ගතිං දක්ඛති නායකො.

සසසන්ධි සුගතො සධා යො වා සිසෙසා² මහාමුනෙ
බ්‍රිමමානති සක්කාරං කරෙතු සුගතොරසො.

සුදුරුචාපි නං සුත්වා සිසමාගස්ස භික්ඛවො
කෙවි බ්‍රිමානුභාවෙන කෙවි ඉඬිසු කොවිද.

කුටාගාරවරෙ රමෙම සබ්බසොණ්ණමයෙ සුගත
මස්සෙකං සමරෙපෙසුං යන්ධි සුභතාසි³ ගොතමි.

වත්තාරෙ ලොකපාලා නෙ අංසෙහි සමධාරස්ස
සෙසා සක්කාදිකා දෙවා කුටාගාරෙ සමග්ගහු.

කුටාගාරති සබ්බාති ආසුං පඤ්ඤාසතාති හි
සරද්දිව්වචණ්ණාති විසුං නමමකතාති හි.

සබ්බා තථි⁴ භික්ඛුතියො ආසුං මස්සෙවසු සාසිකා
දෙවානං බ්‍රිමමාරුලා නියසන්ති අනුපුබ්බසො.

සබ්බසො ඡාදිතං ආසි විතානෙන නහන්ධං
සතාරා වන්දසුරියා ව ලක්ඛිතා කතකාමයා.

පතාකා උසසිතා නෙකා විහතකා පුප්ඵකස්සව්‍යකා
මග්ගකාසම්මා ව⁵ මහියා පුප්ඵමුග්ගතං.

1. සි. III. මු. ගතාගමං.

2. මු. පියො.

3. මු. වුචාසි.

4. මු. තාපි.

5. මු. පඬා ව.

දිසානාච්ඡාදනා පරිච්ඡාදනා ච තාදානා
මනසා ගතොති චාදිතො න තාපෙසි සපි යථා.

දෙවා දිබ්බානි ගතොති මාලෙහි සුරහිති ච
චාදිතොති ච නවෙවහි සපිතිතිති ච පුප්පු.

නාගා¹ සුරා ච බ්‍රහ්මානො යථාසත්ති යථාබලං
පුප්පුසංසු ච නිසංසානි නිබ්බුතං බ්‍රහ්මානරං.

සබ්බාසො පුරතො නිතා නිබ්බුතා සුගතොරසා
ගොතමි නිසංසො පච්ඡා සකකතා බ්‍රහ්මොසිකා.

පුරතො දෙවමනුජා සනාගාසුරබ්‍රහ්මකා
පච්ඡා සසාවතො බ්‍රහ්මා පුප්පුසං යාති මාතුසා.

බ්‍රහ්මසා පරිනිබ්බානං හෙතදිසං ආසි යාදිසං
ගොතමිපරිනිබ්බානං අත්ථවච්ඡිදිසං අනු.

බ්‍රහ්මා බ්‍රහ්මසා නිබ්බානො නොපට්ඨාදි භික්ඛවො
බ්‍රහ්මා ගොතමිනිබ්බානො සාරිපුහ්‍යාදිකා තථා.

විතකානි කරිතාන සබ්බගතමයානි හෙ
ගතමිපුහ්‍යානි කිහ්‍යානි සාපසංසු ච තා තථිං.

සෙසසාගානි ඩයහිංසු අභිසෙසානි සබ්බසො
ආනන්දො ච තද්ධොච සංවෙගජනිකං වචො.

ගොතමි නිබ්බානං යානා දලහං වසා සරීරකං
සබ්බකතං² බ්‍රහ්මනිබ්බානං න විරොන හවිසානි.

තතො ගොතමිධාතුනි තසා පහතගතානි සො
උපනාමෙසි නාථසා ආනන්දො බ්‍රහ්මොදිතො.

පාණිනා තානි පහතගතා අවොච ඉසිසත්තමො
මහතො සාරවත්තසා යථා රුක්ඛසා නිසංසො.

සො සො මහත්තරො බතො පලුලෙස්ස අතිවචනා
තථා භික්ඛුනිසබ්බසා ගොතමි පරිනිබ්බුතා.

අහො අච්ඡිදිසං මයං³ නිබ්බුතාසපි මාතුසා
සාරිවත්ත⁴ සෙසාය නත්ති සොඤ්ඤපරිද්දවො.

න සොච්ඡා පරෙසං සා නිහ්ඤ්ඤාසාරසාගරා
පරිවජ්ජිතසත්තාසා සිතිභුතා සුනිබ්බුතා.

පණ්ඩිතාසි මහාපඤ්ඤා පුට්ඨපඤ්ඤා තථෙව ච
රහතඤ්ඤා භික්ඛුනිනං සා ඵමං ඩාරොථ භික්ඛවො.

1. සි. II. නාගා.

2. සි. I & III. සබ්බකතං.

3. සි. I, II, III & IV. ආනන්ද පසා බ්‍රහ්මසා.

4. ම. අ. සාරිවත්ත.

ඉඬියා ව වසී ආසි දිබ්බාය සොභාධානා
වෙතොපරියඤ්ඤාය වසී ආසි ව ගොතමි.

පුබ්බෙනිවාසං අඤ්ඤාසි දිබ්බවකුට්ඨං ව සොධිතං
බබ්බාසවා පරිකම්භා නඤ්ඤා නසා පුනබ්බවො.

අත්ථමමනිරුත්තරා පරිභානෙ තථෙව ව
පරිසුඛං අහු ඤ්ඤා නසා සොභනියා න යා.

අයොඝනගතස්සෙව ජලනො ජාතවෙදස්සෙ
අනුපුබ්බපසනායා යථා න ඤ්ඤානෙ ගති.

එවං සමමාපිමුභතානං කාමබලනාසනාරිනං
පඤ්ඤාපෙඤා ගති නඤ්ඤා පනතානං අවලං සුඛං.

අත්තදීපා තනො හොථ සතිපට්ඨානගොචරා
භාවෙතො සත්තබොජකිම්බෙහ උක්ඛස්සනාං කරස්සාථා”ති.

ඉදං සුදං මහාපජාපනීගොතමි ව ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති.

මහාපජාපනීගොතමිසා ගාථාවණ්ණනා

ස ම නතා

6. 1. 7.

“ගුණෙන සද්දස්සං පබ්බජ්ජා”ති ආදිකා ගුණාය ථේරියා ගාථා.
අයමපි පුරිමබ්බසෙසු කතාසිකාරා තස්ස තස්ස භවෙ විචට්ඨපනිස්සයං කුසලං
උපවිනනති අනුකකමෙන සමහතවිමොක්ඛසමානා හුත්වා පරිපක්කකුසල
මුලා සුගතිසු යෙව සංසරනති ඉමස්මිං බුබුද්ධාදෙ ඝාචජ්ඣියං බ්‍රාහ්මණ
කුලෙ නිබ්බන්තා, ගුණානිස්සා නාමං අහොසි. සා විඤ්ඤානං පනතා
උපනිස්සයසමපත්තියා වොදිසමානා සරාවාසං ජගුවුත්තති මාතාපිතරො
අනුජානාපෙත්වා මහාපජාපනීගොතමියා සනතිකො පබ්බජ්, පබ්බජ්ත්වා ව
විපස්සනං පඨපෙත්වා භාවනං අනුසුඤ්ඤානිස්සා තස්සා විහතං විරකාලපරිච
යෙන බහිධාරමණෙ විධාවති එකග්ගං නගොති. සත්ථා දිස්වා තං අනු
ගණ්හනො ගතිකුප්පියං යථා නිසිනොති මහාසං ඵරිත්වා¹ තස්සා
ආසනෙන ආකාමො නිසිනො විස අත්තානං දස්සෙත්වා ඔවදනොතා:-

“ගුණෙන සද්දස්සං පබ්බජ්ජා හිත්වා පුත්තං වස්සං”පියං
තමෙව අනුමුගෙති මා විහරාස්ස වසං ගමි.

විහෙතන වඤ්ඤිතා සත්තා මාරස්ස විසයෙ රහා
අනෙකජාතියංසාරං සක්ඛාවනති අවිදදසු.

කාමවුත්තඤ්ඤා වසාපදං සක්කායදිසිමෙව ව
සීලබ්බතපරාමාසං විවිධිවුත්තඤ්ඤා පඤ්ඤමං.

1. ස. II. ඵරිත්වා විතො.

2. මු. පසු.

සඤ්ඤාපනානි එතානි පජ්ඣිත්තානි හිනබ්බති
ඔරං භාගමනීයානි නයිදං පුනරෙහිසි.

රාගං මානං අවිජ්ජාදි උඛ්ඛං ව විවජ්ජය
සඤ්ඤාපනානි ඡේත්තානි දුක්ඛස්සන්තං කරස්සයි.

බ්‍රහ්මෙත්වා ජාතිසංසාරං පරිඤ්ඤාය පුනර්භවං
දිශෙව ධම්මෙ නිව්ජානා උපසන්නා වරිස්සයි”ති

ඉමා ගාථා අභාසි.

තස්ස නම්මෙ අනුබ්බාසෙහිති: සද්ධං යස්ස නිලෙසපරිනිබ්බානස්ස
බ්බිසරිනිබ්බානස්ස ව අත්ථාය. හිංඛා පුතං වස්සං පිඤ්ඤානි: පියාසි
තබ්බං ඤාතිපරිවට්ටං භොගකබ්බාදි හිත්වා මම සාසනෙ පබ්බජ්ජා ඉහම
වරියවාසො ඉවජ්ජො තමෙව වඩෙස්සාසි සමපාදෙස්සාසි. මා විතතස්ස
වස්සං ගමිති. දීඝරස්සරුපාදිභාරමභවස්සෙන¹ වඩිතිතස්ස කුට්ඨිතතස්ස වස්සං
මාගච්ඡි, යස්මා විතතං නාමෙතං මාසුපමං යෙන වස්සිතා අකුප්පජ්ජනා
මාරවසානුගා සංසාරං නාතිවතතනානි තෙන වුත්තං “විතෙනන වස්සි
තා”ති ආදි. සඤ්ඤාපනානි එතානිති. එතානි “කාමච්ඡද්දාදි
ව්‍යාපාද”නති ආදිනා යථා වුත්තානි පඤ්ච බ්බිතසෙන සංයොජනානි.
පජ්ඣිත්තානානි: අනාගාමිමග්ගෙන සමුච්ඡිද්ධිත්වා. හිනබ්බතිති: තස්සා ආල
පනං. ඔරං භාගමනීයානිති: රූපාරූපධාතුතො භෙවසා භාගෙ කාම
ධාතුසං මනුස්සජීවස්ස හිතානි උපකාරානි. තස්ස පටිසංඝිතං පට්ටසභාව
තො. මකාරො පදසංඝිකාරො. “ඔරමාගමනීයානි”ති පාළි. යො එවජේත්වා.
නයිදං පුනරෙහිසිති: ඔරමභාගියානං සඤ්ඤාපනානං පභාණෙන ඉදං
කාමධානං කාමභාවං පටිසංඝිවස්සෙන පුන නාගමිස්සයි. රකාරො පදසංඝි
කරෙ “ඉත්ථ”නති වා පාළි. ඉත්ථතං කාමභවමිදෙව අත්ථො. ග්ගනති:
රූපරාගං අරූපරාගඤ්ච. මානනති: අග්ගමග්ගවජ්ඣං මානං. අවිජ්ජං
උදධමවඤ්චානි: එත්ථාපි එසෙවනසො. විවජ්ජානි: විපස්සනාය
විකම්මෙත්වා. සඤ්ඤාපනානි ඡේත්තානානි: එතානි රූපරාගාදීනි
පඤ්චදධමභාගියානි සංයොජනානි අරහත්තමග්ගෙන සමුච්ඡිද්ධිත්වා.
දුක්ඛස්සන්තං කපිස්සයිති: සබ්බස්සාපි වට්ටදුක්ඛස්ස පරියන්තං පරියො
සානං පාපුණිස්සයි. බ්‍රහ්මෙත්වා ජාතිසංසාරනති: ජාතියා මූලිකසංසාර
පප්පවනතිං පරියොසාපෙත්වා. නිව්ජානානි: ශික්ෂාණා.² උපසන්නානි:
සබ්බසො නිලෙසානං වුපසමෙන උපසන්නා. යෙසං වුත්තනස්මෙව.

එවං සත්ථාරා ඉමාසු ගාථාසු භාසිතාසු ගාථාපරියොසානෙ ථේරී සහ
පටිසම්මද්ධි අරහත්තං පත්වා උද්භවස්සෙන භගවතා භාසිතනියාමෙනෙව
ඉමා ගාථා අභාසි. තෙනෙතා ථේරියා ගාථා නාම ජාතා.

ගුණනාස ථේරියා ගාථාවණ්ණනා

ස ම න්නා.

6. 1. 8.

“වතුකකතතු” නම් ආදිකා විජයාය ථේරියා ගාථා. අයමි පුරිම බුද්ධස්ස කතාසිකාරා භාණ්ඩ තණ්හි ගවෙ විච්චවුපනියස්සයං ඩුසලං උපවිනනතී අනුකතමෙන පරිබුඤ්ඤාසංකල්පිතා දෙවමනුස්සෙසු සංසරනතී ඉමස්මි. බුද්ධාදෙ ගුණගුණ අඤ්ඤාතරසමි ඩුලභෙහෙ නිබ්බතනිනිවා විඤ්ඤානං පත්තා බෙමාය ථේරියා ගිහිකාලෙ සභායිකා අහොසි. සා තස්සා පබ්බ ජිතභාවං සුචා “සාපි නාම රාජමහෙසී පබ්බජ්ජසනී ඩිමඛන පනාහ” නති පබ්බජ්ජකාමායෙව හුචා බෙමාය ථේරියා සනතිකං උපසඤ්ඤාමි. ථේරී තස්සා අජ්ඣායසං ඤානිා තථා ධම්මං දෙසෙසි යථා සංසාරෙ සංවිග්ගමානාසා සාසනෙ සා අභිප්පසානා ගවිස්සති. සා තං ධම්මං සුචා සංවෙගජානා පටිලඛ්‍යධා ච හුචා පබ්බජ්ජං යාමි. ථේරී තං පබ්බාජෙසි. සා පබ්බ ජිනිා කතපුබ්බනිච්චා විපස්සනං පට්ඨපෙචා ගොභුසම්පන්නතාය න විරස්සෙව සග පටිසම්භිද්ධි අරභ්‍යතං පචා අත්තනො පටිපත්තිං පච්ච චෙකිනිවා උද්‍යතවසෙන:-

“වතුකකතතුං පඤ්චකකතතුං විහාරි උපනිකම්මි
අලද්ධා චෙතසො සනතිං චිත්තො අවසවනති.

හිකමුනිං උපසඤ්ඤාම සකකච්චං පරිපුච්ඡතං
සා මෙ ධම්මමදෙසෙසි ධාතුආයතනානි ච.

චත්තාරි අරියස්ථව්‍යානි ඉන්ද්‍රියානි බලානි ච
බොජ්ඣංගධර්මධර්මිකං මග්ගං උත්තමඤ්ඤා පනතිසා.

තස්සාගං වචනං සුචා කතෙතති අනුසාසනිං
රතතිසා පුරිමෙ යාමෙ පුබ්බජානිමනුස්සරිං.

රතතිසා ම.ජ්ඣමෙ යාමෙ දිබ්බචකත්‍රිං විසොධයිං
රතතිසා පච්ඡමෙ යාමෙ තමොකකිකං පද්‍යලයිං.

පිඨිසුබ්බෙන ච කායං ථේරියා විහරිං තද්ද
සත්තමියා පාදෙ පසාරෙසිං තමොකකිකං පද්‍යලයිං”ති

ඉමා ගාථා අගාසි.

තණ්හි හිකමුනි නති: බෙමාථේරිං සක්කාය වදති. බොජ්ඣංගධර්මධර්මිකං මග්ග නති: සත්තබොජ්ඣංගඤ්ච අරියධර්මිකඤ්ච අරියමග්ගං; උත්ත මධ්‍යංග පනතිසානි: අරහත්තාස්ස නිබ්බානස්සෙව වා පනතිසා අධිගමාය. පිඨිසුබ්බෙනානි: ඵලසම්පත්තිපරියාපන්නාය පිතිසා සුබ්බෙන ච. කාය නති: තං සම්පසුත්තනාමකායං තදනුසාරෙණ රූපකායඤ්ච. ඵලිකානි: පුස්සිකා; ව්‍යාපෙතා වා. සත්තමියා පාදෙ පසාරෙසි නති: විපස්සනාය ආරද්ධිදිව සත්තො සත්තමියං පලඤ්ඤාමි. හින්ද්‍රියා පාදෙ පසාරෙසිං. කථං?

නමොකකිං පදලිස අප්පදලිතපුබ්බං මොග්ගකකිං අග්ගමග්ගසද්දණං
සිනා පදලෙනා. සෙසං හෙට්ඨා වුත්තනයථෙව.

විජයාස පඨවිසා ගාථාවණණනා

ස ම තතා.

ඵකකනිපාතවණණනා නිට්ඨිතා.

(පේ-8. ගා. 48.)

7. 1.

සත්තනිපාතෙ “මුසලානි ගහෙත්ථානා”නි උත්තරය පේරියා ගාථා.
අයමපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාසිකාර තථ තථ හවෙ විවට්ඨපතිස්සයං
කුසලං උපවිනන්ති අනුකකමෙන සමහාවිතා කුසලමුලා සමුපවිතවිමොකකි
සමහාර පරිපකකවිමුත්තිපරිපාවනීයධම්මා හුත්වා ඉමස්මි බුද්ධුපාදෙ
සාවජ්ඣං අඤ්ඤාතරස්මි කුලගෙහෙ නිබ්බන්තිත්වා උත්තරානි උචිනාමා
අනුකකමෙන විඤ්ඤානං පහතා පටාචාරාය පේරියා සන්තිකා උපසඬකම්.
පේරි තස්සා ධම්මං නථෙසි. සා ධම්මං සුත්වා සංසාරෙ ජාතසංවේශා
සාසනෙ අභිප්පාසනානා හුත්වා පබ්බජ්. පබ්බජ්ත්වා ච කතපුබ්බස්ථවා පටා
චාරාය පේරියා සන්තිකෙ විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා භාවනං අනුසුඤ්ඤානී
උපතිස්සයසමපනතතාය ඉඤ්ඤානං පරිපාකං ගතත්තා ච න චිරස්සෙව
විපස්සනං උසුසුකකාපෙත්වා සහ පටිසම්භිද්ධි අරහත්තං පාපුණි. අර
හත්තං පන පත්වා අත්තනො පටිපත්තිං පච්චවේකකිත්වා උද්දනවසෙන:-

“මුසලානි ගහෙත්ථාන ධඤ්ඤං කොට්ටන්ති මානවා
පුත්තදුරානි පොසෙනතා ධනං විඤ්ඤන්ති මානවා.

ඝට්ඨං බුද්ධියාසනෙ යං කත්වා නානුතප්පති
බිප්පං පාදනී ධොවිත්වා එකමනෙත නිසිද්ඨ.

විත්තං උපට්ඨපෙත්වාන එකග්ගං සුසමාසිතං
පච්චවේකකිඨ සංඛාරෙ පරතො නො ච අත්තතො.

තස්සාගං වචනං සුත්වා පටාචාරානුසාසනී
පාදෙ පකබ්බලඤ්ඤානා එකමනෙත උපාචිසිං.

රත්තියා පුරිමෙ යාමෙ පුබ්බජානිමනුස්සරිං
රත්තියා මජ්ඣිමෙ යාමෙ දිබ්බචකත්වා විසොධයිං.

රත්තියා පච්ඡිමෙ යාමෙ තමොකකිං පදලයිං
නෙවිජ්ජා අථ වුට්ඨාසිං කතා නෙ අනුසාසනී.

සකකං ච දෙවා තිදසා සඛගාමෙ අපරාජිතං
පුරකකිත්වා විහරම්¹ තෙවිජ්ජමති අනාසවා²ති

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත්ථ චිත්තං උපධ්මපෙක්ඛානාති: භාවනාවිත්තං කමමධ්මානෙ
උපධ්මපෙක්ඛා. කථං? එකඟ්ඝං සුසමාහිතං. පමමවෙක්ඛමි³ති: පටිපාටියා⁴
අවෙක්ඛමි, සංඛාරෙ අනිවමානිපි දුක්ඛානිපි අනත්තානිපි උක්ඛණ්ණත්තං
විපස්සාමාති අනේ. ඉදංඤා ඔවාදකාලෙ අත්තනො අඤ්ඤාසඤ්ඤා භික්ඛු
නිතං ථේරියාදිතං ඔවාදස්ස අනුවාදවසෙන වුත්තං. පමාමාග්ඤ
ඝාසනිතති: පමාමාග්ඤ ථේරියා අනුසිසිං. “පමාමාග්ඤ සාසන”තතිපි වා
පාමො. අථ වුධ්මාසිනාති: තෙවිජ්ජභාවස්සත්තො පමජා ආසනතො
වුධ්මාසිං.

අයමපි ථේරි එකදිවසං පමාමාග්ඤ ථේරියා සනතිකෙ කමමධ්මානං
සොධෙක්ඛා අත්තනො චිදනවධ්මානං පටිසිත්වා පලලඛකං ආභුජිත්වා නිසිදි.
න කාවිමං පලලඛකං භිජ්ජස්සාමි යාව මෙ න අනුපාදය ආසවෙති චිත්තං
විමුච්චතිති නිවර්තං කත්වා සමමයනං ආරභිත්වා අනුක්කමෙන විපස්සනං
උස්සක්කාපෙක්ඛා මග්ගපටිපාටියා අභිඤ්ඤාපටිසම්මද්ධපරිවාරං අරහත්තං
පත්වා එකුත්ථිසත්තං පමමවෙක්ඛණ්ණං පමත්තං ඉද්ධති කතකිවමාති
සොමනස්සජාතා ඉමා ගාථා උදනෙක්ඛා පාදෙ පසාරෙසි අරුණ්ණගමන
වෙලායං. තතො ඤමදෙව විභානාය රත්තියා ථේරියා සනතිකං උපගන්ත්වා
ඉමා ගාථා පලවුද්ධාසි. තෙන වුත්තං “කතා තෙ අනුසාසනී”ති ආදි.
සෙසං සබ්බං භෙධං වුත්තනායමෙව.

උත්තර්ග ථේරියා ගාථාවණ්ණගා

ස ම තතා.

7. 2.

“සති. උපධ්මපෙක්ඛානා”ති ආදිකා මාලාය⁵ ථේරියා ගාථා.
අයමපි පුරිමවුච්චෙසු කතාසිකාර තත්ථ තත්ථ භවෙ විවට්ඨපනිස්සයං ඩුසලං
උපවිතිත්වා ඉමසම්. බුද්ධිපාදෙ මග්ගෙසු නාලකගාමෙ රුපසාරී
මුග්ගණියා ඩුට්ඨමති නිබ්බන්ති. තස්සා නාමගණ්ඨදිවසෙ මාලාති
නාමං අකංසු. තස්සා කතිධ්මාය උපමාලාති⁶ අථස්සා කතිධ්මාය සිසුප
මාලාති. ඉමා නිස්සොපි ධම්මසෙනාපතිස්ස කතිධ්මභගිනියො. ඉමාසං පුත්තා
තමපි තිණ්ණං ඉදමෙව නාමං සෙ සන්ධියා ථේරගාථාය මාලො උපමාලො
සිසුපමාලො⁷ති ආගතා. ඉමා පත නිස්සොපි භගිනියො ධම්මසෙනාපති
පබ්බජිති සුත්වා “නත්තන සො ඔරකො ධම්මවිනයො න සා ඔරිකා
පබ්බජ්ජා යත්ථ අමනාකං අසොකා පබ්බජිතො”ති උස්සාගජානා තිබ්බවර්ණ

1. මු. මහරිසාමි. 2. සි. III & IV මු. පටිපත්ති. 3. සි. I & II. පාලා.

4. සි. I & II. උපපාලා.

5. සි. I & II. සිසුපපාලා.

අයුෂ්මිඛං රුදමානං ඤාතිපරිජනං පහාය පබ්බජංසු. පබ්බජන්තා ච සංචාරානිසංසං මායමන්තියංසං න චිරසෙසව අරහත්තං පාපුණිංසු. අරහත්තං පන පඤ්ඤා නිබ්බානසුඛෙන ඵලසුඛෙන විහරන්තිසු. මාලාභික්ඛුනි ඵකදිවසං පවජාහත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කානතා අනුවනං පටිසිත්වා දිවා විහාරං නිසීදි. අථ නං මාරෙ උපසංකම්මතා කාමෙති උපවජ්ඤෙයි. යං සක්කාය සුභෙත චුත්තං:-“අථ ඛො මාලා භික්ඛුනි පුබ්බණ්ණසමයං නිවා සෙත්වා පහතචිරමාදාය සාවච්ඤං පිණ්ඩාය පාපිසි. සාවච්ඤං පිණ්ඩාය චරිත්වා පවජාහත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කානතා සෙන අනුවනං තෙනුපසංකම් දිවා විහාරං, උපසංකම්මතා අනුවනං අපේක්කාගහෙත්වා අඤ්ඤාතරසම් රුක්කමුලෙ දිවා විහාරං නිසීදි. අථ ඛො මාරෙ පාපිමා සෙන මාලා භික්ඛුනි තෙනුපසංකම්. උපසංකම්මතා මාලං භික්ඛුනි ඵතදවොවා”ති. අනුරන්තරි දිවා විහාරං විජිනා මාරො උපසංකම්මතා බ්‍රහ්මචරියවාසභො විවෙචෙතුකාමො “කං හු උද්දිස්ස මුණ්ඩාසි”ති ආදි ප්‍රච්ඡි. අථස්ස සත්ථු ගුණෙ ධම්මස්ස ච නිසංසංකිකභාවං පට්ඨාසෙත්වා අත්තනො කතාකිම්බහාව විභාවතෙන නස්ස විසයාභික්කමං පථවදෙයි. තං සුත්වා මාරො දුෂ්ටි දුමමනො තත්ථෙවනන්තරධායි. අථ යං අත්තනා මාරෙන ච භාසිතා ගාථ උදනවසෙන කථෙන්නති:-

“සඬං උපට්ඨපෙත්වාන භික්ඛුනි භාවිතිත්ථියා
පටිච්ඡක්ඛි පදං සත්තං සම්බාරුපසමං සුඛං.

කනාහු උද්දිස්ස මුණ්ඩාසි සමණී මය දිස්සයි
න ච රොවෙසි පාසණෙකි කිම්දං වරසි මොමුහා

ඉත්තා බහිඬා පාසණ්ඩා දිට්ඨියො උපනිස්සිතා
න තෙ ධම්මං විජානන්ති න තෙ ධම්මස්ස භොවිද.

අඬි සකාසාලෙ ජාතො බ්‍රහ්මා අප්පටිපුග්ගලො
සො මෙ ධම්මමදෙසෙයි දිට්ඨිනං සමභික්කමං.

දුක්ඛං දුක්ඛසමුප්පාදං දුක්ඛස්ස ච අභික්කමං
අරියං චට්ඨභිතිතං මග්ගං දුක්ඛුපසමගාමිනං.

තස්සාභං වචනං සුත්වා විහාරං සාසනෙ රතා
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා කතා බ්‍රහ්මස්ස සාසනං.

සබ්බස්ස විහාරා නන්දී තමොක්කිකො, පදුලිතො
ඵමං ජානාති පාපිම නිගහො තිමසි අත්තකා”ති.

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත්ථ සඬං උපට්ඨපෙත්වානාති: සඬපට්ඨාන භාවනාවසෙන කායා දිසු අසුභද්‍රකතිනිව්වානත්තවසෙන සඬං සුච්ඡු උපට්ඨිතං කත්ථ. භික්ඛුනිති: අත්තනානං සක්කාය වදති. භාවිතිත්ථියොති: අරියමග්ගභාවනාය ද්ධාදිපඤ්චිත්ථියා. පටිච්ඡක්ඛි පදං සත්තනාති: සත්තං පදං

නිබ්බානං සච්ඡිකිරියා පටිවේධෙන පටිවිජ්ඣි සච්ඡාකාසි. **සඛ්ඛාරුප සමානති:** සඛ්ඛසඛ්ඛාරානං උපසමනොභුගුතං. **සුචිතති:** අවචන්තසුඛං. **“කනතු උද්දියා”**හි ගාථා මාරෙන වුත්තා. තත්‍රායං සඛ්ඛිපථො:- ඉමසිං ලොකෙ ඔහු සමයා තෙසස්ස දෙසෙතාරො ඔහු එව නිච්ඡකරා. තෙසු කනත්‍රුඛො චං උද්දියා මුණ්ඩාසි මුණ්ඩිතකෙසා අසි. න කෙවලං මුණ්ඩාච අථ ඛො කාසාචධාරණො න ච සමණී විය දියසි. **නව ගේවෙසි පාසණ්ඩාහි:** තාපසපරිබ්බාජකාදීනමාදසභුතෙ. පාසණ්ඩි තෙ තෙ සමයන්තරෙ තෙව රොවෙසි. **කිමදං චරසි මොමුහාති:** කිං නාම ඉදං යං පාසණ්ඩිවිතිතං උජුං නිබ්බානමය්‍යං පහාය අජ්ජ කාලිකං භූමමය්‍යං පටිපජ්ජන්ති අතිවිය මුලිහා චරසි පරිබ්බමසීති.

තං සුචිතා ථේරී පටිච්චනාදනමුඛෙන තං තජ්ජන්ති **“ඉතො ඛණ්ඩා”**හි ආදිමාග. නථ ඉතො ඛණ්ඩා පාසණ්ඩා නාම ඉතො සමා සමුද්ධියා සාසනහො ඛණ්ඩා භූමියක ඔහුකාරුදිකා, තෙ හි සත්තානං තණ්හාපාසං දිට්ඨිපාසස්ස ඛෙන්නි ඔබ්බන්තිති පාසණ්ඩාති වුවෙති. තෙ නාග-**“දිට්ඨිසො උපනිසසිතා”**හි. සසානදිට්ඨිගතාති උපෙච්ච නිසසිතා; දිසිගතාති ආදිසිසුති අපො. සදග්‍යෙන ච දිට්ඨිසංනිසසිතා තදග්‍යෙන පාසණ්ඩසන්නිසසිතා, **න ගෙ ඔමමං විජානන්ති:** යෙ පාසණ්ඩිතො සසානදිට්ඨිගතසන්නිසසිතා අයං පටිත්ති එවං පටිත්තතිති පටිත්තිධමමපි යථාභුතං න විජානන්ති, **න ගෙ ඔමමස්ස කොවිදුති:** අයං නිවත්ති එවං නිවත්තතිති නිවුත්තිධමමසාපි අභුසලා. පටිත්තිධමමග්‍යෙපි හි තෙ සමුලුලා,කිමංග පන නිවුත්තිධමමෙති.එවං පාසණ්ඩාදනං අනියාණිකතං දසෙසනා ඉදති‘කං හු උද්දියා මුණ්ඩාසී’ති පසුභං විසාජෙත්තුං අජථි **සභා භූලෙ ජාගොති** ආදි වුත්තං. තථ **දිට්ඨිතං සමතික්කමන්ති:** සඛ්ඛායං දිට්ඨිතං සමතික්කමනුපායං දිට්ඨිජාලවිනිවෙදනං. සෙසං වුත්තනයමෙව.

මාලාස ථේරිසා ගාථාවණ්ණනා
ස ම න්නා.

7. 3.

“සනිමති”හි ආදිකා උපමාලාය ථේරියා ගාථා. නසාය වජ්ඣං මාලාය ථේරියා වජ්ඣමි වුත්තමෙව. අයමපි හි මාලා විය පබ්බජිතා විපසානං පට්ඨපෙත්වා අරහත්තං පත්වා උද්දනන්ති:-

“සනිමති චක්ඛමති හික්ඛුති භාවිති ඤායා
පටිවිජ්ඣි පදං සන්තං අකාපුරිසසෙවිත”න්ති

ඉමං ගාථං අහාසි.

තථ **සනිමති:**සති සමප න්නා;පුබ්බහාගෙ පරමෙන සතිනෙපකෙකන සමන්තාගතා හුත්වා පච්ඡා අරියමග්‍යස්ස ගාචිත්තතා සතිවෙපුලලප්පත්තියා උත්තමාය සතියා සමන්තාගතාති අපො. **චක්ඛමති:** පඤ්ඤාවක්ඛනා සමන්තාගතා. ආදිතො උදයත්තාමිනියා පඤ්ඤාය අරියාය නිබ්බට්ඨිකාය

සමන්තාගතා දුටුවා; පඤ්ඤවෙපුලලපාත්තියා පරමෙන පඤ්ඤවකබ්බනා, සමන්තාගතාහි වුත්තං හොති. අනාසුරිසසෙවිනාති: අලාභ පුරිසෙහි උත්තමපුරිසෙහි අරිසෙහි බුඩ්ධිති සෙවිතං. “කිනත්තු ජාතී න රොවෙසි”ති ගාථා ථෙරිං කාමෙසු උපහාරෙතුකාමෙන මාරෙන වුත්තං. “කිනත්තු කිං භික්ඛුනී න රොවෙසි”ති හි මාරෙන පුට්ඨා ථෙරි ආහ ජාතිමහං ආවුසො ඤා රොවෙමිති. අථ නං මාරෙ ජාතස්ස කාමා පරිභොගා තස්මා ජාතිපි ඉවර්තබ්බා කාමාපි පරිභුඤ්ජිතබ්බාහි දසෙන්නො:-

“කිනත්තු ජාතී න රොවෙසි ජාතො කාමාති භුඤ්ජති
භුඤ්ජාති කාමරතියො මාත්‍ර පටිජාත්‍රතාපිති”ති

ගාථමාහ.

තස්සථො:-කිනත්තු භං කාරණං? යෙන කිං උපමාලෙ ජාතී න රොවෙසි න රොවෙසාං. කි නං කාරණං අපි. යත්තා ජනො කාමාති භුඤ්ජති ඉති ජාතො කාමගුණසංහිතාති රූපාදීති පරිසෙවන්නො කාම පුබ්බං පරිභුඤ්ජති, න හි අජාතස්ස නමපි, තස්මා භුඤ්ජාති කාමරතියො කාමබ්බිධාරතියො අනුභව. මාත්‍ර පටිජාත්‍රතාපිති යොබ්බඤ්ඤ සති විජ්ජමානෙසු භොගෙසු න මයා කාමසුබමනුභූතනති පටිජාත්‍රතාපිති මා අහොසි. ඉමසමිං ලොකෙ ධම්මා නාම යාවදෙව අත්ථාගමත්ථා¹ අත්ථා ටි කාමසුබථොති පාකටොයමත්ථොති අධිපපායො.

තං සුත්වා ථෙරි ජාතියා දුක්ඛනිමිත්තතං අත්තනො ච තස්ස විසයා තික්කමං විහාවෙත්වා තරෙන්නති.-

“ජාතස්ස මරණං හොති හත්ථපාදනඤ්ඤනං
වධබ්බපරිභොලං ජාතො දුක්ඛං නිගමජ්ජති.

අපි සක්කායාලෙ ජාතො සඤ්චුඩො අපරජිතො
සො මෙ ධම්මමදෙසෙසි ජාතියා සමතික්කමං.

දුක්ඛං දුක්ඛසමුප්පාදං දුක්ඛස්ස ච අතික්කමං
අරියඤ්චට්ඨබ්බිතං මග්ගං දුක්ඛපටමගාමිතං.

තස්සාහං වචනං සුත්වා විහරිං යායතෙ රත්ථ
තිස්සො විජ්ජා අනුපපත්තො කතං බුඩ්ධස්ස සාසනං.

සබ්බත්ථ විහතා නාජී තමොක්කකො පදුලිතො
උං ජානාති පාපිම නිගතො තිමසි අත්තකා”ති

ඉමා ගාථා අහාසි.

තත්ථ ජාතස්ස මරණං හොතිති: යස්මා ජාතස්ස සත්තස්ස මරණං හොති න අජාතස්ස. න කෙවලං මරණමෙව අථ බො ජරාරොගාදයො යත්තකා² ‘නත්ථා සබ්බෙ පි තෙ ජාතස්ස හොනති, ජාතිගෙතුකා. තෙනාහ ගතවා:-

1. ම අත්ථාගමමත්ථො.

2. ටි IT & III. යෙනා කාරණෙනා.

“ජාතිපච්චයා ජරාමරණං සොභපරිදෙවදුකඛ්ඤාදෙමනස්සපායායාපි සමභවන්ති”හි. භෞතොවාහ-“**භස්මපාදනජෙදන**”නති. භස්මපාදනං ජෙදනං ජාතසංස්ථානං හොති න අජාතසංස්ථානං. භස්මපාදනජෙදනාපදෙසෙන වෙස්ම ඛනතිංසකමමකාරණාපි දස්සිතා එවාහි දට්ඨබ්බං. තෙතොවාහ: “**චංච ඛණ්ඩපරිකෙලසං ජාතො දුක්ඛං නිගමන්ති**”හි. ජීවිතවිශෝජන මුලධර්මපහාරාදිසංඛාරානං චංචපරිකෙලයං වෙව අනුඛක්ඛනාදිසංඛාරානං ඛණ්ඩපරිකෙලයං අඤ්ඤාදි යං ඛිඤ්ඤි දුක්ඛං නාම තං සබ්බං ජාතො එව නිගමන්ති න අජාතො. “තස්මා ජාතිං න රොවෙමි”හි. ඉද්දති ජාතියා කාමානඤ්ඤි අවචනනාමෙව අතතනා සමභික්ඛකනතභාවං මුලතො පටිඤ්ඤාදියොගනති “**අපි සත්ථානුලෙඤ්ඤා**”හි ආදිවාහ. තත්ථ අපරිඤ්ඤානි: කිලෙසමාරුදිතා කෙනාපි න පරිඤ්ඤා. සත්ථා හි සබ්බාහිභූ සදෙවකං ලොකං අඤ්ඤාදි අභිභවිතා සීතො තස්මා අපරිඤ්ඤා. සෙසං චුත්තන සත්තා උත්තානාමෙව.

උපමාලාස ථේරියා ගාථාවණණනා

ස ම න්නා.

සත්තකතිපානවණණනා නිට්ඨිතා.

(පේ-3. ගා-21.)

8. 1.

අට්ඨකතිපානෙ “**භික්ඛුනී සීලසම්පන්නා**”හි ආදිකා සිසුපමාලාස ථේරියා ගාථා. ඉමිස්සාපි වත්ථුං වාලාස ථේරියා වත්ථුමහි චුත්තනාසමෙව. අයමපි අයසමතො ධම්මසෙනාපභිස්ස පබ්බජිතභාවං සුත්වා උස්සාහජාතා පබ්බජිතා කතපුබ්බනිව්වා විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා සටෙනති වායමන්ති න විරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි. අරහත්තං පත්වා එලසමාපන්නිසුඛෙන විහරන්ති එකදිවසං අත්තනො පටිපත්තිං පච්චවෙකඛිත්වා කතකිව්වාහි සොමනස්සජාතා උදුනවසෙන:-

“භික්ඛුනී සීලසම්පන්නා ඉඤ්ඤෙසු සුසංවුතා

අධිගමෙත් පදං සත්තං අසෙවනකමොජව්”නති

ගාථමාහ.

තත්ථ සීලසම්පන්නාහි: පරිසුද්ධෙන භික්ඛුනීසීලෙන සමන්තාගත පරිපුර්ණං. **ඉඤ්ඤෙසු සුසංවුතාහි:** මනව්ජ්ඣෙයිසු ඉඤ්ඤෙසු සුච්ඡං සංවුතා; රූපාදිආරම්භණ ඉට්ඨ රුහං අතිට්ඨෙයි දෙසං අසමපෙකක්ඛණේ මොඤ්ඤි පහාස සුච්ඡි පිහිනිඤ්ඤා: **අසෙවනකමොජව්**නති: කෙනාපි අනාසිත්තකං ඔජවත්තං සභාවමධුරං සබ්බස්සාපි කිලෙසරොගස්ස චූප සමනොසඬුභූතං අරියමග්ගං; නිබ්බානාමෙව වා. අරියමග්ගමපි හි නිබ්බානාත්ථි කෙත් “පිපෙජ්ජනබ්බතො කිලෙසපරිලාභාභාවතො ව “පදං සත්තං”නති වත්ථු.

“තාවතියා ව යාමා ව නුසිතා වාපි දෙවතා
නිමමාණරහිනො දෙවා යෙ දෙවා වසවතතිනො.

තත්ව විතතං පණ්ඩෙහි යත් නො වුසිතා පුරෙ”ති.

අයං ගාරා කාමසග්ගෙසු නිකනතිං උප්පාදෙහිති තත්ව උයොජන වසෙන ථෙරිං සමාපතතියා වාවෙනුකාමෙන මාරෙන වුත්තා. තත්ව-සහ පුඤ්ඤකාරිනො තෙතතිංසජනා යත් උප්පන්නා තං ධානං තාවතියනති තත්ව නිබ්බන්තා සබ්බෙපි දෙවපුත්තා **තාවතියංසා**. කෙවි පත “තාව තියං”ති තෙසං දෙවතානං නාමමෙවාහි වදනති. මිති දෙවලොකෙහි විසිට්ඨං දිබ්බං සුඛං යානා උපයානා උප්පන්නාති¹ **සාමා**. දිබ්බාය සමප්පාදියා නුට්ඨා පහට්ඨාති **නුසිතා**. පහති පරිසරානාරමමණ්ණො අති රෙකෙන රම්මකාමනාකාලෙ යථාරුචි නො භොගෙ නිමමිණ්ණිනා රමනතිති **නිමමාණරහිනො**. විහාරරුචිං ඤාතාං පරෙහි නිමමිතෙසු භොගෙසු වසං වතෙතනතිති **වසවතතිනො**. **තත්ව විතතං පණ්ඩෙහිති**: තසම් තාවතියාදිකෙ දෙවතිකායෙ තව විතතං ධරෙහි; උප්පජ්ජනාය නිකනතිං කරෙහි. වාතුමමහාරජිකානං භොගා ඤාතෙහි නිතිනාති අධිප්පායෙන තාවතියාදයොව වුත්තා. **යත් නො වුසිතා පුරෙ**ති: යෙසු දෙවතිකා යෙසු තයා පුබ්බෙ වුත්තං. අයං කිර පුබ්බෙ දෙවෙසු උප්පජ්ජනති තාව තියංසග්ගො පටිසාය පඤ්ඤාමයග්ගෙ යොධෙතිනා පුත ගෙට්ඨිතො ඔතරනති නුසිතෙසු ධතා තතො වපිතිනා ඉද්දති මනුසෙසු නිබ්බන්තා. තං සුත්වා ථෙරි “නිට්ඨතු මාර තයා වුත්තකාමලොකො අඤ්ඤපි සබ්බො ලොකො රහග්ගිඤ්ඤිති ඤාදිතො සමප්පජ්ජිතො න තත්ව විඤ්ඤානං විතතං රමති”ති කාමතො ව ලොකතො ව අනාතො විනිවට්ටිතමානසතො දසෙසති මාරං තරෙජ්ජනති:-

“තාවතියා ව යාමා ව නුසිතා වාපි දෙවතා
නිමමාණරහිනො දෙවා යෙ දෙවා වසවතතිනො.

කාලං කාලං භවාහවං සක්කායසම් පුරකකතා
අවිනිවත්තා සක්කායං ජාතිමරණසාරිනො.

සබ්බො ඤාදිපිතො ලොකො සබ්බො ලොකො පදිපිතො²
සබ්බො පජ්ජිතො ලොකො සබ්බො ලොකො පකම්පිතො.

අකම්පියං අතුලියං අපුප්පජ්ජනසෙවිතං
බ්ලිඤ්ඤා ව ධම්මං දෙසෙසි තත්ව මෙ නිරතො මනො.

තසාගා වචනං සුත්වා විහරිං සාසනෙ රතා
නිසෙසා විජ්ජා අනුප්පන්නා කතං බ්ලිඤ්ඤා සාසනං.

සබ්බත්ව විතතා නාදි තමොක්කිකො පද්ධිතො
එව ජානාති පාපිම නිගතො තිමසි අත්තකා”ති.

ඉමා ගාරා අගාසි.

තත් කාලං කාලනති: නං භං කාලං. හවාහවනති: හවතො හවං.
 සකකාසසමිනති: බන්ධාසුචකෙ. පුරකාබනාති: පුරෙකබාරකාරිනො.
 ඉදං වුත්තං හොති:-මාර තයා වුත්තතාවහිංසාදයො දෙවා හවතො හවං
 උපගච්ඡන්තා, අනිච්චතාදිඅනෙකාදීනවායාලෙ සකකාසෙ පතිට්ඨිතා. තසමා
 තසමිං හවෙ උපතනිකාලෙ වෙමජ්ඣකාලෙ පරියොසානකාලෙති තසමිං
 තසමිං කාලෙ සකකාසමෙව පුරකබව්වා ධීනා. තතො එව අවිහිවනතා
 සකකාසං නිසසරණාභිමුඛං අහුට්ඨා සකකාසනිරමෙව අනුපරිධාවන්තා
 ජාතිමරණසාපිනො රාගාදීහි අනුගතන්තා පුනපුනං ජාතිමරණමෙව
 අනුසරන්ති. තතො න විමුච්චන්තිහි. සබ්බො ආදීපිනො ලොකොති:
 මාර න කෙට්ඨං තයා වුත්තකාමලොකො යෙව ධාතුත්තාසසසුද්දිනො
 සබ්බොපි ලොකො රුහග්ගිආදීහි එකාදසති ආදිත්තො, තෙහි යෙව
 පුනපුනං ආදීපිතතාස පදීපිනො, නිරන්තරං එකජාලිගුහතාස පජ්ජ
 ලිනො, තණ්හාස සබ්බස්මිලෙසෙහි ච ඉතො චිතො ච කම්පිතතාස විචලි
 තතාස පක්ඛපිනො. එවං ආදිත්තො පජ්ජලිනො පක්ඛපිනෙ ච ලොකෙ
 කෙනවිටි කමෙපතුං වාලෙතුං අසකකුණේසත්තාස අකම්පිසං,
 ගුණතො එත්තකොති තුලෙතුං අසකකුණේසත්තාස අත්තනා සද්ධස්ස
 අභාවතො ච අගුලිසං, බුද්ධාදිහි අරියෙහි එව ගොචරභාවනාභිගමතො
 යෙච්ඡාත්තා අපුප්පජ්ජනසෙවිතං, බුද්ධා හගවා මග්ගඵලනිබ්බානප්ප
 හෙදං නවපිධං ලොකුත්තරබ්බමං. මහාකරුණාස සංචොදිතමානසො
 අදෙසෙසි සදෙවකස්ස ලොකස්ස කපේසි පච්චෙදෙසි. තත් තසමිං අරිය
 ධම්මෙ මග්ගං මනො නිරන්තො අභිරතො. න තතො විනිවට්ටනීහි අත්තො.
 සෙසං හෙධං වුත්තතාසමෙව.

සිසුපවාලාස පේරියා ගාථාවණ්ණනා

ය ම න්නා.

අට්ඨකනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

(පේ-1. ගා-8.)

9. 1.

නවකනිපාතෙ “මා සු පන වඩ්ඪි ලොකසමි”නති. ආදිකා වඩ්ඪි
 මාතාස පේරියා ගාථා. අසමපි පුරිමබුද්ධිසු කතාසිකාග් තත් තත් හවෙ
 විචට්ටුපතිස්සයං යායලං උපට්ඨනන්ති අනුක්කමෙන සමනතවිමොක්ඛ
 සමහාග් හුට්ඨා ඉමසමිං බුද්ධිපසාදෙ භාරුකච්ඡනගරෙ යුලගෙහෙ
 නිබ්බතතිභ්වා වියපපත්තා, පතියුලං ගතා එකං පුත්තං පිජායි. තස්ස
 වසෙධ්ඪාති නාමං අහොසි. තතො පට්ඨාස යා වඩ්ඪිමානාති වොහරිසිත්.
 සා භික්ඛුනං සාගිකෙක ධම්මං පුට්ඨා පටිලද්ධසද්ධා පුත්තං සුගිතං නියතා
 දෙකා භික්ඛුනුපස්සයං ගන්ත්වා පබ්බජි. ඉතොපරං යං වහනබ්බං තං

වඩිකිංකරයා වැඩුමිනි ආගතවෙයි. වඩිකිංකරයා කි අතතනො පුතනං
සනතරුතනරං එකකං භික්ෂුනුපස්සයෙ අතතනො දස්සනස්ස උපගතං
අයං ථෙරී “කසමා නිං එකකො සනතරුතනරොව ඉධාගතො”ති වොදෙති
ඔවදනති:-

“මා සු තෙ වඩිකි ලොකමිනි වනථො අහු ඩුදවනං
මා පුතනක පුතපුතං අහු දුක්ඛස්ස භාගි මා.

සුඛං හි වඩිකි මුතයො අනෙජා ජීනනසංයයා
සිතිහුතා දමපපතා විහරනති අනාසවා.

තෙහානුවණ්ණං ඉසිති මග්ගං දස්සනපත්තියා
දුක්ඛස්සනතකිරියාය නිං වඩිකි අනුමුතයා”ති

ඉමා තිස්සො ගාථා අභාසි.

තස්ම මා සු ගො වඩිකි ලොකමිනි වනථො අහු ඩුදවනනති:
සුභි නිපාතමතනං. වඩිකි පුතනක සබ්බසම්මිඤ්ඤි සතතලොකෙ සබ්බාර
ලොකෙ ව කිලෙසවනථො තුස්සං කදවිපි මා අහු මා අභොසි. තස්ම
කාරණමාග: “මා පුතනක පුතපුතං අහු දුක්ඛස්ස භාගිමා”ති.
වනථො අනුචිතනෙත්තං¹ විතතස්ස පුතපුතං අපරපරං ජාති ආදි
දුක්ඛස්ස භාගි මා අභොසි. එවං වනථස්ස අසමුච්ඡේද ආදිනවං දස්සොත්තා
ඉද්දති සමුච්ඡේදෙ ආනිසංසං දස්සොත්තී “සුඛං ඤි වඩිකි”ති ආදිමාග.
තස්සථො: පුතනක වඩිකි මොනෙය්‍යධම්මසමන්තොගමෙන මුතයො එජා
සබ්බායාය තණ්හාය අභාවෙන අනෙජා දස්සනමග්ගෙනෙව පතිනවිපි
කිච්ඡතාය ජීනනසංයයා සබ්බකිලෙස පරිලාභාභාවෙන සිතිහුතා උතත
මස්ස දමපස්ස² අධිගතත්තා දමපපතා අනාසවා බිණ්ණසවා සුඛං
විහරනති. න තෙසං එතරති වෙතො දුක්ඛමපි ආයතිං පන සබ්බමපි
දුක්ඛං න හවිස්සතෙව. යසමා න හවෙ³ තස්මා තෙහානුවණ්ණං
ඉසිති-පෙ-අනුමුතයාති: නොගි බිණ්ණසවෙති ඉසිති අනුමුතණ්ණං. පටි
පත්තං සමථවිපස්සනාමග්ගං ඤාණදස්සනස්ස අධිගමාය සකලස්සාපි වට්ඨ⁴
දුක්ඛස්ස අනතකිරියාය වඩිකි නිං අනුමුතස වඩිකියසාසිති. තං සුත්තං
වඩිකිංකරො අද්ධා මෙ මාතා අරහතො පතිං: තාත් උනෙත්තා තමස්ම
පවෙදෙතො:-

“විසාරද්ව භණ්ඩි එතමස්ම ජනෙත්තං පෙ

මඤ්ඤමි නුත මාමිකෙ වනථො තෙ හා විජ්ජති”ති

ගාථමාග.

තස්ම විසාරද්ව භණ්ඩි එතමස්ම ජනෙත්තං මෙති: “මා සු තෙ
වඩිකි ලොකමිනි වනථො අහු ඩුදවන”න්ත්තං ඤාත්වා එතං ඔවාදං අමම
විගතසාරත්ථා කස්මිනි අලග්ගා අනාලිත්තා: ශුච්ඡා සංගං වදසි. තස්මා

මඤ්ඤමි නුත මාමිකෙ වනථො ගෙ හ විජ්ජති: නුත මාමිකෙ මෙතං
 අමම ගෙහසිතපමමනොපාපි වනථො භුග්ගං මධි ථා විජ්ජති¹ **මඤ්ඤමි.**
 න මාමිකාති¹ අත්ථො. තා සුත්ථො ථේරී අණුමනොපාපි භිලෙගො කන්ථිපිපි
 විසයෙ මම න විජ්ජති. ටිත්ථා අත්ථානො කතාභිවචනං පසායෙනති:-

“සෙ කෙවි වසිස් සඤ්ඤාං ගිනා උක්කට්ඨමජ්ඣමා
 අණුපි අණුමනොපාපි වනථො මෙ න විජ්ජති.

සලබ්බ මෙ ආසවා බිණා අපමනාසං ඤායතො
 තිසෙසා විජ්ජා අනුපපත්තා කතං බ්‍රහ්මස්ස සායනා”නති

ඉදං ගාථාවයමාග.

තථ **සෙ කෙවිති.** අනියමනවචනං. **සංඛාරාහි:** සඤ්ඤාධර්මො.
ගිනාහි. ලාමකා පටිභුට්ඨා; **උක්කට්ඨමජ්ඣමාහි:** පණීතා ථෙව
 මජ්ඣමා ව. නෙසු වා න සඤ්ඤා² ගිනා පරිඤ්ඤානා උක්කට්ඨා උක්ක
 විමසිතා මජ්ඣමා, ගිනොති වා ජයදිති නිබ්බන්ධනා ගිනා මජ්ඣමෙති
 මජ්ඣමා පණීතෙති උක්කට්ඨා, අදාදාලා ධම්මා වා ගිනා ලොකුත්තර ධම්මා
 උක්කට්ඨා දුතර මජ්ඣමා. **අණුපි අණුමනොපාපි:** න කෙවලමි ජාති
 එව අථ ඛො සෙ කෙවි ගිනාදිගෙදතිනා සඤ්ඤා නෙසු සලබ්බසු අණුපි
 අණුමනොපාපි අභිපරිහොසාපි වනථො මග්ගං න විජ්ජති. නාස්
 කාරණමාග: **සලබ්බ මෙ ආසවා බිණා අපමනාසං ඤායතො:**
 තථ **අපමනාසං ඤායතො:** අපමනාසං ඤායනතිසා. ලිඛිතවිපල්ලා
 සෙන හෙතං වුත්තං. එථ ව යසමා තිසෙසා විජ්ජා අනුපපත්තා තසා
 කතං බ්‍රහ්මස්ස සායනං. සයනං අපමනාසං ඤායති තසා සලබ්බ මෙ ආසවා
 බිණා. “අණුපි අණුමනොපාපි වනථො මෙ න විජ්ජති”ති යොජනා. එච්
 වුත්තමවාදං අභිකුසං කත්වා සඤ්ජානසංවේගො ථේරො විහාරං ගතත්ථ.
 දිවායානෙ නිසිදනා ඵපස්සනං වෙසිස්ත්වා අරහත්තං පත්වා අත්තනො
 පටිපත්තිං පට්ඨවෙසාබ්භිත්වා සඤ්ජානසංවේගසංගො මාත්‍ර සන්තතිං ගතත්ථ.
 අඤ්ඤං වතාකමෙන්නො:-

“උලාරං ටිත මෙ මානා පනොදං සමවසසි
 පරමන්ධංගිනා ගාථා ධාරාපි අනුකමිතිකා.

තස්සානං ටිතං සුත්ථා අනුසිට්ඨිං ජනෙහතිසා
 ධම්මසංවේගමාත්‍රාදිං³ යොගකෙතමස්ස පහතිසා.

යොගං පට්ඨනාපටිත්තනො ජනෙහිද්ධමනෙදිනො
 මාත්‍රා පොදිනො යනොනා අපුසිං සන්තිවුත්තම”නති

ඉමා තිසෙසා ගාථා අනාසි.

අථ ථේරී අත්තනො. වළනං අභිකුසං කත්වා පුත්තස්ස අර
 හත්තුපත්තිසා ආරාඨනවත්තා හෙත භාසිතගාථා සංගං පට්ඨනුභාසි
 එවං තාපි ථේරියා ගාථා භාජ ජානා. තථ **උලාරනති:** විපුලං මහත්ත

1. මු. ථා මු. සංකේතයෙහි සි 1 & 2 හෙසුලං සංකේතයෙහි

පණාදනති: ඔවාදපණාදං. සමවස්සජීති: සමපවහෙතසි, “වතා”ති යොජනා. කො පන සො පණාදෙති ආහ “පරමාදිපතී”ති ආදිකා ගාථා සකාය වදති. සථාපි අනු කමිසිකාති: සථා අඤ්ඤපි¹ අනුකායිකා එවං මයං මාතා පවතති නිවුතති විභාවනගාථාසම්බන්ධං උළාරං පණොදං පාඨනදණ්ඩකං මම ඤාණවෙගසමුත්තෙතං² පවත්තෙසීති අපේ. ධම්මසංවේශමාපාදිනති: ඤාණසාවහනනං³ අතිවිය මහනාං සිංහනං සංවේශං ආපජ්ජං. පබ්බාන පභිගාපෙතාති. වතුබ්බිධයමමප්පධානසොගෙන නිබ්බාණං පඨි පෙසිත විහෙතා. අපුසිං සහතිමුත්තමනති: අනුතතරං සනතිං නිබ්බාණං පුසිං; අධිගච්ඡති අපේ.

වබ්බිමානාස පෙඨිසා ගාථාවණ්ණනා

ස ම ත්තා.

නවකනිපානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

(පෙ-1. යා-9.)

11. 1.

එකාදයතිපාතො “කල්‍යාණමිත්තනා”ති ආදිකා කිසාගොතමියා ගාථා. අයං කීර් පදුමුතනරස්ස හගවතො කාලෙ හංසමිති නගරෙ ඩුලගෙගෙ නිබ්බතතිතා විඤ්ඤානං පහතා එකදිවසං සජ්ඣ සනතිකෙ ධම්මං පුණ්ණනී සථාරං එකං හිකමුනිං එබ්බිවරධරානං අග්ගධාරිතො ධර්මපෙතනං දිසා අධිකාරකමමං කන්ධා නා ධානනතරං පවෙසි. සා කප්ප සත්තසග්ගං දෙවමනුස්සෙසු සංසරනී ඉමසමිං බුද්ධිපාදෙ ඤාමපිඨං දුග්ගතකුලෙ නිබ්බතති ගොතමිතිසා නාම අහොසි. කිසගරිතාස පන කිසාගොතමිති වොගරිසිථ. නං පතිකුලං ගතං. “දුග්ගතකුලස්ස ඩිතා”ති පරිභවිංසු. සා එකං පුත්තං විජාසි. පුත්තලාගෙන වස්සා සමමානමකංසු. සො පනස්සා පුත්තො ආධාරිතා පරිධාරිතා කිලන කාලෙ කාලමකාසි. තෙනස්සා සොකුමාදෙ උපජ්ජ. සා අහං පුබ්බෙ පරිභවප්පත්තා හුතා පුත්තස්ස ජාතකාලණා පට්ඨාය සකකාරං පාපුණිං. ඉමෙ මයං පුත්තං ඛති ජබ්බිකුමපි වායමනතීති සොකුමාදවසෙන මතකලෙරං අබ්බිකාදාය පුත්තස්ස මෙ ගෙසජ්ජං දෙථාති ගෙභවාරථපි පාටියා නගරෙ විවරති. මනුස්සා ගෙසජ්ජං කුණොති පරිභාසනති.⁴ සා තෙසං කථං න ගණ්ණාති. අථ නං එකො පණ්ණිකපුරිසො අයං පුත්ත සොකෙන විතතවිකෙඛපං පහතා එතිස්සා ගොජ්ජං දසබලො සෙව ජාතිස්සතීති විනෙතතා අම තව පුත්තස්ස ගෙසජ්ජං සමමාසමුබ්බං උපසංකමිතා ‘පුච්ඡාති ආහ. සා සජ්ඣ ධම්මදෙසනාවෙලායං විහාරං ගතතා “පුත්තස්ස මෙ ගෙසජ්ජං දෙථ හගවා”ති ආහ. සථා තස්සා

1. මු. සි. II. අඤ්ඤපි.

2. සි. III. සමුච්ඡෙදං.

3. මු. සි. II. වහතො.

4. සි. I. හසනති.

උපනිසංසයා දිසා “ගව්‍ය නගරං පටිසිත්වා සසම්මිං ගෙහෙ කොච මහ පුබ්බො නඤ්ඤි තතො සිඛිත්තං ආභරා”ති ආහ. සා සාමු භනෙතති කුළුමානසා නගරං පටිසිත්වා පට්ඨනෙසො ඤෙව සන්ධා මම පුත්තසංස ගෙසඤ්ඤාසා සිඛිත්තං ආභරාපෙති සචෙ ඵතස්මිං ගෙහෙ කොච මහ පුබ්බො නඤ්ඤි සිඛිත්තං මෙ දෙථාති ආහ. යො ඉධ මනෙ ගණෙතුං සකෙකාතිති. “කිං තෙන හි අලං” සිඛිත්තෙති”ති දුතියං තතියං සරං ගතො ධුමානුභාවෙන විගතමාද පකාතිවිතො සිත්තා විනෙතසි. සකල නගරෙ අයමෙව නියමො භවිස්සති ඉදං හිත්තානුකම්පිතා භගවතා දිට්ඨං භවිස්සතිති සංවෙනං ලභිත්වා තතොව ඛති නිකම්පිත්වා පුත්තං ආමකපුසානෙ ඡබ්බෙත්වා ඉමං ගාථමාහ. -

“න ගාමධම්මො නො නිගමස්ස ධම්මො
න වාපියං ඵකකුලස්ස ධම්මො.
සබ්බස්ස ලොකස්ස සද්දවකස්ස
ඵසෙව ධම්මො යදිදං අතිවිතා”ති.

ඵචං ච පන චත්වා සඤ්ඤා සනතිකං අගමාසි. අථ නං සන්ධා ලබො තෙ ගොතම් සිඛිත්තෙති ආහ. නිට්ඨිතං භනෙත සිඛිත්තෙත කමමං පතිට්ඨා පන මෙ ගොථාති ආහ. අථස්සා සන්ධා:-

“තං පුත්තපසුසම්මතං බසාසත්තමතං නරං
පුත්තං ගාමං මහොසොව මච්චි ආදය ගව්‍යති”ති

ගාථමාහ.

ගාථා පරියොසානෙ යථාසිත්වා සොත්තාපතතිථලෙ පතිට්ඨාස සන්ධාරං පබ්බඤ්ඤා සාචි. සන්ධා පබ්බඤ්ඤා අනුජාති. සා සන්ධාරං නිකම්පනුං පදකම්පනං කත්වා වජ්ඣිත්වා භික්ඛුනුපස්සයං ගතො පබ්බඤ්ඤා උපසම්පදං ලභිත්වා න විරසෙව යොනියො මනසිකාරෙන කමමං කරොන්ති විපස්සනං වබ්බෙසි. අථස්සා සන්ධා:-

“යො ච වස්සසතං ජීවෙ අපස්සං අමතං පදං
ඵකාගං ජීවිතං සෙසෙසා පස්සතො අමතං පදං”නති

ඉමං ඔත්තාගාථමාහ. සා ගාථාපරියොසානෙ අරහත්තං පාපුණ්ණිත්වා පරිකුර්වාටලෙස්ස පරමුක්කධානුත්වා තිහි ඵලබ්බෙති සමන්තාගතං විවරං පාරුපිත්වා විවරි. අථ නං සන්ධා ඡෙතවනෙ නිසිනො භික්ඛුනියො පටි පාපියා ධානනතරෙ ධපෙතො ඵලවිවරධරානං අග්ගධානෙ ධපෙසි. සා අත්තනො පටිපත්තිං පටිච්චෙකම්පිත්වා සන්ධාරං නිසාය මයා අයං විසෙසො ලබාති කල්‍යාණමිත්තතාය පසංසාමුඛෙන ඉමං ගාථා අහාසි -

“කල්‍යාණමිත්තතා මුනිනා ලොකං ආදිස්ස වණ්ණිතා
කල්‍යාණමිත්තෙත ගජමානො අපි බාලො පඤ්ඤිතො අස්ස.

හත්තබ්බා සපුරියා පඤ්ඤා නථා වඩ්ඪති ගජනානානං
හජමාමනා සපුරිතෙ සබ්බෙතිපි දුක්ඛෙති පමුච්චෙත්ත.

දුක්ඛං ව විජානෙය්‍ය දුක්ඛස්ස ච සමුදයං නිරෝධං
අධ්වංසිතං ච මග්ගං චහ්මාරිපි අරියසංචාරිති.

දුක්ඛා ඉභිභාවො අකාමානො පුරිසදමසාරිනා
සපතතිකමපි දුක්ඛං අපපාතච්චා සක්ඛං විජානාමෙ.

ගලකෙ අපි කන්තනනි පුබුමාලිනියො ඵ්සාති බාදනති
ජනමාරකමජ්ඣගතො උගොපි මහසනාති අනුභොගනි.

උපවිජ්ඣාදා ගවජනති අදදයාහං පතී මනං
පස්චති විජායිත්තාන අපපාතාච සක්ඛං ඝරං.

වෙ පුභත්තා කාලකානා පතී ඵි පඤ්ච මනො කපණිකාස
මානා පිතා ච භාතා ඩග්ගනති ච ඵකචිතකායං.

බිණ්ඩුලිනෙ කපණ අනුගුත්තං හෙ දුක්ඛං අපරිමාණං
අස්ස ච තෙ පචන්තං බහුති ජාතියාස්සාති.

වසිංසං¹ පුයානමජෙකි අපොපි බාදිතාති පුභ්භමාසාති
හත්තුලියා සබ්බගරහිතා මනපතිකා අමනං අධිගමති.

භාවිතො මෙ මදෙතා අරියො අධ්වංසිතො අමතගාමී
නිබ්බාණං සච්ඡකතං ධම්මාදායං අපෙකතිහං.

අගමමති කන්තසල්ලා මහිතහාරා කන්තං හි කරණීයං
කියාගොතම ථෙවි පුච්ඡානවිහාරා ඉමං අභණ්ණිති.

තථ **කල්‍යාණමිත්තනාහි**: කල්‍යාණො භද්දො පුඤ්ඤෙ මිත්තො
චතස්සාති=කල්‍යාණමිත්තො. යොගස්ස සීලාදිගුණසමාදපෙතා අභංගො
භික්ෂුස්ස විධානා එවං සබ්බාකාරෙන උපකාරෙන මිත්තො ගොති යො
පුග්ගලො කල්‍යාණමිත්තො. තස්ස භාවො කල්‍යාණමිත්තතා, කල්‍යාණ
මිත්තචන්තතා. **මුනිනාහි**: සත්ථාරා. **ලොකං ආදියං චණ්ණිනාහි**:
කල්‍යාණමිත්තෙ අනුගතාබ්බනති² සභ්භලොකං උද්දියං “සකලමෙව
හිදං ආනඤ්ඤා මුග්ධවරියං යදිදං කල්‍යාණමිත්තතා කල්‍යාණසභ්‍යාසතා
කල්‍යාණසමපවිඤ්ඤා, කල්‍යාණමිත්තසෙසනං මෙසිං හිකුබුනො
පාටිකඛිං කල්‍යාණසභ්‍යාසස්ස කල්‍යාණසමපවිඤ්ඤස්ස යදිදං සීලවා භවිය්‍යති
ආරිමොක්ඛසංවරසංවුත්තො විහරිය්‍යති”³ ච එවමාදිනා පසංසිතා.
කල්‍යාණමිත්තෙ හජමානො⁴හි ආදි කල්‍යාණමිත්තතාස ආනිසංස
ස්සනං. තථ අපි බාලො පණ්ඩිතො අස්සාති: කල්‍යාණමිත්තෙ හජ
මානො පුග්ගලො පුබ්බෙ පුතාදිවිරගෙන බාලොපි සමානො අසුත්තචණ්
නා පණ්ඩිතො භවෙය්‍ය. **හත්තබ්බා සපුරිතාහි**: බාලස්සාපි පණ්ඩිත

1. මු. සි. III. කෙහං.

2. මු. සි. II & III. පසංසිතං.

3. කල්‍යාණමිත්තෙ අනුග්ගං භවෙය්‍ය. (සබ්බපථ)

නාවතොත්තො බ්‍රිඩ්දයෝ යපුරියා කාලෙනාකාලං උපසංඝාතොදිනා
 සෙවිතබ්බා. **සංඝස්ස නථා වඩ්ඪති හජන්තානන්ති:** කල්‍යාණමිත්තො
 උපන්නානං නථා පඤ්ඤ වඩ්ඪති බ්‍රාහ්මී පාරිසුරිං ගච්ඡති, යථා තොසු
 යො කොච ඛත්තියාදිකො “හජමානො යපුරියෙ සබ්බෙතිව ජාතිආදි
 දුක්ඛෙහි පවුට්ඨොසා”ති යොජනා. මුළුතමිසිංසන කල්‍යාණමිත්තවිධිනා¹
 දංසෙතුං “**දුක්ඛං ව විජානෙසා**”ති ආදි වුත්තං. නථා **වත්තාපිපි**
අපිසෙවමානීති: දුක්ඛං ව දුක්ඛසමුදයං ව නිරෝධං ව අවිච්ඡිද්ධං මග්ගං
 ථාති ඉමානි ව්‍යාහාරි අරියසංවිධානී **විජානෙසා** පටිවිජ්ඣායානාති යොජනා.
 “**දුක්ඛො ඉපිඨොවො**”ති ආදිකා වෙ ගාථා අඤ්ඤාභරාය යකච්ඡිතා
 ඉඤ්චිභාවං ගරහන්ති යා සිත්තා. නථා **දුක්ඛො ඉපිඨොවො අක්ඛා**
තොති: වපලනා ඉබ්බධාරණං සබ්බකාලං පරපටිබ්බවුත්තීතානි එවමාදිති
 ආදීනවෙති ඉඤ්චිභාවො දුක්ඛානි **සුපිසදමමසාරපිනා** භගවතා කටිතො.
සපනතිකමපි² දුක්ඛ ත්ති: සපනථාවාසො සපනතිකං” සද්ධං සංවාසොපි
 දුක්ඛො. අයමපි ඉඤ්චිභාවෙ ආදීනවොති අබිප්පායො. **අපසංකම්මා සත්ථං**
විජානාසොති: එකමිච්චං ඉඤ්චිකා එකවාරමෙව විජානා පඨම ගබ්භෙ
 ජිජායන්තදුක්ඛං අයහන්ති යො. **ගලකෙ අපි කන්තනතිති:** අන්තනො
 ඉමමපි ජිජානති. **සුමුමාලිනියො විසානි බාදනතිති:** සුමුමාලයරිථ
 අන්තනො සුමුමාලයාවෙන බෙදං අපිසංකන්ති යො විසානිපි බාදනති.
ජනමාරකමජ්ඣගනාති: ජනමාරකො වුළුවති මුලභගබ්බො. මාතුනාම
 ජනනාය මාරකො, **මජ්ඣගනා** ජනමාරකා ධුමුත්තො; මුලභගබ්බොති
 අත්තො. **උභොපි ව්‍යසනානි අනුසොනතිති:** ගබ්භො ගබ්භිනී වාති මෙපි
 ජනා මරණං මාරණං නිකම්මයනානිව පාපුණන්ති. අපරෙ පන භණන්ති
 ජනමාරකා නාම කිලෙසා, තෙසං මජ්ඣගනා කිලෙසා සන්තානපතිතා
 උභොපි ජායාපතිකා ඉධ කිලෙසපරිලාභවයෙන ආයති දුග්ගතිපරික්කිලෙස
 වයෙන ව්‍යසනානි පාපුණන්ති. ඉමා කිර වෙ ගාථා සා යකච්ඡි පුරි
 මන්තනාවෙ අන්තනා අනුභවදුක්ඛං අනුසාරිතො ආහ. පේරි පන ඉඤ්චි
 භාවෙ ආදීනවිච්චිතාය පච්චනුභාසනාති අවොච. “**උපිච්ඡස්සෙ**
ගච්ඡති”ති ආදිකා වෙ ගාථා පටාමාරාය පේරියා පටන්තිමාරබ්බ
 ගාසිත්තා. නථා **උපිච්ඡස්සෙ ගච්ඡති**ති. උපගතවිජායනකාලා මග්ගං
 ගච්ඡන්ති “අපසන්තා ව සකං ගෙහං පක්ඛිනි විජායිකාන පතිං මනං අදදයං
 අහ”නති යොජනා. **කපණ්කාසාති:** වරාකාය. ඉමා කිර වෙ ගාථා පටා
 මාරාය නද සොකුමාදප්පනාය වුත්තාකාරසායනකරණං³ වයෙන ඉපි
 භාවෙ ආදීනවිච්චිතායමෙව පේරියා වුත්තා. උභයං පෙන උද්ගරණ
 භාවෙන ආනෙතො ඉද්ධති අන්තනා අනුභවං දුක්ඛං විභාවෙනති “**බිණ්ඩුලි**
නෙ”ති ආදිමාහ. නථා **බිණ්ඩුලිනෙති:** නොගාදිති පාරිජ්ඣස්සෙපත්ත
 ධුලිකෙ. **කපණ්ති** පරමඅවස්සෙසංසංසං. උභයං මෙතං අන්තනො එව
 ආමන්තණවිධනං. **අනුභවං හෙ දුක්ඛං අපිච්චාණන්ති:** ඉමසම්.
 අන්තනාවෙ ඉත්තො පුරිමන්තනාවෙසු ව අනප්පකං දුක්ඛං නයා අනුභවිතං.

1. බු. සි. II. 82.

2. සි. I & II. සපතිකමපි.

3. සි. I & II. සපතිකවාසො සපතිති.

4. බු. වුත්තාම වුත්තකාරණ.

ඉදුනි නං දුකිං එකදෙසෙන විහජිනා දසෙසානං “අසු ව ගත සවණ” නති ආදි වුහනං. තසායො: ඉමසමිං අනවතෙසා සංසාරෙ පරිනිවර්තනියා ඔහුකානි ජාතියහසානි සොකානිභූතාය අසු ව පවත්නා, අවිසේසිනං කතා වුහනෙසෙවනං මහාසමුද්දසා උදකතොපි ඔහුකමෙව සියා.

විසිතා සුසානමජෙකිති. මහාසමුද්දසා සුනති සිංහලී ව ටිසා සුසානමජෙකි වුසිතා. **බාදිනාති පුතතමංසානිති** ව්‍යග්ගදිපිබ්ලා දිකාල පුතතමංසානි බාදිනාති. **හතකුලිකාති.** විනට්ඨකුලවංසා. **සබ්බගර්භිනාති:** සබ්බෙති සරවාසිති ගර්භිනා ගර්භප්පනා. **මහපතිකාති** විධවා. ඉමෙ පත තසො පතාරෙ පුරිවත්තභාවො¹ අත්තනො අනුප්පත්තො ගෙහිං වදති. එවමහුනාපි හුනා ආදිසා² ලදාය කල්‍යාණමිත්ත සංවාස අමිතං අමිතවජී තිබ්බානං අනුප්පනා. ඉදුනි නමෙව අමතාපි ගමං පාකටං කතා දසෙසානං “භාවිනො”ති ආදි වුහනං. තස්මිං **භාවිනොති:** විභාවිනො; උපපාදිනො; වඩ්ඪිනො; භාවනානිසමවසෙන පටිලදාය. **ධම්මාදසං අපෙකනිහනති:** ධම්මමයං ආදසං අදදකිං අපසං අහං.

අභමමති කතකල්ලාති: අරියමග්ගෙන සමුවජ්ජනානගාදිසල්ලා අහං අමති. **ඔතිනභාගති:** ඔරොපිනකාමබ්බකිලෙසානිසබ්බාරහාරා. **කතංගිකාරණිසනති:** පරිඤ්ඤානාදිහෙදං සොලසවිධමපි කිච්චං කතං පරිසොසිතං. **විමුත්තවිසතා ඉමං අභංගි³ති:** සබ්බසො විමුත්තවිත්තා කියා ගොතමී ථෙරී ඉමමන්ධං “කල්‍යාණමිත්තනා”ති ආදිනා ගාථාබ්බවසෙන අභංගිති අත්තානං පරං විය ථෙරී වදති.

තත්‍රිදං ඉමිසා ථෙරියා අපදනං:-

“පදමුත්තගේ නාම ජිනො සබ්බධම්මානාරභු
ඉනො සඤ්ඤාසමිති කප්පෙ උපපජ්ජි නායකො.

තදහං භංසවතියං ජානා අඤ්ඤාතරෙ ඤලෙ
උපෙතා නං නරවරං සරණං සමුපාගමිං.

ධම්මෙසෙව තසා අසොසංඝං චතුසවුපසංගිතං
මධුරං පරමසොදං විහාරසන්නිප්පාවහං.

තද ව භික්ඛුනිං විරො ලුබ්ච්චරධාරිනිං⁴
යපෙනො එතදග්ගමිති වණ්ණසි පුරිසුත්තමො.

ජනෙතොනාප්පකං පිතිං සුතා භික්ඛුනියා ගුණං
කාරං කතාන වුදධිසා යථාසභනි යථාබලං.

නිපච්ච මුනිසිරං තං තං යානමභිපජ්ජිං
තදනුමොදි සමුද්දො යානලාභාය නායකො.

සත්තසහසො ඉනො කප්පෙ ඔකකාකකුලසමභවො
ගොතමො නාම නාමෙත සථා ලොකෙ භවිසසති.

1. මු. වර්මනකාමෙ.

2. මු. ආදිවෙ.

3. මු. සි. II. සුමුත්තවිත්තා ඉමං භංගි.

4. සි. I & II. ධාරිකා.

තස්ස ධම්මෙසු දයාද ඔරසා ධම්මනිමිතා
කියාගොනම්¹ නාමෙන හෙස්සසි සජ්ජසාපිකා.

තං සුඤ්ඤා මුදිතා හුඤ්ඤා යාවජ්චං තද ජනං
මෙතනවිතතා පරිවරිං පච්චසෙති විනායකං.

තෙන කම්මෙන සුඤ්ඤාන වේතනාපඤ්ඤිති ච
ජනිතා මානුසං දෙහං තාවතීංසං අගඤ්ජිහං.

ඉමමිහි හදදකෙ කප්පෙ මුහුමඤ්ඤි මහායසො
කස්සපො නාම නාමෙන උපපජ්චිදනං වරො.

උපට්ඨානො මහෙසිස්ස තද ආසි නරිස්සරෙ
කාසිරජා කිකිනාම බාරණසිපුරුභතමෙ.

පඤ්ඤම් තස්ස ධිතාසිං ධම්මා නාමෙන විසසුතා
ධම්මං සුඤ්ඤා ජනග්ගස්ස පබ්බජ්ජං සමරෙවයිං.

අනුජානී න නො තානො අභාරෙව තද මයං
විසංවස්සසහස්සානි විවරිමහ අතඤ්ජිතා.

කොමාරිමුහවචරිසං රජකඤ්ඤා සුඛෙධිතා
බුද්ධොපට්ඨානනිරතා මුදිතා සත්තධිතරො.

සමඤ්ඤි සමණගුත්තා ච භික්ඛුනී භික්ඛුදාසිකා
ධම්මා වෙච සුධම්මා ච සත්තම් සඤ්ඤාසිකා.

ඛෙමා උපපලවණණා ච පට්ඨාරා ච ඤාණධරා
අහං ච ධම්මදිත්තා ච විසාබා හොති සත්තම්.

තෙහි කම්මෙහි සුඤ්ඤාන වේතනා පඤ්ඤිති ච
ජනිතා මානුසං දෙහං තාවතීංසමගඤ්ජිහං.

පච්චිමෙ ච භවෙද්දනි ජාතා සෙට්ඨිකුලෙ අහං
දුග්ගතෙ අධිනෙ නාමස්ස ගතා ච සධ්දාං ඤාලං.

පතීං ධම්මෙසු සෙසා මෙ දෙස්සනතී² අධිනා ඉති
යද ච පසසුතා ආසිං සබ්බෙසං දසිතා තද.

යද සො³ තරුණො පුතො කොමලකො සුඛෙධිතො
සපාණම්ච කතො, මෙ තද යමවසභිගතො.

සොකට්ඨා දීනවදනා අසසුනෙත්තා රුදමමුබා
මතං ඤාණපමාදය විලපනතී ගමාමහං.

තද එකෙන සංදිට්ඨා උපෙත්වා භික්ඛුගුත්තමං
අවොචං දෙති හෙසජ්ජං පුත්තසංජිවනනතී හො.

1. අ. ගොතමිනාම.

2. සි III & මු දසෙසනතී.

3. සි. I & මු මෙ.

ඉතිරි වන්නේ මහා සමයේ ගෙනෙ සිද්ධිත්වයා නමො
ආහරණී ජිනො. (හ) විනාශයායකොවිදෙ.

හද් ගම්මාන සාවත්තී න ලහිං නාදිසං ඝරං
ආනො සිද්ධිත්වයා තසමා නමො ලඤ්ඤා සහිං අහං.

සුභ්‍යං ජිනොසිත්තො උපෙසිං ලොකනායකං
දුරතොච මම දිසවා අවොච මධුරස්සරෙ.

යො ව වස්සයතං ජීවෙ අපස්සං උදයබ්බයං
එකාහං ජීවිතං සසංයතං පස්සතො උදයබ්බයං.

න ගාමධම්මො නො නිගමස්ස ධම්මො

න එපියං එකානුලස්ස ධම්මො

සබ්බස්ස ලොකස්ස සදෙවකස්ස

එයඨ ධම්මො ඤාදිං අනිච්ඡතා”ති.

සාහං සුත්තානිමා ආඨා ධම්මචකක්ඛං විසොධස්සිං
නමො විඤ්ඤානසද්ධම්මො පබ්බජිං අනාහාරියං.

තඨා පබ්බජිතා සනති පුඤ්ජනති ජනාසංගෙන
න විරෙතොච කාලෙන අරහත්තාමපාපුණිං.

ඉද්ධිසු ව වසී භොමි දිබ්බාය සොතධාතුසා
පරච්ඡන්තාති ජානාමි සත්ථ සායනාකාරිකා.

පුබ්බතිව්චායං ජානාමි දිබ්බචකක්ඛං විසොධස්සිං
බ්බෙපෙත්වා ආසලෙ සංඛ්ඛි විසුඨාසිං සුනිම්මලා.

පරිච්ඡේදණං මයා සත්ථා කාමං බුද්ධස්ස සායනං
භික්ඛො ගරුභො භාගෙ ගච්ඡෙත්තාති සමුත්තා.

සස්සත්ථාය පබ්බජිතා අහාරසන්තානාහාරියං
සො මෙ අපෙත්වා අනුප්පන්නො සබ්බසංඤ්ඤාප්පනකම්මො.

අත්ථධම්මනිරුත්තරස්ස පටිභාගො නපෙච ව
ඤ්ඤං මෙ විපුලං¹ සුද්ධං බුද්ධසෙව්ඨස්ස වාහයා.

සඤ්ඤාකරකුටා ආභිත්වා සුසානා රට්ඨාපි ව
නමො සඤ්ඤාපිකා කත්වා ලුඛං ධාරෙමි විවරං.

ජිනො තස්මිං ගුණෙ තුට්ඨො ලුඛවිවරධාරණං
යපෙසි එතදග්ගමති පරිසාසු විනායකො.

කිලෙසා ක්කාපිතා මස්සං=පෙ=කාතං බුද්ධස්ස සායන”නති.

කිසාගොගමිසා පෙට්ඨිසා ගාඨාවණ්ණතා

— ම තතා.

එකාදස්නිපාතවණ්ණතා නිට්ඨිතා.

(පේ-1. ගා-11.)

12. 1.

වාදයනිපාතෙ “උභො මාතා පිතාමා”ති ආදිකා උපලවණය පේරියා ගාථා. අයමපි පදමුත්තරස්ස හගවතො කාලෙ අංසවතීනගරෙ ඩුලගෙහෙ නිබ්බතතිනා විඤ්ඤානං පතියා මහාජනෙන සද්ධිං යථු සතතිකං ගතත්වා ධම්මං පුණ්ණානී සත්ථාරං එකං භික්ෂුනිං ඉද්ධිමනනීනං අඤ්චායානෙ ධර්මපතනං දිස්වා සත්ථාගං බුද්ධිමුඛස්ස භික්ෂුසඤ්ඤාස්ස මහා දුතං දත්වා නං ධානනතරං පඤ්ඤාසි. සා යාවජීවං ඩුසලං කත්වා දෙව මහුසෙස්ස සංසරනනී කස්ස පබ්බදධිකාලෙ බාරණසීනගරෙ කිංකියා කාසි රඤ්ඤා ගෙහෙ පටිසංඝිං ගහෙත්වා සත්තනනං හසීනීනං අබ්බනතර හුත්වා විසතිවස්සසගස්සානි බ්‍රහ්මචරියං චරිත්වා භික්ෂුසඤ්ඤාස්ස පරිවේණං කාරෙත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තා. තතො එවිත්වා පුන මහුස්සලොකං ආගච්ඡන්තී එකස්මිං ගාමකං යහායා කම්මං කත්වා ජීවනකධ්මානෙ නිබ්බත්තා. සා එකදිවසං බෙත්තායුපිං ගච්ඡන්තී අනතරමඤ්ඤෙ එකස්මිං සරෙ පානොව පුප්ඵිනං පද්මපුප්ඵං දිස්වා තං සරං ඔරුඤ්ඤා තං චෙව පුප්ඵං ලාජපක්ඛිපතත්ථාය පද්මමිතිපත්තං ච ගහෙත්වා කෙදුරෙ සාලසීයානි ඡිද්දත්වා යුරිකාය නිසින්නා ලාජෙ හජ්ජත්වා පඤ්ඤාලාජසතානි කත්වා ධර්මසි. තස්මිං බිජ්ජන ගඩ්ධාදනපබ්බතන නිරොධසමාපත්තිනො වුට්ඨිතො එකො පච්චිකක්ඛුදො ආගතත්වා තස්සා අවිදුරෙ ධානෙ අරිඨාසි. සා පච්චික ක්‍රිදාං දිස්වා ලාජෙති සද්ධිං පද්මපුප්ඵං ගහෙත්වා යුරිතො ඔරුඤ්ඤා ලාජෙ පච්චිකක්ඛුදාස්ස පතෙන පක්ඛිපිත්වා පද්මපුප්ඵෙන පත්තං පිට්ඨාය අදාසි. අර්ථස්සා පච්චිකක්ඛුදො ථොකං ගතො එතදභොසි. පබ්බජිතා නාම පුප්ඵෙන අනඤ්ඤා, අහං පුප්ඵං ගහෙත්වා පිලඤ්ඤාමිති ගතත්වා පච්චිකක්ඛුදාස්ස හත්තො පුප්ඵං ගහෙත්වා පුන විනෙතාසි “සචෙ අසෙසා පුප්ඵෙන අනඤ්ඤා අහවිස්ස පත්තමත්ථකෙ ධර්මසං නාදස්සා”ති. පුන ගතත්වා පත්තමත්ථකෙ ධර්මසං පච්චිකක්ඛුදාං බමාපෙත්වා හනෙත ඉමෙසං මෙ ලාජානං නිස්සංඤ්ඤා ලාජගණනාය පුත්තා අස්ස. පද්මපුප්ඵස්ස නිස්සංඤ්ඤා නිබ්බතනනිබ්බතනධ්මානෙ පදෙ පදෙ පද්මපුප්ඵං උට්ඨගත්තුති පත්තං අකාසි.

පච්චිකක්ඛුදො තස්සා පස්සනතිස්සව ආකාසෙන ගඩ්ධාදනං ගතත්වා තං පද්මං නඤ්ඤාලකපබ්බතරෙ පච්චිකක්ඛුදානං අක්කමනසොපාන සම්පෙ පාදපුඤ්ඤානං කත්වා ධර්මසි. සාපි තස්ස කම්මස්ස නිස්සංඤ්ඤා දෙව ලොකෙ පටිසංඝිං ගණති. නිබ්බතනකාලොතො පට්ඨාය තස්සා පදෙ පදෙ මහාපද්මපුප්ඵං උට්ඨාසි. සා තතො චචිත්වා පබ්බතපාදෙ එකස්මිං පද්ම සරෙ පද්මගබ්ඤ නිබ්බතති. තං නිස්සාය එකො නාපසො වසති. සො පානොව මුඛධොවනත්ථාය සරං ගතත්වා තං පුප්ඵං දිස්වා විනෙතාසි ඉදං පුප්ඵං සෙසෙති මහනතතරං සෙසානි ච පුප්ඵිනානි ඉදං මුදුලිතමෙව හවි තබ්බමෙත්ථ කාරණෙනානි උදකං ඔතරිත්වා තං පුප්ඵං ගණති තං තෙන ගතිතමත්තමෙව පුප්ඵිනං. නාපසො අනෙතො පද්මගබ්ඤ නිපත්තං²

දුර්ගා අදදය. දිව්‍යාලයෝ පට්ඨාය ධිනුසිනෙහි ලභිත්වා පද්මෙනෙව
 සද්ධිං පණණ්ඩාලං නෙත්වා මඤ්චයො නිපජ්ජාපෙයි. අර්ථස්ස නස්සා පුඤ්ඤානු
 භාවෙන අර්ථද්වයංකො බරං නිබ්බන්ති. යො තස්මිං පුප්පථ මිලානෙ අඤ්ඤං
 නාම පුප්පථං ආනරිත්වා නං නිපජ්ජාපෙයි. අර්ථස්සා ආධ්‍යාත්මිකාදිකාදිනෙහි
 කීළිත්වා සමන්ධාලයො පට්ඨාය පදවායෙ පදවායෙ පදමපුප්පථං උට්ඨාති.
 ඤාතිකමරුසියස්ස¹ ඵ්‍ය අස්සා සරිතවණ්ණො හොති, සා අප්පත්තා දෙව
 චණ්ණං අභිකාක්ඛනා මාත්‍රස්සචණ්ණං අහොයි. යා පිනරි ඵලාඵලජාය
 ගතො පණණ්ඩාලායං ඔට්ඨිති. අප්පඤ්චයං තස්සා වයප්පත්තකාලෙ
 පිනරි ඵලාඵලජාය ගතො ඵකො වනවරකො නං දිස්වා මිනෙතයි. මනුස්සා
 නං නාම ඵලං රූපං නත්ති² පිමංසියාමි නන්ති තාපසස්ස ආගමනං
 උදිකකිනෙතා නිසීදි. යා පිනරි ආගමිනෙතා පට්පථං ගන්ත්වා තස්ස
 හන්තො කාජං ඵලං අබ්බුද්ධං අග්ගහෙයි. ආගන්ත්වා නිසිනතස්ස චස්ස
 අත්තනා කරණවත්තං දස්සෙයි. තද්ධං වනවරකො මනුස්සභාවං
 ඤත්වා තාපසං අභිවාදෙත්වා නිසීදි. තාපසො නං ඛනවරකං වනමුලථලෙන
 පානියෙතු ව නිමිනෙත්වා හො පුරිස ඉමස්මිං ඵලං ධානෙ භවිස්සයි උද්ග්‍ර
 ගමස්සාසීති පුප්පථං. ගමස්සාමි ගන්තො ඉධ කිං කරිස්සාමිති. ඉදං තස්ස³
 දිට්ඨකාරණං ගතව්‍යානෙ අඤ්චෙත්වා සකිංසියාසීති. සචෙ අස්සො න
 ඉච්ඡති කිං කරණං කප්පෙස්සාමිති තාපසං වන්දිත්වා පුත ආගිතකාලෙ
 මග්ගසඤ්ජානනත්වා යාබ්‍යසඤ්ඤාදො රුකිකසඤ්ඤාදො ඤාතිකෙතො
 පක්කමි. සොපි බාගණ්ඩං ගන්ත්වා රාජානං අදදය. රාජා කාමං
 ආගන්තොසීති පුප්පථං. අහං දෙව කුලිභාකං වනවරකො පබ්බතපාදෙ
 අච්ඡරිසං ඉච්ඡිතනං දිස්වා ආගන්තොසීති සබ්බං පටිත්තං කප්පයි. හො
 තස්ස වචනං සුත්වා වෙගෙන පබ්බතපාදං ගන්ත්වා අච්ඡරෙ ධානෙ බන්ධා
 වාරං නිවාසෙත්වා වනවරකෙන වෙව අප්පකෙති⁴ පුරිසෙති ව සද්ධිං
 තාපසස්ස භත්තාසීතිවං කත්වා නිසිනතාවෙලාය තත් ගන්ත්වා අභිවාදෙත්වා
 පටිසංකාරං කත්වා ඵලමන්තං නිසීදි. රාජා තාපසස්ස පබ්බතපරික්කාර
 හණ්ඩං පාදමුලෙ ධීපෙත්වා හන්තො ඉමස්මිං ධානෙ කිං කත්ම ගමස්සා
 මාති ආහං ගමිති මහාරාජාති. ගමිතිම හන්තො අස්සස්ස භීත සමපෙ
 විසභාගපරසා අච්ඡිති අසසුමො, පපඤ්චො ඵය පබ්බතානං මය සද්ධිං
 ගමිති ගන්තාති. මනුස්සානං නාම විත්තං දුන්නාසයං⁵ කථං බ්‍රහ්මනා
 මණ්ඩං වසියාති. අභ්‍යාකං රුචිතකාලයො පට්ඨාය යෙසානං ප්‍රේමි
 කට්ඨානෙ ධීපෙත්වා පටිජ්ජානිත්වා සකිංසියාමි හන්තාති. සො රඤ්ඤා කථං
 සුත්වා දහරකාලෙ ආතිතනාමවසෙතෙව අමම පද්මමතිති ධීතරං
 පනෙකායි. යා ඵලවචනෙනෙව පණණ්ඩාලයො නිකිම්බිති පිනරං
 අභිවාදෙත්වා අර්ථායි. අර්ථං පිනා ආහං කිං අමම වයප්පත්තා ඉමස්මිං
 ධානෙ රඤ්ඤා දිව්‍යාලයො පට්ඨාය වසිත්වා අර්ථස්සා,⁶ රඤ්ඤා සද්ධිං
 ගමිති අමමාති. යා යාධු තාතාති පිනුච්චනං සමප්පටිත්තං අභිවාදෙත්වා

1. සි. I & II සාමකපුරුසියා මු. කුසායාපුරුසියා

2. සි. I & II ඵලං රූපං දුට්ඨි.

3. මු. තස්සා.

4. මු. සි. II & III අඤ්ඤාදි

5. මු. සි. I & II, උච්චං ආයං.

6. මු. අභිබ්බා.

ගෙදමානා අපාසි. රාජා ඉඹියො පිතු විතො ගණනියොමිති තසමි යෙව ධාතො කතාපණ්ණසිමිති යපෙතො අභිසෙකො අකාසි. ඊතං නං ගහෙතො අත්තනො නතරං ආගතකාලනො පඨාය සෙසසිඤ්ඤො අනො ලොකෙතො තාය සද්ධිං යෙව රමති. තා ඉඤ්ඤො ඉසො පකතා තං රඤ්ඤං අත්තනෙර පරිභිඤ්ඤාකාමො එවමාහංසු. නායං මහාරජ චක්‍රස්සජාතිකා, කතො නාම භූමෙකි චක්‍රස්සානං විවරණසාදන පදමානි උභගතනාති දිසපුබ්බාති, අද්ධා අයං සකස්සිති හරථ නං මහාරජාති. රාජා තාසං කථං සුචා භුණ්ඨි අහොසි. අරස්සාපරෙන සමයෙන පච්චනෙතො යුට්ඨිතො. යො ගරුභාරා පදමවතීති නගරෙ යපෙතො පච්චනතං අගමාසි. අර් හා ඉඤ්ඤො තස්සා උපසායියාය ලඤ්ඤං දත්වා ඉඹියො දුරකං ජාත මත්තමෙව අනෙතො එකං දුරුඝපිකං ලොකිතෙන මකස්සිතො සතතිකෙ යපෙතිති ආහංසු. පදමවතියාපි න විරසෙයව ගබ්භවුසානං අහොසි. මහාපදමකුමාරෙ එකකොව යුට්ඨස්ස වසි. අවසෙසො එකුතපඤ්චසතා දුරකා මහාපදමකුමාරස්ස මාතුකුට්ඨතො නිකම්මිතො නිසිඤ්ඤාකාලෙ සංසෙදජා හුචා නිබ්බතති. අරස්සා න තාව අයං සති ලහතීති ඤාතො උපසායියා එකං දුරුඝපිකං ලොකිතෙන මකස්සිතො සමපෙ යපෙතො තාසං ඉඤ්ඤා සඤ්ඤා අදාසි. තාපි පඤ්චසතා ඉඤ්ඤො එකෙකා එකෙකා දුරුඝං ගහෙතො වුඤ්ඤා සතතිකං පෙසෙතො කරණකිකං ආගතපෙතො අත්තනා අත්තනා ගතිතදුරුඝෙ තත් නිපජ්ජාපෙතො ඛති ලඤ්ඤානං කතො යපයිංසු. පදමවතීපි බො සඤ්ඤා ලභිතො තං උපසායියා කිං විජාතමිති අමමාති පුට්ඨි. සා තං සත්තනෙජ්ජා යුතො තිං දුරකං ලභියස්සිති වතො අයං තව යුට්ඨිතො නිකම්මනදුරුඝොති ලොකිතමකස්සිතං දුරුඝපිකං පුර තො යපෙසි. සා තං දිස්වා දෙමනස්සපත්තො සිසං තං ථාලෙතො අපනෙති ථාලෙ කොව පසෙයස් ලජ්ජිතබ්බං හවෙය්සාති ආහ. සා තස්සා කථං සුචා අභ්භාමා විස දුරුඝපිකං ථාලෙතො උග්ගෙන පකස්සි. රාජාපි පච්චනතො ආගතො නිකම්මනං පටිමානෙතො ඛති නගරෙ ඛකා වාරං නිවාසෙතො නිසිදි. අර් හා පඤ්චසතා ඉඤ්ඤො රඤ්ඤං පච්චිග්ගමනං ආගතො අහංසු. තුච්ඡ මහාරජ අභ්භාකං න සද්දහසි, අමෙකි වුත්තං අකාරණං විස ගොති තිං මහෙසියා උපසායියා පකෙකායාපෙතො පටි පුට්ඨි, දුරුඝපිකං දෙව විජාතාති. රාජා තං කාරණං අනුපපට්ඨකස්සිතොව අමනුස්සජාතිකා හවියස්සිති තං ගෙහතො නිකම්මසි. තස්සා රාජ ගෙහතො සහ නිකම්මමණෙනෙව පදමපුප්ඵාති අත්තරධායිංසු. සරීරවත් වීපි විවණ්ණං අහොසි. සා එකිකාව අත්තරවීපියා පායාසි. අර් නං එකා වයප්පතො මහලලිකා ඉඤ්ඤි දිස්වා ධිකුසිනෙහං උපපාදෙතො කතං ගච්ඡති අමමාති ආහ. ආගතකුමාරි වසනසානං ඔලොකෙනාති විවරමිති. ඉධා ගච්ඡ අමමාති වසනසානං දත්වා ගොජනං පටියාදෙසි. තස්සා ඉමිතොව නියාමෙන තත් වසනසාය තා පඤ්චසතා ඉඤ්ඤො එකවිත්තො හුචා රාජානං ආහංසු “මහාරජ භූමෙකුට්ඨ ඛකා වාරං ගතෙසු අමෙකි ගබ්භාදෙවතාය අමකාකං දෙවෙ විජ්ජාසඛිතාමෙ ආගතෙ ඛලිකම්මං කතො උදකකීලං කට්ඨස්සාමා”ති පඤ්ඤා අඤ්ඤා එතමයං දෙවං එවං ජානා

පෙමාහි. රාජා නාසං චිව්වෙනා කුසො ගඬාය උදකකිලං කාතුං අගමාසි. ෧෦෦ පි අනන්තා අනන්තා ගතිනකරණකං පටිච්ඡන්තං කන්තා ආදිය නදිං ගන්තො තෙසං කරණකානං පටිච්ඡාදනථං පාරුපිත්වා උදකෙ පතිත්වා කරණකෙ විසූප්පස්සං. තෙ පි බො කරණකා ගන්තො ගෙසා සොතෙ පසාරිතජාලමි ලග්ගිස්ස. තතො උදකකිලං කිළිත්වා රඤ්ඤ උකතිණ්ණකාලෙ ජාලං උකතිපන්නා තෙ කරණකෙ දිසො රඤ්ඤ සන්තිකං නයිංසු.¹ රාජා කරණකෙ ඔලොකෙත්වා කිං නාතා කරණකෙ සුභි ආහ. න ජාතාම දෙව්හි. සො හෙ කරණකෙ විවරපෙත්වා ඔලොකෙන්නා පඨමං මහාපද්මකුමාරස්ස කරණකං විවරපෙසි. තෙසං පන සබ්බසම්මි කරණකෙසු නිපජ්ජාපිතදිව්සෙසු සෙව පුඤ්ඤද්දියා අනුකුසකෙ ඩිට්ඨං නිබ්බන්ධි. සකෙකා දෙවරාජා තස්ස රඤ්ඤා නිකාඛිඛි භාවත්ථං අනොසාං අභිජ්ඣා අකඛරාති ලිබාපෙසි “ඉමෙ කුමර පද්ම චරියා කුච්ඡිමි භික්ඛානා බාරාණධීරඤ්ඤ පුත්තා අථ තෙ පද්මචරියා සපත්තිසො පඤ්චසනා ඉඤ්ඤා කරණකෙසු පකඛිපිත්වා උදකෙ බිපිංසු රාජා ඉමං කාරණං ජානාතු”ති. කරණකෙ විවරමහෙන රාජා අකඛරාති වාවෙත්වා දුරකෙ දිසො මහාපද්මකුමාරං උකතිපිත්වා වෙතෙන රථෙ යොජ්ත්වා අසෙස කපෙපථ අහං අජ්ජ අනො නන්තරං පටිපිත්වා එකච්චානං මාතුගාමානං පියං කරිස්සාමිති පාසාදවරං ආරුක්ඛ ගෙසා ගතිගිව්ස සහස්සගණකං ධජෙත්වා නගරෙ හෙරිං වරාපෙසි “සො පද්මචරිං පසසති සො ඉමං සහස්සං ගණ්ණාතු”ති. නං කථං සුත්වා පද්මචරි මාතු සඤ්ඤා අදසි ගතිගිව්සො සහස්සං ගණ්ණ අමමාහි. නාහං එවරාජං ගණ්ණිත්ථං විසසාමිති ආහ. සා දුරියමි තතියමි වුපොත කිං වත්වා² ගණ්ණාමි අමමාහි ආහ. මම ඩිත්වා පද්මචරි දෙවි නාමාහි වත්වා ගණ්ණාගිති. සා යං වා නං වා හොතුති ගන්තො සහස්සවිමෙකාටකං ගණ්ණි. අථ නං මහුස්සා පුච්ඡංසු පද්මචරිං දෙවිං පසසාමි අමමාහි. අහං පන න පසසාමි ඩිත්වා කීර පන මෙ පසසාමිති ආහ. තෙ පන කහං සා අමමාහි වත්වා තාය සද්ධිං ගන්තො පද්මචරිං සඤ්ජාතිත්වා පාදෙසු නිපතිංසු. තස්මිං කාලෙ සා පද්මචරි දෙවි අයනාති සුඤ්ඤා භාරියං වන ඉඤ්ඤා කම්මං කතං සා එවං විධස්ස රඤ්ඤා මහෙසී සමානා එවරුපෙ ධානෙ නිරුරකානා විසීති ආහ. තෙපි රාජපුරියා පද්මචරියා නිවෙසනං යොගසාණ්ණිති පරිකස්පාපෙත්වා මාරෙ ආරකං ධජෙත්වා ගන්තො රඤ්ඤා ආරොවෙසුං. රාජා සොවණ්ණසිවිකා පෙසෙසි. සා අහං එවං න ගමිස්සාමිති. මම වසනාදානො පසාය යාව රාජගෙහං එත්තන්තර වරපොඨකච්චන්තථරණේ. අත්ථාපෙත්වා උපරි සොවණ්ණභාරකච්චිත්තං චෙලචිත්තානං බක්ඛාපෙත්වා පසාධනථාය සබ්බා ලඛකාජරසු පතිතෙසු පදසාව ගමිස්සාමි, එවං මෙ නාගරා සමපත්තිං පසසිස්සන්තිති ආහ. රාජා පද්මචරියා රුපිං කරොථාහි ආහ. තතො පද්මචරි සබ්බපසාධනං පසාධෙත්වා රාජගෙහං ගමිස්සාමිති මග්ගං පටිපජ්ජ. අථ සසා අකකන්ත අකකන්තාදානෙ වරපොඨකච්චන්තථරණං භිද්දිත්වා පද්ම පුපථාති උභයංසු. සා මහාජනස්ස අනන්තො සමපත්තිං දස්සෙන්නි

රාජනිවෙසනං ආරුක්ඛා සබ්බෙපි තෙ වෙලවිභාගාදරණේ නාසං මහලලිකායං පොසාවනිකමුලං කන්ධා දුපෙසි. රාජාපි බො නා පඤ්චසතා ඉත්ථෙයො පකෙකාසාපෙත්වා ඉමා තෙ දෙව් දුසියො කන්ධා දෙමීති ආග. සාධු මහා රාජ එතාසං මඤ්ඤා දිනනාභාවං සකලනාගරේ ජානාපෙගීති. රාජා නාගරේ හෙරිං වරාපෙසි පදමවගිසා දුඛිතා¹ පඤ්චසතා ඉත්ථෙයො එතිස්සාව දුසියො කන්ධා දිනනාති. සා නාසං සකලනාගරෙන දුසිභාවො සලලකිත්තොති ඤාති අභං මම දුසියො භුජ්ඣසා කාදාං ලභාමි දෙවාරි රාජානං පුච්ඡි. නව ඉද්දා දෙවීති. එවං සන්නො නමෙව හෙරිවාරකං පකෙකාසාපෙත්වා පදමවගිසා දෙවියා අත්තන්නො දුසියො කන්ධා දිනනා පඤ්චසතා ඉත්ථෙයො සබ්බො භුජ්ඣසා කන්ධා පුන හෙරිං වරාපෙථාති ආග. සා නාසං භුජ්ඣසා භාවෙ කතෙ එඤ්ඤාති පඤ්චපුත්තාසනාති නාසං යෙව හඤ්ඤා පොස නාථාස දන්ධා සයං මහාපදමකුමාරං යෙව ගණ්හි; අථාපර්භාගෙ තෙසං කුමාරනං කීලනවයෙ සමපන්නො රාජා උය්‍යානෙ නානාථිධං කීලනාදානං කාරෙසි. තෙ අත්තන්නො සොලසවස්සදදසිකාකාලෙ සබ්බෙව එකතො හුත්වා උය්‍යානෙ පදමසඤ්ඡන්තාස මහලපොකරණියා කීලනනා නව පදමාති පුප්ථන්නාති පුරාණපදමාති ච වණ්ටතො² පත්තන්නාති දිස්වා ඉමස්ස තාව අනුපාදිනනාසං එවරුපා ජරා පාපුණාති. කිමඛින පන අමොකං සරීරස්ස. ඉදමි භි එවං ගතිකමෙව භවිස්සතීති ආරම්භණං ගහෙත්වා සබ්බෙව පච්චෙකබොධිඤ්ඤා නිබ්බන්ධනා උදාසුභාස පදම කණ්ණිකාසු පලලෙඛක නිසිදිංසු අථ තෙති සඬං ගොපුරියා බහුගතං දිවසං ඤාති අය්‍යපුත්තා නුභොකං වෙලං ජානාථාති ආහංසු. තෙ තුණ්හි අහංසු. පුරියා ගන්ත්වා රඤ්ඤා ආරොවෙසුං කුමාරා දෙව පදම කණ්ණිකාසු නිසින්නා අමෙහසුපි කප්ථන්නාසු වට්ඨෙතො³ න කප්ථනාති. යථාරුචි තෙසං නිසිදිනුං දෙවාරි තෙ සබ්බරත්තං ගතිභාරකබ්බා පදමකණ්ණිකාසු නිසින්නාතිසමෙතෙව අරුණං උදාපෙසුං. පුරියා පුන දිවසෙ උපසඬකමිත්වා දෙවො වෙලං ජානාථාති ආහංසු. න මයං දෙවො පච්චෙකබ්බා නාම මයං අමොති. අය්‍යා තුමෙහ භාරියං කථං කප්ථං පච්චෙකබ්බා නාම තුමොදියා න හොන්ති. වඬාලකොසමයස්ස පන කායෙ පටිමුක්ඛාද්ධපරිකාරා හොන්ති. හොන තුමෙහ භාරියං කථං කප්ථංති. තෙ දකඛිණතථෙත සීසං පරාමසිංසු. තාවදෙව ගිගි ලිඛිතං අන්තරාධායි. අඬපරිකාරා කායෙ පටිමුක්ඛා ව අහංසු. නහො පස්සන්නංස්සව මහාජනස්ස ආයාසෙන නඤ්චුලකාපඬාරං අහංසු. සාපි බො පදමවගී දෙවී අභං බහුපුත්තා හුත්වා නිපුත්තා ජානාති භද්ද සොකං පත්වා තෙහොව රොගෙන කාලං කන්ධා රාජගහනාගරේ මාර ගාමකෙ සහථෙත කමමං කන්ධා ජීවනාදානෙ නිබ්බන්ති. අථාපර්භාගෙ කුලඝරං ගතා එකදිවසං සාමිකස්ස බෙත්තං සාගුං හරමානා තෙසං අත්තන්නො පුත්තානුමන්නාගේ අඬපච්චෙකබ්බො භික්ඛාචාරවෙලායං ආකා සෙන ගච්ඡන්නෙ දිස්වා සීඝ්‍රං ගන්ත්වා සාමිකස්ස ආරොවෙසි පස්ස අය්‍ය පච්චෙකබ්බො එතෙති නිමන්නෙත්වා හොරෙස්සාමාති. යො ආග සමණ

සතුණා නාම එනා අඤ්ඤාදායී එවං වරනාති, න එනා පළවකබ්බුඩාති. හො මංගං කාමපන්තානං යෙව අවිදුරේ ධාමන ඔතරිංසු. සා ඉඤ්ඤානං දිවංගං අනානා ලහනාං බජ්ජනොත්තං තෙසං දායං සෙව අදායි ජනා මග්ගං භික්ඛං ගණනාමාති ආගං. සාමු උපාසිතො නව සක්කාරො එවනාකොව හොතු ආසනාති ච අසෙව හොනතු; අඤ්ඤා පන බහුපි පළවකබ්බුඩෙ දිසො නව විතතං සංඛාරෙසසාසිති.¹ සා පුනා දිවසෙ අභිආසනාති පඤ්ඤා පෙනා; අභිආනං සක්කාරසමමානං පටිසාදෙත්වා නිසීදි. නිමනතින පළවකබ්බුඩා සෙසානං සඤ්ඤා අදංසු. මාරිසා අජ්ජ අඤ්ඤාත් අගනත්වා සබ්බෙව කුලිකාකං මාතුසකිහං කුරුමාති. හො සං වචනං සුත්වා සබ්බෙව එකතො ආකාසෙන ආගනත්වා මාතුකරමාරෙ පාතුරහෙසු. සාපි පඨමං ලබසඤ්ඤානං² බහුපි දිසො න කමපිත් සබ්බෙව තෙ ගෙහං පළවසෙත්වා ආසනෙසු නිසීදපෙසි හොසුපි පටිපාටියා නිසීදනොසු නවමො නවමො අඤ්ඤාති අභිආසනාති මාපෙනා සං දුරාසනෙ නිසීදති, යාව ආසනාති වසිසනාති නාව ගෙහං වසිසති. එවං තෙසු සබ්බෙසුපි නිසිනොසු සා අභිආනං පළවකබ්බුඩානං පටිසාදිතං සක්කාරං පඤ්ඤාසනා නමි යාවදත්ථං දත්වා අභිභිජ්ජපලාත්තො ආගරිත්වා නිමනතිපළවකබ්බුඩානං යෙව පාදමුලෙ යපෙනා ආගං මග්ගං හනො නිබ්බන්ත නිබ්බන්තයානෙ සරිරවණ්ණං ඉමෙසං භිජ්ජපලානං අනොගං ගබ්භ වජ්ජණං වීස හොතුති. පළවකබ්බුඩා මාතුසකිමාදනං කත්වා ගබ්භමාදනං යෙව අගමංසු. සාපි යාවජ්ජං කුසලං කත්වා තතො වුතා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තත්වා ඉමසමිං මුඛපාදෙ සාවර්ණියං සෙසිකුලෙ පටිසංඝිං ගණති. නිජ්ජපලගබ්භසමානවණ්ණනාය වසා උපපලවණ්ණාතෙව නාමං අකාසු. අප අසා වසපත්තාකාලෙ සකලජලබ්බුදිපෙ රුජානො ව සෙසිනො ව සෙසියං සනතිකෙ දුතං පභිණංසු ධිතරං අමනාකං දෙතුති. අපභිණනොනා නාම නාමොසි. තතො සෙට්ඨි විනොසි. අහං සබ්බෙසං මනං ගහොතුං න සක්ඛියාමි උපායං පනොකං කරියාමිති. ධිතරං පනොකාසාපෙනා පබ්බජිතුං අමම සක්ඛියසිති ආගං. තසා පච්ඡමහවිකන්තා නං වචනං සිසෙ ආසිභාං සත්තාකාලො වීස අහොසි, තත්මා පිතරං පබ්බජිසාමි තානාති ආගං. සො තසා සක්කාරං කත්වා භික්ඛුහුපසායං නොත්වා පබ්බාපෙසි. තසා අවිරපබ්බජිතාය එව උපො සථාගාරෙ තාලවාරෙ පාපුණි. සා පදිපං ජාලෙත්වා උපොසථාගාරං සමමජ්ජත්වා දිප්ඨිධාය නිමිතො ගණිත්වා ධිතාව පුනපුනං ඔලොකය මානා තෙජාකසිණාරමණං කානං නිබ්බන්තොත්වා තදෙවපාදකං කත්වා අරහත්තං පාපුණි. අරහත්තා එලෙන සසිං යෙව අභිඤ්ඤාපටිසම්මදාපි ඉරුකිංසු. විසසසොනා පන ඉඨිවිකුබ්බනෙ විණ්ණවසි අහොසි.

තෙන වුතාං අපදනෙ -

“පසුමුග්ගනොති ජනො සබ්බධම්මානපාරගු
ඉතො සත්තසංගමති කපෙස උපපජ්ජි නායකො.

1. මු. පසාදෙය්‍යාසි.

2. මු. ලබසඤ්ඤා. සි. III. අදසඤ්ඤානො.

තදහං **භංගවිනිසං** ජාතා සෙසිදුලෙ අහු
නානාරතනපඤ්ඤානෙ මහාසුඛසමප්පිනා.

උපෙත්වා නං මහාවීරං අසෙසාසිං ඛමමදෙසනං
තනො ජාතප්පසාදහං උපෙසිං සරණං ජිනං.

ගගවා ඉභිමන්තීනං අග්ගං වණණසි නායකො
තිහබ්බිති ලජ්ජිතිං භාදිං සමාධිජ්ඣානකොච්ඡදං.

තද මුදිතවහ්නාහං නං ධානං අභිකඞ්ඛිති
නිමන්තීති දහබලං සසඞ්ගං ලොකනායකං.

භොජයිතාන සත්තාහං දන්තාන ව නිවිටරං
සත්තමාලා ගභෙත්වාන උපපලා දෙවගඤ්ඤා.

සත්ථපාදෙ යපෙත්වාන ඤ්ඤාමහි අභිපුජ්ජ
නිපච්ච සිරසා පාදෙ ඉදං වචනමබ්බුමිං.

යා දිසා වණණීතා සිර ඉතො අයමකාගති
තාදිසාහං හවිසාමි යදි සිජ්ඣති නායක.

තද අවොච මං සථා විසාසා හොති දුරිකෙ
අනාගතමහි අධානෙ ලව්ජ්ජෙ නං මනොරථං.

සතසගසෙස ඉතො කපෙප්ප ඔහකාකදාලසමභවො
භොනමො නාම නාමෙන සථා ලොකෙ හවිසාමි.

තසා ඛමෙමසු දයාද මරසා ඛමමතිච්ඡිනා
නාමෙත්තප්පලවණණාති රුපෙන ව සසසිති.

අභිඤ්ඤසු ට්ඨිප්පත්තා සත්ථ සාසනාකාරිකා
සබ්බාසවපරිකඞ්ඤා හෙසාසි සත්ථ සාවිකා.

තදහං මුදිතා හුත්වා යාවජ්චං තද ජිනං
මෙත්තවිහ්නා පරිවරිං සසඞ්ගං ලොකනායකං.

තෙන සාමෙතන සුක්කතෙන වෙතනාපණ්ඩිති ව
ජ්ජිත්වා මාත්‍රසං දෙහං භාවනිංසං අගඤ්ජිහං.

තනො වුත්තාහං මහුජෙ උපපන්නා සසමභුතො
උපපලෙති පටිච්ජන්තං පිණ්ඩපාතමදසහං.

ථකනවුතෙ ඉතො කපෙප්ප විපසිනාම නායකො
උපපජ්ජි වාරුදසාහො සබ්බධමෙමසු වකබ්බුමා.

සෙසිධිතා තද හුත්වා ඛාරණසිප්පුච්ඡතමෙ
නිමන්තෙත්වාන සමබ්බුමං සසඞ්ගං ලොකනායකං.

මහාදහං දදිත්වාන උපපලෙති විමසිතං
සුජයිත්වාන තෙහෙව වණණසොහං අපත්ඨිමිං.

ඉමමි හදදකෙ කපෙව බ්‍රහ්මච්ඡු මහායනො
කාසාපොනාම නාමෙන උපපජ්චදනං වරො.

උපයානො මහෙසියා නද්‍ය ආසි නරිසාගෙ
කාසිරජා කිකිනාම බාරණසි පුරුත්තමෙ.

තසාසිං දුරියා ධිතා සමණගුත්තසථයා
ධමමං සුත්වා ජිනාග්ගසා පබ්බජ්ජං සමරෙවධිං.

අනුජානි න නො තානො අගාරෙව නද්‍ය මයං
විසංවසාසගස්සානි විවරිමා අනන්දිනා.

කොමාරිබ්‍රහ්මවරියං රජකඤ්ඤා සුබෙධිතා
බුද්ධිපයානනිරතා මුදිතා සත්තධිතරො.

සමණී සමණගුත්තා ව භික්ෂුනි භික්ෂුදසිකා
ධමමා වෙව සුධමමා ව සත්තමි සඤ්ඤාසිකා.

අහං බෙමා ව සපපඤ්ඤා පටාපාර ව ඩුණ්ඩලා
කිසාගොතමි ධම්මදිනානා විසාබා ගොති සත්තමි.

තෙහි කමෙමහි සුකතෙහි වෙනතාපණ්ඩිති ව
ජනිතා මානුසං දෙහං තාවතීංසං අගච්ඡහං

තනො චුතා මනුසෙසසු උපපන්නා මහාකුලෙ
පිතමච්චරං දුස්සං අදං අරහතො අහං.

තනො චුතාරිච්ඡරෙ ජාතා විපාකුලෙ අහං
ධිතා තිරිච්චච්ඡසා උමමාදෙනති මනොගරා.

තනො චුතා ජනපදෙ කුලෙ අඤ්ඤාතරෙ අහං
පසුතා නාතිච්ඡිතමහි සාලිං¹ ගොපෙමහං තද්‍ය.

දිසවා පච්චෙකසමුද්ධං පඤ්ඤාලාජසත්තානිහං
දත්වා පද්මච්ඡන්දානි පඤ්ඤාපුත්තසත්තානිහං.

පථසිං තෙපි පථෙසුං මධුං දත්වා සසමභුතො
තනො චුතා අරඤ්ඤානං අජාසිං පද්මොදරෙ.²

කාසිරඤ්ඤා මහෙසිහං හුත්වා සකකතපුජ්ජිතා
අජනිං රාජපුත්තානාං අනුතං සත්තපඤ්ඤාකං.

සද්‍ය තෙ සොබ්බතපපන්නා කිලින්නා ජලකිලිකා
දිසවා ඔපත්තං³ පද්මං ආසුං පච්චෙකනායකා.

සාහං තෙහි විතා භුතා සුතචිරෙති සොකිති
චුතා ඉසිතිලිපසෙසා ගාමකමහි අජාසිතං.

1. මු. සිලං.

2. සි 1. පද්මෙම සංර.

3. ම. අ. මපසක.

සද්ද වුඩා සුභිමනී පුභතානං හතතුනොපි ව
සාගුමාදය ගව්ඡන්තී අභිපථෙවකතායනෙ.

භික්ඛාය ගාමං ගව්ඡන්තො දිස්වා පුතො අනුස්සරිං
බීරධාරා විනිශ්චයිතී තද්ධෙ පුභතපෙමසා.

තණො තෙසං අදං සාගුං පසන්නා සෙති පාණිති
තණො චුත්තාහං නිදසෙ නන්දනං උපපජ්ජනං.

අනුභවන්තා සුඛං දුක්ඛං සංසරිත්වා හවාහවෙ
තවන්තාය මහාවීර පරිච්චන්තං ව ජීවිතං.

ධීතු¹ තුඤ්ඤං මහාවීර පඤ්ඤවන්ත ප්‍රතික්ඛර
බහුං ව දුක්ඛාරං කමමං කතං මෙ අනිදුක්ඛාරං.

රුහුලො ව අහං මෙව නොකජාතිසතෙ බහු
ඵකසම්² සමහාවෙ ජාතා සමානවඡ්ඡදානසා.

නිබ්බන්ති ඵකණො තොති ජාතීසු බහුසො මම
පච්ඡමෙ හවසම්පන්නො උහොපි නානා සමානා.

පුරිමානං ජිනග්ගානං සමමුඛා ව පරමමුඛා
අධිකාරං බහුං මය්හං තුග්ගන්තාය මහාමුතො.

යං මයා පුරිතං කමමං ඩුසල් පරමං³ මුනී
තවන්තාය මහාවීර පුඤ්ඤං උපවිතං මයා.

අභබ්බස්සනෙ වජේත්වා පරිපාවන්තො බහුං ජනං
තවන්තාය මහාවීර චන්තං මෙ ජීවිතං බහු.

ඵවං බහුවිධං දුක්ඛං සමපන්නී ව බහුවිධා
පච්ඡමෙ හවසම්පන්නො ජාතා සාවඤ්ඤං පුරෙ.

මහාධිනො සෙසීකුලෙ සුඛිනො සජ්ජනො තථා
නානාරතනපජේතානො සබ්බකාමසම්භිති.

සක්කන්තා පුජිතා වාසිං මානිතා පච්චිතා තථා
රූපසොහග්ගසම්පන්නා⁴ ඩුලෙසු අභිසම්මතා.

අනිව පඤ්ඤා වාසිං රූපභොගසිරිති ව
පඤ්ඤා සෙසීපුත්තනි අනෙකෙති සතෙතිපි.

අගාරං පජතිත්වාන පබ්බජිං අනගාරිකං
අඤ්ඤා⁵මාසෙ අසම්පන්නෙ චතුසස්සං අපාපුණිං.

ඉඤ්ඤා අභිනිමිත්වා චතුරස්ස රථං අභං
බ්‍රහ්මස්ස පාදෙ වජ්ඣස්සං ලොකනාථස්ස තාදිනො.

1. මු. සි. I & III. මහා.

2. මු. පහණි.

3. සි. I & II. මරණ.

4. මු. රූපසිරිසම්පන්නා.

5. මු. අඤ.

ඉඬියා ව චිඨි හොමි දිබ්බාය යොනධාතුයා
වෙවනොපරියඤ්ඤාය සථාකමුඛපගෙ තථා,

පුබ්බෙ නිවායං ජානාමි දිබ්බචක්ඛාං වියොධිතාං
සබ්බාසවා පරිකබ්භා නාච්ඡිද්දති පුනර්භාවො.

අභ්චම්මනිරුතනීසු පටිභානෙ තථෙව ව
ඤ්ඤාං මෙ විමලං සුඛං පභාවෙන මහෙසිනො.

විවරං පිණ්ඩපාතඤ්ඤා පච්චයං සසනායනං
කාලෙකාලං උපනෙතති සිරසානි මමං ජනා,¹

ජිනො තමහි ගුණෙ කුසො ඵතදග්ගෙ ධපෙසි මං
සෙඨා ඉඬිමතිනානහි පරියාසු විනාසකො.

පරිවණ්ණො මයා සථා කතා බුඬස්ස සායනං
මහිනො ගරුකො භාගෙ භවනෙතති සමුත්තා.

සස්සථාය පබ්බජිතා අගාරසමානගාරියං
සො මෙ අථො අනුපපන්නො සබ්බසංයොජනකියො.

කිලෙසා ඩොපිතා මඤ්ඤං-පෙ-කතා බුඬස්ස සායන”තති.

අයං පත ථෙරී සද්ද භගවා සාවකපිනගරමාතර සමකපටිභාරියං කාතුං ගණකමිඳුරුකබ්බුලං උපගඤ්ඤි. තද්ද සථාරං උපසඤ්ඤාමිත්වා වජ්ඣිකා ඵච මාහ: අහං භෞතා පාටිභාරියං කරිස්සාමි යදි භගවා අනුජානාතීති සිහ නාදං නදි. සථා තං කාරණං ඤෙත්වා අභුජපතනිං කත්වා ජෙනවනමහා විහාරෙ අරියගණමපේඤ්ඤා නිසින්නො පටිපාටියා සිංහලානි යො ධානනාතර ධපෙන්නො ඉමං ථෙරීං ඉඬිමනතීනං අග්ගසානෙ ධපෙසි. සා කුසානසු බෙත ඵලසුබෙත නිබ්බානසුබෙත ව විතිනාමෙනතී ඵකදිවසං කාමානං ආදිනවං මකාරං සඤ්ඤාලෙසඤ්ඤා පච්චවෙකබ්බානා ගභානිරියවේරස්ස මාතුසා ධිතාය සඬං සපතනීවායං උද්දිස්ස සංවෙගජාතාය වුත්ත ගාථා පච්චනුභාසනතී.-

“උගො මාතා ව ධිතා ව මයං ආහං” සපතනියො
තස්සා මෙ අහු සංවෙගො අබ්බුතො ලොමහංසනො.

ධිරත්ථු කාමා අසුචි දුග්ගකා බහුකණ්ටකා
සථ මාතා ව ධිතා ව සහරියා මයං ආහං.

කාමෙසාදිනවං දිස්වා නෙකබ්බමං දඬු බෙමනො
සා පබ්බජි රාජගගෙ අගාරසමානගාරිය”තති

ඉමා තිස්සා ගාථා අභාසි.

තථ උගො මාතා ව ධිතා ව මයං ආහං සපතනියොති: මාතා
ව ධිතා වාති උගො මයං අඤ්ඤාලෙසඤ්ඤා සපතනියො අහුමහ. සාවච්ඡියං

1. මු. සහසුතානි සමනතනො.

2. මු. ආහං.

“ඉඬියා අභිනිමිතියා වතුරයා රථං අහං
බුඩියා පාදෙ වදිතියා ලොකනාථයා නාදිනෝ”ති.

අයං ගාථා යද් හතවා යමකපටිභාරියං කාතුං ගණකමරුකබමුලං
උපසඬකම්. තද් අයං ථෙරී එවරුපං රථං නිමමණිනිනා තෙන සඬං
සත්ථ සනතිකං ගතවා හතවා අහං පාටිභාරියං කපියාමි තිත්ථය වද්
නිමමදනාය අනුජානාථාති චත්තා සත්ථ සනතිකෙ අභාසි. නං සකාය
වුත්තා. තත්ථ ඉඬියා අභිනිමිතියා වතුරයා රථං අහනති වතුති
අසෙයති යොජිතං රථං ඉඬියා අභිනිමමණිනියා බුඩියා හතවතො පාදෙ
වදිතියා එකවතනං අභාසිනති අබ්පපායො.

“සුපුප්ඵනගං උපමම පාදපං
එකා තුවං හිස්සි යාලමුලෙ'
න වාපි තෙ දුතියො අත්ථි කොචි
න නිං බාලෙ භායසි බුත්තකානං.

තත්ථ සුපුප්ඵනගානති: සුඬු පුප්ඵන අගං. අගගතො පඨාය
සබ්බථාලිපුලානති අයො. පාදපනති: රුකං; ඉධ පන. යාලරුකෙයා
අබ්පෙපනො. එකා තුවනති. එකිකා නිං ඉධ හිස්සි. න වාපි තෙ
දුතියො අත්ථි කොචිති. ඡාච සහායභූතො ආරකකයො කොචිපි නත්ථි
රුපසමපතියා වා තුයගං දුතියො කොචිපි නත්ථි. අසදිසරුපා එකිකාව
ඉමසමිං ජනවිචිතෙන යානෙ හිස්සි. න නිං බාලෙ භායසි බුත්ත
කානනති. තරුණකෙ නිං බුත්තපුරිසානං කථං න භායසි. කිඤ්චන"
කාරිතො හි බුත්තාති අබ්පපායො. ඉමං කිර ගාථං මාරෙ එකදිවසං ථෙරීං
සුපිප්ඵනෙ යාලවනෙ දිවාචිභාරං නිසින්නං දිසවා උපසඬකම්නියා විවෙ
කතො විවෙවෙතුකාමො විමංසනො අහ. අථ නං ථෙරී සන්නරෙජනති
අත්තනො ආනුභාවවසෙන -

“සතං සහසානිපි බුත්තකානං
සමාගතා එදිසකා හවෙය්‍යං
ලොමං න ඉඤ්ඤ නපි සමපවෙධෙ
කිං මෙ තුවං මාර කපියසෙයො.
එසා අත්තරධායාමි කුවණිං වා පටිසාමි තෙ
හමුකනතරෙ වා හිසාමි හිස්නන්. මං න දකබසි.
චිත්තමති වසිභුතාහං ඉඬිපාද් සුභාවිතා
ඡ මෙ අභිඤ්ඤ සමජිකතා කතං බුඩියා සාසනං.
සනතිසුලුපමා කාමා බන්ධාසං අබිකුට්ඨනා
යං නිං කාමරහිං බුසි අරනිදනි සා මම.
සබ්බත්ථ විහතා නද්දි තමොකකිකො පදුලිතො
එවං ජානාති පාපිම නිහතො නිමසි අත්තකා”ති

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත් සනංසකස්සානිපි බුත්තසානං සමාගතා ඵදිසකා හවෙ
 සත්තනි: යාදිසකො තිං ඵදිසකා ඵට්ඨපා අනෙකසතසකස්සමත්තාපි
 බුත්තසා සමාගතා යදි හවෙයස්සං. ලොමං න ඉඤ්ජනපි සමපවෙධෙති:
 ලොමමත්තමපි න ඉඤ්ජයස් න සමපවෙධෙයස්. කිං මෙ කිං මාර
 කදිස්සසෙකොති: මාර කිං එකකොට වස්සං කිං කරස්සයි. ඉදනි මාරස්ස
 අත්තනො කිසුපිති කාතුං අසමමත්තං යෙව පිභාවෙනති එසා අත්තරධා
 සාමිති ගාථමාහ. තස්සත්ථො: මාර එතාං තව පුරතො සීතාව අත්තරධා
 යාමි අදස්සනං ගච්ඡාමි අජානනතෙස්සව තො කුච්ඡං වා පටියාමි හමු
 කන්නාප වා තිසාමි. එවා තිසානතිසුචි මං කිං න පස්සයි. කසමාති වෙ?
 පිත්තමති වසිකුතාහං ඉඨිපාද සුභාවිතා අහං වමති මාර පිත්ත
 වසිභාවපත්තා; වත්තාරෙපි ඉඨිපාද වියා සුළු භාවිතා බහුලිකතා. තසමා
 අහං යථා වුත්තාය ඉඨිපිසයතාය පත්තාමිති. යෙසං සබ්බං ගෙයා වුත්ත
 නායහං උත්තානමෙව.

උසලවණ්ණාස ථෙරිසා ගාථාවණ්ණනා
 ස ම නා.

වාදසතිපානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

(ථෙ-1. ගා. 12.)

16. 1.

සොලසනිපාතො “උදකමාහරිං සිනො”ති ආදිකා පුණ්ණාය ථෙරියා
 ගාථා. අයමපි පුරිමබුධෙසු කතාසිසාරා තත් තත් හවෙ පිටවු
 පතිස්සයං කුසලං උපවිනානති විපක්ඛිස්ස හගවතො කාලෙ කුලනෙහො
 නිබ්බතතිනා විඤ්ඤානං පත්තා ගෙතුසමපන්නාය සංජානසංවෙහා
 භික්ඛුනිනං සනතිකං ගතත්වා ධම්මං සුත්වා උඛපසාද පබ්බජිත්වා පරි
 සුඛසීලා නිඤ්ඤි පිටකානි උග්ගහෙත්වා බහුස්සුතා ධම්මධරා ධම්මකට්ඨිකා ව
 අහොසි. යථා ව විපක්ඛිස්ස හගවතො සාසනෙ එවා සිඛිස්ස, වෙස්සතුස්ස
 කකුසකිස්ස, නොණාගමනස්ස, කස්සපස්ස ව හගවතො සාසනෙ
 පබ්බජිත්වා සීලසමපන්නා බහුස්සුතා ධම්මධරා ධම්මකට්ඨිකා ව අහොසි.
 මාතඩාතුකත්තා පන කීලෙසෙ සමුච්ඡිද්දිතුං නාසකඛි. මානොපතිස්සය
 වසෙන කමමස්ස කතත්තා ඉමස්මිං බුබුසාදෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස
 සෙඛිනො කරදසියා කුච්ඡමති නිබ්බන්ති. පුණ්ණානිස්සානාමං අහොසි.
 තා සිහනාදසුත්තනනි දෙසනාය සොත්තාපන්නා හුත්වා පච්ඡා උදකසුඛිකං
 බ්‍රාහ්මණං දමෙත්වා සෙඛිනා සමභාවිතා හුත්වා තෙන භුජිස්සගාවං පාපිතා
 නං පබ්බජ්ජං අනුජානාපෙත්වා පබ්බජිත්වා විපස්සනාය කමමං කරොන්ති
 න වීරස්සෙව සහ පටිසම්බද්ධි අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“විපක්ඛිනො හගවතො සිඛිනො වෙස්සතුස්ස ව
 කකුසකිස්ස මුනිනො නොණාගමනාදිනො.

කසාපස්ස ච බුධස්ස පබ්බජිතාන සාසනෙ
 හිකුන්ති සිලසම්පන්නා නිපතා සංවුහිත්ථිසා.
 බහුසුත්තා ධම්මධරා අත්තස්ස¹ පටිපුච්ඡිකා
 උග්ගහෙතා ච ධම්මානං සොතා පටිපාසිකා.
 දෙසෙනහී ජනමජ්ඣෙහං අගොසිං ජිනසාසනෙ²
 බාහුසම්මතා තෙතාහං පෙසලා අභිමඤ්ඤිසං.
 පච්ඡිමෙ ච භවෙදුනි සාවඤ්ඤං පුරුහතමෙ
 අනාථපිණ්ඩිනො ගෙහෙ ජාතාහං ඛුන්හදුසිසා.
 ගතා උදකහාරියං සොඤ්ඤං දිජමද්දං
 සිතට්ඨං නොයමජ්ඣමහි නං දිස්වා ඉදමමුචිං.
 උදකමාහරිං³ සිතෙ සද උදකමොතරිං
 අයතනං දණ්ඩභස්සිතා වාචාදෙසභස්සට්ඨිතා.
 කසා ප්‍රාභමණ් නිං සිතො සද උදකමොතරි
 වෙධමානෙහි ගතෙතහි සිතං වෙදසංසෙ භුසං.
 ජානනහී වත මං⁴ ගොති පුණ්ණේහෙ පටිපුච්ඡසි
 කරෙන්නං කුසලං කම්මං රුකින්නං කතපාපකං.
 යො ච වුඨො දහරෙ වා පාපකම්මං පකුබ්බති
 දකාභිසෙවනා සොපි පාපකම්මා පමුච්චති.
 උත්තරන්නස්ස අකබාසිං ධම්මස්සංහිතං පදං
 නං ච සුත්වා සසංචිග්ගො පබ්බජිතා රහා අහු.
 පුරෙනහී උභනකසතං ජාතා දුසි කුලෙ යතො
 තතො සුණ්ණාති නාමං මෙ භුජිස්සඤ්ච අකංසු තෙ.
 සෙසිං තතො⁵ නුමානෙත්වා පබ්බජිං අනගාරියං
 අචරෙතෙව කාලෙන අරහත්තමපාපුණිං.
 ඉභිසු ච වසී ගොමි දිබ්බාය සොනධාතුසා
 වෙතොපරියඤ්ඤස්ස වසී ගොමි මහාමුතෙ.
 පුබ්බෙතිවාසං ජාතාමි දිබ්බච්ඡක්ඛං විසොඨිතා
 සබ්බාසවා පරිකම්ණා නඤ්ඤානි පුනඤ්චො.
 අස්ථම්මතිරුහන්තිසු පටිගානෙ තථෙව ච
 ඤ්ඤං මෙ විමලං සුඛං බුධසෙස්සං වාගසා.
 භාවනාය මහාපඤ්ඤා සුතෙනෙව සුභාවිනි
 මානෙන නිවකුලජා න හි කම්මං විනස්සති.
 නිලෙසා කිංපිතා මයාං=පෙ=කතං බුධස්ස සාසනා⁶ නති.

1. මු. අථංස.

2. සි. III. අසෙසාසිං ජිනසාසනං.

3. මු. ආ. අ. උදකාරිඅතං.

4. මු. ජානනචභුචං.

අරභාභාං පන පනාං අභ්‍යන්තරා පටිපතරිං පච්චවේකඤ්ඤාං උදන වසෙන:-

“උදකමාහරිං” සීනෙ යද උදකමොහරිං
අය්‍යානං දණ්ඩභයභීතා වාචාදෙසභයට්ඨිනා.

කස්ස බ්‍රාහ්මණෝ නිං භීතො සද උදකමොහරි
වේධමානෙහි ගතොති සීතං වේදයසෙ භුසං.

ජානනථී වන මං හොති පුණ්ණේසෙ පරිපුච්ඡයි
කරොන්තං යුසලං කමමං රුක්ඛනං¹ කතපාපකං.

යො ච චුළඬා දහරෙ වා පාපකමමං පසුබබ්ඪි
දකාභිසෙවනා² යොපි පාපකමමා පමුච්චති.

යො භු භෙ ඉදමකබ්බි අජානනාස්ස අජානෙයා
දකාභිසෙවනා³ නාම පාපකමමා පමුච්චති.

සග්ගා භුන ගමිස්සනති සබ්බෙ මණ්ඩුකකච්ඡපා
නකකා ච සුංසුමාරා ච යෙ වඤ්ඤෙ උදනෙ වරා.

ඔරබ්බිකා සුකරිකා මච්ඡකා මිගබ්බිකා
මාරා ච වජ්ඣකානා ච යෙ වඤ්ඤෙ පාපකමමිනො.

දකාභිසෙවනා⁴ තෙපි පාපකමමා පමුච්චරෙ
සවෙ ඉමා නදියො තෙ පාපං පුබ්බෙ කතං වහුං.

පුඤ්ඤතිමාති වහෙය්‍යං තෙන නිං පරිබාහිරෙ
යස්ස බ්‍රාහ්මණෝ නිං භීතො සද උදකමොහරි.

නිමෙව බ්‍රහ්ම වාකාසි මා තෙ සීතං ඡපිං භනෙ
යුමමග්ගං පටිපන්නා මං අරියමග්ගං සමානාසි.

උදකාභිසෙවනා හොති ඉමං සාථං දදුමි හෙ
භුග්ගෙව සාටගො හොභු නාහං ඉච්ඡාමි සාටකං.

සවෙ භායසි දුකඛස්ස සවෙ හෙ දුකඛමපපිං
මාකාසි පාපකං කමමං ආචී වා යදී වා රහො.

සවෙ ච පාපකං කමමං කරිස්සසි කරෙසි වා
න හෙ දුකඛා පමුත්තාඝථී උපපට්ඨාපි පලායග්ගො.

සවෙ භායසි දුකඛස්ස සවෙ හෙ දුකඛමපපිං
උපෙහි සරණං වුඬං ධම්මං සඤ්ඤං ච නාදිනං.
සමාදියාති සීලාති තං හෙ අභ්‍යාස හෙතිති

1. මු. ම. අ. උදකාරී අභ.

2. සි. I & II. ඉදහං.

3. මු. උදකාභිසෙවනා

4. මු. අ & සි. II. වහෙය්‍යං.

උපෙමි සරණං බුධං ධම්මං සඤ්ඤාං ච තාදිනං.
සමාදිශාමි සිලාති තමෙම අත්ථාය හෙතිති

මුහුමබ්බු පුරෙ ආසිං අජ්ජමහි සච්ච බ්‍රාහ්මණො.
තෙවිජ්ජො වෙදසමපනොනා සොච්චිසො චමහි න්‍යාතකො”ති

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත්ථ උදකමාහතිනති: සමෙන උදකාහරණං අකාසිං. ඕනෙ සද්ද උදකමොහතිනති: සිතකාලෙපි සබ්බද්ද රහතිජ්ඣිවං උදකං ඔතරි; යද්ද යද්ද අයකකානං උදකෙන අපේථා තද්ද තද්ද උදකං පාපිසිං; උදකමොහරිනා උදකං උපනෙසිනති අබ්ජාසො. අසත්තං දණ්ඩහසගිනාති. අසත්තානං දණ්ඩහසගිනාති; වාචාදෙසසමවිනාති. විවිදණ්ඩහසගින වෙච්ච දෙය්ඤාසගින ව අච්චිතා පිළිනා. “සිනෙපි උදකමොහරි”නති යොජනා. අපේ කදිවසං පුණ්ණා ද්විසි සවෙන උදකං ආනෙතුං උදකතිත්ථං ගතා. තත්ථ අද්දස අඤ්ඤාතරං බ්‍රාහ්මණං උදකසුඤ්ඤානි මහති සිනෙ වතතමානෙ පානොව උදකං ඔතරිනා සසිසං නිමුජ්ජනා මනෙත ජපිනා උදකතො උදකතිනා අලලවත්ථං අලලකසං පවෙධනං දනනවිණං වාදසමානං. තං දිස්වා කාරුණ්‍යං සංවොදිතමානසා තණ්‍හා තං දිසිගතා විවෙච්චතුකාමා “කසං බ්‍රාහ්මණ තං ගිනො”ති ගාථමාහ. තත්ථ කසං බ්‍රාහ්මණ තං ඥානො ව නාම හසගෙතුනො සිනො හුත්වා සද්ද උදකමොහති” සබ්බ කාලං සායං පානං උදකං ඔතරි. ඔතරිනා ව වෙධමානෙති කමප මානෙති ගනනති සරිරවසවෙති ඕනං වෙදසසෙ හුසං සිතදුකං අච්චිස දුසසනං පටිසංවෙදසසි පච්චනුහවසි.

ජාහනති වත මං නොතිති: හොති පුණ්ණිකෙ තං කතුපටිතං පාපකමං රුඤ්ඤිතං.” නිවාරණසමත්ථං ඥානං කමමං ඉමිනා උදකො රෙහනෙන කරෙන්නං මං ජාහනති වත පරිපුට්ඨසි, නනු අයමත්ථො ලොකෙ පාකමො ඵව, තථාපි මයං භුක්ඛං වද්දමාහි දසෙසනොනා “කො ව පුමො”ති ගාථමාහ. තස්සපේථා: වුංචා වා දහරො වා මජ්ඣිමො වා සො කොචි සිංසාදිහෙදපාපකමං පඤ්ඤාති අච්චිස කරොති. සොපි හුසං පාපකමම නිරතො දකාගිසෙවනා සිනානෙන තණ්‍හා පාපකමමා පමුච්චති අච්චනතමව පිමුච්චරිති. තං සුත්වා පුණ්ණිකා තස්ස පටි වචනං දෙනති “කො හු නො”ති ආදිමාහ. තත්ථ කො හු නො ඉද මකඛාසි අජානනසං අජානකොති කමමට්ඨාකං” අජානනසං තෙ සබ්බෙන සබ්බං කමමට්ඨාකං අජානනො අජානකො අච්චදුසු බාලො උදකාගිසෙවනෙතු පාපකමමො පමුච්චතිති ඉදං අත්ථානං කො හු නාම අකාසි, න සො සබ්බසවවනො නාපි වෙනං සුතතනති අධිපජාසො. ඉද්දතිස්ස තුනමව සුතතිඅභාවං විහාමෙනති “සගනං නුත ගමිස්සනති”ති ආදිමාහ. තත්ථ නකකාති: කසා. සුංසුමාතිති: කුමතිලා.

සෙ වසෙඤ්ඤ උදසන වන්ති: සෙ වසෙඤ්ඤපි වාරිගොවරා, මච්ඡමකර නාස්සිකාවත්තාදසො ච තෙපි සග්ගං. ණුත ගමිස්සනාති දෙවලොකං. උප පඤ්ඤානාති මසෙඤ්ඤ, උදකාභිසෙවනා පාපකම්මෙනා මුත්තා හොති චෙති අප්ථො. **බරබ්බිකාති:** උරබ්බසානකා. **සුකාපිකාති:** සුකරසානකා. **මච්ඡිකාති:** කෙවට්ඨා. **මගබ්බිකාති:** මාගවිකා. **වජ්ඣකානාති:** වජ්ඣකානකමෙව නිසුත්තා.

පුඤ්ඤමපිමා වගෙඤ්ඤනාති. ඉමා අවරවති ආදසො නදිසො යථා තස්ස පුබ්බෙකානං පාපං තත්ථ උදකාභිසෙවනෙන සමෙව චුත්තං නිගරෙය්ස්සං, තථා තස්ස කතං පුඤ්ඤමපි ඉමා නදිසො වගෙය්ස්සං පචා ගෙය්ස්සං. **තෙන නිං පපිබ්බාහිතේ** අස්ස තථා සති භොත පුඤ්ඤකමෙවන නිං පපිබ්බාහිතේ චිරතිනොව ගපෙට්ඨාති. නවෙනං යුත්තනනාති අධිරපාසො. යථා වා උදකෙන උදකොරෙග්ගකස්ස පුඤ්ඤපචාගනං න හොති එවං පාප පචාගනමපි නහොති යෙව. කස්මා? නිත්තානස්ස පාපගෙනුතං අපපට්ඨකම් භාවනො, සො යං විතාසෙති සො තස්ස පටිපකෙබ්බා, යථා ආලොකො අක්ඛි කාරස්ස විජ්ජා ව අවිජ්ජාය, න එවං නිත්තානං පාපස්ස, තස්මා නිසිමෙත්ථ ගතතබ්බං න උදකාභිසෙවනා පාපනො පටිමුත්තාති. තෙනාග භගවා:-

“උදකෙන සුචි හොති බහු එත්ථ ත්තායති ජනො
යමහි සචම්චං ච ධමමො ච සො සුචි සො ච බ්‍රාහ්මණො”ති.

ඉද්දති යදි පාපං පචාගතතුකාමොසි ස්බ්බෙන සබ්බං පාපං මාකරෙහිති දසෙත්තුං. **“සස්ස බ්‍රාහ්මණො”**ති ගාර්ථමග. තත්ථ නමෙව බ්‍රහ්ම මාකා සිති: යතො පාපතො නිං හිභො තමෙව පාපං බ්‍රහ්ම බ්‍රාහ්මණ් නිං මා අකාසි. උදකොරෙග්ගනං පන ඊදිසෙ සිතකාලෙ කෙවලං සරිරමෙව බාධති. තෙනාග **“මා නෙ සිතං ජම්චං හනෙ”**ති. ඊදිසෙ සිතකාලෙ උදකාභිසෙවනෙන ජාතසිතං තව සරිරවජ්ජිං **මාහපනස්ස** මා බාධෙසිති අප්ථො. **කුමමග්ගං පටිපනනාති:** උදකාභිසෙවනෙන සුඛි හොතිති ඉමං කුමමග්ගං මිච්ඡාගාහං පටිපනනං පග්ගස්ස සිතං; මං අදිසමග්ගං. **සමානසීති:** “සබ්බපාපස්ස අකරණං කුසලස්ස උපසම්පදා”ති ඉමං බ්‍රහ්මදීහි අරියෙහි ගතමග්ගං. **සමානසී** යමමදෙව උපනෙසි; තස්මා හොති ඉමං සාවකං කුට්ඨිදනං ආචරියගාහං කුග්ගං දදුමි තං පටිගණ්ණාති අප්ථො. සා තං පටිකබ්බිතිං ධම්මං කථෙත්වා සරණෙසු සීලෙසු ව පතිට්ඨා පෙතුං. “තුග්ගෙව සාවසකා හොතු නාහං ඉච්ඡාමි සාවක”නති. චත්වා **“සමෙ භාසසි දුක්ඛස්සා”**ති ආදිමග. තස්සෙත්වා: යදි කුට්ඨං සකල්පා සිකෙසු ජාතියා” ව අථාසුකා දෙහග්ගනාදිසෙද, දුක්ඛා භාසසි. යදි හෙ තං අපට්ඨං අනිසං ආච්චි වා පරෙයං පාකට්ඨාවෙන අපට්ඨත්තං කත්වා කායෙන වාචාය පාණොතිපාත්‍යාදිවසෙන වා **සදි වා රහො** අපාකට්ඨ භාවෙන පටිච්ඡන්තං කත්වා මනොවාසෙ යෙව අභිජ්ඣාදිවසෙන වා අණු මත්තමපි **පාපකං** ලාමකං කමමං **මාකාසී** මාකරි. අථ පන තං පාපකමමං.

ආයතීං කරියාසි ඵතරාහි කතෙසි චා නිරයාදිසු මතුසු අපායෙසු මනුසොසු ච තස්ස ඵලභුතං දුක්ඛං ඉතො ඵතොතා චා පලායනො මධි නානුබ්බිසානීති අධිපායෙන උපෙවම සඤ්චිම පලායනොපි තෙ තතො පාපතො මුභනී මොක්ඛා නත්ති. ගතිකාලාදිපච්චයනතරසමවායෙ සති විපච්චතෙ ඵවානි අනේවා. “උප්පච්චා”ති චා පායො. උප්පතිනාති අනේවා. ඵචං පාපස්ස අකරණෙන දුක්ඛාභාවං දසෙස්සත්වා ඉදුනි පුඤ්ඤස්ස කරණෙනපි තං දසෙස්සත්වා “සචෙ භායසී”ති ආදි වුත්තං.

තත්ථ තාදිනනති: දිසාදිසු තාදිභාවපපත්තං. යථා චා පුරිමකා සමාසමමුඛා පසසිතබ්බා තථා පසසිතබ්බතො “තාදිනං බුධං සරණං උපෙති”ති යොජනා. ධම්මසංකේසසුපි ඵසෙවනායො. “තාදිනං වරබුධානං ධම්මං අභිනානං අරියපුග්ගලානං සංකං සමුග්”නති යොජනා. නනති සරණාගමනං සිලානං සමාදානඤ්ච. හෙතිනීති: හවිස්සති. යො බ්‍රාහ්මණො සරණෙසු සිලෙසු ච පතිසාය අපරභාගෙ සත්ථුසන්නිකෙ ධම්මං සුත්වා පටි ලඛ්ඛයෙධා පබ්බජිත්වා සථෙතොතා වායමනොතා න චිරස්සෙව තෙ විරෝපා හුත්වා අත්තනො පටිපත්තිං පච්චචෙක්ඛිත්වා උදනෙතොතා “බ්‍රහ්මබ්බු”ති ගාථමාග. තස්සයො: අහං පුබ්බෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ උප්පත්තිමත්තොතා බ්‍රහ්මබ්බු නාමාසි, තථා ඉරුබ්බෙදදීනං අරෙක්ඛිනාදිමත්තොතා තෙවිරෝපෙදසමපනොතා යොජියො නාතාතකො ච නාමාසි. ඉදුනි සබ්බසො ඛාතිතාපපතාය සචම බ්‍රාහ්මණො පරමස්ථබ්‍රාහ්මණො විරුත්තායාසි ගමෙන නොවිජෝපා මග්ගඤ්ඤාසංකීර්තොතා වෙදෙන සමන්තාගතත්තා වෙදසමපනොතා නිරන්තරසමපතාය නිත්‍යාගතො වසීති. ඵත්ථ ච බ්‍රාහ්මණෙන වුත්තගාථාපි අත්තනා වුත්තගාථාපි පච්ඡා ථෙරියා පච්චෙකං භාසිත්වානි සබ්බා ථෙරියා ගාථා ඵච ජාතානි.

පුණණාස ථෙරියා ගාථාවණණනා

ස ම තතා.

සොළසනිපානවණණනා නිට්ඨිතා.

(ථෙ-1. ගා-16.)

20. 1.

විසතිනිපානෙ “කාලකා ගමරවණණසාදිසා”ති ආදිකා අමබ්‍රාහ්මණ ථෙරියා ගාථා. අයමපි පුරිමබ්‍රහ්මසු කතාසිකාරා තත්ථ තත්ථ සචෙ විවච්චි පතිස්සයං කුසලං උපවිනනනී සිබ්බස්ස ගතවතො සායනෙ පබ්බජිත්වා උපසම්පන්නා හුත්වා භික්ඛුනීසිකානා සමාදාය විගරනනී ඵකදිවසං සමග්ගලාති භික්ඛුනීසි සඬං වෙතියං වඤ්ඤා පදකසිණං කතෙතනී පුරෙ තරං ගච්ඡන්ති යා බිණ්ණසච්ඡෙරියා බිපනනියා සහයා බෙලපිණ්ණං වෙතියං සහගණ පති. තං බිණ්ණසච්ඡෙරී අපසසිත්වා ගතා, අයං පච්ඡතො ගච්ඡන්ති තං බෙලපිණ්ණං දිසවා කා නාම ගණිකා ඉමසම්. ධානෙ බෙල

පිණ්ඩං පානෙසිති අනෙකාසි. සා භික්ඛුනීකාලෙ සීලං රක්ඛන්තී ගබ්භ වාසං ජිගුට්ඡන්තා ඔපපාතිකත්තභාවෙ විතතං යපෙසි. තෙන චග්ගිකත්ත භාවෙ වෙයාලියං රාජ්ජය්‍යානෙ අමබරුක්කිමුලෙ ඔපපාතිකා. හුන්වා නිබ්බන්ති. තං දිස්වා උය්‍යානපාලො නගරං උපනෙසි. අමබරුක්කි මුලෙ නිබ්බත්තත්තාය සා අමබපාලිතෙව වොහරිසිත්. අථ නං අභිරුපං දස්සනීයං පාසාදිතං විලාසකත්තත්තා¹දිගුණවිසෙසසමුදිතං දිස්වා සමබ්‍රලා රාජකුමාරා අත්තනනා පරිග්ගහං කාතුකාමා අඤ්ඤමඤ්ඤං කලහං අකායු. තෙසං කලහවුට්ඨමත්තං තස්සා කමමසංවොදිතා වොහාරිකා සතෙබ්බසං ගොතුති ගඤ්ඤස්සානෙ යපෙසුං, සා සත්ථර් පටිලබ්බසම්බා අත්තනො උය්‍යානෙ විහාරං කන්තා බුඩ්ධවුබ්බස්ස භික්ඛුසම්බසස්ස නිශ්ශාදෙත්වා පච්ඡා අත්තනනා පුත්තස්ස විමලනෙණ්ඩඤ්ඤපෙථස්ස සත්තභික්ඛෙ බමමං සුන්වා පබ්බජිත්වා විපස්සනාය කමමං කරොන්තී අත්තනො සරීරස්ස ජරා ජිණ්ණභාවං නිස්සාය සංවෙගජාතා සබ්බාරානං අනිච්චතං එව විහා, වෙනතී:-

“කාලකා හමරවණ්ණසාදියා වෙලලිතග්ගා මම මුඩජා අහු
තෙ ජරාය සාණ්ඩාකසදියා සච්චවාදිවචනං අනඤ්ඤථා.

වාසිතොව සුරභි කරණ්ඩකා පුප්ථසුර මම උත්තමඛගජො²
තං ජරාය සසලොමනග්ගිකං සච්චවාදිවචනං අනඤ්ඤථා.

කානතංව සතිනං සුරෙපිතං කොච්ඡුච්චිවතග්ගසොභිතං
තං ජරාය විරලං තභිං තභිං සච්චවාදිවචනං අනඤ්ඤථා.

කණ්ඨබ්බකා³සුවණ්ණමණ්ඩිතං සොහතෙ තං සුවෙණ්ඨිලඛිකතං
තං ජරාය බලිතං සිරං කතං සච්චවාදිවචනං අනඤ්ඤථා.

විත්තකාරසුකතාව ලෙඛිකා සොහතෙ සුභමුකා පුරෙ මම
තං ජරාය වලීඨි පලමඛිකා සච්චවාදිවචනං අනඤ්ඤථා.

හස්සරා සුරුවරා සථාමණී නෙත්තාගෙසුං අභිනීලමායනා
තෙ ජරාය⁴ භිගනා න සොහතෙ⁵ සච්චවාදිවචනං අනඤ්ඤථා.

සණ්ඨාතුඛගසදිසි ව නාසිකා සොහතෙ සු අභියොබ්බතං පථි
සා ජරාය උපකුලිතා විස සච්චවාදිවචනං අනඤ්ඤථා.

කඛ්ඤණංව සුකතං සුනිසිතං සොහතෙ⁶ සු මම කණ්ණපාලියො
තං ජරාය වලීඨි පලමඛිකා සච්චවාදිවචනං අනඤ්ඤථා.

පත්තලිමකුලවණ්ණසාදියා සොහතෙ⁷ සුදන්තා පුරෙ මම
තෙ ජරාය බණ්ඩිතා ව පිතකා සච්චවාදිවචනං අනඤ්ඤථා.

කානතමභි වනසණ්ඩවාරිණී සොකිලාව මධුරං නිකුජිහං
තං ජරාය බලිතං තභිං තභිං සච්චවාදිවචනං අනඤ්ඤථා.

සණ්ඨකමුඛිව සුභවර්ණා සොහනෙව සුභිවා පුරෙ මම
ආ ජරාය ගග්ගා විනාමිනා සච්චාදිවචනං අනඤ්ඤාථා.

විච්චපළිකසද්ධියොපමා උභො සොහනෙ¹ සුඛානා පුරෙ මම
නා ජරා සථාපාච්චිප්පලිනා² සච්චාදිවචනං අනඤ්ඤාථා.

සණ්ඨකමුඛික සුචණ්ණමණ්ඩනා සොහනෙ¹ සුභන්ධා පුරෙ මම
නෙ ජරාය සථා මුලමුලිනා සච්චාදිවචනං අනඤ්ඤාථා.

පිනව්චසතිකුග්ගනා උභො සොහනෙ සුථනකා පුරෙ මම
පෙවිකිව³ ලම්බනෙන නොදකා සච්චාදිවචනං අනඤ්ඤාථා.

කඤ්චනසස ඵලකංව සුමච්චං ජයාගනෙ සුකායො පුරෙ මම
සො වලිකි සුළුමාහි ඔතනං සච්චාදිවචනං අනඤ්ඤාථා.

නාගභොගසද්ධියොපමා උභො සොහනෙ සුඋරු පුරෙ මම
නෙ ජරාය සථා වෙච්චනාසුභො සච්චාදිවචනං අනඤ්ඤාථා.

සණ්ඨකමුඛික සුචණ්ණමණ්ඩනා සොහනෙ සුඋරු පුරෙ මම
නා ජරාය භිලදණ්ඩකාරිව සච්චාදිවචනං අනඤ්ඤාථා.

තුලපුණ්ණසද්ධියොපමා උභො සොහනෙ සුපාද පුරෙ මම
නෙ ජරාය පුරිනා වලිමනා සච්චාදිවචනං අනඤ්ඤාථා.

ඊදිසො අහු අසං සමුසාසො ජර්ජරො බහුදුක්ඛානාමලසො
සොපලොපථිනො ජරාඝරො සච්චාදිවචනං අනඤ්ඤාථා”ති

ඉමා ගාථායො අගාමි.

හස්ස කාලකාහි; කාලකච්ඡණා; ගමරවණ්ණසාදිසාහි: කාලකා
හොනනාපි ගමරසද්ධිසච්ඡණා; සිනිඛනිලාහි අපේථා. **වෙලලිතග්ගාහි:**
කුඤ්චිතග්ගා; මුලතො පසාය යාව අග්ගා කුඤ්චිතා වෙලලිතාහි අපේථා.
මුඛිපාහි: කෙසා; **ජරිකාහි:** ජරාගෙහු, ජරාය උපහත්තොගා. **සාණි**
වාකසද්ධිසාහි: සාණිසද්ධිය වාකසද්ධිය ව; සාණිවාකසද්ධිය වෙච්ච මකච්චාක
සද්ධිය වාහිපි අපේථා. **සච්චාදිවචනං අනඤ්ඤාථාහි:** සච්චාදිනො
අවිතථාදිනො සමාසමුද්ධිය “සබ්බං රූපං අනිච්චං ජරාභිභුත”නති
ආදිවචනං අනඤ්ඤාථා සථාභුතමෙව, න තස්ස විතථං අස්සිති. **වාසි**
තොව සුරගි කරණකොහි: පුප්ඵගකිවාසපුරුණාදීහි වාසිතො වාසං
ගාහාපිතො පසාධනසමුග්ගො පිය සුගෙහි. **පුප්ඵසුර මම උත්තමඛග**
ජෙහි: වච්චකසුචනවලලිකාදීහි පුප්ඵහි පුරිතො පුබ්බෙ මම කෙස
කලාපො නිමමලාහි අපේථා. **ගානාහි:** උත්තමඛගජං. අථ පච්ඡා එතරහි
සසලාමග්ගිකං පාකතිකලොමනකිමෙව ජාතං. අථවා **සසලාම**
ග්ගිකනති මන්තලොමෙහි සමානගකුං; එලකලොමගකිනතිපි වදනති.

සාගතංව සකිතං සුගෙහිගානාහි: සුළු රොපිතං සකිතං සන
සනතිවෙසං උසිතං උජ්ජදිසසාධං උපවනං පිය. **සොච්ඡසුචි විචිතග්ග**

සොභිතානි: පුබ්බික කොවේන සුවණ්ණසුචියා ව කෙසල්වා විජ්ව නෙන විවිභංගං හුත්වා සොභිතං ඝනභාවෙන වා කොව්ත්සදියං හුත්වා ඵලදන්නසුචිති විවිභංගනාය සොභිතං. **ගානි:** උත්තමඛිතජ. **විරලං නයිං නයිනි:** තඤ්ඤාචාරි විරලං විදුනකෙසං.

කණ්ණබඩකසුචණ්ණමණ්ඩනනි: සුවණ්ණවජ්ජරුදීති විභුසිතං කරුණකෙසපුද්දකං. යෙ පන “සණ්ණකණ්ණකසුචණ්ණමණ්ඩන”නති පදනති. තෙසං “සණ්ණාති සුවණ්ණසුචිති ජවාචිජ්වනෙන මණ්ඩක”නති අත්ථො. **සොභන සුවෙණ්ඨි ලබ්බනනි:** සුඤ්ජෙති රුජ්ජකඛි මාලාසදියෙති කෙසවෙණ්ඨි අලඛිතං හුත්වා පුබ්බික විරජනෙ. **ගං ජග්ග බලිතං සිරං කතනි:** තා නථා සොභිතං සිරං ඉද්දති ජරාය බලිතං බණ්ඩනාබණ්ඩනං විදුනකෙසං කතං.

වග්ගකාර සුකතාච ලෙඛිකානි: විභාගාරෙන සිප්පිනා නිලාය වණ්ණධාතුසා සුදුසු කතා ලෙඛා විය සොභනෙ. **සුභමුදා පුරෙ මමානි:** සුඤ්ජ හමුකා පුබ්බික මම සොභනං ගතා. **වලිති පලමිගානි:** නුලාවතෙන උප්පන්නාති වලිති පලමිගතා සිතා. **භස්සජති:** පභස්සරු. **සුරුචිග්ගි:** සුදුසු රුවරා. **සථා මණ්ඨි:** මණ්ඩුද්දිකා විය. **තෙතනා හෙසුනති:** පුනෙත්තා අහෙසුං. **අභිනිලමාසනානි:** අභිනිලා හුත්වා ආයතං ව. **තෙති:** නෙත්තා. **ජග්ගභිගතානි:** ජරාය අභිගතං. **සණ්ණ තුඛසඤ්චි වානි:** සණ්ණා තුඛතා සෙසමුඛාවයවානං අනුරූපාව. **සොභ තෙති:** වසේසවා සචිත්තග්ගාලවට්ඨි විය මම නාසිකා සොභනෙ. **සුඤ්චි සොබ්බතං:** පති සුඤ්ජෙ අභිනවසොබ්බනකාලෙ. සා නාසිකා ඉද්දති ජරාය නිවාරිතසොභනාය පරිසෙදිනා¹ විය වරත්තා විය ව ජාතා. **කංඛාණං ව සුකතං සුභිසිතනි:** සුපරිකමමකතං සුවණ්ණකඛිකණං විය වට්ඨිලභාවං සකුසං වද්දති. **සොභනෙසුති:** සොභනෙන: “සොභනෙන”ති වා පාඨො. සුභ්බති නිපාතමහතං. **කණ්ණපාලිසොනි:** කණ්ණපත්තා.² **වලිති පලමිගානි:** තභිං තභිං උප්පන්නවලිති වලිතා හුත්වා වඩනියා පනාමිතවජ්ඣ³ බණ්ඩා විය ආයත්තා ඔලමිනති.

පතඤ්චිකුලවණ්ණසද්ධිසානි: කඤ්චිකුලසද්ධිසවණ්ණසණ්ඨානා. **බණ්ඩිතානි:** හෙදනපතනෙති බණ්ඩිතා බණ්ඩිතාවං ගතා. **පිතකානි:** වණ්ණහෙදෙන පිතභාවං ගතා.

තාගතමි වනසණ්ඨවාදිණි කොක්ඛාව මධුරං නිකුජිගනති: වනසණ්ඨ කොචරං වරජිති වනසණ්ඨවාදිණි කානෙන අනුසඤ්චිත⁴ නිවාසිති කොක්ඛා විය මධුරාලාපං නිකුජිගං කථෙසිං අහං. **ගානි:** තං නිකුජිතං ආලාපනං. **බලිතං නයිං නයිනි:** බණ්ඩදන්නාදිභාවෙන තඤ්ඤා ජාතං.

සණ්ණකමුද්ධිව සුසංමජ්ජිතානි: සුදුසු පමජ්ජිතා සණ්ණා සුවණ්ණ සකුසා විය. **ගහනා විනාමිතානි:** මංගපරිකඛියෙන විභුතසිරුජාලනාය

1. මු. පරිසෙදිනා

3. මු. වට්ඨිතා පතමිතවජ්ඣ.

2. සි. II. බකා,

4. සි. I & II අනුඤ්චිත.

හඬා හුනා විනා. වඩවළිඝඤ්ඤාපමාති: වටෙන පරිඝඤ්ඤාන සමසමා. නාති: තා උභොපි බාහායො. සථා පාවලිපපලිනාති:¹ ජජජ හාවෙන පලිතපාවලියාබා සදිසා. සණ්ඨානුද්දිකසුචණ්ණමණ්ඩනාති: සුචණ්ණමයාති වටහාසුරාති මුද්දිකාති විභුසිනා. සථා මුලමුලිනාති: මුලකබ්භකසදිසා. පිනවඩවසගිගුහනනාති. පිනා වටා අඤ්ඤාඤ්ඤා සකිනාව හුනා උග්ගතා උඩමුනා. සොනනෙ සුචනනා සුපෙ මමාති: මම උභොපි එනා සථා වුත්තරුපා හුනා සුචණ්ණකලසියො විය යොහිංසු. පුපුත්තෙති ඉදං එකවචනං, අතීතතේ ව චතතමානවචනං. ථෙවිනි වලඛිතොන නොදසාති නෙ උභොපි මෙ එනා නොදසා ගලිතජලා වෙණු දණ්ඩකෙ ධර්මපලකහඬා විය ලබනති. කඤ්චනසා එලකං ව සු මධනති: ජාතිතිඛුලකෙන මකිතිනා චරපරිමජ්ජනසොචණ්ණඑලකං විය යොහනෙ. සො වලිති සුමුමාති බනනොති: යො මම කායො ඉදති සුමුමාති වලිති නතිං නතිං විතතො වලිතතවනං ආපනොනා.

නාගහොගඤ්ඤාපමාති: හජිනාගස්ස හතේන සමසමා. හතේන හි ඉධ භුඤ්ජති එනෙතාති=හොහොති වුතොනා. නොති: උරුයො. සථා වෙචනාළිසොති: ඉදති වෙචපබ්බසදිසා අහෙසුං.

සණ්ඨානුසුචණ්ණමණ්ඩනාති. සිතිධවටෙති සුචණ්ණනුසුරෙති විභුසිනා. ජඬසාති අභිජඬසායො. නාති: තා ජඬසායො. නිලදණ්ඩනා ටිමාති: අපමංසලොකිතතනා කිසහාවෙන දුනාවසිඨවිසුකබ්භිලදණ්ඩකා විස් අහෙසුං. රකාගේ පදසංඝිකරේ.

භුලසුණ්ණඤ්ඤාපමාති: මුදුසිතිධහාවෙන සිමබ්ලිභුලසුණ්ණ පළි'ගුණකිතඋපාහනසදිසා. නෙ මම පාද ඉදති සුමිනා එලිනා' වලි මනා වලිමනොනා ජානා.

එදිසොති: එවරුපො. අහු අහොසි සථා වුත්තරුපායො. අසං සමුස්ස සොති: අයං මම කායො. ජජජගේති: සිඨිලාබනො. බහුදුකබාහ මාලසොති: ජරදිගෙතුනානං බහුනං දුකබානං ආලයභුතො. සොපලෙප සගිනොති: යො අයං සමුස්සයො අපලෙපසගිනො අභිධබ්බාරලෙප පරිකබ්බෙන පගිනො පානාතිමුබොති අතේනා. යොපි අලෙපසගිනොති වා පදවිහානො.⁴ යො එව අතේනා. ජග්ගගේති: ජ්ණ්ණකරසදිසො. ජග්ග වා කරභුතො අහොසි. තසමා සච්චාදිනො ධම්මානා සථාභුතං සහාවං සම්මදෙව ඤ්ඤා කථානුතො අවිතථවාදිනො සම්මාසම්බුධස්ස' මම සත්ථ වචනං අනඤ්ඤාථා. එවං අයං ථෙරි අත්තනො අත්තහාවෙ අතිවචනයා සලකබ්බනමුබෙන සබ්බසුපි නෙභුමකධම්මෙසු අතිවචනං උපධාරෙතො තදනුසාරෙන තත්ථ දුකබ්බකබ්භං අනත්තලකබ්භං ව ආරොපෙතො විපස්සනං උස්සකායපෙනති මග්ගපටිපාටියා අරහත්තං පාසුණි.

1. සි. I. පාවලිපපතා. මු. දුබ්බලිසා.

2. සි. II. ජාල.

3. මු. බාහිනා.

4. මු. මග්ගහො.

නෙතන චුත්තං අපද්‍රවනං -

“යො රංසිථුසිත්තාවෙලො සුභස්සා නාම මහාමුති
තස්සාහං හගිති ආසිං අජාසිං බහනියෙ ඩුලෙ.

තස්ස ධම්මං සුභිත්තං විපසනෙන න චෙත්සා
මහාදුතං දදිත්තාන පඤ්චං රුපසම්පදං.

ඵසාහිංගෙ ඉත්තං කපෙත්ථ සිඤ්ඤා ලොකග්ගතායස්සා
උපපන්නා ලොකපඤ්ඤානා භිලොකකරණො ජිනො.

තදරුණිපුරෙ රමෙම බ්‍රහ්මඤ්ඤාභූතසම්භවං
විමුක්තචත්තං ඩුට්ඨං භික්ඛුතිං අභිසාපයි.

වෙසිකාව අනාවාරං ජිනසාසනදුසිකා
ඵචං අභක්කාසයිත්තාන නෙතන පාපෙන කම්මුතා.

දුරුණං නිරයං ගතත්වා මහාදුක්ඛසම්පට්ඨතා
තත්තො චුත්තං මහුස්සසු උපපන්නා සසසයිති.

දසජාතිසහස්සානි ගණිතානං අකාරසිං
තමහා පාපාන මුච්චිස්සං භුත්වා දුඃචිතං යථා.

බ්‍රහ්මචෙරමසෙවිස්සං කස්සපෙ ජිනසාසනෙ
නෙතන කම්මවිපාකෙන අජාසිං නිදසෙ පුරෙ.

පඨජ්ඣෙ භවසම්පත්තෙ අහොසිං ඔපපාතිකා
අබ්බසාබනතරෙ ජාතා අම්බපාලිති හෙනහං.

පරිචුත්තා පාණිකොට්ඨි පබ්බජං ජිනසාසනෙ
පත්තාහං අවලං ථානං ධිත්තා බුධස්ස ඔරසා.

ඉඤ්ඤා ව ච සී හොමි සොතධාතුච්ඡුඤ්ඤා
චෙත්තාපරිසංකුණස්ස ච සී හොමි මහාමුති.

පුබ්බෙ නිවායං ජානාමි දිබ්බචක්ඛුං විසොධිතං
සබ්බාසවා පරික්ඛිණං නාඤ්ඤානි පුනබ්බත්වා.

අඤ්ඤාමිතිරුහතීසු පටිභානෙ තථෙව ච
ඤ්ඤං මෙ විමලං සුඛං බුධසෙඨස්ස වාහසා.

කිලෙසා කිංචිත්තා මඤ්ඤං-පෙ-කතං බුධස්ස සාසනං”නති.

අරහත්තං පන පත්වා අත්තානො පටිපත්තිං පඨවචෙක්ඛිත්වා උදග
චසෙන තා යෙව ගාථා පච්චුද්දහාසීහි.

අම්බපාලියා පර්වතා ගාථාවණ්ණං

ස ම න්නා

20. 2.

“සමුත්තං ගොති සංසාරං”¹ ආදිනා ගෝතිනිකා ථෙරියා ගාථා. අයමි පුරිමවුට්ඨෙසු කතාධිකාරා තත් තත් භවෙ විවට්ඨ පතිස්සයා ඩුසලං උපවිනන්ති ඉතො එකනවුතිකපෙව විපස්සිස්ස භග වතො කාලෙ ඩුලගෙගෙ නිබ්බත්තිනා විඤ්ඤානං² පතනා එකදිවයං ඛණ්ඩමිති නගරෙ භගවන්තං පිණ්ඩාය වරන්තං දිට්ඨා පතනං භගවතො දන්තං පිතිසොමනස්ස ජාතා පඤ්චපතිසිතෙන වද්දිති සා තෙන පුඤ්ඤ කමමන දෙවමනුස්සස්ස යංසරන්ති අනුකකමෙන උපවිතවිමොක්ඛ යමහාරා හුන්ති ඉමස්මි. බුදුප්පාදෙ වෙසාලියං මහාවිභවස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ගෙගෙ නිබ්බත්තිනා ගෝතිනිකා උඩනාමා විඤ්ඤානං පතනා සන්ද්ඨි වෙසාලියං විහරන්තා විහාරං ගන්තිං ධම්මං සුන්ති සොත්තපතනා හුන්ති මාතාපිතුනං ධම්මං දෙසෙත්ති සායනෙ පසාදං උප්පාදෙත්ති තෙ අනුජානා පෙත්ති සයං පබ්බජිත්ති විපස්සනාය කම්මං කරොන්ති න වරස්සෙව සග පටිසම්බද්ධි අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“නගරෙ ඛණ්ඩමිතිනා විපස්සිස්ස මගෙසිනො
පිණ්ඩාය විවරන්තස්ස පුච්චෙද්ධිමහං”³තද.

තෙන කමමන පුකතෙන වෙතනාපණ්ඩිති ව
තත් විත්තං පසාදෙත්ති නාථනිංසං අගච්ඡිතං.

ජතනිංසදෙවරාජ්ජනං මගෙසිත්තමකාරධිං.
පඤ්ඤායවකකවන්තනං මගෙසිත්තමකාරධිං.

මනස්ස පච්චිතං නාම සබ්බං මග්ගං සම්ප්පාද
සම්පන්නං අනුභොත්තින දෙවෙසු මනුජෙසු ව.

පච්චෙව භවසම්පන්න ජාතා විප්පාදාලෙ අහං
ගෝතිනිකා නාම නාමෙන ඤ්ඤානෙති පියාසිතා.

භික්ඛුනං සන්තිකං ගන්තිං ධම්මං සුන්ති යථාතථං
සංවිග්ගමානසා හුන්ති පබ්බජිං අනගාරියං.

යොතිසො පදගන්තිනං අරහත්තමපාපුණිං
එකනවුතො ඉතො කපෙප යං දනමදදිං තද.

දුග්ගතිං නාභිජානාමි පුච්චදනස්සිදං එලං
භිලෙසා කාපිතා මග්ගං=පෙ=කතං බ්‍රිඩස්ස සාසන”⁴තති.

අරහත්තං පත පත්ති අත්තනො පටිපත්තිං පච්චෙකස්සිත්ති පුබ්බ සොත්තපතනකාලෙ විහරා අත්තනා ව වචනපටිච්චනවසෙන වුත්තගාථා උදනවසෙන භාගන්ති.-

“සමණාහි ගොහි නිං සයයි සමණාහි පටිබුජකිසි
සමණානාමෙව කිංකෙසි සමණී ණුන භවිස්සයි.

විජුලං අනාං ව පානං ව සමණානං පයච්ඡයි¹
රෙතීණීදුති පුච්ඡාමි කෙන තෙ සමණා පියා.

අකමමකාමා අලයා පරදනෙතාපජ්චිනො
ආසංසුකා සාදුකාමා කෙන තෙ සමණා පියා.

චරස්සං චත මං තාත.සමණානං පරිපුච්ඡයි
තෙසං තෙ කිංතාබ්බස්සාමි පඤ්ඤාසීලපරික්කමං.

කමමකාමා අනලයා කමමසෙයස්ස කාරකා
රුතං දෙසං පජ්ඣනති තෙන මෙ සමණා පියා.

තීණී පාපස්ස මුලානි බුනනති සුචිකාරිනො
සබ්බපාපං පභීනෙසං තෙන මෙ සමණා පියා.

කායකමමං සුචි නෙසං චචිකමමඤ්ච නාදිසං
මනොකමමං සුචි නෙසං තෙන මෙ සමණා පියා.

විමලා සඞ්ඛමුභතාච සුඛා සන්තර්ඛාතිරු
පුණණං පුකෙකති ධිවෙමති තෙන මෙ සමණා පියා.

බහුසස්සතා ධම්මධර අරියා ධම්මජ්චිනො
අත්ථං ධම්මං ව දෙසෙන්නි තෙන මෙ සමණා පියා.

බහුසස්සතා ධම්මධර අරියා ධම්මජ්චිනො
ඵකග්ගචිත්තා සතිමනෙතා තෙන මෙ සමණා පියා.

දුරභගමා සතිමනෙතා මනනභාණී අනුබ්බා
දුකඛස්සන්තං පජානනති තෙන මෙ සමණා පියා.

සත්ථා ගාමා පක්කම තති න විලොකෙන්නි කිංඤ්චනං
අනපෙක්ඛාච ගච්ඡන්ති තෙන මෙ සමණා පියා.

න තෙසං කොසෙ ඔපෙනති² න ඤාමතිං න බිලොපියං
පරිතිසිත්තමසානා තෙන මෙ සමණා පියා.

න තෙ භීරඤ්ඤං ගණ්ඛානති න සුචණ්ණං න රුපියං
පච්චුප්පනෙනා සාපෙනති තෙන මෙ සමණා පියා.

නානා ඤාලා පබ්බජ්ජා නානා ජනපදෙති ව
අඤ්ඤමඤ්ඤං පියායනති තෙන මෙ සමණා පියා.

අත්ථාය චත නො ගොහි ඤාලෙ ජානාසි රෙතීණී
සඛා බුච්චෙ ව ධම්මෙ ව සබ්බෙ ව චිබ්බගාරවා.

1. මු. පච්චච්ඡයි.

2. මු. සි. IT. ඔසෙන්නි.

තුටුං ගෙනාං පජානාසි¹ පුඤ්ඤකෙඛිතනං අනුත්තරං
අමතමපි ච තෙ සමණා පටිගණනන්ති දුක්ඛිණං.

පභිසිතො හෙත්ථ යඤ්ඤෙ විපුලො නො හවිසසති
සචෙ භායසි දුක්ඛස්ස සචෙ තෙ දුක්ඛමපට්ඨං.

උපෙති සරණං බුද්ධං ධම්මං සබ්බං ච තාදිනං
සමාදියාමි සීලානි තං තෙ අජාය ගෙහිති.

උපෙමි සරණං බුද්ධං ධම්මං සබ්බං ච තාදිනං
සමාදියාමි සීලානි තං මෙ අජාය ගෙහිති.

බ්‍රහ්මබ්‍රහ්ම පුරෙ ආසිං සො ඉදුනිමහි බ්‍රාහ්මණො
තෙවිජජරා සොත්ථියො චමති වෙදගු චමති නාගානකො²ති

ඉමා ගාථා පච්චුදායාසි.

තත්ථ ආදිනො භික්ඛො ගාථා අනුත්තරාං ධීතු භික්ඛුපු සමමුත්තිං
අනිච්ඡන්තෙන නෙතෙ වුත්තා. තත්ථ **සමණානි භොති නිං සසගිති**: ගොති
නිං සයනකාලෙපි සමණානි කිත්තෙනත්ති සමණපට්ඨබ්බං යෙව කථං
කථෙන්නි සයසි. **සමණානි පටිබ්‍රජකාසිති**: සයනනො උඨනන්තිපි සමණා
ඉඳෙවචං වනා පටිබ්‍රජකාසි නිදාය වුඨගසි. **සමණානමෙව කිත්තෙගිති**:
සබ්බකාලමපි සමණෙ එව සමණනමෙව වා ගුණෙ කිත්තෙගසි අභිත්ථසි.
සමණි නුත හවිසසගිති. ගිහිථිඋපෙන සීහාපි විත්තෙන සමණේ එව
මඤ්ඤෙ හවිසසසි; අථවා “සමණේ නුත හවිසසසි”ති ඉදුනි ගිහිථිඋපෙන
සීහාපි න විරෙතෙව සමණේ එව මඤ්ඤෙ හවිසසසි, සමණෙසු එව නිත්ත
පොනභාවතො. **සසමජගිති**: දෙසි. **රෙහිණිදුනි සුච්ඡාමිති**: අම
රෙහිණි නං අහං ඉදුනි සුච්ඡාමිති බ්‍රාහ්මණො අත්තනො ධිගරං
පුච්ඡන්තො ආහ. **කෙන නෙ සමණා පිසාති**: අම රෙහිණි නිං
සයනන්තිපි පබ්‍රජකානිපි අඤ්ඤදුපි සමණනමෙව ගුණෙ කිත්තෙගසි. කෙන
නාම කාරණෙන තුදාහං සමණා පියාසිතබ්බා ජානාති අජේවා. ඉදුනි
බ්‍රාහ්මණො සමණෙසු දෙසං ධීතු ආවකඛන්තො “**අකමමකාමා**”ති ගාථ
මාහ. තත්ථ **අකමමකාමාති**: න කමමකාමා; අත්තනො පරෙසං ච අජාචහං
කිඤ්චි කමමං න කාතුකාමා. **අලසාති**: කුසිතා; **පරදන්තොපට්ඨිතොති**:
පරෙහි දින්නෙනෙව උපජිවනසීලා. **ආසංසුකාති**: තතො එව සායව්ජා
දනාදිනං¹ ආසංසනකා. **සාදුකාමාති**: සාදුං මධුරමෙව ආහාරං
ඉච්ඡනකා. සබ්බමෙතං බ්‍රාහ්මණො සමණානං ගුණෙ අජානන්තො
අත්තනාව පරිකප්පිතං දෙයමාහ.

තං සුත්වා රෙහිණි ලඤ්ඤාදුනි මෙ ඔකාසො අය්‍යානං ගුණෙ
කථෙතුන්ති තුළමානසා භික්ඛුනං ගුණෙ කිත්තෙතුකාමා පඨමං තාව
තෙසං කිත්තෙන සොමනස්සං පච්චෙදෙන්නි “**චිරස්සං චතා**”ති ගාථමාහ.
තත්ථ **චිරස්සං චතාති**: චිරෙන චත. **නානාති**: පිතරං ආලපති. **සමණා**

1. බ්‍ර. හෙතුං පජනාමි.

2. බ්‍ර. සි. III & IV. වුඛ්භාපමාසකාදිනං.

න නෙයං කොපථ ධර්මෙනිති.¹ හෙ සමණා අත්තනො සත්තකං
සාපනෙයං කොපථ න ධර්මෙනි න පටිසම්මොදා ධර්මෙනි; නාදිසංසා
පරිග්ගහස්ස අභාවනො. ඤාමිති නති: ඤාමිතං. චලොපිසනති: පච්ඡිතං;
පටිතිසිතමයානාති පරකුලෙසු පරෙයං අත්තං සිසිමෙව සාසං
පරියෙසන්නා.

භිරුක්ඛානති: කභාපණං. රුපිසනති: රුප්තං. පච්චුසානෙන න
සාපෙනිති අතිතං අනුක්‍රයොවනො, අනාගතං ව අපච්චාසිංසන්නා
පච්චුසානෙන යාපෙනි අත්තභාවං පවතෙතනති. අඤ්ඤාමඤ්ඤං
පිසාසනති. අඤ්ඤාමඤ්ඤස්මිං මෙතති: කරෙන්නති; පියාසනතිපි පායො
සා ඵවෙතො. ඵවං ඥාං බ්‍රාහ්මණො සිතුයා ධනනිකෙ භික්ෂුතං ගුණේ සුත්වා
පසන්නාමානෙයො සිත්තං පසංසන්නො “අත්තං වතා”ති ආදිමහ.

අමහමපිති: අමහාකමපි. දක්ඛිණිනති: දෙයාධමමං; ඵත්තාති: ඵතෙසු
සමණෙසු. සඤ්ඤාති: දුතධමො. විපුලොති: විපුලඵලො. සෙසං
වුත්තනායමෙව. ඵවං බ්‍රාහ්මණො සරණෙසු සිලෙසු ව පතිසිතො අපර
භාගෙ සංජාතසංවෙගො පබ්බජිතො විපස්සනං වසේස්සා අරහතො
පතිඨාය අත්තනො පටිපතති. පච්චෙක්ඛිතො උදුනෙන්නො “බ්‍රහ්ම
බඤ්ඤි”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො හෙයා වුපොතා යෙව.

ගෙහිණිසා ථෙරියා ගාථාවණ්ණතා

ස ම තතා.

20. 3.

උභි හත්ථො පුරෙභාසිනති: ආදිකා වාසාය ථෙරියා ගාථා. අයමපි
පුරිමවුචෙසු කතාසිකාර නත්ත නත්ත භවෙ විවිධවුපතිස්සං කුසලං උප
වනනති අනුකකමෙන උපවිතාකුසලමුලා සමතතවිමොක්ඛසමාර හුත්වා
ඉමස්මිං බුදුපරාදෙ වඛගහාර ජනපදෙ අඤ්ඤාතරස්මිං මහපුද්ගලායමෙ
ජෙස්සමහපුද්ගලස්ස ධිතා හුත්වා නිබ්බතති. වාසාතිස්සා නාමං අගොසි.
තෙන ව සමයෙන උපගො ආජිවගො බොධිමණ්ඩනො ධම්මවක්ඛං
පවතොතුං බාරණසිං උද්දස්ස ගච්ඡන්නොන සත්ථාර සමාගතො “විපා
සන්නාති බො තෙ ආවුසො ඉන්ද්‍රියානි, පරිසුඛො ඡත්ථවණ්ණො පටිසොදුතො,
නංසි තං ආවුසො උද්දස්ස පබ්බජිතො, කො වා තෙ සත්ථා, කස්ස වා තං
ධම්මං රෙවෙසි”ති පුප්ඡිතා:—

“සබ්බාහිසු සබ්බවිදු හමස්මි
සබ්බෙසු ධර්මෙසු අනුපලිතො
සබ්බං ජගො තණ්හතසෙ විමුත්තො
සයං අභිඤ්ඤාය කමුද්දසෙයං.

න මෙ ආවර්ණයෝ අඤ්ඤා මෙ න චර්ජනී
සදෙවකසමි ලොකසමි නඤ්ඤා මෙ පටිපුග්ගලො.

අහං හි අරහා ලොකො අහං සඤ්ඤා අනුභවනො
එකොමහි සමමාසමුදො සිනිභුතොමහි නිබ්බුතො.

ධම්මවක්කං පටිනේතානුං ගච්ඡාමි කාසිනං පුරං
අඤ්ඤානසමි ලොකසමි ආහංගො¹ අමහද්දුග්ගි² නති.

සඤ්ඤා අනුභවනා සඤ්ඤානුබන්ධාවෙ ධම්මවක්කපටිනේතනෙ ව
පටිපුග්ගෙ පසන්නවිනේතා සො “හුට්ඨං පාට්ඨං අරහසි අනන්ත
ජනො”ති වචනා උමමග්ගං ගහෙතො පසන්නතො වඤ්ඤා³ භාරජනපදං අග
මාසි. සො තත් එකං මිග්ගද්දකගාමකං උපනිස්සාය වාසං කපෙසසි.
තං තත් ජෙදකමිග්ගද්දකො උපසාසි සො එකදිවසං දුරං මිග්ගං
ගච්ඡන්තො මග්ගං අරහන්තො මා පමජ්ජති අනන්තො ධිතරං වාපං ආණ්ඩ
පෙනා අගමාසි සමි පුග්ගානුගෙති. සා වස්ස ධිතා අභිරුපා ගොති
දස්සනියා. අථ බො උපකො ආජිවකො භික්ඛාචාරවෙලායං මිග්ගද්දකස්ස
සරං ගතො පරිච්ඡිකුං උපගතං වාපං දිස්වා රුගෙන අභිභුතො භුඤ්ජ
තුමපි අසකෙකානො භාජනෙන භහතං ආදාය වසනඤානං ගතත්වා
භහතං එකමනෙත නික්ඛිපිතො “සවෙ වාපං ලභිස්සාමි ජිවමි නො වෙ
මරිස්සාමි”ති නිර්ගාතො නිපජ්ජ. සත්තමෙ දිවසෙ මිග්ගද්දකො අගනත්වා
ධිතරං පුට්ඨ “කිං මග්ගං අරහන්ත අපමජ්ජ”ති. සා එකදිවසමෙව
අගනත්වා පුත නාගතපුබ්බොති ආහ. මිග්ගද්දකො ව තාවදෙවස්ස
වසනඤානං ගතත්වා කිං හන්තො අභිසුක්ඛනති පාදෙ පරිමජ්ජන්තො පුට්ඨ.
උපකො නික්ඛිපන්තො පරිවහනති යෙව. සො වදට්ඨ හන්තො යං මයා සකකා
කාතුං සබ්බං තං තරිස්සාමිති ආහ. උපකො එකෙන පරියායෙන අනන්තො
අජ්ඣාසයං ආරොවෙසි. ඉතරො ජානාසි පත හන්තො කිඤ්චි සිප්පනති.
න ජානාමිති. කිචි සිප්පං අජානන්තො න සකකා සරං ආවසිතුනති.
තථාති තුමාකං මංසභාරකො හවිස්සාමි මංසං ව චික්ඛිණිස්සාමිති. මාග
විකො අමාකමිති එතදෙව රුට්ඨත්ති උභාර සාටකං දත්වා අනන්තො සභාය
කස්ස ගෙහෙ කතිපාහං වසාපෙනා තාදිසෙ දිවසෙ සරං ආනෙතො ධිතරං
අදාසි. අථ කාලෙ ගච්ඡන්තො ගෙසං සංවාසමත්වාය පුග්ගො නිබ්බහති.
සුග්ගද්දනියා නාමං අකංසු. වාපා තස්ස රෙදනකාලෙ “උපකස්ස
පුතො ආජිවකස්ස පුග්ගා මංසභාරකස්ස පුතො මා රොදි මා රොදී”ති ආදිනා
පුග්ගන්තොසන ධිතෙන උපකං උපපණ්ණති. සො මා නිං වාපෙ මා අනා
පොති මඤ්ඤා. අඤ්ඤා මෙ සභායො අනන්තජනො නාම තස්සාගං සන්තිකං
ගමිස්සාමිති ආහ. වාපා එවමයං අට්ඨස්නිති ඤානො පුතපුතං තථා
කපෙසියෙව. සො එකදිවසං තාය තථා චුත්තො ධුජ්ඣිනො ගතතුමාරමො.
තාය තං තං වචනා අනුනියමානොපි සඤ්ඤානතිමනාගච්ඡන්තො පට්ඨම
දිසාහිමුබො පසකාමි. හගවා ව නෙන සමයෙන සාවතියං ජෙතවනෙ

විහරනොසී හිකුණා ආවිකම් “යො හිකුණවෙ අපර කුණිං අනන්ත ජිනොති ඉධාගන්තො පුච්ඡති තං මම සන්තිකං පෙසෙථා”¹ති. උපකොපි කුණිං අනන්තජිනො වසතීති නන් තන් පුච්ඡනො අනු පුබ්බෙන සාවචං ගන්තො විහාරං පවිසිත්වා විහාරමජ්ඣෙකං ධනං කුණිං අනන්තජිනොති පුච්ඡ. තං හිකුණු හගවතො සන්තිකං නයිංසු. සො හගවතො දිස්වා ජානාථ මං හගවාති ආහ. ආම ජානාමි කුණිං පන තිං එත්තකං කාලං වසිති. වඛගහාරජනපදෙ හනෙතති. උපක ඉදුති මහලලකො ජාතො පබ්බජ්ඣං සකම්සාසි”²ති. පබ්බජ්ජාමි හනෙතති. සථො අඤ්ඤාතරං හිකුණු ආණාපෙසි “එති තිං හිකුණු ඉමං පබ්බා ජෙති”³ති. යො තං පබ්බාජෙසි. යො පබ්බජිනො සත්ථු සන්තිකෙ කම්මසානං ගහෙත්වා භාවනං අනුසුඤ්ඤානො න චිරස්සෙව අනාගාමී එළෙ පතිසාය කාලං කත්වා අවිගෙසු නිබ්බන්තො, නිබ්බන්තකකණේ යෙව ච අරහත්තං පාපුණි. අවිගෙසු නිබ්බන්තවත්තො සත්තජනා අරහත්තං පත්තො, තෙසං අයං අඤ්ඤාතරො, චුත්තං හෙතං:-

“අවිහං උපපන්නාසෙ චිත්තතා සත්තහිකුණවො
රුගදෙසපරිකම්ණො භිණ්ණො ලොකෙ විසත්තිකං.

උපකො පලගණෙකං ච පුකකුසාති ච තෙ තයො
හදදියො බණ්ඩදෙවො ච බහුනඤ්ඤා¹ ච පිඞ්ගියො.

තෙ තිත්වා මානුසං දෙහං දිබ්බං යොගං උපච්චගු”²නති.

උපකෙ පන පකකනෙත නිබ්බින්නහදයා මාසා දුරකං අය්‍යකස්ස නියාදෙත්වා පුබ්බෙ උපකෙන ගතමග්ගං ගච්ඡන්ති සාවචං ගන්තො හිකුණු නීනං සන්තිකෙ පබ්බජ්ජිතො විපස්සනාය කම්මං කරොන්ති මග්ගපටිපාටියා අරහත්තෙ පතිසිත්වා අත්තනො පටිපත්තිං පච්චෙකම්මිත්වා පුබ්බෙ උපකෙන අත්තනා ච කට්ඨගාථායො උද්දනවසෙන එකජ්ඣං කත්වා:-

“ලභිගත්වා පුරෙ ආසි සොදුති මිගලුදදකො
ආයාය පලිපා සොරා නාසකම් පාරමෙතවෙ.

සුමුත්තං මං මඤ්ඤමානා මාසා පුත්තමනොසසි
මාසාය බණ්ඩනං ජෙත්වා පබ්බජ්ජාං පුනො වහං.

මා මෙ කුණ්ඩ මහාවිර මා මෙ කුණ්ඩ මහාමුති
න හි කොධපරෙහස්ස සුඞ්ඤ්ඤා කුණො නපො.

පකකම්සාසුචි නාලාතො කොධ නාලාය වච්ඡති
බණ්ඩනති ඉත්තිරූපෙන සමණේ ධම්මජ්ඣිනො.

එති කාල නිවත්තස්ස සුඤ්ඤා කාමෙ යථා පුරෙ
අහං ච තෙ වසිකතා යෙ ච මෙ සන්ති ඤ්ඤාකා.

එත්තො මාපෙ චතුබ්බානං යථා භාසසි තිං ච මෙ
තයි රත්තස්ස පොසස්ස උලාරං වත තං සියා.

කාලඛනිනිංව තක්කාරිං පුප්ඵතං ගිරිමුඛනි
පුලලං දුලිමලසිංව අනෙතා දීපෙව පාවලිං.

හරිවඤ්ඤානලිහාඛනිං කාසිදාහතමධාරිනිං
තං මං රුපවතීං සනතීං කසස ඔහාය ගවජසි.

සාදානතිකොව සදාඤ්ඤා යථා බහිභුමිවජනි
ආහරිමෙන රුපෙන න මං නිං බාධයිසසසි.

ඉමඤ්ඤා මෙ පුහතථලං කාල උපපාදිතං තසා
තං මං පුහතවතීං සනතීං කසස ඔහාය ගවජසි.

ජහනති පුහෙන සප්පඤ්ඤා තතො ඤාති තතො ධනං
පබ්බජනති මහාවිරා නායො ඡේතොව බක්ඛනං.

ඉදති හෙ ඉමං පුහාං දණ්ණෙන ජුරිකාය වා
භුමියං වා නිපුමෙහායං¹ පුහතකොකා න ගවජසි.

සපෙ පුහාං සිනාලානං දාහකුරානං පදගිසි
න මං පුහතකතෙතං² ජමම් පුනරුත්තනයිසසසි.

හඤ්ඤා බොදනි හදදනෙන දාහිං කාල ගම්සසසි
කතමං ගාමං නිගමං නගරං රාජධානියො.

අහුමහ පුබ්බෙ ගඤ්ඤො අසසමණා සමණොතිනො
ගාමෙන ගාමං විචරිමහ නගරෙ රාජධානියො.

ඵසො හි හගවා බුඬො නදිං නෙරඤ්ජරං පති
සබ්බදුක්ඛපභාණාය ධම්මං දෙසෙති පාඤ්ඤා.

තස්සාහං සනතිකෙ ගවජං යො මෙ සථො හවිසසසි
වඤ්ඤාං දුති වජ්ජාසි ලොකනාථං අනුත්තරං.

පදකම්මඤ්ඤා කතොන ආදිසෙය්‍යාසි දකම්මං
ඵතං බො ලබ්භමථෙහති යථා ගාසසි නිං ව මෙ.

වඤ්ඤාං දුති හෙ වජ්ජං ලොකනාථං අනුත්තරං
පදකම්මං ව කතොන ආදිසිසසාමි දකම්මං.

තතො ව කාලො පක්කාමි නදිං නෙරඤ්ජරං පති
යො අද්දසාසි සම්මුඛං දෙසෙනාං අමතං පදං.

දුක්ඛං දුක්ඛසමුප්පාදං දුක්ඛස්ස ව අතික්කමං
අරියමඤ්ඤා මග්ගං දුක්ඛප්පමගාමිනං.

තස්ස පාදනි වඤ්ඤා කතොන හං පදකම්මං
වාසාය ආදිසිනොන පබ්බජං අනගාරියං.

තිස්සො විජ්ජා අනුප්පන්නා කතං බුඬස්ස සාසනං³ තති

ඉමා ගාථා අගාසි.

1. සි. I & II. නිපුමෙහායං.

2. මු. සි. II & III. කතෙ.

තත් **ලභිග්‍යො**ති: දණ්ඩග්‍යො. **සුරෙති:** පුබ්බ පරිබ්බාජක කාලෙ; වණ්ඩගොණකුකුරුදිනං පරිහාරණං දණ්ඩං ගන්තං ගහෙති; විවරණකො අගොසි **සොදුති මගදුදුකො**ති: සො එසො ඉදුති මග දුදුදුති සඬං සමෙහාගංවාසෙති මගදුදුදු මාගවිකො ජාතො. **ආසාසා**ති: තණ්හාය; ආසාසාතිපි පාසො; අජ්ඣාසංගෙනුති අපො. **පලිපා**ති: කාමපඬකතො දිසිපඬකතො ව. **සොගති:** අවිදිතවිපුලානන්තං වහන්තා දුරුණතො සොරා. **නා සකි පාරමෙතවෙති:** තස්සෙව පලි පස්ස පාරගුතං නිබ්බානං එතුං ගතතුං න අසකි න අභිසම්භුතීති අත්තා නවෙව සකියං උපකො වදති. **සුමුතං මං මඤ්ඤමානා**ති: අත්තති සුද්ධි මුතං මදප්පත්තං කාමගෙධවසෙන ලග්ගං පමත්තං වා කත්වා මං සලලකකන්ති. **වාපා පුත්තමනොසසී**ති. මගදුදුදුසං සිත්වා වාපා ආර්ථිකස්ස පුත්තාති ආදිනා මං සට්ඨන්ති පුත්තං තොසෙසි කෙලොපයි. “පුපති මං මඤ්ඤමානා”ති ව පඨනති. සුපතිති මං මඤ්ඤමානාති අපො. **වාපාස ඛකිනං ඡෙත්වා**ති. වාපාසතයි උපත්තං කිලෙසඛකිනං ඡිද්දිත්වා. **පබ්බජිස්සං සුතො වගන්ති:** පුත දුතියවාරම් අහං පබ්බජිස්සාමි ඉදුති තස්සා මග්ගං අපො නත්ති වදති.

තං සුත්වා වාපා බමාපෙන්නි “**මා මෙ කුජකි**”ති ගාර්මාග. තත් **මා මෙ කුජකි**ති: කෙලිකරණමනෙතන මා මග්ගං කුජකි. **මහාචර මහාමුනි**ති: උපකං ආලපති; තං හි සා පුබ්බෙපි පබ්බජිතො ඉදුතිපි පබ්බජිතුකාමොති කත්වා බන්ධං ව පච්චාසිංසන්නි “**මහාමුනි**”ති ආග. හෙතෙවං “**නහි කොඛපරෙතස්ස සුඛි අපි කුතො ගපො**”ති. තං එත්තකම්පි අසගන්නො කථා මිත්තං දමෙස්සයි කථං වා තපං වරිස්සයිති අධිප්පායො.

අර් නාලං ගතත්වා ජීවිතුකාමොසිති වාපාය වුත්තො ආග. “**පක්ක මිස්සං ව නාලාතො කොඛ නාලාස වච්ඡති**”ති හො ඉධ නාලාස වසිස්සති නාලාතො ව අහං පක්කමිස්සාමෙව, සො හි තස්ස ජාත්ගාමො තතො නික්කමිත්වා පබ්බජි. සො ව මගධරඬෙ බොධිමණ්ඩස්ස ආසන්න පදෙසෙතං සකියං වුත්තං.

ඛකිනති ඉඤ්ජරුපෙන සමණෙ ධම්මජීවිතොති: වාපෙ තං ධම්මෙතන ජීවනෙත ධම්මෙතෙ පබ්බජිතෙ අත්තතො ඉඤ්ජරුපෙන ඉඤ්ජ ධුත්තාතපෙපති ඛකිනති තිස්සයි. යෙනාහං ඉදුති එදිසො-ජාතො තස්මා තං පරිච්චජාමිති අධිප්පායො.

එවං වුත්තො වාපා තං නිවත්තොතුකාමා “**එහි කාලා**”ති ගාර්මාග. තස්සන්තො: කාලවණ්ණතාය **කාල** උපක එහි නිවත්තස්ස මා පක්කමි පුබ්බෙ විස කාමෙ පරිච්ඡාද්. අහං ව සෙ ව මෙ සන්නි ඤ්ඤාතො තෙ සමබ්බ භුස්සං ඉමාස පක්කමිතුකාමතාය **වසිකතා** වසවත්තිතො කත්වා.

තං සුත්වා උපකො “**එතො වාපෙ**”ති ගාර්මාග. තත් **වාපෙති**ති: වාපසද්ධිඅඝ්ඤාලසිතාය¹ සා වාපාති නාමං ලති. තස්මා වාපාති

වුච්චති. නිං වාචෙ සථා භාෂසි ඉද්දති යාදිසං කථෙසි ඉතො වතුබ්භාග
මෙව පියසමුද්දාරං කාරෙය්‍යාසි. නාසි රතනස්ස රාගාභිභූතස්ස පුරිසස්ස
උලාරං වත තං සියා, අහං පනෙතරති තස්මි කාමෙපු ව චිරතො, තස්ම
වාචාය වචනෙන න භිදාමිති අධිප්පායො. පුත වාචා අතතති තස්ස
ආසතතිං උප්පාදෙතුකාමා “කාලඛිනි” නති ආහ. තත්ථ කාලාති:
තස්ස ආලපනං. අඛිනිනති: අඛිගලඝ්ඨවපනං. ඉව ඉති උපමාය
නිපාතො. නාකාසිං පුප්ඵිතං ගිවිමුඛනිති: පබ්බතමුඛනි සිතං සුපුප්ඵිත
ගණිකාලිකලඝ්ඨං විය. උකාසානිනති: කෙවි පඨනති. අහි¹ලඝ්ඨං
වියාති අපො. ගිවිමුඛනිති: ව ඉදං කෙනවි අනුපතත² යොහනාදස්ස
නත්ථං වුතතං. කෙවි කාකාසිනති: පාඨං වට්ඨා තස්ස කුමාණකලතා
සදිසතති අත්ථං වදන්ති. පුලලදුමලඝ්ඨං වාති: පුප්ඵිතං ඛිප්පුරලතං
විය. අනෙතා දිපෙව පාටලිනති: දිපකස්සන්තරෙ පුප්ඵිතපාටලිරුකිං
විය. දිපගහණ්ණෙවත්ථ යොගාපාටිගාරිං දස්සනත්ථමෙව.

හවිවඤ්ඤාලිතඛිනිනති: ලොභිතවඤ්ඤෙන අනුලිතතසබ්බඛිනිං.
කාසිකුතනමධානිනති: උතතමකාසිකවත්ථධරං. නං මතති: තාදිසං
මං රූපවතිං සන්තිනති: රූපසමපනතං සමානං. කස්ස බ්භාස ගච්ඡසිති:
කස්ස නාම සත්තස්ස කස්ස වා යොතුනො කෙන කාරණෙන ඔහාය
පහාය පරිච්චිත්තා ගච්ඡසි.

ඉතො පරමපි තෙසං වචනපටිච්චනාථාව යපෙත්වා පරියොයානො
තිස්සො ගාථා. තත්ථ සාකුන්තිකොති: සකුණ්ථාද්දො විය. ආගමික
රූපෙනාති: කෙසමණ්ණිකාදිනා සරීරජග්ගනෙන වෙව වත්ථාගරණාදිනා
ව අභිසංඛාරිකෙන රූපෙන වණ්ණෙන නිත්තිමෙන වාතුරියෙනාති
අපො. න මං නිං බාධසිස්සාසිති: පුබ්බෙ විය ඉද්දති මං නිං න බාධිතුං
සකිස්සාසි.

පුතතථලනති: පුතතසඛිතථලං: පුතතපසුනං.⁴ සසාඤ්ඤාති:
පඤ්ඤවනො. සංසාරෙ ආදීනවට්ඨිනිති සපඤ්ඤාය සමනනාගතාති
අධිප්පායො. තෙති අපං වා මහනතමපි ඤ්ඤිතරිච්චං හොගකඛ්ඛං වා
පහාය පබ්බජනති. තෙනාහ: “පබ්බජනති මහාටිත නායො ඡෙත්වා
බ්බන්ති” නති. අයබ්බන්තං විය හත්ථිනාගො ගිච්චන්තං ඡිද්ධිත්වා මහා
විරියා ව පබ්බජනති න නිගිතවිරියාති අපො.

දණ්ණඛිනාති: යෙන කෙනවි දණ්ණෙන. ජුටිකාසාති: මුරියා⁵
අමිසං වා නිසුමෙහස්සනති: පඨවියං පාතෙත්වා පොඨනවිජ්ඣනාදිනා
විබාධිස්සාම. පුතතසංසා න ගච්ඡසිති: පුතතයොකතිමිත්තං න
ගච්ඡස්සාසි. පද්ධිසිති: දස්සාසි. පුතතකතෙතති: පුතතකාරණං. ජමමිති:
තස්සා ආලපනං, ලාමකෙති අපො. ඉද්දති තස්ස ගමනං අනුජානිති

1. සි. I II. අඛිතති.

3. සි. II. මු. කාලඛිනි.

2. සි. I. අනුපමාන.

4. මු. පසෙවො. සි. I & III. පසුතො.

5. මු. මුරෙන, සි. II. තබ්බෙන.

ගමනශානං ජාතිභූං “හඤ්චො”ති භාථමාග. ඉතංගේ පුබ්බෙ අභං
 අතිශයංභේකං සාසනං පගගග්ග අයාසිං. ඉද්දති පන නියමාණ්ඤෙ අනන්ත
 ජිනස්ස සාසනෙ ධාතුකාමො තස්මා තස්ස සන්තතිං ගම්ඤ්ජාමිති
 දසෙසනො “අභුමනා”ති ආදිවාග. තත්ථ ගණ්ඤොති: ගණධර. අඤ්ච
 ඤාමිණාති: න සම්භපාපා. සමණ්චානිතොති: සම්භපාපාති එවං
 සඤ්ඤිතො. විවච්චමානාති පුරණාදිසු අනන්තං පක්ඛිපිතා වදති.
 තෙරඤ්ජරං පථිති තෙරඤ්ජරය නදියා සම්පෙ තස්සා තීරෙ. බුබොති:
 අභිසම්බොධිං පනො; අභිසම්බොධිං පනා ධම්මං දෙසෙනො සබ්බ
 කාලං භගවා තත්ථව වසිති අධිපායෙන වදති.

වඤ්ඤං දුති මෙ වජ්ජාසිති: මම වඤ්ඤං වදෙය්‍යාසි. මම එව
 තෙන ලොකනාරං අනුගතරං වෛදය්‍යාසිති අමො. පදකම්ඤ්ඤව
 කාමාන ආදිසෙය්‍යාසිති දකම්ඤ්ඤාති: බුබං භගවන්තං භික්ඛානං
 පදකම්ඤ්ඤං කාමාපි වතුසු ධානෙසු වඤ්ඤා තනො පුඤ්ඤතො මග්ගං
 පතතිදුතං දෙනො පදකම්ඤ්ඤං ආදිසෙය්‍යාසි බුබගුණානං සුභ
 පුබ්බතො භෙතුසම්පන්නතාය ව එවං වදති. එතං බොලබ්බමමොගිති:
 එතං පදකම්ඤ්ඤාකාරණං පුඤ්ඤං අමෙග්ගි තව දුභං සකකා, න
 නිවත්තනං, පුබ්බෙ ඵ්ඤ කාමුපභොගො ව න සකකාති අධිපායො.
 ගෙ වජ්ජනාති: තව වඤ්ඤං වජ්ජං වක්ඛාමි. ඝොති කාලො. අදදසාසිති:
 අදදකම්ඤ්ඤං. සමුදය්‍යනායං සම්මකරාය පධානතො තබ්බිතිවමුහුන්තාගා
 වතො¹ “දුකම්ඤ්ඤ”නාති ආදි වුත්තං. සෙසං වුත්තනෙමෙව.

වාසා ථෙව්සා ගාථාවණ්ණනා

ස ම නා.

20. 4.

“පෙනාති ගොති පුත්තාහි”ති ආදිකා සුඤ්චිසා ථෙරියා ගාථා.
 අයමපි පුරිමබ්බෙසු කතාසිකාර තත්ථ තත්ථ භවෙ විවච්චුපතිස්සයං ඩුඛලං
 උපවිනනාති ඉතො එකභිංසෙ නපෙප වෙස්සභුස්ස භගවතො කාලෙ ඩුල
 ගෙගෙ නිබ්බන්තිතා විඤ්ඤානං පනො එකදිවයං සථාරං පිණ්ඩාය
 වරන්තං. දිස්වා පසන්නමානස්ස භික්ඛං දතා පඤ්ඤපතිසිතොන වඤ්ඤා
 සිතා. සථා තස්සා විග්ගපසාදං ඤාති අනුමොදනං කතා පකකාමි. සා
 තෙන පුඤ්ඤකමෙව නාපභිංසෙ නිබ්බන්තිතා තත්ථ යාවතාසුකං ධම්මා
 දිබ්බසම්පන්නං අනුගමිතා තෙන වුත්තා අපරපරං සුගහිගවෙසු² සෙව
 සංසරන්ති පරිපකකඤ්ඤා හුත්වා ඉමස්මිං බුබුද්ධාදෙ බාරාණසියං
 සුජාතස්ස නාම බ්‍රාහ්මණස්ස සිතා හුත්වා නිබ්බන්ති. තස්සා රුප
 සම්පන්නාසා සුඤ්චි නාමං අගොසි. වසපහතකාලෙ වස්සා කණ්ඩ
 භාතා කාලමකාසි. අපස්සා පිතා පුත්තකොභෙව අභිභූතො තත්ථ තත්ථ
 විවරන්තො වාසිසිථෙරියා සමාගන්ති නා සොකපිතොදනකාරණං

පුච්ඡනො “පෙනානි ගොති පුත්තානී”හි ආදිකා වෙ ගාථා අභාසි. ථෙරී තං සොකාභිභූතං ඤාතො සොකං විනොදෙභුකාමා “බහුති ණ පුත්ත සත්තානී”හි ආදිකා වෙ ගාථා වන්තා අත්තනො අසොකභාවං කපෙසි. තං සුන්තා බ්‍රාහ්මණො “කථං තුං අයෙග ඵලං අසොකා ජාතා”ති ආහ. තස්ස ථෙරී රතතතතයස්ස ගුණෙ වණ්ණෙසි.¹ අථ බ්‍රාහ්මණො කුභිං සන්තාති පුච්ඡති. දුද්දති මිටිලායං විහරතිහි සුන්තා භාවදෙව රථං යොජෙත්වා රථෙන මිටිලං ගන්ත්වා සන්තාරං උපසංකමිත්වා වජ්ජිත්වා සමමොදනීයං කථං කන්තා ඵකමන්තං නිසීදි. තස්ස සන්තා ධම්මං දෙසෙසි. යො ධම්මං සුන්තා පටිලඛිතො පබ්බතො විපස්සනං පඨපෙත්වා සටෙන්නො වායමන්නො තතිසද්ධිවෙස අරහත්තං පාපුණි. අථ යාරම් රථමාදය බාරණසිං ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණියා තං පවන්ති. ආරොවෙසි. සුඤ්චි අත්තනො පිතු පබ්බජිත භාවං සුන්තා අමම අභමපි පබ්බජිසංමාමිති මාතරං ආපුච්ඡ. සා යං ඉමසමිං ගෙගෙ ගොගජාතං සබ්බං තං නුග්ගං සන්තායං තිං ඉමස්ස. කුලස්ස දයාදිකා. පටිපජ්ඣ ඉමං සබ්බං ගොගං පරිභුඤ්ජ මා පබ්බජිති ආහ. සා නු වග්ගං ගොගෙහි අත්තො පබ්බජිසංමෙවංගං අමමාති මාතරං අනුජාතා පෙත්වා මහතිං සමපත්තිං බෙලපිණ්ණං විස ඡබ්බෙත්වා පබ්බජී. පබ්බ ජිත්වා ව සික්කමානා යෙව හුන්තා විපස්සනං වසේසිත්වා සටෙන්නී වායමන්නී ගෙභුසමපත්තතාය ඤාණස්ස පරිපාකං ගන්තායා සග පටිසම්බද්ධි අරහත්තං පාපුණි.

තෙන වුත්තං අපදනො:-

“විණ්ඩපාතං චරන්තස්ස වෙස්සභුස්ස මහෙසිනො
කචචුජ්ඣිකම් පග්ගග්ග බුධිසෙසස්සද්ධගං.

පටිග්ගගොත්වා සම්බුධො වෙස්සභු ලොකානායකො
විටියා සණ්ඨිතො සන්තා අකා මෙ අනුමොදනං.

කචචුජ්ඣිකම් දන්තාන නාවතිංසං ගමිස්සසි
ඡන්තිංසදෙවරුජුන්තං මහෙසිත්තං කරිස්සසි.

පඤ්ඤයං චක්කවචන්තං මහෙසිත්තං කරිස්සසි
මනසා පච්ඡිතං සබ්බං පටිලච්ඡසි සබ්බදා.

සමපත්තිං අනුගොත්වාන පබ්බජිස්සසි “භිඤ්චනා
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤය නිබ්බාසිස්සසි”නාසවා.

ඉදං චන්තාන සම්බුධො වෙස්සභු ලොකානායකො
නගං අබ්භුග්ගමි ධීරෙ ගංගරාජාච අමබ්බරෙ.

සුදින්නං මෙ දන්තවරං සුසිඨා යාගසමපදා
කචචුජ්ඣිකම් දන්තාන පත්තාගං අචලං පදං.

ඵකතිංසෙ ඉතො කපෙප යං දන්තදදිං තදා
දුග්ගතිං නාභිජානාමි භික්කාදන්තසසිදං ඵලං.

භිලෙසා ස්ථාපිතා මග්ගං=පෙ=කතං බුධිස්ස යාසන”න්ති.

1. මු. රතතතතය ගුණං කපෙසි.

අරභතං පන පඤ්චා ඵලසුඛෙන නිබ්බාණසුඛෙනව විහරන්ති අපර
භාගෙ අසු පුරතො සිහනාදං නදිස්සාමිති උපජ්ඣාසං ආපුච්ඡන්තා
බාරාණසිතො නික්කමිත්වා සමබ්බුලාණි භික්ඛුනීති සථිං අනුක්කමෙන
සාවඤ්ඤාං ගතත්වා සසු සන්තිකං උපසංකම්භිත්වා සත්ථාරං වජ්ඣන්තා ඵකමන්තං
සිත්තා සත්ථාරා කතපටිසත්ථාරා සසු මරසධිතුභාවාදිවිභාවනෙනා අඤ්ඤාං
වතාකාසි. අභස්සා මානරං ආදිං කත්වා සබ්බො ඤ්ඤාගණො පරිජනො ව
පබ්බජි. සා අපරභාගෙ අත්තනො පටිපත්තිං පච්චවෙක්ඛිත්වා පිතරා වුත්ත
ගාථං ආදිං කත්වා උද්දනවසෙන:-

“පෙනාති භොති පුත්තාති බාදමානා තුවං පුරෙ
තුවං දිවා ව රතොතා ව අතීව පරිතප්පසි.

සාර්ථකං බාදිත්වා සනපුත්තාති බ්‍රාහ්මණී
වාසෙසි සොඤ්ඤා වණ්ණෙන න බාලො පරිතප්පසි.

බහුති පුත්තසත්තාති ඤ්ඤාසම්මසත්තාති ව
බාදිත්වාති අතීතංසෙ මම තුග්ගං ව බ්‍රාහ්මණ.

සාගං නිස්සරණං ඤ්ඤා ජාතියා මරණස්ස ව
න සොවාමි න රෙදුමි න වාපි පරිතප්පසි.

අබ්බුතං වත වාසෙසි වාචං භාසසි ඵදිසිං
කස්ස තං ධම්මඤ්ඤාස පිරං භාසසි ඵදිසං.

ඵස බ්‍රාහ්මණ සම්බුද්ධො නගරං මිටිලං පති
සබ්බදුක්ඛප්පභාණ්ඩං ධම්මං දෙසෙති පාණිතං.

තස්ස බ්‍රාහ්මණ අරභතො ධම්මං සුත්වා නිරුප්පිං
තත්ථ විඤ්ඤාතසම්මො පුත්තසොකං ව්‍යපානුදිං.

සො අහමි ගම්ඤ්ඤාමි නගරං මිටිලං පති
අපෙප ව මං සො භගවා සබ්බදුක්ඛා පමොවසෙ.

අද්දස බ්‍රාහ්මණො බුද්ධං විප්පමුත්තං නිරුප්පිං
සොස්ස ධම්ම මදෙසෙසි මුනි දුක්ඛස්ස පාරගු.

දුක්ඛං දුක්ඛසම්ප්පාදං දුක්ඛස්ස ව අතික්කමං
අරියං වස්ඛිතිකං මග්ගං දුක්ඛපසමගාමිනං.

තත්ථ විඤ්ඤාතසම්මො පබ්බජ්ජං සමරොවසිං
සුජාතො නීති රතනීති තිස්සො විජ්ජා අභස්සසි.

ඵති සාරපි ගවජාති රථං නියාදියාති මං
ආරොග්ගං බ්‍රාහ්මණීං වජ්ජා පබ්බජ්ජොදුනි බ්‍රාහ්මණො.

සුජාතො නීති රතනීති තිස්සො විජ්ජා අභස්සසි
තතො ව රථ මාදුග්ග සහස්සං වාපි සාරපි.

ආරොගං බ්‍රාහ්මණීං වොච පබ්බජ්‍යොද්ධි බ්‍රාහ්මණො
සුජානො නිහි රහතීති භික්‍ෂො චර්ජා අථස්සපි.

එතං වහං අස්සරථං සහස්සං වාපි සාරපි
තෙච්චරං බ්‍රාහ්මණං ඤාති පුණ්ණපතනං දදාමි තෙ.

තුලේභව හොතුස්සරථො සහස්සං වාපි බ්‍රාහ්මණී
අභමපි පබ්බජ්‍යොමි චරපඤ්ඤස්ස සංගිහො.

හථි ගවස්සං මණිකුණ්ඩලඤ්ච
ඒතං ටිමං ගහවිහවං පහාය.

පිතා පබ්බජ්‍යො තුස්සං
සුඤ්ච භොගානි සුඤ්ච භූමිං දායාදිකා ඤාලෙ.

හථි ගවස්සං මණිකුණ්ඩලඤ්ච
රමමං ටිමං ගහවිහවං පහාය.

පිතා පබ්බජ්‍යො මස්සං පුහතසොකෙන අට්ඨිතො
අභමපි පබ්බජ්‍යොමි භාතු සොකෙන අට්ඨිතො.

සො තෙ ඉර්ඤ්ඤා සංකප්පො යං ත්වං පථෙසි සුඤ්ච
උතතීතිපිණ්ඩො උඤ්ඤො ච පංසුඤ්ඤා ච ටිවරං.

එතානි අභිසංඝොගානි පරලොකෙ අනායවා
සිකිම්මානාය මෙ අසො දිබ්බවකත්‍රං විසොධිතං.

පුබ්බෙ නිවාසං ජානාමි සථි මෙ වුසිතං පුරෙ
භූමිං නිස්සාය කල්‍යාණී පේරි සඤ්ඤා සොභනෙ.

භික්‍ෂො චර්ජා අනුපතනො කතං බ්‍රිඛස්ස සාසනං
අනුජානා හි මෙ අසො ඉවෙජ්ඣ සාවඤ්ඤානතවෙ.

සීහනාදං නදිස්සාමි බ්‍රිඛසෙයස්ස සන්තීකෙ
පස්ස සුඤ්චි සථාරං හෙමවණ්ණං හරිතභවං.

අදනනානං දමෙතාරං සල්ලිඛිමඤ්ඤානායං
පස්ස සුඤ්චිමායන්තිං විප්පමුහනං නිරුපධං.

විතර්ගං විසංසුතනං කායානිච්චං අනායවා
බාරාණසිනො නිකම්මං තථ සන්තීකමාගනා.

සාපිකා හෙ මහාථිර පාදෙ චන්දනි සුඤ්චි
භූමිං බ්‍රිඛො භූමිං සථා භූමිං ධිනමහි බ්‍රාහ්මණ.

මරසා මුඛිනො ජානා කතානිච්චං අනායවා
තස්සා තෙ ස්වාගතං හදෙද තෙනො තෙ අපුරුගතං.

එවං හි දන්තා ආයන්ති සඤ්චිපාදානි චන්දිකා
විතරාගා විසංසුතනා කතානිච්චං අනායවා”ති.

ඉමා ගාථා පච්චදගාසි.

තඬ පෙනාහිති: මනාහි. ගොහිති: හං ආලපති. සුත්තාහිති: ලිඛිතවිපල්ලායෙන චුත්තං. පෙනෙ පුපොති අපො, එකො එව ච තස්සා පුත්තො මනො. බ්‍රාහ්මණො පන වරකාලං අයං යොකෙන අට්ඨා හුත්වා විවරි ඛත්‍රු මෙඤ්ඤ ඉමිස්සා පුත්තා මනාහි එවං සඤ්ඤි හුත්වා ඛත්‍රුවටෙනනාහ. තථා ච සාජ්ජ සබ්බාහි වාදිතො සත සුත්තාහිති ච වාදමානාහි ච ලොකමොහාරවසෙන බ්‍රහ්මතව්වනං එතං. ලොකෙහි යස්සා ඉච්ඡිතා ජාතජානා පුත්තා මරනති තං ගරහනතා පුත්තා බාදිනිති ආදි වදනති. අභිවාහි: අභිවිස; භුසං. පරිනාසයිති: සං නපපසි; පුරෙති යොජනා. අයං හෙත්ථ සංඛෙපඤ්ඤා: හොති වාසෙසි පුබ්බෙ තං මතපුත්තා හුත්වා යොවනති පරිදෙවනති අභිවිස යොක සමපපිනා ගාමතිගමනජයානියො ආතිණ්ණසි. සාජ්ජාහි: සා අජ්ජ. සා තිං එතරගිති අපො. සජ්ජාහි වා පායො. කෙන වණ්ණනාහි: කෙන කාර ණෙන. වාදිතාහිති: ථෙරිපි බ්‍රාහ්මණෙන චුත්තපරියායෙනෙව වදති සජ්ජාහි ‘වාදිතාහි’ති වා වග්ගඤ්ඤිපිලිලාරාදිජාතියො සකායෙවමාහ. අභිනං සෙති; අභිනෙ යොධායෙ. අභිකකනනාහවෙසුති අපො. මම තුස්සං වාහි: මයා ච හයා ච නිස්සරණං ඤ්ඤා. ජාතිසා මරණස්ස වාහි: ජාති ජරාමරණානං නිස්සරණභූතා නිබ්බානං මග්ගඤ්ඤෙන පටිවිජ්ඣිත්වා. න වාපි පරිනාසයිනති: න වාපි උපායායාසිං, අහං උපායායං න ආපජ්ජනති අපො.

අබ්බුතං මනාහි: අවජ්ජරං චන; තං හි අබ්බුතං පුබ්බෙ අභුතං අබ්බුතනති චුට්ඨති. එදිසිනති: එවරුපිං. “න යොවාමි න රොදමි න වාපි පරිනාසමි”නති එවං යොවනාදිනං අභාවදීපතිං වාමං. කස්ස භං. ඛමමඤ්ඤාසාහි: කෙවලං යථා එදියො ඛමෙමා ලඞ්ඛං න සක්කා තස්මා කස්ස නාම සජ්ජනො ඛමමඤ්ඤාස පිරං වාමං භාසසි. එදිසනති සජ්ජාරං සාසනං ච පුච්ඡති. නිරුපබ්බනති: නිද්දකං; විඤ්ඤානසබ්බමාහි: පටිවිච්චාදිසයවට්ඨමමා. වාසානුදිනති: නිගරි; පජ්ජති. විසමුත්තනති: සබ්බසො විමුත්තං; සබ්බකිලෙසෙහි සබ්බහවෙති ච විසංයුත්තං. සොස්සාහි යො සමමාසඤ්ඤායො අස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස. ඛමමනති: වතුසවට්ඨමමදෙසනං.

රථං නිසාදිසාහි මනාහි: ඉමං රථං බ්‍රාහ්මණියා නියසාදෙහි. සහස්සං වාපිති: මග්ගපරිබ්බසථං නිතං කහාපණ්ඩසහස්සං වාපි ආදය; නියසාදෙගිති යොජනා. අස්සරථනති: අස්සයුත්තං රථං. සුණ්ණ පෙනනති: තුසිදනං. එවං බ්‍රාහ්මණියා තුසිදනෙ දියමානෙ තං අසමපට්ච්ඡෙනො සාරපි “තුස්සෙව හොතු”ති ගාථා වත්ථා සජ්ජනතික මෙව හනත්වා පබ්බජ්. පබ්බජ්නෙ පන සාරපිට්ඨි බ්‍රාහ්මණී අත්තනො ධිතරං සුදුරිං ආමනෙත්වා සරවාසෙ නියොජෙතති “හජ්ජි ගමස්ස”නති ගාථමාහ. තථ්ථ හජ්ජිති: හජ්ජිනො. ගමස්සනති ගාමො ච අස්සා ච. මණිකුණ්ඩලඤ්ඤාහි: මණි ච කුණ්ඩලාහි ව. පීතං විමං ගහවිගමං පහාසාහි: ඉමං හජ්ජි ආදිපපභෙදං යථාචුත්තං අචුත්තං ච බෙත්ත වජ්ජතිරඤ්ඤසුචණ්ණාදිභෙදං පීතං පහුතං ච ගහවිගමං ගෙහුප

කරණං අඤ්ඤං ච දුසිද්ධාදිකං සත්ථං පටාය භව පිනා පබ්බජ්ජනා.
 භුක්ඛ භොගාහි සුඤ්චීති. සුඤ්චී තිං ඉමෙ භොගෙ භුක්ඛස්ස. තුචං දුසා
 දිකා භූලෙහි. තුචං හි ඉමෙහිං භූලෙ දුසරුරුයාහි. චං සුභා සුඤ්චී
 අත්තන්තො තොක්කම්මෙක්කාසයං පකාසෙතති “හස්සි ගවස්ස” නති ආදිමාන.
 අථ නං මානා තොක්කම්මෙ යෙව නියොජෙතති “සො තෙ ඉත්තං”ති
 ආදිකං දියඬිනාචමාන. තත්ථ සං තිං සෙසම්භි සුඤ්චීති. සුඤ්චී තිං
 ඉද්දති යං සෙසම්භි ආකඬිසි. සො භව පබ්බජ්ජාය සංකප්පො
 පබ්බජ්ජාය ඡත්ඤ ඉත්තං අනන්තරයෙන සිත්ඬිතු. උතතිසි
 පිණෙඩාති. සර සර උපතිසිති ලබ්බතිකාපිණෙඩා. උත්ඤ්ජාති
 තදත්ථ සරපට්ඨාපියා ආතිණ්ඩනං උද්දිස්ස ධානඤ්ච. එතාතිහි. උතතිසි
 පිණෙඩාදිති. අභිසමෙහානතිහි. අනිඛිනන්තරා ඡඬිකාබලං නිස්සාය
 අභිසමාවනති; සාධෙතතිහි අත්ථො.

අථ සුඤ්චී යාධු අමමාහි මාතුයා පටිසුඤ්චි තික්කම්මො භික්ඛුහු
 පස්සයං ගතත්වා සික්කමානා යෙව සමානා භික්ඛා චජ්ජා සච්ඡිකත්වා සත්ථ
 සතතිකං ගම්ඤ්ජාමිති උපජ්ඣායං ආරොවෙත්වා භික්ඛුනිති සඬිං සාවත්ථං
 අගමාසි. තෙන චුත්තං “සික්කමානාස මෙ අසෙස”ති ආදි. තත්ථ සික්ක
 මානාස මෙහි සික්කමානාස සමානාස මයා. අසෙසාහි. අත්තන්තො උපජ්ඣා
 යං ආලපති. තුචං නිස්සාස කල්පාණ්ථෙරී සඬිස්ස සොගතෙහි.
 භික්ඛුතිසඬිස්ස චුච්චන්තාවෙන චිත්තඤ්ජොගෙන ච සඬිස්සෙරී සොග
 තෙහි සිලාදිති සමන්තාගතත්තො සොගතෙ. කල්පාණ් කල්පාණ්මිත්තො
 අසෙස තං නිස්සාය මයා භික්ඛා චජ්ජා අනුප්පත්තො “භාගං බුඩ්ධස්ස
 යාසන”නති යොජනා. ඉත්තෙහි. ඉත්තං. ආචජ්ජි ගතත්තෙහි. සාවත්ථං
 ගතත්තං. සිහන්තාදං නදිස්සාමිති අඤ්ඤව්‍යාකරණමෙව සත්ථායා.

අථ සුඤ්චී අනුක්කමෙන සාවත්ථං ගතත්වා පිහාරං. පට්ඨිති සත්ථාරං
 ධම්මාසනෙ නිසින්නං දිස්වා උපාරං පිහිත්තමනස්සං පටිසංවේදිසමානා
 අත්තානමෙව ආලපනති ආයා: “පස්ස සුඤ්චී”ති. ගෙමවණ්ණනති:
 සුවණ්ණවණ්ණං. හරිත්තවනති: කඤ්චනාසනාහිහි. එත්ථ ච
 භගවා පිහවණ්ණෙන සුවණ්ණවණ්ණාහි චුච්චති. අථ ඛො සමමදෙව
 සංසිති ජාතිසිඤ්ඤානෙන අනුලම්භිති සුපරිමජ්ජනකඤ්චනාදුසසනති
 හොති දස්සතු. “ගෙමවණ්ණ”නති චති “ගරිත්තං”නති චුත්තං.

පස්ස සුඤ්චිමාසනතිනති: ‘භං සුඤ්චිනාමිකං’ මං ගගවා
 ආගමිත්තති. පස්ස. “ප්ලපමුහු”නති ආදිකා අඤ්ඤං ව්‍යාකරෙතති
 පිහිට්ඨාචරයෙන චදති. භූත්තං පන ආත්තා තත්ථ මාග්ගා කිදිසා
 මායං සුඤ්චීති ආසඬිකත්තානං ආසඬිකං නිවහනතු. “බාරණසිත්තො”ති
 ගාරං වති තත්ථ “සාපිකා මා”ති චුත්තමත්ථං පාකවතරං යාතු. “තුචං
 බුණ්ඩා”ති ගාරමාන. හස්සත්ථො. ඉත්තං. සදෙවකෙ ලොකෙ තිමෙවෙකො
 සබ්බඤ්ඤා බුඩ්ධා දිඬ්ඨිකාසප්පරසිකපරමත්ථෙහි යථාරහං අනු
 යාසනත්තො තුචං මෙ යත්වා, අහං ච බ්‍රිහස්පති භගවා තුස්සං උරයා

මනසා'ජනිතාභිජානිතාය ඔරසා මුඛතො පටිත්තධම්මසොසෙන සාය නසස ව මුඛගුප්තෙන අරියමග්ගෙන ජානත්තා මුඛතො භිනා නිගින පරිඤ්ඤාතාදිකරණීයතාය කතාතිව්වා සබ්බසො ආසවානං බේපිතත්තා අනාසවාහි. අථස්සා සභා ආගමනං අභිනාදෙනො “ගස්සා නෙ ස්වාගත”නති ගාථාමාන. තස්සාපෝ: යා නිං මයා අධිගතං ධම්මං යාථා වතො අධිගච්ඡි. තස්සා තෙ හදෙද පුඤ්ඤරි ඉඛ මම සන්තිකෙ ආගතං. ආගමනං පුආගතං, තතො එව නං අදුරුගතං න දුරුගතං හොති, කසමා? යත්තා එවං හි දහ්වා ආසනගීහි. යථා නිං පුඤ්ඤරි එවං හි උත්තමෙන අරියමග්ගදම්මෙන දත්තා තතො එව සබ්බධි විනාශගා සබ්බෙසං යං යොජනානං සමුච්ඡින්නාත්තා විසංසුග්ගා කතන්තිව්වා අනාසවා සජ්ඣ පාදානං වජ්ඣකා ආගච්ඡන්ති. තත්තා “තස්සා තෙ ස්වාගතමදුරුගත”නති යොජනා.

පුඤ්ඤරියා ගාථාවණ්ණනා

ස ම න්නා

20. 5.

“දහර අහ”නති ආදිකා සුභාය කමාරසීතාය ථේරියා ගාථා. අයම්පි පුරිමබ්බුද්ධෙසු කතාසිකාර තත්ථ තත්ථ හවෙ විට්ඨිපතිස්සයං ඩුසලං උප විනන්ති අනුක්කමෙන සම්භාවිතාඬුසලමුලා උපවිතව්ච්ඡේකබ්බසමාරා පුගතිස්ස යෙව සංසරන්ති පරිපක්කඤ්ඤා හුත්වා ඉමසම් ඛුචුප්පාදෙ රජ ගගෙ අඤ්ඤාතරස්ස පුචණ්ණකාරස්ස ධිතා හුත්වා නිබ්බන්ති. රූපසම්පත්ති සොභාය සුභාගි තස්සා නාමං අහොසි යා අනුක්කමෙන විඤ්ඤානං පත්තා සජ්ඣ රජගතපපවෙසනෙ සත්ථරි සංජාතප්පයාදි එකදිවසං හග වන්තං උපසංකම්චා වජ්ඣිත්වා එකමන්තං නිසීදි. සභා තස්සා ඉජ්ඣපරි පාකං දිස්වා අජ්ඣාසයාහුරූපං චතුසච්චගබ්බධම්මං දෙසෙසි. යා තාව දෙව සහස්සනායපතිමණ්ඩනෙ සොනාපත්තිඵලෙ පතිසාසි. යා අපරභාගෙ සරාවාසෙ දෙසං දිස්වා මහාපජාපතීගොතමියා සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා හිකුච්ඡිසිංල පතිගිනා උපරි මග්ගස්සාය භාවනාමහාසුඤ්ඤාගි. තං ඤානා කාලෙනකාලං උපසංකම්චා කාමෙහි නිමනොත්තා පහුතධනවිග්ච ජානං ව දෙස්සන්තා පල්ලාගෙනහි. යා එකදිවසං අත්තතො සන්තිකං උපගන්තානං සරාවාසෙසු ව කාමෙසු ව ආදිනාමං පකාසෙනති “දහර අහ”නති ආදිති චතුර්විධියා ගාථාති ධම්මං කථෙත්වා, තෙ නිරාසෙ කත්වා විස්සජ්ඣන්තා විපස්සනාය කම්මං කාරොන්ති ඉජ්ඣයාති පරිඤ්ඤාපෙත්ති භාවනං උසස්සක්කාපෙත්වා න වරස්සෙව යහ පටිසම්භිද්ධි අරහත්තං පාපුණි. අරහත්තං පන පත්තා:-

“දහර අහං සුඛම්සනා යං පුරෙ ධම්මමස්සුණිං
තස්සා මෙ අප්පමත්තාය සම්මානියමසො අහු.

නානාභංගං සබ්බකාමෙසු භුසං අරතීමජ්ඣගං
සකකායසම්මං භයං දිස්වා නොකම්මෙඤ්ඤෙව පිගගෙ.

භීතානාං ඤාතිගණං දාසකම්මකරුනි ව
භාමකෙකිත්තානි ඵිත්තානි රමණීයෙ පමොදිතෙ.¹

පභායාහං පබ්බජිතා සාපතෙය්‍යමනපපකං
එවං සබ්බාය නිකම්මෙව සම්මෙව සුප්පවෙදිතෙ.

නාමෙතං අස්ස පඨිරුපං ආකිඤ්ඤෙඤාං හි පඤ්ඤ
යො ජාතරුපං රජතං ඡ්ඤෙඤා² පුනර්ගමෙ.

රජතං ජාතරුපං වා න බොධාය න සන්තියා
නෙතං සමණසාරුපං න එතං අරියං ධනං.

ලොභනං මදනං වේතං මොහනං රජවසික්කනං
සාසඛිකං ඔහුආයාසං නානි වේඨ ධූවං සිති.

එඤ්ඤා රත්තා පමත්තා ව සංකිලිඨමනා නර
අඤ්ඤමඤ්ඤෙඤා ව්‍යාරුධා පුථි ඤාබ්බන්ති මෙධගං.

වධො ඔක්කො පරිකෙලයො ජානි යොකපරිද්දවො
කාමෙසු අධිපනනානං දිස්සතෙ ව්‍යසනං ඔහු.

තං මං ඤාති අමිත්තාව කිං වො කාමෙසු සුඤ්ඤථ
ජානාථ මං පබ්බජිතං කාමෙසු භයදසසිති.

න භීරුඤ්ඤසුවණේණ පරිකම්පනති ආසවා
අමිත්තා වධිකා කාමා සපත්තා සලලබ්බිකා.

තං මං ඤාති අමිත්තාව කිං වො කාමෙසු සුඤ්ඤථ
ජානාථ මං පබ්බජිතං මුණ්ඩං සඛිකාපිපාරුතං.

උතතිඨපිණ්ණො උඤ්ඤා වං පංසුකුලං ව විවරං
එතං බො මම සාරුපං අනාගාරුපනිස්සයො.

වත්තා මහෙසිති කාමා යෙ දිබ්බා යෙ ව මාත්‍රයා
බෙමසානෙ විමුත්තා නෙ පත්තා නෙ අවලං සුඛං.

නාහං කාමෙහි සංගවජං යෙසු තාණං න විජ්ජති
අමිත්තා වධිකා කාමා අභිකම්පිතසමා දුඛං.

පරිපඤ්ඤා එය ගගයා සවික්කතො සකණ්ටකො
නෙධො සුචිසමො ලෙපො³ මහනෙතා මොහනාමුඛො.

උපසංගො භීමරුපො කාමා සප්පසිරුපමා
යෙ බාලා අභිනාදන්ති අකිභුතා පුට්ඨත්තා.

1. සී. I & II. සමොතිතෙ. 2. මු. ඨපෙනා. 3. මු. සී. II & III. මෙහො.

කාමපඤ්ඤානා යහනා හි බිහු ලොකො අවිද්දසු
පරියතනං නාහිජානනානි ජාතියා මරණස්ස ච.

දුග්ගතිගමනං මග්ගං මනුස්සා කාමහෙතුකං
බහුං චෙ පටිපජ්ජන්ති අන්තතො රොගමාවහං.

එවං අමිහතජ්ජනා නාපනා සංඛිලෙසිකා
ලොකාමියා බ්බුනියා කාමා චරණබ්බුනා.¹

උමාදනා උලලපනා කාමා විතතප්පමාදිනො
සත්තානං සංඛිලෙසාය ඛිපං මාරෙන ඔසිඛිනං.

අනන්තාදීනවා කාමා බහුදසාබ්බා මහාපියා
අපපසාදා රණකරා සුක්කපකබ්බියොසකා.

සාහං එතාදියං කන්වා ව්‍යසනං කාමහෙතුකං
න නං පච්චාගමස්සාමි නිබ්බානාහිතො සදා.

රණං භාදිනා කාමානං සීනිභාවාහිකඛිනිති
අපපමන්තා විහස්සාමි තොසං සංයොජනකබ්බියො.

අසොකං චිරජං බෙමං අරියවසිඛිතිකං උජ්ජං
නං මග්ගං අනුගච්ඡාමි යෙන තිණණං මහෙසිනො.

ඉමං පස්සථ ධම්මසං සුභං කමමාරකිතරං
අනෙජං උපසම්පජ්ජ රුක්ඛමුලමි ඩියාසති.

අජ්ජස්මි පබ්බජ්ජා සධා සධම්මසොහනා.
විනිතුප්පලවණ්ණොය නොවිජ්ජා මච්චිභාසිති.

සායං සුඤ්ඤා අණනා හිකුන්ති භාවිතිත්ථියා
සබ්බයොගවිසංසුත්තා කතන්තිච්චා අනාසවා.

නං සකෙකා දෙවසඤ්ඤන උපසංකමම ඉඤ්ඤා
නාමස්සති භූතපති සුභං කමමාරකිතරා²නති

ඉමා ගාථා අභාසි.

නස් දහන් අහං සුඛවසනා සං පුරෙ ධම්මමයසුන්තිනති: යහමා
අහං පුබ්බෙ දහරා හරුණි එවං සුඛවසනා සුඛවන්තිවස්වා අලභිතත
පටියතතා සජ්ජානතිකෙ ධම්මං අසෙසාසිං, නාස්සා මෙ අපසම්පන්නාස
සම්මාහිසමසො අනුචි: යහමා ච නස්සා මෙ මග්ගං යථාසුතං ධම්මං පච්ච
චෙකස්සිනා අප්පමන්තාය උපසිතසනියා සීලං අබ්සිහිත්වා භාවනං අනු
සුඤ්ජනතියාව චතුර්තං අරියසම්මානං අභියමයො “ඉදං දුක්ඛං”නති
ආදිනා පටිච්චෙධො අභොසි. නානොහං සබ්බකාමෙසු භුසං අරති
මජ්ඣගනති: නංහො තෙන නාරණෙන සජ්ජසනතිකෙ ධම්මස්ස සුත්තතා
සම්මානස්ස අභියමිතතතා මානුසෙසු දිබ්බෙසු මානි සබ්බෙසුපි කාමෙසු

සුසං අභිවිධ අරභි උක්කණ්ඩං අධිගමිං. සක්කාසසම්මං උපාදනකතිනි පඤ්චක භසං සප්පිගසොචං ඤාණවතඤානාදිසානං භෙදානිමිතං අසුච පබ්බජණං නිබ්බානං එව පිභගෙ පිභගාච පථංගාමි.

දුඤ්ඤාමානවතී වාහි: දුඤ්ඤා ච කළමකරෙ ව; ලිඛිතපිපල්ලාසෙන
 හෙතා: වුත්තං. ගාමකොත්තාහිති: ගාමෙ ච පුබ්බිකාපරික්කාමරු
 හතබ්බොති ච ගාමපරියාපනා චා බ්බොති. ථිතාහිති: සම්මානි.
 රමණිසෙති. මහුසඤ්ඤා. පමොදිතො. පඤ්ඤානො “හොගක්කිකො
 කිත්වා”ති සම්මොක්ඛො. සාපතොසනාති: සනාතං ධනං; මණිකතකරජනාදි
 පරිග්ගහවත්ථ. අනාපානනාති: මහනං. “පායා”ති යොජනං. එවං සමාස
 නිකාමොති “කිත්වානං ඤාතිගණ”නාති ආදිනා වුත්තපසකාරෙන
 මහනතං ඤාතිපරිවට්ටං මහනතඤ්ඤා ගොඤ්ඤාසං පහාසං “කමමථලාති
 රතනාහංසඤ්ඤා”ති සංඛිකාවත්ථං සමාසං සද්දකිත්වා සරතො නිකම්මං;
 සමමම සුප්පවෙදිතො සමමසම්මුඛෙන සුසු පවෙදිතො අරියවිනසො
 අහං පබ්බජිතං. එවං පබ්බජිතං පන න මමං අහං පතිරුපං යදිදං
 ජඤ්ඤිතං කාමානං පච්චාගමනං; ආබ්බාසඤ්ඤා හි පඤ්ඤෙති:
 අබ්බාසනාවං අපරිග්ගහාවමෙව පච්චාමි. සො ජාතරුපං රජතං.
 ජනෙධ්ධා” පුනරගමෙති. සො පුග්ගලො දුට්ඨො රජතං අඤ්ඤාමි වා
 කිඤ්ඤා ධනානං ජනෙධ්ධා පුනරං ගණ්ණං සො පඤ්ඤිතං අනතරෙ
 කථං සිංහං උකම්මෙසං.

සසවා රජතං ජාතරූපං වා න බොධාය න සන්තිසා න මහ
 ඤ්ණාය න නිබ්බානාය හොතිති අපේඛා. **පෙනනං සමේශාරූපානති:**
 එතං ජාතරූපරජතාදිපරික්ඛහවත්ථ. නස්ස වා පටිපණ්ණනං සමේශානං
 සාරූපං න භොති. තථා හි වුත්තං:—“න කප්පති සමේශානං සන්ත
 පුත්තිසානං ජාතරූපරජත”නති ආදි. **න එතං අසිං ධනන්ත:**
 එතං යථවුත්තපරික්ඛහවත්ථ සඬාදිධනං. චිය අරියධමමයමපි ධනං
 න භොති න අරියභාවාවහතො. හෙනාහ: “**ලොභන**”නති ආදි. තථ
ලොභනනති: ලොභුපාදාදනං. මදනනති: මද්වහං. මොහනනති:
 කමොහනං. රජවඩ්ඪනනති: රාගරජාදිසංවඩ්ඪනං. යෙන පරික්ඛතීතං
 තස්ස ආසඤ්ඤාවහන්තා සහ ආසඤ්ඤාය චාහන්ති=සාසඤ්ඤා. යෙන
 පරික්ඛතීතං තස්ස යතො ඤානො ආසඤ්ඤාවහන්ති අපේඛා. **බහුආසා**
සනති: සප්පන්තකිණාදිවසෙන බහුපරික්ඛමං, **නප්ථි වෙසථ ධුමං ඩිති:**
 එතස්මිං ධනෙ ධුමභාවො වා ඩිතිභාවො වා නප්ථි; වලංචලමනවප්ථිත
 මෙවාවි අපේඛා.

එසේ රත්නා පමනනා වානි, එනසීමි බිනන රත්නා සංජානර්තා දස
 කුසලබ්බෙමුටු සතියා විපව්වසෙන පමනනා; සංකීර්තිවනා ලොහාදිසං
 කීලසෙන සංකීර්තිවනා ව නාම ගොනනි. නුනො ව අසසසුමසසසුමසි
 වනාර්වා සුළු කුබ්බනනි මෙබගනනි; අනුමයො මානාසි පුනෙනන

පුතොපි මාතරාභි එවං අඤ්ඤාමඤ්ඤා පටිවිරුඬා හුත්වා පුත්‍ර සහනා මෙධනං කලහං ආරොහති. තෙනාහ භගවා:-“පුතවපරං භික්ඛවෙ කාමගෙතු¹ කාමනිදනං කාමාධිකරණං මාතාපි පුතොන විවදති පුතොපි මාතරා විවදති”²ති ආදි. වධොති: මරණං. බණ්ඩාහි අඤ්ඤානාදි බන්ධනං. පටිකලසොති: හත්චේතද්විපරිකිලෙසාපතති. බන්ධං ජාතීති; ධනජාතී චෙව පරිවාරජාතී ව. සොකපටිද්වොති: සොකො ව පරිදෙවො ව. අධිපනනානතී: අජේකාසිත්තානං. දිස්සතො වාසනං බහුතතී: යථා චුත්තවධිබන්ධනාදිගෙදං අචුත්තඤ්ඤා දෙවනාසුපායාසාදිං දිඨ්ඨවර්තන සමපරිසිකඤ්ඤා බහුං බහුවිධං වාසනං අනථො කාමෙසු දිස්සතො.

නං මං ඤාති අමිත්තාව කිං වො කාමෙසු යුඤ්ජාති: තාදිසං මං යථා කාමෙසු විරහනං තුලේහ ඤාති ඤාතකා සමානා අනන්ධකාමා අමිත්තා විය කිං කෙන කාරණෙන කාමෙසු යුජ්ජි නියොජෙථ. ජානාථ මං පබ්බජිතං කාමෙසු හසදසසි නිතති: කාමෙ හයතො පස්සතතිං පබ්බජිතං මං ආජානාථ කිං ඵහතකං තුලේහති නාඤ්ඤානතී අධිප්පායො.

හ භිරඤ්ඤාන සුවණේණන පටිකිංසනති ආසවාති: කාමාස වාදයො භිරඤ්ඤාසුවණේණන න කදුච පරිකඩයං ගවේතති අථ බො තෙති එව පරිවික්ඛන්තොව. තෙනාහ: “අමිත්තා වධකා කාමා සපන්නා සලල බන්ධනා”³ති. කාමා හි අශිත්තාවහනා මෙතති ය අභාවෙන අමිත්තා මරණෙනතුත්තාය උක්ඛිත්තාසිකවධිකසද්ධතතා වධකා අනුබන්ධා පි අනන්ධාවහනතාය වෙරනුබන්ධසපන්නසද්ධතතා සපන්නා රාගාදීනං සලලානං බන්ධනො සලලබන්ධනා. මුණ්ඩනති: මුණ්ඩිතකෙයං. තත් තත් නන්තකාති ගහෙත්වා සමසාපිච්චරපාරුපනෙන සමසාපිපාරුතා⁴.

උහතිසපිණේවාති: විවච්චාරෙ සරෙ සරෙ පතිසිත්වා උහනක පිණේවා. උඤ්ජාති: තදන්ධං උඤ්ජාවරියා. අනාගාරුපතිස්සයොති: අනාගාරානං පබ්බජිතානං උපගන්ත්වා නිස්සිතබ්බතො උපතිස්සසතුතො ජිවිතපරිකාරො; තං හි නිස්සාය පබ්බජිතා ජිවතති. වහනාති: ඡබ්බිතා. මහෙසිහිති: බුඩ්ධාදීහි මහෙසිහි. වෙමිඨානෙති: කාමයොගා දීහි අනුපද්ධවඨානානුතො නිබ්බානො. නෙති: මහෙසයො. අවිලං සුඛනති නිබ්බානසුඛං පනතා. තස්මා තං පඤ්ඤෙන නාමා පරිවර්තනබ්බාති අධිප්පායො.

නාහං කාමෙහි සංගවජිතති: අහං කදුචපි කාමෙහි න සමා ගවේජයං. කසමාති වෙ ආහ “යෙසු තාණං න ච්ඡන්ති”⁵ති ආදි. යෙසු කාමෙසු උප්පරිකඩයමානෙසු එකසම්මපි අනන්ධපරිත්තාණං නාම නත්ති. අග්ගිකබන්ධසමා මහාතිතාපථෙන දුඛා දුක්ඛාපනථෙන.

පටිපථො එසහසො යදිදං කාමා නාම අවිදිතවිපුලානන්ධාවහනතා. සවිසානො විත්තවිසානකරතා. සකණ්ටකො විතිවික්ඛනතා. ගෙධො සුච්ඡයො ලෙපොති: ⁶ ගිඞ්ඤෙනුකාය ගෙධො, සුච්චිපමො, මහ,

පටිපාටෙපා, ' දුරුතිකක්ඛනායෙහි මහපනා, මොහනාමුඛො මුඛපනතීහෙතුකො, උපසංගො ගිමරුපො අතිසංසනකසභාවො, මහනො දෙවතුපසංගො විස අපාතිකාරදුක්ඛාවගනනො, අපසංගපමා කාමා සපපිගයසෙන, කාමපසංගො අනතාති: කාමසංගොනෙන පසංගො සත්තා ලග්ගා, දුගගිගමනා මගගනති: නිරසාදිඅපාය නාමිනං මග්ගං, කාමහෙතුනනති: කාමොපසංගාගහෙතුකං, ඛග්ගනති: පාණාපිපානාදිගෙදන ඛග්ගපිධං, ගරුගමාවගනති: රුජනායෙන ගරුග සංඛාරාසංස දිශධම්මකාදිගෙදසංස දුක්ඛසංස ආවගනනං.

එවනති/ “අමිත්තා වධකා”ති ආදිනා වුත්තපසකාරෙන, අමිත්ත ජනනාති: අමිත්තභාවස්ස නිබ්බන්ධනකා, නාපනාති, සත්තාපනකා, නපනිකාති අපේඨා, අඛිතිලෙසිකාති: සංඛිතිලෙසාවගා, ලොකාමිසාති: ලොකෙ ආමිසභුතා, බ්බතිසාති: බ්බතිභුතෙහි සංයොජනෙහි බ්බති තබ්බා; සංයොජනියාති අපේඨා, වරණ’බ්බනාති: හවාදිසු නිබ්බන්ති නිමිත්තතාස පවත්තකාරණ්ණො ව වරණපිබ්බනා, උමමාදනාති: විපරිනාමධම්මානං විශොගවසෙන සොඛුමමාදකත්, වධිසියා¹ වා උපරුපරි මදවගා, උලලපනාති: අගො සුඛං අගොසුඛනති උඩමුඛං ලපාපනකා, “උලොලනා”තිපි පාඨො, ගත්තපිණ්ණිතිමනං නඛගුඨං උලොලෙනො සුනංඛො විස ආමිසහෙතු සත්තෙ උපරුපරි ලාලනා, පරිහවා වසුඤ්ඤාපාපනකාති අපේඨා, විතභසමාපිනොති: පරිලාභුපාදනාදිනා සමපති ආසතිඤ්ඤා විතභස්ස පමථන’සිලා, විතභසමද්දිනොති වා පාඨො, සො එව අපේඨා, සෙ පන “විතභසමාදිනො”ති වදනති තෙසං විතභස්ස පමාදවගාති අපේඨා, අංතිලෙසාසාති: පිබ්බනාස; උපනාපනාස වා, බිපං මාරෙත බ්බතිනනති: කාමා නාම එනෙ මාරෙත මිබ්බිනං² ඛුමිනනති දළබ්බා සත්තානං අනථාවගනනො.

අනන්තාදිගවාති: පලොගනං මරණඤ්ඤවන’නති ආදිනා ඉධ සීතස්ස පුරකඛණො උණස්ස පුරකඛණොති ආදිනාව දුක්ඛකඛ්ඛිසුත්තා දිසු වුත්තනායෙන අපරිසන්නාදිනවා; ඛග්ගදසා, ඛග්ගදුක්ඛාති: ආපායිකාදි ඛග්ගපිධදුක්ඛානුබ්බිකා, මහාපිසාති: කණ්ණකාපසෙසනථලකාදිසු මහාපිස සදිසා, අපසංසාදති: සභ්බාරාගහමධු බිඤ්ඤ විස පරිත්තස්සාද; රණ්ණති: ධාරාගාදිසංවධිසකා, සුභක්ඛපක්ඛවිශොසකාති: සත්තානං අනවර්ජකොඨාසස්ස විනාසකා.

සාගනති: සා අගං ගොඨා වුත්තනායෙනොප් සංචු සනතිකෙ ධම්මං සුක්ඛා පටිලබ්බා කාමෙ පනාස පබ්බජ්ඣා සීනාති අපේඨා, එගාදිසනති: එවරුප වුත්තපසකාරං, කඨාති: ඤාති කඨා, සථාවුත්තකාරණෙනාති අපේඨා, න නං පමාවගම්ඤ්ඤාමිති: නං මග්ගා සුඛෙබ්බ වන්තං කාමමෙජ්ඣනං.

1. මු. සි. II & III. මහාපලිකොසො සො. 3. සි. I & II. බ්බිසා.
 2. මු. සි. I, II & III. මරණ. 4. මු. පඤ්ඤාන.
 5. සි. උදිතං.

න පරිභ්‍රාදර්ශනාමි. නිබ්බානාභිරතා සද්ධා: සසමා පබ්බජ්නාභිලාශො පඨාය සබ්බිකාලං නිබ්බානාභිරතා තයවා “න භං පච්චාගමස්සාමි”ති යොජනා.

රණං හපිට්ඨා කාමානන්ති: කාමානං රණං තරිත්වා; තං ච මයා කාතබ්බං ආරියමග්ග සමපහාරං කත්වා. **සිහිභාවාහිකඛිනීති:** සබ්බ කිලෙසදරථ පරිලාභවූපයමෙන සිහිභාවසංකිතං ආරහත්තං අභිකඛිනන්ති. **සබ්බසංයෝජනකබ්බසෙති:** සබ්බෙයං සංයෝජනානං බ්‍යභුතෙ නිබ්බානෙ ආභිරතා.

සෙන නිණණා මහෙසිනොති: යෙන, ආරියමග්ගෙන බුද්ධදෙයො මහෙසයො සංසාරමහොසං නිණණා අභමිපි තෙනි ගතමග්ගං අනුගච්ඡාමි. **සිලාදිපටිපත්තියා අනුපාපුණාමිති අපො:** බමමඝනන්ති: ආරියඵලධර්මවෙල සිහං. **අනෙකපනති:** පටිපාසාමග්ගිතඵල්ලාය අනෙකපනති ලබනාමං අග්ග ඵලං. **උපසම්පජ්ජාති:** සමාපදත්වා; අග්ගමග්ගාධිගමෙන අධිගතත්වා. **කාසනීති:** තමෙව ඵලජක්ඛානං උපනිජ්ඣායති. **අජ්ජඝමි පබ්බජ්ජාති:** පබ්බජ්ජනා හුත්වා පබ්බජ්ජනො පඨාය අජ්ජ අභමදිවසො. **ඉතො අතීතෙ අභමියං පබ්බජ්ජාති අපො:** සඬාති: සඬාසමපන්නා. **සබ්බම සොහනාති:** සබ්බමාධිගමෙන සොහනා. **භුජිස්සාති:** දුසභාවසද්ධානං කිලෙසානං පහාණෙන භුජිස්සා. **කාමච්ඡන්දදි ඉණාපගමෙන අණන්තා.** ඉමා කීර්තිස්සො ගාථා පබ්බජ්ජිතා අභමෙ දිවසෙ ආරහත්තං පත්වා අඤ්ඤ තරසමිං රුකඛමුලෙ ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජත්වා නිසින්නාං ථෙරිං හිකඛුනං² දස්සෙත්වා පසංයනෙන්න ගතවතා වුත්තා.

අථ සකෙකා දෙව්නාමිකෙදු තං පටිහරිං දිබ්බෙත වකඛුනා දිස්වා ඵචං සත්ථාරං පසංසිසමානා අයං ථෙරී සසමා දෙවෙති ච පසිරුපාසි තබ්බාති තාවදෙව තාවතීංසෙති දෙවෙති සඬං උපසංකමිත්වා අභිවාදෙත්වා අඤ්ඤාලිං පග්ගග්ග අභාසි. තං සන්ධාය සබ්බනිකාමෙති වුත්තා. “නං සකෙකා දෙවරුජා දෙවසංඝෙකන උපසංකමම ඉඪියා නාමස්සති භූතපති සුභං කමමාරම්භන්”නති. තස්ස නිසු කාමභවෙසු භූතානං සත්තානං පති ඉස්සගෙති කත්වා භූතපතීති ලබනාමො සකෙකා දෙවරුජා දෙවසංඝෙකන සඬං තං සුභං කමමාරම්භන් අතතනො දෙවිඪියා උපසංඝකමම නාමස්සති පඤ්ඤපතීගීතෙන වඤ්ඤතිති අපො.

සුභාස කමමාරම්භනාස ථෙරිසා ගාථාමණන්තා

ස ම න්‍යා.

විසතිනිපාතවණණනා නිට්ඨිතා.

(ථෙ-5. ගා-116. 9.)

30. 1.

ධිංසනිපානෙ “ජීවකමඛවනං රමම” නති ආදිකා සුභාය ටිංකමඛව නිකාය ථේරියා ගාථා. අයමපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරා තත්ථ තත්ථ භවෙ විවට්ඨපනිසංසයං කුසලං උපවිනනනී සංරෝපිත¹ කුසලමූලා අනුක්කමෙන පරිමුඤ්ඤාදිමොක්ඛසමාරා පරිපක්කඤ්ඤා හුත්වා ඉමසමීං බුබුපාදෙ රාජගහෙ බ්‍රාහ්මණමහායාලොකෙ නිබ්බන්ධි. සුභාජිසංසා නාමං අහොසි. තස්සා ඤීර සරීරාවයවා යොගනවණ්ණසුත්තා අහෙසුං. තස්මා සුභාති අකුණ්ඨමෙව නාමං ජාතං. සා යජ්ඣ රාජගහපථවෙසෙ පටිලඛි සධා උපාසිකා හුත්වා අපරගාගෙ සංසාර ජාතසංවේශා කාමෙසු ආදීනවා දිසවා නෙකබ්බසද්ධි බෙමනො සල්ලකෙඛනතී මහාපජාපනිගොතමියා සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා විපස්සනාය භමමං කිරොන්තී කතිපාගෙනෙව අනා ගාමිථලෙ පතිඨාසි. අථ නං එකදිවසං අඤ්ඤානරො රාජගහවාසී බුත්ත පුරිසො තරුණො පඨමයොබ්බනෙ සිනො ජීවකමඛවනෙ දිවා විහාරාය ගවජනතිං දිසවා පටිලඛිවිනො හුත්වා මග්ගං ඔවරනො කාමෙභි නිමනොසි. සා තස්ස නානපපකාරෙභි කාමානං ආදීනවා අත්තනො ව නෙකබ්බසද්ධියං පවෙදෙන්නී ධම්මං කථෙසි. සො ධම්මකථාං සුත්වාපි න පටික්කමති නිබ්බන්ධි යෙව. ථේරී නං අත්තනො වචනෙ අභිඤ්ඤානං අකම්මති ව අභිරත්තං දිසවා “හඤ්ඤාතස්ස සමොචිතං අකම්මි” නති අත්තනො එකමකම් උපාදෙත්වා තස්ස උපනෙසි. තතො සො පුරිසො සත්තාසී² සංවේගජානො තත්ථ විගතරාගොව හුත්වා ථේරිං බමාපෙත්වා ගතො. ථේරී යජ්ඣ සන්තිකං අගමාසි. යජ්ඣනො සහ දස්සනෙනෙවස්සා අකම්මපටිපාකතිකං අභොසි. තතො සා බුධිගතාය පීඨියා නිරන්තරං පුට්ඨා හුත්වා අඨාසි. සත්ථා තස්සා විත්තාචාරං ඤාත්වා ධම්මං දෙසෙත්වා අග්ගමග්ගත්ථාය කමමසානං ආවිකම්. සා පිතිං වික්ඛමෙහත්වා තාවදෙව විපස්සනං වස්සිත්වා සහ පටිසම්භිද්ධා අරහත්තං පාපුණී. අරහත්තං පන පත්වා ඵලසුබෙන නිබ්බාණසුබෙන විහරන්තී අත්තනො පටිපාතතිං පට්ඨ වෙකම්ත්වා අත්තනා තෙන ව බුත්තපුරිසෙන වුත්තගාථා උදනවසෙන:-

“ජීවකමඛවනං රමමං ගවජනතිං භික්ඛුනිං සුභං
බුත්තකො සන්තිවාසෙති තමෙනං අමුචි සුභා.

ඤීං හෙ අපරාධිතා මයා යං මං ඔවරියාන නිඨසි
න භි පබ්බජිතාය ආමුසො පුරිසො සමුත්තනාය කප්පති.

ගරුහෙ මම යජ්ඣ සාසනෙ යා සික්ඛා සුගතෙන ඡදසිනා
පරිසුඛපදං අනභුණං ඤීං මං ඔවරියාන නිඨසි.

ආවුලවිහොතා අනාවුලං සරජො විතරජං අනභුණං
සබ්බත්ථ විමුත්තමානායං ඤීං මං ඔවරියාන නිඨසි.

දහරා ව අපාපිකා වසි ඤීං හෙ පබ්බජ්ජා කරස්සති
නික්ඛිප කායාය විවරං එති රමාමසෙ පුපථිනෙ වනෙ.

මධුරඤ්ච පටිනාති සබ්බසො ධුසුමරපේන සමුහිනා¹ දුමා
ආරම්භනො සුඛො උතු එති රමාමසෙ පුප්ඵනෙ වනෙ.

ධුසුමිතසිබ්බරාට පාදපා අභිගඤ්ඤනතිට මාථානෙරිතා
කා තුඤ්ඤා රති හවිසොති යදි එකා වනමොනරියසයි.

වාලුමිගසබ්බසෙවිතං ධුසුමරමතතකරෙණුලොළිතං
අසනාසිකා ගතතුමිච්ඡයි රතිතං හිංසනකං මහාවතං.

තපනීයකතාව ධීනිකා පවරසි විහාරපථට අවර්ත
කාසිකපුබ්බමෙති වගුහි සොහසි වසනෙති නුපමෙ.

අහං තව ප්‍රසාද්‍රගො සියං යදි විහාරමසෙ කානනනතරෙ
න හි වජ්ඣි නයා පියනරො පාණො කිනනරිමඤ්ඤොවනෙ.

යදි මෙ වට්ඨනං කරියසයි සුඛිතා එති අගාරමාවස
පාසාදනිවාතවාසිනි පරිකමමං තෙ කරොනති නාරියො.

කාසිකපුබ්බමාති ධාරය අභිගරගෙත්ති ච මාලවණ්ණකං
කඤ්චනමණිමුහුණකං බහුං විවිධං ආහරණං කරොමි තෙ.

සුඛොතරප්පච්ඡදං සුභං ගොනකතුලිකසන්තං නවං
අභිරුග සසනං මහාරහං චඤ්ඤාමණිත සාරගනිකං.

උපපලං ච උදකතො උග්ගතං² යථා තං අමනුස්සසෙවිතං
එවං තුචං බුහුමාරිණි සකෙසු අමෙතසු ජරං ගමියයි.

කිං තෙ ඉධ සාරයමමතං ධුණපසුරමි සුසානවට්ඨිතෙ
භෙදනාධිවෙව කලෙබරෙ යං දිස්වා විමනො උදිකයි.

අකබ්බිති ච තුරියා රිටි කිනනරියා රිටි පබ්බතනතරෙ
තව මෙ නයනානුදිකස්ස හියො කාමරති පට්ඨස්සි.

උපපලසිබ්බරොපමාති තෙ විමලෙ ගාවකසනතිහෙ මුඛෙ
තව මෙ නයනාති උදිකස්ස හියො කාමගුණො පට්ඨස්සි.

අපි දුරගතා සරලිගසෙ ආසනපමො විසුඛදස්සනෙ
න හි වජ්ඣි නයා පියනරො නයනා කිනනරිමඤ්ඤොවනෙ.

අපමේන පයාතුමිච්ඡයි වඤ්ඤං කිලනකං ගවෙස්සයි
මෙරං ලභෙසතුමිච්ඡයි යො තිං බුඬිපුතං මහාසයි.

නඤ්ඤිති ලොකෙ යදෙවකෙ රාගො යථා පිදුනි මෙ සියා
නපි නං ජානාමි කිරියො අථ මග්ගෙන හතො සමුලකො.

ඉඛිගාලඤ්ඤා³ උඤ්ඤිතො විසප්පොතො රිටි අග්ගතො කතො
නපි නං පස්සාමි කිරියො අථ මග්ගෙන හතො සමුලකො.

1. සි. I & II. සමුහිතා.

3. මු. උඛිතා, සි. I & II. උඛිතා.

2. සි. II. උපාමතා.

4. මු. සි. II, III, IV & V. ඉඛිගාලඤ්ඤා.

යසො සියා අපච්චෙකඛිනං යථා වා අනුපාසිතො සියා
නිං තාදිසිකං පලොභය ජාන තතිං සො ඉමං විගඤ්ඤාසි
මයො හි අකඤ්ඤාවන්තිනෙ සුබ්බකෙඛි ව සති උපසිතා
යඤ්ඤාං අසුභනති ජාතිය යඛිකපේච මනො න ලිපාති.

යාහං සුගතස්ස සාපිකා මග්ගස්මිතිකයානායාසිති
උඛිටසල්ලා අනායවා සුඤ්ඤාගාරගතා රමාමහං.

දිසා හි මයා සුචිතතිතා සොමො දුරුකපිලලකානි¹ වා
තතති හි ව බිලකෙහි ව විනිබ්බා විවිධං පතච්චකා.

තමත්ථවෙ තතතිබිලකෙ විසස්සෙ විකලෙ පරිපකඛිතෙ
අවිච්ඡෙද බණ්ඩසො කතෙ කිමති තථ මනං නිවෙසයෙ.

තප්පිමා දෙගකානි මං තෙහි බිමෙමිති විනා න වතනනති
බිමෙමිති විනා න වතනති කිමති තථ මනං නිවෙසයෙ.

යථා හරිතාලෙන මකඛිතං අද්දය චිතතිකං හිතතිසා කතං
නමිති හෙ විපරිතදස්සනං සඤ්ඤා² මානුසිකා නිරප්පිකා.

මායං විය අග්ගතො කතං සුපිනනෙනව සුචණ්ණපාදපං
උපගමස්සි අකි රිතතකං ජනමඤ්ඤාරිව රුපපරුපිකා.

වට්ටනිරිව කොටරොහිතා මඤ්ඤාබ්බිලකා සඅසුකා
පිලකොද්දිකා වෙථ ජායති විවිධා වකත්ථවිධා ව පිණ්ඩිතා.

උපාපිත වාරුදස්සනා න ව පජ්ඣත් අභකිමානසා
හඤ්ඤෙ වකත්ථං හරස්ස හං තස්ස නරස්ස අද්දසි තාවදෙ.

තස්ස ව විරමාසි තාවදෙ රාගො තථ බමාපසි ම නං
සොඤ්ඤා සියා බ්‍රහ්මවාරිණී න පුනො ඵදිසකං හවිස්සති.

ආසාදිය ඵදිසං ජනං අග්ගිං පජ්ජලිතංච ලිඛිතිස
ගණ්හිස්සං ආසිවිසං විය අපි නු සොඤ්ඤා සියා බිමෙහි නො.

මුත්තා ව තනො සා හිකත්ථි අගමි බ්‍රහ්මවරස්ස සනතිකං
පසස්ස වරපුඤ්ඤාලකිණං වකත්ථ ආසි යථා පුරාණක³ නති

ඉමා ගාථා පච්චුද්දහාසි.

තථ ජීවකමඛිනනති: ජීවකස්ස කොමාරගච්චස්ස අමඛිවනං.
රමමනති: රමණීයං; තං කිර භූමිභාගසමපතතිසා ඡායුදකසමපතතිසා
රුකකිනං රොපිතාකරෙන ව අභිවිය මනුඤ්ඤාං මනොරමං.
ගච්ඡතතිනති: අමඛිවනං උද්දිස්ස ගතං; දිවා විහාරාය උපගමස්සනති.
සුභනති: ඵවා නාමිකා. ධුත්තකොති: ඉත්තිධුත්තො; රුජගහවාසි
කීර්තනා මහාවිහරස්ස සුචණ්ණයාරස්ස පුණො, සුචා අහිරුපො ඉත්ති

1. සු. සි. III. පිලකානි.

2. මු. සි. III. පඤ්ඤා.

ධුතොතා පුරිසමදමනොතා විවරති. යො තං පටිපථේ දිසා පටිබබ්චනොං ඛංගං උපරුකිනා අයාසි. තෙන වුත්තං “ධුතොතො සංගතිවා රෙසි”ති. සංගතිවාරෙසිති: මම ගමනං නියෙධෙයිති අපො. නමෙතං අමුචි සුභාති: තමෙන නිවාරිතා සිතං ධුත්තං සුභා භික්ෂුනී කථෙයි. එන් ව “ගච්ඡන්ති භික්ෂුනී සුභං අමුචි සුභා”ති ව අත්තාතමෙව ථෙරි අඤ්ඤං විය කතා වදති. ථෙරියා වුත්තගාරානං සමිකිදස්සනවසෙන සමිකිතිකාරෙති අයං ගාරා වුත්තා.

“අමුචි සුභා”ති වචා තස්ස වුත්තාකාරදස්සනත්ථගා:—“කිං තෙ අපරධින”න්ති ආදි. තන් කිනෙන අපරධිනං මසාති: කිං තුස්සං ආවුසො මයා අපරධං. සං මං ඔවජිසාන නිසිසිති: යෙන අපරධෙන මං ගච්ඡන්ති ඔවරිතා ගමනං නියෙධෙතා තිසසි; යො නාථොවාති අධිපපායො. අථ ඉද්දං සඤ්ඤාස්ම එවං පටිපථස්ම එවමි තං සුත්තන්ති දස්සෙත්ති ආහං—“න යි පබ්බජිතාස ආවුසො පුරිසො සමිද්ධසාස කප්පති”ති. ආවුසො සුවණ්ණකාරපුත්ත ලොකිය වාරිතෙතනපි පුරිසස්ස පබ්බජිතානං සංප්‍රයනා න කප්පති, පබ්බජිතාස පන පුරිසො තිරව්ඡාන ගතොපි පුසනාස න කප්පති, තිසතු තාව සරිර'ප්‍රයනා, රාගවසෙනස්සා නිස්සංගිසෙන පුරිසස්ස නිස්සංගියස්සාපි පුසනා න කප්පතෙව.

තෙනාහ:—“ගරුකො මම සසුසාසනෙ”ති ආදි. තස්සපො: ගරුකො පාසාණව්ඡ්ඡානං විය ගරුකාතබ්බෙ මස්සං සප්ප්පාසනෙ යා සිකා භික්ෂුනියො උද්දස්ස පුගහෙන සමමාසලුබ්භෙන දෙසිතා පඤ්ඤානා තාති පටිසුඛපදං පරිපුබ්බාසලකොයාසං රාගාදිඅභිග්ගානං සබ්බසො අභාවෙන අනභිග්ගං එවමගුතං මං ගච්ඡන්ති කෙන කාරණෙන ආවරිතා තිසසිති.

ආවිලචිතොතාති: ව්‍යායස්ස ආවිලභාවකරුනං කාමචිතකකාදිනං වසෙන ආවිලචිතොතා නිං, හදභාවතො අනාවිලං, රුගරුදිනං වසෙන සරංජා යාභිග්ගො, හදභාවතො විනරජං අනභිග්ගං. සබ්බත්ථ ඛකි පඤ්ඤෙන සමුචෙද ද විමුත්තියා විමුත්තමානසං මං කස්සං ඔවරිතා තිස සිති එවං ථෙරියා වුත්තෙ ධුත්තකො අත්තනො අධිපපායං විභාවෙනො “දගන් වා”ති ආදිකා දගගාරා අභාසි.

තන් දගන්ති: හරුඤ්ඤි; පඨමෙ යොබ්බනෙ සිතා. අපාපිකා වසිති: රුපෙන අලාභිකා ව අසි; උත්තමරුපධර වාහොසිති අධිපපායො. කිං තෙ පබ්බජ්ජා කපිස්සන්ති: තුස්සං එවං පඨමපසෙ සිතාස රුප සමපනතාස පබ්බජ්ජා කිං කපිස්සති, වුඩාස බිහව්'රුපාස වා පබ්බජ් තබ්බන්ති අධිපපායෙන වදති. නිකක්ඛිපාති: ඡබ්බිකි. උකක්ඛිපාති වා පායො. අපනෙහිති අපො.

මධුරන්ති: සුභං³ සුගතින්ති අපො. පවනන්ති: වායන්ති. සබ්බ සොති: සමන්තානො. කුසුමරජෙන සමුසිතා දුමාති: ඉමෙ රුකකා

විලෙපනං ව. කඤ්චනමණිමුග්ගකනති: කඤ්චනෙන මණිමුග්ගාහි ව සුභතං. සුචණ්ණමයංමණිමුග්ගාහි ඛිට්ඨනති අපො. ඛමුග්ගති. භාද්දප භාදිහෙදතො ඛමුග්ගකාරං. විවිධනති: කරණවිකතිසා නානාවිධං.

සුඛොනාරජපච්ඡදනති: සුඛොනතාය පටාහිතරජං උත්තරච්ඡදං සුභනති: සොභනං. ගොනකතුලික සංසුත¹නති: දීඝලොමකාලකොජ වෙන වෙව භංසලොමාදිපුණ්ණාය තුලිකාය ව සන්තං. නවනති: අභිතවං. මහාරහනති: වහංසං. වඤ්ඤ මණ්ඩිතසාරගණිකනති: ගොසිසකාදි සාරවඤ්ඤෙන මණ්ඩිතතාය සුරතිගණිකා, එවරුපං සයනමාරුත තං ආරුහිත්වා යථාසුඛං සයාහි වෙව නිසීද වාහි අපො. උපපලඤ්ඤ උද කතො උගගනනති: වකාරෙ නිපාතමත්තං. උදකතො උග්ගතං² උසිතං අවමුග්ගමම සිතං සුජලලමුප්පලං. සථාගං අමනුස්සසෙවිතනති: තඤ්ච රක්ඛපරිග්ගහිතං. පානබරණියා ජාතපතා නිමමනුසෙග්ගති සෙවිතං කෙනව අපරිභුක්තමෙව භවෙය්ග, එවං තුවං බුහමවාණිනි: එවමෙව තං සුජුජලලමුප්පලං විය නිං බුහමවාරිණී සංකෙසු අගෙගසු අත්තතො සරිරවයවෙසු කෙනව අපරිභුක්තෙසු යෙව ජරං ගම්භසි මුඛා යෙව ජරාජිණ්ණා භවිස්සයි.

එවං බුත්තකෙන අත්තතො අධිපායෙ පකාසිතෙ ථෙරී සරිරසභාව විභාවනෙන තං තථ විච්ඡදෙනති “කිංතෙත ඉද්දහි”ති භාථමාග. තස්සකේවා: ආවුසො සුචණ්ණකාරපුත්ත කෙසාදිකුණපසුරෙ එකතොන හෙදන ධමමෙ සුසානවධිනෙ ඉධ ඉමසමිං කායසඤ්ඤිතෙ අසුචිකලෙබරෙ කිංනාම තව සාරනති සමමගං සමභාවිතං සං දිස්වා විමනො. අඤ්ඤ තරසමිං ආරමමණි විගතමනසඬකපො එයෙව වා අවිමනො සොම නස්සිකො හුත්වා උදිකබසි තං මග්ගං කථෙහීති. තං සුත්වා බුහුනකො කිඤ්චාපි තස්සා රුපං වාතුරයසොභිතං පඨමදස්සනතො පන පඨාය යසමිං දිසිපාතෙ පටිබ්බවිනොනා නමෙව අපදිසනොනා “අකඛිනි ව තුරිසා ඊවා”ති ආදිමාග. කාමඤ්ඤායං ථෙරී සුපුසංයනතාය සනතින්දියා, තාය පිරපිප්ප සනතසොමමයනනානසනතිපාතෙසු කමමානුභාවනිප්පනොසු පසනත පඤ්චපසාදපඨමණිපොසු නායනෙසු උබ්බමානෙ සභාවසිඨිමාතුරියෙ දිසිපාතෙ යසමා සයං චරිතභාවභාවපිලාසාදිපරිකප්පවඤ්චිතො සො බුහොනා ජාතො තස්මාසස්ස දිසිරගො සපියෙසං වෙපුලං අගමාසි. තථ අකඛිනි ව තුරිසා ඊවාහි: තුරි වුවමති මිහි, වසඤ්ඤ ජාතමත්තං; මහවජ්ජ පාය විය තෙ අකඛිනිහි අපො. වසොරියා ඊවාහි වා පාලි. වසොරකුක්කුපි යාහි වුත්තං ගොහි. කිංතෙතෙව පටිබ්බනනරෙති: පටිබ්බතකුච්ඡියං පිඨග මානාය කිංතෙතවතිතාය විය ව තෙ අකඛිනිහි අපො. නව මෙ තස් නානුදිකඛිසාහි: තව වුත්තගුණවිසෙසානි නායනානි දිස්වා; ගිණො උපරුපරි මෙ කාමාහිරති පටිබ්බහි.

උපපලසිඛණපමාහි තෙති: රතනුප්පලග්ගසද්ධානි පමානානි තව, ඵම ලෙති: නිමලෙ. භාවකසගානිතෙහි: කඤ්චනාරුපකස්ස මුඛසද්ධෙ තෙ

1. මු. පඨවං. 2. මු. උබ්බතං, සි. III. උබ්බතං. 3. මු. සි. III කොරියාහි, ඤ්ඤාකාර.

මුඛෙ “නායනානි දක්ඛියා”¹හි යොජනා. අපි දුරගගාහි: දුරං ධානං ගතාපි; ඤරමහසෙහි: අඤ්ඤං නිඤ්ඤි අවනොත්තං නව නායනානි එව අනුසාරමි. ආසගපමොහි: දිඝපමුමෙ; විසුඛදස්සනෙහි: නිමමලලොචනෙ. න ගි වජ්ඣි තාසා පිසගතෙ තුසනාහි: තව නායනතො අඤ්ඤා කොච මයං පියතරෙ නත්ථි. තයාහි හි යාමි අපේ එව කරණවිවතං. එවං වකුටු සමපතරියා උමමාදිතස්ස පිය තං තං විප්පලපතො තස්ස පුරිසස්ස මනො රථා පිපරිවනොත්ති පෙරි “අපපේනා”²හි ආදිකා වාදසගාථා අභාසි. තත්ථ අපපේන පසාතුමිච්ඡයි: ආවුසො සුචණ්ණකාරපුත්ත සනෙතා³ අඤ්ඤාසමිං ඉත්ථිජනෙ යො තිං බුබුසුතං බුබුසස්ස හගවිතො ඔරසධිතරං මං/මග්ගසසි පචෙයි. යො තිං සනෙතා බෙවෙ උජ්මයෙන අපපේන කණ්ඩකතිටුතො සහසොනා භූමමයෙන පසාතුමිච්ඡයි පටිපජ්ඣ කාමොසි. වජ්ඣං නිලනිකං ගවෙසයිති වජ්ඣමණ්ඩලං කිලානොලොකං කාතු කාමොසි. මෙරු, ලසෙසතුමිච්ඡයි: වතුරාසිතිසොජනසහසුබ්බෙධං සිනෙරුපබ්බතරජං ලභ්භසිතිං අපරභාගෙ ධාතුකාමොසි. “යො තිං මං බුබුසුතං මහෙස්ස”⁴හි යොජනා.

ඉදුති නස්ස අභානො අවිසයභාවං පඨනාය ව විසාතාවහනං දසෙයාං “නජ්ඣගි”⁵හි ආදි චුත්තං. තත්ථ රුගො සජ්ඣපිදුගි මෙ ධිසාහි: යත්ථ ඉදුති මෙ රුගො සියා හවෙය්ග, තං ආරමමණං සදෙවනෙ ලොකෙ නත්ථි එව. නපි නං ජානාමි කිට්ඨොහි: නං රුගං කිට්ඨොහි පි න ජානාමි. අථ මගෙන හගො සමුලකොහි: අථාහි නිපානමහතං. අයොනිස්ස මතසිකාරසඬ්ඛානොන මුලෙන සමුලකො රුගො අරිය මයෙන හගො සමුග්ගාහිතො. ඉඛගාලකුසාහි: අභිකාරකාපුසා; උජ්ඣිතොහි: වාතුකතිතොනො පිය යො කොච; දහතිකා⁶ ඉඛිතං විසාහි අපේ. විසපතො පිචාහි: විසගතභාජනං විස. අගසගො හගොහි: අගසතො අභිගතො; අපරගසනකො කතො; විසස්ස⁷ ලොමපි අසෙසෙත්වා අපනිතිතො විනාසිතොහි අපේ. සස්සා ධිසා අපච්චවෙකුතිනහි: සස්සා ඉත්ථියා ඉදං බබ්බපඤ්චකං ඤ්ඤොන අපට්ටෙකුතිනං අපරිඤ්ඤානං සියා. සත්ථා වා අනුපාසිතො ධිසාහි: සත්ථා වා ධම්මසරිස්ස අදස්ස නොන සස්සා ඉත්ථියා අනුපාසිතො සියා. තිං නාදිඤ්ඤං පලොභසාහි: ආවුසො තිං තථාරුපං අපරිමද්දිතසඬ්ඛාරං අපච්චවෙකුතිනලොභානාර ධම්මං කාමෙහි ලොභස්ස උපච්ඡද්දය. ඡිත්තනිං සො ඉමං මහඤ්ඤාසිති: යො ඉමං පච්ඡාහි නිවතතිඤ්ච යථාචතො ජානනිං පටිපිඨ සච්චං ඉමං සුභං ගිහවුහිං ආගමව විහඤ්ඤාසි. යම්පති ආසතිඤ්ච විසානං දුක්ඛං ආපජ්ජයි.

ඉදුතිස්ස විසාතාපතතිතං කාරණවිභාවනොන දසෙයන්ති “මසගං ගි”⁸හි ආදිමාග. තත්ථ ගිති ගෙතු අපේ නිපාතො. අකාතුඝං වජ්ඣතොහි: අකෙකාසෙ වජ්ඣනාය ව; සුචදුකෙකති: සුබෙ ව දුකෙක ව; ඉඨානිඝට්ඨසය

1. මු. පසෙ.

2. මු. අභිකා.

3. මු. විසය.

සමායෝගෙ වා; සහි උපසිනාහි: පච්චෙකකිණ්ණසුභා සහි සබ්බකාලං උපසිනා: සංඛතමසුභනනි ඡානිසාහි: හෙගුමකං සඤ්ඤාගතං කිලෙසාසුප්පග්ගරණෙන අසුභනනි සද්ධා. සබ්බසේ වාහි: සබ්බසම්මේ සෙව භවතතසෙ මග්ගං මනොනණ්ණාලෙපාදිනා න උපලිපපති.

මග්ගසංඛිතසානසාධිනිහි: අසංඛිතමග්ගසංඛිතානෙන අරියසානෙන නිබ්බානපුරං යාමිති උපගතා. උඛංසලලාහි: අත්තානො සන්නානතො සමුඛචර්ගාදිසලලා.

සුචිතනිනාහි. හඳුපාදමුඛාදිආකාරෙන සුචු චිතතිතා විරචිතා. සොමහාහි: සුමනකා. දුරුකපිලලකාහි¹ වාහි: දුරුදණ්ඩාදීහි උපරචිත රූපකාහි. නනනිහිහි: නහාරුසුභාකෙහි; බිලකෙහිහි: හඳුපාදපිඨි කණ්ණකාදිඅභාස ධර්මදණ්ඩෙහි. විනිබ්බාහි: විවිධෙනාකාරෙන බ්බා. විවිධං පනච්චකාහි: යන්නසුභාදිනං අඤ්ඤානපිසසර්ජනාදිනා පඨවිතනච්චකා; පනච්චනතා විස දිඨා²හි යෝජනා. නමුඛමෙව නනනි බිලකෙහි: සන්නිවෙසවිසිඨරචනාවිසෙසසුභත උපාදාය රූපක සමඤ්ඤානමහි තනනිමහි බිලකෙ ව ධානතො උඛමෙව බ්බතො විසසසෙ විසුං කරණෙන අඤ්ඤාමඤ්ඤා විකලෙතහි තහි ධ්වපනෙන පරිපක්ඛිතෙ විකිරිතෙ. අවිසේද ඛණ්ඩසො කතෙහි: පොඤ්ඤාරූපසස අවසවෙ බණ්ඩා බණ්ඩිතෙ කතෙ පොඤ්ඤාරූපං න විසේදයා න උපලභෙයා, එවං සනෙත කිමහි නසං මනං නිවෙසසෙ තසම් පොඤ්ඤාරූපාවසවෙ කිමහි කිං බාණුකෙ උදුහු රජ්ජකෙ මහතිකාපිණ්ඩාදිකෙ වා මනං මනසඤ්ඤා නිවෙසෙයා, විසඤ්ඤා අවසවෙ යා සඤ්ඤා³ කදුපිචි න පතෙයාහි අවෝ.

නමුපමාහි: තං සද්ධා තෙන පොඤ්ඤාරූපෙන සද්ධා. කිතති චෙ ආහං—“දෙහකාහි”හි ආදි. තඤ්ඤෙහකාහිහි: හඳුපාදමුඛාදිදෙහාවසවං. මනනි: චෙ පච්චබ්බා උපස්භනනි. ගොහි බමෙමිහිහි: ගොහි පඨවිආදිති ච චක්ඛාදිතිචබ්බමෙමි: විනා නපච්චනනනනිහි: තහි තථා තථා යනනිවිසෙ පඨවිආදි බමෙම මුඤ්ඤිතා දෙහා නාම යනනි. බමෙමිහි විනා න චනනනිහි: දෙහො අවසවෙති අවසවබ්බමෙමි විනා න චනනනි න උපලබ්බනි. එවං සනෙත කිමහි නසං මනං නිවෙසසෙහි: කිං පඨවියං උදුහු ආපාදිකෙ දෙහොහි වා හඳුපාදදිති වා මනසඤ්ඤා නිවෙසෙයා. යමො පඨවිආදිපසාදබ්බමමතෙන එයා සමඤ්ඤා ශද්දං දෙහොහි වා හඳු පාදදිතිහි වා සනෙතාහි වා ඉප්ඵිහි වා පුරිසො හි වා, තමො න එඤ්ඤා ජානතො කොච අහිනිවෙසො ගොතිහි.

සථා හරිතාලෙන මකතිතං අද්දස විතනිතං හිතනිසා කතනනි: සථා කුසලෙන විතතකාරෙන හිතනියං හරිතාලෙන මකතිතං ලිතතං තෙන ලෙපං දඬා කතං ආලිඛිතං විතනිතං ඉප්ඵිාරං අද්දස පසෙයා. තඤ්ඤා උපස්ථාන⁴බෙපනාදිකිරියාසමපතනියා මානුසිකා නු බො අයං හිතති අපසායසිතාහි සඤ්ඤා. යා නිරන්තරා මනුසසන්තවසඤ්ඤාතසස අභිසං තඤ්ඤා

අභාවතො, මානුසීථි පන කෙටලං නතීං නස්ස ච ච්චරීතදස්සනං, යාථා වතො ගහණං න හොති, ධම්මපුස්සමනෙන ඉඨපුරිසාදිගහණමපි එටං සමපදමිදං දඨබ්බිනති අධිප්පායො.

මාසං විස අග්ගතො කතනති: මාසාකාරෙන පුරතො උපසාපිනං මාසාසදිසං. **සුපිනනතච සුචණ්ණපාදපනති:** සුපිනමෙව=සුපිනනතං. නථ උපසීනසුචණ්ණමසරුකං. **විස. උපගවජසි¹අභි රිත්තකනති:** අභිබාල රිත්තකං කුච්ඡකං අනෙතාසාරරහිතං ඉමං අත්තනාවං එතං මමාති සාරවතං. **විස උපගවජසි** අතීතිවිසයි. **ජනමජෙකපිට රුප්ප රුපකානති:** මාසාකාරෙන මහාජනමජෙක දස්සනං රුපිසරුපසදිසං සාරං විස උපසිග්ගනාං; අසාරනති අපෙඨා. **චචටතිපිටාති:** ලාබාසගුලිකා විස. **කොටගෙගිනාති:** කොටර රුකභිසුසිරෙ යටිනා. **මජ්ඣෙක ඛුබ්බුලකාති:** අකඛ්දලමජෙක ඕනජලඛුබ්බුලසදිසා. **සඅස්සකාති:** අස්සජලසහිතා. **පිලකොලිකාති:** අකඛ්ගුළුකො. **එස ජාසති:** එතසමිං අකඛ්මණ්ඩලෙ උගොසු කොපිසු විසගනං වාසනො නිබ්බතනති, පිලකොලිකාති වා අකඛ්දලෙසු නිබ්බතනනා පිලකා වුච්චති. **විච්චාති:** සෙතනීල මණ්ඩලානසෙච්ච රත්තපිතාදිනං සත්තනං පටලානසෙච්ච වසෙන අනෙක පිඨා. **චක්ඛුච්චාති:** චක්ඛුභාගා. චක්ඛුප්පකාර චා. හස්ස අනෙක කුණ්ටග්ගහණභාවතො. **පිණ්ඩනාති** සමුදිනා.

එටං චක්ඛුසමිං සාරජනනස්ස චක්ඛුතො අසුභනං අනවසිතතාස අනිච්චතසෙච්ච විභාවෙයි. විභාවෙතා ච යථා නාම කොපි ලොහනිසං හණං ගහෙතී වොරකනනාරං පටිපජ්ජනො වොරෙති පලිවුටො තං ලොහනිසහණං දනා ගවජති. එවමෙව චක්ඛුමති සාරතෙන න තෙන පුරිසෙන පලිවුටා ථේරි අත්තනො චක්ඛුං උප්පාවෙතා තස්ස අදයි. තෙන වුත්තං “**උප්පාචිස වාරුදස්සනා**”ති අදි. නථ **උප්පාචිසාති:** උප්පාවෙතා. චක්ඛුකුපහො නිගරිතා. **වාරුදස්සනාති:** පියදස්සනා මනොහර දස්සනා. **න ච පජ්ජිතාති:** තසමිං චක්ඛුසමිං සඹං නාපජ්ජි. **අශබ්බ මාතසාති:** කථවිචි ආරමමණෙ අනාසන්නවත්තා. **හසද ගො චක්ඛුනති:** තසා කාමිතං තතො එවි මයා දින්නත්තා හෙ චක්ඛුසසද්දිනං අසුචිපිණ්ඩං ගණ්ඛා, ගහෙතා හරස්ස පසාදස්සනං ඉච්ඡිතං ධානං තෙති.

තස්ස ච විරමාසි නාවදෙති: තස්ස බුත්තපුරිසස්ස නාවදෙව අකඛ්මති උප්පාවිනාකඛණෙ එව රුගො විගවජ. **නථාති:** අකඛ්මති; තස්ස වා ථේරියං; අථ වා **නථාති** තසමිං යෙම ධාතො. **බමාපසීති:** බමාපෙයි. **සොථි සිසා බුගමවාපිණ්ඨි:** සෙඨවාරිණි මහෙසිකෙ තුග්ගං ආරෙග්ගමෙව හවෙසා, **න සුතො ඵදිසකං හවිසසති:** ඉතොපරං එව රුපං අනාවාරවරණං න හවිසසති න කරිසාමිති අපෙඨා.

ආසාදිසාති: සවෙතා, **ඵදිසනති:** එවරුපං සබ්බස්ථිතරුගං. **අග්ගිං පජ්ජලිතං ච ලිඛිතිසාති:** පජ්ජලිතං අග්ගිං ආලිඛෙතො විස. **නතොති:**

1. මු. උපබාවසි.

තසමා චුත්තපුරිසා, සා හික්ඛුනීති: සා සුභා හික්ඛුනී. ආගමි බුබ්බරසස
සනාහිකනති: සමමාසමුබ්බසස සනාහිකං උපගච්ඡ උපසඞ්කමි. සසසිස වර
පුඤ්ඤලක්ඛණනති: උත්තමෙහි පුඤ්ඤසමාපරෙහි නිබ්බන්තමසාපුරිස
ලක්ඛණං දිසා. සපා සුත්ථිකනති: පොරුණං විය උප්පාටනතො පුබ්බෙ
විය වක්ඛුං පටිපාකහිකං අහොසි. යදෙත්ථ අනන්තරන්තරා න චුත්තං තං
චුත්තතසසතා සුච්ඤ්ඤයාසමෙව.

සුභාස ජීවිතමබ්බවනිකාස ථෙරියා ගාථාවණණනා
ස ම තතා.

තිංසනිපාතවණණනා නිට්ඨිකා.

(පෙ-1. ගා. 34.)

40. 1.

වන්හාලියනිපාතො “නන්තරමහි කුසුමනාමෙ”හි ආදිකා ඉසිදසියා
ථෙරියා ගාථා. අයමි පුරිමබුබ්බපු කතාධිකාරා තත් තත් හවෙ¹
විවච්චුපතිසසයං කුසලං උපවිනනතී වරිමභවතො සත්තමෙ හවෙ
අකලාණ්ඩනතිසසයෙන පාරදුරියකමමං කන්ධා කායසස හෙදු නිරසෙ
නිබ්බන්තිතා තත් බහුනි වසසයනානි නිරසෙ පච්චිනි, තතො
චුතා තීසු රාතීසු නිරවණ්නසොනියං නිබ්බන්තිතා තතො චුතා
දසියා කුච්ඡිසමිං නපුංගකො හුතා නිබ්බන්ති. තතො පන චුතා එකසස
දලිදදසස සාකට්ඨකසස ධිතා හුතා නිබ්බන්ති. තං වසප්පනාං ගිරිදසො
නාම අඤ්ඤතරසස සත්ථවාහසස පුභොතා අත්තනො හරියං කන්ධා
අත්තනො ගෙහං ආනෙයි. තසස ව හරියා අත්ථි සීලවතී කලාණ්ඩමමා
තසසං ඉසසාපනනා සාමපනා තසසා විදෙදසනකමමං අකායි. සා තත්
යාවජ්ඣං ධතා කායසස හෙදු ඉමසමිං බුච්ඡිප්පාදෙ උරෙර්නියං කුලපදෙස
සීලාචාරදිගුණෙහි අභියමමනසස විභවසමපනනසස සෙසියා ධිතා හුතා
නිබ්බන්ති. ඉසිදසිනිසසා නාමං අහොසි. තං වසප්පනාකාලෙ මාතාපි
තුරෙ කුලරූපවසවිභවාදියදිසස අඤ්ඤතරසස සෙසිපුත්තසස අදංසු. සා
තසස ගෙගෙ පතිදෙවනා හුතා මාසමත්තං වසි. අථසසා කමමබ්බලෙන
සාමිකො වරහාරුපො හුතා තං සරහො නිගරි. තං සබ්බං පාලිතො
එව විඤ්ඤයති. තෙසං තෙසං පන සාමිකානං අරුච්චනෙය්‍යත්තාය සංවෙග
ජාතා පිතරං අනුජානාපෙතා ජිනදත්තාය ථෙරියා සනතිකෙ පබ්බජිතා
විපසසනාය කමමං කරෙන්නී න වරසෙසව සහ පටිසම්බද්ධි අරහත්තං
පටා ඵලසුබ්බෙන නිබ්බානසුබ්බෙන විනිනාමෙන්නී එකදිවසං පාටිලිපුත්ත
නගරෙ පිණ්ඩාය වරිනි, පච්ඡාභානං පිණ්ඩපාතපටිකකනනා මහාගඞ්ඨාය
වාලුකපුලිනෙ නිසීදිනි බොට්ඨෙරියා” නාම අත්තනො සත්තාය ථෙරියා

1. හවෙපුරිකත සාපව ධිතා (සබ්බත්) 2. සි. I & II. බොට්ඨියා, මු. බොට්ඨෙරියා

ප්‍රබලපටිපත්තීං ප්‍රච්ඡිනා. තමන් ගාථාබ්‍රිතවිසේන විසාරජෙසි “උජෙජ්
නියා පුරවරෙ”ති ආදිනා, තෙසං පන ප්‍රච්ඡා විසාරජ්ජනානං සමබ්‍රිතං
දස්සෙතුං:-

“නගරමති කුසුමනාමෙ පාවලිපුත්තමති පුථවියා මණේඛ
සත්තකුලකුලිනායො වෙ භික්‍ෂුනියො හි ගුණවතියො.

ඉසිදාසි තත් එකා දුතියා බොධිචෝරී සීලසම්පන්නා ව
කුසාලකායකරනායො බහුසුත්තායො බුත්තියො.

නා පිණ්ඩාය වරිත්වා භත්තන්තං කරිය බොත්තපත්තායො
රතිතමති සුබතිසින්නා ඉමා ගිරා අබ්බුදීරෙසු.

ඉමා තිස්සො ගාථා සම්මතියාමරෙති සපිතා.

පාසාදිකාසි අයෙස ඉසිදාසි වයොපි තෙ අපරිභින්නො
කිං දිස්වාන වතාලිකං අරාසි නෙක්ඛමමච්ඡාපුත්තා.

එවං අනුසුඤ්ඤාමානා සා රතිතෙ බම්බදෙසනා කුසලා
ඉසිදාසි වචනමමුචි සුණ් බොධි යථමති පබ්බජිතා.

ඉත්තො පරං විසාරජ්ජනගාථා.

උජෙජ්නියා පුරවරෙ මග්ගං පිතා සීලසංවුත්තො සෙඨි
තස්සමති එකධිතා පියා මනාපා ව දසිතා ව.

අථ මෙ සාකේතනො වරකං ආගච්ඡමුත්තමකුලිනා
සෙඨි පහුත්තරනනො තස්ස මං සුණ්ගමදාසි තානො.

සසුත්තා සසුරස්ස ව සායං පාතං පණ්ණාමමුපගමම
සිරසා කතෙමි පාදෙ වඤ්ඤාමි යථමති අනුසිඨා.

යා මග්ගං සාමිකස්ස භගිනියො භාතුනො පරිජනො
තමෙකවරකමපි දිස්වා උබ්බිග්ගා ආසනං දදාමි.

අනෙත්තා ව පානෙන ව බරේජන ව යඤ්ච තත් සන්තතිත්තං
ජාදෙමි උපනායාමි දෙමි ව යං යස්ස පතිරුපං.

කාලෙන උපස්ඨිත්වා ඝරං සමුපගමාමි උමමාරෙ
බොවන්තී ගත්ථපාදෙ පඤ්ඤලිකා සාමිකං උපෙමි ව.

කොච්ඡං පසාදමඤ්ඤනඤ්ච ආදාසකඤ්ච ගණ්හිත්වා
පරිකමමකාරිකා විශ සයමෙව පතී පිඤ්ඤෙමි.

සයමෙව ඔදනං සාධයාමි සයමෙව භාජනං බොවන්තී
මාතාව එකපුත්තකං තදා භත්තාරං පරිවරමි.

එවං මං භගිකත්තං අනුරත්තං කාරිකං නිග්ගමානං
උපාසිකං අනලසං සීලවතීං දස්සන්තෙ භත්තා.

සො මාතරඤ්ච පිතරඤ්ච හණති ආපුර්ණාං ගම්ඤ්ජාමි.
ඉසිදාසියා න චච්ඡං එකාගාරෙහං සහ චන්ද්‍රං.

මා එවං පුතූහ අචච ඉසිදාසී පණ්ඩිතා පරිවෘත්තා
උදාසිකා අනල්ලා කිං තුංඤ්ඤා න රොචන්තෙ පුතූහ.

න ච මෙ සිංසති කිඤ්ඤි න වාහං ඉසිදාසියා සහ චච්ඡං.
දෙසස්සාච මෙ අල්ලං මෙ අපුර්ණාං ගම්ඤ්ජාමි.

තස්ස චචනං පුණ්ණිකා සසසුසසුරො ච මං අපුර්ණංසු
කිංස තස්ස අපරධං හණ විස්සස්සා සථාතුතං.

න පිහං අපරජ්ඣං කිඤ්ඤි නපි සිංසෙමි න හණාමි
දුබ්බචනං කිං සකකා කාතුසෙස යං මං විද්දෙස්සන්තෙ හත්තා.

හෙ මං පිතුසරං පති නසිංසු විමනා දුකෙබන.
අච්ඡාසා පුතූහං අනු රකඛමානා ජ්ඣමාසෙ රුපිතිං ලකඛිං.

අථ මං අදාසි තානො අඤ්ඤාසා සරම්හි දුරිඤ්ඤාසා
තථො උපඤ්ඤාසාසා සෙන මං විඤ්ඤාසා.

තස්ස ටි සරම්හි මාසං අචසි අථ සොපි මං පච්චිකම්
දාසිච උපචභතතිං අදුසිකාං සීලසම්පන්නාං.

හිතනියා ච විචරන්තා දමකං දන්තං මෙ පිතා හණති
සොජ්ජ මෙ ජාමාසා නිකම්ප පොතතිඤ්ච සරිකඤ්ච.

සොපි පසිත්වා පකකම්ථ තාතං හණති දෙහි මෙ
පොතතිං සරිකඤ්ච මල්ලකඤ්ච පුතපි හිතනිං චරිස්සාමි.

අථ නං හණති තානො අමමා සබ්බො ච මෙ ඤ්ඤාසාසා
කිං හෙ න භිරති ඉධ හණ බිපපං තං හෙ කරිහිති.

එවං හණන්තො හණති යදි මෙ අත්තා සකෙකාසා අල්ලං මඤ්ඤා
ඉසිදාසියා න සහචච්ඡං එකාගාරෙහං සහ චන්ද්‍රං.

විස්සජ්ජිතො ගතො සො අහමපි එකාසිති විවිකොති
අපුර්ණාං ගම්ඤ්ජාමි මරිකාසෙ වා පබ්බජිස්සං වා.

අථ අසා ජනදත්තා ආගමිති ගොවරාස වරමානා
තාතා දුල්ල චිතාසධිති බ්‍රහ්මසුතා සීලසම්පන්නාං.

තං දිස්වානට්ඨාසං උදාසාසනං තස්සා පඤ්ඤාපට්ඨං
නිසින්නාසා ම පාදෙ වන්දිත්වා සොජනං අදාසිං.

අනෙතන ම පානෙන ම බ්‍රහ්මෙන ම සකඤ්ඤා තත්ථ සනතිහිතං
සනතපට්ඨාසා වොචං අසෙස ඉච්ඡාමි පබ්බජිතුතති.

අථ මං හණති තානො ඉධෙව පුතූහං චරති තං බ්‍රහ්මං
අනෙතන ම පානෙන ම තපසා සමඤ්ඤා නිජානි ව.

අථාහං හණ්ඨි නාතං රොදනාති අඤ්ඤ ලිං පණ්ණාමෙත්වා
පාපං හි මයා පකතං කමමං නං නිජ්ජරෙස්සාමි.

අථ මං හණ්ඨි නාතො පාපුණ්ණ බොධිඤ්ඤ අග්ගධම්මඤ්ඤ
නිබ්බානඤ්ඤ ලභස්සු යං යථිත්තං මපදංගෙයො.

මානාපිතු අභිවාදයිත්වා සබ්බඤ්ඤ ඤාතිගණ්ටග්ගං
සත්තාහං පබ්බජිතා තිස්සො විජ්ජා අථස්සායං.

ජානාමි අත්තනො සත්ත ජාතියො යස්සායං ඵලං විපාකො
නං නව අච්ඡන්ධස්සං නං ඵකමනා නිසාමෙහි.

නගරමිති ඵරකවෙත් සුචණ්ණකාරො අහං පුත්තධනො
යොබ්බනමදෙන මනෙතා සො පරදුරමසෙවිහං.

සොහං තතො චචිත්වා නිරයමග්ගි අපච්චිකං වරං
පකෙතා තතො ච උද්භිත්වා මකකපියා ඤාත්විති මකකමි.

සත්තාහජාතකං මං මහාකපිපුඨපො නිලලවෙත්සි
තස්සෙත්තං කමමඵලං යථාපි ගනත්වාන පරදුරං.

සොහං තතො චචිත්වා කාලං කරිත්වා සිකුචාරඤ්ඤඤ
කාණ්ණං ච බඤ්ඤායං ච ඵලකියා ඤාත්විමොක්කමි.

වාදසවස්සාති අහං නිලලවත්තො දුරකෙ පරිච්ඡිත්වා
කිම්භාවටො අකලො යථාපි ගනත්වාන පරදුරං.

සොහං තතො චචිත්වා ගොවාණිජකස්ස ගාචියා ජාතො
චටේජා ලාබාතමො නිලලවත්තො වාදස මාසෙ.

වොදුන නඛගලමහං සකටඤ්ඤ ධාරයාමි
අකො චටො අකලො යථාපි ගනත්වාන පරදුරං.

සොහං තතො චචිත්වා විපියා දුසියා ඝරෙ ජාතො
නෙව මහිලා න පුරිසො යථාපි ගනත්වාන පරදුරං.

භිංසරිවස්සමිති මනො සාකපිකඤ්ඤමිති දුරිකා ජාතා
කපණ්ණමිති අපසගොගෙ අභිකපුරිසපාතබහුලමිති.

තං මං තතො සත්ථවාහො උස්සන්තාය විපුලාය වඩ්ඪියා
මකසිස්සි විලපනතිං අච්ඡිදිත්වා ඤාලඝරස්සා.

අථ සොලුයමෙ වස්සෙ දිසවාන මං පත්තයොබ්බනං
කඤ්ඤමොරුඤ්ඤපුත්තො ගිරිදයො නාම නාමෙන

තස්සපි අඤ්ඤ හරියා සිලවතී ගුණවතී යසවතී ච
අනුරතා ගහනාරං තස්සාහං විදද්දසනාමකායං.

නසෙසුනා කමමුළු යං මං අපඤ්චිතා ගච්ඡන්ති
දුසිච් උපයගන්ති නසසි අනෙතා කතො මයා”ති.

තත් නගරමග්‍රි කුසුමනාමෙති: කුසුමපුරනති එවං කුසුමසද්දෙන
ගහිතනාමකෙ නගරෙ. ඉදුනි නං නගරං “පාටලිපුත්තමිති”ති සරූපතො
දසෙසති. පුඨවිසා මණෙඬුති: සකලාය පඨවියා මණෙඬුතෙ. සකා
කුල කුලිනාසොති: සකාසකුලෙ කුලධිනාසො. සකාපුත්තසාය ගතවතො
සායනෙ පබ්බජිතතාය එවං වුත්තා: නාසාති: තාසු චිපු භික්ඛුනිපු.
බොධිසෝපිති එවං නාමිකා ථෙරි. කානාසකාසනරගාසොති: ලොකිය
ලොකුත්තරසාය කානසාය සායනෙ අභිරතා. බමුසුනාසොති: පරිසන්ති
බාහුසවෙචන බහුසුනා. බුගාකිලෙසාසොති: අග්ගමග්ගෙන සබ්බසො
සමුග්ගාතිතනිලසා. ගතනාසං කපිසාති ගතනාකිච්චං නිසපෙතා.
රගිනමිති: ජනරගිනමිති; විචිත්තයානෙ. සුඛනිසිනනාති: පබ්බජ්ජා
සුඛෙන විවෙකසුඛෙන ව සුඛනිසිනනා. ඉමා ගිග්ගි: ඉදුනි වුවමනා
සුඛාලාපනා අබ්භද්ධෙරසුනති: පුච්ඡාපියසර්ජනවසෙන කථසිංසු.

“පාසාදිකාශි”ති ගාථා බොධිත්තරිථෙරියා පුච්ඡාවසෙන වුත්තා. “එවං
අනුසුඤ්ඤමානා”ති ගාථා සඤ්චිකාසෙගෙව වුත්තා. “උපෙජ්ජිසා”ති
ආදිකා හි සබ්බාපි ඉසිදසියාව වුත්තා.

තත් පාසාදිකාශිති: රූපසමපන්නියා පසාදවහා අසි.
වසොපි නෙ අපජිගිනොති: භාගං වසොපි න පරිගිනො; පඨමෙ වසෙ
සිතාසිති අනෙ. කිං දික්ඛාන ව්‍යාලිකනාති: කිදිසං ව්‍යාලිකං දෙසං සරු
වාසෙ ආදිතවං දිස්වා. අඨාශි හෙකඛමමනුසුත්තාති: අඨාති නිපාත
මත්තං; නෙකඛමමං පබ්බජ්ජං අනුසුත්තා අසි. අනුසුඤ්ඤමානාති. පුච්ඡ
මානා; “සා ඉසිදසි”ති යොජනා. රගිනොති: සුඤ්ඤයානෙ. සුඤ්
බොධි සමමග්‍රි පබ්බජිනාති: බොධිචෝරි අගං සරා පබ්බජිතා අමග්‍රි තං තං
පුරාණං සුඤ්ඤ සුඤ්ඤාති.

උපෙජ්ජිසා පුරවරෙති: උපෙජ්ජි නාමකෙ අවනතිරසෙ උත්තම
නගරෙ. පිසාති: එකධිකුගාවෙන පියාධිතබ්බා. මනාපාති: සිලාචාර
ගුණෙන මනවසින්නා. දසිනාති: අනුකම්පිතබ්බා.

අඨාති: පච්ඡා මම වසපපත්තකාලෙ. මෙ සාකෙතනො වරකාති:
සා කෙත නගරතො මම වරකා මං වාරෙන්නා ආගච්ඡං. උත්තමකුලි
නාති: තසමිං නගරෙ අග්ගකුලිකා; සෙන නෙ පෙසිතා සො සෙසි පුත්ත
රනතො තසා මං සුඤ්ඤං අදුශි නාතොති: තසා සාකෙතසෙසිතො
සුඤ්ඤං පුත්තසාය ගරිසං කතා මග්ගං පිතා මං අදුශි. සාසං පාගන්ති:
සායනෙ පුබ්බඤ්ඤ ව. පණාමවුපගමම සිරසා කණෙමිති: සසසුසා
සසුරසාය ව සන්නායං උපගන්තා සිරසා පණාමං කණෙමි නෙසං. නෙසං
පාදෙ වසුම. සමමග්‍රි අනුසිසාති: තෙහි සරා අනුසිසා අමග්‍රි නථා

කරෙමි, හෙයං අනුසිසිං න අභික්කමාමි. එකවරකමිති: එකවලුහමි.
 උබ්බගාහි: සහන්තා. ආසනං දෙමිති: යසස්ස පුග්ගලස්ස අනුච්ඡිකං
 තං තස්ස දෙමි. නායාහි: පරිවෙසනභානෙ. සහනිගිතනනි: සජ්ජනං
 හුත්වා විජ්ජමානං. ඡාදෙමිති: උපච්ඡාදෙමි. උපච්ඡාදෙත්වා උපෙතසාමි
 උපනෙත්වා දෙමි දෙනනිපි යං යස්ස පභිරුපං තදෙව දෙමිති අත්ථො.

උමමාරෙහි: වාරෙ; ඛොවනනි හත්ථපාදෙහි: හත්ථපාදෙ ඛොවනි
 ආසිං; ඛොවිත්වා “සරං සමුපගමාමි”ති යොජනා. තොවුන්නනි:
 මසුන්තං කෙසානඤ්ච උලලිඛනකොච්ඡං; පසාදනනි: ගතචුක්ඛණ්දිමුඛ
 විලෙපනං. පසාධනනනිපි පාඨො, පසාදනහණං. අඤ්ජනනනි:
 අඤ්ජනනාදිං. පසිකමමකාරිකා විසාහි: අග්ගකුලිකා විභවසමපනනාපි
 පභිපරිමාරිකා වෙපිකා පිය. සාධසාමිති: පචාමි. භාජනනනි: ලොභ
 භාජනඤ්ච. “ඛොවනනි පරිවර්ගමි”ති යොජනා.

හනිකතනනි: කතසාමිභනිකං. අනුරතතනනි: අනුරතතවනනි,
 කාරිකනනි: තස්ස තස්සෙව ඉති කතනබ්බස්ස කාරිකං. නිගතමානනනි:
 අපභිනමානං. උභාසිකනනි: උභානවිරියසමපනනං. අනලසනනි:
 තතො එව අකුසිත්තං. සිලවනිනනි: සිලාචාරසමපනනං. දුස්සතෙහි:
 දුස්සති කුසිත්වා හණති.

ආපුච්ඡාහං ගම්ඤ්ජාමිති: අහං තුලෙහ ආපුච්ඡත්වා යත්ත කත්ථි
 ගම්ඤ්ජාමිති යො මම සාමිකො අනුතතො මාතරං ච පිතරඤ්ච හණති.
 කිං හණතිති වෙ ආහ “ඉභිද්ධිසා හ වච්ඡං එකාගාරෙහං සහ
 වස්සු”තති. තත්ථ වච්ඡනනි වසිස්සං. දෙස්සාහි අපටියං. අලමෙමිති: පයො
 ජනං මෙ තාය නච්චිති අත්ථො. අපුච්ඡාහං ගම්ඤ්ජාමිති: යදි මෙ තුලෙහ
 තාය සසිං සංවාසං ඉච්ඡති අහං තුලෙහ අපුච්ඡත්වා විදෙසං පක්කමස්සාමි.
 නස්සාහි. මම හතතො. නිස්සාහි. කිං අස්ස තව සාමිකස්ස. නසා
 අපරඛං ව්‍යාලිකං කතං.

නපිහං අපරජකුනනි: නාපි අහං තස්ස නිඤ්චි අපරජකිං. අයමෙව
 වා පාඨො. නපි හිංසෙමිති: න බාධෙමි. දුබ්බවතනනි: දුරුහතවචනං.
 කිං සක්කා කාතුසෙයාහි: කිං මයා කාතුං අයෙහ සක්කා. සං මං
 විදෙදස්සතෙ හතතාහි: යසමා අකාරණෙනෙව හතතා මස්සං
 විදෙදස්සතෙ විදෙදසං විහතපපකොපං කරෙහි. විමනාහි: දෙමනසසිකා.
 පුත්තං අනුරකඛමානාහි: අනුතතො පුත්තං මස්සා සාමිකං විහතමනු
 රකඛණෙන අනුරකඛිතතා. ජිතමහසෙ රුපිතිං ලක්ඛිනනි: ජිතා
 අමහසෙ ජිතා වතමහ රුපවතිං සිරිං; මනුස්සවෙසෙන වරනතිස්ස සිරි
 දෙවතාය පරිභිතා වතාහි අත්ථො. අබ්බස්ස සරමඛි දුනිසකුලිකස්සාහි:
 පඨමසාමිකං උපාදය දුනිසස්ස අබ්බස්ස කුලපුත්තස්ස සරමඛි මං අදයි.
 දෙනතො ව තතො පඨමපුබ්බතො උපසිඤ්ඤිකෙන අදයි. සෙන මං
 විඤ්ඡ මහසීති: යෙන පුබ්බකෙන මං පඨමං යෙසි විඤ්ඡ පටිලභි.
 “තතො උපසිඤ්ඤිකතො”ති යොජනා.

සොපිති: දුතියකමකොපි, මං පටිවජ්ඣති: 9. නිගරි; සොමං ගෙහනො නිකුකුසි. උපසංහතනිනති: දුතී විය උපසංහතනිං උපසංහතං කණෙනතිං. අදුසිතනති: අදුසිතනකං. දමකනති: කාරුඤ්ඤාසිභාන කාය පරෙසං විභාජනං දමකං. යථා පරෙ කිඤ්චි දසුනති එවං අනතතො කායං වාචං ව දන්තං වූපසන්නං කත්වා පරදන්තං භික්ඛාය විවරණකං. ජාමා නාති: දුතිගුපති. නිකුසි පොනතිඤ්චි සට්ඨකඤ්චාති: නයා පරිදභිතං පිලෝතිකාබණ්ඩඤ්ච භික්ඛාසාලඤ්ච ඡබෙකි. සොපි වසිඤ්චා පකක මථාති: සොපි භික්ඛකො පුරිසො මයා යසිං අධිස්මාසමනතං වසිත්වා පකකමි අථ නං ගණනි නානොති: තං භික්ඛකං මම පිතා මාතා සබ්බො ව චෙ ඤ්ඤිගණො වග්ගවග්ගො හුත්වා ගණනි, කථං කිත්තො න කිරති වරුධ තුග්ගං තිං නාම න කිරති න යාධිකම් ගණි බ්වං. නං නො කපිතිති: තං තුග්ගං කපිසුනති; සදි මෙ අනා සකෙකාති: යදි මග්ගං අනා අනාසිතො හුජ්ඣො ව ගොති අල මසං ඉසිදසිසා නාය පයොජනං නෙති. තසමා න සහවජ්ඣං න සහ වසිසුං “එකසෙර අගං නාය සහ වජ්ඣ” නති යොජනා. විසුජ්ඣනො ගතො සොති: සො භික්ඛකො පිතර විසුජ්ඣනො යථාරුචි ගතො. එකාතිති: එකිකාව. අපුච්ඡිතන ගවජනති: මග්ගං පිතරං විසුජ්ඣනා ගවජාමි. මජ්ඣාසෙවාති. මරිතුං, වාහි විකප්පභේ නිපානො. ගොවරසාති: භික්ඛාය. “නානාලං ආගවජ්ඣ”ති යොජනා. නනති: තං ජනදත්තපේරං. උසාසාසනං නසා පඤ්ඤාපසිංති: උසාසිච්චා ආසනං තසා පේරිය පඤ්ඤාපෙසිං. ඉබෙවාති: ඉමසමිං එව ගෙහෙ සිතා. සුගත කාති සාමඤ්ඤාපොභාගරන ධිතරං අනුකමෙපනො උපති. උ 1 කි ඤං ධම්මනති: තං පබ්බජ්චා, වරිතබ්බං බ්‍රහ්මවරියාදිධං වර විපාතිති: බ්‍රහ්මණ්ජාති. නිජ්ජරෙසාමිති: ජීරාපෙසාමි. බොධිනත. ආවොහි සමොධිං; මග්ගඤ්ඤනති අපො. අග්ගධම්මනති: එබ්බමං අරහත්තං. සං සවජ්ඣනි විපදසෙසොති: යං මග්ගඵලනිබ්බානසඤ්ඤිතං ලොකුත්තර ඛමං විපදනං සෙසො සමුද්ධො සවජ්ඣ අකාසි. ‘නං ලභ්සු’ති යොජනා.

සන්නාහං පබ්බජිතාති: පබ්බජ්චා හුත්වා සන්නාහෙන. අථසුසිනති: පුසිං; සවජ්ඣාසාසිං. සසාසං ඵලං විපාකොති: යසා පාපකමසා අයං සාමකසා අමනාපභාවසංඝාතො නිසාදුඵලභුතො විපාකො. නං ගව ආවිකතිසුනති: තං කමමං තව කපෙසාමි. නනති: ආවිකතිසොනා තමෙව කමමං. තං වා මම වචනං. එකමනාති: එකග්ගමනා. අය මෙව වා පාසො. නගරමිති ඵරකමෙජ්ඣ: එවං නාමකෙ නගරෙ. සො පරදුරං අසෙසිගනති: සො අගං පරසුදුරං අසෙසිං. විරං පකෙකාති: බහුති වසසනසහසාති නිරයගතිනා දසෙසා. නනො ව උස ගිඤ්චාති: තනො නිරයනො වුසිනො වුනො. මකකවිසා කුච්ඡි මොග්ග මිති: වානරියා කුච්ඡිමිති පටිසංඛං ගණනිං. සුථපොති: සුථපති. නිලලමෙජ්ඣති: පුරිසභාවසා ලකබණ්ඩුතාති බරකාති නිලලමෙජ්ඣ නිගරි. තසෙස නං කමමඵලනති: තසා මග්ගං එතං අතං කතසා කමමසා ඵලං. සථාපි ගනකාහ පරදුරනති: යථා තං පරදුරං අතිකක ම්නා. නනොති: මකකවිසානිනො. සිඤ්චාරඤ්ඤාති: සඤ්චාරභේ

අරඤ්ඤාදාන. එළඹිණාහි: අජියා. දරනෙ පරිවහිණාහි: පිඨ මාරුලා කුමාරකො වහිණා. කිමනාව අපොහාහි: අභිජානාදානෙ කිම පරිනතොව හුණා අපොව අවිණො. අකලෙ.හි: ගිලානො; අනොසිති වචනසෙසො. ගොවාණිජකසාහි: ගාච්ඡො විකතිණිණා ජිවකසා. ලාඛ නමෙකාහි: ලාබාරසරනොහි විස නමෙකි ලොමෙකි සමනතාගතො. වොසුනාහි: වහිණා. නඛලනාහි: සිරං; සකවච ධාරයාමිති අනො. අනො වපොහාහි: කාණොව හුණා අපොව පිඨිණො.

විමිසාහි: නගරවිමියං. දුසිසා සරෙ ජානොහි: සරදුසියා කුළුණිකි ජානො. “වණණජාතියා”හිපි චදනාහි. නෙව මහිලා න පුරිසොහි: ඉඨිපි පුරිසොපි න හොමි. ජාතිනපුංසකොහි අනො. නිංසතිවසාමිති මනොහි: නපුංසකො හුණා නිංසවසාකාලෙ මනො. සාකපිකකුලමිති: සුතකකුලෙ. අභිකපුරිසපාතබහුලමිති: ඉණාසිකොනං පුරියානං අභිපතනබහුලෙ බහුති ඉණාසිකෙහි අභිනච්ඡබෙබ්. ඉසානනාසාහි: උපවිනාය. විපුලාසාහි: මහතියා. වර්ධිසාහි: ඉණවර්ධියා. ඛකඛිතිහි: අවකඛිති. කුලසරසාහි: මම ජානකුලනොනො. ඛරාකි තසාපුතොහි: අසාසජ්ඣාතසා පුතො මසි පටිබ්බවනො නාමෙන ගිරිදසො නාම අවරුකිති අතනො පරිභාහනාමෙන ගෙනෙ කරෙහි.

අනුරතො හතාරනාහි: හතාරං අනුරතවහි. නසාහං විදෙද සතමකාසිනාහි: නසා හතොනො නං හරියං පටි විදෙදසනකමං අකාසිං. යථා තං හො කුළකිති එවං පටිපජ්ජි. සං මං අපකිඤ්ඤාන ගව්නනාහි: යං දුසි විස සකකවං උපසගනාමං මං නථ නථ පතිනො අපකිරිණා ජමෙකිණා අනපෙකසා අපගව්නනාහි, එතං නසා මසානං තදු කතසා පර දරකමසා පටිවිදෙදසනකමසා ව නිසාදුප්ඵලං. තසාපි අනො කතො මසාහි: නසාපි තථා අනුනසපාපකමමසා පරියනො ඉදුති මසා අග්ගමග්ගං අභිගව්නනාහි කතො. ජා ඉණො පරං කිදුච්චි දුකං අභිති. යං පනෙඤ්ඤාන අනතරනාහි අභිගතො නං වුතනනාසනා උතතා නථමෙව.

ඉසිදුසිසා පෙරියා ගාථාවණණනා

ස ම නායා.

වතනාලිසනිපාතවණණනා නිට්ඨිනා.

(පේ-1. ගා-49.)

මහානිපානෙ “මහනාවනිසා නග්ගෙ”හි: ආදියා පුමෙධාය පෙරියා ගාථා. අසමි පුරිමබ්බෙසු කතාසිකාර නථ නථ ගවෙ විවට්ඨ පතිසායං කුසලං උපවිනනාහි සකකවං විමොඛනසමාපෙතෙ සමනාපෙතෙ කොණාගමනසා හතවනො කාලෙ කුලනෙගෙ නිබ්බතනිණා විඤ්ඤානං පතනා අතනො සබ්බි කුලසිනාහි සබ්බි එකකොසයා හුණා මහනො

ආරාමං කාරෙණිං බ්‍රිඛපමුඛස්ස භික්ඛුසඛ්ඤ්ඤා නියතාදෙසි. සා තෙන පුඤ්ඤකමෙවන කායස්ස ගෙදා තාවතීංසං උපගච්ඡි, තත්ථ යාවතාසුක්ඛං දිබ්බසම්පත්තීං අනුගමිතාං තණො චුතා යාමෙසු උපපජ්ඣි, තණො චුතා නිම්මානරතීසු, තණො චුතා පරනිමිතවසවතනීසුති අනුක්කමෙන පඤ්චසු කාමසංගොසු උපපජ්ඣිතා හත්ථ තත්ථ දෙවරාජ්ජනං මහෙසී හුතා තණො චුතා කස්සපස්ස ගතවණො කාලෙ මහාවිභවස්ස කෙසිනො ධිතා හුතා අනුක්කමෙන විඤ්ඤානං පත්තා යායතෙ අභිපසසන්නා හුතා රතනත්තංසං උද්දස්ස උලාරං පුඤ්ඤකමං අකාසි. තත්ථ යාවජ්වං ඛමමුපජ්චිති කුසල ඛමමනිරතා හුතා තණො චුතා තාවතීංසෙසු නිබ්බතනීතා අපරපරං සුගතීසු යෙව සංසරනතී ඉමස්මී. බ්‍රිචුප්පාදෙ මහතාමනීනගරෙ කොඤ්චස්ස නාම රඤ්ඤෙ ධිතා හුතා නිබ්බතති. තස්සා මාතාපිතරෙ සුමේධාති නාමං අකංසු. තං අනුක්කමෙන වුච්චපහනං වසපහනකාලෙ මාතාපිතරෙ මාරණමනීනගරෙ දැක්කදත්තස්ස¹ නාම රඤ්ඤෙ දස්සා මාති සම්මනෙත්තංසං. සා පන දහරකාලණො පසාය අත්තණො සමානවයාති රාජකඤ්ඤාති දුස්සිජනෙති ම සඬං භික්ඛුනුපස්සංසං ගන්තා භික්ඛුනීනං සන්නිකෙ ඛමමං සුතා චරකාලයො පසාය කතාධිකාරතාය සංසාරෙ ජාත සංවේගා යායතෙ අභිපසසන්නා හුතා වසපහනකාලෙ කාමෙති විති වතතිතමානංසා අගොසි.

තෙන සා මාතාපිතුනං ඤ්ඤතීනං සම්මතං සුතාන මග්ගාං ඝරවාසෙන නිව්චං පබ්බජස්සාමගනති ආග. තං මාතාපිතරෙ ඝරවාසෙ නියොජෙත්තා නානාපසකාරෙන යාවතතාපි සඤ්ඤපෙතුං නායකත්තීසු. සා එවං මෙ පබ්බජතුං ලබගතීති බග්ගං ගුහෙණිං සයමෙව අත්තණො ක්ලෙස ඡිද්දිතා තෙ එප කෙසෙ ආරබ්භ පටිකඤ්ඤාලමනසිකාරං පවනෙත්තනති තත්ථ කතාධිකාරතාය භික්ඛුනීනං සන්නිකෙ මනසිකාරවිධානස්ස සුතපුබ්බත්තා ම අසුභනිමිත්තාං උපාදෙණි තත්ථ පඨමජ්ඣානං අධිගච්ඡි.

අධිගතපඨමජ්ඣානා ම අත්තණා ඝරවාසෙ උයෙතාපෙතුං උපගතෙ මාතාපිතරෙ ආදිං කතා අනෙතාජනපරිජනං සබ්බං රාජකුලං යායතෙ අභිපසසන්නා කාරෙණිං ඝරණො නිකම්මිතා භික්ඛුනුපස්සංසං ගන්තා පබ්බජ්. පබ්බජ්ත්වා ම විපස්සනං පඨපෙත්වා සම්මදෙව පරිපක්කඤ්ඤා විමුක්තිපරිපාවන්යානං ඛමමානං විසදබලතාය ම² න විරසෙස්සව සහ පටි සමසිද්ධති අරහත්තං පාපුණ්ඤි.

තෙන චුත්තාං අපදුමන:-

“ගගචචි කොණාගමනෙ සඬ්ඝාරාමමති නවනිවේසමති
සබ්බෙයා භිස්සො³ ජනියො විහාරදුතං අදමනාසෙ.

දසකඤ්ඤාං සතකඤ්ඤාං දසකඤ්ඤාං සතානි ව සතකඤ්ඤාං
දෙමෙවසු උපපජ්ජිමහ කො වාසද මානුසෙ ගමෙ.

දෙවෙසු මහිඞ්කා අනුමත මානුසකමහි කොපන වාදෙ
සත්තරත්තනස්ස මහෙසී ඉඤ්ජරත්තනං අහං ආසිං.

ඉධ සඤ්චිතකුසලා සුසමිධකුලපජා¹
ධනඤ්ජානී ච බෙමා ච අහමපි ච තයො ජනා.

ආරමං සුකතං කන්ධා සබ්බාවයවමනෙතං
බුඩ්ධපමුඛසම්මසස්ස නිශ්ඝාදෙතා පමොදිතා.

යත් යඤ්චපපජජාමි තස්ස කමමස්ස වාහසා
දෙවෙසු අග්ගතං පත්තා මනුසෙස්ස තථෙව ච.

ඉමසමිං යෙව කප්පමහි බුම්බකුඤ්ච මහායසො
කසස්සො නාම නාමෙන උපපජ්ඣි වදනං වරෙ.

උපඨාකො මහෙසිස්ස තද ආසි නරිස්සරෙ
කාසිරජා කිංචි නාම බාරණසිපුරුත්තමෙ.

තස්සාපුං සත්තධිතරෙ රජකඤ්ඤ සුබෙධිතා
බුඩ්ධපඨානනිරතා බුහමවරිසං චරිංසු තා.

තාසං සභායිකා හුන්ධා සීලෙසු සුසමාහිතා
දන්ධා දුනානි සක්කමමං අගාරෙව වතං චරිං.

තෙන කමෙමන සුකතෙන වෙනනා පඤ්ඤිඞ්හි ච
ජහිත්වා මානුසං දෙහං තාවතිංසුපගා අහං.

තතො චුතා යාමමගං තතොහං තුසිතං ගතා
තතො ච නිමමාණරහිං වසවත්තිපුරං ගතා.

යත් යඤ්චපපජජාමි පුඤ්ඤකමමසමොහිතා
තත් තත්ථෙව රුජ්ජනං මහෙසිත්තමකාරයිං.

තතො චුතා මහුස්සතෙන රුජ්ජනං වක්කවත්තිතං
මණ්ඩලිනඤ්ඤ රුජ්ජනං මහෙසිත්තමකාරයිං.

සමපත්තිමනුභොන්ධාන දෙවෙසු මානුසෙසු ච
සබ්බත් සුඛිතා හුන්ධා නෙකජානීසු සංසරිං.

සො හෙතු සො පහවො තංමුලං සාව සාසනෙ බන්ධි
තං පඨමං සමොධානං තං ධම්මරත්නාය නිබ්බානං.

කිලෙසා කිංපිතා මස්සං හව්ඨ සබ්බෙ සමුහතා
නාහිව බන්ධනං ඡෙත්වා විහරමි අනාසවා.

සවාගතං වත මෙ ආසි බුඩ්ධසෙයස්ස සන්තිකෙ
තිස්සො විජජා අනුපපත්තා කතං බුඩ්ධස්ස සාසනං.

පටිසම්භිද්‍ය ව්‍යාසයා විමොක්ඛාපි ච අසීමේ
 ඡලභික්ඛාද්‍ය සචරිකතා කතා බ්‍රිඩය්‍ය යාසන”නති.

අරහත්තං ජන පටිභා අතතනො පටිපතතිං පටිවෙකඛිකා උද්‍යන
 වසෙන:-

“මනතාවහියා නගරේ රඤ්ඤා කොඤ්චය්‍ය අග්ගමහෙසියා
 ධිතා ආසිං සුමෙධා පාසාදිතා යාසනකරෙති.

සීලවතී චිත්තකථා බහුසුභා බ්‍රිඩියාසනෙ විතීතා
 මාතාපිතරො උපගමිමි හණ්ති උභයො නියාමෙථ.

නිබ්බානාභිරුකාහං අයස්සාහං හවගතං යදිපි දිබ්බං
 ඛිමඛික උත ත්‍රවණි කාමා අපසස්සාද්‍ය බහුච්ඡාතා.

කාමා කපුකා ආසිවිසුපමා යෙසු මුච්ඡිතා බාලා
 තෙ දිඤ්ඤානං නිරසෙ යමපටිතා හඤ්ඤානො දුකඛිතා.

යොවනති පාපකම්මා විනිපාතො පාපවුඛිතො
 සද්‍ය කායෙන වාමාස මනසා ච අසංවුතා.

බාලා තෙ දුප්පඤ්ඤා අමචනතා දුකඛියමුද්දසාරුඤ්ඤා
 දෙසෙතො අජානනා න බුද්ධිමර අරියසම්මානි.

යවමානි අමම බ්‍රිඩවර දෙසිතානි තෙ බහුතර අජානනා
 යෙ අභිනන්දනති හවගතං පිතොනති දෙවෙසු උපපතතිං.

දෙවෙසුපි උපපතති අයස්සතා හවගතො අනිච්චම්භි
 න ච සනතසනති බාලා පුනපුනං ජායිතබ්බස්ස.

චත්තාරො විනිපාතා මෙ ච ගතියො කථඤ්චි ලබ්භනති
 න ච විනිපාතගතාහං පබ්බජ්ජා අභි නිරසෙසු.

අනුජානාථ මං උභයො පබ්බජ්ජා දසබ්බලස්ස පාඨවතො
 අපොසායස්සකකා සපියස්සං ජාතිමරණප්පතාණාය.

කිං හවගතො අභිනන්දිතො කායකම්මිතා අසාරෙන
 හවගතාය නිජරුධා අනුජානාථ පබ්බජියාමි.

බ්‍රිඩානං උපපාදෙ චිට්ඨො අකම්මණා බණො ලමො
 සීලානි බ්‍රහ්මචරියං යාථිච්චං න දුසෙය්‍යං.

ථවං හණ්ති සුමෙධා මාතාපිතරො න තාව ආහාරං
 ආහරියාමි ගහයා මරණට්ඨං ගතොව හෙය්‍යාමි.

මාතා දුකඛිතා රොදති පිතා ච අස්සා සබ්බසො සමභිගතො
 සවෙනති සඤ්ඤාදෙවං පාසාදතලෙ ඡමාපතිතං.

උසෙති පුත්තක කිං යොවතො දිනතාසි වාරණවතිම්භි
 රජා අඤ්ඤාදතො අභිරුපො තස්ස කිං දිනතා.

අක්කමහෙසී හවිසසසී අඤ්ඤාදනතාසස රුද්දනො හරියා
සීලානි බ්‍රහ්මචරියං පබ්බජ්ජා දුක්ඛාරා පුත්තකා.

රජෙජ් ආණා ධනමස්සරියං හොගා සුඛා දහරිතාසී
භුක්ඛාසී කාමහොගො වාරෙය්‍යං ගොභු තෙ පුත්තා.

අථ නො භණ්හි සුමෙධා මා ඊදිසකානි හවගතං අසාරං
පබ්බජ්ජා වා හෙහිති වරණං වා මෙ නවෙච වාරෙය්‍යං.

කිම්චි පුඤ්ඤාසමසුචං සචණ්දාසං හයානකං
භුණ්පමහිසංචිසෙය්‍යං භස්සාමසංඛං පග්ගරණං¹ අසුචිපුණ්ණං.

කිම්චි නාහං ජානන්ති විඤ්ඤාං මංගයොඤ්ඤාපලිතං
කිම්ඤ්ඤාලායං සඤ්ඤාහතං කලෙඛරං කිසස දිය්‍යනීති.

නිබ්බුක්ඛාසී සුසානං අවුරං කාමො අපෙතවිඤ්ඤාසො
ජ්ඣෙධා කලිඞ්ගාරං විස ජිගුච්ඡමානොති ඤජනීති.

ජුඤ්ඤා² නං සුසානො පරහතං නාසාසනානි ජිගුච්ඡන්තා
නියකා මානාපිතරෙ කිං පන සාධාරණා ජනතා.

අඤ්ඤාසීතා අසාරෙ කලෙචරෙ අසීනහාරාසඤ්ඤානො
ඛෙද්‍රාසුචිවාරසසච පරිපුණ්ණං පුඤ්ඤාසමිති.

යො නං විනිබ්බුජ්ජිතා අබ්භන්තාරාමසස බාහිරං කඛිරා
ගකිසස අසහමානා සකාපි මානා ජිගුච්ඡන්තා.

බ්‍රහ්මාභිඤ්ඤාසනං සඤ්ඤානං ජානිමුලකං දුක්ඛං
ගොනිසො අනුචිඤ්ඤානා වාරෙය්‍යං කිසස ඉමෙඡ්ඤ්ඤා.

දිවසෙ දිවසෙ නිසසනි සතානි නචනවා පනෙය්‍යං කාසමිති
චසසගතං පිච ඤ්ඤානො සෙය්‍යො දුක්ඛිසස වෙච බසො.

අජිඤ්ඤාපගමෙඡ්ඤ්ඤා සානං යො විඤ්ඤාසෙචං සඤ්ඤානො චචනං
දිසො තෙසං³ සංසාරෙ පුනපුනං ගඤ්ඤාමානානං.

දෙවෙසු මනුසෙසු ච නිරව්ඡානසොනියා අසුරකාසෙ
පෙනෙසු ච නිරසෙසු ච අපරිමිතා දිසසනො සාතා.

සාතා නිරසෙසු බහු විනිපාතගතසස පිළිය⁴ මානසස
දෙවෙසුපි අත්තාණං නිබ්බානසුඛා පරං නඤ්ඤා.

පතනා හො නිබ්බානං යෙ සුත්තා දසබලසස පාවචනො
අපොසසුකකා සවෙනති ජානිවරණපපහාණාය.

අරෙච තාත 'හිනිකබ්බිසං ගොගෙහි කිං අසාරෙහි
නිබ්බන්තා මෙ කාමා චන්තසමා තාලාච්ඤ්ඤා.

1. මු. සී. III පග්ගරණං.

3. සී. I & II. බාලානං.

2. මු. ජඤ්ඤා.

4. මු. කිලිසස.

සා වෙවං භණ්ණි පිනරං අණ්ණිකදන්තො' ච යස්ස සා දින්නා
උපයාසි වාරණ්ණවතො වාරෙය්‍යං උපභිනො කාලො.

අථ අසින නිවිත මුදුකො කෙසෙ ඛග්ගෙන ඡිඤ්ඤ
සුමේධා පාසාදං පිබෙත්වා පඨමජ්ඣානං සමාපජ්ජ.

සා ච තභිං සමාපන්නා අණ්ණිකදන්තො ච ආගතො නගරං
පාසාදෙව සුමේධා අනිවච්ඡක්කුසු සුභාවෙති.

සා ච මනසි කරොති අණ්ණිකදන්තො ච ආරුහි භුරිතං
මණ්ණිකනකභුසිතසෙගා කතස්සුලි යාවති සුමේධං.

රජේජ ආණා ඛනමිස්සරියං භොගා සුඛා දහරිකාසි
භුස්සුභාති කාමභොගෙ කාමසුඛා සුදුලලභා ලොකො.

නිස්සඨං තෙ රජ්ජං භොගෙ භුස්සුභස්ස දෙති දුනානි
මා දුමමනා අහොසි මානාපිනරො තෙ දුක්ඛිතා.

තං තං භණ්ණි සුමේධා කාමෙහි අනඤ්ඤා විගතමොහා
මා කාමෙ අභිනඤ්ඤා කාමෙස්වාදීනවං පස්ස.

වාතුද්දිපො රුජා මඤ්ඤා ආසි කාමභොගිනං අග්ගො
අතිතො කාලං කතො න වස්ස පරිපුරිතා ඉච්ඡා.

සත්තරත්තනානි වස්සෙය්‍ය චුභිමා දසදිසා සමන්තොන
න චච්ඡි තිහති කාමානං අතිත්තාව මරනති නරා.

අසිසුඤ්ඤපමා කාමා කාමා සපපසිරුපමා
උක්කුපමා අනුදහනති අසිකඛ්ඛලසන්නිහා.

අනිව්වා අඤ්ඤා කාමා ඛහුදකඛා මහාවිසා
අයොගුලොව සන්නතො අඝමුලා දුබ්ඪපථලා.

රුක්ඛඵලපමා කාමා මංසපෙසුපමා දුඛා
සුපිනොපමා වක්ඛන්තියා කාමා යාවිතකුපමා.

සත්තිසුදුපමා කාමා රෙගො ගණ්ණො අඝං නිඝං
අඛිතාරකාසු සදිසා අඝමුලං භයං වධො.

ඵවං ඛහුදකා කාමා අක්ඛානා අනතරාසිකා
ගච්ඡථ න මෙ භවගතෙ විස්සායො අඤ්ඤා අනතො.

කිං මම පරො කරිස්සති අනතො සිසමහි ඛග්ගොනමහි
අනුබ්බෙ ජරාමරණෙ තස්ස ඝාතාය ඝට්ඨකං.

මාරං අවාපුරිත්වාහං' මානාපිනරො අණ්ණිකදන්තස්ස
දිස්සාන ඡමං නිසින්නො රොදන්තො ඉදමවොචං.

දීඝො බාලානං සංසාරො පුනපුනඤ්ච රොදනං
අනමනංගො පිතුමරණො භාතුච්ඡෙදො අත්තනො ච වතේ.

අසුච්ඡාදො රුධිරං සංසාරං අනමනංගො සරථ
සත්තානං සංසරණං සරාති අතීතං ච සත්තච්ඡයං.

සර චතුරොදධි උපභීතො අසුච්ඡාදො රුධිරමභි
සර ථකකප්පමභීතං සඤ්චයං ඵප්පලෙන සමං.

අනමනංගො සංසරණො මහී ජලේච්ඡප්පථනං
කොලච්ඡිමත්තානුලිකා මාතාමාතුසේච්ච නප්පභොනති.

සර නිණ්ණසංඝාතො රුධිරං අනමනංගො
චතුරභ්‍යුලිකා සපිකා පිතුපිතුසේච්ච නප්පභොනති.

සර කාණ්ඩාච්ඡපං පුබ්බසමුද්දො අපරණො ච සුමච්ඡද්දො
සර නසස ච පපිමුක්කං මහුසාලාගමභි ඔපමමං.

සර රුචං ථෙණපිණ්ණසමසස කාසකලිනො අසාරසස
බන්ධෙ පුසස අතීතේච්ච සරාති නිරසෙ බහුච්ඡිකානෙ.

සර කට්ඨිච්ඡිකානො පුනපුනං භාසු භාසු ජාතිසු
සර ඤාමනීලහසානි ච සරාති මත්තාරි සච්චානි.

අමතමභි විජ්ජමානො ඤාං නච පඤ්චකට්ඨකෙන පිනෙන
සබ්බාති කාමරතියො කට්ඨකතරං පඤ්චකට්ඨකෙන.

අමතමභි විජ්ජමානො ඤාං නච කාමෙහි යෙ පරිලාභා
සබ්බාති කාමරතියො ජලිනා භූමිනා කම්පිතා සන්තාපිතා.

අසප්පතමභි සමානො ඤාං නච කාමෙහි යෙ බහු සප්පතා
රාජකීචොරඋදකප්පියෙහි සාධාරණා කාමා බහු සප්පතා

මොක්ඛමභි විජ්ජමානො ඤාං නච කාමෙහි යෙසු හි වධබන්ධො
කාමෙසු හි අසකාමා වධබන්ධනදුක්ඛානි අනුභොනති.

ආදිපිතා නිණ්ණකා ගණ්ණනතං දගනති නොව මුඤ්චනතං
උපෙකාපමාති කාමා දගනති යෙ තෙ න මුඤ්ඤානති.

මා අප්පකසස හෙතු කාමසුඛසස ඵප්පලං ජගී සුබං
මා පුප්පලොමොච බලිසං ගිලිහිං පච්ඡා විහඤ්ඤාසී

කාමං කාමෙසු දමෙසු තාච්ඡ පුනබොච සඤ්චලාබධො
කාභිනාති ධු නං කාමා ජාතා පුනානංච මණ්ඩාලා.

අපරිමිතඤ්ච දුක්ඛං බහුනි ච මත්තදෙමනසානි
අනුභොගිසී කාමෙසු සුපෙතා පටිනිසස්ස අබ්බවෙ කාමෙ.

අජරමභි විජ්ජමානො ඤාං නච කාමෙහි යෙසු ජරා
මරණ ව්‍යාධිගතිතා සබ්බා සබ්බථ ජාතියො.

ඉදමජ්ජමමරං ඉදමජ්ජමරාමරපදමයොකං
 අසපතො අසමොධං අබලිතමහයං නිරුපනාපං.
 අධිගතමිදං බහුති අමහමජ්ජපි ච ලහනියමිදං
 යො යොනියොපසුඤ්ඤානි න ච සකකා අඝටමානෙන.
 එවං හණ්ඨි සුමේධා සඤ්ඤාරහතෙ රහිමලහමානා
 අනුනෙත්තාඤ්ඤිකදත්තං කෙසෙව ඡමං ඩිපි සුමේධා.
 උදාය අඤ්ඤිකදත්තා පඤ්ඤලිකො යාපි තස්සා පිතරං යො
 විස්සජ්ජෙථ සුමේධං පබ්බජ්තුං විමොක්ඛසම්චිදස්සං.
 විස්සජ්ජතා මානාපිතුති පබ්බජ් සොකහසභිතා
 ඡඅභිඤ්ඤා සචජ්ඣතා අග්ගඵලං සිකම්මානාය.
 අච්ඡර්යං අබ්බුතං නං නිබ්බාණං ආසි රාජකඤ්ඤාය
 පුබ්බෙතිවාසථිරතං යථා චතාකරි පච්ඡිමෙ කාලෙ.
 හගටති කොණාගමනෙ සඤ්ඤාරාමමි නවතිවේසමිති
 සබ්බෙයො නිස්සො ජනියො විහාරදුතං අදුසිමනාසෙ.
 දසකම්මත්තුං සහකම්මත්තුං දසකම්මත්තුං සනාති ච සහකම්මත්තුං
 දෙවෙසු උපපජ්ජිමි කොපන වාදෙ මනුසෙසසු.
 දෙවෙසු මතිඨිකා අනුමිත මානුසකමිති කො පන වාදෙ
 සත්තරතනස්ස මහෙසී ඉඤ්ඤිතනං අහං ආසිං.
 යො හෙතු යො පහවො නං මූලං යාච සාසනෙ ඛනති
 නං පඨමං සමොධානං නං ධම්මරතාය නිබ්බාණං.
 එවං කමරානති යෙ සද්දහනති චචනං අනොමපඤ්ඤාස්ස
 නිබ්බිඤ්ඤති හට්ඨනෙ නිබ්බිඤ්ඤිතො විරජ්ජනති”ති

ඉමා ගාථා අගාසි.

නාථ මනනාවතියා නගරෙහි: මනනාවතීහි එවං නාමකෙ නගරෙ.
රඤ්ඤා කොඤ්ඤාසාගි: කොඤ්ඤාසා නාම රඤ්ඤා, මහෙසියා ධුමුච්ඡිති
 ජාතා ධිතා ආසිං. **සුමේධාහි:** නාමෙන සුමේධා. **පාසාදිතා සාසන**
කරෙහිහි: සඤ්ඤාසාසනකරෙහි අරියෙහි ධම්මදෙසනාය සාසනෙ පාසාදිතා
 සඤ්ඤාතරතනත්තසප්පසාදු කතා.

බලවතීහි: ආචාරබලසම්පන්නා. **විත්තකථාහි:** විත්තධම්මකථා.¹
බහුසුතාහි: සිහසුනිතං සනතිකෙ පරියත්තිධම්මසුත්තිසුතා. **බ්‍රහ්මසාස**
නෙ විනිශාහි: එවං පටිකති එවං නිවතති ඉති සීලං ඉති සමාධි ඉති පඤ්ඤාති
 සුත්තානුගතෙන යොනියො මනසිකාමරන තදභූතො කිලෙසානං විනිස්ස
 ටතතා² බ්‍රාහ්මණං සාසනෙ විනිශා සංගතකායවාචිවතා. **උග්ගො නිසාමෙ**

1. සිහසුනිතනති; සිහසුනිතං සනතිකෙහි. පාසොයං කෙසුපි දිස්සතෙ.

2. සී. I & II. විනිවත්තතතා.

ධාති: කුමෙහ වෙයි මම වචනං නිසාමෙථ. “මාතෘපිතරෙ උපගතො හණ් නි”ති යොජනා. **සද්ධි දිබ්බනති:** දෙවලොකපරියාපනනමයි; හවග්ගං නාම සබ්බමිදි අසංසාදං අනිච්චං දුක්ඛං විපරිනාමධම්මං. **කිංඛනිසංඝාන කුච්ඡා නාමාති:** කිංඛන පන මානුසකා කාමා, තෙ සබ්බෙපි සාරනාහවතො කුච්ඡා රිත්තා සන්ධාරායං මධුනිඤ්ඤ විය අපසංසාද ඵතරති ආයතිඤ්ඤ විපුලදුක්ඛතාය බහුවිකානා.

කවුකාති: අනිසා; සප්පට්ඨයයෙහි අභිවිසුමො. **සෙසු කාමෙසු මුච්ඡිනාති:** අපේක්ෂාසිතා. **සමපට්ඨනාති:** සකමුඛනා සබ්බසො අපට්ඨනා භික්ෂා; උප්පත්තාති අභේදා. **හ සැඤ්ඤනාති:** බාධීයනති: **විනිපාගනාති:** අපායෙ.

අවේනනාති: අත්තාතිතවේනනාය අභාවේන අවේනනා. **දුක්ඛ සමුදයොරුධාති:** තණ්හානිමිත්තාසංසාරෙ අවරුධා. **දෙසෙන්නනති:** ඵකුසම්බධමෙම දෙසියමානො. **අජානග්ගනාති:** අජං අජානනනා. **න බුජ්ඣතෙර අපිසසම්මානිති:** දුක්ඛාදිති අරියසම්මානි නො පටි බුජ්ඣන්තා.

අමාති: මාතරං පමුඛං කතා ආලපති. **නෙ බහුනන් අජානග්ගනාති:** සෙ අභිනන්දනති හවග්ගං පිහෙන්නති දෙවෙසු උප්පත්ති. **බුබුච්ඡ දෙසිනාති සම්මානි අජනනනා** “නෙ යෙව ඵ ඉමසම්. ලොකෙ ඉහුතර”ති යොජනා. **හවග්ගෙන අනිච්චමිති:** සබ්බසම් හවෙ අනිච්චෙ දෙවෙසු උප්පත්ති න සංසාතා. එවං සන්නෙපි නම් සන්නසන්නති බාලා න උත්තසන්නති න සංවේගං ආපජ්ජනති **සුභසසුතං ජායිතබ්බසං** අපරං පරං උපපජ්ජමානසං.

මනනාගේ විනිපානාති: නිරයො තිරච්ඡානසොති පෙත්තිවිසයො අසුර යොනීති ඉමෙ මනනාගේ සුබසමුස්සයනො විනිපානගතියො. මනුස්ස දෙවුප්පත්තිසැද්දිනා පන වෙ ඵ ගතියො කාමඤ්ඤි කිවේජන කසිරෙන ලබනති, පුඤ්ඤකම්මසං දුක්ඛාරතා නිරසෙසුති: සුබරතීතෙස අපායෙසු.

අපොසස්සග්ගනාති: අඤ්ඤාභිවේච්ඡ නිරුසස්සග්ගනා. **සම්මසානති:** වාය මිසා; භාවනං අනුසුඤ්ඤාසාමි. “කායකලිනා අයාරෙන හවග්ගෙ කිං අති නාදිතෙතා”ති යොජනා. **හවග්ගණාස නිගේධාති:** හවග්ගාය තණ්හාය නිරොධනෙතු නිරොධන්. “බුඩ්ධානං උප්පාදෙ ලබ්බෙ, විචජ්ජිතො නිරසුප්පත්ති ආදිකො අභිවිඤ්ඤා අභ්වණො ඛණො, නවමො ඛණො ලබ්බො”ති යොජනා. **සිලානිති:** චතුපාරිසුඛිසිලාති. **බුහම්චජිසනති:** සාසනමුහම්චරියං; න දුසෙසානති: න කොපෙයසාමි.

න නාම ආහාරං ආහරිසාමි ගහඝාති: නොව තාව අහං ගහඝා හුතා ආහාරං ආහරිසාමි.¹ “යෙව පබ්බජ්ජං න ලභිසාමි මරණ්වසමෙව ගතා හවිසාමිති එවං සුමෙධා මාතෘපිතරො හණ්නි”ති යොජනා.

¹ ම. ආහරිසාමි.

අසානි: සුමෙධාය. **සබ්බසා සමග්ගතොති:** අසුග්ගි සබ්බසො අග්ගිභාවප්‍රාණි. **සමෙවනි සංඝද්‍යාපෙතානි:** පාසාදහලෙ ඡමාපතිතං සුමෙධං මාතා ච පිතා ච ගිහිභාවාය සංඝද්‍යාපෙතං සමෙවනි වායමනනි; 'සමෙවනි වායමනනි'ති පි පාසො. යො එව අපො.

කිං සොවිනොනාති: පබ්බරුං න ලග්ගිසාමිති කිං සොවනෙන. **දිනනාසි වාරණට්ඨමිති:** වාරණට්ඨනගරෙ දිනනා අසි; නිං දිනනාසිති චන්ද්‍රා පුනච දිනනාති චචනං දලිතා දිනනාභාවදස්සනන්දං. **රජජ ආණාති:** අභිකදහනස්ස රජජ නව ආණා පටිත්තාති. **බහුමස්ස ජිකනති:** ඉමස්මිං ධුලෙ පභිධුලෙ ච බනං ඉස්සරියඤ්ඤා; **හොගා සුඛා අභිවිස ඉයා හොගාති** සබ්බමිදං භුග්ගං උපගිනං හථිගහං. **දහජිකාසිති:** හරුණිවාසි. හත්ථා භුඤ්ජාති **කාමමොගො,** හෙන කාරණෙන "වායරය්‍යං හොතු තෙ පුත්තා"ති යොජනා. **හෙති:** මිත්තාපිතරො. **මා ජදිසිකාති:** එවරුපාති රජජ ආණාදිති මා හටිනතු. කත්තාති වෙ අහ - "හටිගතමසාර"නති ආදි.

කිමිවාති:¹ කිමි විය. **පුතිකාසනති:** ඉමං පුතිකලෙබරං; **සමණ ගඬිනති:** විස්සඨවිස්සගඬිං. **හසානකනති:** අවිත්තාගානං හසාට්ඨං; **කුණපමග්ගං විසෙසාං හසනනති:** කුණපහරිතං වමචපසිබ්බනං අසකිං පග්ගරණං² අසුමිපුණ්ණං. නානප්පකාරස්ස අසුමිනො පුණ්ණං හුන්දා අසකිං සබ්බකාලං අභිපග්ගරනං "මම ඉදං"නති අභිනිවෙසෙය්‍යං. **කිමිම නාහං ජනනති විකුලකනති:** අභිවිස පටිකකුලං "අසුමිති මංසපෙසිති යොණිතෙති ච උපලිභනං අනෙකෙයං කිමිචුලානං ආලයං සඤ්ඤානං හත්තභුතං "කිමිචුලානසඤ්ඤාහත්තා"නති පි පාසො. කිමිනං ඉව අවසිඨ සඤ්ඤානඤ්ඤා හත්තභුතනති අපො. **තං අහං කලෙවරං ජනනති** සිතා ඉදති වායරය්‍යවසෙන **කියස්ස කෙන නාම කාරණෙන දිය්‍යාදි**³ති දසෙය්‍යාති, හස්ස නඤ්ඤා දනං **කිමිම කිං විය හොති**⁴ති යොජනා. **නිබ්බුසනති සුසානං අවරං කාසො ආපගමිසංඝද්‍යාණා:** අයං කාසො අවිසරොනව අපගනමිසංඝද්‍යාණා සුසානං නිබ්බුසනති උපටියති. **පුමොති:** ජමිමිහො. **කලිබ්බරං විසාති:** තිරුත්තකකඨ බණ්ඩසදිසො. **ජිගුච්ඡමාගෙති ඤාතිති** ඤාතිජනෙති පි ජිගුච්ඡමාගෙති.

ජුඬුන තං⁵ **සුසාගෙති:** තං කලෙබරං සුසාගෙ ඡමෙතිවි. **පර හතනනති:** පරයං යොණිසාලාදිනං හත්තා⁶භුතා, **නිහාසනති ජිගුච්ඡනති:** ඉමස්ස පච්ඡනො අගනාති එත්තකෙනාපි ජිගුච්ඡමානා සසිං නිමුජ්ජනති නහායනති; පගෙව පුඨවනො. **නිසකා මානාපිග ජෙති:** අත්තනො මානාපිතරො පි. **කිං පන සාධාරණා ජනනාති:** ඉතරො පන සමුත්තො ජිගුච්ඡනති කිමෙව චත්තබ්බං.

අජෙකාසිතාති: නණ්ණාවසෙන අභිනිවිසා. **අසාරෙති:** නිවෙ යාරාදියාරරතිනො. **විනිබ්බුජ්ජාති:** විසංඝද්‍යාණ විනිබ්බනාගං කන්දා.

ආකුසලානායාති: ගතං අස්ස කායස්ස අසනනති. සනාපි මානායාති: අත්තනො මානායා; ජිගුචෙත්සා කොඨායානං චිතිබ්බුජනෙන පටිකතුලභාවාය සුසුතරං උපස්ථානනො, ¹ ඛිනිධාතු ආසනනනති: රූප කකිකාදස්සො ඉත්ථ පඤ්චකිකිකා මහබ්බාතුආදස්සො ඉමා අසාරංස ධාතුස්සො මහබ්බාසනනාදිති ඉමාති වාදසායනනානිති එවං ඛිනිධාතුස්සො ආසනනනති වාඨි සබ්බං ඉදං රූපාරූපධම්මජානං සමෙව්ච සමතුස්ස පච්චස්සෙති කතතතා සබ්බිකං තසිදං තස්මිං ගතං පටිත්තමානං දුක්ඛං ජාතිපච්චයතතා සුඤ්චි මුලකනති එවං සොභිතස්ස උපායෙන අනුචිචිතනති විත්තයනති වාගෙර ස්වං විවාහං ක්විස්ස කෙන කාරණෙන ඉච්ඡස්සාමි. “ඛිලානි මුඛමච්ඡිං පබ්බජ්ජා දුක්ඛාන”ති යදෙතං මාතෘපිතුති වුත්තං තස්ස පටිච්චනං දතුං “දිවසෙ දිවසෙ”ති ආදි වුත්තං.

තස් දිවසෙ දිවසෙ නිසතතිසනාති නවගවා පනෙස්සං නාසමිහීති: දිනෙ දිනෙ තිස්සි සත්ථිසත්ථාති නාවදෙව පිතතිසිතභාවෙන අභිනාවාති කායස්මිං සමුපතෙස්සං. චස්සසනාමපි ච සාපතා සෙසස්සාති: නිරන්තරං වස්සසතමපි පතමානො යථාචුත්තො සත්ථිසානො සෙසස්සො. දුක්ඛස්ස චෙවං ඛිජස්සාති: එවං චෙව වට්ටදුක්ඛස්ස පරික්ඛස්සො ගවෙස්ස; එවං මහනහමපි පටිත්තදුක්ඛං අධිවාසෙත්වා නිබ්බානාසිගමාය උස්සාගො කරණිස්සෙති අධිපජාස්සො. අජ්ඣුපගචෙත්ති: සමපටිචෙත්ස්ස. එවනති: වුත්තනස්සෙන; ඉදං වුත්තං හොති: යො පුග්ගලො අනමතස්සං සංසාරං අපරිමාණං ච වට්ටදුක්ඛං දීපෙනතං සජ්ජනො වචනං විඤ්ඤාය සිත්තො යථාචුත්තං සත්ථිසානදුක්ඛං සමපටිචෙත්ස්ස හෙන චෙව වට්ටදුක්ඛස්ස පරික්ඛස්සො සියාති. හෙනාහ: “දීපසා පනං සංසාගේ පුනපුනං ගඤ්ඤමානාහ”නති. තස් පුනපුනං ගඤ්ඤමානාහනති. අපරිපරං ජාතිජරාවතාධිමරණාදිති බාධිසමානාහනති අපො.

අසුරකාසෙති: කාලකඤ්ඤාදිපෙනාසුරනිකායෙ. සානාති: කාය විත්තානං උපසානා වධා. බහුති: පඤ්චවිධබ්බානාදිකමමකරණං. න පටිත්තියමානා බහු අනෙකසානා. විනිපාගනගස්සාති: සෙසාපාය සබ්බාහං විනිපාහං උපගතස්සාපි. පිලිසමානස්සාති: නිරවජානාදි අත්තභාවෙ අභිසානාදිති ආබාධිසමානස්ස.

දෙවමසුපි අග්ගාණනති: දෙවත්තභාවෙසුපි තාණං තස් රුගපරි ලාභාදිනා සදුක්ඛසම්ප්පාතභාවෙනා. නිබ්බානසුඛා පරං නස්මිති: නිබ්බාන සුඛෙන පරං අඤ්ඤං උත්තමං සුඛං නාම නත්ති. ලොකීයසුඛස්ස විපරිණාමසංඛාරදුක්ඛසභාවත්තා. හෙනාහ ගතවා: “නිබ්බානං පරමං සුඛං”නති.

පතනා ගත නිබ්බාහනති: හෙ නිබ්බානං පත්තා යෙව නාම, අථ වා හෙ යෙව නිබ්බානං පත්තා; සෙ යුත්තා දසබලස්ස පාචමනෙහි: සමමා සමුඛධස්ස සායනෙ සෙ යුත්තා පසුත්තා.

1. සි. I. ගෙණා.

නිබ්බන්ධනාති: ඵරතා; මෙහි: මයා. වන්තසමාති: සුවානවමථු
සදියා. තාලාවස්සනනාති: තාලසා සිතසානසදියා කතා. අථාති:
පටිඡා; මානාවිතුනං අත්තනනා අත්තායං පටිච්ඡෙදනා අනිකදත්තසා ව
අගනතාවං සුත්වා. අසිගතිවිත මුද්‍රසනාති: ඉද්දතිලහමරසමානවණ්ණ
තාය අසිතෙ සතනාවෙන නිවිතෙ සිම්බලිතුලසමසමරසාතාය මුද්‍රසන.
කෙසෙ වසගනන ජිඤ්ඤාති: අත්තනනා කෙසෙ සුතිසිතෙන අසිතා
ජිඤ්ඤා. පාසාදං ව පිඤ්ඤාති: අත්තනනා වසතපාසාදෙ සිරිගහිතං
පිඨාය; තසා වාරං ඵකෙතාති අත්තා. පඨමපඤ්ඤානා සමාපෙජ්ඣති:
බසෙතන ජිතෙන අත්තනනා කෙසෙ පුරතො ධරෙතො තස්ස පටිකකුල
මනසිකාරං පටිභොතනති සථා උපසිතෙ නිමිතො උප්පන්නං පඨමපඤ්ඤාන
වසිතාවං ආපාදෙතො යමාපජ්ජි. “යා ව සුමේධා තතිං පාසාදෙ යමා
පන්නා ඤාන”නති අධිප්පායො. අතිවිවසඤ්ඤා සුභාවෙතිති:
ඤානනො වුසතිත්වා ඤානං පාදනං යත්වා ඵපසානං පඨපෙත්වා “යං
කිඤ්ඤි රුප”නති ආදිනා අතිවිවාචුපසානං සුඤ්ඤි භාවෙති. අතිවිවසඤ්ඤා
ගහණෙනව වෙත් දුකසඤ්ඤාදිභවිති ගහණං කතනති වේදිතබ්බං.
මණ්ඤනසදුශිතමෙඤාති: මණ්ඤිවිවහනති ගතවමාලාලකාරෙති විහ
සිතගහනො.

“රජපජ ආණා”ති ආදි යාවිතායාරනිදසානං. තස්ස ආණාති:
ආධිප්පවං. ඉසාසිසනති යොසාවිහවංචපතී. මොගා සුභාති: ඉදා
මනාපියා කාමුපමොනා. දහපිකාසිති: නිං ඉද්දති දාග් රුඤ්ඤි අසි.
නිසසසනෙත රජපතති: මයාං සබ්බමිති නිසොජ්ජිකං රජපං තුඤ්ඤං
ආරිච්චනනං; තං පටිපජ්ජත්වා ගොභං ව භුඤ්ඤස්ස “අයං මං කාමෙති ආසව
නිමනෙතති”ති මා දුමමනා අගොසි. දෙග්ගි දුතානිති: සථාරුචියා මහනතාති
දුතාති සමණ්ණාගමණෙස්ස පටිභොතනි; “මානාපිනමෙ ගෙග්ගි දුතානි
දෙග්ගසාප්පනනා නව පබ්බජ්ජාඅස්සපායං සුත්වා තතමා කාමෙ පරි
භුඤ්ඤනති ගෙග්ගි උපසගනති තෙසං විතො දුකතා මොචෙති”ති ඵවමෙත්ථ
පදත්ථොපජනා වේදිතබ්බං. මා කාමෙ අතිනදේති: කිලෙසකාමෙ
මා අතිනදේ. අථ ඛො නෙසු කාමෙසු ආදීනවං දෙසං මයාං වචනාචු
යාමරන සසා ඤ්ඤාවකුචනා මලොකෙති. මාතුදදිපොති: ජලේද්දිපාදිනං
වතුනනා මතාදිපානං ඉසාමෙ. මඤ්ඤානාති: ඵං නාමො ග්ගා. කාම
ගොගිනං අගොගා අගහොනො ආසි. නෙතාග හාවා “ගගගගං අත්තහා
විනං මඤ්ඤානා කාමගොගින”නති. අතිතො කාලං කතොති: වතුර
සිති වසාගහසානති යුමාරකිලාවසෙන වතුරාසිතිවිසාගහසානති මපරජ්ජ
පමෙහා වතුරාසිති වසාගහසානති වකකප්පනිරාජා සුත්වා දෙවමොග
සදියො ගොගෙ භුඤ්ඤත්වා ජිතතියං සකසානං ආසුප්පමාණකාලං නාවනිංස
ගපෙන සග්ගසමපතනං අනුගමිත්වාපි කාමෙති අතිතොත්ථ කාලං කතො;
කාමෙසු ආ වසා පටිපුටිතා ඉට්ඨා අසා මඤ්ඤාතුරඤ්ඤා කාමෙසු ආසා
න ව පරිපුණ්ණා ආසි.

සතරතනාති වසෙසසානාති: යතනපි රතනාති මුඛිමා දෙවො
දසදියා වසාමෙත්වා සමනෙතන සමනතනො පුරිසසා රුචිවමෙන යදිපි

වසෙසයා යථා තං මනුකුමාරාජස්ස ඵලං සනෙහපි තවෙති හිතති කාමානං, කාමානා අභික්ඛාං මරනති නරා. තෙනාහ භගවා: “න කතා භණ්ඩසෙහ නිතතිකාමෙසු චිරජනි”ති.

අසිසුනුපමා කාමා අභිකුට්ටනථො. සප්පසිරුපමා කාමා සප්පසිරුපසෙන. උකකුපමාති. නිශ්ශුභකුපමා අනුදනනසේනා තෙනාහ:— “අනුදගනති”ති. අසිකබ්බලසනතිහා අප්පසසාදසේනා. මහාවිභාති: හලාහලාදිමහාවිසසදිසා; අසසස දුකකියස මුලාකාරණභුතා; තෙනාහ. “දුකපාල”ති. රුකප්පලපමා අභිතප්පමානානං ඵලිහසදනසෙනා: “සපෙසුපමා බසුසාධාරණසෙන. සුසිනුපම: ඉභාගරප්පමානසෙන. මායා විස පලොභනනා තෙනාහ “වසෙවනිසා”ති. වසෙවකාති අපො. සාවිගකුපමාති: සාවිකකණ්ඩබද්ධා නාවකාලිකසෙන. සතති සුදුසෙවි මිනිවිඤ්ඤනසෙන. රුජනසෙන භෙගො දුකබ්බාසුලහතො. ගණේවා කිලෙසාසුපිපසාරණතො. දුකබ්බාසුදනථෙත අසං. මරණ සප්පසිරුපෙන නිස? අසාගාරකාසු සද්ධිසා මහාතිතාපසෙන. භසසෙකු නාස භෙව වධකපත්තභාස ව හසං වසො නාම. “කාමා”ති යොජනා. අනාතා අනාගරසිකාති: සහගමනාසිතසෙස නිබ්බානාමෙභ්ගසස ව අනතරාසකරුති. වහබ්බුදුනති බුඩ්ධිති වුභතා.

ගවජථාති: අභිකුට්ටනාං සප්පසිරුපසෙන: අසිං මම පඤ්ඤාපිසසතිති: පඤ්ඤා අපෙසසු මම සිං නාම හිතං කරිසසති අනනනො සිසමිති උත්තවසෙත ඵකාදසති අගතිති සියගමනො. තෙනාහ “අනු බසෙව ජරාමරණො”ති. ගාසස ජරාමරණසස සියබාහසස සාතාස සමුත්තාස සපිට්ඨං වාසමිතබ්බං.

ජමනති: ජමාසං. ඉදමමොවාති ඉදං “දිසො බාලානං සංඛාතො”ති අදිකං සංවෙගසංවසිසනකං වචනං අවොචං. දිසො බාලානං සංඛාතොති: කිලෙසකමමවිපාකවිභවභුතානං බික්ඛාසනනාදිනං පටිපාටි පට්ඨනසංඛාතො සංඛාතො අපරිඤ්ඤභවත්ථුකානං අභිබාලානං දිසො බුඩ්ධි සද්දණෙනපි අපරිච්ඡිදනිසො. යථාති අනුපච්ඡිදනාහතා අභිජනනාහතා අපරිච්ඡිදනාහතා සෙව හච්චපබ්බාසස පුබ්බා යොජි න පසෙසසෙති ඵලං පරාපි යොජි”ති. සුතපසුනච භෙදගනති: අපරාපරං යොකවසෙන රුදනනානං; ඉමෙනාපි අපිජනනාහතා අනුපච්ඡිදනානං යෙව තෙසං විහාවෙති.

අසුප්පසසදං රුධිරනති: සං සද්ධිව්ගසනාදිනා පුඨානං භෙදනනානං අසුසෙව දුරකකාලෙ මාතූථනනො විනං ඵසසදං ව යසෙව පට්ඨප්පිකෙති සාතිනානං රුධිරං, සංඝාරං අනමගාගතො සංඝාරසස අනුඅමගගනනා සද්දණෙන අනුනතොපි අමනඅගගනනා අභිදිනගගනනා ඉමිනා දිසෙන අමුතා සත්තානං සංසරගං. අපරාපරං සංසරනනානං සංසරිතං සර තං කිවබ්බුකනති අනුසගති, අතිනං සනතිවසං සගති අනුසාර උපධාරෙ හිති අපො.

ඉදහි ආදිනවය්‍ය බහුභාවං උපමාය දසෙය්‍යභං “සර මතුරෙද්ධි”ති
 ගාථමාග. තත් සර මතුරෙද්ධි උපනිනෙ අසුථසුඤ්ඤ රුඛි
 රමිහිති: ඉමෙසං සත්තානං අනමනෙය්‍ය සංසාරෙ සංසරනතානං
 එකෙනස්සපි අපිමහි අයුථමහි එසෙඤ්ඤ රුඛිරමහි ච පමාණතො උපමෙ
 තෙබ්බ මතුරෙද්ධි වත්තාරො මහාසමුදෙද උපමාවසෙන බුමෙහි
 උපනිනෙ සර සරාහි. එකකපමසීතං සසුමසං විපුලෙන සමන්ති:
 එකස්ස පුග්ගලස්ස එකස්මිං කපෙප අහිනං සඤ්ඤං වෙපුලපබ්බතෙන
 සමං උපනිතං සර. වුත්තං හි වෙනං:-

“එකස්සකෙන කපෙපන පුග්ගලස්සසිසඤ්ඤො
 සිසා පබ්බතසමො රාසි ඉති වුත්තං මහෙසිනා.

සො ඛො පනායං අනබ්බතො වෙපුලො පබ්බතො මහා
 උග්ගරො ගිජ්ඣකුටස්ස මගධානං නිරිබ්බජ්”ති.

මහිං පමුදිපමුපනිතං කොලභිමත්තා ගුලිකා මාගාමාතුරෙද්ධි
නපසගොනති: පමුදිපොති සංඛාතං මහාපඨවිං කොලභිමත්තා බදරසි
 මත්තා ගුලිකා නත්තා තපෝකෙකා අයං මෙ මාතු අයං මෙ මාතුමාතුති එවං
 විගාජ්ඣමානෙ නා ගුලිකා මාගා මාතුරෙද්ධි නපසගොනති මාතා
 මාතුපු අකභිණාසෙව පරිසරාතිකා නා ගුලිකා පරිකඩයං පරියාදනං
 ගවේජ්ඣයං නතෙව අනමනෙය්‍ය සංසාරෙ සංසරතො සත්තස්ස මාතු
 මාතරෙති. එවං පමුදිපමිං සංසාරස්ස දීඝභාවෙන ආපමාභාවෙන
 උපනිතං මනසි කරොහිති.

තිණ්ඤාසාධාපලාසනති: තිණ්ඤා කඨඤ්ඤා සාධාපලාසඤ්ඤා.
උපනිනනති: උපමාභාවෙන උපනිතං. **අනමනගතනාති:** සංසාරස්ස
 අනමනගතභාවතො. **මතුරඛුලිකා සමිකාති:** මතුරඛුලපමාණානි
 බණ්ඩාති. **පිතුපිතුරෙද්ධි නපසගොනති:** පිතුපිතාමගෙසෙව නා
 සපිකා නපසගොනති. ඉදං වුත්තං භොති:-ඉමස්මිං ලොකෙ සබ්බං
 තිණ්ඤා කඨඤ්ඤා සාධාපලාසඤ්ඤා මතුරඛුලිකා නත්තා තපෝකෙකා අයං
 මෙ පිතු අයං මෙ පිතාමගස්සාති ගාජ්ඣමානෙ නා සපිකාව පරිකඩයං පරියා
 දනං ගවේජ්ඣයං නතෙව අනමනෙය්‍ය සංසාරෙ සංසරතො සත්තස්ස
 පිතුපිතාමගාති. එවං තිණ්ඤා කඨඤ්ඤා සාධාපලාසඤ්ඤා සංසාරස්ස දීඝ
 භාවෙන උපනිතං සරාහිති. ඉමස්මිං පන ධාතෙ “අනමනෙය්‍යායං
 සීතකපෙව සංසාරො පුබ්බා කොපි න පඤ්ඤාදාති අවිජ්ජාතිවරණානං
 සත්තානං නණ්ණාසංයොජනානං සංඛාටනං සංසරනං, නං කිං මඤ්ඤථ
 සීතකපෙව කතමං නුබො බහුතරං සං වා වො ඉමිනා දීඝෙන අසුනා
 සංඛාටනං සංසරනං අමනාපසම්පයොගා මනාපසිප්පයොගා කඤ්ඤානානං
 රොදනානං අයුපු පස්සනානං පග්ගරිතං සඤ්ඤා මතුපු මහාසමුදෙදපු
 උදක”නති ආදිකා අනමනෙය්‍යාලි ආගරිතබ්බං. සර නාණකච්ඡ
 පනති: උභයකභිකාණං කච්ඡපං අනුස්සර. පුබ්බසමුදෙද අපරතො ම
 සුගමිජ්දානති: පුරුෂිමසමුදෙද අපරතො ච පට්ඨිමුත්තරදකභිණසමුදෙද

වාතවෙගෙන පරිබ්බතනායං යුගයං එකව්දදං. සර නායං ච පටි
මුක්ඛනනි: කාණ්කව්ජපයං සීයං නායං ච වයංසනායං වයංසනායං
අවටයෙන ගිවං උක්ඛිපනනායං සීයං යුගව්ජදෙද පවෙසනඤ්ච සර.

මනුසංලාභමි ඔපමමනනි: තයිදං සබ්බමි බුදුපපාදධම්මදෙසනාසු
විස මනුසංහතලාභෙ ඔපමමං කන්වා පඤ්ඤාය සර නායං අනිවදලලහසභා
වතනං.¹ චුතං හෙතං:—“සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ පුරිසො මහාසමුදෙද
එකව්ජදදං යුගං බිපෙය්‍යා”ති ආදි. **සර රූපං ථෙණ්‍යපිණ්ඩාපමසානි:**
ඵමනනායකනනො ථෙණ්‍යපිණ්ඩසද්ධියං අනෙකානන්තනන්තපානතො කාය
සංඛාතයං **කලිතො** නිවටසාරදිවිරහෙන අසාරයං රූපං අසුඵ දුග්ගතිං
ජෙගුව්ජපටිකුලසභාවං සර. **වණ්ඩ පයං අනිවෙචනි:** පඤ්ඤපි උපා
දනකඛකෙ හුන්වා අභාවජේන අනිවෙච පයං ඤ්ඤවකුන්තා ඔලොකෙති.
සරති නිරසෙ බහුවිසානෙන: අභමහානිරසෙ සොලසඋය්‍යදනිරසෙ ච
බහුවිසානෙ බහුදුකෙබ මහාදුකෙබ ච අනුය්‍යර. **සර කට්ඨවඩ්ඪිනෙනනි:**
පුනපුනං නාසු නාසු රානිසු අපරපරං උපපත්තිං පුනපුනං
කට්ඨං සුසානං ආලාහණමෙව වඩ්ඪිනෙන සතෙන අනුය්‍යර. “වඩ්ඪිනෙන”ති වා පාලි. නිං වඩ්ඪිනෙනාති යොජනා. **කුම්භිල
හසානිති:** උදරපොසණ්ඨං අභිවචකාරිතාවයෙන ඔදරිකත්තහසානි.
චුතං හි: “කුම්භිලහසනති බො භික්ඛවෙ ඔදරිකත්තසෙය්‍යනං අභි
වචන”නති. **සරති වතනාපි සචචානිති:** “ඉදං දුක්ඛං අරියසච්චං=පෙ=
අයං දුක්ඛනිරේධනාමිතිපටිපදාඅරියසච්ච”නති වතනාරි අරියසච්චානි
යථාවතො අනුය්‍යර උපධාරෙති. එවං රාජපුතරි අනෙකාකාරවොකාරං
අනුය්‍යරණ්‍යවසෙන² කාමෙසු සංසාරෙ ච ආදිනවං පකාසෙත්වා ඉදුරි
ව්‍යතිරේකෙනපි නං පකාසෙත්වා “අමනමි විජ්ජමානෙ”ති ආදිමහ.
තථ **අමනමි විජ්ජමානෙ:** සම්මාසමුද්ධෙන මහාකරුණාය උපනිතෙ
සම්මාමතෙ උපලබ්භමානෙ. **කිං තච පඤ්චකප්‍රසංග පිනෙනානි:**
පරියෙසනා. පරිග්ගහො ආරක්ඛා පරිහොගො විපාකො වානි පඤ්චසුපි
ථානෙසු තිබ්බන්තරදුක්ඛානුබන්ධිතාය සවිසානත්තා සඋපායාසත්තා නිං
තුය්‍යා පඤ්චකප්‍රසංගෙ පඤ්චකාමගුණරසෙන පිනෙන. ඉදුරි චුත
මෙවන් පාකට්තරං කරොනති ආහ “සබ්බාපි කාමරතියො කප්‍රක
තග් පඤ්චකප්‍රසංගා”ති. අනිවිස අනිසංකරානි අජේවා.

සෙ සප්පිලාහානි: සෙ කාමා සමපති කිලෙසපරිලාහෙන ආයති
විපාකපරිලාහෙන ච සපරිලාහා; මහාවිසානා. **ජලිතා කුටිනා කම්පිනා
සහනාපිනානි:** එකාදසති අග්ගිති පථජලිතා පහඤ්චිතා ච හුන්වා නං
සමඛිනිතං කමපනකා සන්තාපනකා ච.

අසපතනමිති: සපතනරතීතෙ නෙකබ්බම. **සමානෙති:** සතෙන
විජ්ජමානෙ. “බහුසපතනා”ති වන්වා සෙ හි තෙ බහුසපතනා තෙ දසෙය්‍යතුං.

අනන්ත ජරාභාවතො අධිගතස්ස ච ජරාභාවගෙනුතො අජරමිදං.
 අමුරන්ති එත්ථාපි එසෙවනස්සො. ඉදමජ්ඣමරාති තද්වත්තං එකජ්ඣං
 කත්වා මොචනාවසෙහා වදති. පදනාති චට්ඨද්වකානිතො මුච්චිතුකාමෙති
 පබ්බජිතබ්බතො පටිපජ්ජිතබ්බතො පදං. සොකහෙනුතං අභාවතො
 සොකාභාවතො ච අසොකං. යපත්තකරධම්මාභාවතො අසපත්තං
 කිලොසමාධානාවතො අසමාධං. බලිතසංඛාතානං දුට්ඨිතානං අභා
 වෙන අකබලිතං. අභාතානුචාදිභිකානං චට්ඨත්තස්ස ච සබ්බස්සො අභාවා
 අගසං දුකඛුපනාපස්ස කිලොසස්සාපි අභාවෙන නිරුපනාපං සබ්බමෙතං
 අමනමනාතිබ්බානමෙව සංඛාසං වදති. නං ති යා අනුස්සවාදිසිසෙත
 ආකාමරත අතතතො උපඨගෙනති හෙයං පට්ඨකානිතො දසස්සන්ති චිස
 “ඉද”න්ති අවොච. අධිගතමිදං බහුති අමනන්ති: ඉදං අමනං නිබ්බානං
 බහුති අනන්ත අජරමාණොති බ්‍රිඛාදිති අරියොති අත්තං සද්දං, අනන්තො
 පට්ඨකං කතං; න සොචලං හෙති අධිගතමෙව සංඛාසං වදති, අථ ඛො
 අජ්ජාපි ච ලහනිසං. ඉදන්ති අධිගතමිදං අධිගතනුං සකකා. සොත
 ලහනිසන්ති ආහං “සොනිසො පසුඤ්ඤති”ති. සො පුග්ගලො සොනිසො
 උපාසෙත සත්ථාරා දිනාමථාදෙ ධත්වා සුඤ්ඤති, සම්මාපසොගඤ්ඤ
 කරොති, හෙන “ලහනිසං”න්ති යොජනා. න ච සකකා අසම්මානෙ
 නාති: සො පන සොනිසො න පසුඤ්ඤති හෙන අසම්මානෙන න ච සකකා;
 කදුපිටි ලමුං න සකකා සෙවාති අසත්ථා.

එවං හන්ති සුමංගලා: එවං චුත්තප්පකාරෙන සුමංගලා රාජකඤ්ඤ
 සංඛාරං අනන්තො සංවගදිපතිං කාමෙසු නිබ්බන්ධිතාගිතිං ධම්මකථං
 කෙර්ථං. සංඛාරගෙන රතිමලහමානාති: අක්ඛමහෙනපි සංඛාරප්ප
 වනො අගිරගිං අපිඤ්ඤති. අනුසොනනි අභිකාදන්ත”න්ති. අභිකාදන්තං
 රාජානං සංඤ්ඤපෙනති. කොසෙ ච ජමං බිපිති: අනන්තො බග්ගෙන
 ජෙනෙත කෙසෙ ච භූමියං බිපි ජබ්බසි.

සාමනසා පිනරං සොන: සො අභිකාදනො අස්සා සුමංගලා
 පිනරං කොඤ්ඤරාජානං සාවති. කින්ති සාවතිති ආහං “පිසුසප්පථ
 සුමංගලං පබ්බජිතුං විමොක්ඛසම්මදස්සාති: සුමංගලා රාජපුත්‍රානං පබ්බ
 ජිතුං පිසුසප්පථ යා ච පබ්බජිතා විමොක්ඛසම්මදස්සා අපිපජිත
 නිබ්බානදස්සාපිති ගොතුති අසත්ථා.

සොකගගගිතාති: සුඛපිසොනාදිගෙනුතො සබ්බසම්මාපි සංසාර
 ගංගො ගිතා සද්දුක්ඛාරවසෙහා උප්පාදිතා සික්ඛමානාසාති: සික්ඛ
 මානාස සමානාසං. ජිද්ධිකඤ්ඤ සමජ්ඣනා තතො එව අග්ගජලං අරත්තතං
 සමජ්ඣතං, අවජ්ජිසං අබ්බුතං. හං නිබ්බානං අසි ධර්මකඤ්ඤාසාති: රාජ
 පුත්‍රානා සුමංගලා කිලොසෙති පරිනිබ්බානං අවජ්ජිසං අබ්බුතාඤ්ඤ ආසි.
 ජලිඤ්ඤාභාවසිඤ්ඤා සථන්ති මෙ. පුංඤ්ඤිවාසවජිතං සථා මානසි
 පවජ්ජමෙ කාලෙති: පවජ්ජමෙ බ්‍රහ්මපරිනිබ්බානාකාලෙ අනන්තො පුබ්බ
 නිවාසපරියාපනනවර්තං යථා මානාසි, නථා නං ජානිතබ්බතාති.

පුබ්බෙනිවාසං පන නාය යථා විරාකතං තං දසෙත්තුං “භගවති කොණාගමනෙ”ති ආදි වුත්තං. තත්ථ භගවති කොණාගමනෙති. කොණාගමනෙ යමමාසමුද්ධි ලොකෙ උප්පන්නො. සංඝායනමමි නවනිවෙසමනිති: සංඝං උද්දිස්සං අනිනවනිවෙසිනෙ ආරාමෙ. සබ්බෙසා නිස්සෙය් ජනිස්සෙ විහාරදානං අදම්මනාති: ධනස්සානි බෙමා අහං වාති මයං නිස්සෙය් සබ්බෙසා ආරාමං සංඝස්ස විහාරදානං අදම්මා. දසකාලතො. සකාලතොනති: නස්ස විහාරදානස්ස ආනුභාවෙන දසවාගේ දෙවෙසු උප්පජ්ජිමා. නත්තො මනුස්සෙසු උප්පජ්ජිමා පුන සත්තකාලතො දෙවෙසු උප්පජ්ජිමා නත්තොපි මනුස්සෙසු උප්පජ්ජිමා පුන දසකාලතො සත්තස්සවාරං ච දෙවෙසු උප්පජ්ජිමා. නත්තොපි මනුස්සෙසු උප්පජ්ජිමා පුන සකානි සකාලතො දසසත්තස්සවාගේ දෙවෙසු උප්පජ්ජිමා. කො පන ච දෙ මනුස්සෙසු. එවං මනුස්සෙසු උප්පන්නාවාගේසු කථාව නත්ති; අනෙකසත්තස්සවාරං උප්පජ්ජිමාති අත්ථො.

දෙවමසු මහිබ්බිකා අහුමනාති: දෙවෙසු උප්පන්නාකාලෙ තස්මිං තස්මිං දෙවතිකායෙ මහිබ්බිකා මහානුභාවා අහුමා. මානුස්සකමහි කොවාදෙති: මනුස්සත්තලාභෙ මහිබ්බිකායා කථාව නත්ති. ඉදං නමෙව මනුස්සත්ත භාවෙ උක්කංසනං මහිබ්බිකනං දසෙන්නති “සත්තරත්තස්ස මහෙසි ඉදං රහතං අහං ආසි”නති ආහං. තත්ථ මක්කරත්තාදිති සාත්තරත්තාති එ නස්ස සත්තීති=සත්තරත්තො; චක්කවහන්, තස්ස සත්තරත්තස්ස. ඡදෙස රත්තො පඤ්චකල්පණා අතික්කන්තො මානුස්සවණ්ණං අප්පන්නා දිබ්බං චණ්ණෙනති එවමාදිගුණසමන්තාගමෙන ඉදං රත්තභූතා අහං අහොසිං. කො හෙතුති: යං තං කොණාගමනස්ස භගවතො කාලෙ සංඝස්ස විහාරදානං කතං සො යථාවුත්තාය දිබ්බසම්පත්තියා ච හෙතු. කො පහවො නං මූලනති තස්සෙව පරියායවචනං. සාව සාසනෙ වනනිති: සා එව ඉධ සත්ථුසායනධම්මෙ නිජ්ඣානකකිනති. නං පඨමං සමොධානනති: තදෙව සත්ථුසායනධම්මෙන පඨමං සමොධානං පඨමො යමාගමො, තදෙව සත්ථුසායනධම්මෙ අතිරත්තාය පරියොයනෙ නිබ්බානනති එළුපමාගේන කාරණං වදති.

ඉමා පන චතස්සො ගාථා ථෙරියා අපදානස්ස විභාවනාවසෙන පවත්තිත්තත්තා අපදානපාලියමපි සංඝහං ආරොපිතා. ඔසානනාථාය එවං කණෙනති: යථා මයා පුරිමත්තභාවෙ එතරෙති ච කතං පටිපන්නං එවං අඤ්ඤාපි කිරොනති පටිපජ්ජනති තෙ “එවං කිරොනති”ති ආහං. කෙසෙදු හනති චචනං අනොමපඤ්ඤස්ස”ති. ඤෙසපරියනතිකඤ්ඤත්තාය පරිපුණ්ණපඤ්ඤස්ස යමමාසමුද්ධස්ස චචනං යෙ පුග්ගලා සද්දහනති එව මෙනනති ඩිකප්පනති හෙ එවං කිරොනති පටිපජ්ජනති. ඉදං නාය උක්කංස ගතාය පටිපත්තියා තං දසෙත්තුං “නිබ්බිදනති භවගෙන නිබ්බිද්ධා විරජනති”ති වුත්තං. තස්සත්ථො: යෙ භගවතො චචනං යථාවතො සද්දහනති තෙ විසුච්චිපටිදං පටිපජ්ජන්තා සබ්බස්මිං භවගෙන තෙහුමකෙ සංඝාගේ විපස්සනාපඤ්ඤාය නිබ්බිද්ධනති, නිබ්බිද්ධිති ච පන අරියමග්ගෙන සබ්බෙසො විරජනති, සබ්බසාමි භවගො විමුච්චනතිති අත්ථො. විරාගෙ අරියමග්ගෙ අධිගතෙ විමුත්තො යෙව ගොනතිති.

එවමොහා මේරිකාදයෝ සුමෙධාපර්යොධානා ගාථායනාගෙන ඉඬ
 එකක්කිං සමනාං ආරුලා නිසංනතිපරිමාණාති. හාණ්වාරතො
 පන වාසිකා, ඡ්‍යතමතනා මේරියො ගාථා ම. හා සබ්බාපි යථා සලුබ්බස්ස
 සාපිකාභාවෙන එකපිධා, හථා අසෙබ්බාචෙන උසස්නාපලිසනාය
 සසිකිණ්ණ පරිබ්බාය අබ්බුලෙහසිකනාය නිර්ගහලතාය පණ්ණසාරතාය
 විසඤ්ඤාත්තතාය දසසු අරියවාසෙසු වුත්ථවායතාය ම, තථා හි හා පඤ්චබහ
 විපජ්ජිනා ඡලෙඛසමන්තාගතා චතුරඛනවසෙන එකාරක්ඛා පනුනන
 පච්චෙකසම්චා සමවයසෙසනා පසසධකායසසිඛාර අනාවුලසඛකපා
 සුචිත්තතවිත්තා සුචිත්තපඤ්ඤ චාති එවමාදිනා නයෙන එකපිධා.සමමුඛා
 පරමමුඛා හෙදතො දුට්ඨා, යා හි සජ්ඣධර්මානකාලෙ අරියාය ජාතියා
 ජාතා මහාපජාපතීගොතම ආදයො හා සමමුඛා සාපිකා නාම; යා පන
 භගවතො බ්බුපරිතිබ්බානතො පච්ඡා අභිගතවිසෙසා නා සතීපි සජ්ඣ
 ධම්මසරීරස්ස පච්චක්ඛාභාවෙ සජ්ඣ ම පනෙනාසං අපච්චක්ඛාභාවතො
 පරමමුඛා සාපිකා නාම. හථා උභතොභාගචිත්තතිපඤ්ඤචිත්තතිතා
 වසෙන, ඉධි පාලියාගතා පන උභතොභාගචිත්තතා යෙව.

තථා සාපදනානපදනාහෙදතො, යාසං හි පුරිමෙසු සමමාසමුඛෙසු
 පච්චෙකමුඛෙසු සාවකමුඛෙසු ම පුඤ්ඤානිරියාවසෙන කතාතිකාරතායසිඛා
 නං අභි අපදනා, හා සාපදනා. යාසං හං නභි නා අනපදනා. තථා
 සජ්ඣලමුපගමපද සංඝතො ලසුපසමපදති දුට්ඨා, ගරුධම්මපටිගහගණමති
 ලසුපසමපද මහාපජාපතීගොතමි සජ්ඣසන්තිකාව ලසුපසමපදතතා සජ්ඣ
 ලසුපසමපද නාම; සෙසා සබ්බාපි සඤ්ඤා ලසුපසමපද. හාපි එකතො
 උපසමපනතා උභතො උපසමපනතාති දුට්ඨා, තථා යා හා මහාපජාපතී
 ගොතමියා සථිං නිකම්පනතා පඤ්ඤාපනා සානියානියො නා එකතො උප
 සමපනතා, භික්ඛුසඤ්ඤා එව ලසුපසමපදතතා මහාපජාපතීගොතමි
 යපෙතියා. ඉතරා උභතො උපසමපනතා, උභතො සඤ්ඤා උපසමපනතතතා.
 එතිභික්ඛුදුකො විය එතිභික්ඛුනීදුකො ඉධි න ලබ්භති. කසමා? භික්ඛු
 නිනං තථා උපසමපදය අභාවතො. යදි එවං යනතං මේරිගාථියා සුභද්දය
 කුණ්ඩලකෙසාය වුත්තං:-

“නිගමි ජාණ්ඨං වඤ්ඤා සමමුඛා පඤ්ඤාලං අකං
 එති භද්දෙති මං අවම යා මෙ ආසුපසමපද”ති.

තථා අපදනෙපි:-

“ආයාමිතො තද ආහ එති භද්දෙති නායකො
 තදහං උපසමපනතා පරිත්තං තොයමද්දය”ති.
 තං කථන්ති? නයිදං එති භික්ඛුනීභාවෙන උපසමපදං සන්ධාය වුත්තං.
 උපසමපදය පන හෙතුභාවතො යා සජ්ඣ ආණන්ති “යා මෙ ආසුප
 සමපද”ති වුත්තං.

නරා හි වුනාං අයකරායා:-“එහි ගදෙද හිකුනුපසයා ගනවා හිකුනුනිනං සනතිකෙ පබ්බජ උපසම්පදසුනි මං අවොව ආණ්ඩෙයි, යා සත්ථු ආණ්ඩෙයා උපසම්පදය කාරණතො උපසම්පද අහොසි”නි. එතෙතොව අපදනගාරායෙ අත්ථො සංවණ්ණිතොති දසබ්බො.

එවමයි හිකුනුනිවිහමෙන “එහි හිකුනුනිති හිකුනුනි”නි ඉදං කරනනි? එහි හිකුනුනිභාවෙන හිකුනුනිනං උපසම්පදය අසභාවජොතනවචනං, තරා උපසම්පදය හිකුනුනිනං අභාවතො. යදි එවං කරං “එහිහිකුනුනි”නි විහමෙන නිදෙදසො කතොති? දෙසනාය සොතපඨිතභාවෙන, අයං හි සොතපඨිතතා නාම කර්මි ලබ්බමානස්සාපි අනගණං හොති.

යරා අභිධමෙම මනොධාතුනිදෙදසෙ ලබ්බමානමයි කුසාභංගං පඤ්ච විඤ්ඤාණසොතපඨිතාය න උඛං කර්මි දෙසනාය අසභාවතො, යරා තත්ථෙව වත්ථුනිදෙදසෙ හදයවත්ථු කර්මි අලබ්බමානස්සාපි ගහණ වසෙන, තරා සිත්තපටි නිදෙදසෙ, යරාහ: “කතමො ව පුග්ගලො සිත්තපටි අයං ව පුග්ගලො සොතාපතතිඵලසමජ්ඣිකියං පටිපනොතො හොති කර්මස්ස ව උඛායනවෙලාය තස්ස න තාව කප්පො උඛායනා යවායං පුග්ගලො සොතාපතතිඵලං සමජ්ඣිකරයසා”නි එවමියාපි අලබ්බමානගහණ වසෙන වෙදිතබ්බං; පටිකප්පවචනං හෙතං. සචෙ හගවා හිකුනුනිභාව සොග්ගං කඤ්චි මාතුගාමං “එහි හිකුනුනි”නි වදෙය්න එවමයි හිකුනුනිභාවො සියාති, කසමා පන හගවා එවං න කප්පසිති? තරා කතාපිකාරනං අභාවතො. යෙ පන අනාසනාසනාතිත්තභාවතොති කාරණං වත්ථො හිකුනු එවමි සත්ථු අසනනාවාරි සද්ද සනතිහිතාව, තසමා තෙ එහි හිකුනු වොති වතතබ්බතං අරහන්ති න හිකුනුනියොති වදනාති. තං තෙසං මති මතතං. සත්ථු අසනනාදුර්ගාවස්ස හබ්බාහබ්බභාවාසිඨිතතා. වුත්තං හෙතං හගවතා:-“සබ්බසාපිකණ්ණකොට්ඨි මෙ හිකුනුවෙ හිකුනු ගහෙත්වා පිඨිතො පිඨිතො අනුබ්බො අස්ස පදෙ පදං නිකම්පනොතො සො ව හොති අභිජ්ඣාලු කාමෙසු තිබ්බසාරගො ව්‍යාපනනවිත්තො පද්ධමතසංකප්පො මුඨස්සති අසම්පජානො අසමාහිතො විබ්බතනවහොතො පාකතිඤ්ඤො, අර්ථ බො සො ආරකාව මග්ගං අහඤ්ච තස්ස, ආං කිස්සගෙතු? ධම්මං සො හිකුනුවෙ හිකුනු න පස්සති. යොජනසනෙන වෙපි හිකුනුවෙ හිකුනු විහරෙය්න සො ව හොති අනාභිජ්ඣාලු කාමෙසු න තිබ්බසාරගො අව්‍යාපනනවිත්තො අපද්ධමතසංකප්පො උපසිත්තති සම්පජානො සමාහිතො එකග්ගවහොතො සංවුතිඤ්ඤො, අර්ථ බො සො සනතිකෙව මග්ගං අභං ව තස්ස, තං කිස්ස ගෙතු? ධම්මං හි සො හිකුනුවෙ හිකුනු පස්සති ධම්මං පස්සනොතො මං පස්සති”නි.

තසමා අකාරණං දෙසනො සත්ථු අසනනානාසනනා, අකතාපි කාරණාය පන හිකුනුනිනං තත්ථ අයොග්ගතා. තෙන වුත්තං:-“එහි හිකුනුනි දුකො ඉධ න ලබ්බති”නි. එවං දුච්ඛා. අග්ගසාපිකා මහා යාපිකා පකාතිසාපිකාති තිච්ඛා. තත්ථ මෙමා උපසම්පදාණ්ණාති ඉමා වෙ ථෙරියො අග්ගසාපිකා නාම. කාමං සබ්බාපි භිණ්ණසමථෙරියො

සිලවිසුඬ්ඤානෙ යමාදෙනායො වතුසු සතිපඨානෙසු සුපතිගිතවිතතා,
සහතබොධබ්බෙත යථාභූතං භාවෙත්වා මග්ගපටිපාටියා අනවසෙසතො
කිලෙසෙ බෙපෙත්වා අග්ගථලෙ පතිස්භනති. තථාපි යථා සමාවිමුක්ඛතො
දිසිපතතස්ස පඤ්ඤාවිමුක්ඛතො ච උභතො භාගවිමුක්ඛතස්ස පුබ්බභාග
භාවනාපිසෙසසිධො ඉට්ඨිතො විසෙසො, එවං අභිනිභාරමහනතතා
පුබ්බයොගමහනතතාහි. සසන්තානෙ සාතිසයගුණවිසෙසස්ස නිපථාදි
තතතා සිලාදිති ගුණෙහි මහනතා සාවිකාති මහාසාමිකා. තෙසු යෙව
පන බොධපක්ඛයධම්මෙසු පාමොක්ඛභාවෙන ධුරභූතානං සමාදිසි
සමාසමාධිනං සාතිසයකිව්වානුභාවනිබ්බතතියා කාරණභූතාය තත්තා
භිනිභාරතාය සක්කච්චං නිරන්තරං චරකාලං සමුත්තාය සමාපටි
පත්තියා යථාක්කමං පඤ්ඤය සමාධිමග්ගි ච උක්කංසපාරම්පත්තියා
සවිසෙසං සබ්බගුණෙහි අග්ගභාවෙ සිතතතා නා වෙපි අග්ගසාමිකා
නාම. මහාපජාපනිගොතමි ආදයො පන අභිනිභාරමහනතතාය පුබ්බ
යොගමහනතතාය ච පටිලඬගුණවිසෙසවසෙන මහනතියො සාවිකාති
මහාසාමිකා නාම. ඉතරු ථෙරියො තිස්සා චිත්තං ධිරාති එවමාදිසා අභිනිභාර
මහනතතාදිනං අභාවෙන පකානිසාමිකා නාම. නා පන අග්ගසාමිකා
විස ව මහාසාමිකා විස ව න පරිමිතා, අථ බො අනෙකසත්තාති අනෙක
යහස්සාති වෙදිතබ්බාති. එවං අග්ගසාමිකාදිහෙදතො නිවිධා. තථා
සුඤ්ඤානාපිමොක්ඛාදිහෙදතො නිවිධා. පටිපදාදිවිභාගෙන චතුබ්බිධා.
ඉඤ්ඤාසංකප්පිතාගෙන පඤ්ඤවිධා. තථා පටිපත්තියාදිවිභාගෙන පඤ්ඤවිධා.
අනිමිත්තවිමුක්ඛතාදිවසෙන ඡබ්බිධා. අධිමුත්තවිභාගෙන සත්තවිධා. ධුර
පටිපදාදිවිභාගෙන අසම්මා. විමුත්තවිභාගෙන නිව්විධා දසවිධා ව.
නා පනෙතා යථා වුත්තෙන ධුරහෙදෙන විහරුමානා විසති ගොනති.
පටිපදාදිවිභාගෙන විහරුමානා වත්තාලිය ගොනති. පුන පටිපදාදිහෙදෙන
ධුරහෙදෙන විහරුමානා අසිති ගොනති. අථවා සුඤ්ඤානවිමුක්ඛතාදි
විභාගෙන විහරුමානා වත්තාලියාසිතාති වෙසතාති ගොනති. පුන
ඉඤ්ඤාසංකප්පිතාගෙන විහරුමානා සත්තාගතරසහස්සං ගොනතීති. එවං
එතායං ථෙරීනං අත්තනො ගුණවසෙනෙව අනෙකහෙදභිතතතා වෙදි
තබ්බා. අසමෙත්ථ සමෙධපො. විජ්ජාගේ පන ගෙයා ථෙරගාථා සංවණ්ණ
තාය වුත්තනායනුසාරෙන ගහෙනබ්බාති.

සුමෙධාය ථෙරියා ගාථාවණ්ණනා

ස ම න්නා.

මහානිපාතවණ්ණනා නිවර්තනා.

(ථෙ-1. ගා-75.) (සබ්බා ථෙරී-73. ගාථා-527.)

එකතාවහා ව:-

“සෙ නෙ සමපනසබ්බමා බ්බමරජස්ස සන්තො
මරසා මුඛ්‍යා පුහතා දයාද බ්බමනිමිතා.

සීලාදිගුණසමපනතා කතකිච්චා අනායවා
සුභුතිආදයො ථෙරා ථෙරියො ථෙරිකාදයො.

තෙති ය භාසිතා ගාථා අඤ්ඤාප්භාකරණාදිතා
තා සබ්බො එකතො කතො ථෙරගාථාති සභිතො.

ආරෙපෙසුං මහාථෙරා ථෙරිගාථාති තාදිනො
තාසං අත්ථං පකාසෙත්තුං පොරණස්සථානං.

නිසාය යා සමාරවා අත්ථසංවණ්ණනා මයා
යා තත්ථ පරමන්දිපතං තත්ථ තත්ථ සථාරහං.

පකාසනා පරමන්දිපති නාම නාමතො
සමපනතා පරිනිදානං අනාඤ්ඤවිනිවිජයා.
වාතවුඨිපරිමාණාය පාලියා භාණ්ඩාරයො

ලුඬි තං සඤ්ඤාතොතනා යං තං අධිගතං මයා.
පුඤ්ඤං තස්සානුභාවෙන ලොකනාටස්ස සාසනං.

ඔභාසෙත්වා විසුධාය සීලාදිපටිපතනියා.
සබ්බෙඨි දෙතිනො භොනතු විමුහුරිසභාගිනො

විරං තිස්සා ලොකසමිං සමමාසමුධිසාසනං.
තසමිං සගාරවා නිවමං භොනතු සබ්බෙඨි පාණිනො

සමමා වස්සතු කාලෙන දෙවොපි ජගතිපති.
සබ්බමනිරිනො ලොකං බ්බමෙනෙව පසාසතු”ති.

**බදරනිසාචිභාරවාසිනා ආවර්ගබ්බිපාලසෙරෙහ ආනා
ථෙරිගාථානං අත්ථසංවණ්ණනා
නිවසිතා.**

තස්සා අස්සථා එසා සකලායපි නිසිතා
විරහිතත්ථං බ්බමස්ස නිදාපෙනොතන තං මයා.

යං පහතං ඤායලං තස්ස ආනුභාවෙන පාණිනො
සබ්බෙ සබ්බමරාජස්ස ඤාතො බ්බමං සුඛාවහං.

පාසුණ්ණතු විසුධාය සුඛාය පටිපතනියා
අයොකං අනුපායාසං නිබ්බානසුඛමුත්තමං.

විරං තිස්සා සබ්බමො බ්බමෙ භොනතු සගාරවා
සබ්බෙඨි සත්තා කාලෙන සමමා දෙවො පවස්සතු.

නිබ්බානපච්චයො භොතු.

සංවිකල්පවලට අනුකූලව.

INDEX.

පිටුව.	පිටුව.
අකුරු	135
අකුරු	170
අකුරු	307
අකුරු	132
අකුරු	62
අකුරු	197
අකුරු	223
අකුරු	219
අකුරු	196
අකුරු	75
අකුරු	206
අකුරු	188
අකුරු	69
අකුරු	199
අකුරු	103
අකුරු	218
අකුරු	197
අකුරු	219
අකුරු	177
අකුරු	188
අකුරු	215
අකුරු	60
අකුරු	223
අකුරු	215
අකුරු	190
අකුරු	223
අකුරු	217
අකුරු	216
අකුරු	205
අකුරු	172
අකුරු	187
අකුරු	61
අකුරු	99
අකුරු	30
අකුරු	30
අකුරු	62
අකුරු	70
අකුරු	205
අකුරු	85, 190
අකුරු	207
අකුරු	137
අකුරු	218
අකුරු	182
අකුරු	135
අකුරු	182
අකුරු	27
අකුරු	43
අකුරු	171
අකුරු	133
අකුරු	90, 161, 204, 217
අකුරු	19, 28, 63
අකුරු	26
අකුරු	206
අකුරු	197
අකුරු	129
අකුරු	204
අකුරු	59
අකුරු	206
අකුරු	135

පිළිබිඹුකරු.		පිළිබිඹුකරු.	
අදදසාසි	179	අපරේන පයානුමිච්ඡි	107
අදදසා වරජං ධම්මං		අපරාජිතා	133
නිබ්බානපදමච්ඡිනා	75	අපරිමිතඤ්ච දුක්ඛං	222
අමුළු කාමෙ	222	අපාපිකාමසි	194
අධිකුට්ඨනා	52	අපි දුරගතා	197
අධිගතමිදං ඛනුන් අමතං	223	අපි බාලො පණ්ඩිතො අස්ස	141
අධිපත්තානං	188	අපුච්ඡාගං ගම්ඤ්ඤාමි	205
අනාගතං	199	අපුච්ඡිතා ගච්ඡං	206
අනාගා භුඤ්ජ පණ්ඩිතං	7	අපුත්තා	96
අනාගුඤ්ඤානො ඉතො ගතො	97	අපුත්තරනාමෙවිනං	135
අනාගාරා විමොක්ඛාසිං	78	අප්පකං ජීවිතං මස්සං	71
අනාගාරාදිනවා	180	අප්පමතතස්ස ඤායතො	137
අනාප්පකං	187	අප්පමාදරතාය	34
අනාමතගතො	220	අප්පමාදරතාය තෙ	35
අනාලං	205	අප්පසාදා	189, 215
අනාලසා	171	අප්පෙකච්චා සංඛං විජානාසො	141
අනාගාරාපට්ඨස්සයො	188	අප්පෙසාසුක්ඛා	215
අනාච්ලං	194	අප්පසාධං	206
අනාසවා	181	අප්පුසිං භන්තිමුත්තමං	138
අනිච්චසඤ්ඤා සුභාපෙති	218	අබ්බතී වත මෙ සලලං	
අනුචිතා	171	දුදදං ගදයතිස්සිතං	45
අනුචිත්තං	136	අබ්බතං වත	182
අනුත්තරං	10	අබ්බදීරෙසුං	204
අනුතෙනති අණ්ඩකදත්තං	223	අභයෙ	34
අනුපාදය නිබ්බුතා	78	අභයං	223
අනුමුභය	136	අභිගෙරුන්ති මාපුතෙරිතා	195
අනුගුණං තෙ දුක්ඛං අපරමාණං	141	අභිඤ්ඤාය	59
අනුගොතිසි	222	අභිනිලමායතා	155
අනුසුඤ්ජයමානා	201	අභිගෙරෙහෙති	195
අනුරතං	205	අභිසම්මොන්ති	183
අනුරතා භත්තාරං	207	අමනං අධිගච්ඡං	142
අනුචිත්තන්ති	217	අමනමිති විජරමානෙ	221
අනෙජා	136	අමරං	223
අනෙජං	100	අමිත්තජනනා	180
අනතං	52	අමිත්තා විධනා කාමා	
අනතිමොයං සමුස්සයො	22	සපත්තා සලලබ්බිතා	188
අනෙතාදීපෙව පාටලිං	177	අමම	215
අනොවිචේට්ඨා	207	අමම ජීවති	43
අනතං පානඤ්ච ආදය		අමම මි	172
බෙරුගොරුමනාපපකං	100	අයාදිතො නතාගච්ඡි	97

පිළිබඳව.		පිළිබඳව:	
අයෝගීයා වන සිකාර	43	අභමච්ඡි කනනසලා	142
අයං සමුසායො	106	අභමපි	172
අයානං දණ්ඩසහිතා	100	අභිරිකො මෙ	23
අයාන	183	අනු	25, 164
අරියා	171	අනොසිං උච්ඡා පුබ්බ	
අලඛකා	109	විනොද අවසවතතිති	63
අලඛා වෙනයො සනතිං		අනො පුබ්බං	24
විනොද අවසවතතිති	35	ආබ්බුද්ධොති පඤ්ඤා	187
අලලො	205	ආගමි බුධවරණ සනතිකං	200
අලසා	170	ආණ්ඩ	218
අවජේ වජ්ජමතිති	85	ආදිපිතා	222
අවසාසි	16	ආපුච්ඡාගං ගමිසාසාමි	205
අවජං උච්චවසාසං	126	ආයතපමො	197
අවජ්ජෙ වජ්ජමතිති	10	ආරච්ඡිතං	112
අවජේ බණ්ඩයො කණ	198	ආවිලවිනොතා	194
අවිතිවතනා සකකායං	135	ආවිට්ඨා	161
අවෙදි	95	ආසනං දෙමි	205
අයාසං පණ්ණාසං අසුච්ඡාණ්ණං	216	ආසාදික	109
අයඛනමානසා	199	ආසාය	176
අයතා කාමා	222	ආසිච්ඡපමා	215
අයපතනං	223	ආයං	52
අයපතනමති	221	ආයංසුතා	170
අයමාධං	228	ආහරිතො රුපෙන	177
අයසානං	215	ඉඛාලාදායා	197
අයාරණං	221	ඉජ්ජාදා	183
අයාර	216	ඉච්ඡ	183
අසිතතිවිතමුද්දො	217	ඉතොපි අඤ්ඤාන ගතො	98
අසිසුභුපමා	210	ඉතො බහිඩා	131
අසුචි	155	ඉත්තිභාවො නො කිං කසිර	53
අසුරකායො	217	ඉදමජරං	222, 223
අයොවනකමොජවං	48, 133	ඉදමජරමරං	223
අයොනං	223	ඉදමචොච	219
අහම් රුපසමුසායො	78	ඉධ	196
අහං	210	ඉධෙව	206
අහංමණා	178	ඉධියා අභිනිමිතො වතු	
අහංරථං	182	රහංරථං අහං	156
අහං	216	ඉත්තං ව දෙවා තිදසා	
අහසු ව නො පවතනං	147	සඛායො අපරජිතං	95
අහසු ඵඤ්ඤා රුපිරං	219	ඉත්තිසෙසු සුභංචිතා	138
අහං තව වසානුගො සියං	195	ඉමා ගිර	204

පිළිබඳතා.	පිළිබඳතා.
ඉව	177
ඉසාරය	218
උකකිසිමණ්ඩල	137
උකකාසාරි	177
උකකුපම	219
උකකලිකා මෙ දෙකිසිම-වැනි	23
උච්ච ඩුලෙ	110
උපේතනියා පුරවරෙ	204
උපකිතො	197
උපෙක්ඛා	183, 188
උවසායාසනං නසා පඤ්ඤපට්ඨ	206
උවසායිකං	205
උතතමඤ්ඤා	204
උතතමඤ්ඤා පතනියා	127
උතතිවසිපිණෙකා	183, 188
උදකමාගරි	160
උද	17
උදකකලෙන මුසලෙන	
පතිනා බ්‍රජකෙන ව	12
උදධිවසල්ලා	198
උදධිසොනා	16
උපවිජ්ඣාසු ගව්නනී	141
උපකාසිං ඉමං කායං	70
උපගව්නසි අනි ජිහ්වකං	199
උපවසිගනනි	206
උපනායාමි	205
උපනිනං	220
උපසන්නා	126
උපසන්නා මරිසාසි	17
උපසන්නා හි තො රුතො	5
උපසමපර	190
උපසගො හිමරුපො	189
උපසමෙ	10
උපෙමි	45
උපෙච්ච	162
උපොසරං උපාගඤ්ඤං	30
උපාලඤ්ඤා උදකතො උග්ගතං	196
උපාලසිබරෙපමානි නෙ	196
උපාචිය	199
උබ්බිසා	205
උගගො නිසාමෙථ	214
උගොපි ව්‍යාසනානි අනුගොනනි	141
උගො මාතා ම ධිතා ම	
මයං ආහුං සපතනියො	154
උමමග්ගපටිපන්නාමහි	71
උමමදන	189
උමමාරෙ	205
උය්‍යානමහිසාරසිං	109
උලපනා	189
උසාසනාය	207
උලාරං	137
එකකපමසිනං සඤ්ඤං	
විජුලෙන සමං	220
එකග්ගනිතො	171
එකමනා	206
එකවරකමපි	205
එකසාටි	85
එකාකිනි	206
එකා තුටං	156
එතදනනිකා	99
එතං බො ලබ්බමග්ගෙති	178
එතමගාලාගනෙ දඬු	43
එතාදියං	189
එතානි	183
එත්ථ	172
එත්ථ ජායති	199
එත්ථ රතනා පමනනා ව	187
එදියං	199
එදියං	182
එදියො	166
එවමෙන අවෙකකිනනි-පෙ-	
දකකියං	68
එවං	189, 217
එවං කරොනනි	224
එවං ජානාහි	52
එවං තුටං මුග්ගමාරිඤ්ඤි	196
එවං ගණනි සුමෙධා	223
එවං විහරමානාය	32
එවං සමාය නිකමම	187
එවං හි දනනා ආයනනි	184

	පිළිබිඹුකර්.		පිළිබිඹුකර්.
එයා අනතරයායම්	157	කානනමහි වනසර්වභවාර්ථ	
එයා බ්‍රිඛානවන්දනා	112	කොකිලාව මධුරං නිකුර්ථං	165
එහි කාල	176	කානනාවං සහිතං සුරෙපිතං	164
එහි හඳෙදුරි මං අවම යා		කාමපකේතන සත්තා	189
මෙ ආසුපසමපද	85	කාමරගෙන අට්ඨිතා	63, 70
එලකියා	207	කාමරගෙනවසසුතා	66
මකඩසිරි	207	කාමගෙතුකං	189
මරබ්බිකා	161	කාමෙසු අපට්ඨිබ්බිතතා	16
මරසා	184	කාමෙසු සුත්තො	222
මරුකිතසා සුත්තො	207	කායෙන සංයුතා ආසිං	17
මරං භාගගමනියුති	126	කායං	127
මහිනභාර	142	කාරිකං	205
කකකාරිං	177	කාලකා	164
කකකණංව සුකතං සුනිපිතං	165	කාලා	177
කකුට්ඨනමණිමුහුතකං	196	කාලං කාලං	135
කකුට්ඨනසා ඵලකංව සුමටං	166	කාසිකපුබ්බිමෙහි	195
කට්ටිකා	215	කාසිකුහුතමධාරිතිං	177
කණ්ණපාලියො	165	කානිනිති බ්‍රි තං කාමා ඡාතා	
කණ්ණබකිකසුමණ්ණමණ්ඩකං	165	සුතාබංව මණ්ඩාලා	222
කතකිව්වා	184	කිකුට්ඨි පොමහි කිසිකා	27
කතා තෙ අනුසායනි	94	කිත්තාපිසාමි	171
කතං හි කරණියං	142	කිත්තාසි	170
කතා	189	කිත්තෙ අපරධිතං මයා	194
කතා මොලෙන පාරුතා	5	කිත්තෙ ඉදුති	196
කප්ඤ්චි	215	කිත්තෙ න කිරති	206
කපනු උද්දියා	131	කිත්තෙ පබ්බර්ථා කරියසහි	194
කප්ඤ්චියා	141	කිත්තාට් මඤ්ඤොවනො	195
කප්ඤ්චියා	141	කිත්තාරියාව පබ්බහනනරෙ	196
කමකාමා	171	කිමභිපතන තුළුභි කාමා	215
කමමසෙසියා කාරකා	171	කිමභං සිලසමපනතා සත්ථ	
කපරාථ බ්‍රිඛියාසනං	16	සායනාසාරිකා නිබ්බානං නාසි	
කලභිකරං විස	216	ගමනාම අකුසිතා අනුබ්බා	92
කලනො	221	කිම්දං වරසි මොමුහා	131
කලාණමිහුතනා	140	කිම්නාව අට්ටො	207
කසං	92	කිම්ම	216
කසා මහාය ගමනසි	177	කිම්ම තාහං ජානනති විකුලකං	216
කසා නිං ධම්මකසුද්දය	152	කිමෙ කතා රජගෙන මනුසා	48
කසා මුහුමණ නිං හිනො	160	කිමිති තත් මනං නිවෙසයෙ	198
කා හත් පරිදෙවනා	98	කිසලසානං වසං ගනනා	71
		කිසා	205, 217

පිළිබඳව.	පිළිබඳව.
කිංතව පසුවනුයේ නිවෙහි 221	බලොවිය 172
කිං දිසාවන ව්‍යාලික 201	බාදිතානි 182
කිං පත සාධාරණ ජනතා 216	බාදිතානි පුනතමංසානි 142
කිං මම පත කිරිසානි 219	බිත්තවිතාන 89
කිං මෙ නිං මාර කිරිසානියෙකෝ 157	බිසා: පාදනි බොවිනි 16
කිං විවෙකෙන කාහසි 51	එකමනෙන නිසිදු 16
කිං යකකා කාතුයෝ 205	බිසං මාරෙන බිබිනා 189
කිං සොවිනෙන 216	බිණ්ඩුලිනෙ 141
කුණුරුවනකරණුලොලිතා 195	බිලකෙහි 198
කුණුපමහිවිසෙය්‍යා: හතා: 216	බෙපෙත්වා ජාතිසංසාර 126
කුණාදි 98	බෙමයානෙ 188
කුමහි: 172	ගවිජ්ජ 213
කුමහියං 172	ගවිජ්ජානි 193
කුමහිලහසානි 221	ගණ්ණො 178
කුමමය්‍යං පටිපතා: 161	ගණ්ණො 219
කුලසරසා 207	ගතයොබ්බනා 28
කුලාකුලං 96	ගතෙහි 130
කුසලෙ 10	ගකිසා අසගමානා 217
කුසුමරජෙන සමුසිතා දමා 194	ගරුකෙ මම සමුසාසනෙ 194
කුසුමිතසිබර 195	ගලකෙ අපි කතනානි 141
කෙන නෙ සමණා පියා 170	ගවසා: 182
කෙන වණ්ණෙන 182	ගහවිහරං 182
කෙසෙ බයෙන ජිනිය 218	ගාමකෙකතානි 187
කෙසෙ ව ජමං සිපි 223	ගිරිමුඛනි 177
කොවජ්ජුච්චිතය්‍යොහිතා: 165	ගිලානා බාලහසුබ්බලා 27
කොවජ් 205	ගෙඩො සුච්චමො ලෙසො 184
කොටරෙහිතා 199	ගොචරාය 200
කොහු නෙ ඉදමකඩාසි අජා 160	ගොනකතුලිතසංචිතා: 196
නානාය්‍ය අජානකො 160	ගො වාණිජකය්‍ය 207
බණ්ණානිතා 10	සට්ඨබ්බං 219
බණ්ණා නං මා උපච්චා 10	සට්ඨය්‍යං 215
බණ්ණිතා 165	සට්ඨනි සසුද්දපෙත්තුං 216
බකුධාතුආයතනා: 217	සරෙ 19
බකු 52	සාතා 217
බකුනං උදයබ්බයං 71	සාතාය 219
බකු පසා අනිලෙව 221	සාරා 176
බමාපඨි 199	වකුමුමනි 131
බමොසි 27	වකුමුමනි 199
බලිතං නහිං නහිං 165	වකුකබ්බතං පසුචකබ්බතං 35
බල 12	විහාර උපනිකම්මං 35

පිටිකතානි.		පිටිකතානි.	
වතුරුදැමිනා සවිතා	220	චිත්තාසංයාමය	138
වතුරුදැමි අරියවතානි	141	චිත්තානං සුඛානං	218
වතුරුදැමි විනිසානා	215	චිත්තා	216
වතුරුදැමි නිසාසාරගතියා	108	චිත්තාසංයාමය	177
වතුරුදැමි නිසා	109	චිත්තා	166
වතුරුදැමි නිසා ගවෙසයි	197	චිත්තා	168
වතුරුදැමි පණ්ණාසකාරිය	8	චිත්තාසංයාමය රුපරුපකං	100
වතුරුදැමි ගුණානා ඉව	7	චිත්තාසංයාමය චිත්තා	141
වතුරුදැමි නිසා	189	චිත්තා	177
වතුරුදැමි නිසා	206	චිත්තා	168
වතුරුදැමි පණ්ණාසකාරිය	30	චිත්තාසංයාමය ගතියා	
වතුරුදැමි පණ්ණාසකාරිය	218	චිත්තාසංයාමය චිත්තා	222
වතුරුදැමි පණ්ණාසකාරිය	176	චිත්තා	184
වතුරුදැමි නිසා චිත්තා	176	චිත්තා සංයාමය කාසො	71
වතුරුදැමි	176	චිත්තාසංයාමය	165
වතුරුදැමි නිසා	100	චිත්තාසංයාමය ව චිත්තා	71
වතුරුදැමි නිසා ව චිත්තා	85	චිත්තා සංයාමය	106
වතුරුදැමි නිසා	214	චිත්තාසංයාමය කාසො	
වතුරුදැමි පණ්ණාසකාරිය	165	චිත්තාසංයාමය කාසො	221
වතුරුදැමි පණ්ණාසකාරිය	189	චිත්තාසංයාමය කාසො	132
වතුරුදැමි පණ්ණාසකාරිය	129	චිත්තාසංයාමය කාසො	135
වතුරුදැමි පණ්ණාසකාරිය		චිත්තාසංයාමය කාසො	182
වතුරුදැමි පණ්ණාසකාරිය	157	චිත්තාසංයාමය කාසො	132
වතුරුදැමි පණ්ණාසකාරිය	53	චිත්තාසංයාමය කාසො	180
වතුරුදැමි පණ්ණාසකාරිය	185	චිත්තාසංයාමය කාසො	197
වතුරුදැමි පණ්ණාසකාරිය	37	චිත්තාසංයාමය කාසො	188
වතුරුදැමි පණ්ණාසකාරිය	60	චිත්තාසංයාමය කාසො	206
වතුරුදැමි පණ්ණාසකාරිය	35	චිත්තාසංයාමය කාසො	216
වතුරුදැමි පණ්ණාසකාරිය	170	චිත්තාසංයාමය කාසො	217
වතුරුදැමි පණ්ණාසකාරිය	206	චිත්තාසංයාමය කාසො	205
වතුරුදැමි පණ්ණාසකාරිය	43	චිත්තාසංයාමය කාසො	193
වතුරුදැමි පණ්ණාසකාරිය	17	චිත්තාසංයාමය කාසො	204
වතුරුදැමි පණ්ණාසකාරිය	35	චිත්තාසංයාමය කාසො	190
වතුරුදැමි පණ්ණාසකාරිය	10, 155	චිත්තාසංයාමය කාසො	53
වතුරුදැමි පණ්ණාසකාරිය	23	චිත්තාසංයාමය කාසො	177
වතුරුදැමි පණ්ණාසකාරිය	16	චිත්තාසංයාමය කාසො	37, 63, 78, 199, 206
වතුරුදැමි පණ්ණාසකාරිය	18, 92	චිත්තාසංයාමය කාසො	98
වතුරුදැමි පණ්ණාසකාරිය	70	චිත්තාසංයාමය කාසො	206
වතුරුදැමි පණ්ණාසකාරිය	210	චිත්තාසංයාමය කාසො	
වතුරුදැමි පණ්ණාසකාරිය	203	චිත්තාසංයාමය කාසො	93

පිළිබඳව.	පිළිබඳව.
තනො විතනං සමාධෙසිං	නාවතිංසා 134
බුදු නාය චතං ගතා 42	නායං කමත්තොවසි 13
තනො සධං ලභිතාන 70	නිත්තකම්මසාධාපලායං 220
තනො හං සබ්බකාමෙසු	නිත්තු කතා 222
සුඛං ආරභිමජ්ඣං 186	නිලදණ්ඩකාරිව 166
තණ්හාය වසමාගතා 71	නිසංසා 9
තථුපමා 108	නිසංසා විජජා 26
තථ 135, 190, 204, 205	නිංසතිවසංසමිති මහො 207
තථ විතනං පඤ්ඤෙති 134	නිඤ්ඤා පාපස්ස මුලානි 171
තමෙව හඳු කාපිලානි 50	නිඤ්ඤා ධර්මානි මුත්තකා 12
තදෙකමෙ ව ආසමෙ 75	නුචං නිසංසාය කල්පාණි 183
තනාතිති 198	නුචං දුස්සාදිකා කුලෙ 183
තපනීයකතා ව ධීනිකා 105	නුචං බුද්ධිං 183
තමෙව අනුමුභවති 126	නුසිනා 134
තමෙව මුභව මාකාසි 161	නුලපුණ්ණසද්ධොපමා 166
තමෙනං අමුචි පුභා 104	නො 165, 166, 188
තමොක්කම්මං පදලාය 8, 128	නොන නොන 99
තඤ්ඤා රත්තස්ස 177	නොන නිං පරිබාහිතෙ 161
තඤ්ඤා බිඤ්ඤාසං දනතා 50	නොන මෙ සමන්තා පියා 171
තමෙ ඔක්කං මෙවුමෙයං 10	නො මුත්තකර ආනන්තා 215
සුදුහතරං 10	නො පඤ්ඤා 178
තව මෙ නායනානුදිකාස 106	නොවිජ්ජිතා අනාසවා 95
තස්ස ව විරමාසි තාවමෙ 190	නොවිජ්ජා මෙවුනාසිති 59
තස්ස 205, 219	නොසං 171
තස්සා 78	නොති 186
තස්සා නා වචනං සුභා 94	නොවිජ්ජා 162
පටාචාරිය සාසනං 184	නොති ධම්මෙත්තං 168
තස්සා තෙ සවාගතං 30	නං 162, 164, 165, 206
තස්සා ධම්මං සුඤ්ඤාන 207	නං කතා නොගමො අක්කං 26
තස්සපි අනෙතා කතො මයා 35	අක්කංසානං ධම්මෙති මං 97
තස්සා මෙ අසම්මි රත්ති 68	නං ව අප්පට්ඨානියං 48
තස්සා මෙ අප්පට්ඨනාය 186	නං පරාය ධම්මං සිරං කතං 165
තස්සාහං විද්දෙසනමකාසිං 206	නං තව ආවිකාසස්සං 206
තස්සෙතං කමමච්ඡං 166	නං නො කපිතිති 224
තා 170	නං පඨමං සමොධානං 177
තාන 162	නං මං ඤාති අමිත්තාව කිං 188
තාපනා 180	මො කාමෙසු සුඤ්ඤා 188
තාලාවනුකතා 217	

පිළිබිඹුකාරි.		පිළිබිඹුකාරි.	
තමුහුවට තනති බිලකෙ	198	දුකඩකමුදයොරුඩා	215
නිං තාදිසිනං පලොභය	197	දුකඩයා වෙටං බයො	217
පේරිකෙ	5	දුකඩයානතං නරිසසසි	126
පේරිකිව ලමබෙනෙ නොදකා	106	දුකඩයානතං පජානනති	171
දකාභිසෙවනා	160	දුකඩිනා	28
දකඩණං	172	දුකෙබා ඉප්පිභාවො අකඩානො	141
දකෙබොලුබහ ගවජාමි	27	දුග්ගතා	96
දකෙබන	177	දුග්ගතිගමනං මග්ගං	189
දකෙබං	96	දුග්ගනා	155
දමකං	206	දුබ්බවනං	205
දමපානතා	136	දුබ්බලා	28
දමසු	222	දුරභිසමභවං	53
දබිතා	204	දුසානෙ	205
දසකඩනතුං සතකඩනතුං	224	දුරබ්ගමා	171
දසසතකඩනතුං	224	දෙදථ මග්ගං අනොපමං	100
දහනති යෙ තෙ න මුච්චනති	222	දෙවකායාභිනාදිති	30
දහර	194	දෙවකායං න ආනේභං	30
දහර අහං සුච්චසනා යං		දෙවෙසුපි අත්තාණං	217
සුරෙ බමමසසුණිං	186	දෙවෙසු මහිඨිකා අසුමහ	224
දහරිකාසි	216, 218	දෙසෙතෙන	215
දරකෙ පරිච්ඡිකා	207	දෙසා	205
දරුකපිලකාති වා	108	දෙහකාති	198
දසකමමකරුති ව	187	දෙහි දුනාති	218
දසියා ඝරෙ ජානො	207	දෙහි පාදනති යාවති	42
දිසිනං සමතිකකමං	131	වඩ්ඪුලිපඤ්ඤාය	53
දිසියො උපතිසසිතා	131	මිජාති	206
දිසො හි මෙ	112	බනම්සාරියං	216
දිසො හි මෙ සො භගවා	22, 112	බනං ජාති	188
දිනනාසි වාරණවතිමහි	216	බමමජිවිනො	171
දිවසෙ දිවසෙ නිසතති සතාති		බමමඨං	190
නව නවා පතෙසුං		බමමධර	142
කාසමහි	217	බමමසංවෙගමාපාදිං	171
දිවාපිගාර නිකඛට්ඨ	85	බමමාදුසං අපේකතිහං	138
දිසවා අදනනං දමතං	42	බමමෙහි විනා න වතනති	198
දිසවා ආදිනවා කාසෙ	19	බමමං	182
දිසවා කායං යථාභූතං	70	බාතුයො දුකඩනො දිසවා	17
දිසානෙ ව්‍යසනං බහුං	188	බාරය	195
දිසො බාලානං සංසාරෙ	219	බාරෙහි අනාතිමං දෙහං	10
දුකඩා	188	බි නවත්ති ජරෙ ජරෙම	79
දුකඩං	178	බිනා මෙසයා අත්තා	110

පිටිමකානි.		පිටිමකානි.	
බුතනිලෙසායෝ	204	නයිදං පුනරෙකිසි	128
බුතනකෝ	193	නවං	196
බුතනති	171	නගාපඤ්චිජාදනෙති ච	70
බොවනති හන්දාදෙ	205	නති චජිතකස පියතරෙ නයනා	187
න එතං අරියං ධනං	187	නති නොධපරෙතසස පුඨි අජි	
නකකා	160	කුතො තපො	176
නගරමති එරකවෙජ්	200	නති පබ්බජිතාය ආවුසො	
නගරමති කුපුමනාමෙ	204	පුරිසො සංචුසනාය කපපති	184
නග්ගා	90	න භිරඤ්ඤාන පුච්ඡෙණ්ණන	
නභගලං	207	පරික්ඛිපනති ආසවා	188
න චජි තිතතිකාමානං	219	නාගභොගසදිසොපමා	166
න ච පජ්ජන්	190	නාගමොගාගමුතති ණණං	42
න ච රෙවෙසි පාසණ්ඩ	131	නාවලොකෙනති කිඤ්චනං	171
න ච සකකා අසට්ඨානෙන	223	නාසකස් පාරමෙනමෙ	176
න ච සන්තායනති	215	නාහං කාමෙති සංගට්ඨං	188
නවාපි නෙ දුතියො අජි කොපි	156	නාහං දිවා වා රතනිං වා සුඛං	
නවාපි පරිතපසිං	182	විජ්ඣං පුදුක්ඛිතා	63
න තාව ආහාරං ආහරියාමි		නිකපිප	194
ගහයා	215	නිකපිප පොනතිඤ්ච සචිකඤ්ච	206
න තෙ ධමමං විජානනති	131	නිකපිසසාමිමං දෙහං	34
න තෙ ධමමසස කොපිද	135	නිචං දලග පරකකමෙ	112
න තෙසං කොසෙ ඔපෙනති	172	නිච්ජාතා	126
න තං පච්චාගමිසසාමි	189	නජ්ජරෙසසාමි	206
න තං සමනුසොවෙසි	97	නිබ්බාණ්භිරතා සද	190
න තං බාලෙ භායසි බුතතකානං	156	නිබ්බාණ්පුඛා පරං නජි	217
නජි වෙත්ථ චුටං සිති	187	නිබ්බිඤ්ඤා චිරජ්ජා	26
නජි දුති පුනබ්බවො	70	නිබ්බිඤ්ඤා කාමෙ	60
නදිතිජානි ගනතොන උදකං		නිබ්බිතතා	218
මරුභාමහං	69	නිබ්බිඤ්ඤාති භවගතෙ	
නදිතිරමති අදදසං	42	නිබ්බිඤ්ඤාති චිරජ්ජානති	224
න දුසෙය්සං	215	නිබ්බුක්ඛනති සුසානං අචිරං	
න පි නං ජානාමි කිරිසො	197	කාමො අපෙතවිඤ්ඤාණො	216
නපිහං අපරජ්ඣං	205	නිමමාණරතිනො	134
නපි හිංසෙමි	205	නියකා මාතා පිතරෙ	216
න පුතො එදිසකං භවිසසති	199	නියොජයි	96
න බුජ්ඣරෙ අරියසට්ඨානති	215	නිරසෙසු	215
න බුජ්ඣං	71	නිරුපතාපං	222
න බොධාය න සන්තියා	187	නිරුපසිං	182
නමොත්තමානු	112	නිරොධං පුසෙසති	10
න මං නිං බාධිසසසි	177	නිලවෙජ්සි	206

පිළිබඳකානි.		පිළිබඳකානි.	
නිසිනගාය විහාරකෙ	71	පදකම්භකුටි කතාන ආදි	
නිසිනගා රුකබ්බුලමිති	82	සෙය්‍යාසි දකුණිණි	178
නිසිදුඵ	94	පදගිසි	177
නිසාසනෙතරජ්ජං	218	පදං	222
නිසාරණං	51	පදිපිතො	135
නිගව්ව ජාත්‍රං වැදිනි	85	පධානපතිනගො	138
නිගතමානං	205	පබ්බජිකාං පුතො වගං	176
නුත	98	පබ්බජ්ජා	126
නෙකබ්බමෙකෙකුට	187	පබ්බතං අභිරුහිං	27
නෙතං සමණසාරුපං		පමුච්චති	180
නෙතතාගෙසුං	165	පමොදිතෙ	187
නෙරකුරං පති	178	පසව්ඨි	170
නෙවමහිලා න පුරිසො	207	පරතො	75
නගායනති ජිගුච්ඡනති	216	පරදකොපජිවිතො	170
පකමපිතො	135	පරහතං	216
පකිණ්ණකෙසි	99	පරමසේ	96
පකුබ්බති	160	පරකමකාරිකා විස	205
පකකම්භකුටි නාලාතො		පරිකමං	185
කොධි නාලාග වච්ඡති	176	පරිකෙලසො	189
පබ්බධරී	85	පරිකප්පසි	182
පච්චෙකබ්බ	129	පරිනිසිතමෙසානා	172
පච්චුප්පනෙතන සාමපනති	172	පරිපකිතෙ	198
පජ්ඣිනාන	126	පරිපකො ඵසගසො	180
පජ්ජිතො	135	පරිපුණ්ණං පසාදකු	8
පකුට්ඨතා පටාචාර	98	පරිපුසිතා කිලෙසෙති පුභ	
පකුකුභ්ථං ටබ්බති හජ්ජනානං	141	සකුකුභ්ථං ටබ්බති	63
පකුකු ධිලපරකකමං	170	පරිලාගො සමුච්ඡිතො	32
පටාචාරනුසාසනං	129	පලොකිතෙ	75
පටිනිසාර අබ්බවෙ කාමෙ	222	පලොභය	197
පටිවිජ්ඣි පදං සතං	130	පට්ඨනති	194
පඨමජ්ඣානං සමාපජ්ජ	218	පට්ඨං	92
පඨමවසනො සුඛො උතු	195	පසාදං	205
පණ්ණං මුඛමම සිරසා කන්තම	204	පසාද පුද්ගලායනති	183
පණාදං	138	පසාද වරපුකුකුලකම්භං	200
පතනකකුටි නිකුජ්ජය	27	පසාදං ආයතෙ සබ්බෙ	75
පතනලී මකුලවණ්ණකුදියා	165	පතිනතො	112
පතනා තෙ නිබ්බානං	217	පාටිගාරිය පකකුකුටි	30
පතනං	96	පාණො	195
පතනියා	10	පාදපං	156
පඤ්ඤා රුජපුතොති	110	පාදෙ පකකුලකම්භාන	92

පිළිබිඹුකරී.		පිළිබිඹුකරී.	
පලිපා	176	පුබ්බෙතිවාසං	155
පාසාද නිවාතවාසිනී	195	පුබ්බෙතිවාසවරිතං යථා ව්‍යාකරි	
පාසාදිකාසි	204	පච්ඡෙකාලෙ	223
පාසාදිතා සාසනකරෙහි	214	පුබ්බෙතිවාසං යො වෙදී	59
පාසාදං ම පිබෙත්වා	218	පුරකඛතා	135
පිණ්ඩකං	7	පුරියො	42
පිණ්ඩපාතං චරිත්වාන දණ්ඩ		පුරෙ	96, 176
මොදුබ්බ	18	පුරෙ චරිං	85
පිණ්ඩිතා	199	පුතිකායං	216
පිතු පිතුසෙවච නප්පහොනති	220	පුරස්ස ධම්මෙහි	8
පියා	204	පෙනානි	182
පිලකොලිකා	199	පෙනො	98
පිලකුකාං විදංසෙතති ගුණං		ඵරිත්වා	127
පකාසිතං බහුං	62	ඵිනානි	187
පිටතති මඤ්ඤ සප්පඤ්ඤ		ඵිතං විමං ගහවිහවං පහාය	182
චලාගත මිට්ඨගු	48	ථුපිතා	166
පිතකා	165	ථුලලදුලිමලසිංච	177
පිතිපුබ්බෙත	127	ථුසාසිං	109
පිනවට්ඨසතිතුග්ගතා	166	බකුනිකා	189
පිළියමානසා	217	බකුනනී ඉඤ්ඤාපෙන සමණේ	
පුඤ්ඤ මපිමා වහෙස්සං	161	ධම්මජ්ඣිකො	176
පුඤ්ඤං වත පසවි බහුං	86	බකො	188
පුණ්ණපතතං	182	බහුං	189, 196
පුණ්ණං පුකෙකති ධම්මෙහි	171	බහු ආයාසං	187
පුණ්ණං	8	බහුකණ්ටනා	155
පුත්තකතෙත	177	බහු දුක්ඛා	189
පුත්තකා	206	බහු දුක්ඛානමාලයො	166
පුත්තඵලං	177	බහුනතං වත අධාය	113
පුත්තකොකා න ගච්ඡති	177	බහු විභානා	215
පුත්තානි	182	බහු විතෙත	110
පුභොතා බුධියා දායදො	50	බහුසුත්තා	171, 214
පුත්තං අනුරකඛමානා	205	බහුසුත්තායො	204
පුඵචියා මණේඛ	204	බහු	217
පුත	90	බහුනි ම විතතදොමනසානි	222
පුතපුතඤ්ච රෙදතං	219	බහු වත සමාදානා	69
පුතපුතං ජායිතබ්බසා	115	බහුනි දුක්ඛධම්මෙහි	34
පුතපුතං හඤ්ඤමානානං	217	බුධිවීර	112
පුප්ඵපුර මම උත්තමඛගජො	164	බුධියාසනො විනිතා	214
පුබ්බසමුද්දෙ අපරතො ව		බුධිසුතං	196
සුගච්ඡදං	220	බුධො	178

[illegible]

පරමන්දිපති

පිළිබිඹුකරී.		පිළිබිඹුකරී.	
මා තං සොගා උපව්වදාං	9	සත්තකං තුලිතා එසා	110
මානුසකමිති කො වාදෙ	224	සත්	135
මානං	120	සත් තෙ වුසිතං පුරෙ	134
මා පුත්තක පුත්තපුත්තං අහු		සත් සත්තා පුපුරුත්තා	84
දුක්ඛස්ස භාගිනං	135	සථමිති අනුසිඨා	204
මා පුපුලොමොව බලියං ගිලිනා	222	සථාගතො තථාගතො	98
මා මෙ කුරුසි	176	සථා තං අමනුස්සසෙවිතං	106
මාසං විය අඤ්ඤා කතං	189	සථාපාවලිපපලිතා	166
මාලවණණකං	185	සථාපි අනුකමපිතා	138
මාලිනී	109	සථාපි ගතඛාන පරදරං	206
මාසු තෙ වසිස් ලොකවතී		සථාපුරුණකං	200
වනථො අහු කුරුසි තං	130	සථා භාසසි	176
මාහු පච්ඡානුතාපිනී	51, 132	සථාසුචං අජානනතා	108
මිගබාධිකා	161	සථාසුචං අජානනතී	112
මිත්තරතා	10	සථාහුතං අවෙකිනතී	71
මිහෙත	10	සථාමණී	165
මිපිලං පති	99	සථාමුලමුලිකා	166
මුඛතො ජාතං	154	සථා මං අනුසාසි සා	39
මුච්චස්ස සොගොගි	7	සථා වෙච්ඡාදිසො	106
මුච්ඡිතා	215	සථා හරිතාලොන මකිනිතං	
මුණ්ඩා සබ්බාපිපාරුතා	30	අද්දස චිත්තිකං භිත්තිකා කතං	198
මුණ්ඩාසි	131	සදි එකා චනමොනරිස්සසි	195
මුණ්ඩං	188	සදි වා රගො	161
මුත්තමිති ජාතිමරණං	12	සදි විගරෙමසෙ කානනනනතරෙ	195
මුත්තෙත	7	සදි මෙ අත්තා සකෙකානි	206
මුදුකෙ කෙසෙ බග්ගෙන ජිහ්වස	218	සදි මෙ වචනං කරිස්සසි	
මුනාසො	136	සුඛිතා එහි අගාරමාවස	195
මුනී	45	සදිපි දිබ්බං	215
මුනිනා	140	සසෙන	61
මුඛජා	104	සස්ස මග්ගං න ජානානී	
මුසලස්ස	23	ආගහස්ස ගතස්ස වා	97
මෙ	218	සස්සාසං එලං විපාකො	206
මෙ සාකෙතතො වරකා	204	සස්සා සිසා අපච්චවෙකිනිතං	196
මෙරුං ලබ්බකතු මච්ඡසි	197	සා ච තස්සා පිත්තරං සො	223
මොගනං	187	සාවිතකුපමා	219
මං අරියමග්ගං සමානසි	161	සාමා	134
මං පටිච්ඡසි	206	සාව කාසි ජනපදෙ සුඛිකා මෙ	
මංසපෙසුපමා	219	තත්තතො අහු	25
සකෙකුද්ද	172	සුඤ්ඤ එ	188
සතො සොකානසමග්ගවො	99	සුඤ්ඤ නතී සත්ථ වචනො	99

පිළිබිඹුකරී.		පිළිබිඹුකරී.	
සුඤ්ඤා ධර්මය	10	රමං	193
සුභං	206	රහිතෙ	204
සෙ ඉතම සහන බොජ්ඣංග	22	රහිතං	195
සෙ කෙවි	137	රහිතමිති	204
සෙ ව්‍යඤ්ඤා උදකෙ වර	161	රුහං	126
සෙ දිබ්බා සෙ ව මාත්‍රයා	40	රුහඤ්ච අහං දෙසඤ්ච විච්චිති	
සෙන නිශ්ඡයා මහෙසිනො	190	විච්චිති විගතාමි	23
සෙන මං විඤ්ච සෙසි	205	රුහො යථාපිද්දති මෙ සියා	197
සෙ සුත්තා දසබලයා පාවචනෙ	217	රිඤ්චිතා පරමං අත්ථං	71
සෙ සද්දගානි විචිතං අනොම		රුකඛපලපමා	219
පඤ්ඤායා	224	රුඤ්චරං	219
සෙ සපරිලාහා	221	රුකුතනාං	160
සෙ පුකකං න උපාසෙතති		රුපවතිං සතතිං	177
දෙසෙතතිං බුද්ධාසනං	48	රුපසමුස්සයෙ	78
සෙසු හි වදබ්බෙයා	222	රුපියං	172, 176
සොගකෙබ්බං අනුත්තරං	10	රුහමාවතං	189
සොගකෙබ්බයා	10	රුහො	219
සො ජාතරුපං රජතං ඡබ්බිතං		රුහිණිද්දති පුච්ඡාමි	170
පුත්තරුගමෙ	187	ලභිගතො	176
සොබ්බතෙන වුපථො	61	ලාබ්‍යතලෙයා	207
සං කතා නානුත්තරා	16, 91	ලුත්තෙසි	85
සං තො කාමරහිං බුද්ධි අරහි		ලොකපඤ්ඤාතං	109
ද්දති සා මම	52	ලොකාමියා	189
සං තො පඤ්චසි පුඤ්ඤ	183	ලොකං ආදියා වණ්ණිකා	140
සං දිසා විමතො	196	ලොහනං	187
සං මෙ සොකපරෙතාය	45	ලොමං න ඉඤ්ඤා නපි සම්ප	
සං මං අපකිරිතුන ගච්ඡති	207	වෙබ්බෙ	157
සං මං ඔවරියාන නිසිසි	194	වග්ගුහි	195
සං මං විදෙදසානෙ හතො	205	වච්ඡං	205
සං සමච්ඡති විපදසෙයො	206	වච්ඡ වාචරුදසාසිති	85
රජවසිතං	187	වච්ඡාසානසා	161
රජ්ජං ගහෙතොන පාපියං වන		වච්චපලිස සද්දොපමා	166
මනාරං	63	වච්චතිරිව	199
රජ්ජං ආණා	216	වච්චං ඔකසායාමි	93
රජ්ජං සොඤ්ඤා	214	වච්චිය	207
රජ්ජකර	189	වච්චරුපෙන සම්පතො	110
රජ්ජං කිරිතො කාමානං	190	වනසමා	218
රජ්ජං හතො න භුඤ්ඤා	70	වධිකා	188
රජ්ජං නිසාදියාමි මං	182	වධිකාසම්පතිකෙයො ජාතො	
රජ්ජං	187	උකං නිගච්ඡති	188

පිළිබඳව.		පිළිබඳව.	
වඩො	188	විභූසිතා ඉමං නායං සුවිතතං	
වනමති කන්දසි	43	බාලලාපනං	81
වන්තා	188	විමනා	205
වන්දනාදුති මෙ වජ්ජාසි	178	විමලා සංඛිමුක්තා වා	171
වශොපි තෙ අපරිභිනො	204	විමලෙ	196
වරං මෙ ඉධ උඛිකං යඤ්ඤා		විමලං	75
භිනං පුනාවරෙ	63	විමුච්චි	63
වලිමතා	168	විමුක්තවිතතා ඉමං අභණ්ණි	142
වලීති පලමිති	165	විමුක්තමානසං	104
වසවතතිනො	134	විමොක්ඛො	93
වසිතා සුසානමජ්ජෙ	142	විරජ්ජං	60
වසිතා කභිපාහකං	98	විරලං නභිං නභිං	165
වසිකතා	176	විචජ්ජය	126
වසාසතමපි ව සාතො සෙයොසා	217	විචණ්ණො	63
වාචාදෙසසසවිතා	160	විවිධා	199
වාචාය	17	විවිධං	196
වාරෙය්‍යං	217	විවිධං පනවිතො	188
වාලමගසංඛිකසෙවිතං	195	විසඤ්ඤාදිති	99
වාසිතොව සුරභි කරණකතො	164	විසපතොතාරිච	197
විකලෙ	108	විසාරද්ව භණ්ණි එතමන්.	
විවරිමන	178	ජනෙතති මෙ	136
විවරිමං තෙන තෙන ලාභ		විසුඛදස්සනො	197
සකකාර උසසුතා	76	විසංයුතතං	184
විචිනනතිසා	68	විසංජ්ජනො ගතො සො	206
විජානෙය්‍ය	141	විසංසෙ	198
විඤ්ඤාතයධිමො	182	විසංජෙජ්ච සුමෙධං පබ්බජිතුං	
විධිවා	96	විමොක්ඛ සම්මදස්සා	223
විනාමිතෙති	96	විහාර	35
විනා නප්පවතනනති	193	විහඤ්ඤාසි	197
විනිපාතගතස්ස	217	විතරජං අනභිභණ්ණං	194
විනිපාතෙ	215	විතරගා සමාතිතා	49
විනිබ්බා	198	විතරගා	184
විනිබ්බුජිතා	216	විපිසා	207
විනෙය්‍ය හදයෙ දරං	31	විත විරෙති ධිමෙමති	10
විපුලාය	207	වුච්චිමා	216
විපුලො	172	වුඛිසිකෙ	18
විප්පමුත්තෙන විප්පෙන	7	වෙදසම්පන්නො	162
විප්පමුත්තං	182	වෙධමානෙති	160
විභූසනාම භික්ඛනරතා	70	වෙලලිතග්ගා	164
		වොසුන	207

පිළිබඳව.		පිළිබඳව.	
වෙළඳිතො	59	සප්තසිරුපමා කාමා	188, 219
ව්‍යාප්තදි	45	සප්තසූඤ්ඤා	177
ව්‍යාප්තදිං	182	සබ්බගරුහිතා	142
සඤ්ඤා	199	සබ්බප්‍රේම	198
සකංගතො	188	සබ්බපාපං පටිනේසං	171
සකාපි මාතා	217	සබ්බසොගවිසංයුතතා	9
සකෙසු අසොසු	196	සබ්බසත්තානාමුත්තමා	112
සකකායසම්ම	135, 187	සබ්බසංකොද්දරාකකියො	190
සකාසුලුකුලිනායො	204	සබ්බසො	194
සබ්බසො තිස්සො ජනිතො විහාර		සබ්බසො සමභිගතො	216
දුනං අදුසිමින	224	සබ්බා ජීවසනාමිකා	43
සංකොද්දුප්පමං සුඛං ආරාධයාති		සබ්බාපි කාමරහියො	221
නිබ්බාණං	10	සබ්බාගරුහස්සංදර්ශනා	109
සංකොද්දරනානි එතානි	126	සබ්බෙ මෙ ආසවා ඛේණ අප්ප	
සංකොද්දරනානි ඡේත්වින	126	මත්තාසං ක්කියො	137
සංග්ගකම්මෙට්ඨි පුප්පමජ්ජනා	165	සබ්බෙ භවා සමුච්ඡිනතා	
සංග්ගකුභ්‍යසද්ධි ව	165	ඉම්ඡා ව පඤ්ඤාපි ව	70
සංග්ගනුපුරපුට්ඨණ්ණමකසිතා	166	සබ්බෙ සොගා	62
සංග්ගනුද්ධිකපුට්ඨණ්ණමකසිතා	166	සබ්බා ආදීපිතො ලොකො	135
සනාතිසත්තකවත්තං	226	සබ්බා රුගො සමුගතො	32
සතිරුපසිතා	198	සභරියා	155
සතිමතො	171	සමසො	112
සතිං රුපසප්පෙත්වන	130	සමනෙතන	218
සතං සග්ගසානිපි මුත්තකානං		සමණ්ඨාසේනො	178
සමාගතා එද්ධකා භවෙසුං	157	සමණානි පටිවුජ්ඣසි	170
සත්තමියා පාදෙ පසාරෙසිං	127	සමණානි භොති තිං සංසි	170
සත්තරත්තසං මහෙසි	226	සමණානං	170
සත්තරත්තනානි වසොයා	218	සමණානමෙව කිත්තෙසි	170
සත්තවසංසානි	63	සමණී නුන භවිස්සසි	170
සත්තාහං පබ්බජිතා	206	සමපජිතා	215
සත්තිසුදුප්පමා කාමා	52, 219	සමවසංසරී	138
සථා වා අනුපාසිතො සියා	197	සමාවෙසිං	93
සදු උදකමොතරිං	160	සමානෙ	221
සනතිං පාපුණී වෙතසො	70	සමුච්ඡිනතා	62
සනතිකිතං	205	සමුලං තණ්හං අබ්බිසං	17
සබ්බවසොගතා	190	සමුලකො රුගො	197
සබ්බමෙ පුප්පමෙදිනෙ	187	සමං විත්තසං න ලංගිං රුග	
සබ්බා	190	විත්ත වසානුගා	63
සප්තතා	188	සමපජානා සනිමති	34
සප්තතිකමපි දුක්ඛං	41	සමමා බමමං විපස්සනො	53

පිළිබිඹුකරී.		පිළිබිඹුකරී.	
සමමුඛ පඤ්ඤාං අංකං	85	සාව සාසනෙ බන්ධි	224
සරකට්ඨි වඩ්ඪනො	221	සාසකං	157
සර කාණ්ඩවත්තං	220	සාසනං	91
සර වතුරෙද්ධි උපනික අස්ස		සාහං	75, 189
ඵඤ්ඤ රුඬිරමිති	220	සිකතිමානා අහං සන්ති	75
සර තස්ස ච පටිමුක්ඛා	221	සිකතිමානාය	78, 223
සරමග්ගෙ	197	සිකතිමානාය මෙ	183
සුරරූපං ඵෙතපිණේකාපමස්ස	221	සිකතිස්ස සිකතිය	9
සවිසානො	188	සිකතිවාරඤ්ඤ	206
සරුති වත්තාරි සවමානි	221	සිතං වෙදග්ගෙ සුභං	160
සරුති නිරයෙ බහුවිසානෙ	221	සිතිහාමාහිකමිති	190
සරිත්වා ජිනසාසනං	37	සිතිහුතා	32, 136
සවණ්ණකං	216	සිතිහුතමිති නිබ්බුතා	17, 59
සහලොමග්ගකං	164	සිතුණ්ණනව බස්සනති	96
සහස්සං වාපි	182	සිතෙ සද උදකමොනරි	160
සාකට්ඨකාලමිති	207	සිලවති	214
සාකානිකො	177	සිලවතී	205
සාකෙතෙ අඤ්ඤානං වනං	109	සිලසමපනා	133
සාර් අබ්බුලහ සලාහං	45	සිලානි	215
සාර් එකකත හතෙනන	30	සු අභියොබ්බනං පති	165
සාර් පිණ්ඩං වරිත්තානං-පෙ-		සුක්කපක්ඛවිසොසකා	189
අවිතක්කස්ස ලාහිති	62	සුක්කා	49
සාර්	182	සුක්කෙති බමෙමිති	49
සාදකාමා	170	සුක්කධානංව	5
සාධසාමි	205	සුක්කධානංව කුමහියං	5
සාධු	75	සුබනො කියාමි	24
සාධු මුත්තමිති	12	සුබද්ධකෙව	187
සාධු මුත්තකමිති	23	සුබසමපනා	30
සාණ්ඩාකාදියා	161	සුබතිසිනා	204
සාපතොය්ගං	187	සුබං මා ජති	222
සා ජිකුණි	200	සුබං	5, 131
සා ජිකුණිං උපගඤ්ඤිං සාමෙ		සුබ දුක්ඛ	197
සාමඤ්ඤාදි	71	සුබං හි වඩ්ඪ	136
සා මෙ බමමමදෙසෙසි බකා		සුබමාලිනියො විසානි බාදනති	141
සා මෙ ආසුසාසමද	85	සුගතං	99
සායං පානං	204	සුචිකාරිනො	171
සා රුක්ඛමුලං උපගම	24	සුචිතති	193
සාවජ්ඣ ගනනමෙ	183		

පිඨඛිකානි.		පිඨඛිකානි.	
සුඤ්ඤ නසානිමිත්තසා ලාභී		සොහගොන	61
නීහං යදිච්ඡකං	40	සොහගො	165
සුඤ්ඤ ඛොධි යථමහි පබ්බජිතා	204	සොහගනසු	165
සුච්චා	94	සොහගනසු ඵනකා පුරෙ මම	166
සුඤ්ඤානරජපච්ඡදං	196	සොහගන සුවෙණිති ලඛිකනං	165
සුඛාසනනරඹාහිර	171	සොචලිති සුමුමාහි ඔතනො	166
සුනාඛොච සඤ්ඤ ලාභිමො	222	සොහොතු	224
සුපාහි	5	සොසා	182
සුපිනනොච සුචණ්ණපාදපං	199	සංකිලිඨමනා	187
සුපිනුපමා	219	සංඛතමසුහාරි ජාතිස	198
සුපුප්ඵිතග්ගං	156	සඛාරගතො රතිමලභමානා	223
සුභමුතා පුරෙ මම	165	සංඛාර	137
සුභං	193, 196	සංඝාටිපාරුතා	188
සුමුතතා	12	සංඝාටිං නිකායිපිනාන	27
සුමුතතිනේ	23	සංඝාරාමමහි නවතිවෙසමහි	224
සුමුතතිනො, සුමුතතිනො	23	සංනිවාසෙසි	194
සුමුතතං මං මඤ්ඤමානා	176	සංවෙගමාපාදිං	37
සුමෙධා	214	සංසරනො	98
සුරුචිර	165	සංසරිතං අනිබ්බසං	112
සුංසුමාර	160	හඤ්ඤනො	215
සුකරිකා	161	හතඤ්ඤා	142
සුචිං	93	හනො	197
සොසිපුනොති සිජ්ජිතා	110	හස්ථපාදන ඡේදනං	133
සොසිපුනුතරතනො නසා මං		හජ්ජි	182
සුඤ්ඤං අදාසි නානො	204	හජ්ජෙන චකුට්ඨං	199
සොයං ඔලොකයිත්වාන	93	හරසු	199
සොලො බසමහසි මත්තානං		හරිචජ්ජනලිත්තඛිතිං	177
නමොකකකකං පදලිය	27	හරිත්තමං	183
සො	78	හාවකසනනිහො	196
සොකපරිද්දවො	188	හිත්වා	19
සොකහසභිතා	223	හිත්වා පුත්තං පුත්තං පියං	19
සොපි සියා මුග්ගමාරිඤ්ඤි	199	හිත්වා පුත්තං පුත්තං පියං	126
සොදුති මිහප්පිද්දනො	176	හිත්වා රුහඤ්ඤ ඤාසඤ්ඤ	19
සො පරදුරං අසෙවිතං	206	හිරඤ්ඤං	172
සොපලෙපපතිනො	166	හිනා	137
සොපි	208	හිනං අස්මමසෙවිතං	71
සො පහවො තමමුලං	224	හොතුජානො	75
සොපි වසිත්වා පකකමථ	206	හොමවණ්ණං	183
සොමො	198	හොහිති	162
සොහසි වසනොතිනුපමො	195		

සංස්කෘතාමානං අනුකතමණිකා.

INDEX OF PROPER NAMES.

පිළිබිකානි.	පිළිබිකානි.
අවිරවනී 43, 161.	ඉසිදුසි 200, 201, 202.
අජපාලනිශ්‍රෝධමුල 2.	ඉසිපතන 2, 110.
අඤ්ජනවත 108, 109.	උරේන්ති 31, 83, 200, 201, 204,
අඤ්ඤකොණ්ඩඤ්ඤ 2	උතනමා 37, 39.
අභගරුධමම 3	උතතර 17, 123, 128.
අභබ්බිකමය්‍ය 198	උදකපුඞ්ඞ 157
අභමහානිරය 221	උපක 2, 172, 173, 174, 176.
අබ්බකාසි 24	උපමාලා 131
අභිකදනන 203, 211, 216.	උපසමා 9, 10.
අනනනජන 174, 178.	උපලවණණ 82, 90, 103, 143,
අනතතලකඩණ්ණපුතන 2	145, 150.
අනමතය්‍යපාලි 220	උබ්බිරියා 42, 43.
අනාථපිණ්ඩක 157, 158.	උරුවෙලා 2
අනොපමා (පේරි) 100	උසාදනිරය 221
අනොමානදී 2	උය්‍යනපාල 163
අකුචක 52, 130.	ඵරකච්ඡ (නගර) 203
අපද්‍යනපාලි 224	ඔසාතක 11
අභය (පේර) 31, 32, 33, 34.	කකුඬ 33
අභය (පේරි) 33, 52.	කකුඬක 46, 100, 157.
අභයමාතා 31	කජ්ඣ 1
අභයමාතු 33	කපිල 66
අභිරුපනඤ්ඤ 19	කපිලවස්තු 3, 9, 10, 29, 58, 64,
අමබපාලි 162, 163, 167.	120.
අරුණපුර 167	කප්පාසික (වනසණ්ඩ) 2
අරුණවත 33, 52.	කමමාරසිතා 184, 190.
අරුණවතී (නගර) 33, 52.	කමමාසාදමමනිගම 69, 70.
අරුණමා 33, 52.	කලනවිවාදපුතන 3, 111.
අවනනිරය 204	කසාප (බුඩ) (පේර) 4, 12, 14,
අවත 174.	21, 46, 47, 54, 55, 57, 58, 59,
අසාජ්ඣේර 2, 3.	72, 73, 82, 83, 90, 100, 103,
අනඤ්ඤ (පේර) 3, 35, 73, 111,	110, 143, 145, 152, 157, 158,
113, 115, 117, 123, 124.	208, 209.
අලවික 49	කාණකච්ඡප 221
අලවිත 49	කාල 176
අලාරුදක 2	කාලනාගරජ 2

පිළිබිඹානි.

පිළිබිඹානි.

කාළුදසිවේර 3
 කිසි 12, 14, 79, 82, 86, 100,
 103, 143, 145, 152, 209.
 කිනතර 26
 කිනතරී 8, 41.
 කියාගොනම 82, 90, 103, 138,
 140, 143, 152.
 කුණ්ඩලකෙසා 69, 79, 80, 81,
 225.
 කුණ්ඩලා 103, 143, 152.
 කුමාදසි 38, 40.
 කුමරී 31
 කුමරි 160
 කුරුරු 69, 70.
 කුසුමපුර 204
 කුටාගාරසාලා 3, 113.
 කොඤ්ඤා 208, 210, 214.
 කොණාගමන 4, 5, 46, 47, 100,
 102, 103, 157, 207, 208, 214,
 224.
 කොණ්ඩඤ්ඤා 115
 කොසමි 35, 36.
 කොසල (රජ) (ජනපද) 11, 18,
 40, 41, 43, 107.
 බණ්ඩදෙව 174
 බතනිමමසාල 4, 29, 52.
 බුරුමුගමණ 11
 බෙනනකුටි 145
 බෙමක 20
 බෙමා 82, 90, 100, 101, 103, 105,
 107, 127, 143, 152.
 ගමනානිජයවේර 151
 ගණ්ඩඔරුකඩ 154, 156.
 ගණ්ඩකුටි 33, 89.
 ගණ්ඩාදනපබ්බත 145
 ගසාසිස 2
 ගහපනිමමසාල 19
 ගිජකකුට (පබ්බත) 26, 27, 41,
 42, 85, 220.
 ගිරිදාස 200, 207.

ගිරිබෙර 47, 104, 220.
 ගුහනා 125
 ගොනම 14, 55, 65, 73, 76, 82,
 90, 101, 110, 115, 120, 142,
 151.
 ගොනම 111, 117, 118, 120, 121,
 123, 124, 133, 139.
 සවිකාර 2
 වජ්‍යාගා (නදි) 7, 8, 26, 36, 41.
 වජ්‍ය 95
 වාගුමහාරජක 30, 134.
 වාපා 172, 174, 175, 176.
 වාලා 129, 130, 131, 133.
 විහනා 26
 වුලලවෙදලපුත්ත 15
 ජනන 1
 ජලේදිප 69, 213, 220.
 ජනපදකලාණි 64
 ජනදහන 206
 ජිවකමිවන 191
 ජෙනවන (විහාර) 41, 58, 72, 80,
 88, 111, 139, 154, 173.
 ජෙනනා 22
 තාවනිය 29, 31, 34, 41, 43, 47,
 50, 66, 72, 73, 76, 82, 90, 102,
 120, 134, 143, 151, 152, 168,
 178, 179, 190, 203, 209, 218,
 නිව්වර 4
 නිසස 31
 නිසසා 9
 නුසිත 46, 66, 82, 102, 103, 134,
 209.
 දන්තිකා 41
 දීපඛාර 1
 දෙවදගනගර 60, 111.
 දෙවහවන 10
 දෙවලොක 4, 6, 12, 40, 86, 145,
 161.
 දෙවනමිඤ්ඤ 190
 ධනඤ්ජානිය 102

පිළිබිඹුකරන.

බමුවක කප්පනන පුත්ත 2,
 172, 173.
 බමුවනා (පේරි) 12, 13, 14,
 46, 60, 82, 90, 103, 143, 152,
 බමුවෙනාපති 129, 133.
 බමුවා 18, 90, 143, 152.
 බිරි 9, 16, 19.
 නගරගුණනික 79
 නනාය 54
 නනු 57, 64, 73, 113, 115, 117,
 නනුකුමාර 3
 නනුකොට්ඨ 3
 නනුමුලකපබ්බාර 110, 145.
 නනුරජා 64
 නාය 20, 64.
 නායුතතර 69
 නාලකානාම 129
 නිගණ්ඨාරම 80
 නිමාණරති 66, 82, 102, 134,
 208.
 නෙරඤ්ජර 175, 178.
 පවෙකපුට්ඨ 54
 පඤ්චවග්ගිය 2
 පටාමාර 39, 82, 86, 88, 89, 90,
 93, 94, 95, 96, 103, 128, 143,
 152.
 පණ්ඩිතපබ්බත 2
 පද්මපුප්ථ 145, 146, 147.
 පද්මවති 31, 32, 58, 111, 146,
 147, 148.
 පද්මනිපතන 145
 පද්මිකතර 11, 12, 13, 42, 53, 54,
 64, 65, 72, 73, 75, 76, 79, 81,
 86, 89, 100, 101, 110, 119,
 138, 142, 145, 150.
 පරනිමිත 208,
 පාටලිපුත්ත (නගර) 200, 201.
 පිඬිය 174
 පිඬිපාසාණ 2
 පිට්ඨක 58

පිළිබිඹුකරන.

පිට්ඨකුමාර 54
 පුත්ත 174
 පුත්ත 8, 157, 158, 160.
 පුත්තනික 160
 පුරුණපිල 2
 පුරුණිතමුහුණ 41
 පෙසකාරගාම 111
 ප්‍රිය 12, 167.
 බකකුල 7
 බකුමතිනගර 19, 20, 29, 37, 38,
 39, 40, 45, 46, 56, 168
 බකුමා 20, 29, 37, 38.
 බහුනාදී 174
 බහුපුත්තකා 75
 බාණ්ඩ 2, 54, 56, 82, 90, 102,
 103, 110, 111, 143, 145, 146,
 151, 152, 172, 178, 179, 180,
 181, 209.
 බිඬියාර 3, 31, 52, 100, 103,
 බොධිපේරි 200, 201, 204.
 බොධිමණ්ඩ 2, 176.
 බ්‍රහ්මදත්ත 58
 බ්‍රහ්මකු 24, 73, 143, 209.
 බ්‍රහ්මලොක 54, 58.
 හද්වග්ගිය 2
 හද්, 69, 79.
 හද්කාපිලානි 53, 59, 64.
 හද්කුණ්ඩලකොස 82
 හද්ග (පේරි) 2, 174.
 හද්ග 9, 10.
 හාරකවත්තනගර 135
 හිකුද්ධිකා 90
 මගධරජ 100, 176
 මගධරජ 2, 129.
 මද් 103
 මහුසාලොක 40
 මනාවති (නගර) 208, 210, 214,
 මනාකා 212
 මනාකු 218, 219.
 මනාකසාප 113

පිළිබඳව.

පිළිබඳව.

මහානිවේ 54, 58.
 මහානාමයේ 2
 මහානිදානපුත්ත 103, 105.
 මහාපරාජාතිකොත්ති 3, 4, 5, 6, 8,
 9, 17, 20, 26, 29, 41, 54, 60,
 64, 110, 111, 113, 125, 134,
 191, 225, 227.
 මහාපුරුෂාමාර 147, 148
 මහාමොති 2
 මහාමුත්ති 2
 මහාමායා 111
 මහාමොගලානාමාර 3, 61, 62,
 69, 70.
 මහාවන 113
 මහාසතිපථාන 70
 මහාසමුද්ද 220
 මහාසුප්පාබුධි 111
 මහාසෙල 118
 මාර 51, 52, 156.
 මිනව්ද 62, 174, 176.
 මිත්තා 9, 10.
 මිත්තාකාලිකා 70
 මිටිලා 98, 99, 179, 180.
 මුළුල්ද 118
 මුත්තා 6, 11.
 මෙසසෙසි 109
 මෙසිය 140
 මෙත්තා 29
 මෙත්තාකා 28
 මෙරුමාර 118
 මංසාරක 173
 සමකපාලිකාරිය 3, 154, 156.
 සසරුක 2
 සාම 82, 134, 209.
 රජගහ 2, 3, 12, 15, 26, 29, 33,
 46, 47, 48, 52, 79, 127, 140,
 154, 155, 184, 191.
 රජාසනනමුල 2
 රජුල 113, 115, 117.
 රජුලාමාර 1, 3, 64.

රජුලමානා 64
 රුපකාරී 129
 රොහිණි 168, 170.
 රොහිණිනදී 3
 පුරුෂනිවන 1
 වානලි 22
 වසිගාරජනපද 172, 173, 174.
 වසිසේන 136
 වසිමානා 135
 වසුසේන 2
 වසුමනි (පුර) 66, 82, 102, 208,
 209.
 වාරණවතිනගර 209, 216.
 වාසෙසි 98
 වජ්ජා 127
 වජ්ජසි 6, 7, 19, 29, 36, 37, 39,
 45, 46, 56, 100, 102, 151, 157,
 168.
 විදේහ 54
 විමලකොණ්ඩකුසුමාර 163
 විමලා 61
 විසාබා 12, 13, 15, 16, 82, 90,
 103, 143, 152.
 විරු 9
 වුසිසකාරික 18
 වෙපුලපබ්බත 220
 වෙච්චන 3, 100, 103, 104.
 වෙසාලි 3, 4, 22, 61, 62, 98, 111,
 113, 163, 168.
 වෙසාසු 46, 157, 178, 179.
 සකුලා 72, 73, 74.
 සකුසකුමාර 20
 සකුසකුසිකා 90, 143, 152.
 සකුසාසෙවරී 19
 සකුසස 3
 සහනමොණ්ඩකුසුමාර 227
 සහනකුසුමාර 79
 සාපතිකානදී 43
 සමසේ 100
 සායිය 21

පිළිබිඹානි.

පිළිබිඹානි

සාකූනනික 175
 සාකෙන (නගර) 108, 109, 201,
 204.
 සාගල 58, 100, 103.
 සාමා 36
 සාමාවතී 35, 36.
 සාරිපුත්ත 3
 සාලපුළු 41
 සාලවන 156
 සාවතී 6, 8, 18, 22, 24, 41, 46,
 51, 52, 72, 75, 77, 80, 81, 86,
 87, 90, 91, 125, 128, 130, 138,
 144, 150, 153, 154, 158, 173,
 174, 180, 183.
 සිකඛමානා 9, 19.
 සිඛි 33, 46, 52, 157, 162, 167.
 සිඛිභ 28, 139.
 සිකුචරස 204
 සිතවන 33
 සිලවතී 210
 සිසුපමාලා 133
 සිහනාදසුත්ත 157
 සිහසෙනාපති 62
 සිහා 62
 සුත්තා 45, 46.
 සුජාත 178, 181.

සුජාතචේතර 100
 සුජාතා 2, 13, 108.
 සුඛමමා 14, 90, 143, 152.
 සුඛොදන (මහාරජ) 13, 21, 64,
 66, 111, 120.
 සුඤ්ජ 64, 178, 179, 183.
 සුභද්ද 173
 සුභඤ්ඤ 225
 සුභා 184, 191.
 සුභුති 228 .
 සුමඛලචේතර 23
 සුමඛලමානා 22, 24.
 සුමනදෙවි 58
 සුමිත්තා 57
 සුමෙධා 102, 207, 210.
 සුවණ්ණපාති 2
 සෙලා 40
 සොණා 75, 76, 87.
 සොමා 52
 සංසාර 106, 220.
 හංසරාජ 32
 ආසවතී (නගර) 12, 13, 42, 43,
 49, 50, 53, 54, 64, 65, 72, 73,
 75, 79, 81, 86, 100, 101, 110,
 119, 138, 142, 145, 151.

